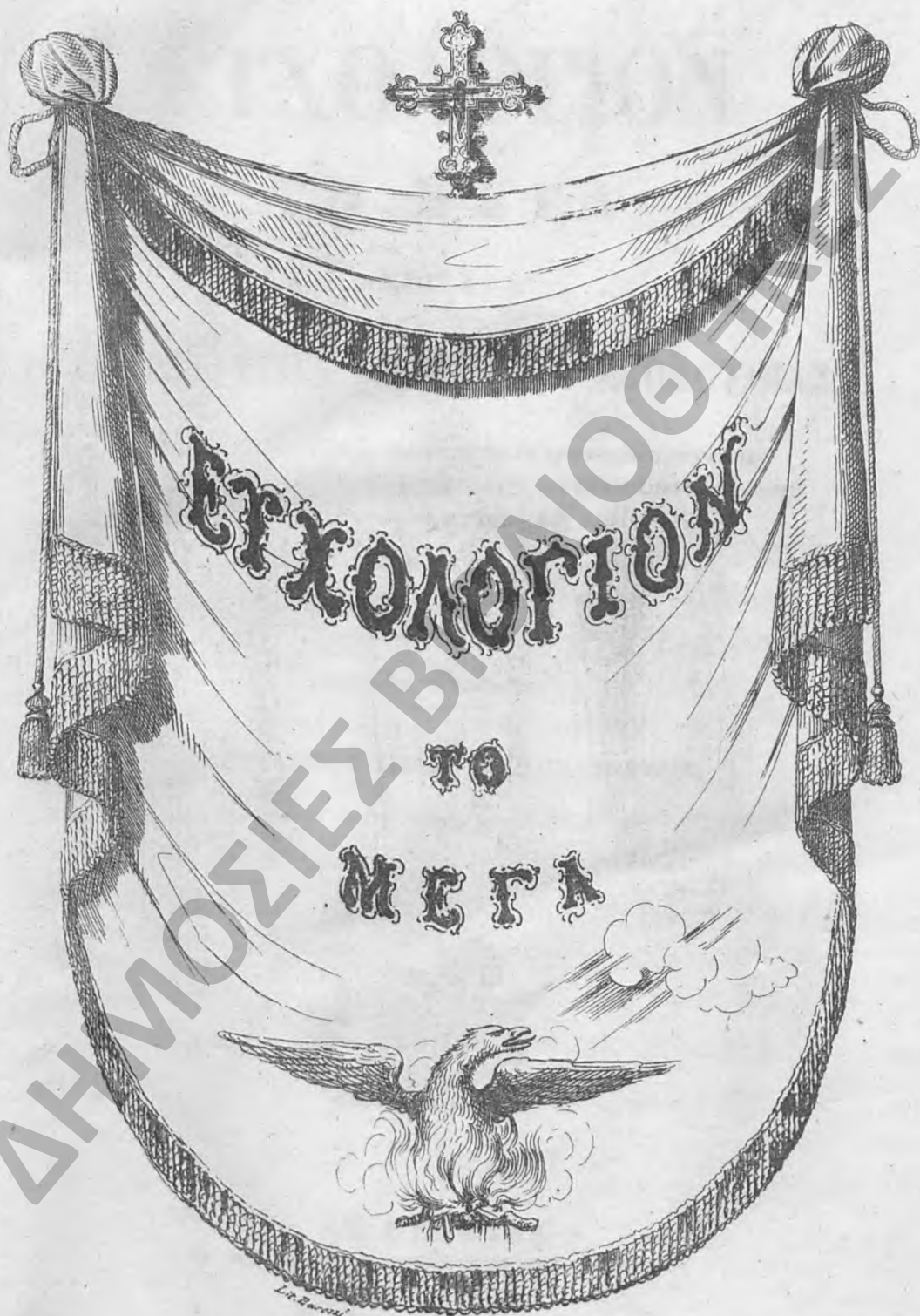

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Αιγίου

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ

Τ Ο Μ Ε Γ Α

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

ΤΑΣ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ,

ΤΑΣ ΤΩΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΩΝ ΤΑΞΕΙΣ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝ ΤΩ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΩ ΕΡΜΗΝΕΙΑΝ·
ΤΗΝ ΤΕ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝ ΒΟΥΚΟΡΕΣΤΙΩ ΕΚΔΟΣΙΝ·
ΚΑΙ ΑΛΛΑΣ ΠΟΛΛΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΧΑΣ.

Ε Κ Δ Ο Σ Ι Σ Ν Ε Α

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΖΕΡΒΟΥ.

690

24χιβ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΥ

1851

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουριου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΕΤΧΟΛΟΓΙΟΝ

Τ. Ο. Μ. Β. Ε. Δ.

ΠΕΡΙΕΧΟΣ

1872

ΣΑΙΤΟΛΟΓΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

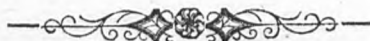
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥΣ

ΙΕΡΕΙΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΧΡΙΣΤῶ ΑΣΠΑΣΜΟΝ.

Κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνολογίῳ πρό τινος καιροῦ ἀγγελίαν, ἀποπερατωθείσης ἤδη, τῇ θείᾳ συνάρσει, καὶ τῆς τοῦ Ἱερατικοῦ τούτου συνεκδήμου νέας ἐκδόσεως ἐν τῇ ἐνταῦθα Ἑλληνικῇ Τυπογραφίᾳ τοῦ Φοίνικος· πρὸς Ὑμᾶς, δικαίῳ τῷ λόγῳ, ὡς τῇ θείᾳ χάριτι τελεστάς τῶν ὑπερφυῶν καὶ, ἀνθρωπίνῳ νοῖ, ἀκαταλήπτων τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, πρὸς Ὑμᾶς, λέγομεν, τοὺς Ὑπουργοὺς τοῦ Ὑψίστου ταύτην ἀφιερῶμεν· καὶ πρὸς Ὑμᾶς, συνάδελφοι ἐν Χριστῷ φίλτατοι, κατάλληλον κρίνομεν, καὶ οἰκεῖον μάλιστα, νὰ εἴπωμεν ὀλίγα τινα περὶ τῆς ἀναχειρας ἱεράς βίβλου.

Καὶ πρῶτον λοιπὸν ὁμολογοῦμεν, ὅτι, περὶ τὴν τοῦ τεύχους, οὕτως εἰπεῖν, τούτου ἐκδοσιν, ἄνδρες ἐν τῶν ὁμογενῶν, θεοσεβείᾳ καὶ παιδείᾳ τῇ τε θύραθεν καὶ θείᾳ κεκοσμημένοι, ἀρτίως καὶ πρὸ πολλοῦ πολλὰ ἐνοπίασαν, ἵνα καθαρίσωσιν αὐτὸ, ὅσον τὸ δυνατόν,

ἐκ τῶν παρεισδυσάντων σφαλμάτων, καὶ ὄντως εὐδό-
 κimos ἀπέβη σχεδὸν ἢ εἰς τοῦτο διόρθωσις των. Βου-
 λομένου δὲ καὶ τοῦ ἡμετέρου Φοίνικος ἐκδοῦναι τὸ
 περὶ οὗ ὁ λόγος Μέγα Εὐχολόγιον, ἀνέθετο καὶ αὐ-
 ρις εἰς τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς τὴν ἐπὶ τούτου ἐπιστα-
 σίαν. Καὶ δὴ τῷ τοῦ Θεοῦ ἐλέει θαρρήσαντες, διήλ-
 θομεν ἀπ' ἀρχῆς τὴν Ἱεράν βίβλον, προστιθέντες πρὸς
 ταῖς ἄλλαις διορθώσεις καὶ ἄλλας, ὅσας, οἱ μὲν πρὸ
 ὑμῶν ἴσως διὰ λόγους ἰδιαιτέρους παρέτρεξαν, ἡμεῖς
 δὲ ἐνομίσαμεν ἀπαραιτήτως ἀναγκαίας, καὶ ὡς ἐλπί-
 ζομεν τοιαύτας καὶ ὑμεῖς θελετε κρίνει διότι, οὐ
 μόνον ἄθικτον τὴν ἔννοιαν αὐται διατηροῦσιν, ἀλλὰ
 καὶ προχειρότερον αὐτὴν εὐδοοῦσιν.

Εἰς τὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, φέρειπεῖν, θεῖαν
 Λειτουργίαν, ἐν τῇ εὐχῇ, μετὰ τὴν εἰς τὰ θεῖα δῶρα
 ἐπίκλησιν καὶ εὐλογίαν, καὶ τὴν ἐκφώνησιν, ἕκαστος

διακρίνει τὸ ἀσυνάρτητον τῆς ὑπὲρ ζώντων, καὶ ἀσύντακτον ὑπὲρ τεθνεώτων αὐθις μικρᾶς ἐκτενοῦς· ἐνῶ ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων μνημονεύων ὁ Ἰερεὺς, ἐπισυνάπτει : **Καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς.** κτλ. ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου **Θείᾳ Λειτουργίᾳ.** **Εἰς** πολλὰς πάλιν τῶν ἐν διαφοροῖς περιστάσεσιν εὐχῶν, παρατηρήθη ἐκτὸς τῆς ἐν τισιν ἀσυνταξίας, καὶ τοῦτο· ὅτι ἐνῶ ἡ δέησις ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Πατέρα, ἀποπερατοῦται ἀποτεينوμένη πρὸς τὸν Υἱόν, καὶ τὸ ἀνάπαλιν· ὅπερ φέρει σύγχυσιν προφανεστάτην εἰς τὸ αἰείποτε ἀσύγχυτον τῶν Θεῶν προσώπων τῆς Τρισυποστάτου Θεότητος. (Παρατήρησις αὕτη γενομένη ἄλλοτε, καὶ παρ' ἄλλου, ἀνδρὸς μάλιστα σοφοῦ τε καὶ Θεοσεβοῦς). Διὸ ἐσκεμμένως τε καὶ σεβασμῶς τὴν παραδρομὴν ταύτην διωρθώσαμεν, ὡς ἐπίσης καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα, ἅπερ θελετε εὐρεῖ, τὴν παροῦσαν μετὰ τῶν ἄλλων ἐκδόσεων ἐπιμελῶς ἀντιβαλλόντες.

Γνωρίζομεν ὅτι ἦτο κατὰ πάντα ἀναγκαία μία τις ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταρρύθμισις, ὡς πρὸς τὴν σειράν καὶ τὸ εὐτακτον, τῶν ἀκολουθιῶν, τελετῶν καὶ εὐχῶν τῶν ἐν τῷ παρόντι Εὐχολογίῳ· ἀλλὰ τοῦτο ἀπῆτει τὸν ἀνάλογον καιρὸν, καὶ ἡ βίβλος ἐκλιποῦσα ἤδη, καθίστατο πολυζήτητος. Ὅθεν καὶ εἰς τὰ κυριώτερα ἀπιδόντες, ἐσπεύσαμεν τὴν ὅσον τάχιστα ἀποπεράτωσίν της, τῷ ἀπειροευσπλάγχυνῳ Θεῷ πεποιθότες, ὅτι ἐν ἐτέρα ἐκδόσει καὶ τοῦτο θελομεν πράξει, ὡς προσέτι καὶ διόρθωσιν ἐπιφέρει εἰς τινὰ τελετὴν ἢ καὶ εὐχὴν, ἀπαράδεικτον τοῖς πολλοῖς οὖσαν, ὡς ἀπάδουσαν τῷ σκοπῷ τῆς Ἱερωτάτης ἡμῶν Θρησκείας· ἀλλὰ τοῦτο γενήσεται πάντως, τῇ ἀδείᾳ πρῶτον καὶ συναινέσει τῆς σεβαστῆς ἡμῶν Μητρὸς, τῆς καθ' ἡμᾶς, λέγομεν, Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἡ, καὶ ἐκ τῆς περὶ πῆς, εἰς ἣν ὁ μέγας ἐν βουλαῖς, καὶ ὑψηλὸς

Κύριος καὶ Θεός, αὐτὴν ὑπερύψωσεν, ἰλέψ' ὄμματι ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς ἐπιβλέψασα, ἠυδόκησεν ἐσχάτως καὶ ἐπιδαφιλεύσῃ εἰς ἡμᾶς πλουσίως τὰς Παναγίας. Αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας.

Σημειοῦμεν ἐν τέλει, ὅτι ὁ Πίναξ συνετάχθη κατ' ἀλφάβητον, ἀντὶ τοῦ προτέρου, τοῦ κατὰ σειρὰν τῶν ἐν τῇ ἱεραῖ βίβλῳ περιεχομένων ἀπάντων γενομένου, καὶ σύγχυσιν οὐκ ὀλίγην τοῖς ἐντυγχάνουσι προξενού-
τος· τοῦτο δὲ ἐπράξαμεν πρὸς ἀναπλήρωσιν ἐν μέρει τοῦ σκοποῦ, ὃν ἀνωτέρω ἐφανερώσαμεν. Ἴσως καὶ οὗτος, ὡς ἀναμφιβόλως καὶ πολλὰ ἕτερα χρῆζουσι διορθώσεως, ἀλλὰ περὶ τούτου ἱκανῶς ἐρρέθη.

Ὡς πρὸς τὸν ὑλικὸν καλλωπισμὸν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος βίβλου, ἀποβαίνει μάταιος, ὡς περιττός, πᾶς λόγος πρὸς σύστασιν αὐτῆς, διότι καὶ τοῖς ἀμβλυ-
πέσι, κατὰ τὸ λεγόμενον, φαίνεται καθαρῶς, πόσον

ή ἀναχειρὰς τῶν ἄλλων ἀπασῶν ἐκδόσεων διαφέρει, διὰ τε τὸν χάρτην καὶ χαρακτῆρας, ἐπὶ πᾶσι δὲ καὶ διὰ τὸ τῶν εἰκόνων κάλλος καὶ τὴν στιλπνότητα.

Ἐνεκα τοίνυν τῶν ρηθέντων λόγων, χρηστάς ὑποτρέφοντες ἐλπίδας, ὅτι ἡ παροῦσα ἐκδοσις δὲν θέλει φανῆ ὑποδεεστέρα τῶν ἄλλων, καὶ ὅτι ἐπομένως θέλει εὐρεῖ εὐνοϊκὴν παρ' ὑμῖν τὴν ὑποδοχὴν· διαμένομεν θερμῶς ἱκετεύοντες τὴν Ὑμετέραν σεβασμιότητα εὐχεσθαι ἐγκαρδίως ὑπὲρ τοῦ ὀλοψύχως Ὑμᾶς ὑγιαίνειν εὐχομένου

Ἐνετίαι, κατὰ Μῆνα Ἰανουάριον.

Ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ

Σ. Ι. Ζ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΤΗΣ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΗΤΟΙ

Ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος μετὰ τῷ Ἱερέως, ἔντε τῷ μεγάλῳ
Εὐαγγελίῳ, τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ

Ἐκτελεῖται κατὰ τὸ ἀγιωτάτου, καὶ Οἰκουμένης
Ἐπιτομῆς Κυρίου Κυρίου Φιλοθέου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ὁ Διάκονος οὐδέποτε ἀλλοτε ἐνδύεται ἐν τῷ
Ὁρθρῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καὶ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν
Κυριακῶν, καὶ τοῖς Ὁρθροῖς τῶν Κυριακῶν τοῦ ὅλου ἔ-
τους. Ὁμοίως ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς καὶ τοῖς Ὁρθροῖς
Παρασκευῶν, ἑορτικῶν, ἑορτικῶν καὶ Θεομητορικῶν. Ὁσαύτως
καὶ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς καὶ τοῖς Προηγιασμένοις
καὶ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς καὶ ἐν τῇ Ἐορ-
τῇ τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας τῶν ἁγίων Πα-
τερῶν. Ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς Ὁρθρούς, καθ' οὓς
μεγάλῃ Δοξολογίᾳ, καὶ εἰς πάσας τὰς Λειτουργ-
ίας ἐν αὐτοῦ, εἴπερ βούληται λειτουργεῖν.

Διατάξεις τῆς Ἀγρυπνίας.

Ὁ Διάκονος ἐπιστάνας, τοῦ μεγάλου Ἑσπερινοῦ δηλο-
ῦνται ὁ Ἱερεὺς σὺν τῷ Διακόνῳ, καὶ ποιῶσι
τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, πάν-
τοτε καὶ καθ' ἕνα ὁμοίως ποιῶσι καὶ εἰς τὴν
Ἐκκλησίαν Μετανοίας γ., εἰς τὴν ἑσπρὴν μίαν,
καὶ εἰς τὴν ἑσπρὴν μίαν. Ἐνταῦθα εἰσέλθονται εἰς τὸ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουριου -
Μουσείο Τυπάδων Ιακωβάτων

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

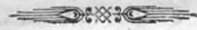
ΤΗΣ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΗΤΟΙ

Πῶς ὑπηρετεῖ ὁ Διάκονος μετὰ τῷ Ἱερέως, ἔντε τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

Συντεθεῖσα παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου, καὶ Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου Φιλοθέου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἰστέον, ὅτι ὁ Διάκονος οὐδέποτε ἄλλοτε ἐνδύεται ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, εἰμὴ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν Σαββάτων, καὶ τοῖς Ὁρθροῖς τῶν Κυριακῶν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ. Ὁμοίως ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς καὶ τοῖς Ὁρθροῖς τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν καὶ Θεομητορικῶν. Ὡσαύτως ἐνδύεται καὶ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς καὶ ταῖς Προηγιασμέναις τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ ἐν τῇ Ἀγρυπνίᾳ τῶν ἀγίων Παδῶν, καὶ ἀπαξ ἀπλῶς εἰς πάντας τοὺς Ἑσπερινοὺς τοὺς ἔχοντας Εἴσοδον. Ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς Ὁρθροὺς, καθ' οὓς ψάλλεται μεγάλη Δοξολογία, καὶ εἰς πάσας τὰς Λειτουργίας τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ, εἶπερ βούληται λειτουργεῖν.

Διάταξις τῆς Ἀγρυπνίας.

Τοῦ καιροῦ ἐπιστάντος, τοῦ μεγάλου Ἑσπερινοῦ δηλονότι, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς σὺν τῷ Διακόνῳ, καὶ ποιῶσι Μετανοίας γ' εἰς τὴν Εἰκόνα τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, πάντων τῶν Ἀδελφῶν καθημένων ὁμοίως ποιῶσι καὶ εἰς τὴν τῆς Θεοτόκου Εἰκόνα Μετανοίας γ', εἰς τὴν μέσσην μίαν, καὶ εἰς τοὺς Χοροὺς πρὸς μίαν. Ἐἶτα εἰσέρχονται εἰς τὸ

Γερατεῖον. Καὶ λαβὼν τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ ὁ Διάκονος, καὶ τὸ Ὠραρίον, καὶ προσκυνήσας κατὰ ἀνατολὰς γ' προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ φησιν· Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὠραρίῳ. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐτὰ, λέγων· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἐἶτα ἐνδύεται ἐκείπερος τὰς οἰκείας στολὰς. Τοῦτο νῦν οὐχ οὕτω γίνεται, ἀλλ' ὁ Ἱερεὺς μόνος προσκυνεῖ, καὶ μόνος ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον, καὶ Φελώνιον, καὶ ἄρχεται θυμιᾶν, Ἀναγνώστου, ἢ Εὐταξίου τὴν λαμπάδα κατέχοντας, καὶ τὸ, Κελεύσατε, ἐκφωνήσαντος. Καὶ προπορευομένου αὐτοῦ μετὰ λαμπάδος, θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸν Ναὸν ἅπαντα, ὡς σύνηθες, ἐκ τῶν θυρῶν ἐξερχόμενος· καὶ ἐκφωνήσαντος τοῦ Εὐταξίου ἔμπροσθεν τῶν ἀγίων θυρῶν τὸ, Κελεύσατε, πάντες ἀνίστανται. Θυμιάσας δὲ ὁ Ἱερεὺς τὸν Ναὸν ἅπαντα, ἐξέρχεται καὶ εἰς τὸν Νάρθηκα· καὶ θυμιάσας κἀκεισε, εἰσέρχεται διὰ τῶν ὡραίων πυλῶν, καὶ ἐκφωνεῖ μετὰ μέλους τὸ, Κύριε εὐλόγησον. Καὶ θυμιάσας πάλιν τὰς ἀγίας εἰκόνας, εἰσέρχεται διὰ τῶν ἀγίων θυρῶν, καὶ θυμιῶν τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, ὁ Προεστὼς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς, ψάλλει τὸν Προοιμιακόν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς κλείσας τὰ ἀγία Θύρια, ἵσταται ἐντὸς τοῦ ἀγίου Βήματος. Ὅταν δὲ ἄρξωνται ψάλλειν τὸ, Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, ἐξέρχεται μετὰ τοῦ Κανονάρχου, καὶ ποιοῦσι μετανοίαν εἰς τὴν μέσην μίαν, καὶ οὕτως ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸν ἴδιον τόπον· ὁ δὲ Κανονάρχης λέγει τοὺς στίχους ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ. Ὅταν δὲ ψάλλωσι τὸ, Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καὶ λέγει τὰς εὐχὰς τοῦ Λυχνικοῦ, ἱστάμενος ἀσκηπτῆς ἔμπροσθεν τῶν ἀγίων θυρῶν· καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει τὴν μεγάλην Συναπτὴν. Ὁ δὲ Διάκονος ἐνδύεται εἰς τὸ γ'. Ἀντίφωνον τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ λέγει τὴν μικρὰν Συναπτὴν· εἰδὲ μὴ ἔστι στιχολογία, ἐνδύεται, τοῦ Προοιμιακοῦ

λεγομένου, καὶ λέγει τὴν μεγάλην Συναπτήν. Ταῦτα μὲν οὕτω γίνεται, Ἀγρυπνίας οὔσης· εἰδὲ μή ἐστιν Ἀγρυπνία, οὐδὲν τοιοῦτο γίνεται· οὔτε μετανοίας ποιῶσιν, οὔτε θυμιᾶ πρῶτον ὁ Ἱερεὺς, οὔτε τὰ ἅγια Θύρια ἀνοίγονται· ἀλλ' ἰστάμενος ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν ἀσκεπής, ἐνδεδυμένος Ἐπιτραχήλιον, ἐκφωνεῖ τὸ, **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.** Καὶ ὁ Προεστῶς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς, λέγει τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, χύμα· καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς εὐχὰς τοῦ Λυχνικοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Διάκονος, ἰστάμενος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, τὴν μεγάλην Συναπτήν, τὸ, **Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν** καὶ τὰ λοιπὰ. Ἰστέον ὅτι τὰ ἅγια Θύρια οὐδέποτε ἀνοίγονται, εἰ μὴ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ μεγάλου Ἑσπερινοῦ, ὅτε θυμιᾶ μόνον ὁ Ἱερεὺς, εἰς τὰς εἰσοδοὺς πάσας, ἤγουν τῶν Ἑσπερινῶν, τῆς Λειτουργίας, καὶ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὡσαύτως ἀνοίγεται καὶ ἀπὸ τοῦ, **Οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε, μέχρι συμπληρώσεως τῆς Θείας Λειτουργίας.** Ἰστέον ὅτι, εἰ μὴ φορέσῃ ὁ Διάκονος εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἐνδύεται ψαλλομένου τοῦ γ' Ἀντιφώνου τοῦ Ψαλτηρίου, εἰ ἔστι στιχολογία· εἰ δὲ μὴ, τοῦ Προοιμιακοῦ ψαλλομένου, ὡς εἴρηται· ἐνδύεται δὲ οὕτω. Ποιεῖ μετάνοιαν τῷ Προεστῶτι, καὶ εἰσέρχεται διὰ τῆς πλαγίας εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, ἐνθα εὐρίσκει τὸν Ἱερέα ἰστάμενον· προέρχεται γὰρ οὗτος. Καὶ λαβὼν τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ ὁ Διάκονος, προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ φησιν· **Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὠραρίῳ.** Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐτὰ, λέγων· **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.** Καὶ οὕτως ἐνδυσάμενος αὐτὰ ὁ Διάκονος, πληρωθείσης τῆς στιχολογίας, ἐξέρχεται, καὶ ἰσταται εἰς τὸν συνήθη τόπον, καὶ λέγει τὴν μικρὰν Συναπτήν, τὸ, **Ἐτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, καὶ τὰ λοιπὰ**· καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· **Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ**

αἰί, καὶ εἰς τὴς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Καὶ οὕτω ψάλλεται
 τὸ, Κύριε ἐκέκραξα· οὗ ψαλλομένου, λαβὼν ὁ Διάκονος
 τὸν Θυμιατὸν, καὶ θυμίαμα βαλὼν, πρόσσει τῷ Ἱερεῖ,
 ἐντὸς ὄντι καὶ αὐτῷ τοῦ ἁγίου Βήματος, καὶ φησὶν· Εὐ-
 λόγησον Δέσποτα τὸ θυμίαμα. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐ-
 τὸ, λέγων· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ
 αἰί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Καὶ θυμιατῶν ὁ Διά-
 κονος τὸ, τε Ἱερατεῖον, καὶ τὸν Ναὸν ἅπαντα· καὶ ὑπο-
 στρέψας, τίθησι τὸν Θυμιατὸν, καὶ περιμένει ἐκεῖσε. Ὅ-
 ταν δὲ ψάλλωσι τὸ, Δόξα, καὶ νῦν, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς,
 καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον, καὶ Φελώνιον, καὶ γίνεται Εἴ-
 σοδος· ὅτε λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατὸν, καὶ θυμίαμα
 βαλὼν, καὶ αἰτήσας εὐλογίαν, ὡς εἶπομεν, ἐξέρχεται ἅμα
 τῷ Ἱερεῖ διὰ τοῦ βορείου κλίτους· καὶ ἀνοιγομένων τῶν
 ἁγίων Θυρῶν, καὶ προπορευομένων Ἀναγνωστῶν δύο μετὰ
 λαμπάδων, καὶ μετ' αὐτοὺς τοῦ Διακόνου μετὰ τοῦ Θυμια-
 του, ἐξέρχεται ὀπίσθεν καὶ ὁ Ἱερεὺς, κεχαλασμένον ἔχων
 τὸ Φελώνιον, καὶ ἀπέρχονται εἰς τὸν συνήθη τόπον· ἐνθα
 οἱ μὲν Ἀναγνώσται· τίθέασιν τὰ Μανουάλια εἰς τὸ μέσον
 τοῦ Ναοῦ παρ' ἐκείτερα τὰ μέρη· ὁ δὲ Ἱερεὺς ἵσταται κα-
 ταντικρὺ τῶν ἁγίων Θυρῶν· ἵσταται δὲ καὶ ὁ Διάκονος
 ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἱερέως μικρὸν ἐκ πλαγίου· καὶ κύψας μι-
 κρὸν, κρατῶν καὶ τὸ Ὠράριον αὐτοῦ τοῖς τρισὶ δακτύλοις
 τῆς δεξιᾶς χειρὸς, λέγει μυστικῶς, ὅσον μόνον ἀκούειν τὸν
 Ἱερέα· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς
 τὴν Εὐχὴν Ἐσπέρας, καὶ πρωῒ, καὶ μεσημβρίας, κτλ. καὶ
 μετὰ τὴν Εὐχὴν, ἀνίστανται, καὶ λέγει ὁ Διάκονος πρὸς
 τὸν Ἱερέα, δεικνύων ἅμα καὶ πρὸς ἀνατολὰς μετὰ τοῦ
 Ὠραρίου, κρατῶν αὐτὸ τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς
 χειρὸς· Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἁγίαν Εἴσοδον· καὶ ὁ
 Ἱερεὺς εὐλογεῖ κατὰ ἀνατολὰς, λέγων· Εὐλογημένη ἡ Εἴ-
 σοδος τῶν ἁγίων σου, Κύριε. Εἶτα ὁ Διάκονος ἀπέρχεται,
 καὶ θυμιατῶν τὴν ἁγίαν Εἰκόνα, τὴν εἰς τὸ στασείδιον τοῦ
 Προεστῶτος, καὶ αὐτὸν τὸν Προεστῶτα, καὶ πάλιν ἵσταται
 ἐν ὡτάκῳ πρότερον ἵστατο περιμένων τὴν τοῦ στήθου

ἐπιπλήρωσιν. Πληρωθέντος δὲ, ἔρχεται ὁ Διάκονος εἰς τὸ
 μέσον, καὶ χαράξας Σταυρὸν μετὰ τοῦ Θυματιῆ, ἐκφωνεῖ·
Σοφία, ὀρθοί. Καὶ εὐθὺς ὁ μὲν Προεστῶς, ἢ ὁ ταχθεὶς
 Μοναχὸς ψάλλει τὸ, **Φῶς ἰλαρόν.** Οἱ δὲ Ἀναγνώσται, αἰ-
 ροντες πάλιν τὰς λαμπάδας, προπορεύονται μέχρι τῶν
 ἁγίων Θυρῶν. Ὁ δὲ Διάκονος εἰσελθὼν ἐντὸς τοῦ ἁγίου
 Βήματος, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς προσ-
 κυνήσας ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, καὶ ἀσπασάμενος
 αὐτὰς, εἰσέρχεται, καὶ κλείονται τὰ ἅγια Θύρια· μετὰ δὲ
 τὸ τέλος τοῦ, **Φῶς ἰλαρόν,** λέγει ὁ Διάκονος· **Πρόσχωμεν.**
 καὶ ὁ Ἱερεὺς· **Εἰρήνη πᾶσι·** καὶ πάλιν ὁ Διάκονος· **Σοφία,**
πρόσχωμεν· καὶ ψάλλεται τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας·
 οὐ πληρωθέντος, ὁ Διάκονος ἐξελθὼν, καὶ σταθεὶς ἐν τῷ
 συνήθει τόπῳ, λέγει· **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς,**
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν, καὶ τὰ λοιπὰ· καὶ
 μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, λέγει ὁ Προεστῶς τὸ, **Καταξίωσον**
Κύριε. Εἶτα ὁ Διάκονος τὸ, **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν**
δέησιν, κτλ. Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν, λέγει ὁ Ἱερεὺς· **Εἰ-**
ρήνη πᾶσι· ὁ Διάκονος· **Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ**
κλίνωμεν· καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν· **Κύριε ὁ Θεὸς**
ἡμῶν, ὁ κλίνας Οὐρανοῦς, κτλ. καὶ ἐκφωνεῖ· **Εἶη τὸ κρά-**
τος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώ-
 νησιν, ψάλλονται τὰ Στιχηρὰ τῆς Διτῆς ὧν ψαλλομένων,
 εἰσελθὼν ὁ Διάκονος, καὶ λαβὼν τὸν Θυματιόν, καὶ θυ-
 μιάμα βαλὼν, καὶ αἰτήσας εὐλογίαν συνήθως. ἐξέρχεται
 ἅμα τῷ Ἱερεὶ διὰ τοῦ βορείου μέρους, κεικλισμένων οὐσῶν
 τῶν ἁγίων Θυρῶν, καὶ προπορευομένων τῶν λαμπάδων·
 καὶ διελθόντες διὰ τῶν ὠραίων πυλῶν, καὶ μετ' αὐτοὺς
 πάντες οἱ Ἀδελφοί, ἴστανται ἐν τῷ Νάρθηκι· ψαλλόντων
 δὲ τῶν Ἀδελφῶν, ὁ Διάκονος θυμιᾷ πάντα συνήθως. Με-
 τὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Στιχηρῶν, σταὶς ἐν τῷ συνή-
 θει τόπῳ, λέγει· **Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐ-**
λόγησον τὴν κληρονομίαν σου, ἄχρι τέλους· καὶ ψάλλεται
 τὸ, **Κύριε ἐλέησον γ'**· εἶτα πάλιν λέγει· **Ἐτι δεόμεθα ὑ-**
πὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων· καὶ

ψάλλεται τὸ, Κύρις ἐλέησον γ'. πάλιν λέγει· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἐπισκόπου ἢ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), ἢ καὶ τοῦ Προεστῶτος ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος, ἐπισυνάπτων καὶ τὰ λοιπὰ τῆς αἰτήσεως ἦν μετὰ τῶν λοιπῶν δύο· Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν Μοῆν (ἢ τὴν Πόλιν) ταύτην· καὶ τὴν, Ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι κτλ. ὅρα ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τοῦ Ἐσπερινοῦ. Εἶθ' οὕτω λέγει ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον· καὶ μετὰ τοῦτο· Εἰρήνη πάσι· ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν· καὶ ὁ Ἱερεὺς στραφείς πρὸς δυσμὰς, ἰσταμένου τοῦ Διακόνου ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, κρατοῦντος τὸ Ὠράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως. Δέσποτα πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτλ. Καὶ ψαλλομένων τῶν Ἀποστίχων, προπορευομένων τῶν λαμπάδων, εἰσέρχονται πάντες ἐν τῷ Ναῷ· καὶ τὰ μὲν Μανουάλια τίθενται παρ' ἐκάτερα τοῦ προευτρεπισθέντος τετραποδίου, ἐν ᾧ κεῖται μετὰ σίτου καὶ πέντε Ἄρτων δίσκος, ὧν ἔχομεν ἔθος προσφέρειν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· παρ' ἐκάτερα δὲ τοῦ δίσκου, ἀγγεῖα δύο μεστὰ, τὸ μὲν, οἴνου, τὸ δὲ, ἐλαίου· κεῖται δὲ, ὁ μὲν οἶνος, ἐξ ἀριστερῶν, τὸ δὲ ἔλαιον, ἐκ δεξιῶν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ ἰστανται ἔσωθεν τῶν ὡραίων πυλῶν· πληρωθέντων οὖν τῶν Ἀποστίχων, λέγεται τὸ, Νῦν ἀπολύεις, καὶ τὸ Τρισάγιον, καὶ μετὰ τὸ, Πάτερ ἡμῶν, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σου ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας· εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακὴ, τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ τρίτου· εἰ δὲ Ἁγίου μνήμη μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, ἅπαξ· εἰ δὲ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, ἢ Θεομητορικὴ, τὸ τῆς Ἑορτῆς, ἐκ τρίτου. Ψαλλομένου οὖν τοῦ τελευταίου Ἀπολυτικίου μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς, ὁ Διάκονος πρότερον εὐλογίαν αἰτήσας ἐπὶ τῷ θυμιάματι παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ λαβὼν, θυμιά κύκλωθεν τοὺς Ἄρτους σταυροειδῶς, εἶτα τὸν Ἡγούμενον, καὶ πάλιν τοὺς Ἄρτους ἔμπροσθεν μόνον· πλησιάζωντος

δὲ τοῦ Ἱερέως, ἵσταται παρὰ τὸ δεξιὸν αὐτοῦ μέρος ὁ Διάκονος, κρατῶν τῇ μὲν ἀριστερᾷ χειρὶ τὸν Θυμιατόν, τοῖς δὲ τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς τὸ Ὠραρίον· καὶ πληρωθέντος τοῦ Ἀπολυτικίου, δεικνύων μετὰ τοῦ Ὠραρίου τοὺς πέντε Ἄρτους, λέγει· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· ὁ δὲ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε Ἄρτους· καὶ λεγομένου παρὰ τῶν Ἀδελφῶν τοῦ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, λέγουσι δὲ τὸν Ψαλμὸν οἱ Ἀδελφοὶ μέχρι τοῦ, Οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ· ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐνδοθεν τοῦ ἁγίου Βήματος ἐκφωνεῖ· Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· καὶ οὕτως ἐνδύονται ταῖς ἱερατικαῖς στολαῖς, καὶ ἐξέρχονται· καὶ τιθεμένης Ἀναγνώσεως, λέγει ὁ Ἱερεὺς· Δὲ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν· Εἰ μὲν τοι οὐκ ἔχει Ἀγρυπνίαν, μετὰ τὴν τῶν Ἀποσείων συμπλήρωσιν, ὁ μὲν Ἱερεὺς εἰσέρχεται ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος, καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, ἐκφωνεῖ· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα· καὶ ψάλλεται τὸ Ἀπολυτικίον· ὁ δὲ Διάκονος μετὰ τοῦτο, ἔξωθεν ἱστάμενος· ἐκφωνεῖ· Εὐλόγησον· καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐνδοθεν· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· καὶ ψάλλουσι τὸ, Στερεώσαι ὁ Θεὸς τοὺς Βασιλεῖς· καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει ἡσύχως φωνῇ· Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς· οἱ Ἀδελφοὶ τὴν τιμιωτέραν· καὶ πάλιν ὁ Ἱερεὺς ἡσύχως· Δόξα σοι ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι· καὶ λέγουσιν οἱ Ἀδελφοὶ, Δόξα, καὶ νῦν· Κύριε εὐλόγησον· Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἀνοίξας τὰ ἅγια Θύρια, χαλαίσας τε τὸ Φελώνιον, ἱσταμένου τοῦ Διακόνου ἔξωθεν ἐκ δεξιῶν, καὶ τὸ Ὠραρίον κρατοῦντος συνήθως, λέγει τὴν Ἀπόλυσιν ταύτην· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφημῶν Ἀποσόλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεήσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος· Εἰ δὲ Δεσποτικῇ

Ἐορτῇ ἐσι, ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν καταλλήλως τῇ Ἐορτῇ· εἰ δὲ
 μεγάλης τινὸς Ἁγίου μνήμη, ἐκφωνεῖ ἐν τῇ Ἀπολύσει καὶ τὸ
 τῷ Ἁγίῳ ὄνομα. Εἰ μὲν τοι ἐστὶ Λιτῆ, μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν,
 λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυματιόν, ἐξέρχεται ἅμα τῷ Ἱερεὶ
 εἰς τὸν Νάρθηκα, λαμπάδων προπορευομένων, καὶ γίνεται
 ἀπαρράλλαικτος, καθὼς προεγράφη ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Εἰ μὲν ἐστὶν Ἀγρυπνία, μετὰ τὸ τέλος τῆς Ἀναγνώσεως,
 εὐθύς ὁ Προεστὼς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς λέγει τὸν Ἐξά-
 φαλμον· εἰδὲ μὴ ἐστὶν Ἀγρυπνία, ἐστὶ δὲ Κυριακὴ, ψάλλ-
 λεται ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, καὶ εἰς τὸ τέλος, τὸ, Ἄξιόν ἐ-
 στιν ὡς ἀληθῶς. Ἰστέον ὅτι ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ἔξω τῶν
 ἁγίων Θυρῶν γίνεται ἡ μεγάλη Ἐκτενὴς· καὶ ὁ Ἱερεὺς,
 ἰστάμενος ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, ποιεῖ Ἐκτενῆ με-
 γάλην· Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Πόλιν (ἢ τὴν Μοῆν)
 ταύτην· καὶ ψάλλεται τὸ Κύριε ἐλέησον μὲν· καὶ γίνεται
 Ἀπόλυσις, καὶ τίθεται Ἀνάγνωσις. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, εἰσελ-
 θὼν ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι, καὶ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ
 ἀνοιξας τὸ Βημόθυρον μόνον, ἐκφωνεῖ· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων· καὶ ψάλλεται τὸ Τρισάγιον, καὶ οἱ συνήθεις Ψάλ-
 μοί, καὶ πάλιν τὸ Τρισάγιον· ὁ δὲ Ἱερεὺς θυμιᾷ, τούτων
 φαλλομένων, τὸ, τε Ἱερατεῖον, καὶ τὸν Ναὸν ἅπαντα, ἐ-
 ξερχόμενος ἀπὸ τοῦ βορείου κλίτους, καὶ τοὺς Ἀδελφούς,
 καὶ τὸν Νάρθηκα· ἐκφωνεῖ δὲ καὶ εἰς τὰ δύο Τρισάγια,
 μετὰ τὸ, Πάτερ ἡμῶν, τὸ, Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ
 ἡ δύναμις. Ὁφείλουσι δὲ ἔχειν ἀκρίθειαν οἱ ψάλλοντες,
 καὶ ὁ θυμιῶν, ἵνα, ὅταν λέγῃ τὰς Ἐκφωνήσεις, εὐρίσκη-
 ται ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τὸ θυ-
 μιᾶσαι ἅπαντα τὸν Ναὸν, πληρωθῆναι τε καὶ τὰ συνήθως
 φαλλόμενα Τροπάρια, ἔνδοθεν τοῦ ἁγίου Βήματος ἐκφω-
 νεῖ ὁ Ἱερεὺς τὸ, Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωο-
 ποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι· καὶ εὐθύς ὁ Προεστὼς, ἢ ὁ
 ταχθεὶς Μοναχὸς λέγει τὸν Ἐξάφαλμον· Ὅταν δὲ ἀρξη-
 ται τοῦ, Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἐξέρχεται ὁ Ἱε-

ρεὺς, καὶ ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν ἀσκεπής, καὶ λέγει μυστικῶς τὰς ἐωθινὰς Εὐχὰς. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἐξαψάλμου, λέγει τὴν μεγάλην Συναπτὴν· καὶ οὕτω ψάλλεται τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες. Εἰς ἐνὸς δὲ ἐκάστου συμπλήρωσιν Καθίσματος, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτὴν, καὶ ἐκφωνεῖ, εἰς μὲν τὸ πρῶτον Κάθισμα· Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις· εἰς δὲ τὸ δεύτερον, Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις· μετὰ δὲ τὸν Πολυελεον, ἢ τὸν Ἀμωμον· Ὅτι εὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου.

Τῶν δὲ Ἀναβαθμῶν ψαλλομένων, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος, καὶ εὐλογῆσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Στοιχάριον, ἐνδύεται τοῦτο ὁ Διάκονος συνήθως· ὁμοίως καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον, καὶ Φελώνιον. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀντιφώνων, ψάλλεται τὸ Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς, ἢ τῆς Κυριακῆς· καὶ μετὰ τοῦτο λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύη, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν· καὶ ψάλλεται τὸ, Πᾶσα πνοή· καὶ ὁ Διάκονος· Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ δὲ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι· καὶ εὐθὺς ἐπιφέρει, Ἐκ τοῦ κατὰ (τὸν δε) ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα· καὶ ὁ Λαὸς· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι· ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν· καὶ ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον. Οὐ πληρωθέντος, ψάλλουσιν οἱ Ἀδελφοί, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, εἰ ἔστι Κυριακὴ δηλονότι, καὶ τὸν Πεντηκοστὸν μετὰ μέλους. Ὁ δὲ Ἱερεὺς χαλάσας τὸ Φελώνιον, καὶ βασταίζων τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἔμπροσθεν τοῦ στήθους, ἐξέρχεται, καὶ ἵσταται εἰς τὴν μέσσην τοῦ Ναοῦ, καὶ ὁ Ἀναγνώστης, ἢ ὁ Εὐταξίας ἵσταται δεξιόθεν αὐτοῦ, κατέχων Μανουάλιον μετὰ λαμπάδος ἡμένης, καὶ γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου παρὰ τῶν Ἀδελφῶν συνήθως. Ἐν ἄλλῃ δὲ Ἑορτῇ οὐ γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς, εἰμὴ μόνου ἐν

Κυριακῇ· οὐ πληρωθέντος, ψάλλονται τὰ συνήθη Τροπαίρια. Καὶ ἐξερχόμενος ὁ Διάκονος, ἵσταται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, καὶ λέγει μεγαλοφώνως· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, κτλ. Ὅρα ἔμπροσθεν ἐν τῷ ἑσπερινῷ. Καὶ ψάλλεται τὸ Κύριε ἐλέησον ἐβ'. καὶ οὕτως ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς. Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία, κτλ.

Τῶν δὲ Κανόνων ψαλλομένων, ὁ μὲν Ἱερεὺς ἐξέρχεται, καὶ ἵσταται ἐν τῷ δεξιῷ Χορῷ, εἰς τὸν συνήθη τόπον. Ὁ δὲ Διάκονος, λαβὼν πρότερον εὐλογίαν ἐπὶ τῷ θυμιάματι, θυμιᾷ πρῶτον τὸ Ἱερατεῖον ἅπαν· εἶτα ἐξέρχεται διὰ τῆ βορείου κλίτους, καὶ χαράττει Σταυρὸν ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν· καὶ θυμιᾷ πρῶτον τὰς Εἰκόνας τὰς ἐν τῷ δεξιῷ μέρει ἵσταμένας πάσας, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὸν Ἄγιον τῆς Μονῆς, καὶ χαράξας ἐν αὐτῷ Σταυρὸν, στρέφεται πρὸς δυσμὰς· καὶ σταῖς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, χαράττει Σταυρὸν, καὶ ἀπέρχεται, καὶ θυμιᾷ πρῶτον τὴν Εἰκόνα, τὴν εἰς τὸ στασειδίον τοῦ Προεστῶτος ἵσταμένην, εἶτα τὸν Προεστῶτα, καὶ καθεξῆς τοὺς Ἀδελφούς τοῦ δεξιοῦ Χοροῦ. Μετὰ δὲ τὸ θυμιᾶσαι πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ, ἵσταται εἰς τὸ μέσον τοῦ Χοροῦ, καὶ βλέπων πρὸς νότον, ποιεῖ Σταυρὸν. Θυμιῶν δὲ, προσκυνεῖται παρ' ὧν θυμιᾷ, καὶ ἀντιπροσκυνεῖ μικρὸν. Μετὰ δὲ τὸ ποιῆσαι τὸν Σταυρὸν, ἀπέρχεται εἰς τὸν ἀριστερὸν Χορὸν, καὶ θυμιᾶσας κἀκεῖ τὰς ἁγίας Εἰκόνας, θυμιᾷ καὶ τοὺς Ἀδελφούς, ἀνωθεν ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν Εἰκόνων, καὶ ἀπερχόμενος ὡς πρὸς τὰς ὠραίας Πύλας, προσκυνούμενος ὁμοίως, καὶ ἀντιπροσκυνῶν μικρὸν. Πληρώσας δὲ κἀκεῖνον τὸν Χορὸν, πάλιν ἵσταται εἰς τὸ μέσον, βλέπων πρὸς ἄρκτον, καὶ ποιῶν Σταυρὸν, ἐξέρχεται εἰς τὸν Νάρθηκα· καὶ θυμιᾶσας κἀκεῖσε πάντας, εἰσέρχεται διὰ τῶν ὠραίων Πυλῶν· καὶ χαράξας Σταυρὸν κατὰ ἀνατολὰς, θυμιᾷ τὸν Προεστῶτα· καὶ πάλιν εἰς τὸ μέσον χαράττει Σταυρὸν, καὶ θυμιᾶσας τὰς ἁγίας Εἰκόνας, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερατεῖον, καὶ ἀποτίθησι τὸν Θυματόν· ἐξερχόμενος δὲ προσκυνεῖ μικρὸν τὸν Προεστῶτα μακρόθεν, καὶ ἵσταται εἰς τὸν συνήθη τόπον.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς γ'. Ὡδῆς, λέγει ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, κτλ. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης. Καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ μετὰ τὴν ἔκτην, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς ἔκτενῆ μικρὰν, ἱσταμένον ἐμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν ἀσκειπῆς, καὶ ἐκφωνῶν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. Εἰς δὲ τὴν ὀγδόην, ποιεῖ μετάνοιαν ὁ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ Διακόνου τῷ Προεστῶτι, καὶ εἰσέρχονται ἐντὸς τοῦ Βήματος, καὶ ἐνδύονται συνήθως. Τῆς δὲ ὀγδόης πληρωθείσης, ψάλλει ὁ Διάκονος μεγαλοφώνως· Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τῆ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν. Καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα· εἰδὲ μὴ, ψάλλει τὴν ἀρχὴν τοῦ Εἰρμοῦ τῆς Δ'. τῆς Ἑορτῆς· καὶ οὕτως ἐξερχόμενος ὁ Ἱερεὺς, ἵσταται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. Ὁ δὲ Διάκονος θυμιᾷ πάντα συνήθως, καὶ ὑποστρέψας, ἵσταται ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ. Μετὰ δὲ τὴν Δ'. ποιεῖ ὁ Διάκονος μικρὰν Συναπτὴν· καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυναμίεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, κτλ. Τῆς δὲ Δοξολογίας ἀρχομένης, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος. Ὁ δὲ Διάκονος, ταύτης πληρωθείσης, λέγει· Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ· καὶ τὰ λοιπὰ· καὶ εὐθύς λέγει ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Ταῖς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν· καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς· Κύριε ἅγιε, ἔ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν· καὶ ἐκφωνεῖ· Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σῶζειν ἡμᾶς ὁ Θεός. Ὁ Διάκονος· Σοφία. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· καὶ ψάλλεται τὸ, Στερεώσαι ὁ Θεὸς τοὺς Βασιλεῖς. Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς· καὶ ψάλλεται ἡ Τιμιωτέρα· εἶτα πάλιν λέγει· Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι· καὶ γίνεται Ἀπόλυσις. Εἰ μὲν ἔστι Κυριακὴ· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Πα-

ναχράντου αὐτοῦ Μητροῦ, τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηρος. Εἰ δὲ ἐστὶ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, ἡ μεγάλου Ἀγίου μνήμη, δίδοται καὶ τὸ ἅγιον ἔλαιον οὕτω· Πάντων συναγομένων πλησίον τῆς Εἰκόνης τοῦ προσκυνήματος, καὶ ψαλλόντων, ὁ μὲν Διάκονος θυμιᾷ κύκλω, ἀπὸ τοῦ Προεστώτος ἀρξάμενος, πρῶτον θυμιᾶσας τὴν Εἰκόνα τοῦ Ἀγίου. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἰστάμενος πλαγίως τῆς Εἰκόνης, κατέχων ἄλειπτρον, χρίει τοὺς προσιόντας ἐν τῷ μετώπῳ, καὶ εὐλογεῖ. Ὅταν δὲ χρισθῶσι πάντες, ἐκφωνεῖ· Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾷ, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· καὶ ἐκφωνεῖ· Ἐλεμῶν γὰρ καὶ φιλόνηρος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Εἰρήνη πάσι. Ὁ Διάκονος τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Καὶ κρατοῦντος τοῦ Διακόνου τὸ Ὠραρίον, ὡς ἔθος, λέγει ὁ Ἱερεὺς, χαλαίσας τὸ Φελώνιον, τὴν Εὐχὴν ταύτην· Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ πρεσβειῶν τῆς πανυπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Ζήτει ταῦτα εἰς τὴν Λιτὴν.

Κατὰ δὲ τὴν Ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῶν Βαΐων, καὶ τῆς λαμπρᾶς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, γίνονται ἔξω τῆς Μονῆς, καὶ γίνεται ἐν αὐταῖς ὁμοίως τῇ προγραφείσῃ Λιτῇ· γίνονται καὶ ἀγιασμοὶ τῶν Φώτων, καὶ ἀφ' ἑσπέρας, καὶ πρωΐ· καὶ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ Αὐγούστου, ἐνθα ὁ Διάκονος βαστάζων τὸν Σταυρὸν ἐξέρχεται, τοῦ Ἱερέως ἐφεπομένου, καὶ θυμιᾷ· λέγει δὲ μόνον ἐν ταῖς εὐχαῖς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ πάντα, καθὼς ἐστὶν ἔθος, καὶ ἐν τοῖς τυπικοῖς εἰσι γεγραμμένα.

Τέλος τῆς Διατάξεως τῆς Ἱεροδιακονίας.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου
Μουσεῖο τυπάλδων Ἰακωβάτων

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΛΥΧΝΙΚΟΥ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Εὐχή Α'.

Ἀναγινώσκονται δὲ αἱ Εὐχαὶ αὗται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ὡς προεῖρηται ἐν τῇ Διατάξει τῆς Ἱεροδιακονικῆς, σελ. 2.

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχεε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποιήσον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὀδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανόν τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· διότι μέγας εἶ σύ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σύ εἶ Θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχυρί, εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντα τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή Β'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιεικειάν σου, ἰατρὲ, καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὄδηγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα σωτηρίας σου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας· καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρουσίας ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ τὸ κράτος, καὶ σοὺ ἔστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ

Υίου, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Εὐχή Γ'.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον ὄνομά σου, καὶ μὴ κατασχίνης ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, Κύριε, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θελήματά σου. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Εὐχή Δ'.

Ο τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις, καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις, ὑπὸ τῶν ἁγίων Δυναμέων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τῆ δούναι μεγαλωσύνην τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ· καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κληρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ, καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Εὐχή Ε'.

Κύριε, Κύριε, ὁ τῆ ἀχράντῳ σου παλάμῃ συνέχων τὰ σύμπαντα, ὁ μακροθυμῶν ἐπὶ πάντα ἡμᾶς, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου καὶ τοῦ ἐλέους σου· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ δὸς ἡμῖν διαφυγεῖν καὶ τὸ λοιπὸν τῆς παρουσίας ἡμέρας, τῇ σῇ χάριτι, ἐκ τῶν τοῦ πονηροῦ ποικίλων μηχανημάτων, καὶ ἀνεπιβούλευτον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφυλάξον, τῇ χάριτι τοῦ παναγίου σου Πνεύματος. Ἐλέει, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Εὐχή 5'.

Ο Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθωσύνη, καὶ πλουσία προνοία διοικῶν τὰ σύμπαντα, ὁ καὶ τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ κατεργυήσας ἡμῖν τὴν ἐπηγγελμένην βασιλείαν, διὰ τῶν ἤδη κεχαρισμένων ἀγαθῶν ὁδοποιήσας ἡμῖν, καὶ τῆς ἡμέρας τὸ παρελθὸν μέρος ἀπὸ παντὸς ἐκκλῖναι κακοῦ, δώρησαι ἡμῖν καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἀμέμπτως ἐκτελέσαι, ἐνώπιον τῆς ἀγίας δόξης σου, ὑμνεῖν σέ τὸν μόνον ἀγαθόν, καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή Ζ'.

Ο Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ὑψίστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οὐκ ἔχον ἀπρόσιτον· ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ διαχωρίσας ἀναμέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν ἥλιον θέμενος εἰς ἑξοσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἑξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ ἐπὶ τῆς παρουσίας ὥρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἑξομολογήσει, καὶ τὴν ἐσπερινὴν σοὶ δοξολογίαν προσαγαγεῖν· αὐτὸς φιλάνθρωπε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὄσμην εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα εἰρηνικὴν. Ἐνδυσον ἡμᾶς ὄπλα φωτός. Ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σιότητι διαπορευομένου· καὶ δὸς τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῆ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἔδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναί, Δέσποτα τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα καὶ ἐπὶ ταῖς κοιταῖς ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου· καὶ τῆ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστῶμεν, πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἰκεσίας τῆ σῆ εὐσπλαγχνία προσάγοντες ὑπὲρ

τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι . Ὅτι ἀγαθός, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων . Ἀμήν .

Πληρουμένου δὲ τοῦ Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ, λέγει αὐτὸς ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Διάκονος, εἰ ἔστιν .

Ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίου δεηθῶμεν . Ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον .

Ἦπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Ἦπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Ἦπερ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαθείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Ἦπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Ἦπερ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ Παλατίου, καὶ τοῦ Στρατοπέδου αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Ἦπερ τῆ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Ἦπερ τῆς ἀγίας Μονῆς (ἢ τῆς πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Ἦπερ εὐκрасίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Ἦπερ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Ἦπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορὸς. Σοὶ Κύριε.

Ἐκφώνησις.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς. Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Καὶ μετὰ τοῦτο, λέγει τὴν μικρὰν Συναπτὴν.

Εἴτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, κ. τ. λ.

Τῆς Παναγίας ἀχράντη, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, κ. τ. λ.

Ὁ Χορὸς. Σοὶ Κύριε.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς. Ἀμήν.

Εἶτα τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Ἐπειτα τὰ Στιχηρά.

Δόξα καὶ νῦν.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου.

Ἐσπέρας, καὶ πρωῖ, καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα τῶν ἀπάντων: Κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς σέ,

Efcologio.

Κύριε, Κύριε οὐκ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Εἶτα εὐλογεῖ τὴν Εἴσοδον, καὶ λέγει ὁ Διάκονος·
 Σοφία, ὀρθοί· τὸ, Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, βαλὼν τὴν συνήθη μετάνοιαν ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς, ψάλλει τὴν ἡμέραν Προκειμένον δίστιχον. Εἰ δὲ ἐστὶ Σαββάτου Ἑσπέρα, λέγει τὸ, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος. Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε. Στραφεὶς δὲ ὁ Ἱερεὺς πρὸς δυσμαῖς, δεδεμένας ἔχων τὰς χεῖρας, ἴσταται περιμένων τὴν πλήρωσιν τοῦ Προκειμένου· εἶτα βάλλει Μετάνοιαν, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸ Προκειμένον, λέγει ὁ Διάκονος, εἰ ἔστιν·

Εἰπῶμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπῶμεν. Ὁ Χορὸς. Κύριε ἐλέησον, γ'.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, καὶ ἀειμνήστων Κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης (ἢ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου), καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκεψέως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης (ἢ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιών-

των, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος Λαοῦ, τοῦ ἀπειδεχομένου τὸ παρα σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος .

Ὁ Λαός . Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα .

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς .

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων .

Ὁ Χορός . Ἀμήν . Καὶ ὁ Λαός τὸ, Καταξίωσον Κύριε .

Ὁ Διάκονος .

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ .

Ὁ Χορός . Κύριε ἐλέησον . Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι .

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα .

Ὁ Χορός . Παράσχου Κύριε .

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα .

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα .

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα .

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα .

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα .

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, κ.τ.λ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως .

Ὅτι ἀγαθός, καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων . Ὁ Χορός . Ἀμήν . Ὁ Ἱερεὺς . Εἰρήνη πᾶσι .

Ὁ Χορός . Καὶ τῷ Πνεύματί σου .

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν·
Ὁ Χορός. Σοὶ Κύριε.

Εὐχὴ τῆς Κεφαλοκλισίας.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς, καὶ καταβαὶς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιθε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ, καὶ φιλανθρώπῳ Κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν ἀρχέναι· οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπειδεχόμενοι σωτηρίαν· οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαιῶν, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Ἔϊτα λέγει ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον, καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ σέι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Ἐἴθ' οὕτω ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου, λιτανεύοντες ἐν τῷ Νάρθηκι, τοῦ Ἱερέως, καὶ τοῦ Διακόνου προπορευομένων μετὰ λαμπάδων, καὶ θυμιατοῦ· Δόξα, τοῦ Ἁγίου· καὶ νῦν, Θεοτοκίον· καὶ μετὰ ταῦτα, λέγει ὁ Διάκονος, εἴπερ τύχη, ταῦτα· εἶδὲ μὴ, ὁ Ἱερεὺς.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυναμῶν ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ

Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολαίου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης· τοῦ Ἁγίου (τῆς Μονῆς) καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· ἱκετεύομέν σε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αἰ. Χορὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ Θεοφυλαίτων Βασιλέων, κράτους, νίκης, διαμονῆς, υἰείας, σωτηρίας αὐτῶν, καὶ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι, κατευδοῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

Εἶτα πάλιν ὁ β'. Χορὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ἢ Ἐπισκόπου, (τοῦ δεῖνος,) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος· καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν θλιβομένης τε καὶ καταπονουμένης, ἐλέους Θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπίδεομένης· σκέπης τῆς ἁγίας Μονῆς (ἢ τῆς Πόλεως) ταύτης, καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ· εἰρήνης, καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου· εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν· σωτηρίας, καὶ βοηθείας τῶν μετὰ σπυδῆς καὶ φόβου Θεοῦ κοπιώντων, καὶ διακονούντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν· ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων, καὶ τῶν ἐν ἀποδημίαις ὄντων· ἰάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων· ὑπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν πάντων τῶν προαπελθόντων εὐσεβῶς πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων· ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων, καὶ ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων, καὶ πάντων τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἐν τῇ ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ (ἢ ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῶ τούτῳ), εἰπόμεν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Μετὰ ταῦτα μνημονεύει ὧν βούλεται, ζώντων καὶ τεθνεώτων. Εἶτα·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν Μοῦνην (ἢ τὴν Πόλιν) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόνηρον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέφαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾷ· καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόνηρος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Ταῖς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ πάντων κλινάντων ταῖς κεφαλὰς, καὶ ἐπὶ γῆς κεκυφόντων, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως.

Δέσποτα πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡ-

μῶν τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, τοῦ ἁγίου (τοῦ δεῖνος.) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Εὐπρόσδεκτον ποιήσον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἀφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου· ἀποδιώξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα ἀρχόμεθα τῶν Ἀποστίχων, καὶ ψάλλοντες αὐτὰ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῶ, ἐπάδοντες καὶ τοὺς τυχόντας Στίχους αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἶτα τὸ. Νῦν ἀπολύεις, καὶ τὸ Τρισάγιον. Μετὰ δὲ τὸ. Πάτερ ἡμῶν· ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ ἡμεῖς τὸ Ἀπολυτίκιον, Θεοτόκε Παρθένε, λέγοντες αὐτὸ ἐκ γ'. Ὁ δὲ Κελλαρίτης προτίθησιν ἐν τῷ ἀναλογίῳ Ἄρτους ἐξ ὧν ἐσθίομεν ἐν τῇ Τραπέζῃ, ὡσαύτως καὶ στάμνον μεστὴν οἴνου τοῦ καλλίστου. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν Ἄρτον ἓνα ἐπὶ χεῖρας, καὶ τυπώσας ἐν αὐτῷ Σταυρὸν, ἐπεύχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε Ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πεντακισχιλίου ἀνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς Ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ ἀγίᾳ Μονῇ (ἢ ἐν τῇ Πόλει) ταύτῃ, καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβά-

νοντας πιστοὺς ἀγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων ταῖς σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἄμην, λέγομεν.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, ἕως τοῦ, Οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπελθὼν, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἀγίων Θυρῶν, βλέπων πρὸς δυσμὰς. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ψαλμοῦ, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς, λέγων·

Εὐλογία Κυρίου ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Ἰστίον δὲ, ἔτι ὁ εὐλογηθεὶς Ἄρτος ἐστὶν ἀλεξιτήριον παντοίων κακῶν, εἰ μετὰ πίστεως λαμβάνοιτο.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως. ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου, τοῦ Παναγία Τριάς· τοῦ, Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστίν. Εἶτα τὰ Τροπάρια· Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν σου. Δόξα, Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Καὶ νῦν, Προστασία φοβερὰ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. κ. τ. λ.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ.

Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγομεν τὸν Ἐξαψαλμον μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ φόβου Θεοῦ, ὡς αὐτῷ λαλοῦντες ἀοράτως, καὶ δυσωποῦντες ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Μετὰ δὲ τοὺς τρεῖς Ψαλμοὺς, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὰς Εὐχαῖς τοῦ Ὁρθρου, ἱστάμενος ἀσκεπῆς ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν.

Εὐχὴ Α'.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐξαναστήσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐμβάλλοντι εἰς τὸ στόμα ἡμῶν λόγον αἰνέσεως, τοῦ προσκυνεῖν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ἔνομά σου τὸ ἅγιον· καὶ δεόμεθα τοῖς σοῖς οἰκτιρμοῖς, οἷς πάντοτε ἐχρήσω περὶ τὴν ἡμετέραν ζωὴν· Καὶ νῦν ἐξαπόστειλον τὴν βοήθειάν σου ἐπὶ τοὺς ἐστῶτας πρὸ προσώπου τῆς ἀγίας δόξης σου, καὶ ἀπεκ-

δεχομένους τὸ παρά σοῦ πλούσιον ἔλεος· καὶ δὸς αὐτοῖς μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης, πάντοτε σοὶ λατρεύοντας, αἰνεῖν τὴν ἀνεκδιήγητόν σου ἀγαθότητα. "Οτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Β'.

Ε'ν νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, διότι φῶς τὰ προστάγματα σου ἐπὶ τῆς γῆς· δικαιοσύνην καὶ ἁγιασμόν ἐπιτελεῖν ἐν τῷ φόβῳ σου, συνέτισον ἡμᾶς· σέ γὰρ δοξάζομεν τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν ἡμῶν· κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι, Κύριε, τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν πάντων κατ' ὄνομα, καὶ σῶσον αὐτούς τῇ δυνάμει σου· εὐλόγησον τὸν λαόν σου, καὶ ἁγιάσον τὴν κληρονομίαν σου· εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. "Οτι εὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα, σοῦ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Γ'.

Ε'ν νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σέ, ὁ Θεὸς, διότι φῶς τὰ προστάγματα σου· δίδαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τὴν δικαιοσύνην σου, ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν διανοιῶν ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον· ἀπέλασον πάντα ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν· χάρισαι ἡμῖν τὸν τῆς δικαιοσύνης ἥλιον, καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφυλάξον ἐν τῇ σφραγίδι τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης· δὸς ἡμῖν τὸν ὄρθρον καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ἀγαλλίασει, ἵνα σοὶ ταῖς ἐωθινὰς ἀναπέμπωμεν εὐχάς. "Οτι σὸν τὰ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Εὐχή Δ'.

Δέσποτα ὁ Θεός, ὁ ἄγιος καὶ ἀκατάληπτος, ὁ εἰπὼν, ἐκ σκοτῶν φῶς λάμψαι, ὁ ἀναπαύσας ἡμᾶς ἐν τῷ τῆς νυκτὸς ὕπνῳ, καὶ διαναστήσας πρὸς δοξολογίαν καὶ ἰκεσίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς ἰδίας σου εὐσπλαγχνίας, πρόσδεξαι ἡμᾶς καὶ νῦν προσκυνεῦντάς σε, καὶ κατὰ δύναμιν εὐχαριστοῦντάς σοι· καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. Ἀνάδειξον ἡμᾶς υἱοὺς φωτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ κληρονόμους τῶν αἰώνων σου ἀγαθῶν. Μνήσθητι, Κύριε, ἐν τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ παντὸς τῆ λαοῦ σου, τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν γῆ, τῶν ἐν θαλάσῃ, τῶν ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας σου, δεομένων τῆς σῆς φιλανθρωπίας καὶ βοήθειας, καὶ πᾶσι χορήγησον τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἴνα σεσωσμένοι ψυχῇ τε καὶ σώματι πάντοτε διαμένοντες, μετὰ παρρησίας δοξάζωμεν τὸ θαυμαστόν καὶ εὐλογημένον ὄνομα, σὲ τῷ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή Ε'.

Ἀγαθῶν θησαυρὲ, πηγὴ ἀένναος, Πάτερ ἅγιε, θαυμάστοποιέ, παντοδύναμε, καὶ παντοκράτορ, πάντες σὲ προσκυνοῦμεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, τὰ σὰ ἔλεη καὶ τοὺς σοὺς οἰκτιρμούς ἐπικαλούμενοι εἰς βοήθειαν καὶ ἀντίληψιν τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν σῶν ἰκετῶν, πρόσδεξαι πάντων ἡμῶν τὰς ἐωθινὰς δεήσεις ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μηδένα ἡμῶν ἀδόκιμον ποιήσης, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς περιποιήσαι διὰ τῶν οἰκτιρμῶν σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀγρυπνούντων, καὶ ψαλλόντων εἰς δόξαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος. Γενοῦ αὐτῶν βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ· πρόσδεξαι αὐτῶν τὰς ἰκεσίας, εἰς τὸ ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου θυσιαστήριον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ,

και τῷ Υἱῷ, και τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, και αἰεὶ, και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Σ'.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὅτι πάντα ποιεῖς εἰς εὐεργεσίαν τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα διαπαντὸς πρὸς σέ ἀποβλέπωμεν, τὸν σωτῆρα και εὐεργέτην τῶν ἡμετέρων ψυχῶν· ὅτι διανέπασσας ἡμᾶς ἐν τῷ παρελθόντι τῆς νυκτὸς μέτρῳ, και ἐξήγειρας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, και ἔστησας εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου ὀνόματός σου. Διὸ δεόμεθά σου, Κύριε, δὲς ἡμῖν χάριν και δύναμιν, ἵνα καταξιωθῶμεν ψάλλειν σοι συνετῶς, και προσεύχεσθαι ἀδιαλείπτως, ἐν φόβῳ και τρόμῳ τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργαζόμενοι, διὰ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ Χριστοῦ σου. Μνήσθητι, Κύριε, και τῶν ἐν νυκτὶ πρὸς σέ βοώντων· ἐπάκουσον αὐτῶν, και ἐλέησον, και σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν τοὺς ἀοράτους και πολεμίους ἐχθρούς. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, και σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, και τῷ Υἱῷ, και τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, και αἰεὶ, και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ζ'.

Ο Θεὸς και Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξαναστήσας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, και ἐπι συναγαγὼν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, δὲς ἡμῖν χάριν ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, και πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς κατὰ δύναμιν εὐχαριστίας· και δίδαξον ἡμᾶς τὰ δικαιώματά σου, ὅτι προσεύξασθαι καθ' ὃ δεῖ οὐκ οἶδαμεν, ἐὰν μὴ σὺ Κύριε τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ ὀδηγήσης ἡμᾶς. Διὸ δεόμεθά σου, εἴτι ἡμάρτομεν μέχρι τῆς παρουσίας ὥρας ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἐκουσίως, ἢ ἀκυσίως, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον· ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποθήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ἡ ἀπολύτρωσις· σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, βοηθὸς, κραταῖος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, και ἐν σοὶ ἡ ὑμνησις ἡμῶν διαπαντός. Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον και δεδο-

ξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Η'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν τοῦ ὕπνου ῥαθυμίαν ἀποσκεδάσας ἀφ' ἡμῶν, καὶ συγκαλέσας ἡμᾶς κλήσει ἁγία, τοῦ καὶ ἐν νυκτὶ ἐπάραι τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ ἐξομολογεῖσθαι σοὶ ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, τὰς ἐντεύξεις, τὰς ἐξομολογήσεις, τὰς νυκτερινὰς λατρείας· καὶ χάρισαι ἡμῖν ὁ Θεὸς πίσιν ἀκαταίσχυντον, ἐλπίδα βεβαίαν, ἀγάπην ἀνυπόκριτον· εὐλόγησον ἡμῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους, πράξεις, ἔργα, λόγους, ἐνθυμήσεις· καὶ δὸς ἡμῖν καταντῆσαι εἰς τὰς ἀρχαὶς τῆς ἡμέρας, αἰνοῦντας, ὑμνοῦντας, εὐλογοῦντας τῆς σῆς ἀφράστου χρηστότητος τὴν ἀγαθότητα. Ὅτι ηὐλόγηται τὸ πανάγιόν σου ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Θ'.

Λάμπσον, Δέσποτα φιλόνηρωπε, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ τῆς σῆς Θεογνωσίας φῶς ἀκήρατον, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμοὺς διάνοιξον, εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ἐνθεοὶ ἡμῖν καὶ τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα πάσας τὰς σαρκινὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν φρονεῖντες καὶ πράττοντες. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ι'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν διὰ μετανοίας ἄφεσιν τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενος, καὶ τύπον ἡμῖν ἐπιγνώσεως ἁμαρτημάτων, καὶ ἐξομολογήσεως, τὴν τοῦ Προφήτου Δαβὶδ μετάνοιαν πρὸς συγχώρησιν ὑποδείξας· αὐτὸς Δέσποτα, πολλοῖς ἡμᾶς καὶ μεγάλοις περιπεπτωκότας πλημμελήμασιν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ

κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὰ ἀνομήματα ἡμῶν· ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν Κύριε, τῷ καὶ τὰ ἄδηλα καὶ κρύφια τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντι, καὶ μόνῳ ἔχοντι ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας. Καρδίαν δὲ κاذράν κτίσας ἐν ἡμῖν, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξας ἡμᾶς, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου γνωρίσας ἡμῖν, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀλλ' εὐδόκησον ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, προσφέρειν σοὶ θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἀναφορὰν ἐν τοῖς ἀγίοις σου Θυσιαστηρίοις. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλονητικῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ΙΑ'.

Ο Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὰς νοεραῖς καὶ λογικαῖς ὑποστησάμενος δυνάμεις τῷ σῶ Ψελλήματι, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν: Πρόσδεξαι ἡμῶν μετὰ τῶν κτισμάτων σου πάντων τὴν κατὰ δύναμιν δοξολογίαν, καὶ ταῖς πλουσίαις τῆς σῆς ἀγαθότητος ἀντάμειψαι δωρεαῖς· ὅτι σοὶ κάμπτει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖ τὴν ἀκατάληπτόν σου δόξαν· μόνος γὰρ εἶ Θεὸς ἀληθινὸς καὶ πολυέλεος. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ΙΒ'.

Αἰνοῦμεν, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ εὐχαριστοῦμέν σοι, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὅτι παρήγαγες τὴν σκιάν τῆς νυκτός, καὶ ἔδειξας ἡμῖν πάλιν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας· ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα: Ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ἐν τῇ μεγάλῃ σου εὐσπλαγγνίᾳ, ὅτι πρὸς σὲ καταφεύγομεν τὸν ἐλεήμονα καὶ παντοδύναμον Θεόν· λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν

τὸν ἀληθινόν "Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης σου· φώτισον τὸν νοῦν ἡμῶν, καὶ τὰς αἰσθήσεις ὅλας διατήρησον, ἵνα ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατοῦντες τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, καταντήσωμεν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅτι παρα σοί ἐστιν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, καὶ ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καταξιωθῶμεν τοῦ ἀπροσίτου φωτός. "Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν μεγάλην Συναπτὴν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Υἵπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Υἵπερ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Υἵπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Υἵπερ τῆς Πόλεως (ἢ τῆς ἁγίας Μονῆς) ταύτης.

Υἵπερ εὐκρασίας ἀέρων.

Υἵπερ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Υἵπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου . κ. τ. λ.

Ἐκφώνως .

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλεται τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἶτα τὸ Τροπᾶριον τῆς Κυριακῆς, εἶπερ τύχη, ἐκ δευτέρου· ἔπειτα τὸ Τροπᾶριον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου, εἶπερ ἐστὶν ἑορτάσιμος· εἶδὲ μὴ, τὸ ἁ. Θεοτοκίον τοῦ "Η-χου· καὶ μετὰ τοῦτο, ἡ συνήθης Στιχολογία· Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἁ. Στιχολογίας, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτὴν.

Εἴτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης . κ. τ. λ.

Ἐκφώνως. "Οτι σὸν τὸ κράτος. Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν.

Εἴτι, καὶ ἔτι. κ. τ. λ.

Ἐκφώνως. "Οτι ἀγαθός, καὶ φιλόανθρωπος.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, καὶ τὰ Εὐλόγητάρια, ἐκφωνεῖ ὅτι ἡλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ Ὑπακοή. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον Ἀναστασίμων.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύη τὸ Πᾶσα πνοή· καὶ μετὰ τοῦτο, ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι: Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὸ Ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον, εἶπερ τύχη Κυριακή. Εἶθ' οὕτως Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Καὶ ὁ Ν'.

Μετὰ δὲ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου, λέγει ὁ Διάκονος. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Καὶ τὰ λοιπὰ τούτων ὡς ἐν τῇ Λιτῇ γέγραπται. (Σελ. 20).

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλόγητος εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἁγιάδῳ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων τοῦ Ἀναστασίμου, Σταυροαναστασίμου, τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Μηναιίου. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτήν.

Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. κτλ.

Ἐκφώνως. Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Μηναιίου.

Ἀφ' ἑκτῆς, Συναπτῆ. Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντη, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξης. κτλ.

Ἐκφώνως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς. Τὸ Κοντάκιον, καὶ ὁ Οἶκος.

Καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸ Συναξάριον. Ἐν δὲ τῇ Δ'. Ὠδῇ, Συναπτῆ.

Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἀντιλαβῆ, σῶσον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντη.

Ἐκφώνως. Ὅτι σὲ αἰνῶσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ὕρανῶν.

Εἶτα τὸ, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός. Τὸ Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰ ἑορτάζεται. Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ Ἀνατολικά δ'. Λέγομεν καὶ στίχους δύο. Στίχ. α'. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου. Στίχ. β'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη καὶ μετ' αὐτὴν λέγομεν Τροπᾶριον Ἀναστάσιμον· εἰς μὲν τὸν α', β', γ', καὶ δ'. Ἦχον, τὸ παρὸν, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν· ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐν τάφῳ, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῆκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλ. α', πλ. β', Βαρῦν, καὶ πλ. δ'. Ἦχον, λέγομεν τὸ παρὸν, τοῦ αὐτοῦ, εἰς Ἦχον β'.

Ἀναστάς ἐν τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμά διαρρήξας τοῦ Ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας δὲ σαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος, εἴπερ τύχη, τὴν Ἐκτενῆ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων Κτιτόρων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος· Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, αἰγίαν, εἰρηνικὴν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ.

Εἰς τὸν

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς Ὅτι Θεὸς ἐλέους, καὶ οἰκτιρῶν.
Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Κύριε ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν ἀχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἅγιε Ἁγίων: Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

Ἐκφωνῶς. Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, κτλ.

Εἶτα ὁ Διάκονος Σοφία. Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Καὶ ἡ αἰ. Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ

ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ,

Γινομένης οὕτως ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἀθωνος.

Μέλλων ὁ Ἱερεὺς τὴν θείαν ἐπιτελεῖν Μυσταγωγίαν, ὀφείλει προηγουμένως μὲν κατηλλαγμένος εἶναι μετὰ πάντων, καὶ μὴ ἔχειν τι κατὰ τινος· καὶ τὴν καρδίαν δὲ, ὅση δύναμις, ἀπὸ πονηρῶν τηρῆσαι λογισμῶν· ἐγκρατεῦσθαί τε μικρὸν ἀφ' ἑσπέρας, καὶ ἐργηγορηκῶς διάγειν μέχρι τοῦ τῆς Ἱεουργίας καιροῦ. Τούτου δὲ ἐπιστάντος, μετὰ τὸ ποιῆσαι τὴν συνήθη τῷ Προεστῶτι μετάνοιαν, εἰσέρχεται

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσεῖο Τυπάλδων Ἰακωβάτων

ἐν τῷ Ναῶ, καὶ συναμα τῷ Διακόνῳ, ποιῶσι προσκυνήματα τρία.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα· Καὶ ποιήσαντος τοῦ Ἱερέως Εὐλογητόν, ἀρχεται λέγειν ὁ Διάκονος τὸ, Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ, Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ· μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν· ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία. Εἶτα λέγουσι τὸ, Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγγνίας τὴν πύλην. κτλ.

Ἐπειτα ἀπέρχονται εἰς τὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, λέγοντες

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ· ὅλον τὸ Τροπάριον· εἶτα ἀσπάζονται καὶ τὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, λέγοντες τὸ Τροπάριον. Εὐσπλαγγνίας ὑπάρχουσα πηγὴ ὅλον. Εἶτα κλίνουσι τὴν κεφαλὴν, καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Κύριε ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου, καὶ ἐνίσχυσόν με εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν σου, ἵνα ἀκατακρίτως παρασταίς τῷ φοβερῷ σου Βήματι, τὴν ἀναιμάκτον Ἱερουργίαν ἐπιτελέσω. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐπειτα ποιῶσι καὶ εἰς τῆς Χορᾶς προσκυνήματα, ἀνά ἐν· καὶ οὕτως ἀπέρχονται εἰς τὸ Θυσιαστήριον, λέγοντες τὸ, Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἐλθόντες δὲ εἰς τὸ Ἱερατεῖον, ποιῶσι προσκυνήματα γ'. ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, καὶ ἀσπάζονται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Εἶτα λαμβάνουσιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἑκάτερος τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ, καὶ ποιῶσι προσκυνήματα γ'. πρὸς ἀνατολαίς, λέγοντες καθ' ἑαυτὸν ἑκάτερος τὸ, Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Εἶτα προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ ὁ Διάκονος, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ χεὶρὶ τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὠραρίῳ, καὶ ὑποκλίνας τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν, λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὠραρίῳ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει.
 Ἐὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐἶτα ὑποχωρεῖ καθ' ἑαυτὸν ὁ Διάκονος εἰς ἓν μέρος τοῦ Ἱερατείου, καὶ ἐνδύεται τὸ Στοιχάριον, εὐχόμενος οὕτως.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

Καὶ τὸ μὲν Ὠράριον ἀσπασάμενος, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ· τὰ δὲ ἐπιμάνικα ἐπιθέμενος ταῖς χερσὶ, ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ, λέγει.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχυί· ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθροὺς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ, λέγει.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἐπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι ταῖς ἐντολάς σου.

Ἐἶτα ἀπελθὼν ἐν τῇ Προθέσει, εὐτρεπίζει τὰ Ἱερά, τὸν μὲν ἅγιον Διάκονον τιθεὶς ἐν τῷ μέρει τῷ ἀριστερῷ, τὸ δὲ Ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ, καὶ τὰ ἄλλα σὺν αὐτοῖς. Καὶ ὁ Ἱερεὺς δὲ οὕτως ἐνδύεται. Λαβὼν τὸ Στοιχάριον ἐν τῇ ἀριστερᾷ χεὶρι, καὶ προσκυνήσας τρίτον κατὰ ἀνατολαίς, ὡς εἴρηται, σφραγίζων αὐτὸ, λέγει.

Ἐὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐἶτα ἐνδύεται αὐτὸ, λέγων.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου, (ἕως τέλους, ὡς ἀνωτέρω).

Ἐἶτα λαβὼν τὸ Ἐπιτραχήλιον, καὶ σφραγίσας, περιτίθεται αὐτὸ, λέγων.

Ἐὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐκχέων τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς Ἱερεῖς αὐτοῦ, ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρῶν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὄψαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

Εἶτα λαβὼν τὴν ζώνην, λέγει περιζωννύμενος·
 Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο
 ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.

Τὰ δὲ Ἐπιμάνικα, ὡς ἄνωθεν εἴρηται. Εἶτα λαβὼν τὸ
 Ὑπογονάτιον, εἰ ἔστι Πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκ-
 κλησίας, ἢ ἄλλος τις ἔχων ἀξίωμα, καὶ εὐλογήσας αὐτό,
 καὶ ἀσπασάμενος, λέγει.

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, Δυνα-
 τὲ, τῆ ὠραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινε, καὶ κα-
 τευοδοῦ, καὶ βασίλευε, ἔνεκεν ἀληθείας, καὶ πραότητος, καὶ
 δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θρυμασῶς ἢ δεξιὰ σου, πάντο-
 τε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸ Φελόνιον, καὶ εὐλογήσας ἀσπάζεται,
 λέγων οὕτως.

Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὁ-
 σιοὶ σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ,
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἀπελθόντες εἰς τὸ χωνευτήριον, νίπτουσι τὰς χεῖ-
 ρας, λέγοντες, ἐκάτερος καθ' ἑαυτόν.

Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ
 Θυσιαστήριόν σου Κύριε, τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς
 σου, καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσια σου. Κύριε, ἠ-
 γάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δό-
 ξης σου· μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ
 μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζώήν μου, ὧν ἐν χερσίν αἱ ἀνο-
 μίαι· ἢ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων· ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ
 μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με Κύριε, καὶ ἐλέησόν με· ὁ ποῦς
 μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

Καὶ οὕτως ἀπέρχονται ἐν τῇ Προθέσει. Εἶτα προσκυ-
 νήματα τρία ἔμπροσθεν τῆς Προθέσεως ποιήσαντες, λέ-
 γουσιν ἐκάτερος τὸ,

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὸ
 Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ
 σου Αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς καὶ τῇ Λόγχῃ κεν-

τηθείς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν,
δόξα σοι.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς εὐλογητόν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Εἶτα λαμβάνει ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὴν Προσφορὰν,
ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ τὴν ἁγίαν Λόγχην, καὶ σφραγίζων μετ' αὐ-
τῆς τρίτον ἐπάνω τῆς σφραγίδος τῆς Προσφορᾶς, λέγει·

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐκ τρίτου.

Καὶ εὐθὺς πῆγγυσι τὴν Λόγχην ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς
σφραγίδος, καὶ λέγει ἀνατέμνων·

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ·

Καὶ ὡς Ἀμνὸς ἄμωμος ἐναντίον τῆ κείροντος αὐτὸν ἄ-
φωνος, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐν δὲ τῷ ἄνω μέρει τῆς σφραγίδος.

Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆ ἡ κρίσις αὐτῆ ἦρθη· ἐν δὲ τῷ κάτω·

Τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται;

Ὁ δὲ Διάκονος ἐγορῶν εὐλαβῶς τῇ τοιαύτῃ τελετῇ, λέ-
γει κατὰ μίαν ἐκάστην ἀνατομὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· κρατῶν καὶ τὸ Ὠράριον ἐν τῇ χειρὶ.
Μετὰ ταῦτα, λέγει· Ἐπαρον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐμβαλὼν τὴν ἁγίαν Λόγχην ἐκ πλαγίου
τοῦ δεξιῦ μέρους τῆς Προσφορᾶς, ἐπαίρει τὸν ἅγιον Ἄρτον,
λέγων οὕτως·

Ὅτι αἶρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

Καὶ θείει αὐτὸν ὑπτιον ἐν τῷ ἁγίῳ Δίσκῳ, εἰπόντος
τοῦ Διακόνου·

Θῦσον Δέσποτα· Θύει αὐτὸν σταυροειδῶς, οὕτω λέγων·

Θύεται ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Καὶ στρέφει τὸ ἕτερον μέρος ἐπάνω, τὸ ἔχον τὸν Σταυ-
ρόν· νύττων δὲ αὐτὸ ἐν τῷ δεξιῷ μέρει μετὰ τῆς Λόγχης,
ἀμέσως ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἰησοῦς, ἐπιλέγει.

Ἐἰς τῶν στρατιωτῶν Λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐνυξε·

καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν Αἷμα, καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινή ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Διάκονος ἐγγχεί τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ ἐκ τοῦ ναίματος ὁμοῦ καὶ τοῦ ὕδατος, εἰπὼν πρότερον πρὸς τὸν Ἱερέα.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἁγίαν ἔνωσιν· ὅς καὶ εὐλογεῖ αὐτά· λέγων.

Εὐλογημένη ἡ ἔνωσις τῶν Ἀγίων σου πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν ἐν ταῖς χερσὶ τὴν πρώτην σφραγίδα, λέγει·

Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἧς ταῖς πρεσβείαις πρόσδεξαι, Κύριε, τὴν Θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου Θυσιαστήριον.

Καὶ αἶρων μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τοῦ ἁγίου Ἄρτου, πλησίον τῆς μέσης αὐτοῦ, λέγων·

Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐν δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρυσῷ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Εἶτα λαβὼν β' σφραγίδα, καὶ αἶρων μερίδα μίαν ἐξ αὐτῆς τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ ἁγίου Ἄρτου, πλησίον αὐτοῦ, ἀπέναντι τῆς μερίδος τῆς Θεοτόκου· καὶ ποιῶν ἀρχὴν τῆς πρώτης τάξεως, λέγει·

Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων.

Εἶτα, αἶρων δευτέραν μερίδα, λέγει·

Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων Προφητῶν, Μωσέως, καὶ Ἀρῶν, Ἡλιοῦ, Ἐλισσαίου, Δαυὶδ, καὶ Ἰεσσαί, τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Προφητῶν.

Καὶ τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς πρώτης εὐταίκτως.

Εἶτ' αὐθις λέγει·

Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, Πέτρου, καὶ Παύλου, τῶν Δώδεκα καὶ Ἑβδομήκοντα, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Καὶ οὕτω τίθησι τὴν τρίτην μερίδα ὑποκάτω τῆς δευτέρας, τελειῶν τὴν πρώτην τάξιν. Ἐἶτα λέγει.

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν.

Καὶ αἴρων δ' μερίδα, τίθησιν αὐτὴν πλησίον τῆς α'. μερίδος, ποιῶν δευτέραν ἀρχήν.

Ἐἶτα πάλιν λέγει.

Τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, τῶν ἁγίων Μεγάλων Μαρτύρων Δημητρίου, Γεωργίου, Θεοδώρου, καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν ἁγίων Μαρτύρων.

Καὶ αἴρων πέμπτην μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς α', τῆς οὐσῆς ἀρχῆς τῆς δευτέρας τάξεως· ἔπειτα λέγει.

Τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, Ὀνουφρίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν Ὀσίων.

Καὶ οὕτως αἴρων ἕκτην μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς β'. μερίδος, εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς β'. τάξεως. Μετὰ δὲ ταῦτα λέγει.

Τῶν ἁγίων, καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολάου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀναργύρων.

Καὶ αἴρων ζ'. μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἄνω, ποιῶν γ'. ἀρχὴν κατὰ τάξιν. Ἐἶτ' αὐθις λέγει.

Τῶν ἁγίων, καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας.) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ὧν ταῖς ἰκεσίαις ἐπίσνεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ τίθησιν ὄγδον μερίδα ὑποκάτω τῆς α'. εὐτάκτως.

Ἐπι δὲ πρὸς τοῦτοις λέγει.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, (εἰπερ λέγεται ἡ Λειτουργία αὐτοῦ. Εἰ δὲ λέγεται τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τούτου μνημονεύει.) Καὶ οὕτως αἴρων καὶ τὴν ἑννάτην

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσεῖο Τυπάλδων Ἰακωβάτων

μερίδα, τίθησιν αὐτήν ἐν τῷ τέλει τῆς τρίτης τάξεως εἰς ἀναπλήρωσιν.

Εἶτα λαβὼν τρίτην σφραγίδα, λέγει:

Μνήσθητι, Δέσποτα φιλόνηρωπε, πάσης Ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξων, τοῦ Ἐπισκόπου (ἢ Ἀρχιεπισκόπου) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος,) τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ τάγματος, (τοῦ δεῖνος) Καθηγουμένου, τῶν Ἀδελφῶν, καὶ συλλειτουργῶν ἡμῶν, Πρεσβυτέρων, Διακόνων, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, οὓς προσευχάλεσω εἰς τὴν σὴν κοινωνίαν, διὰ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, πανάγαθε Δέσποτα.

Καὶ αἶρων μερίδα, τίθησιν αὐτήν ὑποκάτω τοῦ ἁγίου Ἀρτου. Εἶτα μνημονεύει καὶ ὧν ἔχει ζώντων κατ' ὄνομα, καὶ οὕτως αἶρων τὰς μερίδας, τίθησιν αὐτάς ὑποκάτω.

Ἐπειτα λαβὼν ἑτέραν σφραγίδα, λέγει.

Ἦπερ μνήμης καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν μακαρίων Κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης. (ἢ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τοῦτου).

Εἶτα μνημονεύει τοῦ χειροτονήσαντος αὐτὸν Ἀρχιερέως, καὶ ἑτέρων ὧν θελεῖ κεκοιμημένων κατ' ὄνομα καὶ τελευταῖον ἐπιλέγει οὕτω.

Καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, τῶν τῆ σῆ κοινωνία κεκοιμημένων Ὁρθοδόξων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, φιλόνηρωπε Κύριε.

Καὶ αἶρει μερίδα. Μνημονεύει δὲ καὶ ὁ Διάκονος ὧν βούλεται, ζώντων καὶ τεθνεώτων, αἶροντος τοῦ Ἱερέως μερίδας ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ τελευταῖον λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Μνήσθητι Κύριε καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος, καὶ συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε, καὶ ἀκούσιον.

Καὶ λαβὼν τὴν Μοῦσαν, συστέλλει τὰς ἐν τῷ Δίσκῳ μερίδας ὑποκάτω τοῦ ἁγίου Ἀρτου, ὥστε εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ, καὶ μὴ ἐκπεσεῖν τι. Εἶτα ὁ Διάκονος λαβὼν τὸ Θυματήριον, καὶ θυμίαμα βαλὼν ἐν αὐτῷ, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα· Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ θυμίαμα. Καὶ εὐθύς ὁ αὐτός· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τοῦ Θυμαίματος.

Θυμιάμαί σοι προσφέρομεν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ὃ προσδεξάμενος εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου Θυσιαστήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς θυμιάσας τὸν Ἀστερίσκον, τίθησιν ἐπάνω τοῦ ἁγίου Ἄρτου, λέγων·

Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἀστὴρ ἔστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ Παιδίον.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν τὸ πρῶτον Κάλυμμα, σκεπάζει τὸν ἅγιον Ἄρτον σὺν τῷ Δίσκῳ, λέγων·

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Ὁ Διάκονος. Τῆ Κυρίε δεηθῶμεν. Κάλυψον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν τὸ δεύτερον Κάλυμμα, σκεπάζει τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγων·

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου Χριστὲ, καὶ τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ.

Ὁ Διάκονος. Τῆ Κυρίε δεηθῶμεν. Σκέπασον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν τὸ γ'. Κάλυμμα, ἤτοι τὸν Ἀέρα, καὶ σκεπάζων ἀμφοτέρω, λέγει.

Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πετερυγῶν σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηθρωπος.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸν Θυματὸν, θυμιᾷ τὴν Προθέσιν, λέγων ἐκ τρίτου, τὸ,

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

Ὁ δὲ Διάκονος ἐν ἐκάστη λέγει.

Πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Καὶ προσκυνοῦσιν εὐλαβῶς ἀμφοτέροι, ἐκ γ'.

Ἐπειτα λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυματὸν, λέγει.

Ἐπὶ τῇ Προθέσει τῶν τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον Ἄρτον, κτλ.

Καὶ μετὰ τοῦτο ποιεῖ ἀπόλυσιν ἐκεῖσε λέγων οὕτω·
Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος· Δόξα, καὶ νῦν· Κύριε ἐλέησον, Δέσποτα
εὐλόγησον.

Καὶ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν ὁ Ἱερεὺς, οὕτω λέγων· εἰ μὲν
ἔστι Κυριακή· Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν· εἶδὲ μὴ,

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς πα-
ναχαράντου αὐτῆ Μητρὸς, τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Γωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσο-
στόμου·

Εἶδὲ τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου,
λέγει.

Βασιλείου Καίσαρείας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγα-
θὸς καὶ φιλόνητος.

Ὁ Διάκονος, Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν ἁγίαν
Πρόθεσιν· εἶτα ἀπέρχεται καὶ θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν
κύκλῳ σταυροειδῶς, λέγων καθ' ἑαυτὸν· Ἐν τάφῳ σωμα-
τικῶς· καὶ τὸν Ν· Ἐν ᾧ θυμιάσας τό, τε Ἱερατεῖον, καὶ
τον Ναὸν ὅλον, εἰσέρχεται αὐθις εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, καὶ
θυμιάσας τὴν ἁγίαν Τράπεζαν αὐθις καὶ τὸν Ἱερέα, τὸν
μὲν θυμιατὸν ἀποτίθησιν ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ· αὐτὸς δὲ
προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ στάντες ὁμοῦ πρὸ τῆς ἁγίας
Τραπεζῆς, προσκυνοῦσιν ἐκ τρίτου, καθ' ἑαυτοὺς εὐχόμε-
νοι, καὶ λέγοντες·

Βασιλεῦ οὐράνιε. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Τρίς.

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις. Δίς.

Εἶτα ἀσπάζονται, ὁ μὲν Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον.
ὁ δὲ Διάκονος τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Καὶ μετὰ τοῦτο ὑπο-
κλίνας ὁ Διάκονος τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν τῷ Ἱερεῖ, κρατῶν
καὶ τὸ Ὠράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς
λέγει.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, Δέσποτα ἅγιε εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Εὗξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, Δέσποτα ἅγιε.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς· Κατευθύναι Κύριος τὰ διαθήματά σου εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

Καὶ πάλιν ὁ Διάκονος.

Μνήσθητί μου Δέσποτα ἅγιε.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς.

Μνησθεῖη σου Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ ὁ Διάκονος εἰπὼν, Ἀμήν, καὶ προσκυνήσας ἐξέρχεται· καὶ σταῖς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, κατέναντι τῶν ἀγίων θυρῶν, προσκυνεῖ μετ' εὐλαθείας τρίτον, λέγων καθ' ἑαυτὸν, τὸ, Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις. Καὶ μετὰ τοῦτο λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Περὶ τοῦ τίνα τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ ἁγίου Ἄρτου, ἐν οἷς τιθεῖται εἰδόμεθα τὸ, τε ἅγιον Ποτήριον, τὴν Σφραγίδα τῆς Θεοτόκου, καὶ τὰς λοιπὰς τῶν Ἁγίων ἐννέα Μερίδας, καὶ τίνος ἕνεκεν ἐννέα, καὶ οὐ πλείους ἢ ἐλάττους τιθέμεθα.

Αφραστον τῶντι, καὶ ἀκατάληπτον, τὸ τῆς φρικτῆς καὶ ἱερᾶς τελετῆς Μυστήριον, καὶ αὐταῖς ταῖς ὑπερτάταις δυνάμεσι τὸ γὰρ αὐτὸ πανακίρατον τοῦ Κυρίου Σῶμα, ἐν τοῖς οὐρανόις καὶ αὐτοπρεπωδεστάτοις αὐτῷ Θρόνοις ἐφεζόμενον, ἐντρόμως τε, καὶ ἐμφοβῶς κεκαλυμμέναις ταῖς πτέρυξι λειτουργοῦσι τὸ αὐτὸ καθ' ἐκάστην ἐπίγῃ τοῖς γνῖνοις ἡμῖν ὁράται τολούμενον ἄλλ' ἐπειδὴ οὕτως ὁ τοῦτο τελῶν καὶ τελούμενος Ἰησοῦς, δι' ἣν ἀνυπέμβλητον πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀγάπην ἔχων αἰεὶ διατελεῖ, ἄνθρωπος γενέσθαι κυδόκησε, καὶ κατὰ πάντα τοῦ ἡμετέρου φυράματος, πλὴν τῆς ἁμαρτίας, κεκοινωνήσε, (τρόπος τοῦτο τῆς Θεϊκῆς αὐτοῦ συγκαταβάσεως ἄρρητος) τέλειος γενόμενος ἄνθρωπος, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθε τῆ σαρκί, οὐ τῆ Θεότητι, καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἄμνός ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφρονος, καὶ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, μετὰ τὸ παθεῖν καὶ ἀναστῆναι αὐτὸν, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος μεθ' ἡμῶν ἐπηγγείλατο εἶναι, σωματικῶς καθ' ἐκάστην διὰ τῆς ἱερᾶς Τελετῆς μέλλων τελεῖσθαι. Διὰ τοῦτο καὶ σημαίνει διὰ λόγου τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα, ὡς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ ἀοράτου αὐτοῦ Πατρὸς, δι' ἅκραν αὐτοῦ ἀγαθότητα ἡμῖν ἐνετείλατο, σοφίαν καὶ σύνεσιν χαριζόμενος. Τοιγαροῦν αὐτῷ θαρροῦντες, τὰ περὶ αὐτοῦ ὡς οἶόν τε σαφηνίζομεν, οὕτως ἀρχόμενοι.

Δεξιὰ μέρη τοῦ ἁγίου Ἄρτου λέγεται, ἐν οἷς οὐ τίθεται τὸ ἅγιον Ποτήριον καὶ γὰρ ἐν τῇ ἀγίᾳ Προθέσει ὁ Ἱερεὺς θύων τὸν Ἄρτον, ποιεῖ τὴν Σταύρωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς, διὰ τὴν ἅκραν αὐτοῦ μακροθυμίαν καὶ συγκατάβασιν, οὐκ ἔμπροσθεν, ἀλλ' ὀπισθεν τοῦ παναγίου Σώματος αὐτοῦ εἶχε τὸν Σταυρὸν, ὃν ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ διὰ τῆς ἀγίας Λόγχης, λέγων τὸ, Σταυρωθέν-

τος σου Χριστέ· καὶ οὗτος μὲν ἐστὶν ὁ ἀληθῶς ἐννοούμενος Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ ἕτερος, ὁ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καθορώμενος, οὐ κεῖται γεγωνῶς εἰς δήλωσιν τῆς Σταυρώσεως τοῦ Κυρίου, ἀλλ' εἰς τιμὴν μόνον, καὶ διορισμὸν τοῦ ἁγιασθισομένου τοιοῦτου Ἄρτου. Διὸ καὶ παρὰ γυναικῶν, καὶ ἀρτοποιῶν τῷ τύπῳ τῆς ξυλίνης σφραγίδος, πρὸ τοῦ ὀπτηθῆναι τὸν ἄρτον, ἐντυποῦται, οἱ τιμῆς οὐδόλως εἰς ἀπαρτισμὸν τοῦ Μυστηρίου συντελοῦσιν. Ὁθεν τὰ ἄνω μέρη τοῦ ἄρτου, τὰ ἔχοντα τὸν Σταυρὸν, τὸν παρὰ γυναικῶν καὶ ἀρτοποιῶν ἀποτελούμενον, ἐστὶ τὰ ἔμπροσθεν τοῦ παναγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ· τὰ δὲ ἕτερα, τὰ ἔχοντα τὸν Σταυρὸν, ὃν πεποιήκε διὰ τῆς Λόγχης ὁ Ἱερεὺς, τυγχάνει τὰ ὀπίσθεν. Τούτων δὲ οὕτω διωρισμένων, πρόδηλόν ἐστιν, ὅτι τὰ ἐν οἷς οὐ τίθεται τὸ ἅγιον Ποτήριον μέρη, εἰσὶ τὰ δεξιὰ τοῦ ἁγίου Ἄρτου· τὰ δὲ λοιπὰ, ἐν οἷς κεῖται τὸ ἅγιον Ποτήριον, ὑπάρχει τὰ ἀριστερά. Καὶ εἰς μὲν τὸ δεξιὸν μέρος, τίθεμεν τὴν μερίδα τῆς Παναγίας (καθ' ἃ καὶ τὴν λόγγευσιν ποιούμεν) κατὰ τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Εἰς δὲ τὸ λοιπὸν, τίθεμεν τὰς λοιπὰς μερίδας τῶν Ἁγίων ἅς οὐ πλείους, οὐδ' ἐλάττους, ἀλλ' ἐννέα τίθεμεθα, κατὰ μίμησιν τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, Ὡσπερ γὰρ ἐκεῖσε, κατὰ τὸν πολὺν ἐν Θεολογίᾳ Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην, εἰς ἐννέα τάγματα πᾶσα τούτων ἢ στρατιὰ διήρηται, οὕτω κἀνταῦθα θεοπρεπέστατα· ὁ αὐτὸς γὰρ ἐν ἀμφοτέροις τυγχάνων διατελεῖ Ἰησοῦς. Εἰς τρεῖς δὲ τάξεις, ἵνα, ὡς αὐτὸς πάλιν, ἐν τῷ περὶ οὐρανοῦ Ἱεραρχίας ἐκτω, ἐβδόμῳ τε, καὶ ὀγδῶ Κεφαλαίῳ, εἰς τρεῖς ἀφορίζει τριαδικὰς διακοσμήσεις πάσας τὰς οὐρανίους Ἱεραρχίας, ὅλην εὐτάκτως ἔζη τὴν μίμησιν.

Αὕτη δὲ ἡ τάξις, ἣν ἐν τῷ παρόντι ἐσημειώσαμεν, εἴωθε γίνεσθαι, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἃ τινα σώζουσιν ἀπαραλλάτως τὰς παραδεδομένας τάξεις ὑπὸ τῶν πάλαι ἁγίων Πατέρων, ὡς οἱ ἐκεῖσε παραγεγονότες ἐπιμαρτύρονται. Εἰ δὲ καὶ ἐν τοῖς πρότερον τυπωθεῖσιν Εὐχολογίοις τούναντιον τῆς παρούσης τάξεως, καὶ ἐρμηνείας καθοράται, οὐ χρὴ ἀποδέχεσθαι τοῦτο, ὡς καὶ παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας ἀποβληθεῖσα ἢ τοιαύτη διαταξις· ἢ δὲ παρούσα ἐπικυρωθεῖσά τε καὶ βεβαιωθεῖσα.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ο Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφήν τῆ παντὸς κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν, Ἰησοῦν Χριστόν, ἐξαποσείλας σωτῆρα, καὶ λυτρωτὴν, καὶ εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου Θυσιαστήριον· μνημόνευσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, τῶν προσενεγκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον, καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου Μυστηρίων. Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα. Ὁ Ἱερεὺς, ἐκφωνῶν.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως,

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσεῖο Τυπάλδων Ιακωβάτων

εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) τῆς τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου, καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ Παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς (ἢ τῆς πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας, καὶ τῶν πίστει ἀκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τῆς Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆς σῆς χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορὸς· Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν.

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκυνήσις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον παρὰ τῶν Ψαλτῶν καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τοῦ Ἀντιφώνου· ὁ δὲ Διάκονος προσκυνήσας μεθίσταται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ ἀπελθὼν ἵσταται ἐνώπιον τῆς Εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, βλέπων πρὸς τὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, κρατῶν καὶ τὸ Ὠράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσεῖο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Α'. Μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀφατος· αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον Οἶκόν τοῦτον, καὶ ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῶν, πλούσια τὰ ἔλεός σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀντιφώνου, ἐλθὼν ὁ Διάκονος, καὶ σταῖς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, καὶ προσκυνήσας, λέγει·

Ἐῴτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ἐκφώνησις.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ψάλλεται ὁμοίως παρὰ τῶν Ψαλτῶν τὸ Β'. Ἀντιφώνον.

Ὁ δὲ Διάκονος ὁμοίως ποιεῖ, ὡς καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ Εὐχῇ.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Β'. Μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείῃ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ὁ Διάκονος.

Ἐῴτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ἐκφώνησις.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Γ'. Μυστικῶς.

Οτὰς κοινὰς ταῦτας, καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχαῖς, ὁ καὶ δυσι καὶ τρισὶ, συμφωνοῦσιν ἐπὶ

τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἑπαγγειλάμενος, αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ τρίτου Ἀντιφώνου παρὰ τῶν Ψαλλτῶν, ἢ τῶν Μακαρισμῶν, εἰάν ἢ Κυριακῇ, ὅταν ἔλθωσιν εἰς τὸ Δόξα, ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, στάντες ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπεζῆς, ποιῶσι προσκυνήματα τρία. Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, δίδωσι τῷ Διακόνῳ. Καὶ οὕτως ἐξελθόντες διὰ τοῦ βορείου μέρους, προπορευομένων αὐτῶν λαμπάδων, ποιῶσι τὴν μικρὰν Εἴσοδον· καὶ στάντες ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, κλίνουσιν ἀμφότεροι τὰς κεφαλὰς. Καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος ἡμέρα, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς Εἰσόδου μουσικῶς.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατιάς Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποιήσον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν, εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῆς Εὐχῆς δὲ τελεσθείσης, λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα, δεικνύων πρὸς ἀνατολὰς τῆ δεξιᾶ, κρατῶν ἅμα καὶ τὸ Ὠράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἀγίαν Εἴσοδον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει·

Εὐλογημένη ἡ Εἴσοδος τῶν Ἀγίων σου, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἴθ' οὕτως ἀπέρχεται πρὸς τὸν Ἠγούμενον ὁ Διάκονος, καὶ ἀσπάζεται τὸ Εὐαγγέλιον, εἰ πάρεσιν· εἰδὲ μὴ, ἀσπάζεται τοῦτο ὁ Ἱερεὺς. Πληρωθέντος δὲ τοῦ τελευταίου Τροπαρίου, ἔρχεται ὁ Διάκονος εἰς τὸ μέσον, καὶ σταῖς

ἔμπροσθεν τοῦ Ἱερέως, ἀνυψοῖ μικρὸν τὰς χεῖρας, καὶ δεκνύων τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, λέγει μεγαλοφώνως.

Σοφία, ὀρθοί.

Εἶτα προσκυνήσας αὐτὸς τε, καὶ ὁ Ἱερεὺς κατόπισθεν αὐτοῦ, εἰσέρχονται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα· καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἀποτίθησι τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἀγίᾳ Τραπεζῇ, οἱ δὲ Ψάλλται λέγουσι τὰ συνήθη Τροπάρια· καὶ ὅταν εἰπῶσι τὸ ὑστερον, λέγει ὁ Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ.

Ὁ Διάκονος.

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ὁ Χορός, Ἀμήν.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ Τρισαγίου, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου Ὑμνου.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ Τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφίμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβίμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου Δυνάμεως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὰ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντὶ σοὶ χαρίσματι κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου Θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοὶ προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν· αὐτὸς Δέσποτα πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισαγίον Ὑμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου. Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμελημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον. Ἁγιάσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ὅτι

ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ταύτης δὲ τελεσθείσης, λέγουσι καὶ αὐτοί, ὁ, τε Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, τὸ Τρισαγίον, ποιοῦντες ὁμοῦ καὶ προσκυνήματα τρία ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς.

Ἔττα λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα.

Κέλευσον Δέσποτα. Καὶ ἀπέρχονται ἐν τῇ καθέδρᾳ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει ἀπερχόμενος.

Εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ δὲ Διάκονος. **Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἄνω Καθέδραν.**

Καὶ ὁ Ἱερεὺς. **Εὐλόγημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, πάντοτε νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Τρισαγίου, ὁ Διάκονος ἔλθων ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, λέγει.

Πρόσχωμεν. Καὶ ὁ Ἀναγνώστης. **Ψαλ. τῷ Δαυΐδ.** Καὶ ὁ Διάκονος αὖθις **Σοφία.** Καὶ ὁ Ἀναγνώστης τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Καὶ αὖθις ὁ Διάκονος. **Πρόσχωμεν.** Καὶ τοῦ Ἀποστόλου πληρωθέντος, λέγει ὁ Ἱερεὺς. **Εἰρήνη σοι.** Καὶ ὁ Ἀναγνώστης. **Ἀλληλουϊα, Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.** Τοῦ δὲ, **Ἀλληλουϊα,** [ψαλλομένου, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ Θυματήριον, καὶ τὸ θυμίαμα, πρόσσεισι τῷ Ἱερεῖ καὶ λαβὼν εὐλογίαν παρ' αὐτοῦ, θυμιά τὴν ἁγίαν Τράπεζαν γύρωθεν, καὶ τὸ Ἱερατεῖον ὅλον, καὶ τὸν Ἱερέα. Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Εὐχὴ πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ελλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμούς, εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ἐνθεσ ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τοῖς σαρκοῦ ἐπιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸ εἰαρέστησιν τὴν σὴν καὶ φρονούντες, καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυ-

χῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ δὲ Διάκονος, τὸ θυμιατήριον ἀποθέμενος, ἔρχεται πρὸς τὸν Ἱερέα, καὶ ὑποκλίνας αὐτῷ τὴν κεφαλὴν, κρατῶν τὸ Ὠράριον σὺν τῷ ἀγίῳ Εὐαγγελίῳ ἀκροῖς τοῖς δακτύλοις, δηλονότι ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς, λέγει.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Εὐαγγελιστὴν τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τοῦ δε).

Ὁ δὲ Ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν, λέγει·

Ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τοῦ δε), δῶν σοι ῥῆμα τῷ εὐαγγελιζομένῳ, δυνάμει πολλῇ, εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ δὲ Διάκονος εἰπὼν τὸ, Ἀμήν, καὶ προσκυνήσας μετ' εὐλαθείας τὸ ἀγιον Εὐαγγέλιον, αἶρει αὐτό· καὶ ἐξελθὼν διὰ τῶν ἀγίων θυρῶν, προπορευομένων αὐτῷ λαμπάδων, ἔρχεται, καὶ ἴσταται ἐν τῷ Ἀμβωνί, ἢ ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἰστάμενος ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπεζῆς, καὶ βλέπων πρὸς δυσμὰς, ἐκφωνεῖ· Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ ὁ Διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ (τόν δε) ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Ὁ Ἱερεὺς· Πρόσχωμεν.

Καὶ πληρωθέντος τοῦ Εὐαγγελίου, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη σοι τῷ εὐαγγελιζομένῳ· Καὶ ὁ Διάκονος ἐλθὼν ἕως τῶν ἀγίων θυρῶν, ἀποδίδωσι τὸ ἀγιον Εὐαγγέλιον τῷ Ἱερεῖ· καὶ σταῖς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, ἄρχεται οὕτως.

Ἐἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν. Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον, γ'.

Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς ἰκεσίας Μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενὴ ταύτην ἰκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰ πεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπειδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Διάκονος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆ Ἀρχιεπισκόπῃ ἡμῶν (τῆ δεῖνος)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, καὶ ἀειμνήστων Κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, (ἢ τῆ ἁγίῃ οἴκῃ τούτῃ) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχῆ Ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, τῶν δούλων τῆ Θεῆ, τῶν ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης (ἢ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ πανσέπτῳ Ναῶ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος Λαοῦ, τοῦ ἀπειδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐκφώνησις.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Ἐξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ Πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Ἀποκαλίψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφυλάξον αὐτοὺς ὁ Θεὸς τῇ σῆ χάριτι.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
 Εὐχὴ ὑπὲρ Κατηχουμένων, μυστικῶς λεγομένη,
 πρὸ τῆς ἁγίας Ἀναφορᾶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, καὶ Θεόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεικλιότας σοι τὸν ἑαυτῶν αὐχένα, καὶ καταξιώσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἔνωσον αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ σου Καθολικῇ, καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ συγκαταρίθμησον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποίμνῃ.

Ἐκφωνῶς.

Γ' να καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ Ἐιλητόν ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὁ Διάκονος.

Ο' σοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· μήτις τῶν Κατηχουμένων· ὅσοι Πιστοί.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν, ἀ. μετὰ τὸ ἀπλωθῆναι τὸ
 Εἰλητόν. Μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· πρόσδεξαι, ὁ Θεὸς, τὴν δέησιν ἡμῶν· ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις, καὶ ἱκεσίας, καὶ θυσίας ἀναιμάκτους, ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ

ἐκάνωσον ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ ἁγίου, ἀκαταγνώστως, καὶ ἀπροσκόπως ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ· ἵνα εἰσακιοῦν ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ὁ Διάκονος. Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

Ἐκφώνησις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Διάκονος.

Ἐῖτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν, β'. Μυστικῶς.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόθρωπε, ὅπως, ἐπιθλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· καὶ δώῃς ἡμῖν ἀνενοχον, καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου Θυσιαστηρίου. Χάρισαι δὲ ὁ Θεὸς, τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν, προκοπὴν βίου, καὶ πίστεως, καὶ συνέσεως πνευματικῆς· δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου, καὶ ἀγάπης λατρεύειν σοὶ ἀνενόχως, καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας ἀξιωθῆναι.

Ὁ Διάκονος. Ἀντιλαβοῦ. σῶσον, ἐλέησον. κτλ. Σοφία.

Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν. Ἐκφώνησις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός.

Εὐχὴ, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς καθ' ἑαυτὸν, τοῦ Χερουβικοῦ ἀδομένου.

Ὅδεῖς ἄξιός τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκιαῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ

λειτουργεῖν σοι, Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοι μέγα, καὶ φοβερόν, καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυναμίεσιν. Ἄλλ' ὅμως διὰ τὴν ἄφατον, καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναιμάκτου θυσίας τὴν Ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἀπάντων· σὺ γὰρ μόνος Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπάζεις τῶν ἐπουρανίων, καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφίμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος Ἄγιος, καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σέ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθόν, καὶ εὐήκοον· Ἐπίθλεφον ἐπ' ἐμέ τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ ἰκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἁγίᾳ σὲ ταύτῃ Τραπεζῇ, καὶ ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον, καὶ ἄχραντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἑαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου· Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παιδῶν σου· ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Πληρωθείσης δὲ τῆς εὐχῆς, λέγουσι καὶ αὐτοὶ τὸν Χερουβικὸν ὕμνον. Εἶτα λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυματὸν, καὶ θυμιάμα βαλὼν, πρόσσεισι τῷ Ἱερεῖ· καὶ λαβὼν εὐλογίαν παρ' αὐτοῦ, θυμιά τὴν ἁγίαν Τράπεζαν γύρωθεν, καὶ τὸ Ἱερατεῖον ὅλον, καὶ τὸν Ἱερέα (1)· λέγει δὲ καὶ

(1) Κατὰ τὸ νῦν ἐπικρατοῦν ἔθος τῆς Ἐκκλησίας, οὐχ ὁ Διάκονος ἀλλ' ὁ Ἱερεὺς θυμιά ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ· καὶ οὐ μόνον τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸ Ἱερατεῖον ἀλλὰ καὶ τὰς Δεσποτικὰς Εἰκόνας, μικρὸν προελθὼν τῶν Βημοθύ-

τὸν Πεντηκοστὸν, καὶ Τροπάρια κατανυκτικά ὅσα καὶ βού-
 λεται, ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἱερέως. Καὶ ἀπέρχονται ἐν τῇ Προ-
 δέσει, προπορευομένου τοῦ Διακόνου. Ἄυτὸς δὲ θυμιάσας
 τὰ Ἅγια, καθ' ἑαυτὸν εὐχόμενος τὸ, Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί
 μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα· Ἐπαρον Δέσπο-
 τα. Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἄρας τὸν Ἀέρα, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ
 ὤμῳ αὐτοῦ, λέγων (1).

Ἐπάρατε ταῖς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε
 τὸν Κύριον.

Εἶτα τὸν ἅγιον Δίσκον λαβὼν, ἐπιβάλλει τῇ τοῦ Δια-
 κόνου κεφαλῇ μετὰ πάσης προσοχῆς, καὶ εὐλαθείας, κρα-
 τοῦντος ἅμα τοῦ Διακόνου καὶ τὸν θυμιατὸν ἐνὶ τῶν δα-
 κτύλων. Αὐτὸς δὲ τὸ ἅγιον Ποτήριον ἀνά χεῖρας λαβὼν,
 ἐξέρχονται διὰ τοῦ βορείου μέρους, προπορευομένων αὐ-
 τοῖς λαμπάδων· καὶ περιέρχονται τὸν Ναὸν, εὐχόμενοι
 ἀμφότεροι ὑπὲρ πάντων καὶ λέγοντες.

Πάντων ἡμῶν μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐ-
 τοῦ, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰῶνων.

Εἰσελθὼν δὲ ὁ Διάκονος ἔνδον τῶν ἁγίων Θυρῶν, ἵστα-
 ται ἐν τοῖς δεξιῶς. Καὶ μέλλοντος τοῦ Ἱερέως εἰσελθεῖν,
 λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Διάκονος.

Μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης σου ἐν τῇ Βασι-
 λείᾳ αὐτοῦ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς πρὸς αὐτόν.

Μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱεροδιακονίας σου ἐν τῇ
 Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας τῶν αἰῶνων.

καὶ ἀποτίθησι μὲν ὁ Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Ποτήριον ἐν τῇ
 ἁγίᾳ Τραπεζῇ· λαβὼν δὲ καὶ τὸν ἅγιον Δίσκον ἀπὸ τῆς

ρων. Καὶ δὲ Ἀρχιερεὺς εἶη ὁ τὴν θείαν Ἱεουργίαν ἐπιτελῶν, αὐτὸς ποιῶν
 ταῦτα σχολαιότερόν τε καὶ μεγαλοπρεπέστερον.

(1) Οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ, ἀλλ' ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὤμων τοῦ Διακό-
 νου συνήθως ἐπιτίθησι τὸν Ἀέρα. Οὕτω δὲ ἐπιτίθεται αὐτόν καὶ ὁ Ἱερεὺς,
 μὴ ὄντος Διακόνου.

τοῦ Διακόνου κεφαλῆς, ἀποτίθησι καὶ αὐτὸν τῇ ἀγίᾳ Τραπεζῇ, λέγων.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, κτλ.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς, κτλ.

Ὡς ζωφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος, κτλ.

Εἶτα τὰ μὲν Καλύμματα ἄρας ἀπὸ τε τῶ ἱερῶ Δίσκῳ, καὶ τοῦ ἀγίου Ποτηρίου, τίθησιν ἐν ἐνὶ μέρει τῆς ἀγίας Τραπεζῆς· τὸν δὲ Ἀέρα ἀπὸ τῶν τοῦ Διακόνου ὤμων λαβῶν, καὶ θυμιάσας, σιεπάζει δι' αὐτοῦ τὰ Ἅγια, λέγων·

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἕως τοῦ, Κηδεύσας ἀπέθετο.

Καὶ λαβὼν τὸν Θυματὸν ἐκ τῶν τοῦ Διακόνου χειρῶν, θυμιά τὰ Ἅγια τρίς· ὅτε ὁ μὲν Διάκονος λέγει.

Ἄγαθυνον Δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς· Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον σου μόσχους.

Καὶ ἀποδοὺς τὸν Θυματὸν, καὶ χαλάσας τὸ Φελόνιον, κλίνας τε τὴν κεφαλὴν, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον·

Μνήσθητί μου, Ἀδελφέ, καὶ συλλειτουργέ.

Καὶ ὁ Διάκονος, πρὸς αὐτόν.

Μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης σου ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Εἶτα ὁ Διάκονος ὑποκλίνας καὶ αὐτὸς τὴν κεφαλὴν, κρατῶν ἅμα καὶ τὸ Ὠράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα.

Ἐ ὕξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, Δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Καὶ ὁ Διάκονος· Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσει ἡμῖν, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ αὐθις ὁ αὐτὸς· Μνήσθητί μου, Δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς· Μνησθεῖη σου Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ ὁ Διάκονος ἐπειπὼν τὸ, Ἀμήν, καὶ ἀσπασάμενος

τὴν τοῦ Ἱερέως δεξιάν, ἐξέρχεται· καὶ σταῖς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου οἴνου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ τῆς Προσκομιδῆς, μετὰ τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ τῶν θείων Δώρων ἀπόθεσιν. Μυσικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν, καὶ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν σοι Δωρὰ τε, καὶ Θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς εὐρεῖν χάριν ἐνώπιόν σε, τοῦ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τὴν Θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνώσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δωρὰ ταῦτα, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ Χορός· Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φυλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρηνὴν τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντη, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Ὁ Χορὸς. Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον.

Καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς προσκυνήσας τρίς, ἀσπάζεται τὰ Ἅγια οὕτως, ὡς εἰσὶ κεκαλυμμένα, λέγων μυστικῶς.

Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ κταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου. Ἐκ γ'.

Ὁμοίως καὶ ὁ Διάκονος συμπροσκυνεῖ, ἐν ᾧ ἵσταται τόπῳ, ἀσπάζεται καὶ τὸ Ὠράριον αὐτῆ, ἐνθα ἐστὶ Σταυροῦ τύπος, καὶ οὕτως ἐκφωνεῖ.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς, ἄρας τὸν Ἄερα ἐπάνω τῶν Δώρων, κινεῖ αὐτὸν ἀνοικτόν.

Ὁ Λαὸς τὸ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, κτλ.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Σταῶμεν καλῶς, σῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν Ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Χορὸς. Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς ἐπάρας τὸν Ἄερα ἀπὸ τῶν Ἁγίων, ἀποτίθησιν αὐτὸν ἐν ἐνὲ τόπῳ, λέγων τὸ,

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν, κτλ.

Ὁ δὲ Διάκονος προσκυνήσας, εἰσέρχεται ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι· καὶ λαβὼν Ῥιπίδιον, ῥιπίζει τὰ Ἅγια εὐλαθῶς.

Ὁ Ἱερεὺς, στραφεὶς πρὸς τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν. (Καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν).

Ὁ Χορὸς. Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεὺς. Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας. (Δεινῶν ἅμα τῇ χειρὶ).

Ὁ Χορὸς. Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεὺς. Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Χορὸς. Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μουσικῶς, πρὸς ἀνατολὰς ἐστραμμένος.

Ἄξιον καὶ δίκαιον σέ ὑμνεῖν, σέ εὐλογεῖν, σέ αἰνεῖν, **Α** σοὶ εὐχαριστεῖν, σέ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνέκφρατος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, αἰεὶ ὢν, ὡσαύτως ὢν· σὺ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον. Σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες, καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν, καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες, καὶ τὴν Βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν. Ὑπὲρ τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμεν σοὶ, καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ, ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν, καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν, καὶ ἀφανῶν ἐργεσιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων. Εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς Λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δεξασθαι κατηξιώσας, καὶ τοιοσοῦτοι παρεστήκασι χιλιάδες Ἀρχαγγέλων, καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ ἐξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά.

Ἐκφώνως.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βοῶντα, κειραγότα, καὶ λέγοντα.

Ὁ Χορὸς.

Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ ἔρανος, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖν ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· ὡσαννά ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ἐνταῦθα πάλιν λαθῶν ὁ Διάκονος τὸν Ἀστερίσκον ἐκ

τοῦ ἁγίου Δίσκου, ποιεῖ Σταυροῦ τύπον ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ ἀσπασάμενος αὐτὸν ἀποτίθησιν ἐν μέρει τινί.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα φιλόνηρωπε, βοῶμεν, καὶ λέγομεν: Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος, σὺ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον. Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος, καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ δόξα σου ὅς τὸν κόσμον σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν Υἱόν σου τὸν μονογενῆ δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον ὅς ἐλθὼν, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ νυκτὶ, ἣ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἀγίαις αὐτοῦ καὶ ἀχράντοις καὶ ἀμωμήτοις χερσίν, εὐχαριστήσας, καὶ εὐλογήσας, ἀγιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν. Ἐκφώνως.

Λάβετε, φαίετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Χορὸς. Ἀμήν.

Ἔπειτα μυστικῶς ὁ Ἱερεὺς.

Ὁμοίως καὶ τὸ Ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων.

Ἐκφώνως.

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Χορὸς. Ἀμήν. (1).

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων, τοῦ Σταυροῦ, τοῦ Τάφου, τῆς τριημέρου Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς

(1) Σημ. ὅτι ἡ δεικτικὴ ἀντωνυμία: Τοῦτό ἐστὶ τὸ σῶμά μου καὶ πάλιν: Τοῦτό ἐστὶ τὸ αἷμά μου, οὐκ ἀναφέρεται εἰς τὰ προκείμενα Δῶρα, ἀλλ' εἰς ἄπερ ὁ Ἰησοῦς λαβὼν τότε ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ, καὶ εὐλογήσας, ἔδωκε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ ἐνταῦθα δὲ τὰ Δεσποτικὰ ἐκεῖνα λόγια ἐπαναλαμβάνονται διηγηματικῶς, καὶ ἐπομένως περιττὴ ἡ δεῖξις, μᾶλλον δὲ ἐναντία εἰς τὸ ὄρθον τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας φρόνημα.

Ἀναβάσεως, τῆς ἐν δεξιῶν Καθέδρας, τῆς δευτέρας καὶ ἐν-
δόξου πάλιν Παρουσίας,

Ἐκφώνως.

Τὰ σὰ ἐν τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ
διὰ πάντα. Ὁ Χορός.

Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν Κύριε, καὶ
δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Εἴ τι προσφερόμεν σοὶ τὴν λογικὴν ταύτην, καὶ ἀναίμακ-
τον λατρείαν, καὶ παρακαλοῦμεν, καὶ δεόμεθα, καὶ
ἱκετεύομεν: Κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον ἐφ' ἡ-
μᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα.

Καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἀποτίθησι τὸ Ῥιπίδιον, καὶ ἔρχεται
ἐγγύτερον τῷ Ἱερεῖ, καὶ προσκνυοῦσιν ἀμφοτέροι τρις ἔμ-
προσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης, εὐχόμενοι καθ' ἑαυτὸς, καὶ
λέγοντες τὸ, Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, κτλ. (1).

(1) Χειρόγραφοι λειτουργίαι πολλαί, καὶ μάλιστα αἱ εἰς εἰλητάρια, τι-
νὲς δὲ καὶ ἐκ τῶν τετυπωμένων, ὡς ἡ ἐν ἔτει αχλδ', καὶ αφοί, καὶ πάσαι
κοινῶς αἱ λειτουργίαι τῶν Ἀρχιερέων φυλλάδες, οὐκ ἔχουσι τὰ κατὰ τινα μέρη
λεγόμενα Τροπάρια: Εὐλογητὸς εἶ, κτλ. ἐξ οὗ δεικνύται, ὅτι ταῦτα οὐκ εἰσὶν
ουσιώδη τῆς ἱεράς Λειτουργίας μέρη, οὐδὲ ἀρχαῖα, ἀλλὰ παρείσαντα, προ-
σπεθέντα ἔπειτα ὑπὸ τινος νεωτέρας χειρός. Δεικνύται δὲ ἡ προσθήκη αὐτῆ
ἐπι μᾶλλον ἐκ τῆς ἐξῆς παρατηρήσεως: Τὸ, Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ τὸ, Ὅτε καταβάς, Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον ὄντα εἰς τὴν Ἑορ-
τὴν τῆς Πεντηκοστῆς, δῆλον, ὅτι ταῦτα ἐποιήθησαν, καθ' ὃν χρόνον καὶ ἡ
λοιπὴ τῆς αὐτῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία· ἀλλ' οἱ πρώτιστοι ταύτης Ποιταί,
Κοσμάς ὁ Ἀγιοπολίτης καὶ Ἰ. ὁ Δαμασκηνός, ἤκησαν περὶ τὰ μέσα τοῦ
ἀγδίου αἰῶνος, ὃ ἐστίν, ἦσαν μεταγενέστεροι τοῦ Χρυσοστόμου πλέον τῶν 350
εἰσὼν. Ὑπάρχει προσέτι, περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, καὶ τρίτος λόγος, πάν-
των τῶν ἄλλων ἰσχυρότατος: ὅτι δηλαδὴ ἡ παρέμπωσις τῶν Τροπαρίων
τούτων διακόπτει τὴν συνέχειαν τῆς Εὐχῆς, ἧς ἡ ἔννοια, μετὰ τὴν πρὸς
Θεὸν ἐπίκλησιν ἐπὶ τῇ καταπέμψει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἀπαιτεῖ ἀμέσως
τὴν εὐλόγησιν τῶν τιμίων Δώρων. Ἡ διακοπὴ αὐτῆ τῆς Εὐχῆς γίνεται προ-
φανεστάτη, καὶ εἰς τὸν ὅπως οὖν παιδείας ἑλληνικῆς μετέχοντα, ἐν τῇ τοῦ
Μ. Βασιλείου λειτουργίᾳ, ὅπου κἂν βραχύτατος παρεμπέση λόγος, φθεῖρει τὴν
σύνταξιν, καὶ παραμορφοῖ τὴν φράσιν τοῦ δεῖου Πατρός. Διὰ ταῦτα οὖν τὴν
σήμερον οἱ πλείστοι τῶν ἱεραρχούντων παρατρέχουσι τὰ εἰρημένα Τροπάρια,
ὡς περιττά, καὶ ξένα παντελῶς τῶν ἱλαστικῶν Εὐχῶν τῆς ἱεράς Λειτουργ-
ρίας. Τινὲς δὲ, ὑπὸ συνηθείας ἐλκόμενοι, λέγουσιν αὐτὰ πρὸ τῆς Εὐχῆς:
Ἐἴ τι προσφερόμεν σοὶ... Σημειοῦμεν τελευταῖον, ὅτι ἐν τῇ Ὁρθόδοξῳ Γραι-
κο-Ῥωσικῇ Ἐκκλησίᾳ οἱ Ἱεραρχοῦντες εἰώθασιν λέγειν μόνον τὸ, Κύριε, ὁ
τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα (ὄρα §. 212, σελ. 159. Τελετουργία ἱερά, ἐκ τοῦ
Ῥωσικοῦ ἑλληνιστῆ μεθερμηνευθεῖσα ὑπὸ Εὐγεν. τοῦ Βουλγ. Ἐπει αψψθ').

Εἶτα τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας ὁ Διάκονος, καὶ δεικνύων
σὺν τῷ Ὠραρίῳ τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγει μυστικῶς·
Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀνιστάμενος, σφραγίζει τρὶς τὰ ἅγια
Δῶρα, λέγων.

Καὶ ποιήσον τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, τίμιον Σῶμα τοῦ
Χριστοῦ σου.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν. Καὶ αὖθις ὁ αὐτός.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει.

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ τούτῳ, τίμιον Αἶμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν. Καὶ αὖθις ὁ Διάκονος, δεικνύων
μετὰ τοῦ Ὠραρίου ἀμφοτέρα τὰ Ἅγια, λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὰ ἀμφοτέρα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογῶν ἀμφοτέρα τὰ Ἅγια λέγει·

Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν.

Καὶ τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας τῷ Ἱερεῖ, καὶ εἰπὼν τὸ,
Μνήσθητί μου ἅγιε Δέσποτα τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἵσταται ἐν
ᾧ πρότερον ἵστατο τόπῳ· καὶ λαβὼν τὸ Ῥιπίδιον, ριπί-
ζει τὰ Ἅγια, ὡς καὶ τὸ πρότερον. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχε-
ται μυστικῶς.

Ὡστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ ἁγίου σου
Πνεύματος, εἰς Βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρῴη-
σίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα. Ἐτι
προσφερόμέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν, ὑπὲρ τῶν
ἐν πίστει ἀναπαυσαμένων Προπατόρων, Πατέρων, Πα-
τριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελι-
στῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, ἐγκρατευτῶν, καὶ παντὸς
πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

Εἶτα θυμιῶν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν κατέμπροσθεν, λέγει
ἐκφώνως.

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντης, ὑπερευλογημένης, ἐν-
δόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Καὶ ἐπιδίδωσι τὸ θυμιατήριον τῷ Διακόνῳ, ὅς τις θυμιάσας τὴν ἁγίαν Τράπεζαν κύκλω, μνημονεύει ἔπειτα τὰ Δίπτυχα τῶν Κεκοιμημένων. Μνημονεύει δὲ καθ' ἑαυτὸν καὶ ὧν βούλεται ζώντων καὶ τεθνεώτων.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, ὧν ταῖς ἰεσίσαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός· καὶ μνήσθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου (1), καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἐτι παρακαλοῦμέν σε· Μνήσθητι Κύριε πάσης ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομοῦντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικῆς τάγματος. Ἐτι προσφερομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης, ὑπὲρ τῆς ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῶν ἐν ἀγνείᾳ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων, ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων, καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν Βασιλέων, παντὸς τοῦ Παλατίου, καὶ τοῦ Στρατοπέδου αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς Κύριε εἰρηνικὸν τὸ βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ σεμνότητι.

Ἐκφώνως.

Ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Καὶ ὁ Διάκονος πρὸς τῇ Θύρᾳ στάς, λέγει·

Τοῦ δεῖνος Πατριάρχου, Μητροπολίτου, ἢ Ἐπισκόπου, (ὅς τις ἂν ᾖ) καὶ τὰ λοιπά.

(1) Ἐνταῦθα μνημονεύει καὶ ὁ Ἱερεὺς ὀνομαστὶ ὧν βούλεται τεθνεώτων.

Εἶτα μνημονεύει ὁ αὐτὸς τὰ Δίπτυχα τῶν ζώντων.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Μνήσθητι Κύριε τῆς Πόλεως (ἢ τῆς Μονῆς), ἐν ἣ παροικουῦμεν, καὶ πάσης πόλεως, καὶ χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς. Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἔλεή σου ἐξαπόστειλον.

Ἐιφωνῶς.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι, καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ στραφεῖς πρὸς τὸν λαὸν, καὶ εὐλογῶν αὐτὸν, λέγει·
Καὶ ἔσται τὰ ἔλεή τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ δὲ Διάκονος λαβὼν καιρὸν παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἐξελθὼν, καὶ στάς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἀγιασθέντων τιμίων Δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερὸν αὐτοῦ Θεοσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν, καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἀγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κ. τ. λ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν, καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ παρακαλοῦμεν καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν· Καταξίωσον ἡμᾶς με-

ταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων σου, καὶ φρικτῶν Μυστηρίων ταύτης τῆς ἱεράς, καὶ πνευματικῆς Τραπέζης, μετὰ καθάρου συνειδότης, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς Βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα. Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν, πᾶσαν τελείαν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν.

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα.

Τὴν ἐνότητα τῆς Πίσεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Καὶ καταξιώσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σέ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν. Ὁ Λαός. τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Εἶτα. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών. Αὐτός, Δέσποτα, οὐρανόθεν ἔπιδε ἐπὶ τοὺς ὑποκειλικότητας σοι ταῖς ἑαυτῶν κεφαλὰς· οὐ γὰρ ἐκλίναν σαρκὶ καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν Δέσποτα, τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον, κατὰ τὴν ἐκάστου ἰδίαν χρείαν· τοῖς πλέουσι σύμπλευσον· τοῖς ὀδοιποροῦσι συνόδευσον· τοὺς νοσοῦντας ἴασαι, ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Ἐκφωνήσις.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ

ἀγαθῶ, καὶ ζωοποιῶ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Πρόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἔλθε, εἰς τὸ ἀγιαῖσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῶ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξιώσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῶ λαῶ.

Εἶτα προσκυνεῖ ὁ Ἱερεὺς, ὁμοίως καὶ ὁ Διάκονος ἐν ᾧ ἔστι τόπω, λέγοντες μυστικῶς τρίς· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῶ ἁμαρτωλῶ. Ἐν τοσούτῳ δὲ ὁ Διάκονος ζώννυται καὶ τὸ Ὠρᾶριον αὐτῆ σαυροειδῶς. Ὅταν δὲ ἴδῃ τὸν Ἱερέα ἐκτείνοντα τὰς χεῖρας, καὶ ἀπτόμενον τοῦ ἀγίου Ἄρτου, πρὸς τὸ ποιῆσαι τὴν ἀγίαν Ὑψωσιν, ἐκφωνεῖ. Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ὑψῶν τὸν ἅγιον Ἄρτον, ἐκφωνεῖ.

Τὰ Ἅγια τοῖς ἀγίοις.

Εἶτα ὁ Διάκονος εἰσέρχεται ἐν τῷ ἀγίῳ Βήματι· καὶ εἰς ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἱερέως, κρατοῦντος τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγει·

Μέλισον Δέσποτα τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς μερίζων αὐτὸν εἰς τέσσαρα, μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας, λέγει·

Μελίζεται, καὶ διαμερίζεται ὁ Ἄμνος τῆ Θεῆ, ὁ μελιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος, καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἀγιαζών.

Καὶ ὁ Διάκονος δεικνύων σὺν τῷ Ὠραρίῳ τὸ ἅγιον

Ποτήριον, λέγει·

Πλήρωσον Δέσποτα τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαβὼν τὴν ἄνω κειμένην μερίδα (1), ποιεῖ σὺν αὐτῇ Σταυρὸν ἐπάνω τοῦ ἀγίου Ποτηρίου, λέγων·

(1) Τὴν ἔχουσαν δηλαδὴ τὸ ὄνομα ἸΣ. οὕτω γὰρ ὀφείλει κείσθαι τὰς τέσσαρας μερίδας, μετὰ τὸν μελισμὸν:

ΙΣ.
ΝΙ ΚΑ.
ΧΣ.

Πλήρωμα Ποτηρίου, πίστεως, Πνεύματος αγίου.

Και οὕτως ἐμβαλλει αὐτὴν εἰς τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ Διάκονος Ἄμην. Καὶ δεχόμενος τὸ Ζέον, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Ζέον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογεῖ, λέγων

Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν ἁγίων σου, πάντοτε νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ ὁ Διάκονος ἐκχέει τὸ ἀρκοῦν σταυροειδῶς ἔνδον τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, λέγων.

Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος αγίου. Ἄμην.

Καὶ ἀποθέμενος τὸ Ζέον, ἵσταται μικρὸν ὀπισθεν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, κλίνας κάτω τὴν κεφαλὴν προσεύχεται, λέγων.

Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, κ.τ.λ. καὶ, Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, κ.τ.λ.

Καὶ τελευταῖον τὸ,

Μή μοι εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα γένοιτο ἡ μεταλήψις τῶν Ἁγίων σου Μυστηρίων, Κύριε, ἀλλ' εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Εἶτα, λαβὼν μίαν μερίδα τοῦ Ἁγίου Ἄρτου, λέγει,

Τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεταδίδοται μοι, (τῷ δεῖνι) Ἱερεῖ, εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ οὕτω μεταλαμβάνει τοῦ ἐν χερσὶ μετὰ φόβου, καὶ πάσης ἀσφαλείας. Εἶτα λέγει Ὁ Διάκονος πρόσελθε.

Καὶ προσελθὼν ὁ Διάκονος, ποιεῖ μετάνοιαν εὐλαβῶς, αἰτῶν συγχώρησιν ὁ δὲ Ἱερεὺς, κρατῶν τὸν ἅγιον Ἄρτον, δίδωσι τῷ Διακόνῳ καὶ ἀσπασάμενος ὁ Διάκονος τὴν μεταδιδῆσαν αὐτῷ χεῖρα, λαμβάνει τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγων.

Μετὰδος μοι Δέσποτα τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει.

(Τῷ δεῖνι) Ἱεροδιακόνῳ μεταδίδοται σοι τὸ τίμιον, καὶ ἅγιον, καὶ ἄχραντον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν σου ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ ἀπέρχεται ὁ Διάκονος ὀπίσθεν τῆς ἱεράς Τραπέζης, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, προσεύχεται, καὶ μεταλαμβάνει ὡς ὁ Ἱερεὺς.

Εἶτα ἀναστὰς ὁ Ἱερεὺς, λαμβάνει ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις μετὰ Καλύμματος τὸ ἅγιον Ποτήριον, καὶ μεταλαμβάνει τρίτον ἐξ αὐτοῦ, † καὶ οὕτω τὰ, τε ἴδια χεῖλη, καὶ τοῦ ἱεροῦ Ποτηρίου, τῷ ἐν χερσὶ Καλύμματι ἀποσπογγίσας, καλεῖ τὸν Διάκονον, λέγων Διάκονε πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος ἔρχεται, καὶ προσκυνεῖ ἅπαξ, λέγων

Ἴδου προσέρχομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· καὶ τὸ, Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅλον. Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Διάκονος, (ὁ δεῖνα) τὸ τίμιον, καὶ ἅγιον Αἷμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον:

Μεταλαβόντος δὲ τοῦ Διακόνου, λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Τοῦτο ἤψατο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ ταῖς ἀνομίας σου, καὶ ταῖς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ.

Τότε λαβὼν τὸν ἅγιον Δίσκον ὁ Διάκονος, ἐπάνω τοῦ αἰγίου Ποτηρίου, ἀποσπογγίζει τῷ ἁγίῳ Σπόγγῳ πάνυ καλῶς, καὶ μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας σιεπάζει τὸ ἅγιον Ποτήριον τῷ Καλύμματι, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον Δίσκον ἀνατίθησι τὸν Ἀστέρα, καὶ τὰ Καλύμματα.

Εἶτα ἐπιλέγει τὴν τῆς εὐχαριστίας Εὐχὴν ὁ Ἱερεὺς μουσικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλόνητο, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου, καὶ ἀθανάτων Μυστηρίων. Ὁρδοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν, στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου τοὺς πάντας, φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαθήματα· εὐχαῖς, καὶ ἰκεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου.

Καὶ οὕτως ἀνοίγουσι τὴν Θύραν τοῦ αἰγίου Βήματος.

Καὶ ὁ Διάκονος προσκυνήσας ἅπαξ, λαμβάνει τὸ ἅγιον Ποτήριον μετὰ εὐλαβείας, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν Θύραν, καὶ ὑψῶν αὐτὸ, δείκνυσι τῷ λαῷ, λέγων.

† λέγων τί; μέγιστον ἔστι τὸ εὐχέλαιον παραφρασίαι
Μοιχείο Γαπαλόων Ἰακωβάτων
καὶ Ἀρδουχίου τοίνυν τὸ λάθος

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως, καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τὸν λαόν, ἐπιλέγων ἐκφώνως
Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ ἐπιστρέφουσιν, ὁ, τε Διάκονος, καὶ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Καὶ ὁ μὲν Διάκονος, ἀποθέμενος ἐν αὐτῇ τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα.

Ἵψωσον Δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς θυμιᾷ τρίς, λέγων κατ' ἑαυτόν.

Ἵψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἢ δόξα σου.

Εἶτα λαβὼν τὸν ἅγιον Δίσκον, τίθησιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Διακόνου, καὶ ὁ Διάκονος κρατῶν αὐτὸν μετ' εὐλαβείας, καὶ θεωρῶν ἔξω πρὸς τὴν Θύραν, οὐδὲν λέγων, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἀποτίθησιν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς προσκυνήσας, καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον Ποτήριον, καὶ ἐπιστραφεὶς πρὸς τὴν Θύραν, ὁρᾷ τὸν λαόν, λέγων μουσικῶς

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· εἶτα ἐκφωνεῖ· Πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἐξελθὼν ὁ Διάκονος, καὶ σταῖς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ λέγει·

Ὁρθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν.

Ἐκφωνήσας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς. Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Ὁπισθάμβωνος,

Ἐκφωνουμένη παρὰ τοῦ Ἱερέως ἔξω τοῦ Βήματος.

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε, καὶ ἁγιαζῶν τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ

Εὐχὴ Ἱερέως Ἐπιπέτου, Βασιλεῖος, Ἀπεσταλτοῦ
Μουσείου Ἱερῶν Ἰακωβῶν
Ἐκδόσις ἐκ τῆς ἐπιτομῆς τοῦ

εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον, τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ Στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον, ἀνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ταύτης δὲ τελεσθεΐσης, ὁ μὲν Ἱερεὺς εἰσέρχεται διὰ τῶν ἀγίων θυρῶν, καὶ ἀπελθὼν ἐν τῇ Προθέσει, λέγει τὴν παροῦσαν Εὐχὴν μυστικῶς.

Τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, αὐτὸς ὑπάρχων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν Πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς. Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ. κ. τ. λ.

Εἶτα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Λαός. Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Ὁ δὲ Διάκονος, εἰσελθὼν καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ βορείου μέρους, συστέλλει τὰ Ἅγια μετὰ φόβου καὶ πάσης ἀσφαλείας, ὥστε μηδέν τι τῶν ἄγαν λεπτοτάτων ἐκπεσεῖν, ἢ καταλειφθῆναι, καὶ ἀπονίπτεται τὰς χεῖρας ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐξελθὼν, δίδωσι τῷ λαῷ τὸ Ἀντίδωρον. Εἶτα εἰσελθὼν ἐν τῷ ἀγίῳ Βήματι, ἀποδύεται τὴν Ἱερατικὴν στολὴν, λέγων.

Νῦν ἀπολύεις· τὸ Τρισάγιον· καὶ τὰ λοιπὰ. Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Χρυσοστόμου.

Η' τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Γεώργι Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Καὶ ποιεῖ Ἀπόλυσιν καὶ προσκυνήσας καὶ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν, ἐξέρχεται.

Ἐπίτελος τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Σημείωσαι ὅτι αὕτη ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, οὐ λέγεται πάντοτε, ἀλλ' ἐν καιροῖς τεταγμένοις, ἤγουν ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, ἐν τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, ἐν τῇ Παραμονῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Γεννήσεως, καὶ τῶν Φώτων, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑορτασίμῳ τοῦ ἀγίου Βασιλείου. Ἡ ἐρμηνεία δὲ, καὶ ἡ διάταξις ταύτης τῆς Ἱερουργίας, ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ο Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφήν τοῦ παντὸς κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεόν, Ἰησοῦν Χριστόν, ἐξαποστείλας σωτῆρα, καὶ λυτρωτὴν, καὶ εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου Θυσιαστήριον· μνημόνευσον ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόθρωπος τῶν προσενηκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον, καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱεουργίᾳ τῶν Θείων σου Μυστηρίων. Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς, ἐκφώνως·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Τὰ Εἰρηνικά, καὶ αἱ Ἀποκρισεῖς, ὡς καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου.

Ὁ Διάκονος

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός. Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἵπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἵπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων.

Ἵπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι.

Ἵπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς (ἢ τῆς πόλεως) ταύτης.

Ἵπὲρ εὐκрасίας ἀέρων, εὐφορίας.

Ἵπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. κ. τ. λ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου πρώτου, μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀφατος· αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον, καὶ ποιήσον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρισμούς σου.

Καὶ ψάλλεται τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον, ἢ τὰ Τυπικά, εἴ ἔστι Κυριακὴ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά· εἰδὲ μὴ ἔστι Διάκονος, λέγει ὁ Ἱερεὺς Ἐπι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ἐκφώνησις παρά τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου δευτέρου, μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ Δεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Καὶ ψάλλει ὁ Χορὸς τὸ δεύτερον Ἀντίφωνον, ἢ τὰ Τυπικά, καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Διάκονος, ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Ἐῖτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ἐκφώνησις παρά τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὰ Εἰρηνικά, ψάλλει ὁ Χορὸς τὸ τρίτον Ἀντίφωνον, ἢ τοὺς Μακαρισμοὺς, εἰ ἔστι Κυριακὴ· ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου τρίτου, μυστικῶς.

Ὅτὰς κοινὰς ταύτας, καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ καὶ δυσὶ καὶ τρισὶ, συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, ταῖς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελιάμενος, αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Ψαλλομένου δὲ παρά τῶν Ψαλτῶν τοῦ τρίτου Ἀντιφώνου, ἢ τῶν Μακαρισμῶν, ὅταν ἔλθωσιν εἰς τὸ Δόξα, ὁ

Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος ποιῶσι, καὶ λέγουσι, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργία εἶρηται.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, μυστικῶς
Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρα-
 νοῖς τάγματα, καὶ στρατιάς Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγ-
 γέλων εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποιήσον σὺν τῇ
 Εἰσόδῳ ἡμῶν, εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλει-
 τουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθό-
 τητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
 τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ
 αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὴν Εὐχὴν, ὁ, τε Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος, καὶ ὁ
 Χορὸς, τὰ αὐτὰ καὶ ποιῶσι, καὶ λέγουσιν, ὡς ἐν τῇ τοῦ
 Χρυσοστόμου Ἱεουργία.

Εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου,

ἣν ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς λέγει.

Ο Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ Τρισαγίῳ
 φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφίμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν
 Χερουβίμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου Δυ-
 νάμεως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι
 παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ'
 εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντὶ σοι χαρίσματι κατα-
 κοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ
 παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετά-
 νοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους
 δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς
 δόξης τοῦ ἁγίου σου Θεσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην
 σοι προσκύνησιν, καὶ δοξολογίαν προσάγειν· αὐτὸς Δέσπο-
 τα πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν
 Τρισαγίον ὕμνον, καὶ ἐπίσνεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί
 σου· συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ
 ἀκούσιον· ἀγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· καὶ
 δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
 ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων
 τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ἐκφώνως.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ταύτης τῆς Εὐχῆς τελεσθείσης, καὶ τοῦ Χοροῦ ψάλλοντος, τὸ, Δόξα, καὶ νῦν, ὃ, τε Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος ψάλλουσι τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ ποιοῦσιν, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

Εὐχὴ πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Εἴλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόνηρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς, εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ἐνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σε ἐντολῶν φόβον, ἵνα ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις πάσας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντε τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν καὶ φρονούντες καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστέ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Μετὰ ταῦτα ποιοῦσι καὶ λέγουσιν ὃ, τε Διάκονος καὶ ὁ Ἱερεὺς, ὅσα καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου διατέτακται. Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Διάκονος.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς.

Κύριε Παντοκράτορ ὁ Θεός.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἰκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπέμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλοῦσιον ἔλεος.

Ὁ Διάκονος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν Ἱερέων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, καὶ ἀοιδίμων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων.

Ἐκφώνησις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόνηθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν
δοξάν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τὰ αὐτὰ ὁ Διάκονος, καὶ ἐνταῦθα ὑπὲρ τῶν Κατηχο-
μένων, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ λέγει·

Εὐξασθε οἱ Κατηχούμενοι.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχομένων.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλέησῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ αἰγίᾳ αὐτοῦ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ.

Οἱ κατηχούμενοι ταῖς κεφαλαῖς ὑμῶν.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν Κατηχομένων πρὸ τῆς ἁγίας Ἀναφορᾶς,
ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν οὐρανοῖς κατοικῶν, καὶ ἐπι-
βλέπων ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ
τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχομένους, τοὺς ὑποκεκλιό-
τας τῆς ἑαυτῶν αὐχένας ἐνώπιόν σου, καὶ δὸς αὐτοῖς τὸν
ἐλαφρὸν ζυγόν· ποίησον αὐτοὺς μέλη τίμια τῆς ἁγίας σου
Ἐκκλησίας, καὶ καταξίωσον αὐτοὺς τοῦ λουτροῦ τῆς
παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύ-
ματος τῆς ἀφθαρσίας, εἰς ἐπίγνωσιν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐκφώνησις.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ με-
γαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ
τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν ὁ Ἱερεὺς ἐξαπλοῖ τὸ Εἰλητὸν κατὰ τὸ σύνθητες.

Ὁ Διάκονος.

Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· μή τις τῶν Κατηχουμένων· ὅσοι Πιστοί.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν πρώτη, μετὰ τὸ ἀπλωθῆναι τὸ Εἰλητὸν, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Σὺ Κύριε κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τοῦτο τῆς σωτηρίας μυστήριον· σὺ κατηξίωσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, γενέσθαι λειτουργοὺς τοῦ ἁγίου Θεοσιαστηρίου· σὺ ἐκάνωσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην, ἵνα ἀκατακρίτως στάντες ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, προσάγωμέν σοι θυσίαν αἰνέσεως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν παῖσι. Δός, Κύριε, καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, δεκτὴν γενέσθαι τὴν Θυσίαν ἡμῶν, καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιόν σου.

Εὐχομένου τοῦ Ἱερέως, ὁ Διάκονος λέγει τὰ Εἰρηνικὰ ἔξω τοῦ ἁγίου Βήματος.

Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, κτλ. Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς Ἐκφώνως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Πιστῶν δευτέρα, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Ὁ Θεός, ὁ ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, ὁ στήσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου κατενώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου Θεοσιαστηρίῳ, σὺ ἐνίσχυσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην, καὶ δός ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τοῦ

ἀγίου σου Πνεύματος ἐπὶ τῶν μελλόντων προτίθεσθαι Δώρων.

Εὐχομένου τοῦ Ἱερέως, ὁ Διάκονος λέγει τὰ Εἰρηνικὰ ἔξω τοῦ ἀγίου Βήματος, ὡς καὶ ἀνωτέρω· καὶ μετὰ τὰ Εἰρηνικὰ, λέγει ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Εὐχὴ ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς, τοῦ Χερουβικοῦ ἀδομένου.

Ὅτι οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρνικαῖς ἐπιθυμίας καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεται, ἢ προσεγγίζει, ἢ λειτουργεῖν σοι, Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοι μέγα καὶ φοβερόν, καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυναμίεσιν. Ἀλλ' ὅμως διὰ τὴν ἀφάτον, καὶ ἀμέτρητόν σου φιλάνθρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀγαιμάκτου Θυσίας τὴν ἱεουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἀπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφίμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος ἅγιος, καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθόν καὶ εὐήκοον, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ ἰκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἀγίᾳ σου ταύτῃ Τραπέζῃ, καὶ ἱεουργῆσαι τὸ ἅγιον, καὶ ἀχραντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸ ἑμαυτοῦ ἀντίχενον, καὶ δέομαί σου· Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐν παιδῶν σου· ἀλλ' ἀξιώσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀγαξίου δούλου σου τὰ Δῶρα ταῦτα· σὺ γὰρ

εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κάινταῦθα ὁ, τε Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, τὰ αὐτὰ καὶ ποιῶσι καὶ λέγουσιν, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Ἱερουργίᾳ. Τελειωθέντων δὲ τῶν Εὐχῶν, καὶ τῆς μεγάλης Εἰσόδου, ὁ Διάκονος ἔρχεται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγων·

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἦ πὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων.

Ἦ πὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἦ πὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Εὐχή τῆς Προσκομιδῆς, μετὰ τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ τῶν θείων Δώρων ἀπόθεσιν, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας, καὶ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκαλύψιν· σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων· πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλήθος τοῦ ἐλέους σου· ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν σοὶ τὴν λογικὴν ταύτην, καὶ ἀναίμακτον Θυσίαν, ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· ἦν προσδεξάμενος εἰς τὸ ἅγιον, καὶ νοερόν σου Θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς θυσίας, Ἀβραάμ τὰς ὀλοκαρπώσεις, Μωσέως καὶ Ἀαρῶν τὰς ἱερωσύνας, Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικὰς· ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι

τὰ Δῶρα ταῦτα ἐν τῇ χρηστότητί σου Κύριε· ἵνα κατα-
ξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ,
εὐρώμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν, καὶ φρονίμων οἰκονόμων,
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας.
Ὁ Διάκονος ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ, λέγει.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, κτλ.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐ-
λογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
ὁμολογήσωμεν.

Ὁ Χορὸς· Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
ἁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον.

Ὁ Ἱερεὺς προσκυνεῖ τρίς, λέγων μυστικῶς.

Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου,
καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου.

Καὶ ἀσπάζεται τὰ ἅγια, ὡς εἰσι κεκαλυμμένα.

Ὁ δὲ Διάκονος προσπτύσσεται τὸ Ὠράριον αὐτοῦ, καὶ
προσκυνεῖ τρίς, καὶ ἐπισυνάπτει ἐκφώνως·

Τὰς θύρας, τὰς θύρας, ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς τὸ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἁγίου Συμβόλου,

λέγει ὁ Διάκονος ἐκφώνως.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου, πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν
Ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Χορὸς· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως, ἐστραμμένος πρὸς τὸν λαόν.
 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη
 τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύμα-
 τος, εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. (Καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν·).

Ὁ Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἄνω σχῶμεν ταῖς καρδίας. (δεικνύων ἄμα
 τῇ χειρὶ).

Ὁ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεὺς κλινόμενος, ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ο ὦν Δέσποτα, Κύριε, Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, προ-
 σκυνητέ, ἄξιον ὡς ἀληθῶς, καὶ δίκαιον, καὶ πρέπον
 τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἀγιωσύνης σου, σέ αἰνεῖν, σέ ὑμνεῖν,
 σέ εὐλογεῖν, σέ προσκυνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σέ δοξάζειν
 τὸν μόνον ὄντως ὄντα Θεὸν καὶ σοὶ προσφέρειν ἐν καρδίᾳ
 συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως τὴν λογικὴν
 ταύτην λατρείαν ἡμῶν· ὅτι σὺ εἶ ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας· καὶ τίς ἱκανὸς λαλῆσαι ταῖς
 δυναστείας σου, ἀκουσταῖς ποιῆσαι πάσας ταῖς αἰνέσεις
 σου; ἢ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου ἐν παντὶ
 καιρῷ; Δέσποτα τῶν αἰπάντων, Κύριε οὐρανοῦ καὶ γῆς,
 καὶ πάσης κτίσεως ὀρωμένης τε καὶ οὐχ ὀρωμένης, ὁ κα-
 θήμενος ἐπὶ θρόνου δόξης, καὶ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, ἄ-
 ναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε,
 ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μεγάλου
 Θεοῦ, καὶ σωτῆρος τῆς ἐλπίδος ἡμῶν· ὅς ἐστιν εἰκὼν τῆς
 σῆς ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσότυπος, ἐν ἑαυτῷ δεικνύς σέ
 τὸν Πατέρα, Λόγος ζῶν, Θεὸς ἀληθινὸς πρὸ αἰώνων, σο-
 φία, ζωὴ, ἁγιασμός, δύναμις, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, παρ' οὗ
 τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐξεφάνη, τὸ τῆς ἀληθείας Πνεῦμα,
 τὸ τῆς υἱοθεσίας χάρισμα, ὁ ἀρράβων τῆς μελλούσης κλη-
 ρονομίας, ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιὸς δύ-
 ναμις, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, παρ' οὗ πᾶσα κτίσις, λογικὴ
 τε καὶ νοερά, δυναμουμένη, σοὶ λατρεύει, καὶ σοὶ τὴν αἰ-

διον ἀναπέμπει δοξολογίαν, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά. Σὲ γὰρ αἰνοῦσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαί, Ἐξουσία, Δυναμίεις, καὶ τὰ πολυόμματα Χερουβίμ· σοὶ παρίστανται κύκλῳ τὰ Σεραφίμ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατακαλύπτουσι τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶ πετόμενα, κέκραγεν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον ἀκαταπαύστοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βοῶντα, κέκραγότα, καὶ λέγοντα.

Ὁ Χορός· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννά ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Κάνταῦθα ὁ Διάκονος τὰ αὐτὰ ποιεῖ, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χριστοστόμου Λειτουργίᾳ· ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Μετὰ τούτων τῶν μακαρίων Δυναμίεων, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ βοῶμεν, καὶ λέγομεν· Ἅγιος εἶ ὡς ἀληθῶς καὶ πανάγιος, καὶ οὐκ ἔστι μέτρον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἀγιοσύνης σου, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ κρίσει ἀληθινῇ πάντα ἐπήγαγες ἡμῖν· πλάσας γὰρ τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ εἰκόνι τῇ σῆ, ὁ Θεός, τιμήσας, τέθεικας αὐτὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἀθανασίαν ζωῆς, καὶ ἀπόλαυσιν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου ἐπαγγελιάμενος αὐτῷ· ἀλλὰ παρακούσαντα σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ κτίσαντος αὐτόν, καὶ τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄφρα ὑπαχθέντα, νεκρωθέντα τε τοῖς οἰκειοῖς αὐτοῦ παραπτώμασιν, ἐξώρισας αὐτόν ἐν τῇ δικαιοκρασίᾳ σου, ὁ Θεός, ἐκ τοῦ Παραδείσου εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ἀπέστρεψας εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη, οἰκονομῶν αὐτῷ τὴν ἐκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν, τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου. Οὐ γὰρ ἀπεστράφης τὸ πλάσμα σου εἰς τέλος, ὃ ἐποίησας ἀγαθὸν, οὐδὲ ἐπελάθου ἔργα χειρῶν σου,

ἀλλ' ἐπεσκεψώ πολυτρόπως διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου· Προφήτας ἐξαπέστειλας· ἐποίησας δυνάμεις διὰ τῶν Ἀγγίων σου, τῶν καθ' ἐκάστην γενεάν εὐαρεστησάντων σοι· ἐλάλησας ἡμῖν διὰ στόματος τῶν δούλων σου τῶν Προφητῶν, προκαταγγέλλων ἡμῖν τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι σωτηρίαν· νόμον ἔδωκας εἰς βοήθειαν· Ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ σου, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησας. Ὅς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης σου, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεώς σου, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, οὐχ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ· ἀλλὰ Θεὸς ὢν προαιώνιος, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· καὶ ἐκ Παρθένου ἀγίας σαρκωθεὶς, ἐένωσεν ἑαυτὸν, μορφὴν δούλου λαβὼν, σύμμορφος γενόμενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα ἡμᾶς συμμόρφους ποιήσῃ τῆς εἰκόνος τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος, εὐδόκησεν ὁ μονογενὴς σου Υἱός, ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, γενόμενος ἐκ γυναικὸς τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, γενόμενος ὑπὸ νόμον, κατακρῖναι τὴν ἀμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ· ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀποθνήσκοντες, ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου· καὶ ἐμπολιτευσάμενος τῷ κόσμῳ τούτῳ, δούς προστάγματα σωτηρίας, ἀποστήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, προσήγαγε τῇ ἐπιγνώσει σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κτησάμενος ἡμᾶς ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον· καὶ καθάρισας ἐν ὕδατι, καὶ ἀγιάσας τῷ Πνεύματι τῷ ἀγίῳ, ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θανάτῳ, ἐν ᾧ κατειχόμεθα πεπραμένοι ὑπὸ τὴν ἀμαρτίαν· καὶ κατελθὼν διὰ τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν ἄδην, ἵνα πληρώσῃ ἑαυτῷ τὰ πάντα, ἔλυσε τὰς ὁδύνας τοῦ θανάτου· καὶ ἀναστὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ὁδοποιήσας σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, (καθότι οὐκ ἦν δυνατόν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς)

ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν κειοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ἡ αὐτὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι πρωτεύων· καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλοσύνης σου ἐν ὑψηλοῖς· ὃς καὶ ἤξει ἀποδοῦναι ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ Πάθους, ταῦτα, ἃ προτεθείκαμεν, κατὰ τὰς αὐτοῦ ἐντολάς· μέλλον γὰρ ἐξιέναι ἐπὶ τὸν ἐκούσιον, καὶ αἰδίδιμον, καὶ ζωοποιὸν αὐτοῦ θάνατον, τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδου ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἀγίων αὐτοῦ, καὶ ἀχράντων χειρῶν, ἀναδείξας σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἀγιάσας, κλάσας.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ἐδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Χορὸς ψάλλει· Ἀμήν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς μυστικῶς·

Ὅμοίως καὶ τὸ Ποτήριον ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου λαβὼν, κέρασας, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἀγιάσας.

Ἔϊτα ἐκφώνως·

Ἐδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Χορὸς ψάλλει· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς κλίνει τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται μυστικῶς·

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε, καὶ τὴν ἐμὴν ἀνάσασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν Δέσποτα καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνοδοῦ, τῆς ἐκ ἐκ δεξιῶν σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς αὐτῆ Παρουσίας.

Ἐμφώνως ὁ Ἱερεύς.
 Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν, κατὰ πάντα, καὶ
 διὰ πάντα.

Ὁ Χορὸς ψάλλει τὸ. Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
 εὐχαριστοῦμεν Κύριε, καὶ δεόμεθά σου ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς κλίνει τὴν κεφαλὴν,
 εὐχεται μυστικῶς.

Διὰ τοῦτο, Δέσποτα πανάγιε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ
 καὶ ἀνάξιοι δοῦλοί σου, οἱ καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν·
 (οὐ γὰρ ἐποιήσαμεν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς)· ἀλλὰ διὰ τὰ
 ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, οὓς ἐξέχεας πλουσίως
 ἐφ' ἡμᾶς, θαρρόντες προσεγγίζομεν τῷ ἁγίῳ σου Θυσια-
 στηρίῳ· καὶ προθέντες τὰ ἀντίτυπα τοῦ ἁγίου Σώματος
 καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ πα-
 ρακαλοῦμεν, Ἄγιε Ἁγίων, εὐδοκίᾳ τῆς σῆς ἀγαθότητος,
 ἐλθεῖν τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ πρα-
 κείμενα Δῶρα ταῦτα, καὶ εὐλογῆσαι αὐτὰ, καὶ ἀγιάσαι,
 καὶ ἀναδειῖξαι.

Ὁ Διάκονος ἀποτίθησι τὸ Ῥιπίδιον, ὅπερ ἐκράτει, ἢ
 Κάλυμμα, καὶ ἔρχεται ἐγγύτερον τοῦ Ἱερέως· καὶ ὑπο-
 κλίνει τὴν κεφαλὴν, δεικνύσει τῷ Ὁραρίῳ τὸν ἅγιον Ἄρ-
 τον, καὶ λέγει μυστικῶς·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Καὶ ὁ Ἱερεύς ἀνιστάμενος σφραγίζει τὰ ἅγια Δῶρα, λέ-
 γων μυστικῶς·

Τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, αὐτὸ τὸ τίμιον Σῶμα τοῦ Κυ-
 ρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Διάκονος. Ἀμήν. Καὶ αὐτὸς ὁ αὐτός.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ δὲ Ἱερεύς εὐλογῶν, λέγει.

Τὸ δὲ Ποτήριον τοῦτο, αὐτὸ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ Κυ-
 ρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Διάκονος. Ἀμήν. Καὶ τρίτον ὁ αὐτός.

Εὐλόγησον Δέσποτα τὰ ἀμφοτέρα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τοτρίτον ἀμφότερα, λέγει·
 Τὸ ἐκχυθὲν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς (1).

Ὁ Διάκονος Ἀμὴν, Ἀμὴν, Ἀμὴν.

Καὶ τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας τῷ Ἱερεῖ, καὶ εἰπὼν τὸ,
 Μνήσθητί μου ἅγιε Δεσποτα τοῦ ἀμαρτωλοῦ, μεθίσταται
 ἐν ᾧ πρότερον ἴστατο τόπῳ, λαβὼν καὶ τὸ Ῥιπίδιον αὐ-
 ρίς, ὡς πρότερον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Ἡ μᾶς δὲ πάντας τοὺς ἐκ τοῦ ἐνὸς Ἄρτου, καὶ τοῦ Πο-
 τηρίου μετέχοντας, ἐνώσαις ἀλλήλοις εἰς ἐνὸς Πνεύ-
 ματος ἁγίου κοινωνίαν, καὶ μηδένα ἡμῶν εἰς κρίμα, ἢ εἰς
 κατάκριμα ποιήσαις μετασχεῖν τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ
 Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· ἀλλ' ἵνα εὐρωμεν ἔλεον καὶ χά-
 ριν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστη-
 σάντων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν,
 Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολο-
 γητῶν, Διδασκάλων, καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου, ἐν
 πίστει τετελειωμένον. Εἶτα ἐκφώνως.

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐν-
 δόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ Χορὸς ψάλλει. Ἐπὶ σοὶ χαίρει.

Ὁ Διάκονος θυμιᾷ γύρωθεν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ
 τὰ Δίπτυχα τῶν τε ζώντων καὶ κεκοιμημένων, ὧν βούλε-
 ται, μνημονεύει.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐχεται μυστικῶς.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτι-
 στοῦ· τῶν ἁγίων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τοῦ
 Ἀγίου (τοῦ δεῖνος), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ
 πάντων τῶν Ἁγίων σου, ὧν ταῖς ἰκεσίαις ἐπίσκεισαι ἡμᾶς

(1) Τὸ, Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ, ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ Χρυ-
 σοστόμου λειτουργίας μεταγραφέν, θεωρούμενον κατὰ σύνταξιν, οὐκ ἔχει χώ-
 ραν οὐδεμίαν ἐνταῦθα εἰς τὴν τοῦ Μ. Βασιλείου, ἀλλ' ἐστὶ προσθήκη πολ-
 μηρὰ χειρὸς ἀμαθεστάτης, ὡς καὶ Νικόδημος ὑπεσημείωσεν ἐν τῷ Πηδαλίῳ
 αὐτοῦ (Κανόνι 13'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου). Ἐπὶ δὲ τῆς τρίτης εὐλογίας
 τῶν τιμίων Δώρων, εἰώθασι τινὲς λέγειν, Τὸ ἐκχυθὲν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου
 ζωῆς. Οὕτως ἀπαντᾶται, καὶ ἐν χειρογράφοις παλαιαῖς.

ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν προκεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου.

Ἐνταῦθα ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει ὧν θέλει.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἐτι σοῦ δεόμεθα: Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀγίας σου Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης, καὶ εἰρήνευσον αὐτήν, ἣν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ Λίματι τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν τὰ Δῶρά σοι ταῦτα προσκομισάντων, καὶ ὑπὲρ ὧν, καὶ δι' ὧν, καὶ ἐφ' οἷς αὐτὰ προσεικόμισαν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων. Ἀμειψαὶ αὐτοὺς τοῖς πλουσίοις σου καὶ ἐπουρανίοις χαρίσμασι. Χάρισαι αὐτοῖς ἀντὶ τῶν ἐπιγείων, τὰ ἐπουρανια, ἀντὶ τῶν προσκαίρων, τὰ αἰώνια, ἀντὶ τῶν φθαρτῶν, τὰ ἄφθαρτα. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν ἐρημίαις, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν παρθενίᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ ἀσκήσει, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ πιστοτάτων ἡμῶν Βασιλέων, οὓς ἐδικαιώσας βασιλεύειν ἐπὶ τῆς γῆς ὄπλῳ ἀληθείας, ὄπλῳ εὐδοκίας στεφάνωσον αὐτοὺς ἐπισκίασον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου ἰσχύσον αὐτῶν τὸν βραχίονα ὑψώσον αὐτῶν τὴν δεξιάν κρατύνον αὐτῶν τὴν βασιλείαν ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ βάρβαρα ἔθνη, τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν καὶ ἀναφαίρετον εἰρήνην ἄλλησον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, καὶ τῶν ἐν Παλατίῳ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ στρατοπέδου. Τοὺς ἀγαθοὺς ἐν τῇ ἀγαθότητί σου διατήρησον. Μνήσθητι, Κύ-

ριε, τοῦ περιεστώτος Λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς, καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· τὰ ταμεῖα αὐτῶν ἔμπλησον παντὸς ἀγαθοῦ· τὰς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον· τὰ νήπια ἔκθρεψον· τὴν νεότητά παιδαγωγῆσον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυναγάγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε, καὶ συναψον τῇ ἀγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ· τοὺς ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐλευθέρωσον· τοῖς πλέουσι σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον· χηρῶν πρόστηθι· ὀρφανῶν ὑπεράσπισον· αἰχμαλώτους ῥῦσαι· νοσοῦντας ἰάσαι· τῶν ἐν βήμασι, καὶ ἐξορίαις, καὶ πάσῃ θλίψει, καὶ ἀνάγκῃ, καὶ περιστάσει ὄντων, μνημόνευσον, ὁ Θεὸς, καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς μεγάλῃς σου εὐσπλαγχνίας· καὶ τῶν ἀγαπώντων ἡμᾶς καὶ τῶν μισούντων, καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχέσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ παντὸς τοῦ Λαοῦ σου μνήσθητι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπὶ πάντα ἔκχεον τὸ πλούσιόν σου ἔλεος, πᾶσι παρέχων τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· καὶ ὧν ἡμεῖς οὐκ ἐμνημονεύσαμεν δι' ἄγνοιαν, ἢ λήθην, ἢ πλῆθος ὀνομάτων, αὐτὸς μνημόνευσον, ὁ Θεὸς, ὁ εἰδὼς ἕκαστου τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν προσηγορίαν, ὁ εἰδὼς ἕκαστον ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. Σὺ γὰρ εἶ Κύριε ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, ὁ τῶν χειμαζομένων σωτὴρ, ὁ τῶν πλεόντων λιμῆν, ὁ τῶν νοσοῦντων ἰατρός· αὐτὸς τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γενοῦ, ὁ εἰδὼς ἕκαστον, καὶ τὸ αἶτημα αὐτοῦ, οἶκον, καὶ τὴν χρείαν αὐτοῦ. Ῥῦσαι, Κύριε, τὴν Πόλιν (ἢ τὴν Μοῦνην) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου.

Εἶτα ἐκφωνεῖ·

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος)· ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶσον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Καὶ ὁ Διάκονος λέγει, πρὸς τῆ θύρα σταῖς .
 Τοῦ δεῖνος Πανιερωτάτου Μητροπολίτου, ἢ Ἐπισκόπου,
 (ὅστις ἂν ᾖ), καὶ ὑπὲρ τοῦ προσκομίζοντος τὰ ἅγια Δω-
 ρα ταῦτα· καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τῆ, Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ ὁ Χορὸς ψάλλει· Καὶ πάντων καὶ πασῶν .

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς .

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρ-
 δοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
 Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τῆς ἐμῆς
 ἀναξιοῦτος· συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν
 τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς ἐμαῖς ἀμαρτίας κωλύσης
 τὴν χάριν τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν προκειμένων
 Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χρι-
 στῷ Διακονίας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ μη-
 δένα ἡμῶν καταισχύνῃς, τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου Θε-
 σιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου Κύριε·
 ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς· εὐκρά-
 τους καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι· ὄμβρους τῇ
 γῆ πρὸς καρποφορίαν δώρησαι· εὐλόγησον τὸν στέφανον
 τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου· παῦσον τὰ σχίσματα
 τῶν Ἐκκλησιῶν· σθέσον τὰ φρυάγματα τῶν Ἐθνῶν· ταῖς
 τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως κατάλυσον, τῇ δυνά-
 μει τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος· πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
 τὴν Βασιλείαν σου, υἱοὺς φωτός, καὶ υἱοὺς ἡμέρας ἀναδεί-
 ξας· τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν,
 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν .

Ἐκφώνως .

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι, καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξαίξιν,
 καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
 τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν,
 καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων .

Ἔπειτα ἐπιστρέφει πρὸς τὴν θύραν, καὶ εὐλογῶν, λέγει
 ἐκφώνως·

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ἡμῶν .

Καὶ ὁ Διάκονος ἐξέρχεται, καὶ σταῖς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες. Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

Ἐπεὶ τῶν προσκομισθέντων.

Ὁπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπέιχεται μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ ἡμᾶς διδάξον εὐχαριστεῖν σοὶ ἀξίως ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας καὶ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος τὰ Δῶρα ταῦτα, καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ διδάξον ἀγιωσύνην ἐπιτελεῖν ἐν φόβῳ σου· ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἀγίῳ Σώματι, καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν Χριστὸν κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος. Ναὶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ μηδένα ἡμῶν ἐνοχον ποιήσης τῶν φρικτῶν σου τούτων, καὶ ἐπουρανίων Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως τούτων μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐμπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ σου· ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς ἀγαπῶσί σε Κύριε.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σᾶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως.

Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ὁ Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρισμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς ὑποκειλικότητας σοι ταῖς ἑαυτῶν κεφαλὰς εὐλόγησον, ἀγιάσον, ἐνδυναμίωσον, ὀχύρωσον, ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου τούτων, καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν.

Ἐκφώνως.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀ-

χράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ὁ Διάκονος ἐκφώνως Ἐπρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς Ἐὰν Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Ἐἶτα τῆς Μεταλήψεως τελειωθείσης, καὶ τῶν λοιπῶν γενομένων, ὅσα καὶ ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου προείρηται, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῇ Μεταλήψει τῶν ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, καὶ ἐπουρανίων σου Μυστηρίων, ἃ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ' εὐεργεσίᾳ καὶ ἁγιασμῷ, καὶ ἰάσει τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, δὸς γενέθαι ἡμῖν τὴν νοινωρίαν τοῦ ἁγίου Σώματος, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, εἰς πίστιν ἀνακαίσχυτον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς ἀπολογίαὶν εὐπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ Διάκονος Ὁρθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων, κτλ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν. . . .

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Ὁπισθάμβωνος, ἐκφωνουμένη παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ο εὐλογῶν τοὺς εὐλογητάς σε Κύριε, καὶ ἁγιάζων τὸς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείῃ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ· εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου,

τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ Στρατῷ, καὶ παν-
τὶ τῷ Λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δῶρη-
μα τέλειον, ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς
τῶν φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προ-
σκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων.

Εὐχὴ ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ Ἄνια. Μυστικῶς.

Η "νυσται, καὶ τετέλεσται, ὅσον εἰς τὴν ἡμετέραν δύνα-
μιν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ τῆς σῆς οἰκονομίας Μυ-
στήριον· ἔσχομεν γὰρ τοῦ θανάτου σου τὴν μνήμην, εἶδο-
μεν τῆς ἀναστάσεώς σου τὸν τύπον, ἐνεπλήσθημεν τῆς ἀ-
τελευτήτου σου ζωῆς, ἀπηλάυσσαμεν τῆς ἀκηνώτου σε τρυ-
φῆς, ἧς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι πάντας ἡμᾶς καταξιο-
ῦσθαι εὐδόκησον· χάριτι τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ
ἀγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἄμην.

Τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, καὶ τοῦ Προοιμακοῦ στιχο-
λογηθέντος, μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὰ, Πρὸς Κύ-
ριον, ὡς ἔπεται.

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Π ρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσή-
κουσέ μου. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων
ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθείη σοι, καὶ
τί προστεθείη σοι πρὸς γλώσσαν δολίαν; Τα βέλη τοῦ
δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἀνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἱ-

μοι! ὅτι ἡ παροιμία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σιηνωμάτων Κηδάρ. Πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχή μου· μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός. Ὄταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμου με δωρεάν.

Ὡδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἡ ἴσθρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δώῃς εἰς σάillon τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε. Ἴδου, οὐ νυστάζει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ. Κύριος φυλάζει σε, Κύριος σιέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκάψει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάζει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάζει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος. Κύριος φυλάζει τὴν εἰσοδὸν σου καὶ τὴν ἐξοδὸν σε, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὡδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηνόσι μοι· εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Ὡδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς,

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ· εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς, ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς· ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς, χεῖμαρρὸν διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητός Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θῆραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ὡς στρουθίον, ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγίς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν.

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὁρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐντείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς εὐθέσι τῆ καρδία. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλίας, ἀπάξει Κύριος, μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· εἰρήνην ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν: Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραϊνόμενοι. Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χεῖμαρρὸς ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπεύροντες ἐν

δαίκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εἴαν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐάν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶ τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. Ἴδου, ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦ. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατῶ, ἕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος, ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν ὃ καταισχυνήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπελος εὐθηνούσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου. Ἴδου, οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱὸς τῶν υἰῶν σου, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ. Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέτακτον οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνεκέψεν ἀχένας ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυνήτωσαν, καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισῶντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωματίων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη. Οὐ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θριοῦν, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὃ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες· Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν.

ᾨδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσακούσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποθήσεται; Ὅτι παρά σοι ὁ ἴλασμός ἐστιν. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπίσεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ᾨδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδιά μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὑψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσει ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ᾨδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΐξαστο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνώμα οἴκου μου, εἰ ἀναθήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφαίροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, ἕως οὗ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκηνώμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾶ, εὐρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου. Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν· ἐκ καρπῆ

τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετίσαμην αὐτήν. Τὴν θῆραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων, τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμα μου.

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ιδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρῶν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὠάν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμῶν, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζῶν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ιδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὃ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα, γ'.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν ἄπαξ, τὰ τρία Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῆς Μηναιῖς τὰ τρία, εἰς δ'. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν ὥραν μὴ εὔρεθῇ Τριῳδίου, λέγε τὰ παρόντα. Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος α'.

Τὴν πνευματικὴν ἀδελφοί, ἀναλαβόντες νηστείαν, τῆς γλώσσης μὴ λαλεῖτε τὰ δόλια, μηδὲ τίθεσθε πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ εἰς σκάνδαλον· ἀλλὰ τῇ μετανοίᾳ φαι-

δρύναντες, τὴν τῆς ψυχῆς λαμπάδα τοῖς δαίκρυσι, βοήσωμεν τῷ Χριστῷ: "Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὡς φιλόανθρωπος. Μαρτυρικόν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· ἠνοίγησαν ὑμῖν, Παραδείσῃ πύλαι, καὶ ἐντὸς γενόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε. Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ' αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Νηστείαν ποθήσωμεν ψυχῆς, πάθη χαλεπώτατα, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, καταμαραίνουσαν, καὶ ἐν Δέου πρᾶξεις, πράττειν ἐνισχύουσαν, καὶ νοῦν πρὸς οὐρανὸν ἀναπέμπουσαν, καὶ τὴν συγχώρησιν, προξενούσαν ὧν ἡμάρτομεν, δωρουμένην, ἐκ Θεοῦ οἰκτίρμονος.

Α"παντα τὸν βίον με αἰσχροῦς, δαπανήσας Κύριε, μετὰ πορνῶν ὁ ταλαίπωρος, ὡσπερ ὁ Ἄσωτος, κατανύξει κρᾶζω: Πάτερ ἐπουράνιε, ἡμάρτηκα, ἰλάσθητι, σῶσόν με, καὶ μὴ ἀπόση με, ἐμαυτὸν ἐκ σὲ μακρύναντα, καὶ ἐνθείοις ἔργοις νῦν πτωχεύσαντα.

Ἔτερα, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Δίδου μοι κατάνυξιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ τοῦ βίου διόρθωσιν, εἰς πάθη τοῦ σώματος, νῦν βεβυθισμένῳ, καὶ μεμακρυμμένῳ, ἐκ σοῦ Θεῷ Παμβασιλεῦ, καὶ μηδαμῶθεν ἐλπίδα ἔχοντι· καὶ σῶσόν με τὸν ἄσωτον, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μωσῆς ὁ θεσπέσιος, διὰ νηστείας τεθέαται, καθαρθεῖς τὸν ποθοῦμενον· τοῦτον οὖν ζηλώσασα, ταπεινὴ ψυχὴ με, σπεῦσον ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἐγκρατείας τῶν κακῶν, ἐκκαθαρθῆναι, ὅπως τὸν Κύριον, δίδόντά σοι τὴν ἄφεσιν, καὶ ἰλασμόν καὶ τὴν λύτρωσιν, θεωρήσης ὑπάρχοντα, ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἴσοδος. Προκείμενον, Ἦχος δ'.

"Ἠλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Τί ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός;

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ζ'. 6.

Νῶε ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων, καὶ ὁ κατακλυσμός τῆ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰσῆλθε δὲ Νῶε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Κιβωτὸν, διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ. Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θηρίων, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς, δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν Κιβωτὸν, ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. α'.

Ἐν τῷ ἐπιστρέφαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τῆ λαῖ αὐτῆ.

Στίχ. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. θ'. 16'.

Υιέ, εἰ σοφὸς γένη σεαυτῷ, σοφὸς ἔσῃ καὶ τῷ πλησίον σου· εἰ δὲ κακὸς ἀποθῆς, μόνος ἀντλήσεις τὰ κακά. Υἱὸς πεπαιδευμένος, σοφὸς ἔσται· τῷ δὲ ἄφρονι, διακόνῳ χρήσεται. Ὃς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμανεῖ ἀνέμους, ὁ δ' αὐτὸς διώζεται ὄρνεα πτερωτά· ἀπέλιπε γὰρ ὁδοὺς τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπελώνος, τοὺς δὲ ἄξονας τῆ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται. Διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρου, καὶ γῆν διατεταγμένην ἐν διψώδεσι, συναίγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν. Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα, ἐνδεὴς ψωμοῦ γίνεται, ἢ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνῃ. Ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου, ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν ταῖς πλατείαις, προσκαλουμένη τοὺς παριόντας ὁδὸν, τοὺς κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν: Ὃς ἔστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρονήσεως παρακελεύομαι, λέγουσα: Ἄρτων κρυφίων ἠδέως ἄψασθε, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ. Ὁ δὲ οὐκ οἶδεν, ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὀλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ἄδου συναντᾷ. Ἄλλὰ ἀποπήδησον, μὴ ἐγχρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ αὐτῆς, μηδὲ ἐπιστήσης τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν· οὕτω γὰρ διαθήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον· ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου, καὶ ἀπὸ πη-

γῆς ἀλλοτρίας μὴ πίης, ἵνα πολὺν ζήσης χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Εἶτα τὸ, Κατεύθυνθητω Καὶ καθέξης ἡ Θεία
Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, ὅτε μέλλει ὁ Ἱερεὺς ποιῆσαι Προηγιασμένην Λειτουργίαν, ἐν τῇ Προσκομιδῇ τῆς Κυριακῆς, ποιεῖ ὡς σύνηθες· καὶ μετὰ τὸ περικόψαι τὸν πρῶτον Ἄρτον, καὶ κεντῆσαι, περικόπτει καὶ τοὺς ἑτέρους Ἄρτους, λέγων εἰς ἕνα ἕκαστον τὸ, Εἰς ἀνάμνησιν Ὡς πρόβατον Ἔθεται, καὶ τὸ, Εἰς τῶν στρατιωτῶν. Εἶθ' οὕτως ἐγγέει ἐν τῷ ἀγίῳ Ποτηρίῳ οἶνον, καὶ ὕδωρ, λέγων τὰ συνήθη, καὶ συγκαλύπτει αὐτὰ μετὰ τῶν ἱερῶν Καλυμμάτων, καὶ θυμιᾷ, λέγων τὴν Εὐχὴν τῆς Προθέσεως· καὶ οὕτως ἀρχεται τῆς Θείας Λειτουργίας, καὶ ἐκπληροῖ αὐτὴν ὡς ἔθος.

Ὅτε δὲ μέλλει σφραγίσαι τοὺς Ἄρτους, λέγει· Ποίησον τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, ἐνικῶς, ὡς εἰς ἐστὶν ὁ Χριστός· οὐχ ὡς τινες ἀμαθῶς λέγουσι, τοὺς Ἄρτους τούτους· καὶ ὅτε μέλλει ὑψῶσαι, ὑψοῖ ὅλους ὁμοῦ, καὶ μελίζει τὸν προσκομιζόμενον πρῶτον Ἄρτον, καὶ τίθησι τὴν Μερίδα ἐν τῷ ἀγίῳ Ποτηρίῳ, καὶ ἐγγέει καὶ τὸ Ζέον, ὡν ἔθος. Εἶτα λαβὼν τὴν ἀγίαν Λαβίδα μετὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, βάφει αὐτὴν ἐν τῷ ἀγίῳ Αἵματι· τῇ δὲ ἀριστερᾷ χειρὶ λαμβάνει ἕκαστον Ἄρτον, καὶ εἰσφέρει τὴν ἀγίαν Λαβίδα μετὰ τοῦ ἀγίου Αἵματος βεβαμμένην, καὶ ἐγγίξει αὐτὴν ἐν τῷ ἀγίῳ Ἄρτῳ σταυροειδῶς ἐν τῷ μέρει, ἐν ᾧ ἐχαράχθη ὁ Σταυρός ὑπὸ τὴν ψίχα, καὶ ἀποτίθησι τοῦτον ἐν τῷ Ἀρτοφορίῳ. Εἶτα λαμβάνει καὶ τοὺς ἑτέρους, καὶ ποιεῖ ὡσαύτως εἰς ἕνα ἕκαστον, καὶ συστέλλει αὐτοὺς πάντας ἐν τῷ Ἀρτοφορίῳ. Ἐπειτα εὐχεται ὡς σύνηθες, καὶ μεταδίδεται ὡς σύνηθες, καὶ ἐκπληροῖ τὴν Θείαν Μυσταγωγίαν κατὰ τὸ διατεταγμένον.

Ὅτε δὲ μέλλει ἱερουργῆσαι Προηγιασμένον, εἰσελθὼν ἐν τῷ Ἱερατείῳ, ἐνδύεται τὴν Ἱερατικὴν στολὴν, σφραγίζων καὶ ἀσπαζόμενος

μόνον, μηδέν δὲ ἐπιλέγων, εἰμή, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, εἰς ἕν
 ἕκαστον τῶν ἐνδυμάτων. Καὶ λαβὼν ὁ Διάκονος καιρὸν, ἐξέρχεται
 ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐφωνεῖ Ἐὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός
 καὶ εὐθὺς ὁ Ἐκκλησιάρχης τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ. καὶ
 λέγεται ὁ Προοιμιακὸς Ψαλμὸς ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὰς Εὐχὰς τοῦ
 Λυχνικοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ψαλμοῦ, λέγεται ἡ Συ-
 ναπτὴ παρὰ τοῦ Διακόνου καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, στιχολογεῖται
 τὰ, Πρὸς Κύριον, γινομένων καὶ μετανοιῶν εἰς τὸ, Ἀλληλούϊα.
 Ἐν ἑκάστῳ δὲ Ἀντιφώνῳ, γίνεται Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Διακό-
 νου, καὶ ἡ Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως. Ἀρξάμενης δὲ τῆς στιχο-
 λογίας, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐν τῇ ἀγίᾳ Προθέσει, καὶ λαβὼν τὸν
 προηγιασμένον Ἄρτον ἐκ τοῦ Ἀρτοφορίου, τίθεισιν αὐτὸν μετ' εὐλα-
 βείας πολλῆς ἐν τῷ ἀγίῳ Δίσκῳ, βαλὼν καὶ εἰς τὸ ἅγιον Ποτήριον
 οἶνον, καὶ ὕδωρ συνήθως, σιωπῶν, καὶ μηδέν λέγων καὶ λαβὼν θυ-
 μίωμα, θυμῶν τὸν Ἀστερίσκον καὶ τὰ Καλύμματα, καὶ περικαλύψας
 αὐτὰ, μηδέν ὅλως λαλῶν, μήτε Εὐχὴν τῆς Προθέσεως, κἄν καὶ ἔντι-
 σιν εὔρηται, ἀλλ' ἢ μόνον τὸ, Δί' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων
 προηγιασμένη γάρ ἐστι καὶ τετελειωμένη αὕτη ἡ Θυσία. Μετὰ δὲ τὸ
 Κάθισμα, τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς τὸν Ἦχον τοῦ Ἰδιομέλου τῆς
 ἡμέρας ἰστώμεν δὲ Στίχ. ι. καὶ δευτεροῦμεν τὸ Ἰδιόμελον, εἶτα τὸ
 Μαρτυρικόν, τὰ τρία Προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τὰ γ. τοῦ Μι-
 ναίου, δευτεροῦντες τὸ ἕν. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἴσοδος ἄνευ
 Εὐαγγελίου.

Ὅτε δὲ μέλλει εἰπεῖν Εὐαγγέλιον, ἵγουν, εἰς τὴν Εὐρεσίην τῆς τι-
 μίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀγίων Τεσσαρά-
 κοντα Μαρτύρων, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῇ μεγάλῃ Ἑβδομάδι, τότε
 εἰσοδεύει μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ Διάκονος, Σοφία, ὄρθοι τὸ,
 Φῶς ἰλαρόν. Ὁ Διάκονος Πρόσχωμεν. Ὁ Ἀναγνώστης τὸ
 Προκείμενον, καὶ τὴν Γένεσιν, εἶτα τὸ δεύτερον Προκείμενον. Καὶ
 μετὰ τοῦτο ἐφωνεῖ ὁ Διάκονος Κελεύσατε. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, λαβὼν
 τῇ δεξιᾷ χειρὶ Θυματὸν καὶ μανουάλιον μετὰ λαμπάδος, ἵσταται
 ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης, καὶ σφραγίζων Σταυρὸν, λέγει Σοφία,
 ὄρθοι. Εἶτοι στραφεῖς πρὸς τὸν λαόν, λέγει Φῶς Χριστοῦ φαί-
 νει πᾶσι. Ὁ Ἀναγνώστης Παραομιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Ὁ Διάκο-
 νος Πρόσχωμεν. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Εἰρήνη σοι. Ὁ Διάκονος· Σοφία. Ὁ Ψάλτης, τὸ, Κατευθυνθήτω, μετὰ τῷ ~~Στίχ. α.~~ (1) ~~Στίχ. β.~~ Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου. Στίχ. β. Θεοῦ Κυρίου φυλακὴν τῶ στόματί μου. Στίχ. γ. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου. Καὶ μετὰ ταῦτα, ποιῶμεν μετανοίας γ'. Εἶτα ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς δὲ τὴν μεγάλην Εἴσοδον, τὸ, Νῦν αἱ Δυνάμεις ἡ δὲ Εὐχή τοῦ Χερουβικοῦ οὐ λέγεται, ἀλλὰ θυμιῶν ὁ Ἱερεὺς, λέγει τὸν Πεντηκοστόν· καὶ μετὰ τὴν πρόοδον τῶν ἁγίων Δώρων, πληρουμένου τοῦ, Νῦν αἱ Δυνάμεις, βάλλομεν Μετανοίας τρεῖς, ἀσκεπεῖς ὄντες· αἶρει δὲ ὁ Ἱερεὺς τὰ Καλύμματα ἐκ τῶν ἁγίων Δώρων, καὶ σκεπάζει αὐτὰ μετὰ τοῦ Ἀέρος. Ὅταν δὲ μέλλῃ ὑψῶσαι τὸν ἅγιον Ἄρτον, οὐκ ἀνακαλύπτει τὰ Ἅγια, ἀλλ' ἔτι κεκαλυμμένων ὄντων τῶν Θεῶν Δώρων, εἰσάγει ὁ Ἱερεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ δέει πολλῶ, καὶ ἄπτεται τοῦ Θεοῦ Ἄρτου μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου. Λέγοντος δὲ τοῦ Διακόνου, Πρόσχωμεν, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Τὰ Προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς ἔθος.

(1) Κατὰ τὸ κοινῶς ἐπικρατοῦν ἔθος τὴν σήμερον, ἔντε τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις, καὶ ταῖς κατὰ πόλιν καὶ γῶραν ἁγίαις τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαις, μετὰ τὴν τῆς Παροιμίας συμπλήρωσιν, αὐτὸς ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται ἀμέσως ψάλλειν τὸ, Κατευθυνθήτω, ἐντὸς τοῦ Βήματος, ἰστάμενος κατενώπιον τῆς ἁγίας Τραπεζῆς καὶ θυμιῶν. Εἶτα, λέγοντος αὐτοῦ τοὺς Στίχους, φάλλουσι τὸ αὐτὸ ἔξωθεν καὶ οἱ Χοροί. Ἐσχάτον δὲ πάλιν ἐπαναλαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ αὐτὸ μέχρι τοῦ, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, αὐτὸς μὲν στραφεὶς ἔπειτα θυμιᾷ τὸν λαόν, ἐκ τῶν Βημεθῶρων, τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ Ὑμνου ἀποπληροῦσιν οἱ Χοροί.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

Η ΤΟΥ

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

Ὁ Διάκονος λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, ἐκφώνως.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ὁ Προοιμιανὸς παρὰ τοῦ ταχθέντος Μοναχοῦ· καὶ μετὰ τὸν Προοιμιανόν, λέγει τὰ Εἰρηνικὰ ὁ Διάκονος.
Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ἐπεὶ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπεὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβεστάτων.

Ἐπεὶ τοῦ συμπολεμῆσαι.

Ἐπεὶ τῆς (πόλεως ἢ) ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, κτλ.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί. κτλ.

Δημοσία Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσεῖο Τυπάλδων Ἰακωβάτων

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Ἐἶτα ἀναγινωσκομένων τῶν Ψαλμῶν, λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς τὰς Εὐχάς.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου α΄.

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποιήσον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τοῦ πορευεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· διότι μέγας εἶ σύ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σύ εἶ Θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχυρί, εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον.

Ὁ Διάκονος, μετὰ τὸ Δόξα Πατρί.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐμφώνως.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τῷ Πατρὸς. κτλ.

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου β΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σε παιδεύσης ἡμᾶς· ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδηγῶν ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας· καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρουσίας ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Ὁ Διάκονος, μετὰ τὸ Δόξα Πατρί.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐμφώνως.

Ὅτι ἀγαθός, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ. Ὁ Χορός Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου γ'.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου· ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

Ὁ Διάκονος, μετὰ τὸ Δόξα Πατρὶ.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐμφώνως.

Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐνέκραξα· καὶ ὁ Διάκονος θυμᾶ κατὰ τὴν τάξιν. Καὶ μετὰ ταῦτα, γίνεται ἡ Εἴσοδος μετὰ τοῦ Θυματουῦ.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου μυστικῶς.

Εσπέρας, καὶ πρωῖ, καὶ μεσημβρίας, αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, φιλόανθρωπε Κύριε: Κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν· μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰπόντος δὲ τοῦ Χοροῦ τὸ τελευταῖον Τροπαῖριον, λέγει ὁ Διάκονος, ἢ ὁ Ἱερεὺς, ἐκφώνως. **Σοφία, ὀρθοί.**

Καὶ ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Προκείμενον, καὶ τὴν Γένεσιν· καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν ταύτης, κρατῶν ὁ Ἱερεὺς τὴν λαμπάδα μετὰ τοῦ Θυματηρίου ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, λέγει ἐκφώνως.

Σοφία, ὀρθοί· Φῶς Χριστὸ φαίνει πᾶσι. ("Ορα ὀπισθεν).

Καὶ ὁ Ἀναγνώστης λέγει καὶ τὴν Παροιμίαν.

Μετὰ δὲ τὸ, Κατευθυνθήτω, λέγει ὁ Διάκονος.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεός.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα, κτλ.

Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς ἰεσεῖας, μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἰεσεῖαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰ-πεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σου, τὸν ἀπειδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλοῦσιον ἔλεος.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί. κτλ.

Ὁ Χορὸς. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Εὐξασθε οἱ Κατηγούμενοι. Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Οἱ Πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηγουμένων.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηγήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς.

Ενώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγία αὐτοῦ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ.

Οἱ Κατηγούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Εὐχὴ Κατηγουμένων πρὸ τῆς ἀγίας

Ἀναφορᾶς.

Ο Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντα θελὼν σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνω-

σιν ἀληθείας ἔλθειν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηγουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης, καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου· καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σε ποιίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

Ἐκφωνῶς.

Γ' να καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σε, τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆς Υἱᾶς, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Ο' σοι Κατηγούμενοι, προέλθετε· οἱ Κατηγούμενοι προέλθετε· ὅσοι Κατηγούμενοι, προέλθετε· μήτις τῶν Κατηγούμενων· ὅσοι Πιστοί.

Ε' τι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ταῦτα μόνα λέγονται μέχρι τῆς Τρίτης τῆς δ'. Ἐβδομάδος, καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν α'. Εὐχὴν τῶν Πιστῶν: Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰνετὸς, κτλ. (ὄρα ἔμπροσθεν).

Ἀπὸ δὲ τῆς δ'. τῆς Μεσονησίμου, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ, Γ' να καὶ αὐτοὶ, τὰ περὶ τῶν Κατηγουμένων Διακονικὰ λέγονται μετὰ προσθήκης οὕτως.

Ο' σοι Κατηγούμενοι, προέλθετε· οἱ Κατηγούμενοι προέλθετε· ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα, προέλθετε. Εὐξασθε οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ χορὸς. Κύριε ἐλέησον.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς, καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Φωτίση αὐτοὺς φωτισμῷ γνώσεως καὶ εὐσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτω τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀναγεννήση αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χαρίσται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς Πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Συγκαταριθμήση αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐκλεκτῇ ποιίμῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα, ταῖς κεφαλαῖς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένων μυστικῶς.

Επίφανον Δέσποτα τὸ πρόσωπόν σου, ἐπὶ τοὺς πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένους, καὶ ἐπιποθοῦντας τὸν τῆς ἀμαρτίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι· καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν· βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ Πίστει· στήριξον ἐν ἐλπίδι· τελείωσον ἐν ἀγάπῃ· μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ σου ἀναδείξον, τοῦ δόντος ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐιφώνως.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς Ἀμὴν. Ὁ Διάκονος.

Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα, προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε. Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· μήτις τῶν Κατηχουμένων· ὅσοι Πιστοί.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔως ὧδε τὰ ἀπὸ τῆς δ' τῆς Μεσονηστήμου.

Εὐχὴ Πιστῶν ἀ. μυστικῶς.

Ο Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰνετὸς, ὁ τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν ταῖς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἐν-

δοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας· καὶ ὄφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίθατος, ἢ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἀγγισον ἡμῶν τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε Κύριε· τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα· πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν τῇ σῆ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον. Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς, ἐκφώνως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, κτλ.

Ὁ Χορὸς Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεησώμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν β'. μυστικῶς.

Ἐσποτὰ ἅγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπεζῆ, ὑπὸ πλήθους Στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι· ἵνα δι' αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς, καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, κτλ. Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς, ἐκφώνως.

Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τὸ Νῦν αἰ Δυναμίεις. Καὶ γίνεται ἡ Εἴσοδος τῶν ἁγίων. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον λέγει.

Ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων, καὶ προαγιασθέντων τιμίων
Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεχόμενος
αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερὸν αὐτοῦ
Θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικατα-
πέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν, καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ὁ τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεὸς, παρ' ὃ
οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπό-
κρυφοὶ ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκα-
λύψας ἡμῖν, καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ πολ-
λὴν σου φιλοανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ
θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ
Λαοῦ ἀγνοημάτων· αὐτὸς, ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν με-
γάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαισία, ὧν οὐκ
ἔστιν ἀριθμὸς, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς τῷ ἁγίῳ τούτῳ Θυσια-
στηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ'
ὃ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς, καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκει-
μένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων· καὶ πάσης
ἡμᾶς καὶ τὸν πιστὸν σου Λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας,
ἀγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἀγια-
σμῷ ἀναφαιρέτῳ· ἵνα ἐν καθαρῷ συνειδότη, ἀνεπαισχύν-
τῳ προσώπῳ, καὶ πεφωτισμένῃ καρδίᾳ, τῶν θείων τέτων
μεταλαμβάνοντες ἀγιασμάτων, καὶ ὑπ' αὐτῶν ζωοποιού-
μενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν,
τῷ εἰπόντι: Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ
Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν
ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σε Κύριε, γενώμεθα
ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λε-
λυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας ἐν πράξει, ἢ λόγῳ,

ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελ-
μένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου, τοῖς ἀπ' αἰ-
ῶνός σοι εὐαρεστήσασιν.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου
Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶ-
σαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ἐκφώνησις.

Καὶ κατὰξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκα-
τακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι, σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ὁ Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ἐκφώνησις.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς κλινόμενος, ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψη-
λοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐπίδε εὐσ-
πλάγχνῳ ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σου, καὶ φύλαξον
αὐτόν· καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς, ἀκατακρίτως μετασχεῖν
τῶν ζωοποιῶν σε τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν
ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπειδεχόμενοι τὸ παρα σοῦ πλου-
σιον ἔλεος.

Ἐκφώνησις.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς
Δημοσίου Κεντρικῆ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείου Τυπάλδων Ιακωβάτων

σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, κτλ.

Εἶτα ἐπεύχεται μυστικῶς.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου Ἄιματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν, ὁ, τε Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος προσκυνῶσι τρίς, λέγοντες· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἐπίκεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων Δώρων, βαλὼν τὴν χεῖρα, ἄπτεται τῷ ζωοποιῷ Ἄρτι μετ' εὐλαθείας, καὶ φόβου πολλοῦ· καὶ λέγοντος τοῦ Διακόνου·

Πρόσχωμεν.

Ἐμφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς·

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἶτα ἀνακαλύψας αὐταὶ ἐκπληροῖ τὴν μετάληψιν τῶν θείων Δώρων. Τῆς δὲ μεταλήψεως τελειωθείσης, καὶ τῶν ἀγίων Δείψάνων ἐν τῷ ἀγίῳ Ποτηρίῳ ἀποσπογγισθέντων, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς·

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ, ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἀγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ δεόμεθά σε, Δέσποτα φιλόνητο, φυλάξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερῦγων σου· καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἀγιασμάτων σε, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς Βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ὁ Διάκονος·

Ὁρθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν.

Ἐμφώνησις.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-

πομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς. Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Ὁπισθαμβωνος

Ἐκφωνουμένη παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως· ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν Ἀγαθὲ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίσιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητὰς τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι νυλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τῷ Πατρὶ, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἐν τῷ συστειλαί τὰ Ἁγία,

μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποιίμῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χορὸς λέγει τὴν Ψαλμῶν, τὸ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ τὸ, Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Ἀπολύτιν ὡς συνήθες. Ἐἵτα ἐξελθὼν, καὶ σταῖς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ δίδωσι τὸ Ἀντίδωρον.

Τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Προηγησμένων.

ΕΤΧΑΙ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΛΕΧΟ

Τῆ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως τοῦ Παιδίου αὐτῆς .

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸν . Τρισάγιον . τὸ, Παναγία Τριάς . τὸ, Πάτερ ἡμῶν .

"Οτι σοῦ ἐστὶ . Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Θεοτοκίον . Εἶτα :

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Δέσποτα Κύριε παντοκράτορ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, αὐτὸς καὶ τὴν παροῦσαν τὴν σήμερον τέξασαν δούλην σε (τὴν δε) ἴασαι, καὶ ἀνάστησον αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς ἐπίκειται ὅτι κατὰ τὸν τοῦ Προφήτου Δαυῖδ λόγον, ἐν ἀνομίαις συνελήφθημεν, καὶ διὰ ῥύπου πάντες ἐσμὲν ἐνώπιόν σου· φύλαξον ταύτην, καὶ τὸ παρὸν Νήπιον, ὃ ἔτεκε· σκέπασον αὐτὴν ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερυγῶν σου, ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς ἐσχάτης αὐτῆς τελειώσεως· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν .

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ὡς νήπιον ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, καὶ ὡς βρέφος ἀναδειχθεὶς, αὐτὸς καὶ τὴν παροῦσαν δούλην σου, τὴν σήμερον τέξασαν τὸ παρὸν Παιδίον, ἐλέησον, καὶ συγχώρησον τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια αὐτῆς πταίσματα· καὶ διαφύλαξον αὐτὴν ἀπὸ πάσης τοῦ διαβόλου τυραννίδος· καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κυηθὲν Νήπιον διατήρησον ἀπὸ πάσης φαρμακείας, ἀπὸ πάσης χαλεπότητος, ἀπὸ πάσης ζάλης τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν, ἡμερινῶν τε καὶ νυκτερινῶν· ταύτην δὲ διατήρησον ὑπὸ τὴν καρτεραιάν χειρά σου, καὶ δὸς αὐτῇ ταχινὴν ἐξανάστασιν, καὶ

τοῦ ῥύπου κάθαρρον, καὶ τοὺς πόνους θεράπευσον, καὶ ῥῶ-
σιν, καὶ εὐρωστίαν ψυχῇ τε καὶ σώματι δώρησαι· καὶ δι'
Ἀγγέλων φαιδρῶν καὶ φωτεινῶν ταύτην περίθαλψον, καὶ
περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπελεύσεως τῶν ἀοράτων πνευ-
μάτων. Ναί, Κύριε, ἀπὸ νόσου καὶ μαλακίας, ἀπὸ ζήλου
καὶ φθόνου, καὶ ὀφθαλμῶν βασκανίας, καὶ ἐλέησον αὐτὴν
καὶ τὸ Βρέφος, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος· καὶ καθάρισον
αὐτὴν ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ ῥύπου, καὶ τῶν ποικίλων αὐτῇ
ἐπερχομένων σπλαγγικῶν ἐνοχλήσεων, καὶ ἔξαξον αὐτὴν,
διὰ τῆς ταχινήσου ἐλεημοσύνης, ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς
σώματι εἰς ἐπανόρθωσιν· καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κνηθὲν Νήπιον
ἀξίωσον προσκυνῆσαι τὸν ἐπίγειον ναόν, ὃν ἠτοίμασας εἰς
τὸ δοξολογεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Ὅτι πρέπει σοι
πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
ἀγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐδοκήσας κατελθεῖν ἐκ τῶν οὐ-
ρανῶν, καὶ γεννηθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἀμαρ-
τωλῶν, ὁ γινώσκων τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως,
συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (τῇ δε), τῇ τεξάσῃ σήμερον,
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου· σὺ γὰρ εἶπας Κύριε:
Ἀυξάνεσθε, καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ
κατακυριεύσατε αὐτῆς. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς οἱ δούλοι
σου δεόμεθα, καὶ θαρρόυντες διὰ τῆς ἀνεξικακίου σου φι-
λανθρωπίας, φόβῳ βοῶμεν πρὸς τὸ τῆς Βασιλείας σου ἁ-
γιον ὄνομα: Ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανό, καὶ ἴδε τὴν ἀσθένειαν
ἡμῶν τῶν καταδίκων, καὶ συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (τῇ
δε), καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ, ᾧ ἐγεννήθη τὸ Παιδίον· καὶ τοῖς
ἀψαμένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐνθάδε εὐρισκομένοις πᾶσιν, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον· ὅτι μόνος ἔ-
χεις ἐξουσίαν ἀφιέναι ἀμαρτίας· πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεο-
τόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Εἰς τὸ κατασφραγίσαι Παιδίον, λαμβάνον ὄνομα τῆ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ.

Ἰστέον δέ, ὅτι τῆ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν γέννησιν, προσάγεται ἐν τῷ Ναῷ τὸ Βρέφος παρὰ τῆς Μαιίας, καὶ ἴσ-
τάται πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιῆ Ἐυ-
λογητὸν· Τρισάγιον· τὸ, Παναγία Τριάς, σὺν τῷ Πάτερ
ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία. Ἐἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον
τῆς ἡμέρας, ἢ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ σφραγίζει τὸ μέ-
τωπον, τὸ στόμα, καὶ τὸ στήθος, τοῦ βρέφους λέγων τὴν
ἐπομένην Εὐχὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦ-
μεν: Σημειωθήτω τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου ἐπὶ τὸν
δοῦλόν σου (τόνδε), καὶ σημειωθήτω ὁ Σταυρὸς τοῦ μο-
νογενοῦς σου Υἱοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς
αὐτοῦ εἰς τὸ φυγεῖν τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου, καὶ
πᾶσαν τὴν πονηρὰν ἐπιβουλήν τοῦ ἐχθροῦ, ἀκολουθεῖν
δὲ τοῖς προσάγμασί σε· καὶ δὸς, Κύριε, ἀνεξάρνητον μεῖ-
ναι τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτόν, συναπτόμενον ἐν και-
ρῷ εὐθέτῳ τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, καὶ τελειούμενον διὰ
τῶν φρικτῶν Μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ σου· ἵνα, κατὰ τὰς
ἐντολάς σε πολιτευσάμενος, καὶ φυλάξας τὴν σφραγίδα ἁ-
θραυσον, τύχη τῆς μακαριότητος τῶν ἐκλεκτῶν ἐν τῇ Βα-
σιλείᾳ σου. Χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου
Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ,
καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐἶτα ἀνά χεῖρας λαβὼν τὸ Παιδίον, ἴσεται ἔμπροσθεν
τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, ἢ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ
ποιεῖ Σταυροῦ τύπον, λέγων· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, Θεο-
τόκε Παρθένε, ἐκ σοῦ γάρ κ. τ. λ. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι, εἴαν ἄρα τὸ γεννηθὲν Βρέφος ἀσθενοῦν μὴ θηλάξῃ, ἀλλὰ πρὸς θάνατον ἀφορᾷ, οὐ χρὴ περιμένειν, ὡς τινες κακῶς φασί, τὴν ἔκτιν, ἢ τὴν ὀγδόην ἡμέραν, καὶ οὕτω βαπτίζῃεν αὐτό· ἀλλὰ τῇ ὥρᾳ, ἣ ἐγεννήθη, μόνον ἀποπλυθῆναι, καὶ εὐθὺς βαπτισθῆναι, ἵνα μὴ τελευτήσῃ ἀφώτιστον. Αἱ γὰρ πέντε μῆνας ἐγκυμοῦσαι, εἰ τύχοι ἀπότινος πληγῆς τὸ ἔμβρυον ἐκτρῶσαι, φόνου δίκην κατὰ τοὺς νόμους, καὶ τοὺς Κανόνας ἐνέχονται, πολλῶ μᾶλλον τὸ κρῖμα δεῖ ἐκφεύγειν τῶν γεννωμένων, ἵνα μὴ ἀφώτιστα τελευτῶσιν.

Εὐχὴ εἰς Γυναῖκα Λεχώ, μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας.

Τῇ δὲ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ, τὸ βρέφος προσάγεται πάλιν τῷ Ναῶ ἐπὶ τῷ ἐκκλησιασθῆναι, εἴτουν ἀρχὴν λαβεῖν τοῦ εἰσάγεσθαι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· προσάγεται δὲ παρὰ τῆς Μητρὸς, ἥδη κεκαθαρμένης, καὶ λελουμένης οὔσης, παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος ἀναδέχεσθαι τοῦτο κατὰ τὸ Βάπτισμα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Εὐλογητόν· Τρισάγιον· τὸ, Παναγία Τριάς, σὺν τῷ, Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστιν. Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τὸ τυχόν, ἢ τοῦ λαχόντος Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν· Τῇ πρεσβείᾳ Κυρίου πάντων τῶν Ἁγίων. Καὶ κλινοῦσης τῆς μητρὸς τὴν κεφαλὴν, ἅμα τῷ Βρέφει, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν τοῦ Σταυροῦ σφραγίδα ἐπ' αὐτῷ. Καὶ ἀπτόμενος τῆς κεφαλῆς τῆς μητρὸς, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πάσαν φύσιν λογικὴν τε καὶ ἄλογον, διὰ τοῦ Λόγου σου δημιουργήσας· ὁ πάντα ἐξ ἐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν: Ἦν τῷ σῶ Ξελήματι διέσωσας δούλην σου (τὴν δε) καθάρισον ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ παντὸς ῥύπου, προσερχομένην τῇ ἀγίᾳ σε Ἐκκλησίᾳ· ἵνα ἀκατακρίτως ἀξιωθῇ μετασχεῖν τῶν ἀγίων σου Μυστηρίων.

Ἰστέον, ὅτι, εἰ ἔχ' εὐρίσκεται ἐν τοῖς ζῶσι τὸ Βρέφος, ἀναγινώσκεται ἕως ᾧδε ἡ Εὐχή. εἶτα ἐκφώνως.

(Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός. κτλ.)

Μετὰ ταῦτα ἀπτόμενος καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ βρέφους λέγει.

Καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς τεχθὲν Παιδίον εὐλόγησον, ἀΐξησον, ἀγίασον, συνέτισον, σωφρόνισον, καλοφρόνισον ὅτι σὺ παρήγαγες αὐτὸ, καὶ ἔδειξας αὐτῷ τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸν, ἵνα καὶ τοῦ νοητοῦ καταξιωθῇ φωτὸς ἐν καιρῷ ᾧ ὤρισας, καὶ συγκαταριθμηθῇ τῇ ἀγία σου ποίμνη, διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πάσι. Γαῖς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Εὐχὴ εἰς τὴν Μητέρα τοῦ Παιδίου.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, παραγενοῦ καὶ ἐπὶ τὴν δούλην σου (τὴν δε), καὶ καταξίωσον αὐτήν, διὰ τῶν εὐχῶν τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, καταφυγεῖν ἐν τῇ ἀγία σου Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου τοῦ Ναοῦ τῆς δόξης σου· καὶ ἀξίωσον αὐτήν μεταλαβεῖν τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Ἀπόπλυνον αὐτῆς τὸν ῥύπον τοῦ σώματος, καὶ τὸν σπῖλον τῆς ψυχῆς, ἐν τῇ συμπληρώσει τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν ὅπως, ἀξιωθεῖσα εἰσελθεῖν ἐν τῷ ἀγίῳ Ναῷ σου, δοξάσῃ σὺν ἡμῖν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὸ Παιδίον, ὅπερ ὁ Ἱερεὺς σφραγίζων, ἐπεύχεται.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις, Βρέφος τῷ νομικῷ Ναῷ προσαχθεὶς ὑπὸ Μαρίας τῆς ἀπειρογάμου καὶ ἀγίας σε Μητρὸς, καὶ ἐν ταῖς ἀγκαλῆαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς· αὐτὸς Δέσποτα παντοδύναμε, καὶ τὸ προσαχθὲν τοῦτο Βρέφος, ἐμφανισθῇ

ναί σοι τῷ πάντων Ποιητῇ, εὐλόγησον, καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον αὐξήσον, ἀποσοβῶν ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐναντίαν, δύναμιν, διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ σου· σὺ γὰρ εἶ ὁ φυλάσσων τὰ νήπια Κυρίου· ἵνα καταξιωθὲν τοῦ ἀγίου Βαπτίσματος, τύχη τῆς μερίδος τῶν ἐκλεκτῶν τῆς Βασιλείας σου, φυλαττόμενον σὺν ἡμῖν τῇ χάριτι τῆς ἀγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, καὶ εὐχαριστία, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ο Θεὸς, ὁ Πατὴρ, ὁ Παντοκράτωρ, ὁ διὰ τοῦ μεγαλοφωνοτάτου τῶν Προφητῶν Ἡσαΐου προκαταγγείλας ἡμῖν τὴν ἐκ Παρθένου σάρκωσιν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὃς, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, εὐδοκίᾳ σῆ, καὶ συνεργίᾳ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ἀμέτρῳ εὐσπλαγγνίᾳ ἐξ αὐτῆς νηπιάσαι καταδεξάμενος, καὶ, κατὰ τὸ εἰθισμένον ἐν Νόμῳ ἀγίῳ σου, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ καθαρισμοῦ, τῷ Ἱερῷ προσαχθῆναι ἠνέσχето, ἀληθῆς νομοθέτης ὑπάρχων, καὶ ἐν ἀγκαλῆσι τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι κατεδέξατο· οὐπερ μυστηρίου τὴν προτύπωσιν, ἐν τῷ προλεχθέντι Προφήτῃ διὰ τῆς λαβίδος τοῦ ἀνθρακος δηλωθεῖσαν, ἐπέγνωμεν, οὗ καὶ ἡμεῖς οἱ πιστοὶ τὴν μίμησιν ἐν χάριτι κατέχομεν· αὐτὸς καὶ νῦν, ὁ φυλάσσων τὰ Νήπια Κυρίου, εὐλόγησον τὸ Παιδίον τοῦτο, ἅμα τοῖς γονεῦσι, καὶ ἀναδόχοις αὐτοῦ· καὶ καταξίωσον αὐτὸ ἐν καιρῷ εὐδέτῳ, καὶ τῆς δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγεννήσεως· συγκαταρίθμησον αὐτὸ τῇ ἀγία σου ποιμνῇ τῶν λογικῶν προβάτων, τῶν ἐπικεκλημένων τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ σου. Ὅτι σὺ εἶ, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ Παιδίον, σχηματίζει Σταυρὸν μετ' αὐτοῦ πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, λέγων.

Ἐκκλησιάζεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ. κτλ.

Εἶτα εἰσάγει αὐτὸ ἐν τῷ Ναῷ, λέγων.

Ἐἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσει πρὸς Ναὸν ἅγιόν σου.

Καὶ εἰσέρχεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, λέγων.

Ἐκκλησιάζεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ.

Εἶτα λέγει Ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

Εἶτα προσάγει αὐτὸ πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Θυσιαστηρίου, λέγων.

Ἐκκλησιάζεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ.

Καὶ εἰσάγει αὐτὸ εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον, εἰ μὲν εἴη ἄρρην· εἶδὲ θῆλυ, ἕως τῶν ὠραίων πυλῶν, λέγων τὸ, Νῦν ἀπολύεις.

Καὶ μετὰ ταῦτα τίθησιν αὐτὸ παρὰ τὰς Θύρας τοῦ Θυσιαστηρίου. Καὶ οὕτως ὁ Ἀνάδοχος προσκυνήσας τρίς, λαμβάνει αὐτὸ, καὶ ἐξέρχεται.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ ὡς ἔθος Ἀπόλυσιν.

Εὐχὴ εἰς Γυναῖκα ὅταν ἀποβάληται.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν. Τρισάγιον· τὸ, Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Τὸ Ἀπολυτίμιον τῆς ἡμέρας, καὶ Θεοτοκίον. Εἶτα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ἐν φάτνῃ ὡς βρέφος ἀνακλιθεὶς· αὐτὸς τὴν παροῦσαν δούλην σου (τὴν δε), τὴν ἐν ἁμαρτίαις σήμερον εἰς φόνον περιπεσοῦσαν ἐκουσίως, ἢ ἀκουσίως, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλομένην, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος· καὶ συγχώ-

ρησον αὐτῇ τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια πταίσματα· καὶ διαφύλαξον ἀπὸ πάσης τοῦ διαβόλου μηχανουργίας· καὶ τὸν ῥύπον καθάρων, τοὺς πόνους θεραπεύσον, τὴν ῥώσιν καὶ εὐρωστίαν τῷ σώματι σὺν τῇ ψυχῇ αὐτῆς φιλάνθρωπε δώρησαι· καὶ δι' Ἀγγέλου φωτεινοῦ ταύτην περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπελεύσεως τῶν ἀοράτων δαιμόνων· ναί, Κύριε, ἀπὸ νόσου καὶ μαλακίας· καὶ καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ ῥύπου, καὶ τῶν ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομένων ἐνοχλήσεων σπλαγγνικῶν, καὶ ἔξαξον αὐτήν, διὰ τῆς πολλῆς σου ἐλεημοσύνης, ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι, καὶ ἀνάστησον αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς ἐπίκειται· ὅτι ἐν ἀμαρτίαις ἐκνήθημεν καὶ ἐν ἀνομίαις, καὶ διὰ ῥύπου πάντες ἐσμέν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ μετὰ φόβου βοῶμεν, καὶ λέγομεν: Ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν τῶν καταδίκων· καὶ συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (ταύτῃ), τῇ ἐν ἀμαρτίαις φόνῳ περιπεσοῦσῃ ἑκουσίως, ἢ ἀκουσίως, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλομένη, καὶ πάντα τοὺς εὐρισκομένους, καὶ ἀφαμένους αὐτῆς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, ὡς ἀγαθός, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ἐλέησον, καὶ συγχώρησον· ὅτι σὺ μόνος ἔχεις ἐξουσίαν ἀφιέναι ἀμαρτίας καὶ ἀνομίας· πρεσβείαις τῆς πανάγνου σου Μητρὸς, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῶν Δείων Πατέρων, περὶ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος.

Ο' μζ'. τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Κανῶν, φησὶν· Εἴτις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, τὸν κατὰ ἀλήθειαν ἔχοντα Βαπτισμα, εἰ ἀνωθεν βαπτίσῃ, ἢ τὸν μεμολυσμένον παρὰ τῶν ἀσεβῶν μὴ βαπτίσῃ, καθαιρείσθω ὡς νελῶν τὸν Σταυρὸν.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσεῖο Τυπάλδων Ἰακωβάτων

ρόν, καὶ τὸν τοῦ Κυρίου θάνατον, μὴ διακρίνων Ἱερέας ψευδοϊερέων.

Τὰ αὐτὰ καὶ ὁ τῆς ἐν Καρθαγίνῃ Συνόδου, Ν'.

διατάττεται.

Ο' δὲ μθ'. τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, εἰς Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα βαπτίζειν, κατὰ τὸν τοῦ Κυρίου παρεγγυᾶται λόγον· ἀλλὰ μὴ εἰς τρεῖς Ἀνάρχους, ἢ τρεῖς Υἱούς, ἢ τρεῖς Παρακλήτους· εἰς γὰρ ὁ ἀναρχος Πατήρ, διὰ τὸ ἀνάιτιον, καὶ εἰς ὁ Υἱός, διὰ τὴν ἀρρήτον γέννησιν, καὶ εἰς ὁ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἀγεννήτου ἐκπόρευσιν. Οἱ δὲ μὴ οὕτω ποιῶντες Ἐπίσκοποι, ἢ Πρεσβύτεροι, ἐπιτιμίαν ὑφίστανται τὴν καθάρισιν.

Ο' δὲ υ'. τρία Βαπτίσματα μιᾶς μνήσεως, ἐπιτελεῖν, τρεῖς δηλαδή καταδύσεις ἐν ἐνὶ Βαπτίσματι, καὶ ἐκάστη τῶν καταδύσεων, ἐν ὄνομα τῆς ἁγίας ἐπιλέγειν Τριάδος· ἀλλὰ μὴ ἐν Βάπτισμα εἰς τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου διδόμενον· ἦτοι ἅπαξ καταδύειν τὸν βαπτιζόμενον, καὶ εἰς τὴν μίαν κατάδυσιν τὸν τοῦ Κυρίου ἐπιφημίζειν θάνατον, ὡς ἡ παραπληξίας γέμουσα τῶν Εὐνομιανῶν αἵρεσις ὑποτίθεται· ἧς καὶ ὁ ζ'. τῆς β'. Συνόδου Κανὼν μέμνηται· οὐ γὰρ εἶπεν ὁ Κύριος· Εἰς τὸν θάνατόν μου βαπτίσατε· ἀλλὰ· Πορευθέντες, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Τὸν δὲ μὴ οὕτω δρῶντα Ἐπίσκοπον, ἢ Πρεσβύτερον, τῇ ἀφαιρέσει ζημιοῖ τῆς Ἱερωσύνης.

Ἀλλὰ γὰρ ὁ θ'. Κανὼν τῆς Οἰκουμενικῆς β'. Συνόδου, ὅπως χρὴ δέχεσθαι τοὺς ἐξ αἱρέσεων ἐπιστρέφοντας, ἀριδῆλως νομοθετεῖ. Εἰς δύο γὰρ μοίρας ἅπαντας διελὼν, τοὺς μὲν Μύρω χρίεσθαι, τοὺς δὲ ἀναβαπτίζεσθαι, διωρίσατο· Ἀρειανούς μὲν οὖν, καὶ Μακεδονιακούς, καὶ Σαββατιανούς, καὶ Ναβατιανούς, τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς Καθαρούς, καὶ Ἀριστεροὺς, καὶ Τεσσαρεσκαιδεκατίτας, εἴτουν Τετραδίτας, καὶ Ἀπολλιναριστάς, ἐπεὶ περ ἐξίσσης ἡμῖν τῷ θείῳ τελοῦνται Βαπτίσματι, οὐκ οἶεται δεῖν τοῦ-

τους ἀναβαπτίζειν, ἀλλὰ μετὰ τὸν τῆς σφετέρως αἰρέσεως ἔγγραφον ἀναθεματισμὸν, τῷ ἁγίῳ χρίειν Μύρῳ κελεύει, τὸ, τε μέτωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ τὰς ῥίνας, τὸ στόμα τε, καὶ τὰ ὦτα, καὶ σφραγίζοντας, λέγειν: Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος ἁγίου. Ἀμήν.

Εὐνομιανοὺς γε μὴν, τοὺς εἰς κατάδυσιν βαπτιζομένους μίαν, καὶ Μοντανιστὰς, τοὺς καλουμένους Φρύγας, καὶ Σαβελλιανοὺς, τοὺς διδάσκοντας τὴν Υἱοπατρίαν, καὶ τοὺς παραπλησίους τούτοις, ὡς οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἀβαπτίστων Ἑλλήνων, ἀληθείας δικαζούσης, διακειμένους, τῇ Καθολικῇ προσιόντας Ἐκκλησίᾳ, ἱερῶς κελεύει βαπτίζεσθαι· ἢ γὰρ ὅλως οὐκ ἐβαπτίσαντο, ἢ βαπτισάμενοι, οὐ κατὰ τοὺς δεσμοὺς τῆς Ὁρθοδόξων Ἐκκλησίας ἐσημάνθησαν· ταῦτά τοι καὶ ὡς ἀφώτιστοι τοῖς θείοις Πατράσι λογίζονται.

Ὁ δὲ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ μὴ. καὶ τῷ ἐπουρανίῳ χρίεσθαι Μύρῳ τοὺς φωτιζομένους δεσπίζει· τοῦτο γὰρ ταῖς εὐχαῖς καὶ τῇ ἐπικλήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἁγιαζόμενον, τοὺς χριομένους ἁγιάζει, καὶ μετόχους τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας Χριστοῦ καθίστησιν, εἰμὴ τὸ τοῦ βίου ἡμελημένον, καὶ ἢ τῶν ἔργων φαυλότης ἡμᾶς ταύτης ἀλλοτριώσῃ.

Ὁ δὲ 5. τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ Συνόδου, τῶν γυναικῶν τὰς ἐγκύμονας οὐκ ἀπείργει βουλομένας βαπτίσασθαι· οὐ γὰρ κοινωνεῖ ταύταις τοῦ φωτισματος καὶ τὸ ἔμβρυον, μήπω πρὸ τῆς φύσεως δεξάμενον τὴν τοῦ ἀγαθοῦ προαίρεσιν, καὶ χειρόνος· οὐδὲ οἷόν τε περιεργάσασθαι, ὅπως ἔχουσι διαθέσεως· τὰ δὲ γε νήπια τῶν Ἀναδόχων κατατιθέμενα, καὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῖς φωτιζόμενα, τῆς θείας κοινωνοῦσιν ἐλλάμψεως.

Ὁ δὲ 5. τοῦ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας· ἢ κατηχουμένη, γυνή, φησὶν, εἰ κατὰ τὴν ἡμέραν, ἐν ἣ βαπτισθῆναι προέθετο, τὰ κατ' ἔθος αὐτῇ συμβαίνη, εἰς τὴν ἐπιούσαν ὑπερτιθέσθω τὸ φῶτισμα.

Ὁ δὲ 4. τοῦ αὐτοῦ, εἰ παιδίον κατηχούμενον, ἢ καὶ ἀνήρ, τῆς ἱεραῆς τελουμένης Θυσίας, προσελθὼν ἀπονήρως

τῶν θείων μεταλήφεται Δώρων, ἀγνοοῦντος τοῦ Ἱερέως εἶναι τοῦτον κατηχούμενον, εὐθύς βαπτίζεσθω· ὑπὸ γὰρ Κυρίου προσκένηται.

Ὁ δὲ δ'. τοῦ ἀγίου Κυρίλλου· καὶ χωρισμὸν, φησὶν, ὑπομείνωσι τινὲς τῶν κατηχουμένων, ἐπιτιμηθέντες πταισμάτων ἕνεκα, καὶ μέλλωσι τελευτᾶν, βαπτίζεσθωσαν, καὶ μὴ ἀμέτοχοι τῆς χάριτος τῶν ἀνθρωπίνων ἀποδημείωσαν.

Ὁ δὲ β'. τοῦ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας, Κατηχούμενον δαιμονῶντα, πρὶν ἢ τοῦ ἀκαθάρτου Δαίμονος καθαρθῆναι, κωλύει βαπτίζεσθαι· ἀθέμιτον γὰρ τὸν παρασχόντα ἑαυτὸν τῷ πονηρῷ Δαίμονι εἰς ἐνοίκησιν τῇ πρὸς τὰ φαῦλα ῥοπῇ, καὶ τὸ φῶς τοῦ ἀγίου Πνεύματος ὑποδέχεσθαι, μὴ τελείως ἀπαλλαγέντα τοῦ σκοτεινοῦ καὶ πονηροῦ πνεύματος. Εἰ δὲ ἢ τελευτῇ τούτῳ ἐπισταίῃ, κελεύει βαπτίζεσθαι, ἵνα μὴ κενὸς ἐξέλθῃ τοῦ βίου, καὶ ἀμέτοχος τῆς θείας χάριτος.

Ὁ δὲ δ'. εἶδὲ μὴ ὑπὸ Δαίμονος, φησὶν ὁ Κατηχούμενος ἐνοχλῆται, ἀλλ' ὑπὸ νόσου τῶν φρενῶν ἐξεκρούσθῃ, ὡς μηδὲ ἀποκρίνεσθαι οἷός τε, ἀφηρημένος καὶ τὴν φθογγὴν· ἀλλ' ἐπεὶ ἔδειξεν ἐν προαιρέσει τὴν πίστιν ἀσπάζεσθαι, ἐκεῖνος εἰς τοὺς Κατηχουμένους καταταγεῖς, ἀναμφιβόλως βαπτίζεται.

Ὁ δὲ ριά. τῆς ἐν Καρθαγένη Συνόδου, ἢ διὰ τοῦ Βαπτίσματος, φησὶ, χορηγομένη χάρις ἡμῖν, οὐ μόνον τῶν ἀμαρτημάτων ἄφεςιν, ἀλλὰ καὶ δύναμιν ἐνίσχιν, εἰς τὸ μηκέτι ἀμαρτάνειν ἡμᾶς, εἰ μὴ διὰ ῥαθυμίαν ἐκόντες, τὰ τῆς ἀμαρτίας ἡσπασάμεθα· τοὺς δὲ μὴ οὕτω φρονοῦντας, τῷ ἀναθέματι παραπέμπει.

Ε Τ Χ Η

ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΙΗΣΑΙ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟΝ .

Λύει ὁ Ἱερεὺς τὴν ζώνην τοῦ μέλλοντος φωτισθῆναι, καὶ ἀποδύει, καὶ ὑπολύει αὐτόν· καὶ ἴστησιν αὐτόν κατὰ Ἀνατολάς, μονοχίτωνα, λυσιζώνον, ἀσκεπῆ, καὶ ἀνυπόδετον, ἔχοντα τὰς χεῖρας κάτω· καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τρίς, καὶ σφραγίζει αὐτοῦ τὸ μέτωπον, καὶ τὸ στήθος ἐκ τρίτου, καὶ ἐπιτίθησι τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, λέγων·

Επὶ τῷ ὀνόματί σου Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ἐπιτίθημι τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε) τὸν καταξιωθέντα φυγεῖν ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄνομά σου, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου διαφυλαχθῆναι. Ἀπόστησον ἀπ' αὐτοῦ τὴν παλαιὰν ἐκείνην πλάνην, καὶ ἔμπλησον αὐτόν τῆς εἰς σέ πίστεως, καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης· ἵνα γνῶ, ὅτι σὺ μόνος Θεὸς ἀληθινός, καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα. Δὸς αὐτῷ ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σου πορευθῆναι, καὶ τὰ ἀρεστά σοι φυλάξαι· ὅτι εἰάν ποιήσῃ αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Γράψον αὐτόν ἐν βίβλῳ ζωῆς σου· ἔνωσον αὐτόν τῇ ποιμνῇ τῆς κληρονομίας σου· δοξασθήτω τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτῷ, καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος. Ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου ἀτενίζοντες εἰς αὐτόν ἐν ἐλέει διαπαντός, καὶ τὰ ὦτά σου τοῦ ἀκούειν τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως αὐτοῦ. Εὐφρανὸν αὐτόν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ τῷ γένοι αὐτοῦ· ἵνα ἐξομολογήσῃται σοι, προσκυνῶν καὶ δοξάζων τὸ ἔνομά σου τὸ μέγα, καὶ ὑψιστον, καὶ αἰνέσῃ σε διαπαντός πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Σὲ γὰρ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἀφορισμὸς Α'.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ε'πιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ παραγενόμενος εἰς τὸν
κόσμον, καὶ κατασηκνώσας ἐν ἀνθρώποις, ἵνα τὴν
σὴν καθέλη τυραννίδα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐξέληται· ὅς
ἐπὶ ξύλου ταῖς ἀντικειμένας δυνάμεις ἐθριάμβευσεν, ἡλίου
σκοτισθέντος, καὶ γῆς σαλευομένης, καὶ μνημάτων ἀνοιγο-
μένων, καὶ σωμάτων Ἁγίων ἀνισταμένων· ὅς ἔλυσε θανά-
τω τὸν θάνατον, καὶ κατήργησε τὸν τὸ κράτος ἔχοντα
τοῦ θανάτου, τουτέστι σὲ τὸν Διάβολον. Ὁρκίζω σε κατὰ
τοῦ Θεοῦ, τοῦ δείξαντος τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τάξαντος
τὰ Χερουβίμ, καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην
φρουρεῖν αὐτό. Ἐπιτιμήθητι. Κατ' ἐκείνη γοῦν σε ὀρκίζω,
τοῦ περιπατήσαντος, ὡς ἐπὶ ξηρᾶς, ἐπὶ νῶτα θαλάσσης,
καὶ ἐπιτιμήσαντος τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων· οὗ τὸ βλέμ-
μα ξηραίνει ἀβύσσους, καὶ ἡ ἀπειλή τῆκει ὄρη. Αὐτὸς γὰρ
καὶ νῦν ἐπιτάσσει σοι δι' ἡμῶν, φοβήθητι, ἔξελθε, καὶ ὑ-
παναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου· καὶ μὴ ὑποσ-
τρέψης, μηδὲ ὑποκυρθῆς εἰς αὐτό, μηδὲ συναντήσης τού-
τω, ἢ ἐνεργήσης, μὴ ἐν νυκτὶ, μὴ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὥρᾳ, ἢ ἐν
μεσημβρίᾳ· ἀλλὰ ἀπελθε εἰς τὸν ἴδιον τάρταρον, ἕως τῆς
ἠτοιμασμένης μεγάλης ἡμέρας τῆς κρίσεως. Φοβήθητι τὸν
Θεὸν τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐπιβλέποντα
ἀβύσσους· ὃν τρέμουσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι,
Κυριότητες, Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, τὰ πολυόμματα
Χερουβίμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ· ὃν τρέμει ὁ οὐ-
ρανός, καὶ ἡ γῆ, ἡ θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.
Ἐξελθε καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ σφραγισθέντος νεολέκτε
στρατιώτου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· κατ' ἐκείνου γὰρ σε
ὀρκίζω, τοῦ περιπατοῦντος ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων, τοῦ
ποιοῦντος τοὺς Ἄγγέλους αὐτοῦ πῦρ φλέγον· ἔξελθε, καὶ
ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου σὺν πάσῃ τῇ
δυνάμει καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου. Ὅτι δεδοξασται τὸ ἔνομα

τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἀφορισμὸς Β'.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ φοβερός καὶ ἔνδοξος, ὁ ἐπὶ πᾶσι
τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ ἀκατάληπτος, καὶ
ἀνεξιχνίαστος ὑπάρχων· αὐτὸς ὁ προορίσας σοι, Διάβολε,
τῆς αἰωνίου κολάσεως τὴν τιμωρίαν, δι' ἡμῶν τῶν ἀχρείων
αὐτοῦ δούλων κελεύει σοί, καὶ πάσῃ τῇ συνεργῶ σου δυ-
νάμει, ἀποστηῆναι ἀπὸ τοῦ νεωστὶ σφραγισθέντος ἐπ' ὀνό-
ματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Ὁρκίζω οὖν σε παμπόνηρον, καὶ ἀκάθαρτον, καὶ
μιαρὸν, καὶ ἐβδελυγμένον, καὶ ἀλλότριον πνεῦμα, κατὰ
τῆς δυνάμεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ πᾶσαν ἐξουσίαν ἔχοντος
ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ γῆς, τοῦ εἰπόντος τῷ κωφῷ καὶ ἀλά-
λω δαίμονι: Ἐξελθε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ μηκέτι εἰσελ-
θῆς εἰς αὐτόν. Ἀναχώρησον, γνώρισον τὴν σὴν ματαίαν
δύναμιν, τὴν μηδὲ χοίρων ἐξουσίαν ἔχουσαν. Ὑπομνήσθητι
τοῦ ἐπιτάξαντός σοι κατὰ τὴν σὴν αἴτησιν, εἰς τὴν ἀγέλην
τῶν χοίρων εἰσελθεῖν. Φοβήθητι τὸν Θεόν, οὗ τῷ προσταγ-
ματι ἡ γῆ καθ' ὑδάτων ἐστήρικται· τὸν κτίσαντα τὸν οὐ-
ρανὸν, καὶ στήσαντα τὰ ὄρη σταθμῶ, καὶ τὰς νάπας ζυ-
γῶ, καὶ θέντα ἄμμον θαλάσσης ὄριον, καὶ ἐν ὑδατι σφοδρῶ
τρίβον ἀσφαλῆ· τὸν ἀπτόμενον τῶν ὀρέων καὶ καπνίζον-
ται· τὸν ἀναβαλλόμενον φῶς ὡς ἱμάτιον· τὸν ἐκτείναντα
τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· τὸν στεγαζόντα ἐν ὑδατι τὰ
ὑπερῶα αὐτοῦ· τὸν θεμελιούντα τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφα-
λειαν αὐτῆς, οὗ κληθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸν
προσκαλούμενον τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέοντα
αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Ἐξελθε, καὶ ἀναχώ-
ρησον ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένου.
Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ σωτηριώδους Πάθους τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σώματος καὶ
Αἵματος, καὶ κατὰ τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ τῆς φοβεραῖς ἤξει
γάρ, καὶ οὐ χρονεῖ, κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ σέ, καὶ

τὴν σύνεργόν σου δύναμιν κολάσει εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρὸς, παραδούς εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου ὁ σκώληξ ὁ ἀκοίμητος, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. Ὅτι τὸ κράτος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐφορισμὸς Γ΄.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Σαβαώθ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, ἐπίβλεπον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, ἐκζήτησον, ἐξερεύνησον, καὶ ἀπέλασον ἀπ' αὐτοῦ πάντα τὰ ἐνεργήματα τοῦ Διαβόλου. Ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ διώξον αὐτὰ καὶ καθάρισον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ τῇ ὀξείᾳ σου χρησάμενος ἐνεργείᾳ, σύντριψον τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν τάχει· καὶ δὸς αὐτῷ νίκας κατ'αὐτῆ, καὶ τῶν ἀκαθάρτων αὐτοῦ πνευμάτων· ὅπως τοῦ παραί σοῦ ἐλέους τυγχάνων, καταξιωθῆ τῶν ἀθανάτων καὶ ἐπουρανίων σου Μυστηρίων, καὶ δόξαν σοι ἀναπέμψῃ τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Ἦν, Δέσποτα Κύριε, ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ δούς αὐτῷ ἐξουσίαν ζωῆς αἰωνίου· εἶτα ἐκπεσόντα διὰ τῆς ἁμαρτίας μὴ παριδὼν, ἀλλ' οἰκονομήσας διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· αὐτὸς καὶ τὸ πλάσμα σου τοῦτο, λυτρωσάμενος ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, πρόσδεξαι εἰς τὴν Βασιλείαν σου τὴν ἐπουράνιον. Διάνοιξον αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας, εἰς τὸ αὐγάσαι ἐν αὐτῷ τὸν φωτισμὸν τοῦ Εὐαγγελίου σου. Σὺζευξον τῇ ζωῇ αὐτοῦ Ἄγγελον φωτεινὸν, ρύόμενον αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ συναντήματος πονηροῦ, ἀπὸ δαιμονίου μεσημβρινοῦ, ἀπὸ φαντασμάτων πονηρῶν.

Καὶ ἐμφυσᾶ αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς τὸ στόμα, τὸ μέτωπον, καὶ τὸ στήθος, λέγων.

Ἐξέλασον ἀπ' αὐτοῦ πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον πνεῦμα, κεκρυμμένον, καὶ ἐμφωλεῦσον αὐτοῦ τῇ καρδίᾳ.

Καὶ λέγει τοῦτο ἐκ γ'.

Πνεῦμα πλάνης, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα εἰδωλολατρείας, καὶ πάσης πλεονεξίας· πνεῦμα ψεύδους, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας, τῆς ἐνεργουμένης κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ διαβόλου. Καὶ ποιήσον αὐτὸν πρόβατον λογικὸν τῆς ἀγίας ποιμνης τοῦ Χριστοῦ σου, μέλος τίμιον τῆς Ἐκκλησίας σου, υἱὸν καὶ κληρονόμον τῆς Βασιλείας σου· ἵνα, κατὰ τὰς ἐντολάς σου πολιτευσάμενος, καὶ φυλάξας τὴν σφραγίδα ἄθραυστον, καὶ διατηρήσας τὸν χιτῶνα ἀμόλυτον, τύχη τῆς μακαριότητος τῶν Ἀγίων ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐκφώνως.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀποδυομένου, καὶ ὑπολυομένου τοῦ βαπτιζομένου, ἀποστρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ δυσμαῖς, ἄνω τὰς χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει τρίς.

Ἀποτάσση τῷ Σατανᾷ; καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ; καὶ πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ; καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ, καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ;

Καὶ ἀποκρίνεται πρὸς ἕναστον ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος αὐτοῦ, εἰ ἔστιν ὁ βαπτιζόμενος βάρβαρος, ἢ παιδίον, καὶ λέγει· Ἀποτάσσομαι.

Καὶ ὅτε εἶπῃ τρίς, ἐρωτᾷ πάλιν ὁ Ἱερεὺς τὸν βαπτιζόμενον· Ἀπετάξω τῷ Σατανᾷ;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος· Ἀπεταξάμην.

Καὶ ὅτε εἶπῃ τρίς, λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Καὶ ἐμφύσησον, καὶ ἐμπτυσον αὐτῷ.

Καὶ τοῦτο ποιήσαντος, στρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς κατὰ Ἀνατολὰς, κάτω τὰς χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει αὐτῷ τρίς·
Συντάσση τῷ Χριστῷ;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀναδόχος, λέγων, Συντάξσομαι. ἐκ γ'.

Εἶτα πάλιν λέγει αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς.

Συνετάξω τῷ Χριστῷ; καὶ ἀποκρίνεται· Συνεταξάμην.

Καὶ πάλιν λέγει.

Καὶ πιστεύεις αὐτῷ; Καὶ λέγει· Πιστεύω αὐτῷ ὡς Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ· καὶ λέγει τὸ, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν.

Καὶ ὅτε πληρώσῃ τὸ ἅγιον Σύμβολον, λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸν ἐκ γ' τὸ, Συνετάξω τῷ Χριστῷ; καὶ τὰ ἕτερα· ἀποκρινομένου καθ' ἕναστον τοῦ Κατηχουμένου, ἢ τοῦ Ἀναδόχου, ὡς εἴρηται. Ἐρωτηθέντος δὲ τρίς, καὶ ἐκ τρίτου εἰπόντος τὸ ἅγιον Σύμβολον, ἐρωτᾷ αὐτὸν ἐκ τρίτου.

Συνετάξω τῷ Χριστῷ; Καὶ ἀποκρίνεται· Συνεταξάμην.

Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς· Καὶ προσκύνησον αὐτῷ· καὶ προσκυνεῖ, λέγων.

Προσκυνῶ Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ πάντας ἀνθρώπους θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην,

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, προσκάλεσαι τὸν δοῦλόν σου (τόν δε) πρὸς τὸ ἅγιόν σου φῶτισμα, καὶ καταξίωσον αὐτὸν τῆς μεγάλης ταύτης χάριτος τοῦ ἁγίου σου Βαπτίσματος· ἀπόδυσον αὐτοῦ τὴν παλαιότητα, καὶ ἀνακαίνισον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ πλήρωσον αὐτὸν τῆς τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος δυνάμεως εἰς ἔνωσιν τοῦ Χριστοῦ σου· ἵνα μηκέτι τέκνον σώματος ᾦ, ἀλλὰ τέκνον τῆς σῆς Βασιλείας. Εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ.

ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ.

Εισέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἀλλάσσει λευκὴν ἱερατικὴν στολὴν, καὶ ἐπιμανίμια· καὶ ἀπίτομένων πάντων τῶν κηρῶν, λαβῶν Θυματὸν, ἀπέρχεται ἐν τῇ Κολυμβήθρα, καὶ θυμῶ κύνλω· καὶ ἀποδοὺς τὸν Θυματὸν, προσκυνεῖ.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος. Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἐκφωνῶς.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Εἴν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

Ἵπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίσεως.

Ἵπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῶ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τῆ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίας Τριάδος ἐνεργείαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως, καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἀναδειχθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἄξιον γενέσθαι τῆς ἀφθάρτου Βασιλείας τὸν ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ νῦν προσερχομένου τῷ ἀγίῳ φωτίσματι, καὶ τῆς σωτηρίας αὐταῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸν υἱὸν φωτός, καὶ κληρονόμον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν σύμφυτον, καὶ κοινωνὸν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτῷ τὴν στολὴν τοῦ Βαπτίσματος, καὶ τὸν ἀρράβωνα τοῦ Πνεύματος, ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ γενέσθαι αὐτῷ τὸ ὕδωρ τοῦτο, λουτρὸν παλιγγενεσίας, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἔνδυμα ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εἰσακουῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῷ ῥυθθῆναι αὐτὸν τε καὶ ἡμᾶς, ἀπὸ πίστεως θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Καὶ τοῦ Διακόνου λέγοντος ταῦτα, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Θεὸς εὐσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων Θεός, ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρῆς, καὶ τὰ κρύφια τῶν ἀνθρώπων ἐπιστάμενος μόνος· ἔ γάρ ἐστι πρᾶγμα ἀφανὲς ἐνώπιόν σου, ἀλλὰ πάντα γυμνά, καὶ τετραχλησμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου· ὁ γινώσκων τὰ κατ' ἐμὲ, μὴ βδελύξῃ με, μηδὲ τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ πάριδέ μου τὰ παραπτώματα ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ὁ παρορῶν ἀνθρώπων ἁμαρτή-

ματα εἰς μετάνοιαν, καὶ ἀπόπλυνόν μου τὸν ῥύπον τοῦ σώματος, καὶ τὸν σπῖλον τῆς ψυχῆς, καὶ ὅλον με ἀγίασον ὀλοτελῆ τῇ δυνάμει σε τῇ ἀοράτῳ, καὶ πνευματικῇ δεξιᾷ· ἵνα μὴ, ἐλευθερίαν ἄλλοις ἐπαγγελλόμενος, καὶ ταύτην παρέχων πίστει τῇ ἡρτημένῃ τῆς σῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας, αὐτὸς ὡς δοῦλος ἀμαρτίας ἀδόκιμος γένωμαι. Μὴ, Δέσποτα, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, μὴ ἀποστραφείην τεταπεινωμένος· ἀλλ' ἐξαπόστειλόν μοι δύναμιν ἐξ ὕψους, καὶ ἐνίσχυσόν με πρὸς τὴν διακονίαν τοῦ προκειμένου σε Μυστηρίου, τοῦ μεγάλου καὶ ἐπερانیου· καὶ μόρφωσόν σου τὸν Χριστὸν ἐν τῷ μέλλοντι ἀναγεννάσθαι διὰ τῆς ἐμῆς ἐλευσιότητος· καὶ οἰκοδόμησον αὐτὸν ἐν τῷ Σεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων, καὶ Προφητῶν σου, καὶ μὴ καθέλῃς, ἀλλὰ φύτευσον, αὐτὸν φύτευμα ἀληθείας, ἐν τῇ ἀγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ ἐκτίλῃς· ὅπως, προκόπτοντος αὐτοῦ ἐν εὐσεβείᾳ, δοξάζεται καὶ δι' αὐτὸ τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῖ εἶδέναι, ὅτι οὐκ ἐκφωνεῖ, οὐδὲν ὁ Ἱερεὺς, ἀλλὰ καὶ τὸ, Ἀμήν, καθ' ἑαυτὸν λέγει. Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σε, καὶ ἕδεις λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου (τρὶς). Σὺ γὰρ βεβλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγωγῶν τὰ σύμπαντα, τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἑνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμεισιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυναμίεις· σὲ ὕμνεῖ ἥλιος· σὲ δοξάζει σελήνη· σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα· σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς· σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι· σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀναπνοαὶς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυναμίεις σοὶ

λειτεργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ, κύκλῳ ἐστῶτα καὶ περιϊπτάμενα φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτεται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχὸς τε, καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπου γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι (1) ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννόμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς· ὁμολογῶμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν. Τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας, παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου· πᾶσα ἡ κτίσις ὑμνήσέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμφας τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν, φιλόανθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου σε Πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τῆτο (τρὶς). Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμῶ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Φυγέτωσαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ ἐπιβουλεύοντες τῷ πλάσματί σου· ὅτι τὸ ὄνομά σου Κύριε ἐπεκαλεσάμην τὸ θαυμαστόν, καὶ ἔνδοξον, καὶ φοβερόν τοῖς ὑπεναντίοις.

Καὶ σφραγίζει, ἐμφυσῶν τὸ ὕδωρ τρίτον, καὶ ἐπεύχεται, λέγων.

Συντριβήτωσαν ὑπὸ τὴν σημείωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου πᾶσαι αἱ ἐναντίαι δυνάμεις (γ.) Ὑποχωρησάτωσαν ἡμῖν πάντα τὰ ἐνάερια καὶ ἀφανῆ εἶδωλα, καὶ μὴ ὑποκρυβήτω τῷ ὕδατι τούτῳ δαιμόνιον σκοτεινόν, μηδὲ συγκαταβήτω τῷ βαπτιζομένῳ, δεόμεθα σου, πνεῦμα πο-

(1) Βέλτιον ἴσως, θεάσθαι, κατ' ἐνεστώτα.

νηρόν, σκότωσιν λογισμῶν, καὶ ταραχὴν διανοίας ἐπάγον. Ἀλλὰ σὺ, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀνάδειξον τὸ ὕδωρ τῆ-
 το, ὕδωρ ἀπολυτρώσεως, ὕδωρ ἀγιασμοῦ, καθαρισμόν σαρ-
 κὸς καὶ πνεύματος, ἄνεσιν δεσμῶν, ἄφεσιν παραπτωμά-
 των, φωτισμόν ψυχῶν, λουτρόν παλιγγενεσίας, ἀνακαι-
 σμόν πνεύματος, υἱοθεσίας χάρισμα, ἔνδυμα ἀφθαρσίας,
 πηγὴν ζωῆς. Σὺ γάρ εἶπας Κύριε: Λύσασθε καὶ καθαροὶ
 γίνεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Σὺ
 ἐχαρίσω ἡμῖν τὴν ἀνωθεν ἀναγέννησιν, δι' ὕδατος καὶ
 πνεύματος. Ἐπιφάνηθι Κύριε τούτῳ, καὶ δὸς μεταποι-
 ῆσαι τὸν ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον, εἰς τὸ ἀποθέσθαι μὲν
 τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυ-
 μίας τῆς ἀπάτης, ἐνδύσασθαι δὲ τὸν νέον, τὸν ἀνακαινού-
 μενον κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν· ἵνα, γενόμενος
 σύμφυτος τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου σου διὰ τοῦ Βαπτί-
 σματος, κοινωνὸς καὶ τῆς ἀναστάσεως σου γένηται· καὶ
 φυλάξας τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ αὐξή-
 σας τὴν παρακαταθήκην τῆς χάριτος, δέξηται τὸ βραβεῖον
 τῆς ἀνω κλήσεως, καὶ συγκαταριθμηθῆ τοῖς πρωτοτόκοις,
 τοῖς ἀπογεγραμμένοις ἐν οὐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Κυ-
 ρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ὅτι σοὶ πρέπει δόξα, κράτος,
 τιμὴ καὶ προσκύνησις, ἅμα τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ
 τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν,
 καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.
 Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ τοῦ ἐλαίου ἀγγεῖον γ'. καὶ σφρα-
 γίζει τρίτον τοῦτο, ἦται τὸ ἔλαιον, βασταζόμενον ὑπὸ τοῦ
 Διακόνου· καὶ εἰπόντος τοῦ αὐτοῦ, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,
 ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν παροῦσαν Εὐχὴν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ τοῖς ἐν
 τῇ κιβωτῷ τοῦ Νῶε περιστεράν ἀποστείλας, κάρφος
 ἐλαίας ἔχσας ἐπὶ τοῦ στόματος, καταλλαγῆς σύμβολον,
 σωτηρίας τε τῆς ἀπὸ τοῦ κατακλισμοῦ, καὶ τῆς χάρι-
 τος μυστήριον δι' ἐκεῖνων προτυπώσας, καὶ τῆς ἐλαίας
 τὸν καρπὸν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων

χορηγήσας· ὁ δὲ αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐν Νόμῳ Πνεύματος ἀ-
 γίου πληρώσας, καὶ τοὺς ἐν Χάριτι τελειῶν· αὐτὸς εὐλό-
 γησον καὶ τοῦτο τὸ ἔλαιον τῆ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ
 ἐπιφοιτήσει τοῦ ἀγίου σφ Πνεύματος, ὥστε γενέσθαι αὐτὸ
 χρίσμα ἀφθαρσίας, ὄπλον δικαιοσύνης, ἀνακαινισμὸς ψυ-
 χῆς καὶ σώματος, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρό-
 παιον, εἰς ἀπαλλαγὴν κακῶν πάντων τοῖς χριστομένοις πί-
 στει, ἢ καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, εἰς δόξαν σὴν, καὶ
 τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου καὶ ἀγαθοῦ,
 καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς, ψάλλον τὸ, Ἀλληλοῦϊα, τρίς σὺν τῷ λαῷ,
 ποιεῖ Σταυροὺς γ'· μετὰ τοῦ Ἐλαίου ἐν τῷ ὕδατι. Εἶτα
 ἐκφωνεῖ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ φωτίζων, καὶ ἀγιάζων πάντα ἄν-
 θρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Καὶ προσφέρεται ὁ βαπτιζόμενος. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαμβάνει
 ἐκ τοῦ ἐλαίου, καὶ ποιεῖ Σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου,
 καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν μεταφρένων, λέγων·

Χρίεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) ἔλαιον ἀγαλλιά-
 σέως, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ
 ἀγίου Πνεύματος· Ἀμήν.

Καὶ σφραγίζων αὐτοῦ τὸ στήθος, καὶ τὰ μεταφρένα,

Εἰς μὲν τὸ στήθος, λέγει·

Εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος.

Εἰς δὲ τὰς ἀκοάς.

Εἰς ἀκοὴν πίστεως.

Εἰς τοὺς πόδας·

Τοῦ πορεύεσθαι τὰ διαβήματά σου.

Εἰς τὰς χεῖρας.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με.

Καὶ ὅτε χρισθῆ ὄλον τὸ σῶμα, βαπτίζει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς, ὄρθιον αὐτὸν κατέχων, καὶ βλέποντα κατὰ Ἀνατολὰς, καὶ λέγων.

Βαπτίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, Ἀμήν· καὶ τοῦ Υἱοῦ, Ἀμήν· καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν.

Ἐκάσῃ προσήρει, καταίγων αὐτὸν, καὶ ἀνάγων. Καὶ μετὰ τὴν Βάπτισιν νίπεται ὁ Ἱερεὺς, ψάλλων σὺν τῷ Λαῷ.

Μακαίριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι· καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ Ψαλμοῦ, ἐκ γ'.

Καὶ ἐνδύων αὐτὸν τὰ ἄμφια, λέγει.

Ἐνδύεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) χιτῶνα δικαιοσύνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Καὶ ψάλλεται Τροπάριον, εἰς ἦχον πλ. δ'.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ μετὰ τὸ ἐνδύσαι αὐτὸν, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ὁ λάμψας τοῖς ἐν σκότει φῶς σωτηρίας, διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις τὴν μακαρίαν κάθαρσιν ἐν τῷ ἁγίῳ ὕδατι, καὶ τὸν θεῖον ἁγιασμὸν ἐν τῷ ζωοποιῷ χρίσματι· ὁ καὶ νῦν εὐδοκήσας ἀναγεννῆσαι τὸν δοῦλόν σου τὸν νεοφώτιστον δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἐκβσιῶν καὶ ἀκουσιῶν ἀμαρτημάτων ἀφεςιν αὐτῷ δωρησάμενος. Αὐτὸς Δέσποτα παμβασιλεῦ εὐσπλαγγνε, χάρισαι αὐτῷ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς δωρεᾶς τοῦ ἁγίου, καὶ παντοδυναμού, καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, καὶ τὴν μετ' ἀληθιν τοῦ ἁγίου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Φύλαξον αὐτὸν ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ· βεβαιώσον ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Πίστει· ῥῦσαι ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, καὶ πάντων

τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ, καὶ τῷ σωτηρίῳ σε φόβῳ, ἐν ἀγνείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διατήρησον· ἵνα, ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ εὐαρεστῶν σοι, υἱὸς καὶ κληρονόμος τῆς ἐπουρανίου σου γένηται Βασιλείας.

Ἐκφώνως.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, χρίει τὸν βαπτισθέντα τῷ ἁγίῳ Μύρῳ, ποιῶν Σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τῶν μυκτήρων, καὶ τοῦ σώματος, καὶ τῶν δύο ὠτῶν, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν, λέγων·

Σφραγίς δωρεᾶς Πνεύματος ἁγίου. Ἀμήν.

Εἶτα ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ Ἀναδόχου καὶ τοῦ Βρέφους σχῆμα κύκλου· καὶ ψάλλομεν.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλουῖα, ἕκ γ'.

Εἶτα τὸ Προκείμενον. Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου.
Στίχος. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστ. Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5'. Γ'.

Αδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα, ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν, ὅτι καὶ

συζήσωμεν αὐτῷ· εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ΚΗ'. 16.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτόν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος· Ἀμήν.

Εἶτα ἐκτενής, καὶ ἀπόλυσις.

ΕΥΧΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΛΟΥΣΕΩΣ.

Μεθ' ἡμέρας ἑπτὰ, πάλιν φέρουσι τὸ παιδίον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἰς τὸ ἀπολοῦσαι. Καὶ λυεὶ αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς τὸ σάβανον, καὶ τὴν ζώνην, λέγων τὰς Εὐχὰς ταύτας.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος τῷ δούλῳ σου δωρησάμενος, καὶ ζωὴν ἀναγεννήσεως αὐτῷ χαρισάμενος, αὐτὸς, Δέσποτα Κύριε, τὸν φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐναυγάζειν διαπαντὸς εὐδόκησον· τὸν Νυρεὸν τῆς πίστεως αὐτοῦ ἀνεπιβούλευτον ἐχθροῖς διατήρησον, τὸ τῆς ἀφθαρσίας ἔνδυμα,

ὁ περιεβάλετο, ἀρρύπτωτον ἐν αὐτῷ καὶ ἀμόλυντον διαφύλαξον· ἄθραυστον ἐν αὐτῷ τὴν πνευματικὴν σφραγιδα τῆ χάριτί σου διατηρῶν, ἕως αὐτῷ τε καὶ ἡμῖν γενόμενος, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου. Ὅτι ἠυλόγηται, καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῆς κολυμβήθρας τὴν οὐράνιον ἔλλαμψιν τοῖς βαπτιζομένοις παρέχων· ὁ ἀναγεννήσας τὸν δούλόν σου τὸν νεοφώτιστον δι' ὕδατος καὶ πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων ἀμαρτημάτων ἄφεςιν αὐτῷ δωρησάμενος, ἐπίθεσ αὐτῷ τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιάν, καὶ φύλαξον αὐτὸν ἐν τῇ δυνάμει τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἄσυλον τὸν ἀρράβωνα διαφύλαξον· καὶ ἀξιώσον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ εἰς τὴν σὴν εὐαρέσκειαν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Ταῖς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ο ἐνδυσάμενος σέ τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, σοὶ ὑπέκλινε σὺν ἡμῖν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν· ὃν διαφύλαξον ἀήττητον ἀγωνιστὴν διαμεῖναι κατὰ τῶν μάτην ἔχθραν φερομένων κατ' αὐτοῦ καὶ ἡμῶν· τῷ δὲ σὺ ἀφθάρτῳ σεφάνῳ μέχρι τέλους νικητὰς πάντα ἀνάδειξον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἁγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ λύει τὸ ζωνάριον τῶ Παιδίου, καὶ τὸ σάβανον· καὶ ἐνώσας ταῖς ἄκρας αὐτῶν, βρέχει μετὰ ὕδατος καθαροῦ αὐταῖς, καὶ ραίνει τὸ Παιδίον, λέγων·

Ἐδικαιώθης, ἐφωτίσθης· καὶ τὰ λοιπὰ. Καὶ λαθὼν σπὸγγον καινὸν μετὰ ὕδατος, ἀποσπογγίζει τὸ πρόσω-

πον αὐτοῦ, σὺν τῇ κεφαλῇ, καὶ τὸ στήθος, καὶ τὰ λοιπά, λέγων·

Ἐβαπτίσθης, ἐφωτίσθης, ἐμυρώθης, ἡγιασθης, ἀπελούσθης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΡΙΧΟΚΟΥΡΙΑΝ

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ εἰκόνι σου τιμήσας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος εὐπρεποῦς κατασκευάσας αὐτόν, ὡς ἂν τὸ σῶμα ἐξυπηρετῇ τῇ λογικῇ ψυχῇ, κεφαλὴν μὲν ἐπὶ τῶν ὑψηλοτάτων θείας, καὶ ἐν αὐτῇ τὰς πλείστας τῶν αἰσθήσεων καθιδρύσας, μὴ παρεμποδιζούσας ἀλλήλαις· ταῖς δὲ θριξὶ τὴν κεφαλὴν ὀροφώσας, πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι ταῖς μεταβολαῖς τῶν ἀέρων, καὶ πάντα τὰ μέλη αὐτῷ χρησίμως ἐμφυτεύσας, ἵνα διὰ πάντων εὐχαριστῇ σοι τῷ ἀριστοτέχνῃ· αὐτὸς Δέσποτα, ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς σου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἐντειλάμενος ἡμῖν, πάντα εἰς δόξαν σὴν ποιεῖν, τὸν προσελθόντα δεξιὸν σε (τόν δε), ἀπαρχὴν ποιήσασθαι κείρασθαι τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εὐλόγησον, ἅμα τῷ αὐτοῦ Ἀναδόχῳ, καὶ δὸς αὐτοῖς πάντα μελετᾶν ἐν τῷ νόμῳ σου, καὶ τὰ εὐάρεστά σοι πράττειν. Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τοῦ πληρώματος τῆς κολυμβήθρας, διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἁγιασας τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας, εὐλόγησον τὸ παρὸν Νήπιον, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἢ εὐλογία σου καταβήτω. Καὶ ὡς εὐλόγησας διὰ τοῦ Προφήτου Σαμουὴλ Δαυὶδ τὸν Βασιλέα, εὐλόγησον καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε) διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἐπιφοιτῶν αὐτῷ τῷ Πνεύματι σου τῷ ἁγίῳ· ὅπως προκόπτων ἐν ἡλικίᾳ καὶ πο-

λιᾶ γήρως, δόξαν σοι ἀναπέμψῃ, καὶ ἴδῃ τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλήμ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ κουρεύει αὐτὸν σταυροειδῶς, λέγων.

Κεῖρεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν.

Εἶτα μνημονεύει τοῦ Ἀναδόχου.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται, ὡς ἔθος, Ἀπόλυσις.

Εὐχαί, ἢτοι Ἐξορκισμοὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου πρὸς τοὺς πάσχοντας ὑπὸ δαιμόνων, καὶ πρὸς ἐκάστην ἀσθένειαν.

Ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων, ὁ τῶν πυρίνων ταγματίων δημιουργός, καὶ τῶν αἰθῶν Δυνάμεων τεχνουργός, ὁ τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων τεχνίτης· ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ὃν φοβεῖται, καὶ τρέμει πᾶσα ἡ κτίσις· ὁ τὸν τραχηλιάσαντα ποτὲ Ἀρχιστράτηγον, καὶ τὴν τούτου λειτουργίαν παρακοῇ ἀθετήσαντα, ῥήξας (1) ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τοὺς συναποστάτας αὐτῷ Ἀγγέλους, δαίμονας γενομένους, εἰς σκότῳ βυθοῦ ταρταρώσας· δὸς τὸν ἀφορκισμὸν τοῦτον, ἐπὶ τῷ φρικτῷ ὀνόματί σου τελούμενον, φόβῳ γενέσθαι αὐτῷ τῷ προηγουμένῳ τῆς πονηρίας, καὶ πάσαις ταῖς φάλαγγιν αὐτοῦ, ταῖς συνεκπεσούσαις αὐτῷ ἐκ τῆς ἄνω φω-

(1) Ἴσως, ἀτίφασα Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ἰακωβάτων

τοφορίας, καὶ τρέφον αὐτὸν εἰς φυγὴν, καὶ ἐπίταξον αὐτῷ, καὶ τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ ἀναχωρῆσαι παντελῶς· ἵνα μήτι βλαβερὸν κατὰ τὴν ἐσφραγισμένην εἰκόνα ἐργάσῃται· ἀλλὰ λαβέτωσαν ἰσχὺν οὗτοι οἱ ἐσφραγισμένοι κραταιότητος, τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ. Σὺ γὰρ ὑμνεῖται, καὶ μεγαλύνεται, καὶ παρὰ πάσης πνοῆς ἐν φόβῳ δοξάζεται τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εξορκίζω σε τὸν ἀρχέικον τῆς βλασφημίας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀνταρσίας, καὶ αὐτουργὸν τῆς πονηρίας. Εξορκίζω σέ τὸν ἐκριφθέντα ἐκ τῆς ἄνω φωτοφορίας, καὶ σκότῳ βυθοῦ κατενεχθέντα διὰ τὴν ἔπαρσιν. Εξορκίζω σέ, καὶ πᾶσαν τὴν ἐκπεσοῦσαν δύναμιν τῆς σῆς ἀκόλουθον προαιρέσεως. Ὀρκίζω σε πνεῦμα ἀκαθάρτον κατὰ τὸ Θεοῦ Σαβαώθ, καὶ πάσης στρατιᾶς Ἀγγέλων Θεοῦ, Ἀδωναϊ, Ἐλωϊ, Θεοῦ παντοκράτορος, ἐξελθε καὶ ἀπαναχώρησον ἀπὸ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε). Εξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τῆ πάντα λόγῳ κτίσαντος, καὶ τῆ Κυρίῃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ αὐτοῦ, τῆ πρὸ τῶν αἰώνων ἀρρήτως καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντος· τοῦ τὴν ἀόρατον καὶ ὄρατὴν κτίσιν δημιουργήσαντος, καὶ τοῦ κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον πλαστουργήσαντος· τῆ νόμῳ πρότερον φυσικῶς ταῦτα παιδαγωγήσαντος, καὶ Ἀγγέλων ἐπιστασίᾳ φυλάξαντος· τοῦ ὕδατι τὴν ἀμαρτίαν κατακλύσαντος ἄνωθεν, καὶ τὰς ὑπ' οὐρανὸν ἀβύσσους ἀναστομώσαντος, καὶ γίγαντας ἀσεβήσαντας καταφθείραντος, καὶ πύργον τῶν βεβήλων κατασείσαντος, καὶ γῆν Σοδόμων καὶ Γομόρρων πυρὶ καὶ θείῳ τεφρώσαντος, οὗ μάρτυς καπνὸς ἀκοίμητος ἐξατμίζεται· τοῦ ῥάβδῳ πέλαγος ῥήξαντος, καὶ Λαὸν ἀβρόχοις ποσὶ περάσαντος, καὶ τύραννον Φαραῶ, καὶ στρατὸν Θεομαχόν, εἰς αἰῶνα τοῖς κύμασι κατακλύσαντος τῆς ἀσεβείας πόλεμον· τοῦ ἐπ'

ἐσχάτων ἐν Παρθένου ἀγνῆς σαρκωθέντος ἀνεκλαλήτως, καὶ σώας τὰς σφραγίδας τῆς ἀγνείας φυλάξαντος· τοῦ πλῦναι βαπτίσματι τὸν παλαιὸν ἡμῶν ρύπον εὐδοκήσαντος, ὃν ἡμεῖς διὰ τῆς παραβάσεως ἐπεσπασάμεθα. Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ βαπτισθέντος ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τύπον ἡμῖν ἀφθαρσίας ἐν ὕδατι κατὰ χάριν παρεχομένου, ὃν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι αἱ Δυναμίεις τῶν οὐρανῶν κατεπλάγησαν, τὸν σαρκωθέντα Θεὸν βλέπουσai μετριάσαντα, ὅτε ὁ ἀναρχος Πατὴρ τὴν ἀναρχον γέννησιν τοῦ Υἱοῦ ἀπεκάλυψε, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἢ κατάδασις τῆς Τριάδος τὴν ἔνωσιν ἐμαρτύρησεν. Ὁρκίζω σε κατ' ἐκείνης τοῦ ἀνεμον ἐπιτιμήσαντος, καὶ κλύδωνα θαλάσσης πραϋναντος· τοῦ στίφη δαιμόνων ἐκδιώξαντος, καὶ κόρας ὀμμάτων, ἀπὸ μήτρας λειπούσας, πηλῶ τυφλοῖς ἀναβλέψαι ἐναρμόσαντος, καὶ τὴν ἀρχαίαν τοῦ γένους ἡμῶν διάπλασιν ἀνακαινίσαντος, καὶ ἀλάλοις τὸ λαλεῖν ἀνορθώσαντος· τοῦ στίγματα λέπρας ἀποσμήξαντος, καὶ νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀναστήσαντος· τοῦ μέχρι ταφῆς τοῖς ἀνθρώποις ὀμιλήσαντος, καὶ τὸν ἄδην ἐγέρσει σκυλεύσαντος, καὶ πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα ἀνάλωτον τῷ θανάτῳ κατασκειύσαντος. Ὁρκίζω σε κατὰ τῆ Θεῆ τῆ Παντοκράτορος, τοῦ τῆ Θεοπνεύστῳ φωνῇ τοὺς ἀνθρώπους ἐμπνεύσαντος, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις συμπράξαντος, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην εὐσεβείας πληρώσαντος. Φοβήθητι, φύγε, δραπέτευσον, ἀναχώρησον, δαιμόνιον ἀκάθαρτον καὶ ἐναγές, καταχθόνιον, βύθιον, ἀπατηλόν, ἄμορφον, θεατὸν δι' ἀναίδειαν, ἀθέατον διὰ τὴν ὑπόκρισιν, ὅπου ἂν τυγχάνης, ἢ ἀπέρχῃ· ἢ αὐτὸς εἶ ὁ Βεελζεβούλ, ἢ κατασειών, ἢ δρακοντοειδής, ἢ θηριοπρόσωπος· ἢ ὡς ἀτμῖς, ἢ ὡς καπνὸς φαινόμενος, ἢ ὡς ἄρσεν, ἢ ὡς θῆλυ, ἢ ὡς ἐρπετόν, ἢ ὡς πετεινόν, ἢ νυκτόλαλον, ἢ κωφόν ἢ ἄλαλον· ἢ ἐκφοβοῦν ἐξ ἐπιδρομῆς, ἢ σπαρασσόν, ἢ ἐπιθελεῦον, ἢ ἐν ὕπνῳ βαρεῖ, ἢ ἐν νόσῳ, ἢ ἐν μαλακίᾳ, ἢ ἐν γέλῳτι ῥέμβον, ἢ δάκρυα φιλήδονα ἐμποιοῦν, ἢ λάγνον, ἢ δυσῶδες, ἢ ἐπιθυμητικόν, ἢ ἡδονικόν, ἢ φαρμακόφιλον, ἢ ἐρωτομανές, ἢ ἀστρομαγι-

κόν, ἢ ἐνοικηματικόν, ἢ ἀναιδές, ἢ φιλόνειον, ἢ ἀκατάστατον ἢ τῇ σελήνῃ συναλλοιζόμενον, ἢ χρόνῳ τινὶ συντρεπόμενον ἢ ὀρθρινόν, ἢ μεσημβρινόν, ἢ μεσονυκτικόν, ἢ ἀωρίας τινός, ἢ αὐγῆς ἢ αὐτομάτως συνήντησας, ἢ ἐπέμφθης ὑπὸ τινος, ἢ προσεπέλασας ἄφνω, ἢ ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν ποταμῷ, ἢ ὑπὸ γῆς, ἢ φρέατος, ἢ κρημνοῦ, ἢ ἐκ λάικου, ἢ λίμνης, ἢ καλαμῶνος, ἢ ὕλης, ἢ ἀπογαίου, ἢ ἀκαθάρτου, ἢ ἄλσους, ἢ δρυμῶνος, ἢ δένδρου, ἢ ὀρνέου, ἢ βροντῆς, ἢ ἐκ στέγης λουτροῦ, ἢ ἐν κολυμβήθρα ὑδάτων, ἢ ἐκ μνήματος εἰδωλικοῦ, ἢ ὅθεν ἴσμεν, καὶ οὐκ ἴσμεν, ἢ γνωσόν, ἢ ἀγνωστον, καὶ ἐξ ἀπερισκέπτου τόπου μερίσθητι, καὶ ἀπαλλάγητι. Αἰσχύνθητι τὴν εἰκόνα τὴν χειρὶ Θεοῦ πλασθεῖσαν, καὶ μορφωθεῖσαν. Φοβήθητι τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ τὸ ὁμοίωμα, καὶ μὴ ἐγκρυβῆς εἰς τὸν δοῦλον τῷ Θεῷ (τὸν δε)· ἀλλὰ ῥάβδος σιδηρᾶ, καὶ κείμενος πυρός, καὶ τάρταρος, καὶ ὀδόντων βρυγμὸς ἄμυνα τῆς παρακοῆς σε περιμένει. Φοβήθητι, φιμώθητι, φύγε, μὴ ὑποστρέψης, μὴ ὑποκρυβῆς μεθ' ἑτέρας πονηρίας πνευμάτων ἀκαθάρτων, ἀλλὰ ἀπέλθε εἰς γῆν ἀνυδρον, ἔρημον, ἀγεώργητον, ἣν ἀνδρῶπος ἐκ οἰκῆι, Θεὸς μόνος ἐπισκοπεῖ, ὁ δεσμεύων πάντας τοὺς βασικαιοῦντας, καὶ ἐπιβουλεύοντας τῇ αὐτοῦ εἰκόνι, καὶ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας εἰς μακρὰν νύκτα καὶ ἡμέραν σὲ πάντων τῶν καμῶν πεπειραμένον, καὶ ἐφευρετὴν Διάβολον· ὅτι μέγας ὁ φόβος τῷ Θεῷ, καὶ μεγάλη ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ.

Θεὸς τῶν ἑρανῶν, ὁ Θεὸς τῶν φώτων, ὁ Θεὸς τῶν Ἁγγελῶν τῶν ὑπὸ τὴν σὴν ἰσχύν, ὁ Θεὸς τῶν Ἀρχαγγέλων τῶν ὑπὸ τὰ σὸν κράτος, ὁ Θεὸς τῶν ἐνδόξων Κυριοτήτων, ὁ Θεὸς τῶν Ἁγίων, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ταῖς δεσμευθεῖσας τῷ θανάτῳ ψυχὰς λύσας, ὁ τὸν προσηλωθέντα ἄνθρωπον τῷ σκότει δια τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ φωτίσας, ὁ λύσας τὰς ὀδύνας ἡμῶν, καὶ πᾶν βᾶρος ἀποσινεδάσας, ὁ πᾶσαν τὴν προσβολὴν τῷ ἐχθροῦ ἀφ' ἡμῶν χωρίσας. Καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Λόγε τῷ Θεῷ,

ὁ ἀπαθανάτισας ἡμᾶς τῷ θανάτῳ σου, καὶ δοξάσας ἡμᾶς τῇ δόξῃ σου, ὁ ἐξ ἀνθρώπων χωρεῖν εἰς Θεὸν ἐγέρσει τῇ σῇ χαρισάμενος, ὁ πάντα δεσμὸν τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διὰ τῆ Σταυροῦ σου βαστάσας, ὁ τὸ σύντριμμα ἡμῶν ἀναλαβὼν, καὶ ἰασάμενος, Κύριε, ὁ ὁδοποιήσας ἡμῖν ὁδὸν εἰς ἔρανος, καὶ φθορὰν εἰς ἀφθαρσίαν μετασκευάσας· εἰσάκουσόν μου πόθῳ καὶ φόβῳ κειραγότης πρὸς σέ, οὗ τῷ φόβῳ τὰ ἔρη τήκονται τῆς ὑπ' οὐρανὸν σὺν τῷ στερεώματι· οὗ τῇ δυνάμει ἄλαλοι στοιχείων ψυχαὶ φρίττουσι, τηροῦσαι τῆς ἑαυτῶν ὅρους· δι' οὗ τὸ πῦρ τὸ τῆς ἐκδικήσεως οὐχ ὑπερβήσεται ὅρους τοὺς ταχθέντας αὐτῷ, ἀλλ' ἀναμένει ξένου τὴν σὴν βουλήν· δι' ὃν πᾶσα ἡ κτίσις ὠδίνει, στενάζουσα στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, εἰς καιροὺς μένειν ἐπιταχθεῖσα· ὃν πᾶσα φύσις ἐναντία πέφευγε, καὶ τοῦ ἐχθροῦ στρατιὰ δεδάμασται, καὶ διάβολος πέπτωκε, καὶ ὄφις πεπάτηται, καὶ δράκων ἀνήρηται· δι' ὃν τὰ ἔθνη ὁμολογήσαντά σε ἐφωτίσθησαν, καὶ ἐκραταιώθησαν ἐν σοὶ Κύριε· δι' ὃν ζωὴ πεφανέρωται, ἐλπίς ἠῤῥασται, ἡ πίστις κειράτηται, τὸ Εὐαγγέλιον κειήρυκται· δι' ὃν ἄνθρωπος ἐκ γῆς ἀναπέπλασται, πιστεύσας ἐν σοὶ. Τίς γάρ ἐστιν, ὡς σὺ, Θεὸς Παντοκράτωρ; Διὸ δεόμεθά σου, Θεέ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, προαιώνιε, καὶ ὑπερούσιε, τὸν πρὸς σέ ἐλληλυθότα ἐπὶ τῷ ἁγίῳ ὀνόματί σου, καὶ τοῦ ἠγαπημένου σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου, καὶ παντοδυναμου, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, πρόσδεξαι· ἀποσόβησον ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πᾶσαν μαλαμίαν, πᾶσαν ἀπιστίαν, πᾶν πνεῦμα ἀκάθαρτον, σπαρακτικόν, καταχθόνιον, πύρινον, δυσωδιακόν, ἐπιθυμητικόν, φιλόχρυσον, φιλάργυρον, τυφωνικόν, πορρικόν, πᾶν δαιμόνιον ἀκάθαρτον, σκιστείνον, ἄμορφον, ἀναιδέες. Ναί, ὁ Θεός, ἀπέλασον ἀπὸ τοῦ δούλου σβ (τῆ δεῖνος) πᾶσαν ἐνέργειαν τῆ Διαβόλου, πᾶσαν μαγείαν, πᾶσαν φαρμακείαν, εἰδωλολατρείαν, ἀστρομαντεῖαν, ἀστρολογίαν, νεκρομαντεῖαν, ὄρνεοσκοπίαν, ἠδυπάθειαν, ἔρωτα, φιλαργυρίαν, μέθην, πορνείαν, μοιχείαν, ἀσέλγειαν, ἀναίδειαν, ὀργὴν, φιλονεικίαν, ἀκαταστασίαν,

καὶ πᾶσαν ὑπόνοιαν πονηράν. Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐμφύσησον ἐν αὐτῷ τὸ Πνεῦμά σου τὸ εἰρηνικόν, ὅπως φρορούμενος ὑπ' αὐτῆ, ποιήσῃ καρπὸν πίστεως, ἀρετῆς, σοφίας, ἀγνεύσεως, ἐγκρατείας, ἀγάπης, χρηστότητος, ἐλπίδος, πραότητος, μακροθυμίας, ὑπομονῆς, σωφροσύνης, συνέσεως ὅτι σὸς ἐπικέκληται δοῦλος, ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πιστεύων εἰς τὴν ἑμοῦσίον Τριάδα, συμμαρτυρούντων Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων, ἐνδόξων Κυριοτήτων, καὶ πάσης οὐρανίου στρατιᾶς· σὺν τούτῳ φύλαξον καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅτι δυνατὸς εἶ Κύριε· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Χρυσοστόμου,

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ λυτρωσάμενος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Διαβόλου, ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου (τόν δε) ἀπὸ πάσης ἐνεργείας πνευματικῶν ἀκαθάρτων· ἐπίταξον τοῖς πονηροῖς καὶ ἀκαθάρτοις πνεύμασι τε, καὶ δαίμοσιν, ἀποστῆναι τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), καὶ μὴ ἐμμένειν, μηδὲ ἐγκυρῦπτεσθαι ἐν αὐτῷ· φυγαδευθήσασιν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ ζωοποιοῦ, σου Πνεύματος, ἀπὸ τοῦ πλάσματος τῶν χειρῶν σου· ἵνα, καθαρῶς ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς διαβολικῆς, ὀσίως, καὶ δικαίως, καὶ εὐσεβῶς ζήσῃ, ἀξιούμενος τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ καὶ δεδοξασμένος, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο πᾶσιν ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμῆσας, καὶ δυνάμει ῥήματος ἐκδιώξας τὸν λεγεῶνα, ἐπιφάνηθι καὶ νῦν διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ ἐπὶ τὸ πλάσμα, ὃ κατ' εἰκόνα σου ἐποίησας, καὶ ἐξελού αὐτὸ καταδυναστευόμε-

νον ὑπὸ τοῦ ἀντικειμένου· ἵνα ἔλεθῆν, καὶ καθαρισθῆν, ἐνταγῇ τῇ ἀγία σου ποιμνῇ, καὶ φυλαχθῇ ναὸς ἔμφυχος τοῦ ἀγίου Πνεύματος, καὶ τῶν θείων καὶ ἀχράντων Ἀγιασμάτων· χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ε'πικαλούμεθά σε Δέσποτα, Θεὲ Παντοκράτορ, ὕψιστε, ἀπείραστε, εἰρηνικὲ Βασιλεῦ· ἐπικαλούμεθά σε, τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἐκ σοῦ γάρ ἀνεφύη καὶ τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ Ἀρχὴ καὶ τὸ Τέλος· ὁ δοὺς τοῖς ἀνθρώποις ὑπαικούειν τετράποδα, καὶ ἄλογα ζῶα, ὅτι σὺ ὑπέταξας αὐτὰ Κύριε· ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιάν, καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ὑψηλὸν καὶ τὸν ἅγιον, καὶ ἐπισκοπῶν ἐπισιόησον τὸ πλάσμα σου τοῦτο· καὶ κατὰπεμψον αὐτῷ Ἀγγελον εἰρηνικόν, Ἀγγελον κραταιόν, ψυχῆς καὶ σώματος φύλακα, ὃς ἐπιτιμήσει, καὶ ἀπελάσει ἀπ' αὐτοῦ πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον δαιμόνιον· ὅτι σὺ Κύριε μόνος, ὕψιστος, παντοκράτωρ, εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τὴν θείαν τε, καὶ ἀγίαν, καὶ μεγάλην, καὶ φρικτὴν, καὶ ἄστεκτον ὀνομασίαν, καὶ ἐπίκλησιν ποιούμεν πρὸς τὴν σὴν ἐξέλασιν, ἀποστάτα· ὡσαύτως καὶ ἐπιτίμησιν εἰς τὴν σὴν ἐξολόθρευσιν, Διάβολε· Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἀναρχος, ὁ φοβερός, ὁ ἀόρατος τῇ οὐσίᾳ, ὁ ἀνείκαστος τῇ δυνάμει, καὶ ἀκατάληπτος τῇ Θεότητι· ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ παντοκράτωρ Δεσπότης, ἐπιτιμήσει σοι, Διάβολε· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα εὐπραγῶς λόγῳ συστησάμενος, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων· Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πά-

σης τῆς γῆς· Κύριος τῶν Δυνάμεων ὄνομα αὐτῷ. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ ὑπὸ τῶν ἀναριθμητῶν οὐρανίων Ταγματῶν πυρίνων φόβῳ λειτουργούμενος, καὶ ὑμνούμενος, καὶ ὑπὸ πλήθους χορῶν Ἀγγελικῶν, καὶ Ἀρχαγγελικῶν τρόμῳ προσκυνούμενος, καὶ δοξαζόμενος. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ τιμώμενος ὑπὸ τῶν κύκλωθεν παρεστῶτων Δυνάμεων, καὶ φρικωδεστάτων Ἐξαπτερύγων, καὶ πολυοματῶν Χερουβίμ, καὶ Σεραφίμ, τῶν τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν ταῖς δυσὶ πτέρυξι σιεπόντων, διὰ τὴν ἀθεώρητον αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστον Θεότητα, καὶ ταῖς δυσὶ πτέρυξι τοὺς ἑαυτῶν πόδας καλυπτόντων, εἰς τὸ μὴ κατακαυθῆναι ἐκ τῆς ἀρρήτου δόξης, καὶ ἀκατανοήτου μεγαλειότητος αὐτοῦ, καὶ ταῖς δυσὶ πτέρυξι πετομένων, καὶ τὸν οὐρανὸν πληρούντων ἐκ τῆς βοῆς αὐτῶν: Ἅγιος, Ἄγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ Πατρικοῦ καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ Θεὸς Λόγος, καὶ διὰ τῆς ἐκ Παρθένου ἀγίας, προσκυνητῆς, ἀφράστου, καὶ ἀχράντου σαρκώσεως, ἀνεκλαλήτως φανεῖς ἐν τῷ κόσμῳ, τοῦ σῶσαι αὐτὸν, καὶ τῆ ἀυθεντικῆ αὐτοῦ δυνάμει ρίψας σε οὐρανῶθεν, καὶ ἀπόβλητον παντὶ δείξας. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ εἰπὼν τῇ θαλάσῃ· Σιώπα, πεφίμωσο καὶ τῷ κελεύσματι εὐθέως ἐκόπασεν. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ τῷ ἀχράντῳ πτυέλῳ πηλὸν ποιήσας, καὶ τὸ φῶς χαρισάμενος. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀρχισυναγωγῶν λόγῳ ζωοποιήσας, καὶ τῆς Χήρας τὸν υἱὸν ἐκ στόματος τοῦ θανάτου ἀφαρπάσας, καὶ τῇ ἰδίᾳ μητρὶ ὀλοκληρον καὶ ὑγιῆ αὐτὸν χαρισάμενος. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ τὸν Λάζαρον ἐκ νεκρῶν τετραήμερον ἄσηπον, ὡς μὴ θανόντα, καὶ ἄσπιλον εἰς ἔκπληξιν τῶν πολλῶν ἀναστήσας. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ διὰ τοῦ ῥαπίσματος τὴν κατάραν καταργήσας, καὶ διὰ τῆς λόγῃς τῆς ἀχράντου πλευρᾶς αὐτοῦ τὴν τὸν Παράδεισον φυλάττουσαν φλογίνην ῥομφαίαν ἀναστείλας. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε,

ὁ διὰ τοῦ ἔμπτύσματος τοῦ τιμίου αὐτοῦ χαρακτῆρος πᾶν δάκρυον ἐκ παντός προσώπου ἐκμάξας. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ πήξας τὸν Σταυρὸν εἰς στήριγμα καὶ σωτηρίαν κόσμου, εἰς πτωσίν δὲ σὴν, καὶ πάντων τῶν ὑπὸ σὲ Ἀγγέλων. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ δούς φωνὴν ἐν τῷ Σταυρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη, καὶ αἱ πέτραι διερράγησαν, καὶ τὰ μνημεῖα ἠνεώχθησαν, καὶ οἱ ἀπ' αἰῶνος θανόντες ἀνέστησαν. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ θανάτῳ θάνατον θανατώσας, καὶ ζῶν τῇ ἐγέρσει αὐτοῦ τοῖς ἀνθρώποις χαρισάμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ καταβάς εἰς τὸν ἄδην, καὶ τὰ μνημεῖα αὐτοῦ ἐκτινάξας, καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ κατεχμένους δεσμίους ἐλευθερώσας, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἀνακαλεσάμενος ὃν οἱ πυλωροὶ ἰδόντες ἔφριξαν, καὶ ἀγωνία τοῦ ἄδου κρυβέντες ἐξέλιπον. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστάς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πᾶσι τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ χαρισάμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ εἰς οὐρανοὺς ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς πρὸς τὸν Πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐν δεξιῶν τῆς μεγαλωσύνης ἐπὶ θρόνου δόξης καθήμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ πάλιν ἐρχόμενος μετὰ δόξης ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ τῶν ἀγίων Ἀγγέλων αὐτοῦ, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ σιῶληκα τὸν ἀκοίμητον, καὶ σιότος τὸ ἐξώτερον ἐτοιμάσας σοι εἰς αἰῶνιον κόλασιν. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος, Διάβολε, ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ὅτι ἄστεκτος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ σὲ ἀπειλῆς αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐπιτιμᾶ σοι, Διάβολε, διὰ τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ ὀνόματος. Φρίξον, τρόμαξον, φοβήθητι, ἀναχώρησον, ἐξολοθρευθήτη, φυγαδεύθητι, ὁ πεσὼν οὐρανόθεν, καὶ σὺν σοὶ πάντα τὰ πονηρὰ πνεύματα· πᾶν πνεῦμα πονηρὸν, πνεῦμα ἀσελγείας, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα νυκτερινόν, καὶ ἡμερινόν, μεσημβρινόν τε καὶ ἑσπερινόν· πνεῦμα μεσονυκτικόν, πνεῦμα φανταστικόν, πνεῦμα συναγτικόν, εἴτε χερσαῖον, εἴτε ἑνυδρον, εἴτε ἐν ἄλλ-

σοις, εἴτε ἐν καλάμοις, εἴτε ἐν φάραγγιν, εἴτε ἐν διόδοις καὶ τριόδοις, ἐν λίμναις καὶ ποταμοῖς, ἐν οἴκοις, ἐν ἀύλαϊς, καὶ ἐν βαλανείοις παρατρέχον, καὶ βλάπτον, καὶ ἀλλοιοῦν τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου· συντόμως ἀναχωρήσατε ἀπὸ τοῦ πλάσματος τοῦ δημιουργοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἀπαλλάχθητε ἀπὸ τοῦ δούλου τῆς Θεῆ (τοῦ θε), ἀπὸ τοῦ νοῦς, ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἀπὸ τῆς καρδίας, ἀπὸ τῶν νεφρῶν, ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων, ἀπὸ πάντων τῶν μελῶν, πρὸς τὸ εἶναι αὐτὸν ὑγιῆ, καὶ ὀλόκληρον, καὶ ἐλεύθερον, ἐπιγινώσκοντα τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ δημιουργὸν τῶν ἀπάντων Θεὸν, τὸν ἐπισυναίγοντα τοὺς πεπλανημένους, καὶ διδόντα αὐτοῖς σφραγίδα σωτηρίας διὰ τῆς ἀναγεννήσεως, καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ θείου Βαπτίσματος, εἰς τὸ καταξιωθῆναι αὐτὸν τῶν ἀχράντων, καὶ ἐπουρανίων, φρικτῶν αὐτοῦ Μυστηρίων, καὶ ἐνωθῆναι τῇ αὐτοῦ ποιμνῇ τῇ ἀληθινῇ, εἰς τόπον χλόης κατασηνοῦντα, καὶ ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐντρεφόμενον, καὶ ὑπὸ βακτηρίας τῆς Σταυρῆ ποιμαντικῶς καὶ ἀσφαλῶς ὀδηγούμενον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, καὶ μεγαλοπρέπεια, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΥΡΟΥ.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ, ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ, λέγομεν· Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ. Ἐρχομένων τῶν ἀγίων Μυστηρίων ἀπὸ τῆς Προθέσεως ἐπὶ τὴν μέσσην Τράπεζαν, βασταζόντος τοῦ Πρωτοϊερέως τὸ Μύρον μετὰ τοῦ Ἀλαβάστρου, κεκαλυμμένον μετὰ τοῦ Δισκοκαλύμματος,

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσεῖο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Μυστηρίων, καὶ ὀφικεῦομένου ὑπὸ τῶν Διακόνων ἔνθεν καὶ κείθεν, βασταζόντων Ῥιπίδια ζυγαῖς ζ'. προηγουμένου καὶ τοῦ Δομestίκου, καὶ τῶν Διακόνων μετὰ λαμπάδων. Καὶ ὅτε ἔλθωσιν ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, τὰ μὲν δύο Ῥιπίδια εἰσέρχονται, κατὰ τὸ σύνηδες· τὰ δὲ ἄλλα, ζευκτὰ ἴστανται ἕως τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἀπὸ τῶν ἁγίων Θυρῶν ἔνθεν καὶ κείθεν. Ὁ δὲ Πρωτοῖερεὺς κρατῶν τὸ Μύρον, ἐκδέχεται τὸν Πατριάρχην πρὸ τῶν ἁγίων Θυρῶν μετὰ τοῦ Μύρου. Καὶ ἐρχόμενος ὁ Πατριάρχης, λαμβάνει ἐξ αὐτοῦ τὸ Ἀλάβαστρον, καὶ τίθησιν εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, κατῶθεν τοῦ δευτέρου Ποτηρίου· καὶ οὕτως εἰσέρχονται κατὰ τὸ λοιπὸν τὰ Ἅγια. Εἶθ' οὕτως, ὁ ἐν τῷ Ἄμβωνι Διάκονος λέγει· Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ· Μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἀρχιερέα· Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι· Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, ὁ μὲν τῷ Ἄμβωνι Διάκονος ἴσταται σιγῶν· ὁ δὲ Πατριάρχης ἀνέρχεται ἐν τῇ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς κρηπίδι, καὶ ἀποσκευάζει τὸ ἅγιον Μύρον, καὶ σφραγίζει αὐτὸ γ'. ἐπιλέγων μυστικῶς τὴν ἐπομένην Εὐχὴν.

Κύριε τοῦ ἐλέους, καὶ Πατὴρ τῶν φώτων, παροῦ πάσα δόσις ἀγαθῆ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον δίδοται, παρὰ σοῦ ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις χάριν, εἰς τὴν διακονίαν τοῦ μεγάλου τούτου καὶ ζωποιοῦ Μυστηρίου, ὡς ἔδωκας Μωϋσεῖ τῷ πιστῷ σου θεράποντι, καὶ τῷ δούλῳ σου Σαμουὴλ, καὶ τοῖς ἁγίοις σου Ἀποστόλοις, καὶ κατὰπεμψον τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐπὶ τοῦτο τὸ Μύρον· ποίησον αὐτὸ χρίσμα βασιλικόν, χρίσμα πνευματικόν, ζωῆς φυλακτήριον, ἁγιαστικόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως· τὸ προσδεῦσαν μὲν ἐν Νόμῳ, ἐκλάμψαν δὲ ἐν καινῇ Διαθήκῃ· ἐν ᾧ ἔχρισαν Ἱερεῖς τε, καὶ Ἀρχιερεῖς, Προφῆταις, καὶ πάντας τοὺς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας ὑπ' αὐτῶν, καὶ τῶν καθεξῆς Ἐπισκόπων, καὶ Πρεσβυτέρων ἀναγεννηθέντας ἕως τῆς σήμερον. Ναί, Δέσποτα Θεέ Παντοκράτορ, ἀνάδειξον αὐτὸ, τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου καὶ

προσκυνητοῦ σε Πνεύματος, ἔνδυμα ἀφθαρσίας, καὶ σφραγίδα τελειοποιῶν, ἐντυποῦσαν τοῖς τὸ θεῖόν σου λουτρόν δεχομένοις, τὴν θεῖαν σε ὀνομασίαν, καὶ τῆ μονογενῆς σε Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἐνώπιόν σου γνωστὸς, οἰκείους, καὶ πολίτας, δούλους σου, καὶ παιδίσκας, ἡγιασμένους ψυχῇ καὶ σώματι, ἀπηλλαγμένους πάσης κακίας, καὶ πάσης ἁμαρτίας λελυτρωμένους, τῇ περιβολῇ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀχράντου σου δόξης ἐπιγινώσκουσθαι, διὰ τῆς ἁγίας ταύτης σημειώσεως, ὑπὸ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανοῦ Δυναμῆως, καὶ φοβεροὺς πᾶσιν ὑπάρχειν τοῖς πονηροῖς καὶ ἀκαθάρτοις δαίμοσιν· ἵνα ὧσι λαὸς περιούσιος, βασιλεῖον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, ἐσφραγισμένοι διὰ τοῦ ἀχράντου σου Μυστηρίου τούτου, καὶ τὸν Χριστόν σου ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν φέρωσιν, εἰς κατοικήριον σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐν ἁγίῳ Πνεύματι. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ ὁ Πατριάρχης εὐχεται.

Σοὶ τῷ Θεῷ τῶν ὅλων καὶ Βασιλεῖ, τὸν ἀρχένα τῆς καρδίας εὐχαριστοῦντες ἐκλίναμεν, ἀνθ' ὧν ἀναξίους ὄντας ἡμᾶς διακόνους γενέσθαι τῶν θεῶν σου τούτων κατηξίωσας Μυστηρίων· καὶ τὸν ἔλεον κηρύττομεν, ὃν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως ἐξέχεας, δέξασθαι τὸν ἁγιασμόν παρὰ σοῦ, ὡς Μύρον ἐπὶ κεφαλῆς ἱκετεύομεν· διότι Μύρον ἐκκενωθὲν ὄνομα, τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἐν ᾧ σύμπας ὁ κόσμος εὐωδιάζεται, ὅσος ὄρατός, καὶ ὅσος ἀόρατος. Σὺ γὰρ προσκυνητὸς ὑπάρχεις καὶ δεδοξασμένος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα σφραγίσας, καλύπτει αὐτό. Καὶ τότε προτρα-

πείς ὁ ἐν τῷ Ἀμβωνι Διάκονος, λέγει· Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες. Ταῦτά δὲ ῤιπίδια ἴσταται μέχρι τοῦ, Πληρωθήτω. Ὅτε δὲ μελλοῦσιν ἐξέρχεσθαι τὰ Ἁγία, ἴσταμένου τοῦ Πρωτοϊερέως ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, λαμβάνει ὁ Πατριάρχης τὸ Μύρον, καὶ ἐπάγει, καὶ δίδωσιν αὐτὸ τῷ Πρωτοπαπᾶ. Καὶ ἔκτοτε ἀποκινουσι καὶ τὰ ῤιπίδια, καὶ αἴρονται καὶ οἱ Διάκονοι, καὶ ἀπέρχονται, καὶ δὴ ἦλθον μετὰ τῶν ῤιπιδίων. Καὶ ἐμβαλλεται παρὰ τοῦ Πρωτοπαπᾶ τὸ ἐν τῷ Ἀλαβάστρω Μύρον εἰς τὸ ἀγγεῖον, ἔνθα ἐν τὸ Νάρδιον.

Ἡ δὲ ὕλη τοῦ Μύρου, ἔχει οὕτως.

Εἰς ματλαῖα Ἐλαίου β'. καὶ Οἴνου, ὅσα μέτρα ἰκανά εἰσι ἐπὶ τὸ βράζεσθαι μετὰ τοῦ Ἐλαίου, ὥστε εἶναι ὑποκάτω τοῦ Ἐλαίου τὸν Οἶνον πάντοτε, καὶ μὴ ἐκκαίεσθαι τὸ Ἐλαμον. Κόρου, λίτρας β'. Ξυλοβαλσάμου, λίτρας γ'. Ἐχινάνθης, λίτρας β'. Πεπέρεως, λίτρας ε'. Σμύρνης, λίτρας δ'. Στύρακος, λίτραν ἁ. Πεπέρεως μακροῦ, λίτρας β'. Ξυλοκασσίας, λίτρας γ'. Φύλλου Ἰνδικοῦ, λίτρας γ'. Καρποβαλσάμου, λίτρας β'. Κυπέρεως, λίτρας ε'. Μητζόκοκκα, λίτρας γ'. Κελτικοῦ, λίτραν ἁ. Κασσίας μελαίνης, λίτρας β'. Καρυοφύλλων, λίτρας, γ'. Καγχρέων, λίτρας β'. Κινναμώμου, λίτρας ς'. Ἀσσάρου, λίτρας β'. Μάπαρος, λίτραν ἁ. Τερεβύνθης, λίτρας ς'. Πετίτου, λίτρας ς'. Μυροβαλάνου, λίτρας β'. Σαμφύχου, λίτραν ἁ. Λαδάνου, λίτρας ε'. Λιβάνου, λίτρας ε'. Στάχου, λίτραν ἁ. Τζιντζιβέρεως, λίτρας δ'. Ζουτωμπᾶ, λίτρας β'. Βοτάνης Ξενοικῆς ταύτης ἀέρου, λίτρας β'. Ἐλενίου, λίτρας β'. Ἀριστολοχίας, λίτραν ἁ. Ἰρεως, λίτραν ἁ. Βόχου, λίτραν ἁ. Ξυλαλός, λίτραν ἁ. Βαλσαμῆλαίου, ὅσον δίδωσιν ἢ εὐπορία ἐν ᾧ καὶ Μόσχου ἑξάγια β'.

Καὶ ταῦτα περὶ τοῦ ἡμετέρου Μύρου.

Τὸ δὲ πιστικὸν Μύρον, ὅπερ ὁ Μωϋσῆς πρῶτος, παρὰ Θεοῦ κελευσθεῖς ἐποίησε διὰ τὴν τῶν Ἀρχιερέων χρίσιν, καὶ τῶν Ἱερέων, περὶ οὗ οἶμαι καὶ Δαυὶδ λέγει· Ὡς Μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρῶν ὅπερ ἦν συντεθειμένον ἐξ εἰδῶν τεσσάρων, Σμύρνης, Ἄνθους Κινναμώμου, εὐώδους Ἰρεως, Καλάμου εὐώδους, καὶ Ἐλαίου. Πιστικὸν δὲ εἴρηται, ἢ Μυστικὸν, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἀνθρώπους ἐπιστήμονας σοφοὺς ἔστησεν ἐργάζεσθαι αὐτὸ,

καὶ μόνον ὁ Μωϋσῆς μυστικῶς τοῦτο διαταξάμενος· τὸ δὲ Ἀλάβαστρον, ἀγγεῖον ὑέλιον ἐστὶν ἀνευ λαβῆς πεπονημένον τινός· ὃ δὲ Βυκίον οὕτως λέγεται.

ΤΑΕΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

ΔΙΑΚΟΝΟΥ.

Μετὰ τὸ εἶπεῖν τὸν Ἀρχιερέα τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ, Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν, ἐξελθόντες δύο Διάκονοι ἐκ τοῦ ἁγίου Βήματος, λαμβάνουσι τὸν μέλλοντα χειροτονεῖσθαι Διάκονον, ἐστῶτα ἐν τῇ Σολέα, καὶ εἰσάγουσιν αὐτὸν εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, κυκλοῦντες τὴν ἁγίαν Τραπέζαν τρίς, ψάλλοντες καὶ τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες. Εἶτα προσερχόμενος τῷ Ἀρχιερεῖ, σφραγίζεται γ' τὴν κεφαλὴν. Καὶ μετὰ τοῦτο κελεύει ὁ Ἀρχιερεὺς ἀποζώσασθαι τοῦτον, καὶ ἀρθῆναι τὸ μανδύλιον. Εἶτα ἐρείδει ὁ χειροτονούμενος τὸ μέτωπον αὐτοῦ τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, καὶ κλίνει τὸ γόνυ τὸ δεξιόν. Καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου ἐκφωνήσαντος τὸ, Πρόσχωμεν· ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ἐπιχειμένην τὴν δεξιὰν χεῖρα τῇ κεφαλῇ τοῦ χειροτονημένου, ἐκφωνεῖ·

Η Δεῖα χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν εὐλαβέστατον Ὑποδιάκονον, εἰς Διάκονον· εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος.

Καὶ ψάλλεται εὐθύς τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἐκ γ'· παρὰ τῶν ἐν τῷ Βήματι, καὶ παρὰ τῶν ἐκτός. Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς σφραγίζει γ' τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν· καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπιχειμένην, εὐχεται οὕτω μυστικῶς.

Κ Ὑριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃ τῇ προγνώσει τῇ σῆ τὴν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος χορηγίαν καταπέμπων ἐπὶ τοὺς

ώρισμένους ὑπὸ τῆς σῆς ἀνεξιχνιάστου δυνάμεως, λειτουργοὺς γενέσθαι, καὶ ἐξυπηρετεῖσθαι τοῖς ἀχράντοις σου Μυστηρίοις· αὐτὸς Δέσποτα καὶ τοῦτον, ὃν εὐδόκησας προχειρισθῆναι παρ' ἐμοῦ εἰς τὴν τῆς Διακονίας λειτουργίαν, ἐν πάσῃ σεμνότητι διατήρησον, ἔχοντα τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει· δώρησαι δὲ αὐτῷ τὴν χάριν, ἣν ἐδώρησω Στεφάνῳ τῷ Πρωτομάρτυρί σου· ὃν καὶ ἐπάλεσας πρῶτον εἰς τὸ ἔργον τῆς διακονίας σου· καὶ καταξίωσον αὐτὸν, κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον, οἰκονομησάμενος τὸν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος δεδωρημένον αὐτῷ βαθμὸν· οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιῶνται· καὶ τέλεον ἀνάδειξον δοῦλόν σου. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ Ἀμήν, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκούειν τοὺς συμπαρόντας Διακόνους, καὶ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

ὑπὲρ τῆς Ἀρχιεπισκόπῃ ἡμῶν (τῆ δεῖνος) Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, καὶ σωτηρίας αὐτῆς, καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) τοῦ νυνὶ προχειριζομένου Διακόνου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόθρωπος Θεὸς ἡμῶν ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Διακονίαν χαρίσῃται, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως.

ὑπὲρ τῆς ῥυσθῆναι ἡμᾶς. Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον. κτλ.

Καὶ τούτων ῥηθέντων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, εὐχεται οὕτω μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ τῇ ἀφθάρτῳ σου φωνῇ τοῖς Ἀποστόλοις σου ᾤπισσας τὸν τῆς διακονίας νόμον,

καὶ τὸν Πρωτομάρτυρα Στέφανον τοιοῦτον ἀναδείξας, καὶ πρῶτον αὐτὸν κηρύξας τὸ τοῦ Διακόνου πληροῦντα ἔργον, καθὼς γέγραπται ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ σου: "Ὁς τις θέλει ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν διάκονος. Σὺ Δέσποτα τῶν ἀπάντων, καὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, ὃν κατηξίωσας τὴν τοῦ Διακόνου ὑπεισελθεῖν λειτουργίαν, πλήρωσον πάσης πίστεως, καὶ ἀγάπης, καὶ δυνάμεως, καὶ ἁγιασμοῦ, τῇ ἐπιφοιτήσῃ τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος· οὐ γὰρ ἐν τῇ ἐπιθέσει τῶν ἐμῶν χειρῶν, ἀλλ' ἐν τῇ ἐπισκοπῇ τῶν πλουσίων σου οἰκτιρμῶν δίδοται χάρις τοῖς ἀξίοις σου, ἵνα καὶ οὗτος πάσης ἀμαρτίας ἐκτός γενόμενος, ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεώς σου ἀμέμπτως σοι παραστῇ, καὶ τὸν μισθὸν τὸν ἀδιάψευστον τῆς σῆς ἐπαγγελίας κομίσηται. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, περιτίθησι τὸ Ὠράριον τῷ χειροτονηθέντι, κατὰ τὸν ἀριστερὸν ὦμον, λέγων· "Ἄξιος· καὶ ψάλλεται συνήθως τρίτον τὸ, Ἄξιος, παρὰ τῶν τοῦ Βήματος, καὶ τρίτον παρὰ τῶν Ψαλτῶν. Εἶτα ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς ἅγιον Ῥιπίδιον, λέγων ὁμοίως· "Ἄξιος· καὶ ἀσπάζονται αὐτὸν πάντες οἱ Διάκονοι.

Ὁ δὲ τὸ Ῥιπίδιον λαβὼν, ἵσταται ἐκ πλαγίου τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ μέρους, καὶ ριπίζει ἐπάνω τῶν Ἁγίων. Καὶ ὁ ἕτερος Διάκονος ἵσταται ἔξω τοῦ Βήματος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, καὶ λέγει·

Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ τὰ λοιπὰ.

Εἰς δὲ τὸν τῆς Μεταλήψεως καιρὸν, πρῶτος τῶν ἄλλων Διακόνων ὁ χειροτονηθεὶς μετέχει τῶν θείων Μυστηρίων, καὶ λέγει τὰ Διακονικὰ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, ἤγουν, τὸ, Ὁρθοὶ μεταλαβόντες.

Ταῦτα δὲ γίνονται, ὅταν γίνηται Λειτουργία τελεία. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν ταῖς Προηγιασμέναις γίνεται, ἰστέον, ὅτι μετὰ τὸ ἀποτεθῆναι τὰ Προηγιασμένα ἐν τῇ ἁγίᾳ Τρα-

πέζη, πρὶν εἶπεῖν τὸν Διακόνον. Πληρώσωμεν τὴν δέησιν, προσάγεται ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι, καὶ γίνεται ἡ τάξις τῆς Χειροτονίας, ὡς ἔφημεν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.

Μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὸν Χερουβικὸν ὕμνον, ἵσταται ἐν τῇ Σολέα ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι Πρεσβύτερος· καὶ ἐξερχόμενοι δύο Διακόνου, λαμβάνουσιν αὐτὸν ἐξ ἑκατέρου μέρους, καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἄχρι τῶν ἁγίων Θυρῶν· ἐκεῖ δὲ ἀπολύουσιν αὐτὸν οἱ Διακόνου, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν δύο Πρεσβύτεροι, ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος, καὶ κυκλοῦσι τρεῖς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ψάλλοντες καὶ τὸ, **Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες.**

Ἰστέον δὲ ὅτι, ὅταν ψάλλωσι τὸ, **Ἅγιοι Μάρτυρες,** κἀδῆται ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς θρονίον, καὶ ἐκεῖ, ὅπερ κυκλοῦσι γύρωθεν, ὅταν ἔρχονται ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, ποιοῦσι μετανοίαν· καὶ ὁ χειροτονούμενος ἀσπάζεται τὸ γόνυ τοῦ Ἀρχιερέως ἐπάνω τοῦ Ὠμοφορίου.

Ἔττα, ἀμισταμένου τοῦ Ἀρχιερέως, προσέρχεται αὐτῷ ὁ χειροτονούμενος, καὶ σφραγίζεται τρίτον τὴν κεφαλὴν παρ' αὐτοῦ. Καὶ μετὰ ταῦτα, ἐρείσας τὸ μέτωπον τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, κλίνει καὶ ἄμφω τὰ γόνατα. Καὶ ἐκφωνοῦντος τοῦ Διακόνου, **Πρόσχωμεν**· εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἔχων καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπικειμένην αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ.

Π Δεῖα χάρις, ἢ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληρῶσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν εὐλαβέστατον Διακόνον εἰς Πρεσβύτερον· εὐζώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος.

Καὶ λέγῃσι τὸ, Κύριε ἐλέησον γ' οἱ ἐντὸς τοῦ Βήματος,

ὁμοίως καὶ οἱ Ψάλται. Παλιν οὖν σφραγίσας αὐτὸν τρίς, καὶ τὴν χεῖρα ἔχων ἐπιχειμένην, τοῦ Διακόνου εἰπόντος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Ο Θεὸς ὁ ἀναρχος καὶ ἀτελεύτητος, ὁ πάσης κτίσεως πρεσβύτατος ὑπάρχων, ὁ τῇ προσηγορίᾳ τοῦ Πρεσβυτέρου τιμήσας τοὺς ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ ἀξιωθέντας ἱερουργεῖν τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, καὶ τοῦτον, ὃν εὐδόκησας προχειρισθῆναι παρ' ἐμοῦ, ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, καὶ ἀκλινεῖ τῇ πίστει, εὐδόκησον ὑποδέξασθαι τὴν μεγάλην ταύτην χάριν τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος, καὶ τέλειον ἀνάδειξον δοῦλόν σου, ἐν πᾶσιν εὐαρεστοῦντά σοι, καὶ ἀξίως πολιτευόμενον τῆς δωρηθείσης αὐτῷ, ὑπὸ τῆς σῆς προγνωστικῆς δυνάμεως, μεγάλης ταύτης Ἱερατικῆς τιμῆς. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν ταύτην, λέγει ὁ Πρωτοπαπᾶς λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκούειν ταῖς συμπαρόντας, καὶ ἀποκρινεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

Ἐπὲρ τῆς Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τῆ δεῖνος) Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας αὐτῆ, καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) νυνὶ προχειριζομένου Πρεσβυτέρου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἱερωσύνην χαρίσεται, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, κτλ.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς, ἔχων ἔτι τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, εὐχεται οὕτω καὶ αὖθις, μυστικῶς.

Ο Θεὸς ὁ μέγας ἐν δυνάμει, καὶ ἀνεξιχνίαστος ἐν συνέσει, ὁ θαυμαστός ἐν βουλαῖς, ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· αὐτὸς Κύριε, καὶ τοῦτον, ὃν εὐδόκησας τὸν τῷ Πρεσβυτέρου ὑπεισελθεῖν βαθμὸν, πλήρωσον τῆς τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος δωρεᾶς· ἵνα γένηται ἄξιος παρεστάναι ἀμέμπτως τῷ Θυσιαστηρίῳ σου, κηρύσσειν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας σου, ἱερουργεῖν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας σου, προσφέρειν σοι δῶρα καὶ θυσίας πνευματικὰς, ἀνακαινίζειν τὸν λαόν σου διὰ τῆς τοῦ λουτροῦ παλιγγενεσίας· ὅπως καὶ αὐτὸς ὑπαντήσας ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐπιδημίᾳ τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, δέξηται τὸν μισθὸν τῆς ἀγαθῆς οἰκονομίας τοῦ οἰκείου τάγματος, ἐν τῷ πλήθει τῆς ἀγαθότητός σου. Ὅτι ἠυλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, κτλ.

Καὶ μετὰ τὸ Ἀμὴν, ἀνίστησιν αὐτὸν, καὶ φέρει τὸ ὀπισθεν τοῦ Ὠραρίου αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ δεξιοῦ μέρους, λέγων· Ἄξιος. Ἐἶτα ἐνδύων αὐτὸν τὸ Φελόνιον, ἐκφωνεῖ καὶ αὖθις τὸ, Ἄξιος. Καὶ ψάλλουσιν αὐτὸ οἱ τε τοῦ Βήματος, καὶ οἱ Ψάλται.

Καὶ οὕτως ἀσπάζεται τὸν Ἀρχιερέα, καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους· καὶ ἀπερχόμενος, ἵσταται μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων ἀναγινώσκων τὸ Κοντάκιον. Καὶ ὁ Διάκονος ἵσταται εἰς τὸν συνήθη τόπον, λέγων τὸ, Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὅτε δὲ τελειωθῶσι τὰ Ἅγια, καὶ μέλλει εἰπεῖν. Ὡστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσι, προσέρχεται ὁ χειροτονηθεὶς, καὶ ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγων οὕτως.

Λάβε τὴν παρακαταθήκην ταύτην, καὶ φύλαξον αὐτήν, ἕως τῆς Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτε παρ' αὐτοῦ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι αὐτήν.

Ὁ δὲ λαβὼν, ἀσπάζεται τὴν χεῖρα τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ μεθίσταται, ἐν ᾧ πρότερον ἴστατο τόπῳ, τὰς μὲν χεῖρας θεῖς ἐπάνω τῆς ἁγίας Τραπέζης, καθ' ἑαυτὸν δὲ λέγων τὸ. Κύριε ἐλέησον, καὶ τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὅτε δὲ μέλλει εἰπεῖν Ἐλεῖσόν με ὁ Θεός, τότε ὁ χειροτονηθεὶς, ἀποδίδωσι τὴν ἅγιον Ἄρτον, καὶ παρὰ τῷ Ἀρχιερέως μεταλαμβάνει πρῶτος τῶν ἄλλων, καὶ λέγει καὶ τὴν Ὁπισθάμβωνον Εὐχὴν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ.

Μετὰ τὴν τοῦ Τρισαγίου συμπλήρωσιν, ἀνεισιν ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὴν κρηπίδα τὴν πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης, καὶ προσάγεται τούτῳ παρὰ τῶν συμπαρόντων τριῶν Ἀρχιερέων ὁ χειροτονεῖσθαι μέλλων, ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους· ὁ δὲ Χαρτοφύλαξ ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ δίδωσιν αὐτῷ χάρτην, ἐν ᾧ γέγραπται, εἰ μὲν Πατριάρχης ἐστὶν ὁ χειροτονῶν, ταῦτα.

Ψήφω καὶ δοκιμασίᾳ τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, καὶ Θεοφιλεστάτων Ἀρχιεπισκόπων, καὶ Ἐπισκόπων.

Εἰδὲ Μητροπολίτης, ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει, ταῦτα.

Ψήφω καὶ δοκιμασίᾳ τῶν Πανιερωτάτων Μητροπολιτῶν, Θεοφιλεστάτων Ἀρχιεπισκόπων τε καὶ Ἐπισκόπων, ἡ θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τον δεῖνα) τὸν εὐλαβέστατον ὑποψήφιον, Μητροπολίτην τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως (δεῖνος)· εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος.

Καὶ οἱ τῷ Βήματος καὶ οἱ ἐκτός, τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'. Ἐπιδιδομένου τοίνυν τοῦ τοιοῦτου χάρτου τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ τοῦ Χαρτοφύλακος, ἢ τοῦ Ἀρχιδιακόνου λέγοντος τὸ, Πρόσχωμεν· ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὰ γεγραμμένα, εἰς ἐπήκοον τῶν περιεστώτων· καὶ πάντων φωνούντων τὸ,

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσεῖο Τυπάλδων Ἰακωβάτων

Κύριε ἐλέησον, ὡς προδεδήλωται, ἀναπτύσσει τὸ Εὐαγγέλιον ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἐπιτίθησι τῇ κεφαλῇ, καὶ τῷ τραχήλῳ τοῦ χειροτονουμένου, συνεφαπτομένων καὶ τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων. Ἐἶτα ποιῶν Σταυροὺς τρεῖς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἔχων ἐπικειμένην αὐτῷ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, εὐχεται οὕτω υυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ νομοθετήσας ἡμῖν, διὰ τοῦ πανευφήμου σου Ἀποστόλου Παύλου, βαθμῶν καὶ ταγμάτων τάξιν, εἰς τὸ ἐξυπηρετεῖσθαι, καὶ λειτουργεῖν τοῖς σεπτοῖς καὶ ἀχράντοις σου Μυστηρίοις, ἐν τῷ ἀγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους· αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, καὶ τοῦτον τὸν ψηφισθέντα, καὶ ἀξιωθέντα ὑπεσελθεῖν τὸν Εὐαγγελικὸν ζυγόν, καὶ τὴν Ἀρχιερατικὴν ἀξίαν, διὰ τῆς χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ τῶν συμπαρόντων Λειτουργῶν καὶ Συνεπισκόπων, τῇ ἐπιφοιτήσει, καὶ δυνάμει, καὶ χάριτι τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος ἐνίσχυσον, ὡς ἐνίσχυσας τοὺς ἀγίους σου Ἀποστόλους, καὶ Προφήτας· ὡς ἔχρισας τοὺς Βασιλεῖς· ὡς ἠγίασας τοὺς Ἀρχιερεῖς· καὶ ἀνεπίληπτον αὐτοῦ τὴν Ἀρχιερωσύνην ἀπόδειξον, καὶ πάσῃ σεμνότητι κατακοσμῶν ἅγιον ἀνάδειξον, εἰς τὸ ἄξιον γενέσθαι, τοῦ αἰτεῖν αὐτὸν τὰ πρὸς σωτηρίαν τοῦ Λαοῦ, καὶ ἐπακούειν σε αὐτοῦ. Ὅτι ἠγίασται σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία, κτλ.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, λέγει τῶν συγχειροτονοῦντων Ἀρχιερέων εἰς, λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκούειν τοὺς συνόντας Ἀρχιερεῖς, καὶ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἀνῶθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, καὶ σωτηρίας αὐτῆ, καὶ τῆ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῆ, τῆ Κυρίῃ δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ δούλου τῆ Θεῆ (τῆ δε) τῆ νυνὶ προχειζομένου Ἐπισκόπου καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῆ, τῆ Κυρίῃ δεηθῶμεν.

Ὁ πῶς ὁ φιλόνητος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἀρχιερωσύνην χαρίσεται, τῷ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, καὶ χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκόντων ἐν αὐταῖς, τῷ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοήθειας καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντης κτλ. Καὶ τούτων λεγομένων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ὡσαύτως τῆ τοῦ χειροτονουμένου κορυφῇ τὴν χεῖρα ἐπικειμένην εὐχεται οὕτω μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἀνθρώπου φύσιν τὴν τῆς Θεότητος ὑπενεγκεῖν οὐσίαν, τῆ σῆ οἰκονομία ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν διδασκάλους καταστήσας, τὸν σὸν ἐπέχοντα θρόνον, εἰς τὸ ἀναφέρειν σοὶ θυσίαν, καὶ προσφοράν ὑπερ πάντων τοῦ λαοῦ σου· σὺ Χριστέ, καὶ τοῦτον τὸν ἀναδειχθέντα οἰκονόμον τῆς Ἀρχιερατικῆς χάριτος, ποιήσον γενέσθαι μιμητὴν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Ποιμένος, τιθέντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπερ τῶν προβάτων σου, ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, φωστῆρα ἐν κόσμῳ· ἵνα καταρτίσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐμπιστευθείσας αὐτῷ ἐπὶ τῆς παρούσης ζωῆς, παραστῆ τῷ βήματί σου ἀκαταισχύντως, καὶ τὸν μέγαν μισθὸν λάβῃ, ὃν ἠτοίμασας τοῖς ἀθλήσασιν ὑπερ τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου σου. Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν, καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, αἶρει τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τίθησιν εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Καὶ οὕτως ἐπιτίθησι τῷ Χειροτονηθέντι τὸ Ὠμοφόριον, λέγων· Ἄξιός ὁμοίως καὶ ὁ Κληρὸς τὸ αὐτό.

Ἐἶτα τὸν χειροτονηθέντα ἀσπάζεται ὁ χειροτονήσας, καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι. Καὶ τῆς συνήθους εὐφημίας τε-

λουμένης, ἀνέρχονται εἰς τὸ Σύνθρονον. Καὶ καθεζόμενος πρῶτος ὁ χειροτονηθεὶς, εἰρηνεύει εἰς τὸν Ἀπόστολον, καὶ πρῶτος τῶν ἄλλων τοῦ τιμίου Σώματος, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ μεταλαμβάνει. Αὐτὸς καὶ τῷ χειροτονήσαντι, καὶ τοῖς λοιποῖς μεταδίδωσι.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ.

Μετὰ τινος πλατυτέρας ἐκθέσεως τῶν γινομένων.

Ἀρχονται τῆς Θείας Λειτουργίας· καὶ ὅταν ἐξέλθωσιν οἱ Ἱερεῖς εἰς τὴν πρώτην Εἴσοδον τῆς Θείας ἱεουργίας, συνέρχεται μετ' αὐτῶν καὶ ὁ Ὑποψήφιος· καὶ πληρουμένης τῆς Εἴσοδου, λέγει ὁ Διάκονος· Σοφία, ὀρθοί. Καὶ εἰσέρχεται μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου μόνος εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον· οἱ δὲ Ἱερεῖς καὶ Κληρικοὶ ἴστανται κύκλῳ τοῦ Ὑποψηφίου, πρὸς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ. Τρεῖς δὲ Ἀρχιερεῖς, ἢ καὶ πλείονες τούτων, ἐνδεδυμένοι πάσας ταῖς Ἀρχιερατικαῖς στολαῖς, καθέζονται ἐν τοῖς θρόνοις αὐτῶν, πρὸ τῶν ἁγίων Θυρῶν τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου. Ὁ δὲ πρῶτος Ἀρχιερεὺς, ὁ μέλλων ποιῆσαι τὴν χειροτονίαν, καθέζεται μέσον τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων. Καὶ ὁ Διάκονος τοῦ Εὐαγγελίου λέγει μεγαλοφώνως· Πρόσχωμεν.

Εἰς δὲ τῶν Κληρικῶν ὁ λογιώτατος, εὐθύς ποιεῖται τὴν πρώτην προσαγωγὴν τοῦ Ὑποψηφίου, κηρύσσων, καὶ λέγων ταῦτα·

Προσφέρεται ὁ Θεοφιλέστατος Ὑποψήφιος ἐστερωμένος, (ὁ δεῖνα) τοῦ χειροτονηθῆναι Ἐπίσκοπον τῆς Θεοσώστου Πόλεως, (τῆς δεῖνος).

Καὶ προσφέρεται ὑπὸ τῶν Κληρικῶν ὁ Ὑποψήφιος ἀρχὴ τῆς οὐράς τοῦ Ἀετοῦ, κρατῶν ἐπὶ χεῖρας αὐτοῦ ἐγγρά.

φως τοὺς θεοὺς Διβέλλους τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ μέλλων χειροτονῆσαι αὐτὸν Ἀρχιερεὺς.

Τί προσῆλθες ἐνθάδε παρ' ἡμῶν αἰτῶν;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ Ὑποψήφιος, λέγων.

Τὴν χειροτονίαν τῆς Ἀρχιερατικῆς χάριτος, συμφηφισαμένων με τῶν Κληρικῶν τῆς ἀγιωτάτης Ἐπισκοπῆς (τῆς δεῖνος).

Καὶ λέγει πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς· Καὶ τί πιστεύεις; Καὶ ὁ Ὑποψήφιος ἀποκρίνεται, λέγων μεγαλοφώνως τὸ ἅγιον Σύμβολον, οὕτω·

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεὸν, Πατέρα παντοκράτορα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Καὶ εὐθὺς λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς, εὐλογῶν αὐτὸν σταυροειδῶς. Ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ σοῦ.

Εἶτα προσφέρεται ὑπὸ τῶν Κληρικῶν αὐτοῦ ὁ Ὑποψήφιος, ἄχρι μέσου τοῦ Ἄετοῦ, κηρύσσοντας τὴν προσαγωγὴν αὐτοῦ τοῦ ἐντιμοτέρου τῶν Κληρικῶν, ὡς δεδηλωται. Καὶ ἰσταμένου τοῦ Ὑποψηφίου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἄετοῦ, προσφωνεῖ αὐτὸν, καὶ λέγει ὁ ἕτερος Ἀρχιερεὺς·

Δήλωσον ἡμῖν πλατύτερον, πῶς ὁμολογεῖς καὶ περὶ τῶν ἰδιοτήτων τῶν τριῶν Ὑποστάσεων τῆς ἀκαταλήπτου Θεότητος;

Καὶ ὁ Ὑποψήφιος διαπρυσία καὶ μεγάλη φωνῇ εἰς ἐπήκοον πάντων, τὸν δεύτερον Δίβελλον ἔτως ἀναγινώσκει.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεὸν, ἐν τρισὶ Προσώποις μεριζόμενον, Πατέρα φημί, καὶ Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα· μεριζόμενον λέγω κατὰ τὸν τῆς ἰδιότητος λόγον· ἀμέριστον δὲ κατὰ τὴν οὐσίαν, καὶ ὅλη Τριάς ἡ αὐτή, καὶ ὅλη Μονὰς ἡ αὐτή· Μονὰς, κατὰ τὴν οὐσίαν, καὶ φύσιν, καὶ μορφήν· Τριάς, κατὰ τὴν ἰδιότητα, καὶ ὀνομασίαν· ὀνομάζεται γὰρ, ὁ μὲν, Πατὴρ, ὁ δὲ, Υἱὸς, τὸ δὲ, ἅγιον Πνεῦμα· ὁ Πατὴρ ἀγέννητος, καὶ ἀναρχος· οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῦ τι πρεσβύτερον· ἦν γὰρ ἐκεῖνος, καὶ πάντως ἦν Θεός· ἀναρχος δὲ, ὅτι μὴ ἔκτινος ἔχει τὸ εἶναι, ἢ ἐξ ἑαυτοῦ. Πιστεύω δὲ, ὅτι ὁ Πατὴρ αἰτία ἐστὶν Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος· τοῦ μὲν

Υίου, γεννητῶς, τοῦ δὲ ἁγίου Πνεύματος, ἐκπορευτῶς· μη-
 δεμιᾶς διαστάσεως, μηδὲ ἀλλοτριώσεως ἐν τούτοις θεω-
 ρουμένης, ἢ μόνον τῆς διαφορᾶς τῶν ὑποστατικῶν ἰδιωμα-
 των· ὅτι ὁ μὲν Πατὴρ γεννᾷ τὸν Υἱόν, καὶ προβάλλει
 τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὁ δὲ Υἱὸς γεννᾶται ἐκ μόνου
 τοῦ Πατρὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ
 Πατρὸς. Καὶ οὕτω μίαν ἀρχὴν πρεσβεύω, καὶ ἐν αἴτιον
 ἐπιγινώσκω τὸν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Πνεύματος· λέγω δὲ τὸν
 Υἱὸν ἀρχὴν ὑπέρχρονον καὶ ἀόριστον· οὐχ ὡς ἀρχὴν τῶν
 κτισμάτων, οἷονεὶ πρωτόκτιστον ὄντα, τὰ πρεσβεῖα τού-
 των ἐπιφερόμενον· ἀπαγε! τῆτο τῆς Ἀρειανῶν δυσσεβείας
 ἐστὶ παραλήρημα· ἐκεῖνος γὰρ ὁ δυσώνυμος ἐβλασφήμει
 κτίσμα τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἐγὼ δὲ λέγω
 ἀρχὴν τὸν Υἱὸν ἐκ τοῦ ἀνάρχου ὄντα, ἵνα μὴ παραδεχ-
 θῶσι δύο ἀρχαί· μετὰ τῆς ἀρχῆς δὲ ἐπὶ τοῦ Υἱοῦ τὸ
 Πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἐπειδὴ καὶ ἅμα καὶ ὁμοῦ τὸ εἶναι ἔχου-
 σιν ἐκ Πατρὸς, ὁ, τε Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· ὁ μὲν
 γεννητῶς, τὸ δὲ ἐκπορευτῶς, ὡς εἴρηται· καὶ ἔθ' ὁ Πατὴρ
 διήρηται τοῦ Υἱοῦ, οὐθ' ὁ Υἱὸς τοῦ Πνεύματος, οὔτε τὸ
 Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ· ἀλλ' ὅλος ἐστὶν ὁ
 Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ ὅλος ὁ
 Υἱὸς ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ ὅλον τὸ
 Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ· ἦνωνται γὰρ
 διηρημένως, καὶ διήρηνται ἠνωμένως. Ὁμολογῶ δὲ, ὅτι ὁ
 τοῦ Θεοῦ Λόγος συναΐδιος τῷ Πατρὶ, ὁ ὑπέρχρονος, ὁ ἀ-
 περίληπτος, ὁ ἀπεριόριστος κἀτεισι μέχρι τῆς ἡμῶν φύ-
 σεως, καὶ ἄνθρωπον τεταπεινωμένον, καὶ ὅλον τὸν περιπε-
 πτωκότα λαμβάνει ἐκ τῶν ἀγνῶν καὶ παρθενικῶν αἱμάτων
 τῆς μόνης παναμώμου καὶ καθαρᾶς Παρθένου· ἵνα ὅλω
 τῷ κόσμῳ τὴν σωτηρίαν καὶ χάριν ἕνεκα τῆς ἰδίας εὐσ-
 πλαγγνίας χαρίσθαι· καὶ γέγονεν ἡ καθ' ὑπόστασιν τῶν
 φύσεων ἔνωσις, οὐ ταῖς κατὰ μικρὸν προσθήκαις τε-
 λειουμένου τοῦ βρέφους, οὐδὲ κατὰ φυρμόν, ἢ σύγχυσιν, ἢ
 ἀνάκρασιν ἐνωθεισῶν τῶν συνεληλυθιῶν φύσεων· οὐδὲ ὑ-
 ποστάντος τοῦ ἀνθρώπου, ἐπιγενέσθαι τὸν Λόγον, καὶ

σχετικὴν γενέσθαι τὴν ἔνωσιν, κατὰ τὸν Θεοστυγῆ καὶ Ἰουδαιοφρόνα Νεστόριον· εἶδεν ἄνθρωπον καὶ ἄψυχον, κατὰ τὸν ἄνουν ὄντως Ἀπολλινάριον· ἐκεῖνος γὰρ ἐλήρει ἀρκεῖν τὴν Θεότητα ἀντὶ τοῦ νοός· ἐγὼ δὲ Θεὸν τέλειον αὐτὸν ὁμολογῶ, καὶ τέλειον ἄνθρωπον τὸν αὐτόν· ὃς ἅμα σὰρξ, καὶ ἅμα Θεοῦ Λόγος· σὰρξ ἔμψυχος λογικῆ τε καὶ νοερᾶ ψυχῆ, σώζοντά τε πάντα τὰ τῆς αὐτοῦ Θεότητος φυσικὰ ἀρχήματα καὶ μετὰ τὴν ἔνωσιν, καὶ μὴ τραπέντα τὰ τῆς Θεότητος αὐτοῦ, ἢ τῆς ἀνθρωπότητος, διὰ τὴν πρὸς τὸν Λόγον ἀκραιφνεστάτην συνάφειαν, φέροντα τὸν αὐτὸν μίαν ὑπόστασιν σύνθετον, δύο τὰς φύσεις καὶ ἐνεργείας, σώζουσαν τὰ ἐξ ὧν, καὶ ἐν οἷς ἦν ὁ αὐτὸς εἰς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔχοντά τε δύο θελήσεις φυσικὰς, ἢ γνωμικὰς. Ἰστέον δὲ, ὡς ἔπαθε μὲν, ὡς Θεός, λέγω σαρκί· Θεότητα παθητὴν, ἢ παθοῦσαν σαρκί, οὐδαμῶς. Ἔτι ὁμολογῶ αὐτὸν ἀναλαβεῖν πάντα τὰ ἡμέτερα ἀδιάβλητα πάθη, τὰ συνόντα τῇ φύσει ἡμῶν δίχα τῆς ἀμαρτίας, οἷον τὴν πείναν, τὴν δίψαν, τὸν κόπον, τὰ δάκρυα, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐνεργοῦντα δὲ ἐν αὐτῷ, οὐκ ἠναγκασμένως, ὡσπερ καὶ ἐν ἡμῖν, ἀλλὰ τῆς ἀνθρωπίνης θελήσεως ἀκολουθούσης τῇ θεῖα αὐτοῦ θελήσει· θέλων γὰρ ἐπεινάσει, θέλων ἐδίψησε, θέλων ἐκοπίασε, θέλων ἀπέθανε. Θνήσκει τοίνυν, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀπειδεχόμενος θάνατον, ἀπαθοῦς μενούσης τῆς αὐτοῦ Θεότητος· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπέκειτο θανάτῳ, ὁ τὴν ἀμαρτίαν αἴρων τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα πάντας ἡμᾶς ἐξάξη τῆς παμφάγου χειρὸς τοῦ θανάτου, καὶ τῷ οἰκείῳ αὐτοῦ αἵματι προσάξη τῷ οἰκείῳ Πατρὶ, καὶ σώματι προσβαλὼν ὁ θάνατος ἀνθρωπίνῳ, δυναμί Θεότητος καταρράσσεται, καὶ ἀνάγονται ἐκεῖθεν αἱ ἀπ' αἰῶνος τῶν δικαίων πεπεδημέναι ψυχαί· μετὰ δὲ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐν τῇ γῆ μετὰ τῶν Μαθητῶν ἐπιφανιόμενος, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς· δεξιάν δὲ τοῦ Πατρὸς λέγω, οὐ τοπικὴν, ἢ περιγραπτὴν· ἀλλὰ λέγω δεξιάν τῆ Θεῶ εἶναι, τὴν ἀναρχον, καὶ προαιώ-

νιον δόξαν, ἢν ἔχων ὁ Υἱὸς πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως, καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν ταύτην ἔσχηκε· συμπροσκυνεῖται γὰρ ἡ ἀγία αὐτοῦ Σὰρξ τῇ αὐτοῦ Θεότητι τιμίᾳ προσκυνήσει, οὐ προσθήκην δεξαμένης τῆς ἀγίας Τριάδος· μὴ γένοιτο! Τριάς γὰρ ἔμεινεν ἡ Τριάς, καὶ μετὰ τὴν ἔνωσιν τοῦ Μονογενοῦς, ἀχωρίστου μεινάσης τῆς ἀγίας αὐτοῦ Σαρκὸς, καὶ ἔτι μετ' αὐτοῦ μενούσης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· μετ' αὐτῆς γὰρ ἐλεύσεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, δικαίους τε καὶ ἀμαρτωλοὺς· καὶ τοῖς μὲν δικαίοις ἀποδώσων τὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς, καὶ τὴν Βασιλείαν τῶν ἑρανῶν, ἀνθ' ὧν ἐνταῦθα ἐκοπίασαν· τοῖς δὲ ἀμαρτωλοῖς αἰώνιον ἀνταμειβόμενος βάσανον, καὶ τὸ τῆς γεέννης ἀτελεύτητον πῦρ· οὐ γένοιτο πάντας ἡμᾶς τὴν πείραν ἐκφυγεῖν, καὶ τῶν ἐπηγγελμένων καὶ ἀκηράτων ἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπευλογῶν τὸν Χειροτονοῦμενον σταυροειδῶς.

Ἡ χάρις τοῦ ἀγίου Πνεύματος εἴη μετὰ σοῦ φωτίζουσα, στηρίζουσα, καὶ συνετιζουσά σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Εἶτα προσφέρεται ὁ Ὑποψήφιος ὑπὸ τῶν Κληρικῶν αὐτοῦ ἄχρι καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἄετοῦ, κηρύσσοντας τὴν προσαγωγὴν ἐνὸς τῶν Κληρικῶν, ὡς προδεδήλωται· καὶ τοῦ Ὑποψηρίου στάντος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἄετοῦ, λέγει αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς ὁ τρίτος·

Δήλωσον ἡμῖν ἔτι πλατύτερον, πῶς ὁμολογεῖς καὶ τὰ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ ἐνυποστάτου Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ πόσας φύσεις δογματίζεις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

Καὶ ὁ Ὑποψήφιος εὐθὺς μεγαλοφώνως ἀναγινώσκει τὴν τρίτην ὁμολογίαν οὕτω, ζώσῃ φωνῇ.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ, καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀοράτων· ἀναρχον μὲν, καὶ ἀγέννητον, καὶ ἀναίτιον· ἀρχὴν δὲ φυσικὴν, καὶ αἰτίαν Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος. Πιστεύω καὶ εἰς

τὸν μονογενῆ αὐτοῦ Υἱόν, ἀρρέυστως, καὶ ἀχρόνως ἐξ αὐ-
 τοῦ γεννηθέντα, ὁμοούσιον αὐτῷ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένε-
 το. Πιστεύω καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ἐξ αὐτοῦ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ συνδοξαζόμενον ὡς συναΐ-
 διον, καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ τῆς
 κτίσεως δημιουργόν. Πιστεύω τὸν ἕνα τῆς αὐτῆς ὑπερου-
 σίου, καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος, τὸν μονογενῆ Λόγον, κατελ-
 θόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ
 τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, σαρκιωθῆναι ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ
 Μαρίας τῆς Παρθένου ἐνανθρωπήσαι, τουτέστι τέλειον ἄν-
 θρωπον γενέσθαι, μένοντα Θεόν, καὶ μηδὲν μεταβαλόντα
 τῆς Θείας οὐσίας διὰ τὴν πρὸς τὴν σάρκα κοινωνίαν, ἢ ἄλ-
 λουίωσαντα· ἀλλ' ἄνευ τροπῆς προσειληφότα τὸν ἄνθρωπον,
 ἐν αὐτῷ τὸ πάθος, καὶ τὸν σταυρὸν ὑπομεῖναι, παντὸς πᾶ-
 θους κατὰ τὴν Θεῖαν φύσιν ἐλεύθερον· καὶ ἀναστῆναι τῇ
 τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐκ τῶν νεκρῶν· καὶ εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀνελ-
 λυτότα, ἐκ δεξιῶν καθίσαι τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς. Πισ-
 τεύω καὶ τὰς περὶ Θεοῦ, καὶ τῶν Θεῶν παραδόσεις τε
 καὶ ἐξηγήσεις τῆς μιᾶς Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκ-
 κλησίας. Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν· καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος
 αἰῶνος. Ἔτι δὲ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Λόγου μίαν ὑπό-
 στασιν ὁμολογῶ· καὶ ἕνα πιστεύω τὸν αὐτὸν, καὶ κηρύτ-
 τω Χριστὸν, ἐν δυσὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν ταῖς Θελήσε-
 σι, καὶ φύσει, τὰ ἐν οἷς, καὶ ἐξ ὧν πέφυκε σώζοντα· ἀ-
 κολουθῶς δὲ καὶ δύο Θελήματα πρεσβεύω, τῆς ἐκάστης
 φύσεως τὸ ἴδιον Θελημα, καὶ τὴν ἰδίαν σωζέσης ἐνέργειαν·
 προσκυνητὴς εἰμι σχετικῶς, ἀλλ' οὐ λατρευτικῶς τῶν Θεῶν
 καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, αὐτοῦ τε τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς πα-
 νάγνου Θεομήτορος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ ἐπὶ
 τὰ πρωτότυπα τὴν πρὸς αὐτάς διαβιβάζω τιμὴν· τοὺς
 δ' ἄλλως ἢ οὕτω φρονούντας, ὡς ἀλλοτριόφρονας ἀποβάλ-
 λομαι. Ἀναθεματίζω Ἄρειον, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ σύμφρο-
 νας, καὶ κοινωνοὺς τῆς αὐτοῦ μαριωδούς κακοδοξίας· Μα-
 κεδόνιον, καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν καλῶς ὀνομασθέντας πνευ-

ματομάχους ὡσαύτως Νεστόριον, καὶ τοὺς λοιποὺς Αἵρε-
σιάρχας, καὶ τοὺς τούτων ὁμόφρονας ἀποβαλλομαι, καὶ
ἀναθεματίζω, καὶ τρανωδῶς ἀνακηρύττω μεγίστη φωνῇ· Πᾶσι
τοῖς Αἵρετικοῖς ἀνάθεμα· Ὅλοις τοῖς Αἵρετικοῖς ἀνάθεμα.
Τὴν δὲ Δέσποιναν ἡμῶν τὴν Θεοτόκον Μαρίαν κυρίως καὶ ἀ-
ληθῶς ὁμολογῶ καὶ κηρύττω, ὡς τεύξασαν σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς
Τριάδος, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἥτις γενεῖη μοι βοηθός, σκέ-
πη, καὶ ἀντίληψις πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Ἀμήν.

Καὶ ταύτης πληρωθείσης, εὐλογεῖ αὐτὸν ὁ Ἀρχιερεὺς,
λέγων.

Ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος διὰ τῆς ἐμῆς μετριότητος
προβάλλεται σε τὸν Θεοφιλέστατον Ἱερέα Ὑποψήφιον (τὸν
δεῖνο), Ἐπίσκοπον τῆς Θεοσώστου Πόλεως (τῆς δε).

Καὶ εὐθὺς ἀνίσταται ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ πάντες οἱ Ἀρ-
χιερεῖς μετ' αὐτοῦ. Εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν φορεῖ τῷ Ὑποψηφίῳ
τὸ Ὑπογονάτιον, καὶ πολυχρονεῖται παρὰ πάντων ὁ Ἐπί-
σκοπος ὁ χειροτονούμενος.

Εἶτα δίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Ἀρχιερατικὴν Ῥά-
βδον, λέγων οὕτω πρὸς αὐτόν·

Λάβε τὴν Ῥάβδον ἵνα ποιμαίνης τὸ ἐμπιστευθέν σοι
Ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ· καὶ τοῖς μὲν εὐπειθέσιν, ἔστω αὐτοῖς
ὑπὸ σῆ βρακτηρία, καὶ ὑποστηριγμός, τοῖς δὲ ἀπειθέσι, καὶ
εὐτραπέλοις, χρωῖ αὐτῇ, Ῥάβδῳ ἐπιστυπτικῇ, Ῥάβδῳ παι-
δεύσεως.

Εἶτα παραλαμβάνεται ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων ὁ χειροτο-
νούμενος, καὶ εἰσάγεται μετ' αὐτῶν εἰς τὸ ἅγιον Θυσιασ-
τήριον ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης· καὶ εὐθὺς κλίνει
τὸ ἑαυτοῦ γόνυ κατενώπιον τῶν Ἀρχιερέων.

Εἰς δὲ τῶν Ἀρχιερέων, ἦγουν ὁ πρῶτος, λαμβάνει τὸ
ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ τοῦτο ἀνεώξας, τίθησιν αὐτὸ ἐξά-
πινα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἐπὶ προσώπου, κρατοῦντες
αὐτὸ οἱ ἕτεροι Ἀρχιερεῖς ἔνθεν ἀκείθεν. Εἶτα λέγει ὁ Ἀρ-
χιερεὺς εἰς ἐπήκοον πάντων.

Ψῆφῳ καὶ δοκιμασίᾳ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἱερέων, καὶ
Κληρικῶν τῆς Πόλεως (τῆς δε).

Ἡ θεία χάρις ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται τὸν Θεοφιλέστατον Ἱερέα καὶ Ὑποψήφιον (τὸν δεῖνα), Ἐπίσκοπον καὶ Πρόεδρον τῆς Θεοσώστου Πόλεως (τῆς δεῖνος)· εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος.

Καὶ λέγουσιν οἱ Ἱερεῖς τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρίς.

Τῶν δὲ Ἀρχιερέων κρατούντων τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ χειροτονῶν Ἀρχιερεὺς ποιεῖ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ χειροτονουμένου Σταυροὺς τρεῖς, ἐπευλογῶν αὐτόν· Εἰς τὸ ὄνομα τῶ Πατρὸς, καὶ τῶ Υἱοῦ, καὶ τῶ ἀγίῳ Πνεύματος· Ἀμήν.

Καὶ ἐπιθεῖς τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς,
εὐχεται οὕτω μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ νομοθετήσας ἡμῖν· κ.τ.λ.
ὡς γέγραπται ἐν τῇ Χειροτονίᾳ τοῦ αὐτοῦ, εἰς σελ. 167.

Αὗται αἱ προτυπωθεῖσαι τοῦ Ἐπισκόπου τάξεις οὐχ οὕτω γίνονται νῦν, ἀλλ' ὡς ἡ ἐφεξῆς ἐρμηνεία τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Νύσσης, κυρίου Μητροφάνους, ἡ ἐν πάσαις ταῖς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαις τελουμένη.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ.

Κατὰ τὴν Ἐρμηνείαν τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Νύσσης κυρίου Μητροφάνους.

Οἱ Ἱερεῖς, καὶ οἱ Διάκονοι παρὰ τοῦ πρώτου τῶν Ἀρχιερέων εὐλογίαν λαβόντες, εἰσέρχονται ἐν τῷ Βήματι, καὶ ἐνδύονται τὰς ἱερατικαῖς αὐτῶν στολαῖς. Ἐνὸς δὲ τῶν Ἱερέων Προσκομιδὴν ποιουμένου, ἐξέρχονται οἱ Διάκονοι μετὰ τοῦ τρικηρίου, ποιῶντες μετάνοιαν τῷ Ἀρχιερεῖ. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς κατερχόμενος τοῦ θρόνου, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἀγίων Πυλῶν, λαμβάνων καιρὸν, ὡς σύνηθες. Ἐρχομένου δὲ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, καὶ ἐν τῷ ἐτοιμασθέντι τέπῳ καθεζομένου, ἔρχονται οἱ δύο Συλλειτουργοὶ Ἀρχιερεῖς, ποιῶντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ σχῆμα μετανοίας.

καὶ οὕτως εἰσέρχονται ἐν τῷ Βήματι, καὶ ἐνδύονται τὰ Ἀρχιερατικά αὐτῶν ἄμφια. Ἔρχεται δὲ καὶ ὁ Ὑποψήφιος, λαμβάνων παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως εὐλογίαν καὶ εἰσερχόμενος ἐν τῷ Βήματι, ἐνδύεται καὶ αὐτὸς Ἐπιτραχήλιον, καὶ Φελόνιον. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς ἀνίσταμενος, ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν. Εἶθ' οὕτω προσκαλοῦνται οἱ Διάκονοι τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ Ἱερεῖς, ἐξελθεῖν τοῦ Βήματος. Οὗτοι δὲ ἐξερχόμενοι, ἴστανται κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, πλησίον τοῦ Ἀρχιερέως. Τοῦ δὲ Ὑποψηφίου ἐν τῷ Βήματι ὄντος, καὶ τοῦ Ἄετοῦ προετοιμασθέντος, καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Πυλῶν τεθέντος, εἰσέρχονται δύο Διάκονοι διὰ τῆς μέσης Πύλης, καὶ ἐξάγοντες τὸν Ὑποψήφιον, τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐν ταῖς χερσὶ κρατῶντα, αὐτὸν μὲν ἰσῶσιν ἐπάνω τῷ Ἄετοῦ τῶν δὲ Διακόνων τὸ, **Πρόσχωμεν, ἐκφωνούντων, ὁ Ὑποψήφιος ἀνοίγων τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει μεγάλη τῇ φωνῇ.**

Ὁ (δεῖνα) ἐλέω Θεοῦ Ὑποψήφιος τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεῖνος), οἰκεία χεὶρὶ προέταξα.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. Καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τέλους. Καὶ καθεξῆς ἀναγινώσκει καὶ τὰς ἐν τῷ Εὐχολογίῳ ἑτέρας, καὶ ὁ Ὑποψήφιος ἀνοίγων τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει μεγάλη τῇ φωνῇ.

Ὁ (δεῖνα) ἐλέω Θεοῦ Ὑποψήφιος τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεῖνος), οἰκεία χεὶρὶ ὑπέταξα.

Καὶ λαμβάνουσι τὸ Εὐαγγέλιον παρ' αὐτοῦ, καὶ τιθεῖσιν αὐτὸ ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης. Οἱ δὲ Διάκονοι προσφέρουσιν αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, λέγοντες τὸ, **Κελεύσον, Κελεύσατε, κατὰ τὴν τάξιν.** Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογῶν αὐτὸν, λέγει.

Ἡ χάρις τοῦ παναγίου, καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος, διὰ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, προχειρίζεται σε Μητροπολίτην τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεῖνος).

Οἱ δε Ψαλταὶ λέγουσιν· Εἰς πολλὰ ἔτη.

Καὶ ἀσπάζεται αὐτὸς μὲν τὴν χεῖρα αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς τοῦτον ἐν τῷ μετώπῳ, καὶ τοῖς ὤμοις, ὡσαύτως

καὶ οἱ δύο Συλλειτουργοί. Εἶτα πάλιν σρέφεται, καὶ ἴσταται ἐν τῷ Ἄετῷ· δύο δὲ τῶν πρώτων Ἱερέων λαμβάνουσιν αὐτὸν, καὶ προσφέρουσι τῷ Ἀρχιερεῖ, λέγοντες τὸ, **Κελεύσατε, ὡς καὶ οἱ Διάκονοι.**

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς πάλιν εὐλογῶν αὐτὸν, λέγει.

Ἡ χάρις τοῦ παναγίου, καὶ ζωοποιῦ Πνεύματος ἔστω μετὰ σοῦ, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Οἱ Ψάλται. Εἰς πολλὰ ἔτη.

Καὶ πάλιν ἀσπάζονται αὐτὸν καὶ οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς, ὡς καὶ πρότερον. Εἶτα εἰσέρχεται ἐν τῷ Βήματι, καὶ ἐνδύεται ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν στολήν. Ἀρχονται δὲ τῆς ἱερατικῆς Λειτουργίας· καὶ αὐτὸς οὐκ ἐξέρχεται ἐν τῇ Εἰσόδῳ. Δίδονται δὲ κηρία πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Ναῷ ἱερωμένοις τε καὶ Λαϊκοῖς. Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰς Φήμας, λαμβάνουσιν αὐτὸν δύο Ἱερεῖς πᾶρ' ἑκάτερα, καὶ ἀγαγόντες αὐτὸν διὰ τοῦ βορείου κλίτους, ἴστανται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, καὶ κελεύουσιν αὐτὸν, λέγοντες τὸ, **Κέλευσον, Κελεύσατε, Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.** Φθασάντων δὲ αὐτῶν εἰς τὴν ὠραίαν Πύλην, λαμβάνουσιν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν οἱ συλλειτουργοῦντες τῷ πρώτῳ Ἀρχιερεῖ Ἐπίσκοποι, καὶ περιάγουσιν αὐτὸν, κυκλῶντες τὴν ἁγίαν Τράπεζαν τρίς, καὶ ψάλλοντες τὰ συνήθη τροπάρια, τὸ, **Ἄγιοι Μάρτυρες· τὸ, Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τὸ, Ἡσαΐα χόρευε.** Μετὰ δὲ ταῦτα, ὁ πρῶτος Ἀρχιερεὺς ἀνεισὶν εἰς τὴν κρηπίδα τὴν πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης· καὶ προσάγεται τούτῳ παρὰ τῶν προειρημένων Ἀρχιερέων ὁ χειροτονεῖσθαι μέλλων ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους, καὶ κλίνει ἀμφοτέρωθεν τὰ γόνατα, καὶ τίθησι τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης συνηρμοσμένας ἐπ' ἀλλήλας, ἐφ' αἷς καὶ τὸ μέτωπον αὐτοῦ ἐπερείδει μετ' εὐλαθείας. Τοῦ δὲ Ἀρχιερέως ἐπιθέντος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ χειροτονεῖσθαι μέλλοντος τὸ, τε Ὠμοφάριον, καὶ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἔρχεται ὁ Χαρτοφύλαξ ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους, καὶ δίδωσιν αὐτῷ χάρτην, ἐν ᾧ γέγραπται, εἰ μὲν Πατριάρχης ἐστὶν ὁ Χειροτονῶν, ταῦτα:

Ψήφω, καὶ δοκιμασίᾳ τῶν ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν,
καὶ Ἀρχιεπισκόπων, καὶ Ἐπισκόπων.

Εἰ δὲ Μητροπολίτης, ταῦτα:

Ψήφω καὶ δοκιμασίᾳ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων,
καὶ τῶν ὀσιωτάτων Πρεσβυτέρων.

Ἡ Δεῖα χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ
τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα)
τὸν Θεοφιλέστατον Πρεσβύτερον, Ἐπίσκοπον τῆς Θεοσω-
στου Πόλεως (τῆς δε)· εὐξάμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα
ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος.

Καὶ ψάλλουσιν οἱ τοῦ Βήματος, καὶ οἱ ἐκτός, τὸ,
Κύριε ἐλέησον, γ'.

Ἐπιδιδόμενου τοίνυν τοῦ τοιούτου χάρτου τῷ Ἀρχιερεῖ,
καὶ τοῦ Χαρτοφύλακος, ἢ τοῦ Ἀρχidiaκόνου λέγοντος, τὸ,
Πρόσχωμεν ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὰ γεγραμμένα εἰς
ἐπήκοον τῶν περιεστώτων· καὶ πάντων φωνούντων τὸ,
Κύριε ἐλέησον, ὡς προδεδήλωται, ἀναπτύσσει τὸ Εὐαγ-
γέλιον ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἐπιτίθησι τῇ κεφαλῇ, καὶ τῷ
τραχήλῳ τοῦ χειροτονουμένου, συνεφαπτομένων καὶ τῶν
ἄλλων Ἀρχιερέων. Ἐῖτα ποιῶν Σταυροῦς τρεῖς ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἔχων ἐπικειμένην αὐτῷ τὴν χεῖρα
τὴν δεξιάν, εὐγεται οὕτω.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ νομοθετήσας ἡμῖν διὰ
τοῦ πανευφήμου σου Ἀποστόλου Παύλου, βαθμῶν,
καὶ ταγμάτων τάξιν, εἰς τὸ ἐξυπηρετεῖσθαι, καὶ λειτουρ-
γεῖν τοῖς σεπτοῖς, καὶ ἀγράντοις σου Μυστηρίοις ἐν τῷ
ἀγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον
Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους· αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀ-
πάντων, καὶ τοῦτον τὸν ψηφισθέντα, καὶ ἀξιωθέντα ὑ-
πεισελθεῖν τὸν Εὐαγγελικὸν ζυγὸν, καὶ τὴν Ἀρχιερατικὴν
ἀξίαν, διὰ τῆς χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ τῶν συμ-
παρόντων Λειτουργῶν, καὶ Συνεπισκόπων, τῇ ἐπιφοιτή-
σει, καὶ δυνάμει, καὶ χάριτι τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος
ἐνίσχυσον, ὡς ἐνίσχυσας τὸς ἀγίους σε Ἀποστόλους, καὶ
Προφήτας· ὡς ἔχρισας τοὺς Βασιλεῖς· ὡς ἠγίασας τοὺς

Ἀρχιερεῖς· καὶ ἀνεπίληπτον αὐτοῦ τὴν Ἀρχιερωσύνην ἀπόδειξον, καὶ πάση σεμνότητι κατακοσμῶν, ἅγιον ἀνάδειξον, εἰς τὸ ἄξιον γενέσθαι, τοῦ αἰτεῖν αὐτὸν τὰ πρὸς σωτηρίαν τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπακούειν σε αὐτοῦ. Ὅτι ἡγίασται σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, λέγει εἰς τῶν συγγειροτονοῦντων Ἀρχιερέων λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκούειν τοὺς συνόντας Ἀρχιερεῖς, καὶ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἦπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἦπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, υἰείας, καὶ σωτηρίας αὐτῆ καὶ τῆ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῆ, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε), τοῦ νυνὶ προχειριζομένου Ἐπισκόπου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἀρχιερωσύνην χαρίσῃται, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὑπερ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοηθείας, καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, κ. τ. λ.

Καὶ τούτων λεγομένων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ὡσαύτως τῆ τοῦ χειροτονομένου κορυφῇ τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, εὐχεται οὕτω μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἀνθρώπου φύσιν τὴν τῆς Θεότητος ὑπενεγκεῖν οὐσίαν, τῆ σῆ οἰκονομία ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν διδασκαίλους καταστήσας,

τόν σόν ἐπέχοντας θρόνον, εἰς τὸ ἀναφέρειν σοι θυσίαν, καὶ προσφοράν ὑπὲρ παντός τοῦ λαοῦ σου· Σὺ Χριστέ καὶ τοῦτον τὸν ἀναδειχθέντα οἰκονόμον τῆς Ἀρχιερατικῆς χάριτος, ποιήσον γενέσθαι μιμητὴν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Ποιμένος, τίθέντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων σου· ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, φωστῆρα ἐν κόσμῳ· ἵνα κατάρτισας τὰς ψυχὰς τὰς ἐμπιστευθείσας αὐτῷ ἐπὶ τῆς παρούσης ζωῆς, παραστῆ τῷ βήματί σε ἀκαταισχύντως, καὶ τὸν μέγαν μισθὸν λάβῃ, ὃν ἠτοίμασας τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου σου. Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, αἶρει τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τίθησιν εἰς τὴν ἀγίαν Τράπεζαν· καὶ οὕτως ἐπιτίθησι τῷ χειροτονηθέντι τὸ Ὠμοφόριον, λέγων· Ἀξίος· ὁμοίως καὶ ὁ Κλῆρος λέγει τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸν Χειροτονηθέντα ἀσπάζεται ὁ Χειροτονήσας, καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι, καὶ τῆς συνήθους εὐφημίας τελουμένης, ἀνέρχονται εἰς τὸ Σύνθρονον. Καὶ καθεζόμενος πρῶτος ὁ Χειροτονηθεὶς, εἰρνεύει εἰς τὸν Ἀπόστολον· καὶ πρῶτος τῶν ἄλλων τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ μεταλαμβάνει· αὐτὸς καὶ τῷ χειροτονήσαντι, καὶ τοῖς λοιποῖς μεταδίδωσι.

25252525252525252525252525252525252525252525252525

ΤΑΞΙΣ ΕΠΙ ΠΡΟΧΕΙΡΗΣΕΙ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ.

Παραγίνεται ὁ Ἀρχιερεὺς ἐν τῇ Μονῇ· καὶ εἶπερ βούληται λειτουργῆσαι, ἀλλάσσει πᾶσαν τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, καὶ γίνεται Εὐλογητὸς· Τρισάγιον· Τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν Μονὴν Ἁγίου· Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἶτα προσφέρεται ὁ Ὑποψήφιος ὑπὸ τῶν τῆς Μονῆς Ἱερομονάχων ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως οὕτω.

Προσφέρεται ὁ αἰδεσιμώτατος Ἱερομόναχος (ὁ δεῖνα) καὶ Ὑποψήφιος ἐστερεωμένος τοῦ λαβεῖν τὰς ἀγίας εὐχαΐς, καὶ ἐνθρονισθῆναι εἰς Ἡγούμενον καὶ Ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς, (τῆς δεῖνος).

Καὶ μετὰ τὴν δευτέραν προσαγωγὴν βοᾷ ὁ Ἀρχιερεὺς.
 Ἡ χάρις τοῦ ἀγίου Πνεύματος εἴη μετὰ σοῦ, φωτίζουσα, στηρίζουσα, καὶ συνετιζουσα σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Εἶτα λέγει εἰς τῶν Ἱερέων μεγαλοφώνως. Πρόσχωμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς, ἐπικειμένην ἔχων τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν τῇ κορυφῇ τοῦ προσενεχθέντος, ἐπεύχεται οὕτως.

Ο Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ διαπαντός τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας πρόνοιαν ποιούμενος, ὁ καὶ τὴν λογικὴν ταύτην ποιήντην ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγαγὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου· αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῇ ἀμέτρῳ σε φιλανδρωπία, ταύτην μὲν σκέπασον ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σε, καὶ ἀβλαβῆ περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπιβλήης τοῦ ἀντικειμένου. Τὸν δὲ δοῦλόν σου (δεῖνα) Ἱερομόναχον, ὃν νυδόκησας Ἡγούμενον καταστῆναι ἐπ' αὐτῆς, ἀμεμπτον διατήρησον, τὰς σὰς ἐντολὰς ἀδιαλείπτως φυλάττοντα, καὶ ἀνυστάκτως τῇ ἐμπιστευθείσῃ αὐτῷ ποιήντην ἐπαγρυπνοῦντα, πρὸς τὸ μὴ ἀπολέσθαι ἐξ αὐτῆς πρόβατον μηδὲ ἐν, τῇ τοῦ νοητοῦ λύκου φθαρὲν ἐπηρεία. Ναί, Κύριε! ἀναδείξον τὸν δοῦλόν σου τοῦτον τῆς σῆς ἀγαθότητος ἄξιον, καὶ πάσαις αὐτὸν κατακόσμησον ταῖς ἀρεταῖς· ἵνα, διὰ τῶν ἰδίων ἔργων, τύπος ἀγαθὸς τοῖς ὑπ' αὐτὸν γεγόμενος, πρὸς ζῆλον αὐτῆς τῆς ἑαυτοῦ ἀμέμπτου πολιτείας διεγείρη, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκατακρίτως παραστῆ τῷ φοβερῷ σου Βήματι. Ἐκφώνως.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, κ. τ. λ.

Καὶ εὐθὺς εἰς τῶν Ἱερέων λέγει.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ὑπὲρ τοῦ Ἐπισκόπου (τοῦ δεῖνος) καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ νυνὶ προχειριζομένου (τοῦ δεῖνος) εἰς Ἡγούμενον καὶ ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος), τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ ὁμοιοῖα, καὶ καταστάσει διαφυλάξῃ τὴν αὐτοῦ ἀδελφότητα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν πάντων, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, κ. τ. λ.

Ἐκφώνησις ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, κτλ.

Εἶτα λέγει. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ ἀνάδειξον τὸν δοῦλόν σου τοῦτον τὸν Καθηγούμενον ταύτης τῆς σεβασμίας Μονῆς, πιστὸν καὶ φρόνιμον οἰκονόμον τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτῷ, ὑπὸ τῆς σῆς χάριτος, λογικῆς ποιμένης, ποιῶντα ἐν πᾶσι τὸ θελημα σου, καὶ ἄξιον τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας γεγόμενον.

Ἐκφώνως. Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλοανθρωπία.

Καὶ ἐνθρονίζει αὐτὸν μέσον τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ δίφρου καὶ ἐπαίρων τὸ παλλίον αὐτοῦ, τίθησιν αὐτῷ ἄλλο καινόν, καὶ λέγει.

Ἐνθρονίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) ὁ Ἱερομόναχος εἰς Ἡγούμενον καὶ Ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος). Καὶ ὑψοῦσιν αὐτὸν ὅλοι οἱ Μοναχοὶ ἐκ γ. λέγοντες. Ἄξιος, ἄξιος, ἄξιος.

Καὶ ἀσπάζεται ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν Ἡγούμενον, καὶ ὅλοι οἱ Μοναχοὶ. Εἶτα παραδίδει ὁ Ἀρχιερεὺς αὐτῷ τὴν βακτηρίαν, λέγων.

Λάβε ταύτην τὴν βακτηρίαν, ἐφ' ἧς στηριζόμενος, τὸ ποιμνιόν σου κυβερνήσεις, ὅτι καὶ λόγον μέλλεις ἀποδοῦναι ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ ἡμετέρῳ Θεῷ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Καὶ πολυχρονίζεται ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ὁ Ἡγούμενος,
εἶτα ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

ἦτοι

Προχειρίσει Ἐκκλησιάρχου, ἢ Οἰκονόμου
Μονῆς, ἢ Κελλαρίτου.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Τρισάγιον, Τροπάριον τοῦ Ἁγίου
τοῦ ἐν τῷ Ναῶ, καὶ Θεοδοκίον· ὁ Διάκονος, λέγει· Τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐχεται οὕτω.

Σέ ἱκετεύομεν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
τὸν ἀλάθητον, καὶ ἀνεξερευνητον, καὶ ἀνερμήνευτον.
Ἐπίδε ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε), τὸν προχειριζόμενον
ἀφ' ἡμῶν τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου εἰς διακο-
νίαν τοῦ Ἐκκλησιάρχου τάγματος, καὶ μετὰ φόβου Θεοῦ
ἐν πάσῃ ἰσχυρί ἀγογγύστως, ἐν ὑπομονῇ, ἐν ὑπακοῇ, κα-
ταξίωσον αὐτὸν διακονεῖν· σὺ γὰρ μείζονας ἀπέφηνας
τοὺς διακονοῦντας, ἢ διακονομένους. Ναί, Δέσποτα Κύ-
ριε, δὸς αὐτῷ καλῶς τὸ ἐπίταγμα ὑπουργῆσαι, ἵνα τοῦ
μισθοῦ τῶν φρονίμων καὶ πιστῶν οἰκονόμων τύχη, καθὼς
διὰ τοῦ Εὐαγγελίου λέγεις· Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται
τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς,
καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐχεται.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμασὸς, ὁ αἰώνιος, ὁ πρὸ αἰώ-
νων ὑπάρχων, ὁ διὰ τῆς ἀρρήτου καθόδου τοῦ μο-
νογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου σου

Πνεύματος, ὑποδείξας ἡμῖν τὰς εἰς σωτηρίαν ὁδοὺς· αὐ-
 τὸς καὶ νῦν, δεόμεθά σου Κύριε, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ
 ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε), τὸν προσελθόντα εἰς ἔργον
 διακονίας, εἰς τιμὴν καὶ δόξαν τοῦ ἁγίου σου ὀνόματος·
 ἐνίσχυσον αὐτὸν, Δέσποτα, ἐνδυναμῶσον ἀνελλιπῆ· ἵνα, ἐν
 ὑπομονῇ καὶ καρτερίᾳ πολλῇ τοῦ φόβου σου, ἐξυπηρετησά-
 μενος τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, καὶ οἰκονομῶν πᾶσι τοῖς τὸ ἅγιόν
 σου ὄνομα φοβουμένοις, τύχη τῆς μερίδος τῆς παρὰ σοῦ
 βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως, καὶ μὴ ἐκπέσῃ τῶν αἰωνίων σου
 ἀγαθῶν, ἀλλ' εὖρη χάριν, καὶ ἔλεος ἐνώπιόν σου διαπαντός,
 διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Χριστοῦ σου. Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν,
 καὶ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
 πέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύμα-
 τι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΝ
 ΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιστὸς ἐν ἐπαγγελίᾳ,
 καὶ ἀμεταμέλητος τοῖς χαρίσμασιν· ὁ καλέσας τὸ
 πλάσμα σου κλήσει ἁγία, καὶ συναγαγὼν τοὺς δούλους
 σου εἰς τὴν ἐπουράνιον ταύτην πολιτείαν· αὐτὸς συνεργὸς
 αὐτῶν γενόμενος, ἐνδυναμῶσον τὸν δοῦλόν σου τοῦτον εἰς
 τὸ διακονεῖν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ· αὔξον αὐτὸν ἐκ δι-
 καίων πόνων, δωσόμενον ἐκάστω καρπὸν πρὸς εὐαρέσῃσιν
 τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἡμῶν δὲ τὰς ψυχὰς ρύθμισον πρὸς
 πᾶσαν εὐταξίαν, καὶ κατάστασιν εἰρηνικὴν, εἰς τὸ ἀνα-
 σχέσθαι ἀλλήλων ἐν ταπεινώσει ἀληθινῇ καὶ ἀνυποκρίτῳ,
 χαρισάμενος πᾶσιν ἡμῖν τὴν ἐπουράνιον σου βασιλείαν.
 Ἐλέει καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ
 Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ'
 οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ, ΚΑΙ ΨΑΛΤΟΥ.

Προσαγόμενος τῷ Ἀρχιερεῖ ὁ τοιοῦτος, εἰ μὲν κοσμικός ἐστι, μετὰ ἱματίου, ἀσκεπής· εἰ δὲ Μοναχός, μετὰ μανδύου· καὶ σφραγίζεται τὴν κεφαλὴν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ κείρεται παρ' αὐτοῦ σταυροειδῶς, λέγοντος·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τῆς ἁγίας Πνεύματος. Ἐπιφωνούντων καθ' ἑκάστην ἐπίκλησιν τῶν συμπαρόντων τὸ, Ἀμήν.

Εἶτα τέλεον ὑπό τινος, εἰς Κληρικῶν κείρεται σχῆμα. Καὶ οὕτω πάλιν τῷ Ἀρχιερεῖ προσάγεται. Καὶ αὐτὸς λαμβάνων Φελόνιον ἐνδυδίσκει. Καὶ τρίτον τὴν τούτου κεφαλὴν σφραγίζων, ἐπιτίθησιν αὐτῷ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, καὶ εὐχεται οὕτω.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἔκλεξαι τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, καὶ ἁγίασον αὐτόν, καὶ δός αὐτῷ μετὰ πάσης σοφίας καὶ συνέσεως, τῶν θείων σου λογίων τὴν μελέτην καὶ ἀνάγνωσιν ποιῆσθαι, διαφυλάττων αὐτόν ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, δίδοται τῷ Ἀναγνώστῃ Βιβλίον Ἀποστολικόν· καὶ ὀλίγον ἀναγνώσκων, λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως εἰρήνην.

Εἶδε Ψάλτης ἐσί, λέγει ἀπὸ τῆς Ψαλτηρίας Προκείμενον.

Εἶδε εἰσι καὶ πλείονες οἱ χειροτονοῦμενοι Ἀναγνώσται, χειροτονοῦνται ὁμοῦ, καὶ λέγεται ἡ Εὐχὴ πληθυντικῶς.

Ἰστέον δὲ ὅτι, ὅτε οὐκ ἐστὶ Λειτουργία, ποιεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητόν, καὶ ψάλλεται τὸ, Βασιλεῦ οὐράνιε· Τρισάγιον· Παναγία· Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶ καὶ τὸ Τροπάριον τῆς ἡμέρας, εἶτα γίνεται ἡ Ἀκολουθία, ὡς προεγράφη.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ
ΥΠΟΔΙΑΚΟΝΟΥ.

Τῷ Ἀρχιερέως καθεζομένῃ ἐπὶ τῆς ὥραιας Πύλης, πρὸ τοῦ ἄρξασθαι τῆς Λειτουργίας, προσάγεται τῷ Ἀρχιερεὶ ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι Ὑποδιάκονος, εἰ μὲν κοσμικὸς ἔστι, μετὰ Φελονίῃ, εἰδὲ Μοναχὸς, μετὰ Μανδύῃ. Κελεύει δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀποδύσασθαι τοῦτον τὸ Φελόνιον, ἢ τὸν Μανδύαν, καὶ ἐνδύσασθαι Στοιχάριον, καὶ ζώσασθαι κομισθῆναι δὲ Χερνιβόξεστον, καὶ μανδήλιον. Εἶτα σφραγίζων τρεῖς τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν, καὶ ἐπιθεὶς αὐτῷ τὴν δεξιὰν χεῖρα, τοῦ Διακόνου λέγοντος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, διαιρῶν ἐκάσῳ ὧν ἐξελέξω, τὰ χαρίσματα· ὁ τάγματα διάφορα τῇ Ἐκκλησίᾳ σου δωρησάμενος, καὶ βαθμοὺς λειτουργίας κατασησάμενος ἐν αὐτῇ, πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ἁγίων σου καὶ ἀχράντων Μυσηρίων· ὁ τῇ σῇ ἀρρήτῳ προγνώσει ὀρίσας καὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν σου, ἄξιον εἶναι τοῦ ὑπηρετεῖν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ· αὐτὸς Δέσποτα, ἀκατάγνωστον αὐτὸν ἐν πᾶσι διαφυλάξον· καὶ δὲς αὐτῷ ἀγαπᾶν εὐπρέπειαν οἴκου σου, παρεστάναι ταῖς θύραις τοῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου σου, ἀνάπτειν λύχνον σκηνώματος δόξης σου· καὶ φύτευσον αὐτὸν ἐν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἐλαίαν κατάκαρπον, καρποφοροῦντα καρπὸν δικαιοσύνης· καὶ τέλειον ἀνάδειξον δούλόν σου ἐν καιρῷ τῆς παρουσίας σου, τῆς τῶν εὐαρεστησάντων σοι ἀπολαῦσαι ἀμοιβῆς. Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, δεχόμενος ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ μανδήλιον, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὠμῷ τοῦ Χειροτονουμένου· ὁμοίως δίδωσιν αὐτῷ καὶ τὸ Χερνιβόξεστον. Ὁ

δὲ λαβὼν, ἀσπάζεται τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ βάλλει ὕδωρ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ νίπτεται ὁ Ἀρχιερεὺς· ὁ δὲ Χειροτονούμενος, λέγει τὸ, Ὅσοι-πιστοὶ, τρίς. Καὶ οὕτω λαμβάνων εὐλογίαν, ἀπερχόμενος ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, καὶ λέγει τὸ, Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· τὸ, Κύριε ἐλέησον· Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν· Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον. καὶ εἴτι ἄλλο δόξει αὐτῷ εἰπεῖν μυστικῶς. Μετὰ δὲ τὴν μεγάλην Εἴσοδον, ὅταν θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, πάλιν νίπτεται ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ λεκανίδιον, ὅπερ φέρει ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι. Εἰσοδεύει δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν μεγάλην Εἴσοδον, πάντων ἐξόπισθεν, κρατῶν καὶ τὸ χερνιθόξεστον, καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον, εἰσέρχονται ὅλοι εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον, πλὴν αὐτὸς μένει ἔξω, ἐστὼς εἰς τὸν συνήθη τόπον.

Οὕτω γίνεται, καὶ εἴπερ εἰσὶν οἱ χειροτονούμενοι πολλοί, τῆς Εὐχῆς ὑπαλλασσομένης πρὸς τοὺς πολλοὺς.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΑΡΧΑΡΙΟΝ ΡΑΣΟΦΟΡΟΥΝΤΑ.

Παιεὶ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν· τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστίν. Τροπάριον. Ἦχος πλ. β'. Ἐλέησον ἡμᾶς· Δόξα, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· Καὶ νῦν, Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην. Εἶτα τὴν παροῦσαν Εὐχὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχαριστῶμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἐλεός σου ῥυσάμενος τὸν δοῦλόν σου ἐκ τῆς ματαιίας τοῦ κόσμου ζωῆς, καὶ καλέσας αὐτὸν εἰς τὸ σεμνὸν τοῦτο ἐπάγγελμα· Ἀξιώσον σὺν αὐτὸν ζῆσαι ἀξίως ἐν τῇ Ἀγγελικῇ ταύτῃ πολιτείᾳ· καὶ φύλαξον αὐτὸν ἐκ τῶν παγίδων τοῦ Διαβόλου, καὶ καθαρὰν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ σῶμα διατήρησον ἕως θανάτου, καὶ ναὸν ἅγιόν σου γενέσθαι καταξιώσον· συνέτισον αὐτὸν μνημονεύειν σου διαπαντός, καὶ τῶν σῶν προσταγμάτων ταπεινώσιν,

καὶ ἀγάπην, καὶ πραότητα δώρησαι αὐτῷ· πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εἰς τὸν ζυγόν σου, Δέσποτα, τὸν σωτήριον, πρόσδεξαι τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα), καὶ καταξίωσον αὐτὸν ἐν τῇ ποιίμῃ συνταγῆναι τῶν ἐκλεκτῶν σου· ἔνδυσον αὐτὸν ἀγιασμοῦ στολήν· σωφροσύνη περίζωσον τὴν ὀσφύν αὐτοῦ· πάσης αὐτὸν ἐγκρατείας ἀνάδειξον ἀγωνιστήν· ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ἡμῖν τὴν τῶν πνευματικῶν σου χαρισμάτων τελείαν δωρεάν ἐναπομένειν ἀξίωσον· πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Ἔϊτα κουρεύει αὐτὸν σταυροειδῶς, λέγων.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Λέγων ἐκ τρίτου τὸ, Ἀμήν. Καὶ ἐνδύει αὐτὸν χιτῶνα, καὶ Καλυμαύχιον, μηδὲν ἐπιλέγων. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Η Τ Ο Ι

ΤΟΥ ΜΑΝΔΥΟΥ.

Μετὰ τὸ κρουσθῆναι τὸ μικρὸν, καὶ ἀρξασθαι τοὺς Ἀδελφούς τῶν Ὁρῶν, εἰσφέρει ὁ Ἐκκλησιαάρχης τὸν μέλλοντα ἀποικαρῆναι, καὶ ποιεῖ γονυκλισίας ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, καὶ εἰς τοὺς Χοροὺς ἀνά μίαν, εἶτα τῷ Ἡγουμένῳ, καὶ τότε ἐξελθὼν ἐν τῷ Νάρθηκι, ἀποτίθεται τὰ συνήθη ἱμάτια. Καὶ ἀρξαμένης τῆς θείας Λειτουργίας, ἴσταται ἐπὶ τῶν βασιλικῶν πυλῶν ἄζωστος, ἀνυπόδετος, καὶ ἀσκεπής.

Ψαλλομένων δὲ τῶν Ἀντιφώνων, μετὰ τὴν Εἴσοδον, λέγεται τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας εἰς τὸ, Δόξα· εἰς δὲ τὸ, Καὶ νῦν, ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αἰγάλας πατριὰς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἔμὸν, κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶ τῶν οἰκτιρμῶν σου Σωτήρ· νῦν πτωχεύουσαν μὴ ὑπερίδης καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγᾶς· Ἥμαρτον Πάτερ, εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σε.

Τούτου δὲ ψαλλομένου τρεῖς, εἰσάγεται παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου ὁ Ἀδελφός, ποιῶν κατὰ τρεῖς τόπους γονυκλισίας τρεῖς, μέχρι τῶν ἁγίων Θυρῶν.

Καὶ ἀναστάντα κατηγεῖ αὐτὸν ὁ Ἡγούμενος, οὕτως·
Ανοῖξον τὰ τῆς καρδίας σου ὦτα, Ἀδελφέ, καὶ ἀκῆσον τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου, λεγέσης· Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες, καὶ πεφορτισμένοι ταῖς ἁμαρτίαις, ἀγῶ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶγὸς εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Νῦν οὖν τὴν προσήκυσαν ἀπόκρισιν πρὸς ἐκάστην τῶν ἐρωτήσεων, μετὰ

φύβου καὶ χαρᾶς ἀπόδος τῷ Θεῷ. Ἀσφαλῶς δὲ γίνωσκε, ὅτι αὐτὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ τῆς πανυμνήτου αὐτῆς Μητρὸς, καὶ τῶν ἀγίων Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων αὐτοῦ, ἐνταῦθα πάρεστιν, ἐνωτιζόμενος τὰ παρὰ σοῦ ἐμπορευόμενα λόγια· ἵνα, ὅταν ἔλθῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, ἀποδώσῃ σοι, οὐ καθ' ὃ μέλλεις συνταγῆναι καὶ καθομολογήσαι, ἀλλὰ καθ' ὃ ἂν φυλάξαις, ἃ ὁμολογήσεις. Νῦν ἔν, εἰ ἐν ἀληθείᾳ προσέρχῃ τῷ Θεῷ, μετὰ προσοχῆς ἀποκρίνου ἡμῖν, πρὸς ἃ μέλλεις ἐπερωτᾶσθαι.

Ἐρώτησις. Τί προσῆλθες, Ἀδελφέ, προσπίπτων τῷ ἀγίῳ Θυσιαστηρίῳ, καὶ τῇ ἀγίᾳ Συνοδίᾳ ταύτῃ;

Ἀπόκρισις. Ποθῶν τὸν βίον τῆς ἀσκήσεως, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ποθεῖς ἀξιωθῆναι τῆ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, καὶ καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Μοναζόντων;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅντως καλὸν ἔργον καὶ μακάριον ἐξελέξω, ἀλλ' ἐὰν καὶ τελειώσης· τὰ γὰρ καλὰ ἔργα κόπῳ κτῶνται, καὶ πόνῳ κατορθοῦνται.

Ἐρώτησις. Ἐκτίσῃ σε τῇ γνώμῃ προσέρχῃ τῷ Κυρίῳ;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Μὴ ἐκ τίνος ἀνάγκης, ἢ βίας;

Ἀπόκρισις. Οὐχί, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Παραμένεις τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τῇ ἀσκήσει, ἕως ἐσχάτης σου ἀναπνοῆς;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Φυλάττεις σεαυτὸν ἐν παρθενίᾳ, καὶ σωφροσύνῃ, καὶ εὐλαβείᾳ;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Σώζεις μέχρι θανάτου τὴν ὑπακοὴν τῷ Προεστώτῃ, καὶ πάσῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητι;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ὑπομένεις πᾶσαν θλίψιν καὶ στενοχωρίαν τοῦ μονήρους βίου, διὰ τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Κατήχησιν.

Βλέπε, Τέκνον, ὅσας συνθήκας δίδως τῷ Δεσπότη Χριστῷ. Ἄγγελοι γὰρ πάρειςιν ἀοράτως, ἀπογραφόμενοι τὴν ὁμολογίαν σου ταύτην, ἣν καὶ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ δευτέρᾳ Παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὑφίγοῦμαι οὖν σοι τὴν τελειοτάτην ζώην, ἐν ἣ κατὰ μέμησιν ἢ τοῦ Κυρίου πολιτεία διαδεικνύται, διαμαρτυρόμενος, ἅπερ χρὴ ἀσπάσασθαι σε, καὶ ὧν περ δέον ἐκφυγεῖν. Ἴδου γὰρ πρόθεου, Τέκνον, τὸ προσελθεῖν, καὶ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ. Εἰ οὖν βούλει Μοναχὸς γενέσθαι, πρὸ πάντων καθάρισον σεαυτὸν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτιτελῶν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ. Κτῆσαι ταπεινοφροσύνην, δι' ἧς κληρονόμος γενήσῃ τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν. Ἀπόθου τῆς βιωτικῆς συνηθείας τὸ θράσος. Ὑπακοὴν ἔχε πρὸς πάντας. Ἀγόγγυστος ἔσο ἐν ταῖς ἐπιτασσομέναις σοι διακονίαις· ἐν τῇ εὐχῇ καρτερικός· ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις μὴ κατόνει· ἐν πειρασμοῖς μὴ ἀθύμει· ἐν τῇ νηστείᾳ μὴ ἐκλύου. Γίνωσκε δέ, ὅτι διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας δεῖ ἐξιλεώσασθαι σε τὸν Θεόν. Ἐν ταῖς ἀσθενείαις μὴ ὀλιγῶρει· ἐπιτήρει δέ τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς· οὐ γὰρ μέλλει παύσασθαι ὁ ἐχθρὸς, ὑποβάλλων σοι μνήμην τοῦ προτέρου βίου, καὶ μῖσος πρὸς τὴν ἐνάρετον πολιτείαν. Χρὴ οὖν σε ἀρξάμενον τῆς ὁδοῦ, τῆς ἀπαγούσης ἐπὶ τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, μὴ στραφῆναι εἰς τὰ ὀπίσω· οὐ γὰρ εὐθετος ἔσῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Μὴ οὖν προτιμήσῃς τι τοῦ Θεοῦ. Μὴ ἀγαπήσῃς μήτε πατέρα, μήτε μητέρα, μήτε ἀδελφῆς, μήτε τινα τῶν ἰδίων, μήτε σεαυτὸν ἀγαπήσῃς ὑπὲρ τὸν Θεόν· μὴ τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου, ἢ ἀνάπαυσιν οἰανδήποτε καὶ τιμὴν· μὴ πτωχείαν ἀποστραφῆς, μὴ κακουχίαν, μὴ ἐξουδένωσιν ἀνθρώπων, μήτε τι ἄλλο, ὃ νομίζεις εἶναι δυσχερὲς, καὶ κωλυθῆς τρέχειν ὀπίσω τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' αἰεὶ ἐνοπτριζόμενος τὰ ἐν ἐλπίδι τῶν κατὰ Θεὸν ζώντων ἀγαθῶν, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος λογιζόμενος Μάρτυρας, καὶ Ὁσίους, οἳ πολλοῖς ἰδρῶσι, καὶ πόνοις, καὶ μυρίοις αἵμασι, καὶ θά-

νάτοις ταῦτα ἐκτίσαντο, νῆφε ἐν πᾶσι· κακοπάθησον, ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ, ὃς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, γενόμενος καθ' ἡμᾶς, ἵνα ἡμεῖς πλουτήσωμεν τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ. Καὶ δεῖ οὖν καὶ ἡμᾶς μιμητὰς γενέσθαι αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτὸν πάντα ὑπομεῖναι, πρόκλιπτοντας ἐν ταῖς αὐτοῦ ἐντολαῖς ἡμέρας καὶ νυκτός· αὐτὸς γὰρ ὁ Κύριος εἶπεν· Ἔτις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι· ὃπερ ἐστὶ, παρεσκευασμένον αἰεὶ εἶναι μέχρι θανάτου πρὸς πᾶσαν ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν· καὶ γὰρ πεινᾶσαι ἔχεις, καὶ διψῆσαι, καὶ γυμνηθεῖσαι, ὑβρισθῆναι τε καὶ χλευασθῆναι, ὀνειδισθῆναι, καὶ διωχθῆναι, καὶ πολλοῖς ἄλλοις περιαχθῆναι λυπηροῖς, οἷς ἢ κατὰ Θεὸν ζωὴ χαρακτηρίζεται· καὶ ὅταν ταῦτα πάντα πάθῃς, Χαῖρε, φησὶν, ὅτι ὁ μισθός σου πολὺς ἐν τοῖς ἔρανοῖς· ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐρώτησις. Ταῦτα πάντα ἔτω καθομολογεῖς, ἐπ' ἐλπίδι τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν ταύταις ταῖς ὑποσχέσεσι διακαρτερεῖν συντάσσει μέχρι τέλους ζωῆς, χάριτι Χριστοῦ;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργουῦντος, τίμιε Πάτερ.

Καὶ εὐθύς ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς.

Ο· πανοικτίρμων οὖν Θεὸς καὶ πολυέλεος ὁ τὰ ἄχραντα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀνεξιχνιάστου ἀγαθότητος ὑπανοίγων παντὶ τῷ προσερχομένῳ αὐτῷ, πόθῳ καὶ ἀγάπῃ θερμῇ· ὁ εἰπὼν, ὅτι ἐπιλήσεται γυνὴ τὰ ἔκγονα αὐτῆς, ἢ ἐπιλήσομαί σε· ὁ καὶ τὸν σὸν πόθον εἰδὼς, καὶ τῇ προθέσει σου ἐπιβαλὼν τὴν παρ' αὐτοῦ δύναμιν, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, ἐπιλάβοιτο, καὶ ἐπαγαλίσατο, καὶ ὑπερασπίσει, καὶ γένοιτό σοι τεῖχος ὄχυρόν ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, πέτρα ὑπομονῆς, παρακλήσεως ἀφορμή, εὐτονίας χορηγός, εὐψυχίας πορισμὸς, ἀνδρίας συναγωνιστής· συγκοιταζόμενος, συνανιστάμενος, γλυκαίνων καὶ εὐφραίνων σου τὴν καρδίαν τῇ παρακλήσει τοῦ ἀγίου αὐτοῦ Πνεύματος, ἀξιῶν σε καὶ τῆς μερίδος τῶν ἀγίων καὶ

οσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. (Ἐπὶ δὲ Γυναικῶν. — Τῆς ἁγίας Πρωτομάρτυρος Θέκλης, Εὐπραξίας, Ὀλυμπιάδος, καὶ τῶν σὺν αὐταῖς.) μεθ' ὧν καὶ κληρονομήσεις τὴν Βασιλείαν τῶν ἔρανῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα κλίναντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· τίθησιν ὁ Ἱερεὺς ἐπάνω αὐτοῦ τὸ σχηματολόγιον, καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην εἰς ἐπήκουον πάντων.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀξίους εἶναι νομοθετήσας τοὺς τὰ βιωτικά πάντα καταλιπόντας, καὶ συγγένειαν, καὶ φίλους, καὶ ἀκολουθήσαντάς σοι, πρόσδεξαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε), τὸν ἀποταξάμενον πᾶσι τούτοις, κατὰ τὰς ἁγίας ἐντολάς σου, καὶ ὁδήγησον αὐτὸν ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, προσπίπτοντά σοι ἀμετεωρίστως· τείχισον αὐτὸν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς τὸ μὴ δύνασθαι ἐνεργεῖν κατ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐναντίαν μηχανὴν, ὑπομονὴν αὐτῷ δωρούμενος, πρὸς τὸ εὐαρεστεῖν σοι διαπαντός· πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ὅτι εὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπίς καὶ καταφυγὴ πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ, ὁ διαφόρους ὁδοὺς σωτηρίας ἡμῖν ὑποδείξας, διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου, πρόσδεξαι τὸν δοῦλόν σου (τόν δε), τὸν ἀπολιπόντα τὰς κοσμικαῖς ἐπιθυμίας, καὶ ἑαυτὸν προσενέγκαντα σοὶ τῷ

Δεσπότη, θυσίαν ζῶσαν, εὐάρεστον· περίελε ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν σαρκικὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὰς ἀλόγους προλήψεις· ἵνα τῇ ἀφαιρέσει τῶν ἀναισθητῶν τριχῶν, συναποβαλῆται καὶ τὰς ἀλόγους ἐνθυμήσεις τε καὶ πράξεις, καὶ ἀξιωθῇ ἀναλαβεῖν τὸν ζυγὸν σου τὸν χρηστὸν, καὶ τὸ ἐλαφρὸν σου φορτίον, καὶ ἄραι τὸν σταυρὸν, καὶ ἀκολουθησαί σοι τῷ Δεσπότη· διατήρησον αὐτὸν εἰς τὸν σὸν ἀγιασμόν, καὶ δώρησαι αὐτῷ πρόθεσιν ἀγαθὴν, ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἀγίων σου ἐντολῶν, συναριθμῶν αὐτόν, ἐν καιρῷ εὐθέτω, τῷ χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν σου. Χάριτι, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ ἅγιον
Εὐαγγέλιον, λέγει.

Ἴδου ὁ Χριστὸς ἀοράτως ἐνταῦθα πάρεστι. Βλέπε, ὅτι οὐδεὶς σε ἀναγκάζει ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο τὸ σχῆμα. Βλέπε, ὅτι σὺ ἐκ προθέσεως θέλεις τὸν ἀρράβωνα τοῦ μεγάλου, καὶ Ἀγγελικοῦ σχήματος.

Ἀπόκρισις. Ναί, τίμιε Πάτερ, ἐκ προθέσεως.

Καὶ μετὰ τὸ στυάξασθαι, ἐπιθείς ὁ Ἱερεὺς τὸ ψαλίδιον ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, λέγει πρὸς αὐτόν·

Λάβε τὸ ψαλίδιον, καὶ ἐπίδος μοι αὐτόν.

Ὁ περ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς, καὶ αὐθις ἐπιθείς τῷ Εὐαγγελίῳ, λέγει πάλιν πρὸς αὐτόν τὰ αὐτά. Τούτου δὲ τρίς γενομένου, τελευταῖον, ἐπιδόντος αὐτοῦ τὸ ψαλίδιον, λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἱερεὺς. Ἴδου ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Χριστοῦ λαμβάνεις αὐτό. Βλέπε δὲ τίνι προσέρχη, τίνι συντάσση, καὶ τίνι ἀποτάσση.

Μετὰ ταῦτα, κρατῶν ὁ Ἱερεὺς τὸ ψαλίδιον, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα κουρεύει αὐτόν ὁ Ἱερεὺς σταυροειδῶς, λέγων.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα), κείρεται τὴν κόμην τῆς κε-

φαλῆς αὐτοῦ, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ ψάλλεται παρα τῶν Ἀδελφῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Εἶτα ἐνδύει αὐτὸν τὸ ἱμάτιον λέγων.

Ο' Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἐνδύεται χιτῶνα ἀγαλλιάσεως, εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱῶ, καὶ τῆ ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτῆ. κτλ.

Ο' Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) περιζώννυται τὴν ὄσφυν αὐτῆ δύναμιν ἀληθείας, εἰς νέκρωσιν σώματος, καὶ ἀνακαινίσιν πνεύματος, ἐν ὀνόματι τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱῶ, καὶ τῆ ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν.

Ο' Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) καλύπτεται περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας, εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν.

Ο' Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸ παλλίον, τὸν ἀρραβῶνα τῆ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, εἰς στολὴν ἀφθαρσίας καὶ σεμνότητος, ἐν ὀνόματι τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱῶ, καὶ τῆ ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν.

Ο' Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ὑποδύεται τὰ σανδαλία εἰς ἐτοιμασίαν τῆ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν.

Ο' Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἔλαβε τὸν ἀρραβῶνα τῆ μεγάλου καὶ Ἀγγελικῆ Σχήματος, εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱῶ, καὶ τῆ ἁγίου Πνεύματος. Εἴπωμεν.

Εἶτα Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰσάγαγε τὸν δεῖλόν σε (τὸν δεῖνα) εἰς τὴν πνευματικὴν σου αὐλήν, καὶ συγκαταρίθμησον αὐτὸν τῷ λογικῷ σε ποιμνίῳ. Κἄθαρὸν αὐτῆ τὸ φρονήμα ἀπὸ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, καὶ τῆς κενῆς ἀπάτης τῆ βίου τέτου, καὶ δὸς αὐτῷ ἀδιασείστως μνημονέυειν τῶν ἀποκειμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ σταυρώσασιν ἑαυτῆς τῷ βίῳ, διὰ τὴν Βασιλείαν σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ποιμὴν καὶ ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δό-

Ξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ εἰ μὲν οὐκ ἔστι Λειτουργία, λέγονται τὰ Εἰρηνικὰ ταῦτα, καὶ τὸ Ἀποστολοευάγγελον· καὶ δίδοται τῷ ἀποκαρέντι κηρὸς, τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ Σταυρὸς· καὶ γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπὲρ τῶ Ἀδελφῶ ἡμῶν (τῶ δε), καὶ τῆς παρά Θεοῦ σκέπης, καὶ βοηθείας αὐτῶ, τῶ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶ ἀμέμπτως, ἀκατακρίτως, καὶ ἀνεμποδίστως διανύσαι αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῶ μοναστικῶ Σχήματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶ διάγειν αὐτὸν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ σεμνότητι, τῶ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶ ἀποθέσθαι αὐτὸν, τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν νέον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα, τῶ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ ἀφέσεως, καὶ συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶ τῶ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶ ῥυσθῆναι αὐτὸν καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. κτλ.

Ἐκφώνησις. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν. κτλ.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλουϊα. κτλ.

Προκείμενον. Κύριος φωτισμὸς μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5. 10.

Ἄδελφοί, ἐνδυναμῶσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτῶ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ,

πρὸς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς γῆναι πρὸς ταῖς μεθοδεῖαις τῆ Διαβόλου· ὅτι ἐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς ταῖς ἀρχαῖς, πρὸς ταῖς ἐξουσίας, πρὸς τῆς κοσμοκράτορας τῆ σκοτίας τῆ αἰῶνος τῆτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τῆτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τῆ Θεῶ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στῆτε ἔν περιζωσάμενοι τὴν ὄσφυν ἡμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδυσάμενοι τῆς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τῆ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησθε πάντα τὰ βέλη τῆ πονηρῆ τοῖς πεπυρωμένα σθέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τῆ σωτηρίας δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τῆ Πνεύματος, ὅ ἐστι ρῆμα Θεῶ.

Ἀλληλουῖα. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ι. 37.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ φιλῶν πατέρα, ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱόν, ἢ θυματέρα ὑπὲρ ἐμέ, ἐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὃς ἐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτῆ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἄγω ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖος εἰμί, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως, καὶ συγχωρήσεως τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τῆ δε).

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις. κτλ.

Καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸν Σταυρὸν, λέγων.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Εἴτις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτῆ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.

Καὶ τὸ κηρίον ἀπτούμενον, λέγων.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ γίνεται ὁ Ἄσπασμος, ἐν ᾧ ψάλλεται τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος α΄.

Επιγνώμεν ἀδελφοί, τῆ μυστηρίου τὴν δύναμιν· τὸν γὰρ ἐκ τῆς ἀμαρτίας πρὸς τὴν πατρικὴν ἐστίαν ἀναδραμόντα Ἄσωτον Υἱόν, ὁ πανάγαθος Πατὴρ προὔπαντήσας ἀσπάζεται, καὶ πάλιν τῆς ἰδίας δόξης χαρίζεται τὰ γνωρίσματα, καὶ μυστικὴν τοῖς ἄνω ἐπιτελεῖ εὐφροσύνην, θύων τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν· ἵνα ἡμεῖς ἀξίως πολιτευσώμεθα, τῷ τε θύσαντι φιλανθρώπῳ Πατρὶ, καὶ τῷ ἐνδόξῳ θύματι, τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ μετὰ τὰ λοιπὰ τῆς Λειτουργίας, γίνεται Ἀπόλυσις.

Γαστέον, ὅτι ὁ τοιοῦτος Μοναχὸς ὀφείλει προσκατερεῖν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμέρας πέντε, σχολάζων ἀπὸ παντὸς ἔργου, πλὴν ἀναγνώσεως, εἰ ἐπίσταται.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ,

ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Ἀφ' ἐσπέρας εἰσφέρονται τὰ ἱμάτια τῆ μέλλοντος λαβεῖν τὸ ἅγιον Σχῆμα, ἐν τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ, καὶ ἀποτίθενται ἐν τῷ θαλασσιδίῳ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς.

Εἰς δὲ τὸν Ὁρθρον ψάλλεται ὁ παρὼν Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Εὐδόκιμον τέλος εὐδοκίμω μοι Χριστέ παράσχου.

Ῥοδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Επὶ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν δραμόντα Χριστέ, τὸν τῷ ἁγίῳ Σχήματι νῦν προσερχόμενον, ψυχικῇ διαθέσει, καὶ γνώμῃ φιλαρέτῳ, Σῶτερ ὑπόδεξαι.

Υπείσελθειν, τὸν σὸν χρηστόν με ζυγὸν ἀγαθὲ, καὶ τὸ φορτίον Δέσποτα αἴρειν ἀξίωσον, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, τὸν φόρτον ἀφανίζων, ὡς πολυέλεος.

Διαφυγεῖν, τῆς ἀμαρτίας τὸν ὄλισθον ἀπὸ τοῦ νῦν εὐδόκησον, τῶν πεπραγμένων μοι ἀμετρήτων πταισμάτων, τοὺς ρύπους ἐξαλείφων, δρόσω τῆς χάριτος.

Οὐκ ἀφίησθαι, δι' ἡμᾶς, σάρκα φορέσας καὶ θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν ὡς εὐσπλαγγνος καταδεξάμενος, σαρκικῶν μολυσμάτων, καθάρισον οἰκτίρμον τὸν προσιόντα σοι.

Θεοτοκίον.

Καταφυγὴν, καὶ προστασίαν καὶ σκέπην τε, περιφανῆ πλουτήσαντες, οἱ Θεοτόκον σε, Παναγία φρονέοντες, τῆς θείας ἐποπτείας καταξιούμεθα.

ᾠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Γλάσθητι Χριστέ τῷ σοὶ προστρέχοντι οἰκέτῃ, καὶ τῷ τὸν τὴν πολιτείαν, τῶν Ὁσίων καταξιώσον, εὐσεβῶς καὶ δικαίως πολιτεύεσθαι.

Μετάθεσιν ζωῆς καὶ μεταποίησιν, τὸ Σχῆμα τὸ θείον τοῦτο παράσχου, καὶ πταισμάτων καθαρτήριον, τῷ σοὶ προσερχομένῳ πιστῷ δούλῳ σου.

Οὐκ ἀφίησθαι, ὁ μὴ βουλόμενος ἀνθρώπων τὸν θάνατον Ἐλεῆμον, τὸν σὸν δῶλον σοὶ προσπίπτοντα, τῷ χορῷ τῶν Ἀγίων συναρίθμησον.

Νῦν θείοντα τὴν σὴν ὁδὸν πορεύεσθαι, καὶ βίον ἐλέσθαι τὸν σταυροφόρον, προσδεξάμενος καθάρισον, τῶν προτέρων πταισμάτων με Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Τῆς Εὐας τὴν ἀράν ἀγνή διέλυσας, τεκοῦσα τοῖς πᾶσι τὴν εὐλογίαν, ἀδαπάνητον πηγάσαντα, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου Μητροπάρθενε,

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οὐκ ἀφίησθαι, οἱ θείοντες ἔρχεσθαι, φησὶν, ὀπίσω μου, προθύμως ἀρνήσασθε τὰς κοσμικὰς ἀφορμὰς, γονεῖς τοὺς γεννήσαντας, τέκνα τε καὶ γυναῖκα, ἀδελφούς τε καὶ φίλους, χρήματα καὶ οἰκίας, συγγενεῖς τε καὶ δέλους, καὶ δέξασθε ἀξίωμα τῶν Ἀποστόλων μου.

Ὡδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Επιστρέφοντα δέξαι με, Λόγε Θεῶ, τὸν Ἄσωτον ὡς πά-
λαι, καὶ ὡς Τελώνην, μόνη φιλάνθρωπε.

Λυτρωτῆς ἡμῶν γέγονας, διὰ Σταυροῦ τὸν κόσμον ἀγο-
ράσας· διό σοι προσπίπτω, ῥῦσαί με Δέσποτα.

Ο ἐγείρας τὸν Λάζαρον, ἐν τῶν νεκρῶν· καὶ μὲ τὸν νε-
κρωθέντα, ἀμαρτίας κέντρον, ζώωσον Δέσποτα.

Σημειωθέντα χάριτι, καὶ φωτισμῶ τῆς σῆς Θεογνωσίας,
λογικῆς σου ποιήνης, δεῖξόν με πρόβατον.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη πάναγνε, Μῆτερ Θεῶ, τῇ σῇ με προστασίᾳ,
καὶ τῇ θείᾳ σκέπῃ, φρούρησον Δέσποινα.

Ὡδή ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Υπακοῇ σε Χριστέ, τὴν ἡμετέραν ὡς Θεὸν ἔλυσας, πα-
ρακοῇν, καὶ τῆς Βασιλείας τὴν εἴσοδον ἡμῖν, διὰ με-
τανοίας καὶ πίστεως ἔδειξας.

Διατελέσαντα ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν βλέπων με, τῇ προ-
σοχῇ, τῆς ἐπιμελείας ἐπίστησον Χριστέ, τῆς δικαιο-
σύνης ἐνδύσας με θώρακα.

Ο διὰ πίστεως, παλιντοκίας τε λουτρῶ πλύνσας με, προ-
γονικῆς ἀρᾶς, νῦν δακρύων ἀπόπλυνον πηγαῖς, κα-
ταρρύπωθέντα δεινοῖς παραπτώμασι.

Κατακαμπτόμενον καὶ νενευκότα με πρὸς γῆν Δέσπο-
τα, τῷ ἐπαχθεῖ καὶ θανατηφόρῳ πταισμάτων φορ-
τίῳ, τῇ σῇ ζωηφόρῳ χειρὶ ἐπανόρθωσον.

Θεοτοκίον.

Τὸς ὑπάρχων Πατρὶ, κατὰ τὴν ἀναρχον μορφήν, γέγο-
νας ἴσος ἡμῖν, ἐξ ἀπειρογάμου γενόμενος Μητρός· ἧς
ταῖς ἰκεσίαις Θεάνθρωπε σῶσόν με.

Ὡδή ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μὴ παρίδης τὸ πλάσμα σου Δέσποτα· ἀλλὰ τῷ Σταυ-
ροῦ σου τῇ χάριτι σῶσόν με, καὶ τῷ τιμίῳ αἵματι,
ὃ ἐν θείᾳ πλευρᾷ σου ἐκένωσας.

Ως μὴ ὄντα τὸ πρότερον ἔπλασας, οὕτως ἀπολλύμενον
ταῖς ἀμαρτίαις μου, ἀναζητήσας σῶσόν με, ὡς ποιμὴν
ἀγαθός τε καὶ εὐσπλαγχνός.

Μακαρίων ἐλπίδων μεθέξειν με, τῶν ἀποκειμένων παῖσι τοῖς ἀξίοις σου, ὧν τὴν ζωὴν μιμήσασθαι, καταξίωσον μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ο χερσὶν ἀκηρότοις μορφώσας με, πάλιν ἀνεμόρφωσεν ἀχρειωθέντα δεινῶς, ἐκ τῆς γαστρὸς σου Δέσποινα, προσλαβὼν με τελείως ὡς εὐσπλαγχνος.

Κοντάκιον. Ἀγαλάς πατρικός. Ὅρα σελ. 190.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσοῦς.

Ιᾠθύναις πρὸς σὲ ταῖς ὁδοῦς μου, Ἀγαθὲ, καὶ τὴν καρδίαν, ἀνακαινώσει Δεῖου Πνεύματος, παλαιωθέντα ἀνάπλασον, τῆς ἀγιωσύνης τῷ κάλλει, καλλωπίσας βοῶντά σοι: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χειρὸς δεξιᾶς τῆς ἐμῆς ὡς ἀγαθὸς ἐπιλαβόμενος, πρὸς πολιτείαν σοι εὐάρεστον, εὐθυπορθῆντα ἀνάδειξον, καὶ πρὸς τελειότητα βίβ, ἀναβαίνειν, βοῶντά σοι: Εὐλογητὸς, εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ραθύμως τὸ πρὶν, διεξάγων τὸν ἐμὸν βίον ὁ δειλαῖος, σοὶ τῷ Δεσπότη νῦν προσέρχομαι, σῆ πεποικωῖς ἀγαθότητι, καὶ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου μόνῃ, καὶ προσπίπτω κραυγάζων σοι: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ισὶὼ Σταυρῆ, καὶ ταῖς αὐραῖς τῆ σεπτῆ καὶ Δεῖου Πνεύματος, πρὸς τὸν λιμένα καθοδήγησον, τοῦ σου ἐνδόξου Δελήματος, καὶ πρὸς οὐρανῶν κληρουχίαν, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν σοι: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα Θεόν, καὶ τοῦ κόσμου λυτρωτὴν Πάναγνε τέτοκας ὃν νῦν δυσώπει τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἀρετῶν καὶ φαιδρότητα, καὶ τὴν τῆς ἀσκήσεως χάριν, ἀμφιάσαι τοὺς ψάλλοντας: Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Τρόπαιον ἡμῖν κατὰ τῆ διαβολῆ, τὸν τῆ Σταυρῆ σε τύπον δέδωκας, ἐν ᾧ καταβάλλομεν τὰ ἐκείνη μηχανήματα, καὶ πονηρὰ φρυάγματα, κρίζοντες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εδωκας ἡμῖν, τὸ δύνασθαι τὴν χάριν ἀνανεοῦσθαι τοῦ Βαπτίσματος, δι' ἐξαγορεύσεως, διὰ βίβη καθαρότητος, διὰ δακρύων χύσεως, καὶ διὰ μετανοίας γνησιωτάτης Φιλάνθρωπε.

Πάθη τῆς σαρκός, τῷ νῶ καθυποτάξαι, δι' ἐγκρατείας καὶ ἀσκήσεως, παράσχου τοῖς δέλοις σου, διὰ τρόπων βελτιώσεως, δι' ἀποχῆς τοῦ χείρονος, καὶ τῆς ἀδιαλείπτου τῶν ἐντολῶν σου τηρήσεως.

Ανωθεν ἡμῖν, τῆς σῆς υἰοθεσίας, τοὺς χαρακτῆρας ἀνακαίνισον, τοῦ Θεοῦ σου Πνεύματος, ἐνεργείᾳ τε καὶ χάριτι, ὡς μόνος εὐδιαλλάκτος, τέχνη φιλανθρωπίας, καὶ ἀνεικιάστου χρηστότητος. Θεοτοκίον :

Ρῆξον τὰς σειράς, τὰς τῶν ἀμαρτημάτων, καὶ ἀμαρτίας τὸ χειρόγραφον, τοῦ τῷ Θεῷ Σχήματι, προσιόντος ἰλαρότητι καὶ εὐλαθείᾳ Πάναγνε, πίστει τῇ ὀρθοδόξῳ, ἐρηρυσμένον φυλάττουσα.

Ὡδὴ δ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Αξίως τῆς κλήσεως, καὶ τοῦ ἁγίου Σχήματος, πολιτεῦσθαι Λόγε Θεῶ παράσχου μοι, τὸν τῆς ἀμαρτίας μου ῥύπον, καὶ τὰς βουλὰς τῶν παραπτωμάτων, τῇ σῇ Θεῷ χάριτι, ἐξαλείψας πολυέλεε.

Σωτὴρ ὡς καλούμενος, διάσωσόν με δέομαι, καθαρᾶ σοι καρδίᾳ τὸν προσερχόμενον, καὶ τὸ τῆς κακίας με βίβη περιελών, ὡς μόνος οἰκτιρῶν, συμπαθῶς ἀνάπαυσον, ὡς ὑπέσχου Παντοδύναμε.

Χριστὸς νῦν χαρίζεται, χρηστός γε ὢν καὶ εὐσπλαγχνος, τοῖς αὐτῷ προσιοῦσι Θεῷ χάρισματα, τοῖς προσερχομένοις τῷ Θεῷ πανευλαθῶς τῆς χάριτος θρόνῳ, δωρεὰν χρηστότητος, ἀκηράτου παρεχόμενος.

Θέε ἔχων συντρέχουσα, τῇ σῇ βελῆ τὴν δύναμιν, ὑπέρτασ ἀξίους ἡμᾶς ἀνάδειξον, τῷ Εὐαγγελίῳ σου Λόγε, καὶ τὰς πρὸς σέ συνθήκας πληρῶσαι, εὐχαῖς τῶν Ἁγίων σου, ζωδοτὰ καταξίωσον. Θεοτοκίον.

Υιόν σου τὸν εὐσπλαγχνον, Πανάμωμε δυσώπησον, τὸν πιστῶς προσιόντα τῷ Θεῷ Σχήματι, πρὸς τὸ τῆς

ἀσκήσεως φθάσαι, πανευλαβῶς, πολύευκτον τέλος ἰσὲς γὰρ
τὴν πανάχραντον, ἀντιλήπτορα κειμήμεθα.

Εἶτα, Στιχηρά προσέμοια, Ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τῆ ξύλου σε νεκρόν.

Πίστει προσερχόμενον πρὸς σέ, Δέσποτα, τῆς σῆς ἐπὶ
τρίβης, δικαιοσύνης με, στήσας καθοδήγησον, ὡς μόνος
εὐσπλαγχνος καὶ δεινῶς πεπτωκότα με, καὶ κατερράγμέ-
νον, πλήθει τῶν πταισμάτων μου, Σῶτερ ἀνόρθωσον ἡ
γὰρ πεπορθῶς συνεργεία, τὴν Ἀγγελικὴν πολιτείαν, ταύτην
ὑπεισέρχομαι φιλάνθρωπε.

Εἴχων τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἀμαρτωλῶν ὁ μὴ
θέλων, Χριστέ τὸν θάνατον, ἀφατον δι' ἔλεος, ἀλλὰ
μετανοίαν, τοῖς πιστοῖς χαρισάμενος, τοῖς ἐπεγνωκόσι, τὴν
ὑπὲρ κατάληψιν οἰκονομίαν σου, δεῖξαι προσιόντα προθύ-
μως, Σχήματι τῷ θεῷ, καὶ σῶσον, τῇ φιλανθρωπίᾳ σου
προσπίπτοντα.

Δόξα.

Τεῖχος ὑπερβήσομαι ἐν σοὶ, τὸ τῆς ἀμαρτίας μου Σῶτερ,
καὶ λυτρωθήσομαι ἡ σὺ γὰρ ἀνταπέδωκας τὸ ἐμὸν ὀ-
φλημα, καὶ τιμῆς με ἠγόρασας, αἰχμαλωτισθέντα, τὸν τῆς
ἀγαθότητος ἐπιδεικνύμενος πλεον, καὶ τὴν τῆς εὐσπλαγ-
χνίας, ἄβυσσον πηγᾶσαι θελήσας, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε
φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πάντων προστατεύεις Ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν
πίστει τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν
ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ με-
σιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν.
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν.
Ρῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, τῆς Εἰσόδου γενομένης τοῦ
Εὐαγγελίου, ἀποβάλλει ὁ μέλλων λαμβάνειν τὸ ἅγιον Σχῆ-
μα, τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κάλυμμα, καὶ τὰ ἐν τοῖς
ποσὶ καλλίγια, καὶ ποιήσας μετανοίας γ'. ἴσταται. Καὶ
μετὰ τὴν Εἴσοδον, λέγομεν τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας,
εἶτα τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α'. Ἦχος δ'.

Η "θελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κυ-
ριε τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς με, διὰ
μετανοίας εὐαρεστῆσαι σοι· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατά με, καὶ
πολεμεῖ τὴν ψυχὴν μου. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι,
σῶσόν με.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων, τῷ λιμένι τούτῳ οὐ
διασώζεται; ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων, τῷ
ἰατρείῳ τούτῳ οὐ θεραπεύεται; Δημιουργέ τῶν ἀπάντων,
καὶ ἰατρὲ τῶν νοσούντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι,
σῶσόν με.

Πρόβατον εἰμὶ τῆς λογικῆς σε ποιίμνης, καὶ πρὸς σέ κα-
ταφεύγω τὸν Ποιμένα τὸν καλόν· ζήτησόν με τὸν πλαν-
ηθέντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ε'κ παντοίων κινδύνων τῆς δόλου σου, φύλαττε, εὐλο-
γημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος δ'.

Ε'ν τῇ πηγῇ τῇ μυστικῇ τῆς ἀναγεννήσεως, υἰοθεσίαν
λαβὼν καὶ ἀπολύτρωσιν, ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν, καὶ
ἐν παραπτώμασιν ἐκδαπανήσας Ἀγαθὲ, νῦν κραυγάζω
σοι: Δακρύων μετανοίας πηγὴν μοι δώρησαι, καὶ ἀπόπλυ-
νον τὸν ῥύπον τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, παντοδύναμε
Σωτὴρ καὶ πολυέλεε.

Ζάλη ἀμαρτημάτων περιέχει με Σωτὴρ, καὶ μηκέτι φέ-
ρων τὸν κλύδωνα, σοὶ προσπίπτω τῷ μόνῳ Κυβερ-
νήτῃ· Ὡς τῷ Πέτρῳ τὴν χειρὰ μοι ἔκτεινον τῆς φιλανθρω-
πίας σου, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστέ τῆ
Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὄλων Ποιητὴν, ἵνα πάντες
κράζωμέν σοι: Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος δ'.

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια; ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν
προσκαίρων φαντασία; ἐκ ἰδὲ ταῦτα βλέπομεν γῆν

καὶ σποδόν; τί οὖν κοπιῶμεν εἰς μάτην; τί δὲ ἐκ ἀρνή-
μεθα κόσμον, καὶ ἀκολουθῆμεν τῷ κρᾶζοντι: Ὁ θείων
πορευθῆναι ὀπίσω μου, ἀναλαβέτω τὸν σταυρόν μου, καὶ
ζωὴν κληρονομήσει τὴν αἰώνιον.

Στίχ. Δεῦτε τέκνα ἀγκασάτέ μου, φόβον Κυρίου
διδάξω ὑμᾶς.

Δεῦτε πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ
ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ
μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμί καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ,
καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν
δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολαῖς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Πρόβατον εἰμί τῆς λογικῆς σε ποιμνης, καὶ πρὸς σέ κα-
ταφεύγω τὸν Ποιμένα τὸν καλόν· ζήτησόν με τὸν πλα-
νηθέντα ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν, καὶ κλαύσω-
μεν ἐναντίον Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.

Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ ἔθρανῶ, καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκε-
ψαι τὴν ἄμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευ-
σεν ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίαν.

Η μόνη Ἄγνη καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως
κηύσασα, πρέσβευε τῷ σωθῆναι τὰς ψυχαῖς ἡμῶν.
Εἶτα τὸ Ἄγκάλας πατρικῆς. Ὅρα σελ. 190.

Εἶτα ἐπερωτᾷ αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς, λέγων.

Ἐρώτησις. Τί προσῆλθες ἀδελφέ, προσπίπτων τῷ ἁγίῳ
Θυσιαστηρίῳ, καὶ τῇ ἁγίᾳ Συναδίᾳ ταύτῃ;

Ἀπόκρισις. Ποθῶν τὸν βίον τῆς ἀσκήσεως, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ποθεῖς ἀξιωθῆναι τοῦ Ἀγγελικοῦ Σχήματος
καὶ καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Μοναζόντων;

Ἀπόκρισις. Ναί, τίμιε Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅντως καλὸν ἔργον καὶ μακάριον ἐξελέξω, ἀλλ' εἴαν καὶ
τελειώσης· τὰ γὰρ καλὰ ἔργα κόπῳ κτῶνται, καὶ πόνῳ
κατορθοῦνται.

Ἐρώτησις. Ἐκουσίᾳ σου τῇ γνώμῃ προσέρχη τῷ Κυρίῳ;

Δημοσιὰ Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσεῖο τυπάλδων Ἰακωβάτων

Ἀπόκρισις. Ναί, τίμια Πάτερ.

Ἐρώτησις. Μὴ ἔκτινος ἀνάγκης, ἢ βίας;

Ἀποκρισις. Οὐχί, τίμια Πατερ.

Ἐρώτησις. Ἀποτάσῃ τῷ κόσμῳ, καὶ τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ, κατὰ τὴν ἐντολὴν τῆ Κυρίου;

Ἀπόκρισις. Ναί, τῷ Θεῷ συνεργῶντος, τίμια Πάτερ.

Ἐρώτησις. Παραμένεις τῷ Μοναστηρίῳ καὶ τῇ ἀσκήσει, ἕως ἐσχάτης σου ἀναπνοῆς;

Ἀπόκρισις. Ναί, τῷ Θεῷ συνεργῶντος, τίμια Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ὑπομένεις πᾶσαν θλίψιν, καὶ στενοχωρίαν τῷ μονήρου βίου, διὰ τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν;

Ἀπόκρισις. Ναί, τῷ Θεῷ συνεργῶντος, τίμια Πάτερ,

Ἐρώτησις. Φυλάττεις σεαυτὸν ἐν παρθενίᾳ, καὶ σωφροσύνη, καὶ εὐλαβείᾳ;

Ἀπόκρισις. Ναί, τῷ Θεῷ συνεργῶντος, τίμια Πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἡ Κατήχησις.

Βλέπε, Τέκνον, οἷας συνθήκας δίδως τῷ Δεσπότη Χριστῷ. Ἄγγελοι γὰρ πάρεσιν ἀοράτως, ἀπογραφόμενοι τὴν ὁμολογίαν σου ταύτην, ἣν καὶ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ δευτέρᾳ Παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὑψηθῆμαι ἔν σοι τὴν τελειοτάτην ζωὴν, ἐν ἣ κατὰ μίμησιν ἡ τῆ Κυρίᾳ πολιτεία διαδεικνύεται, διαμαρτυρούμενος ἅπερ χρεὶ ἀσπάσασθαι σε, καὶ ὧν περ δέον ἐκφυγεῖν. Ἡ ἀποταγὴ τοίνυν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶ, κατὰ τὸν εἰπόντα, εἰμὴ σταυροῦ, καὶ θανάτου ἐπαγγελία. Γίνωσκε ἔν ἀπὸ τῆς παρούσης ἡμέρας σταυρῆσθαι, καὶ νεκρῆσθαι τῷ κόσμῳ, διὰ τῆς τελειοτάτης ἀποταγῆς· ἀποτάσῃ γὰρ γονεῦσιν, ἀδελφοῖς, γυναικί, τέκνοις, πατράσι, συγγενείαις, ἑταιρείαις, φίλοις, συνήθεσι, τοῖς ἐν κόσμῳ θορύβοις, φροντίσι, κτήσεσιν, ὑπάρξεσι, τῇ κενῇ καὶ ματαίᾳ ἡδονῇ τε καὶ δόξῃ· καὶ ἀπαρνεῖσαι ἕ μόνον τὰ προειρημένα, ἀλλ' ἔτι καὶ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν, κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, τὴν λέγουσαν: "Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Εἰ ἔν ἀληθῶς ἀκολουθεῖν αὐτῷ ἤρε-

τίσω, καὶ εἰ ἀψευδῶς κληθῆναι αὐτῆ μαθητῆς ἐπιποθεῖς, ἐτοιμάσθητι ἀπὸ τοῦ παρόντος, μὴ πρὸς ἄνεσιν, μὴ πρὸς ἀμεριμνίαν, μὴ πρὸς τρυφάς, μὴ πρὸς ἄλλοτι τῶν ἐπὶ γῆς τερπνῶν τε καὶ ἀπολαυστικῶν· ἀλλὰ πρὸς ἀγῶνας πνευματικούς, πρὸς ἐγκράτειαν σαρκός, πρὸς κάθαρσιν ψυχῆς, πρὸς πτωχείαν εὐτελεῆ, πρὸς πένθος ἀγαθόν, πρὸς πάντα τὰ λυπηρὰ καὶ ἐπίπονα τῆς χαροποιουῦ κατὰ Θεὸν ζωῆς· καὶ γὰρ πεινᾶσαι ἔχεις, καὶ διψῆσαι, καὶ γυμνητεῦσαι, ὑβρισθῆναι τε καὶ χλευασθῆναι, ὀνειδισθῆναι τε καὶ διωχθῆναι, καὶ πολλοῖς ἄλλοις περιαχθῆναι λυπηροῖς, οἷς ἢ κατὰ Θεὸν ζωὴ χαρακτηρίζεται. Καὶ ὅταν ταῦτα πάντα πάθῃς, Χαῖρε, φησὶν, ὅτι πολὺς ὁ μισθός σου ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὑπάρχει. Χαρὰ οὖν χαῖρε, καὶ ἀγαλλιάσει ἀγαλλιώ, ὅτι σήμερον ἐξελέξατό σε, καὶ διεχώρισε Κύριος, ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς ἐν κόσμῳ ζωῆς, καὶ ἔθετο, ὡς ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν τῇ παραστάσει τῆς Μοναδικῆς τάξεως, ἐν τῇ στρατείᾳ τῆς Ἀγγελοειδοῦς ζωῆς, ἐν τῷ ὕψει τῆς οὐρανομιμήτου πολιτείας· αὐτῷ ἀγγελικῶς λατρεύειν, αὐτῷ ὀλοκλήρως δουλεύειν, τὰ ἄνω φρονεῖν, τὰ ἄνω ζητεῖν· ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα, κατὰ τὸν Ἀπόστολον ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει. Ὡ τῆς καινῆς κλήσεως: ὦ τῆς δωρεᾶς τοῦ μυστηρίου! Δεύτερον Βάπτισμα λαμβάνεις σήμερον, Ἀδελφέ, τῇ παρουσίᾳ τῶν τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ δωρεῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν σου καθαίρη, καὶ υἱὸς φωτός γίνῃ, καὶ αὐτὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν συγχαίρει μετὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ Ἀγγέλων ἐπὶ τῇ σῇ μετανοίᾳ, θύων σοι τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ἀξίως λοιπὸν τῆς κλήσεως περιπάτησον· ἀπαλλάγηθι τῆς τῶν ματαίων προσπαθείας· μίσησον τὴν πρὸς τὰ κάτω ἔλκουσάν σε ἐπιθυμίαν· ὅλον σεαυτοῦ τὸν πόθον μετάθεσ πρὸς τὰ οὐράνια· μηδὲ ὅπως στραφῆς εἰς τὰ ὀπίσω, ἵνα μὴ γένη στήλη ἀλός, ὡς ἡ γυνὴ τοῦ Λῶτ, ἢ ὡσπερ κύνων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἐμετὸν ἐπιστρέφων, καὶ πληρωθῆ ἐπὶ σέ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου: "Ὅτι οὐδεὶς βαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, καὶ στραφείς εἰς τὰ ὀπίσω, εὐδαιμόνιος ἐστὶν εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Καὶ γὰρ οὐκ

ἔστι σοι μικρὸς ὁ κίνδυνος, ἐπαγγελλομένῳ νῦν πάντα τὰ προειρημένα φυλάττειν, ἔπειτα κατολιγωρῆσαι τῆς ἐπαγγελίας· καὶ ἢ πρὸς τὸν πρότερον βίον ἐπαναδραμεῖν, ἢ τοῦ Πατρὸς χωρισθῆναι καὶ τῶν συνασκημένων Ἀδελφῶν, ἢ μένοντα, καὶ καταφρονητικῶς ζῆσαι τὰς ἡμέρας σου· ἐπεὶ βαρυτέρας ἔξεις τὰς εὐθύναις παρὰ τὸ πρὶν, ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ καὶ ἀπαραλογίστου βήματος τοῦ Χριστοῦ, ὅσω πλείονος χάριτος ἀπολαύεις ἄρτι· καὶ καλόν σοι ἦν, ὡς τὸ λόγιον, μὴ εὕξασθαι, ἢ εὕξασθαι καὶ μὴ ἀποδοῦναι. Μηδὲ πάλιν νομίσης ὡς διὰ τοῦ προλαβόντος χρόνου τῆς ἐνταῦθά σοι διατριβῆς, ἰκανῶς ἠγωνίσω πρὸς τὰς ἀοράτους δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ· ἀλλὰ γίνωσκε, ὅτι μᾶλλον ἀπὸ τοῦ δεῦρο διαδέχονται σε μείζονες ἀγῶνες τῆς πρὸς αὐτὸν πάλης. Ἰσχύει δὲ κατὰ σοῦ οὐδαμῶς, πεφραγμένον σε εὐρίσκων, τῇ τε πρὸς τὸν ὀδηγῶντά σε κραταιᾷ πίστει, καὶ τῇ πρὸς πᾶσαν ὑπακοὴν καὶ ταπεινώσιν εὐθύτητι. Διὰ τῆτο ἀπέστω ἀπὸ σοῦ ἀνηγοῖα, ἀντιλογία, ὑπερηφανία, ἔρις, ζῆλος, φθόνος, θυμὸς, κραυγὴ, βλασφημία, λαθροφαγία, παρρησία, μερικὴ φιλία, περπερία, φιλονεικία, γογγυσμὸς, ψιθυρισμὸς, ἐπίκτησις ἰδιαίτουσα οἴκτροῦ πράγματος, καὶ τὰ ἄλλα πάντα τῆς κακίας εἶδη, δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τῆ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ρίζοῦν ἄρχεται ἐν αὐτοῖς ὁ τῶν ψυχῶν φθορεὺς. Μᾶλλον δὲ ἀντ' αὐτῶν κτῆσαι τὰ πρέποντα Ἀγίοις· φιλαδελφίαν, ἡσυχίαν, ἐπιεικίαν, εὐλάβειαν, μελέτην τῶν θείων λογίων, ἀνάγνωσιν, τήρησιν καρδίας ἐκ ῥυπαρῶν λογισμῶν, ἐργασίαν τὴν κατὰ δύναμιν, ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν μέχρι θανάτου, ἐφ' ᾧ Πατρὶ τὰς συνθήκας σου ἔδωκας πρῶτον· καὶ τελευταῖον ἐξαγγελίαν τῶν τῆς καρδίας σου κρυπτῶν, καθὼς αἱ θεῖαι ὑποθήκαι διαγορεύουσιν· Ἐβαπτίζοντο γάρ, φησιν, ἕξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Ἐρώτησις. Ταῦτα πάντα οὕτω καθομολογεῖς, ἐπ' ἐλπίδι τῆς δυνάμεως τῆ Θεοῦ, καὶ ἐν ταύταις ταῖς ὑποσχέσεσι διακαρτερεῖν συντάσσει μέχρι τέλους ζωῆς, χάριτι Χριστοῦ;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην:

Οπανοικτίρμων οὖν Θεὸς καὶ πολυέλεος, ὁ τὰ ἄχραντα σπλάγγνα τῆς αὐτοῦ ἀνεξιχνιάστου ἀγαθότητος ὑπανοίγων παντὶ τῷ προσερχομένῳ αὐτῷ, πόθῳ καὶ ἀγάπῃ θερμῇ· ὁ εἰπὼν: Ὅτι ἐπιλήσεται γυνὴ τὰ ἔργονα αὐτῆς, ἢ ἐγὼ ἐπιλήσομαί σου· ὁ καὶ τὸν σὸν πόθον εἰδὼς, καὶ τῇ προθέσει σου ἐπιβαλὼν τὴν παρ' αὐτοῦ δύναμιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, ἐπιλάβοιτο, καὶ ἐπαγκαλίσαιτο, καὶ ὑπερασπίσειε, καὶ γένοιτό σοι τεῖχος ὄχυρόν ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, πέτρα ὑπομονῆς, παρακλήσεως ἀφορμὴ, εὐτονίας χορηγὸς, εὐψυχίας πορισμὸς, ἀνδρείας συναγωνιστὴς, συγκοιταζόμενος, συνανιστάμενος, γλυκαίνων, καὶ εὐφραίνων σου τὴν καρδίαν τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος, ἀξιῶν σε καὶ τῆς μερίδος τῶν ἁγίων καὶ ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· μεθ' ὧν καὶ κληρονομήσεις τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Εἶτα σφραγίζει ὁ Ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Κατηχομένου γ'· καὶ μετὰ τὸ κατασφραγίσαι, στραφεὶς κατὰ ἀνατολάς, λέγει:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οὖν Δέσποτα παντοκράτορ, ὕψιστε Βασιλεῦ τῆς δόξης, ὁ μετὰ τοῦ ζῶντος καὶ ἐνυποστάτου σου Λόγου, καὶ τοῦ παρὰ σοῦ ἐκπορευομένου Πνεύματος τῆς ἀληθείας, κυριεύων πάσης κτίσεως ὁρατῆς τε καὶ ἀοράτου· ὁ Θεὸς ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ τῇ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνούμενος ἀκαταπαύστως, ᾧ παρεστήκασι χίλια χιλιάδες, καὶ μύριαι μυριάδες ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων στρατιαί. Σὺ εἶ τὸ φῶς, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάσης ἐπουρανίου σου Ἐκκλησίας τῶν πρωτοτόκων ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐπίβλεψον ἰλέῳ ὄμματι ἐπὶ τὴν τα-

πεινώσιν τοῦ δούλου σου, ὅς τις συνέθετο, καὶ κηθώ-
 γησεν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων, συναψών τῷ δωρηθέντι
 αὐτῷ ἐκ προγόνων χάρισματι τῆς υἱοθεσίας, καὶ τῆς Βα-
 σιλείας σου διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, τὸ μοναδικὸν τέ-
 το καὶ Ἀγγελοειδὲς ἐπάγγελμα, κατὰστησον τετελειω-
 μένον ἐπὶ τὴν ἀκρότομον καὶ πνευματικὴν πέτραν τῆς
 εἰς σὲ πίστεως· ἐνδυνάμωσον αὐτὸν ἐν τῷ κράτει τῆς
 ἰσχύος σου, καὶ ἐνδυσον αὐτὸν τὴν πανοπλίαν τοῦ ἁγίου
 σου Πνεύματος, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἡ πάλη πρὸς αἷμα
 καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχαίς, πρὸς τὰς ἐξουσίας,
 πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου,
 πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας· περιζώσον τὴν ὄσφυν
 αὐτοῦ δύναμιν ἀληθείας, καὶ ἐνδυσον αὐτὸν θώρακα δι-
 καιοσύνης καὶ ἀγαλλιᾶσεως, καὶ ὑπόδησον τοὺς πόδας
 αὐτοῦ ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· σόφισον
 αὐτὸν ἀναλαβεῖν τὸν θυρεῶν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεται
 πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σθέσαι, καὶ
 τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθαι, καὶ τὴν μά-
 χαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ρῆμά σου, ἀντιλαμβανόμε-
 νος ταῖς ἀλαλήτοις τῆς καρδίας αὐτοῦ στεναγμοῖς· συνα-
 ρίθμησον αὐτὸν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, ἵνα γένηται σκιεὺς
 ἐκλογῆς σου, υἱὸς καὶ κληρονόμος τῆς Βασιλείας σου, υἱὸς
 φωτὸς καὶ ἡμέρας, σοφίας, δικαιοσύνης, ἁγιασμοῦ, ἀπο-
 λυτρώσεως· κατασκευάσον αὐτὸν ὄργανον ἑναρμόνιον, ψαλ-
 τήριον τερπνὸν τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ὅπως ἐντεῦθεν με-
 τὰ προκοπῆς ἀπεκδυσάμενος τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν
 φθειρόμενον κατὰ τὴν φιλήδονον ἀπάτην τοῦ πολυμόρφου
 ὄφεως, ἐνδύσεται τὸν νέον Ἀδάμ τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέν-
 τα ἐν ὁσιότητι, καὶ δικαιοσύνῃ. Στερῶσον αὐτὸν, πάντο-
 τε τὰ στίγματα καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ βαστάζειν
 ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ, δι' ὧν αὐτῷ ὁ κόσμος ἐσταύρωται,
 καὶ αὐτὸς τῷ κόσμῳ· μόρφωσον ἐν αὐτῷ ἀρετὴν ἀληθινὴν
 ἄγειν, καὶ μὴ ἀρέσκειαν ἀνθρώπων, ἢ αὐταρέσκειαν, ἐν τῇ
 ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ φιλαδελφίαν,
 καὶ ὑπακοήν· χαρίτωσον αὐτὸν ἀγρυπνοῦντα, ἐργαζόμε-

νον, καθεύδοντα, ἀνιστάμενον, ἐν ψαλμοῖς, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀγγελικῶς, ἐνοπτριζεσθαί σε ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ προσκυνεῖν σὲ τὸν μόνον ζῶντα καὶ ἀληθινὸν Θεόν, εἰς χαρὰν αὐτοῦ ἀνεκλάλητον.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αἴγιε, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐλόγησον τὸν δοῦλόν σου, ὃν προσεκαλέσω εἰς τὸν πνευματικόν σε νυμφῶνα, καὶ καταξίωσον αὐτὸν εἶναί σου ὅσιον δοῦλον· σόφισον αὐτὸν· ἐπίχεε αὐτῷ τὴν παρὰ τοῦ ἡγεμονικοῦ σου Πνεύματος χάριν καὶ σύνεσιν· ἐνίσχυσον αὐτὸν εἰς τὸν κατὰ τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ πόλεμον· τὰς ἐκ τῆς σαρκὸς ἐπαναστάσεις τῆ κραταιᾶς δυνάμει σου κατάβαλε· δὸς αὐτῷ εὐαρεστεῖν σοὶ εἰς αἴνεσιν καὶ δοξολογίαν ἀδιάλειπτον, εἰς ὕμνους εὐκαίρους, εἰς εὐχὰς εὐπροσδέκτους, εἰς βουλήν ὀρθήν, εἰς καρδίαν ταπεινὴν, εἰς πράξιν ζωῆς, καὶ πραότητος, καὶ ἀληθείας· καταξίωσον αὐτὸν εὐαρεστεῖν σοὶ ἐν πραότητι, ἐν ἀγάπῃ, ἐν τελειότητι, ἐν ἐπιστήμῃ, ἐν ἀνδρείᾳ, καὶ προσφέρειν σοὶ ὕμνους, καὶ δοξολογίας, καὶ εὐχὰς, εἰς ὁσμήν εὐωδίας· τελειώσον αὐτοῦ τὴν ζωὴν ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, ἵνα ἀδιάστατον καὶ ἀκηλίδωτον τὴν εἰς σὲ ἔχων ἔνωσιν, καταξιωθῇ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενῆ σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, λέγει·

Ἰδοὺ ὁ Χριστὸς ἀοράτως ἐνταῦθα πάρεστι· Βλέπε, ὅτι ἰδεῖς σε ἀναγκάζει ἔλθειν ἐπὶ τοῦτο τὸ Σχῆμα. Βλέπε, ὅτι σὺ ἐκ προθέσεως θέλεις τὸν ἀρράβωνα τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος.

Ἀπόκρισις. Ναί, τίμιε Πάτερ, ἐκ προθέσεως.

Καὶ μετὰ τὸ συντάξασθαι, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς

Λάβε τὸ ψαλίδιον, καὶ ἐπίδος μοι αὐτό. Τρίς.

Καὶ ἐπιδόντος αὐτοῦ τὸ ψαλίδιον τῷ Ἡγουμένῳ, λέγει

παλιν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς

Ἰδού ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Χριστοῦ λαμβάνεις αὐτό. Βλέπε δὲ τίνι προσέρχη, τίνι συντάσση, καὶ τίνι ἀποτάσση.

Καὶ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ ψαλίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ἡγουμένου, λέγει

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ θελὼν πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Εἶτα κουρεύει αὐτὸν σταυροειδῶς, λέγων οὕτως.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) κείρεται τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Εἶπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ ψάλλεται παρὰ τῶν Ἀδελφῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Εἶτα ἐνδύει αὐτὸν τὸ ἱμάτιον, λέγων.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἐνδύεται χιτῶνα δικαιοσύνης, καὶ ἀγαλλιᾶσεως τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς. κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸ παλλίον τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, εἰς στολὴν ἀφθαρσίας καὶ σεμνότητος, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς. κτλ.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἐνδύεται τὸ κουκούλιον τῆς ἀκακίας, εἰς περικεφαλαίαν ἐλπίδος σωτηρίου, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς. κτλ.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸν ἀνάλαβον, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἀναλαμβάνων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ ἀκολουθῶν τῷ Δεσπότη Χριστῷ.

Εἶπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) περιζώννυται τὴν ὄσφυν αὐτοῦ δύναμιν ἀληθείας, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς. κτλ.

Εἶπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ· Κύριε ἐλέησον.

Ο' Ἀδελφός ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ὑποδύεται τὰ σανδαλία εἰς ἑτοιμασίαν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς. κτλ.

Ο' Ἀδελφός ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἔλαβε τὸ μέγα καὶ Ἀγγελικὸν Σχῆμα, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Εἶπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Ἐνδυομένου δὲ αὐτοῦ, ψάλλονται τὰ ἑσπερία ταῦτα,

Ἦχος δ'.

Ενδύσασθε χιτῶνα τῆς σωτηρίας, ζώσασθε τὴν ζώνην τῆς σωφροσύνης, δέξασθε τὸ σημεῖον τῆς Σταυρῆ, τῆς ποδᾶς τῆς νοητοῦς ὀπλίσατε, τῆς ἐγκρατείας τοῖς ὀπλοῖς, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Αγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσεν γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με, ὡς νυμφίῳ περιέθηκε μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

Αἱ δὲ Εὐχαί, αἷς λέγει ὁ Ἱερεὺς, εἰσὶν αὗται.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιστὸς ἐν ταῖς παραγγελίαις σε, καὶ ἀμεταμέλητος ἐν τοῖς χαρίσμασί σου, καὶ ἄφατος ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ σου· ὁ καλέσας τὸ πλάσμα σου κλήσει ἀγία, καὶ ἀγαγὼν τὸν δοῦλόν σου εἰς τὴν πνευματικὴν σου ζωὴν· δὸς αὐτῷ βίον εὐσχήμονα, πολιτείαν ἐνάρετον, καὶ ἀκατάγνωστον, ἵνα ἐν ἀγιασμῷ πολιτευσάμενος, ἄσπιλον διατηρήσῃ, ὅπερ τῇ δυνάμει σου ἐνεδύσατο Σχῆμα, τῷ μὲν χιτῶνι τὴν δικαιοσύνην ἀμπεχόμενος, τῇ δὲ ζώνῃ τὴν νέκρωσιν τοῦ σώματος, καὶ τὴν σωφροσύνην ἐν ἑαυτῷ περιφέρων· τῷ δὲ κηκλίῳ τὴν περικεφαλαίαν τῆς σωτηρίου θύμενος· τῷ δὲ ἀναλάβῳ, τῷ Σταυρῷ καὶ τῇ Πίστει κατακοσμούμενος· τῷ δὲ περιβολαίῳ, στολὴν ἀφθαρσίας θωρακίζόμενος· τοῖς δὲ σανδαλίαις, ἵνα ἐπιβῇ τῇ ὁδῷ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας, ὅπως γένηται φοβερός τοῖς ὑπεναντίοις, ἀνάλωτος τοῖς πολεμίοις, πάσης ἡδονῆς

καὶ αἰσχίστης ἐπιθυμίας ἀλλότριος· ὑπακοὴν παιδευόμενος, ἐγκράτειαν μετερχόμενος, τῷ τῆς ἀσκήσεως στοιχῶν κανόνι, ἵνα ἐν ψαλμοῖς, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς γεραίρῃ τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοκρεπές ὄνομά σου· τοῖς ἴχνεσι κατακολουθῶν τῷ μεγάλῳ Προφήτῳ Ἡλιοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῷ Προδρόμῳ καὶ Βαπτιστοῦ, ἵνα, φθάσας τὸ μέτρον τῆς τελειότητος, τὸν δρόμον τελήσῃ, τὴν πίστιν τηρήσῃ, καὶ ἐνδύσῃται τὴν τῶν Ἀγγέλων ἀφθαρσίαν, καὶ συναριθμηθῇ τῇ ἀγίᾳ σου ποιμνῇ, καὶ τύχῃ τῆς ἐκ δεξιῶν σε παραστάσεως, καὶ ἀκέσῃ τῆς μακαρίας φωνῆς· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τῷ Πατρὸς μῆ, κληρονομήσατε τὴν ἠτοιμασμένην ὑμῖν Βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἧς καὶ ἡμεῖς κληρονομησόμεθα γενέσθαι ἀξίωσον, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ ἀγαθότητι.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰσάγαγε τὸν δοῦλόν σου (τόν δε) εἰς τὴν πνευματικὴν σου αὐλήν, καὶ συγκαταριθμήσον αὐτὸν τῷ λογικῷ σου ποιμνίῳ· κἄθαρρον αὐτῷ τὸ φρόνημα ἀπὸ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, καὶ τῆς κενῆς ἀπάτης τῷ βίῳ τῆς ἐκείνου· καὶ δὸς αὐτῷ ἀδιαλείπτως μνημονεύειν τῶν ἀποκειμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ σταυρώσασιν ἑαυτὸς τῷ βίῳ, διὰ τὴν βασιλείαν σου.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ποιμὴν καὶ ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Εἰδὲ ἕκ ἐστι Λειτουργία, λέγονται τὰ παρόντα Εἰρηνικὰ.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ἐπεὶ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ὑπὲρ τῷ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῷ ἀδελφῷ ἡμῶν (τῷ δε), καὶ τῆς παρὰ Θεοῦ σκέπης, καὶ βοηθείας αὐτῷ, τῷ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀμέμπτως, ἀκατακρίτως, καὶ ἀνεμποδίως διανῦσαι αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῷ μοναχικῷ Σχήματι, τῷ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῷ φωτισθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτῷ, ἐν ἐγκρατείᾳ καὶ ἀσκήσει, τῷ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῷ ἀπαλλαγῆναι αὐτὸν πάσης κοσμικῆς ἐπιθυμίας, καὶ τῆς πρὸς τῆς κατὰ σὰρκα συγγενεῖς προσπαθείας, τῷ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ συγχωρήσεως τῶν πλημμελημάτων αὐτῷ, καὶ τῷ γενέσθαι αὐτὸν ὑψηλότερον τῶν τῷ κόσμῳ φρονημάτων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῷ διαίγειν αὐτὸν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ σεμνότητι, τῷ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῷ ἀποθέσθαι αὐτὸν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν νέον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῷ ῥυσθῆναι αὐτὸν καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον. Ἰῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν.

Ἀντὶ δὲ τῷ Τρισαγίῳ,

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε.

Ἀλληλεῖα.

Προκείμενον. Κύριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ς'. 10.

Αδελφοί, ἐνδυναμῆσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτῷ ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τῷ Θεῷ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ Διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σὰρκα,

ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τὴς κο-
σμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ
πνευματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τὸτο
ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τῆ Θεῶ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστη-
ναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι
στήναι. Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀλλ-
θείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ
ὑποδυσάμενοι τὰς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τῆ Εὐαγγελίου τῆς
εἰρήνης· ἐπὶ πᾶσιν, ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως,
ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τῆ πονηρῆ τὰ πεφυρωμέ-
να σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τῆ σωτηρίας δέξασθε,
καὶ τὴν μάχιαιραν τῆ Πνεύματος, ὅ ἐστι ρῆμα Θεῶ.

Ἀλληλουΐα. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ι. 37.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ φιλῶν πατέρα, ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ,
οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν, ἢ θυγατέρα
ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὅς οὐ λαμβάνει τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου
ἄξιος. Ὁ εὐρῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπαλέσει αὐτήν· καὶ ὁ
ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὐρήσει αὐτήν.
Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέ-
χεται τὸν ἀποστείλαντά με. Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς
ὄνομα προφήτου, μισθὸν προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχό-
μενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται.
Καὶ ὅς ἐάν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυ-
χοῦ μόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ
ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ
Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα Μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέ-
βη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν
αὐτῶν.

Ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως, καὶ συγχωρήσεως τῶν ἁ-
μαρτιῶν τῆ δαίμ τῆ Θεῶ (τῆ δεῖνος).

Ὁ Ἱερεὺς. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Εἶτα δίδωσιν αὐτῷ τὸν Σταυρὸν, λέγων·
 Εἶπεν ὁ Κύριος : Εἴτις θέλει ὀπίσω με ἀκολουθεῖν, ἀπαρ-
 νησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτῆ καὶ ἀκο-
 λουθεῖτω μοι.

Καὶ τὸ κηρίον ἀπτούμενον, λέγων·

Εἶπεν ὁ Κύριος : Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν
 τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ
 δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ εὐθὺς ἀσπάζεται ὁ ἀποκαρεὶς τὸν Σταυρὸν, Οἱ
 δὲ Ἀδελφοὶ ψάλλουσι τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος α΄.

Επιγινώμεν Ἀδελφοὶ τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· τὸν
 γὰρ ἐκ τῆς ἀμαρτίας πρὸς τὴν πατρικὴν ἐστὶαν ἀ-
 ναδραμόντα Ἄσωτον Υἱὸν, ὁ πανάγαθος Πατὴρ προῦπαν-
 τήσας ἀσπάζεται· καὶ πάλιν τῆς ἰδίας δόξης χαρίζεται
 τὰ γνωρίσματα, καὶ μυστικῆν τοῖς ἄνω ἐπιτελεῖ εὐφρο-
 σύνην, διὺν τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν· ἵνα ἡμεῖς ἀξίως
 πολιτευσώμεθα, τῷ τε διύσαντι φιλανθρωπῶ Πατρὶ, καὶ
 τῷ ἐνδόξῳ διύματι, τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ εὐθὺς γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΚΟΥΚΟΥΛΙΣΑΙ.

Πολυέλεε Κύριε, ὁ δωρησάμενος τῷ δούλῳ σου, διὰ τῆς
 ἀναλήψεως τοῦ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, τὸ Κουκού-
 λιον, εἰς περικεφαλαίαν ἐλπίδος σωτηρίου, ἀναφαίρετον
 ἐκ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς τὴν τοιαύτην χάριν σου διατήρησον,
 συνέχων καὶ συνθάλπων τὸ τῆς διανοίας αὐτοῦ ἡγεμο-
 νικὸν ἐξ ἐναντίων προσβολῶν ἀπαρασάλευτον· ὅπως τὴν
 τῆ πονηροτάτη ὄφειος, τῆ τηρεῖν αὐτοῦ τὴν πτέρναν συγ-
 χωρηθέντος, καταπατῶν κάραν, πρὸς σὲ τὴν φοβερὰν καὶ
 μόνην κεφαλὴν τῶν ἀπάντων τοῦ νοητοῦ αὐτοῦ ὀφθαλ-
 μοῦς αἶρη.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ ἀγιασμὸς τῶν ψυχῶν ἡ-
 μῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ

Υἱῶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς Ἐιρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος Ἐὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Τὴν τῆ πυρίνη κεφαλῇ τὴν ἰδίαν κεφαλὴν σοὶ τῷ ἀοράτῳ, καὶ μόνῳ σοφῷ Θεῷ ὑποκλίναντα, Δέσποτα, εὐλόγησον, καθαγιάσον, ὑπερφρέρησον ἐκ πάσης ἐπιβλαβῆς ἐπηρείας ὁρατῆς τε καὶ ἀοράτου.

Ἐκφώνησις.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ σοὶ πρέπει δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. κτλ.

=====

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ, ΟΤΑΝ ΠΟΙῆ Ὁ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ.

Ποιεῖ Εὐλογητόν· καὶ εὐθὺς τὸ Τρισάγιον, Παναγία, Τριάς, Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία· εἶτα τὴν παροῦσαν Εὐχὴν.

Ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς.

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ Πέτρῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς ἕνδεκα Μαθηταῖς, ἀποστολικὴν καὶ πνευματικὴν διακονίαν χαρισάμενος, λύειν, καὶ δεσμεύειν τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα ἐντειλάμενος· αὐτὸς καὶ νῦν τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) τὸν παρ' ἐμοῦ μὲν ψηφισθέντα, πάσης δὲ χάριτος τελειωθέντα, ἄξιον καὶ αὐτὸν τῆς ἀποστολικῆς καὶ πνευματικῆς σου διακονίας, διὰ τῆς ἡμῶν ἐλεεινότητος ἀνάδειξον, εἰς τὸ λύειν καὶ δεσμεύειν τὰ τῶν ἀναξίων πταίσματα. Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ. κτλ.

Καὶ μετὰ ταύτην, τὸ Εὐαγγέλιον.

Ὁ Διάκονος.

Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ

Ἀρχιερεῦς. Εἰρήνη πᾶσι. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ Ἀναγνώσμα. Ὁ Διάκονος. Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεῦς.

Κεφ. κ'. 19.

Ο ὕσης ὀφίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων,
καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπερ ἦσαν οἱ Μαθηταὶ
συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς,
καὶ ἔση εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ
τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν
αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.
Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀ-
πέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰ-
πὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον·
ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινῶν
κρατῆτε, κεκραίνονται.

Πάλιν ὁ Ἀρχιερεῦς.

Ἡ μετριότης, (ἢ ἡ ταπεινότης) ἡμῶν, διὰ τῆς χάριτος τοῦ
παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος, προχειρίζεται σε
τὸν εὐλαβέστατον (τὸν δεῖνα), Πνευματικόν, εἰς τὸ τῆς
πνευματικῆς πατρότητος λειτούργημα, εἰς τὸ ὄνομα τῆ
Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱοῦ, καὶ τῆ ἀγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ.

Ὁ Ἱερεῦς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Υπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

Υπὲρ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, συγχωρήσεως τῶν
πλημμελημάτων τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τῆ δεῖνος), καὶ ὑπὲρ
τῆ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ
ἀκρίσιον, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς δωρήσεται αὐτῷ ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ καιρὸν μετανοίας, τῷ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῷ ῥυσθῆναι αὐτόν τε καὶ ἡμᾶς. κτλ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν παροῦσαν Εὐχὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ ζῶντος. Σελ. 224.

Καὶ ψάλλει τὸ, Τρισάγιον· τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν· καὶ τὸν Ν. Ψαλμὸν. Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγγίας τὴν πύλν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον μ'.

Ὁ δὲ ἐξομολογούμενος λέγει: Ἥμαρτον Κύριε, συγχώρησόν μοι. Καὶ τὸ: Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.

Ὁ Ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τῷ Προφήτου σου Νάθαν.

Ὅρα σελ. 223.

Εἶτα ὁ ἐξομολογούμενος κλίνων τὰ γόνατα, καὶ ἄνω τὰς χεῖρας ἔχων, λέγει.

Πάτερ Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἐξομολογοῦμαί σοι πάντα τὰ κρυπτὰ καὶ φανερά τῆς καρδίας καὶ διανοίας μου, ἃ ἔπραξα ἕως τῆς σήμερον. Διὸ ἄφεσιν αἰτῶ παρὰ σοῦ τοῦ δικαίου καὶ εὐσπλαγγνοῦ Κριτῆ, καὶ χάριν τοῦ μηκέτι ἀμαρτάνειν.

Τότε ὁ Πνευματικὸς ἰλαρῶ τῇ φωνῇ λέγει·

Ἀδελφέ, διὸ ἤλθες πρὸς τὸν Θεόν, καὶ πρὸς ἐμέ, μὴ αἰσχυρῆς· οὐ γὰρ ἐμοὶ ἀναγγέλλεις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ, ἐν ᾧ ἴστασαι.

Καὶ ἐρωτᾷ αὐτόν ὁ Πνευματικὸς εἰς πάντα τὰ ἀμαρτήματα· καὶ μετὰ τὸ ἐρωτῆσαι καταλεπτῶς, λέγει ταῦτα.

Τέκνον μου πνευματικόν, ὁ τῇ ἐμῇ ταπεινότητι ἐξομολογούμενος, ἐγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ ἀμαρτωλὸς οὐκ ἰσχύω ἀφιέναι ἀμάρτημα ἐπὶ τῆς γῆς, εἰμὴ ὁ Θεός· διὰ δὲ τὴν θεόλεκτον φωνὴν ἐκείνην, τὴν μετὰ τὴν τῷ Κυρίῳ

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν γενομένην πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, καὶ λέγουσαν: "Ὅτι τινῶν ἀφῆτε, (καὶ τὰ ἐξῆς) εἰς ἐκείνην καὶ ἡμεῖς θαρρόυντες λέγομεν· Ὅσα ἐξεῖπες τῇ ἐμῇ ἐλαχίστῃ ταπεινότητι, καὶ ὅσα ἐκ ἔφθασας εἰπεῖν, ἢ κατ' ἀγνοίαν, ἢ κατὰ λήθην, οἷονδήποτε, ὁ Θεὸς συγχωρήσοι σοι, ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Καὶ ἐπισυναίπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Ο Θεὸς ὁ συγχωρήσας Δαυὶδ, διὰ Νάθαν τοῦ Προφήτου τὰ ἴδια ἐξομολογήσαντι ἀμαρτήματα, καὶ Πέτρῳ τὴν ἄρνησιν, κλαύσαντι πικρῶς, καὶ Πόρῃ δακρυσάσῃ ἐπὶ τῆς αὐτοῦ πόδας, καὶ Τελῶνῃ, καὶ Ἀσώτῳ· αὐτὸς ὁ Θεὸς συγχωρήσοι σοι δι' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ πάντα, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ ἀκατάκριτόν σε παραστήσοι ἐν τῷ φοβερωτέρῳ αὐτοῦ βήματι· περὶ δὲ τῶν ἐξαγορευθέντων ἐγκλημάτων μηδὲ μίαν φροντίδα ἔχων, πορεύου εἰς εἰρήνην.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΤΙΜΙΟΙΣ ΟΝΤΩΝ,

ΚΑΙ ΕΛΥΤΟΤΕ ΟΡΚῶ ΔΕΣΜΟΥΝΤΩΝ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ὁ πάντα δεσμὸν ἀμαρτίας ὑμῶν τῷ σῶ πάθει διαρρήξας, καὶ ἐμφυσήσας εἰς τὰ πρόσωπα τῶν σῶν Ἀποστόλων, καὶ εἰπὼν: Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινῶν κρατῆτε, κεκρατῆνται· σὺ, Δέσποτα, διὰ τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων ἐχαρίσω τοῖς κατὰ καιρὸν ἱερουργοῦσιν ἐν τῇ αἰγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ γῆς ἀφίεναι τὰς ἀμαρτίας, καὶ δεσμεῖν, καὶ λύειν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας. Δεόμεθα οὖν καὶ νῦν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν (τῶν δεῖνος) τῶν παρερηκότος ἐνώπιόν σου: Ἐπιχορήγησον αὐτῶν τὸ σὸν ἔλεος, διαρρήξων αὐτῶν τὸν δεσμὸν τῶν ἀμαρτιῶν, εἴτι ἐν ἀγνοίᾳ, ἢ ὀλιγοψυχίᾳ ἐλάλησεν, ἢ ὑπὸ μικροψυχίας ἔπραξεν,

εἰδὼς τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, καὶ ὡς φιλόανθρωπος καὶ ἀγαθὸς Δεσπότης, πάντα τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα συγχώρησον αὐτῷ ὅτι σὺ εἶ ὁ λύων τῆς πεπεδημένους, ὁ ἀνορθῶν τοὺς κατερράγμενους, ἡ ἐλπίς τῶν ἀπληπισμένων, ἡ ἀνάπαυσις τῶν πεπτωκότων· καὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον ἐλευθέρωσον ἀπὸ τῆς δεσμῆ τῶν ἁμαρτημάτων.

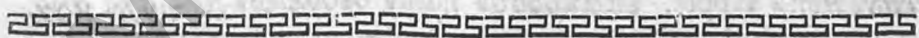
Ὅτι δεδόξασται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞ ΕΠΙΤΙΜΙΩΝ ΔΥΟΜΕΝΩΝ.

Ἐὐσπλαγγνε ἀγαθὴ καὶ φιλόανθρωπε Κύριε, ὁ διὰ τοὺς σούς οἰκτιροὺς ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν εἰς τὸν κόσμον, ἵνα διαρρήξῃ τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τῶν πλημμελημάτων, καὶ λύσῃ τὰ δεσμά τῶν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας πεπεδημένων, καὶ κηρύξῃ αἰχμαλώτοις ἄφεσιν· σὺ, Δέσποτα, καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα), τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐλευθέρωσον τοῦ ἐπικειμένου αὐτῷ δεσμοῦ· καὶ δώρησαι αὐτῷ ἀναμαρτήτως ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ προσιέναι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μετὰ παρρησίας καὶ καθαρῶς συνειδότος αἰτεῖν τὸ παρά σου πλοῦσιον ἔλεος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΩΝ.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαυΐδ ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις πλημμελήμασιν, ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίαν προσευχὴν δεξάμενος· αὐτὸς, καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) μετανοοῦντα, ἐφ' οἷς ἔπραξε πλημμελήμασι,

πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλανθρωπία, παρορῶν πάντα τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, ὁ ἀφιεῖς ἀδικίας, καὶ ὑπερβαίνων ἀνομίας. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε: Οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· καὶ ὡς ἐβδομηκοντάκισ ἐπτα ἀφιέναι τὰ ἀμαρτήματα. Ἐπεὶ ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου ἀνεΐκαστος, καὶ τὸ ἔλεός σου ἀμέτρητον· εἰ γὰρ ἀνομίας παρατηρήσης, τίς ὑποστήσεται;

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν. κ. τ. λ.

Ἐτέρα Εὐχή.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ποιμὴν καὶ ἀμνέ, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἀμαρτωλῷ δούς ἄφεςιν ἀμαρτιῶν αὐτῆς· αὐτὸς Δέσποτα, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰς ἀμαρτίας, τὰς ἀνομίας, τὰ πλημμελήματα τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ παρακοῇ γεόμενα παρὰ τῶν δόλων σου τούτων. Καὶ εἴτι ὡς ἄνθρωποι σάρκα φοροῦντες, καὶ τὸν κόσμον οἰκοῦντες, ἐκ τοῦ Διαβόλου ἐπλανήθησαν, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε λόγον Ἱερέως κατεπαίτησαν, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἐγένοντο, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσον, ἢ ὄρκῳ ὑπήχησαν, αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος Δεσπότης τούτους τοὺς δούλους σου λόγῳ λυθῆναι εὐδόκησον, συγχωρῶν αὐτοῖς καὶ τὸ ἴδιον ἀνάθεμα, καὶ τὸν ὄρκον κατὰ τὸ μέγα σε ἔλεος. Ναί, Δέσποτα φιλιάνθρωπε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων, καὶ πάριδε ὡς πολυέλεος τὰ πταίσματα αὐτῶν ἅπαντα· ἀπαλλάξον αὐτὰς τῆς αἰωνίης κολάσεως· σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα: Ὅσα ἂν δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν. κ. τ. λ.

ΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΗ

Ο Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς θείας ἐντολὰς τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις δούς, εἰς τὸ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τοῖς πεπτωκόσι τὰ ἀμαρτήματα, καὶ ἐξ ἐκείνων αὐθις ἡμεῖς λαβόντες τὰς ἀφορμὰς τὸ αὐτὸ ποιεῖν, συγχωρήσαι σοι τέκνον πνευματικόν, εἴτι ἂν ἔπραξας ἐν τῷ νῦν αἰῶνι ἐκούσιον ἢ ἀκούσιον, νῦν. κ. τ. λ.

ΕΥΧΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΑΙ.

Εἰς πᾶσαν Ἀραὴν, καὶ Ἀφορισμὸν, εἰς Τεθνεῶτα, ἀναγινωσκόμεναι παρὰ Ἀρχιερέως, ἢ ἐξ ἀνάγκης, παρὰ Πνευματικοῦ Πατρὸς, εἰ οὐ πάρεστιν Ἀρχιερεὺς.

Ἰστέον δέ, ὅτι αἱ παρούσαι Εὐχαὶ ἀναγινώσκονται οὕτως: Ἐν μὲν τῇ Προσκομιδῇ ἀναγινώσκουσι ταύτας μετὰ κατανύξεως πάντες οἱ μέλλοντες ἱερουργεῖν Ἱερεῖς· ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Εἰσόδῳ, ἐξελθόντων τῶν Ἱερέων ἔξω τῶν καγκέλλων μετὰ τῶν Ἀγίων, καὶ ἰσταμένων, ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὸ γόνυ, ἐκφωνεῖ ταύτας μεγαλοφώνως μετὰ κατανύξεως καὶ δακρύων· μετὰ δὲ τὸ τελειῶσαι αὐτάς, ἀνίστάμενος δέχεται τὰ Ἅγια.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ ἀρρήτῳ σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ χοῦ, καὶ τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος καὶ κάλλος, καὶ ἐξωραΐσας ὡς τίμιον καὶ οὐράνιον κτῆμα, εἰς δοξολογίαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ βασιλείας, διὰ τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν· τὴν ἐντολὴν δὲ παραβάντα τοῦ σου προστάγματος, καὶ μεταλαβόντα τῆς εἰκόνης, καὶ μὴ φυλάξαντα· διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται, φιλανθρώπως ἐκέλευσας τὴν κρᾶσιν, καὶ μίξιν ταύτην, καὶ τὸν ἀρρήτόν σου τοῦτον δεσμόν, ὡς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τῷ θείῳ βουλήματι ἀποτέμεσθαι, καὶ

διαλύεσθαι· ὥστε τὴν μὲν ψυχὴν ἐκείσε χωρεῖν, ἔνθα καὶ τὸ εἶναι προσελάβετο, μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, τὸ δὲ σῶμα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀναλύεσθαι. Διὰ τοῦτο δεόμεθα σοῦ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ τοῦ μονογενοῦς σε Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ὁμοουσίου, καὶ ζωοποιοῦ σε Πνεύματος, ἵνα μὴ παρίδῃς τὸ σὸν πλάσμα καταποθῆναι τῇ ἀπωλείᾳ· ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα διαλυθῆναι εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, τὴν δὲ ψυχὴν καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Δικαίων. Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, νικησάτω σε τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἡ ἀνείκαστος, καὶ εἴτε ὑπὸ κατάραν πατρὸς, ἢ μητρὸς, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν ὁ δοῦλός σου οὗτος, εἴτε τινα τῶν Ἱερωμένων παρεπίκρανε, καὶ παρ' αὐτοῦ δεσμὸν ἄλυτον ἐδέξατο, εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως βαρυτάτῳ ἀφορισμῷ περιέπεσε, καὶ ἀμελείᾳ, καὶ ῥαθυμίᾳ χρησάμενος, οὐκ ἔτυχε συγχωρήσεως, συγχώρησον αὐτῷ, δι' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου· καὶ τὸ μὲν σῶμα αὐτοῦ εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη διάλυσον, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς Ἁγίων κατατάξον. Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῖς ἁγίοις σε Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις τὴν ἐξουσίαν δούς ταύτην, ὥστε τῶν ἁμαρτημάτων διδόναι τὴν ἄφεσιν, καὶ εἰπών: "Ὅσα ἂν δήσωσι, καὶ λύσωσιν, ἵνα ὡς δεδεμένα, καὶ λελυμένα· δι' αὐτῶν δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς, εἰ καὶ ἀναξίους, ὡσαύτως τὴν τηλικαύτην δωρεὰν φιλανθρώπως διαβιβάσας, λύσον τὸν κοιμηθέντα δούλόν σου (τὸν δεῖνα) τοῦ ψυχικοῦ, καὶ σωματικοῦ ἁμαρτήματος, καὶ ἔστω συγκεχωρημένος, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ ἀειπαρθένου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δ ἔσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς κλεῖς τῆς τῶν οὐρανῶν Βασιλείας, καὶ, τῇ σῇ χάριτι, τὴν τῷ δεσμεῖντε καὶ λύειν τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας, μετὰ τὴν ἁγίαν σου ἐκ νεκρῶν τριήμερον Ἐξανάστασιν, τοῖς σοῖς ἁγίοις Μαθηταῖς καὶ ἱεροῖς Ἀποσ-

τόλοις δωρησάμενος ἐξουσίαν, ὥστε δεδεμένα εἶναι καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅσα δι' αὐτῶν ἐν γῆ δεδενται, καὶ λελυμένα ὡσαύτως ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅσα δι' αὐτῶν ἐν γῆ λέλυνται· διαδόχους ἡμᾶς τοὺς εὐτελεῖς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, τῆς αὐτῆς ταύτης παραρ σου ὑπεραγίας δωρεᾶς τε, καὶ χάριτος, τῆ ἀφάτω σε φιλανθρωπία καταξιώσας γενέσθαι, ὥστε καὶ ἡμᾶς οὕτω δεσμεῖν τε, καὶ λύειν τὰ ἐν τῷ Λαῷ σου συμβαίνοντα· αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ, δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ, καὶ ἀχρείου δούλου σου, συγχώρησον τῷ δούλῳ σου (τῷ δεῖνι), εἴτι ἐν τῷ παρόντι βίῳ, ὡς ἄνθρωπος ἐπλημμέλησε· καὶ ἄφες αὐτῷ ὅσα ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἤμαρτε, λύσας αὐτῷ καὶ τὸν ἐπικείμενον, μεθ' οἰωνδήποτε τρόπων, δεσμόν, ὃν αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν, ἐκ συναρπαγῆς, ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας ἔδῃσε, καὶ εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως, εἴτε παρ' ἄλλου τινός, φθόνῳ καὶ συνεργείᾳ τοῦ πονηροῦ, τοιοῦτον ὑπέστη ὀλίσθημα· εὐδόκησον, ὡς μόνος ἀγαθός, καὶ πολυέλεος, τὴν μὲν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἀγίων ταχθῆναι τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, τὸ δὲ σῶμα τῆ παραρ σου δημιουργηθεῖση φύσει δοθῆναι. Ὅτι εὐλογητός, καὶ δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΠΕΤΩΣ ΟΜΝΥΟΝΤΩΝ.

Ὁ Θεός, καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως τὸ εὐάλωτον, καὶ ἀσθενές ἐπιστάμενος, καὶ τοὺς τῶν ἐννοιῶν ἡμῶν διαλογισμοὺς σαφῶς ἐπιγινώσκων, τὰς ἐκ προπετείας ἡμῖν γινόμενας ἐνθυμήσεις, ἀμνησίκακος ὢν, παριδεῖν καταξιώσον, καὶ τοῖς προσλήψει ὄρκου συσχεθεῖσι συγχώρησον· σὺ γὰρ ἐπίστασαι τὰ κρύφια τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Δεόμεθά σου οὖν, συγγνώμην αὐτοῖς τε, καὶ ἡμῖν διὰ τὴν σὴν ἄρρητον ἀγαθότητα παράσχου.

Ὅτι ἡλόγηταί σου τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν.

σαν ρυπαρίαν, κακίας περίσσευμα· ἔτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, μόνος ἰσχυρός, μόνος ἀθάνατος, κατὰ πάντα ἔχων τὴν δυναστείαν ἀνείκαστον· καὶ διὰ σοῦ δίδοται πᾶσιν ἢ κατὰ τοῦ Διαβόλου καὶ τῆς αὐτοῦ στρατιᾶς ἰσχὺς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ. κ. τ. λ.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΠΟΡΝΕΙΑΣ.

Ο Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ, ἰλάσθητι τοῖς δούλοις σου, καὶ μὴ δῶς ἀνθρώπων, καὶ δαίμονι κοινωνίαν· ἐπιτίμησον τοῖς ἀναθάρτοις πνεύμασι· σύντριψον τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν δούλων σου· ἐγκαίνισον αὐτοὺς τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι· ἔνωσον αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ· καὶ πάσης ἐνεργείας τοῦ ἀντικειμένου λυτρωσάμενος, παράστησον τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ τῶν ἐπουρανίων σου καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων ἀξίωσον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κ. τ. λ.

Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης, ἰσχὺς μου, καὶ βοήθεια, καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ κακῇ· σὺ σώζεις ἐν καιρῷ θλίψεως· σῶσόν με, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου· ἐνεπάγγην εἰς ἕλυν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καταδυναστεύοντος· ὅτι κατεδίωξε τὴν ψυχὴν μου, καὶ κατεπάτησεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου· ὅλην τὴν νύκτα πολεμῶν ἐθλίψε με. Ευδόκησον, Κύριε, τῷ ῥύσασθαί με ἐκ χειρὸς παρανομῶντος, καὶ ὀδικοῦντος, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι· ὅτι φόβος θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκαλύψε με σκότος· ἕως τίνος κειράξομαι Κύριε, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ μου; βοήσομαι πρὸς σέ ἀδικήμενος, καὶ οὐ μὴ σώσης; ἐπίβλεψον ἐξ ἔρανθ, Κύριε, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ τῆς δόξης σου· ποῦ

ΚΑΝΟΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΕΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥ.

Ποίημα Εὐθυμίου Μοναχοῦ Συγκέλλου.

Ὦδὴ Α'. Ἦχος πλ. Β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύ σ.

Πῶς μου θρηνήσω τὸν βίον τὸν ῥυπαρόν, καὶ τὰ πλήθη Δέσποινα, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν; τί δὲ ἐξαγγείλω σοι Ἀγνή; ἀπορῶ, καὶ δειλιῶ· ἀλλὰ βοήθει μοι.

Πόθεν ἀπάρξομαι λέγειν τὰ πονηρά, καὶ δεινά μου πταιίσματα ὃ ταλαίπωρος ἐγώ; οἴμοι τί γενήσομαι λοιπόν; ἀλλὰ Δέσποινα καὶ μὲ πρὸ τέλους οἴκτειρον.

Πᾶσαν ὁδὸν παροδεύσας ἀμαρτιῶν, σωτηρίας Ἀχραντε, τρίβον εὖρον οὐδαμῶς· ἀλλὰ σοὶ προστρέχω ἀγαθή· Μὴ παρίδῃς ἐκ ψυχῆς μετανοοῦντά με.

Τοῦ μὲν θανάτου τὴν ὥραν διηνεκῶς, ἐννοῶ Πανάχραντε, καὶ τὸ βῆμα τὸ φρικτὸν, συνηθεία ὅλως δὲ κακῶν, δελεάζομαι δεινῶς· ἀλλὰ βοήθει μοι.

Τῶν ἀγαθῶν ὃ φθορεὺς με νῦν καθορῶν, γυμνὸν ἀπροστάτευτον, καὶ μακρὰν ἀπὸ Θεοῦ, γεγονότα θείων ἀρετῶν, καταπίνειν με ὄρμα· Δέσποινα πρόφθασον.

Ὦδὴ Γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ψυχὴν ἐμόλυνα αἰσχυρῶς, Δέσποινα Θεοτόκε, ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, ὃ ταλαίπωρος ἐγώ· καὶ ποῦ λοιπόν πορευθῶ, ἀπογνώσει ὅλος συνεχόμενος;

Τὸ κατ' εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, κατεσπίλωσα οἴμοι! ὑψηλόφρονι γνώμη, ὃ ταλαίπωρος ἐγώ· καὶ ποῦ λοιπόν πορευθῶ; ἀλλὰ σπεῦσον Παρθένε βυῆθει μοι.

Οὐκ ἔστιν ἔλως ἐν βροτοῖς, ὃ τὰ ἄθεσμα πράξας, γεννηθεὶς ἐν τῷ βίῳ, ὡσπερ ἐγὼ, Ἀγαθὴ, ἀσελγείας τῶν δεινῶν· τὸ γὰρ θεῖον Βάπτισμα ἐμόλυνα.

Εἰς τέλος ἔφθασα κακῶν, Παναγία Παρθένε, σὺ βοήθησον τάχει· οὐρανὸς γὰρ καὶ ἡ γῆ, καταβοῶσι πικρῶς, τῶν ἀμέτρων πράξεων τὰ ἄτοπα.

ᾠδὴ Δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Α'γγέλων τάγματα καὶ τὰ στρατεύματα, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις τοῦ σου Υἱοῦ, φρίττουσι τὸ κράτος Ἀγνῆ· νῦν δὲ ἐγὼ ἀπογνωσθεὶς, ἀφοβία περιέχομαι.

Εξέστη ἅπασα ἡ γῆ καὶ ἔφριξε, καθορῶσα δεινῶς τε καὶ πονηρῶς, πράττοντα τὰ ἄτοπα, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου τὴν πολλὴν, εὐσπλαγγίαν καταπλήττοντα.

Ναὸν ἐμόλυνα κακῶς τοῦ σώματος, καὶ Ναὸν τοῦ Κυρίου, ὃν περ βροτοὶ, τρέμοντες εἰσέρχονται· ἐγὼ δὲ οἶμοι! ἀναιδῶς, εἰσπορεύομαι ὁ ἄσωτος.

Μὴ δείξης Δέσποινα, μὴ δείξης ξένον με, ξενωθέντα τῆς σκέπης τοῦ σου Υἱοῦ, ὅλως καὶ ἀνάξιον· ἀλλὰ ἀπόπλυνον καμὲ, ἐκ τοῦ ρύπου τῶν πταισμάτων μου.

ᾠδὴ Ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Α'δὰμ παρέβη μὲν ἐντολήν, μίαν σου Παρθένε τῷ Υἱοῦ, καὶ ἐξορία ὑπέπεσε, πῶς δέ μου θρηνήσω πταισμάτων ἄβυσσον, ἐγὼ ὁ ἀποστάτης καὶ παραβάτης Θεοῦ;

Φθορεὺς μὲν πόλαι ἀναφανείς, καὶ ἀδελφοφκτόνος Κάϊν, πρὶν ἀπὸ Θεοῦ κευατήραται· τί δὲ καὶ ποιήσω ἐγὼ ὁ πάντολμος; ψυχὴν γὰρ ἀποκτείνας, νῦν οὐκ αἰσχύνομαι.

Η'σαῦ ἐζήλωσα τὸν δεινόν, ἐν γαστριμαργία καὶ τρυφῇ, ψυχὴν καὶ σῶμα ἐμόλυνα, μέθη καὶ λαγνεῖα ρυπώσας βίον μου· καὶ τίς λοιπὸν μὴ κλαύσῃ ἐμέ τὸν ἄθλιον;

Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθὴ, ἴασαί μου πάθη τῆς ψυχῆς, ἃ ὁ φθορεὺς μοι ἐνέσπειρε· ρύσαι με τῆς τούτου αἰχμαλωσίας πικρᾶς· γελᾷ γὰρ καθορῶν με νῦν ἀπροστάτευτον.

ᾠδὴ 5'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ο βίος μὲ ἄσωτος, ἡ ψυχὴ μὲ ῥυπαρά, καὶ ἡ ζωὴ πανάθλιος· τὸ δὲ σῶμά μου ὅλον ἐν τοῖς κακοῖς, δεινῶς κατεσπίλωσα· διὸ σπεῦσον Παρθένε, καὶ βοήθει μοι.

Τὸ τέλος ἐφέστηκε, καὶ οὐ φέρω Ἀγαθὴν, τὸ συνειδὸς ἐλέγχει με· παριστᾷ γάρ μοι πράξεις τὰς πονηραῖς, καὶ βίου τὸ ἄστατον, καὶ τὸ βῆμα πτοοῦμαι τοῦ Υἱοῦ σου Ἀγνή.

Σαρκὸς μου τὴν πύρωσιν, ποταμὸς ὁ τοῦ πυρός, ὁ φοβερός καὶ ἄσβεστος, ἀναμένει Πανάχραντε ἀληθῶς, καὶ σκώληξ ἀκοίμητος· ἀλλὰ ῥῦσαί με τούτων ταῖς πρεσβείαις σου.

Σὺν τρόμῳ συνέχομαι, καὶ πτοοῦμαι Ἀγαθὴν, τοῦ πονηροῦ τὰ ἔνεδρα· πρὸ τοῦ τέλους γάρ τρύζει μοι ὁ φθορεὺς ὀδόντας, κατέχων με ὡς αἰχμαλώτον, ὄντα καὶ γυμνὸν ἀρετῶν.

ᾠδὴ 7'. Δροσοβόλον μὲν τὴν καίμινον.

Επταπλάσιον τὴν φλόγα μοι ἐξέκαυσε, τὴν τῶν παθῶν ὁ δόλιος, ταῖς μοιχείαις δὲ τῆς καρδίας ὅλον θανατοῖ· ἀλλ' ἄρδουσιν ῥεῖθροις τῶν ἐμῶν, δακρύων Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἀπώσῃ με.

Συμπνιγόμενον τῷ βόθρῳ τῶν πταισμάτων μου, μή με ἐάσῃς Δέσποινα· καὶ γὰρ βλέπων με ἀπογνόντα ὄντα ἀγαθῆ, γελᾷ ὁ παμπόνηρος ἐχθρός· ἀλλὰ αὐτὴ σου κραταιᾷ χειρὶ ἀνάστησον.

Φοβερόν μὲν τὸ κριτήριον ταλαίπωρε, ψυχὴ μου καὶ ἀναίσθητε, καὶ ἡ κόλασις ἀτελεύτητός τε καὶ φρικτή· ἀλλ' ὅμως νῦν πρόσπεσον Μητρί, τῇ τοῦ Κριτοῦ σου καὶ Θεοῦ, καὶ τὶ ἀπέγνωσ σαυτήν;

Επὶ σὲ τὴν πᾶσαν Δέσποινα ἐλπίδα μου, ἀνέθηκα ὁ ἄσωτος· μὴ ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὸ πρόσωπόν σου νῦν· μὴ σπλαγχνά φιλόνηρωπα τὰ σά, κλείσῃς μοι Μητέρα τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ βοήθει μοι.

Ε'σμοτίσθην ὁ ταλαίπωρος Πανάχραντε, τῷ πλήθει τῶν ἀμέτρων κακῶν, καὶ ἠλλοίωμαι τῆς ψυχῆς τὸ

όμμα καὶ τὸν νοῦν· διό με φωτὸς σου ταῖς αὐγαῖς, πρὸς ἀπαθείας γλυκασμὸν θάπτων εἰσάγαγε.

Ὡδὴ Η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Θεὸν ἢ τέξασα, καὶ ἀγνάλαις βαστάσασα Μητροπάρθενε, σθέσον τῶν παθῶν, τὴν πυρίφλογον κάμινον, καὶ δακρῦν ῥείθροις, ἀπόπλυνον ψυχὴν μου.

Παρουσίαν θανάτε φρίττω Πανάχραντε, καὶ τὴν κρίσιν ἐκείνην ὅλως οὐ δέδοικα· πράττειν δὲ κακὰ οὐδὲ ὅλως ἀφίσταμαι· οἴκτειρον καὶ σῶσον, πρεσβείαις σου πρὸ τέλους.

Στεναγμοὺς ἀσιγήτους Δέσποινα δώρησαι, καὶ δακρῦν πηγὴν μοι, ἵνα ἐκπλύνω μου, πταίσματα πολλὰ, καὶ ἀνίατα τραύματα, ὅπως ἐπιτύχω, ζωῆς τῆς αἰωνίου.

Τῶν κακῶν μου τὰ πλήθη σοὶ ἐξηγόρευσα· ὡς οὐδεὶς γὰρ ἐν κόσμῳ ἄλλος παρώργισα, Δέσποινα Θεὸν, τὸν Υἱὸν σου καὶ Κύριον· τούτω με ἐν τάχει, κατάλλαξον εὐχαῖς σου.

Μή με στήσης ἐν ὥρᾳ Δέσποτα κρίσεως, μετὰ τῶν καταικρίτων ὁ φύσει εὐσπλαγχνος· ἀλλὰ σῆς Μητρὸς ταῖς πρεσβείαις ἐλέησον, καὶ τοῖς δεξιοῖς σου μὲ σύνταξον προβάτοις.

Ὡδὴ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ιδοὺ προσέρχομαί σοι Πανάχραντε, φέβω πολλῶ καὶ πόθῳ, τὴν ἰσχύν ἐπιστάμενος τῆς πολλῆς πρεσβείας ἐγὼ ὁ δοῦλός σου· μέγιστα γὰρ ἰσχύει, ὦ Παντευλόγητε, δέησις Μητρὸς πρὸς τὸν Υἱόν· σπλαγχνοῖς γὰρ κάμπτεται.

Χορούς παράλαβε Ἀρχαγγέλων τε, καὶ τὴν πληθύν τῶν ἄνω στρατευμάτων καὶ Πρόδρομον, Ἀποστόλων δήμους καὶ Προφήτας τε, Μάρτυρας, καὶ Ὁσίους, Γερομάρτυρας, καὶ πρεσβείαν ποίησον Ἀγνή, ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Θεόν.

Καὶ νῦν, καὶ τότε τὴν σὴν βοήθειαν, εὐρῶ Ἀγνή, ἐν ἧ ὅταν ἐκλείπη τὸ πνεῦμά μου, τῶν δαιμόνων θάτ-

τον λυτρουμένη με, ρῦσαι τῆς τυραννίδος τούτων Πανά-
χραντε, καὶ μὴ με ἐάσης ἀγαθῆ, παραδοθῆναι αὐτοῖς.

Κριτὴν οἰκτίρμονα καὶ φιλόνηρον, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκ-
δέχομαι Ἀγνή, μὴ ὑπερίδης με· ἀλλ' αὐτόν μοι ποιή-
σον εὐλάτον, στῆσαι ἐν δεξιῶν με, τότε Πανύμνητε, τοῦ
ἀχράντου βήματος αὐτοῦ· εἰς σέ γὰρ ἤλπισα.

Αρχαί, Ἀρχάγγελοι, Κυριότητες, καὶ Σεραφίμ, Δυνά-
μεις, Ἐξουσίαι, καὶ Ἄγγελοι, Θρόνοι πολυομμά-
τοις σὺν τοῖς Χερουβίμ, νῦν τὸν δεδοξασμένον τόκον σου
σέβοντες, σέ Παρθενομήτορ εὐλαβῶς αἰεὶ δοξάζομεν.

Εἶτα τὸ, Ἄξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς.

Καὶ εὐθύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Κεφ. ΙΑ'. 22.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἔχετε πίστιν Θεοῦ· Ἀμὴν γὰρ λέγω
ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· Ἄρθητι, καὶ
βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῆ ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ, ὅτι ὃ λέγει γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ
εἶπῃ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα ἂν προσευχό-
μενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε· καὶ ἔσται ὑμῖν.
Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴτι ἔχετε κατὰ
τινος· ἵνα καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῆ ὑ-
μῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Εἶτα,

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόνηρος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί. κ. τ. λ.

Καὶ ἡ Εὐχὴ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου
τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔ-
χων ἐξουσίαν ἀνθρώποις ἀφιέναι ἀμαρτίας, ὡς ἀγα-
θὸς καὶ φιλόνηρος, πάριδε πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ
ἀγνοίᾳ πλημμέληματα, τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ

ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, καὶ κατὰ διάνοιαν, καὶ ἀκατακρίτως
 τὸν δοῦλόν σου τοῦτον καταξίωσον, μεταλαβεῖν τῶν θεί-
 ων, ἁγίων, ἀχράντων, καὶ ἀθανάτων σου Μυστηρίων· μὴ
 εἰς βάρος, καὶ κόλασιν, καὶ προσθήκην ἁμαρτημάτων·
 ἀλλ' εἰς ἁγιασμόν, εἰς φωτισμόν, εἰς καθαρισμόν, εἰς στη-
 ριγμόν, εἰς ἀρράβωνα ζωῆς αἰωνίου, καὶ τῆς ἐπουρανίου
 σου Βασιλείας, εἰς τεῖχος καὶ βοήθειαν, καὶ ἀποτροπὴν
 παντὸς ἐναντίου, εἰς ἐξάλειψιν τῶν αὐτοῦ πλημμελημά-
 των, καὶ δόξαν τοῦ κράτους σου· πρεσβείαις τῆς ὑπερα-
 γίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν τιμίων ἐπουρανίων
 νοερῶν ἁγίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, καὶ πάντων τῶν ἁ-
 γίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων· Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΠΙΜΝΗΣΤΡΟΙΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ.

Μετὰ τὴν Δείαν Λειτουργίαν, τοῦ Ἱερέως ἐστῶτος ἐν τῷ Ἱερατείῳ, παρίστανται οἱ μέλλοντες ζεύγυσθαι πρὸ τῶν ἁγίων Θυρῶν· ὁ μὲν Ἄνῆρ ἐκ δεξιῶν, ἡ δὲ Γυνὴ ἐξ εὐωνύμων. Ἀπόκεινται δὲ ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς ἁγίας Τραπέζης δακτύλιοι αὐτῶν δύο, χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς· ὁ μὲν ἀργυροῦς ἀπονεύων πρὸς τὰ δεξιὰ, ὁ δὲ χρυσοῦς πρὸς τὰ ἀριστερά, σύνεγγυς ἀλλήλων. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, σφραγίζει τὰς κεφαλὰς τῶν αὐτῶν Νεονύμφων ἐκ γ'· καὶ δίδωσιν αὐτοῖς κηρούς ἀπτομένους· καὶ εἰσάξας αὐτοὺς ἔνδον τοῦ Ναοῦ, θυμᾶ σταυροειδῶς· καὶ ὁ Διάκονος λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Εἰν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἐπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε) καὶ τῆς δούλης τοῦ Θεοῦ (τῆς δε) τῶν νῦν μνηστευομένων ἀλλήλοις, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς τέκνα εἰς διαδοχὴν γένους, καὶ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτοῖς ἀγάπην τελείαν, εἰρηνικὴν, καὶ βοήθειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁμοιοῖα, καὶ βεβαίᾳ πίστει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁμοιοῖα, καὶ βεβαίᾳ πίστει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν ἀμέμπτῳ βιοτῇ καὶ πολιτείᾳ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν χαρίσεται αὐτοῖς τίμιον τὸν γάμον, καὶ τὴν κοίτην ἀμίαντον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου.

Ὁ Χορὸς· Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν. κ. τ. λ.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διηρημένα συναγαγὼν εἰς ἐνότητα, καὶ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς ἀρρήκτον· ὁ εὐλόγησας Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν, καὶ κληρονόμους αὐτῆς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας· αὐτὸς, εὐλόγησον καὶ τῆς δούλης σου τούτου, ὁδηγῶν αὐτοὺς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κ. τ. λ.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Ταῖς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ὁ Ἱερεὺς·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἔθνῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν παρθένον ἀγνήν, εὐλόγησον τὰ Μνηστρα ταῦτα, καὶ ἔνωσον, καὶ διαφύλαξον τοὺς δούλους σου τούτους ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοῖα.

Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ . κ. τ. λ.

Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τῷ Διακελίῳ, ἐπιδίδωσι πρῶτον τῷ Ἄνδρὶ τὸν χρυσοῦν, καὶ λέγει αὐτῷ.

Ἀρράβωνιζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος Ἀμήν. Τρίς.

Καὶ ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τῆ δακτυλίδι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Εἶτα καὶ τῇ Γυναικὶ λέγει, λαβὼν τὸν ἀργυρῶν. Ἀρράβωνιζεται ἡ δούλη τῆ Θεῶ (ἡ δεῖνα) τὸν δεῖλον τῆ Θεοῦ (τὸν δε), εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱῶ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. Τρίς.

Καὶ ὅταν εἶπη εἰς ἕκαστον τρίς, ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τῆ δακτυλίδιου ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐπιτίθησιν αὐτοὺς ἐν τοῖς δεξιῶσις αὐτῶν δακτύλοις. Εἶτα ἀλλάσσει τὰ δακτυλίδια τῶν Νεονύμφων ὁ Σύντεκνος.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ παιδί τῆ Πατριάρχῃ Ἀβραάμ συμπορευθεὶς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, στελλομένῳ νυμφεύσασθαι τῷ κυρίῳ αὐτοῦ Ἰσαάκ γυναῖκα, καὶ διὰ μεσιτείας ὑδρεύσεως ἀρράβωνίσασθαι τὴν Ῥεβέκκαν ἀποκαλύψας αὐτὸς, εὐλόγησον τὸν ἀρράβωνα τῶν δούλων σου (τοῦ δε) καὶ (τῆς δε), καὶ στήριξον τὸν παρ' αὐτοῖς λαληθέντα λόγον βεβαίωσον αὐτὸς τῇ παρὰ σου ἁγίᾳ ἐνότητι· σὺ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς ἐδημιούργησας ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ παρὰ σὲ ἀρμόζεται ἀνδρὶ γυνὴ εἰς βοήθειαν, καὶ διαδοχὴν τῆ γένους τῶν ἀνθρώπων. Αὐτὸς οὖν Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξαποστείλας τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν σου ἐπὶ τοὺς δούλους σου, τοὺς πατέρας ἡμῶν εἰς καθ' ἕκαστην γενεάν καὶ γενεάν τοὺς ἐκλεκτοὺς σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε) καὶ τὴν δεῖλην σου (τὴν δε), καὶ στήριξον τὸν ἀρράβωνα

αὐτῶν ἐν πίστει, καὶ ὁμοσίᾳ καὶ ἀληθείᾳ, καὶ ἀγάπῃ·
 σὺ γὰρ Κύριε ὑπέδειξας δίδοσθαι τὸν ἀρράβωνα, καὶ στη-
 ρίζεσθαι ἐν παντί. Διὰ δακτυλιδίου ἐδόθη ἡ ἐξουσία τῷ
 Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ· διὰ δακτυλιδίου ἐδοξάσθη Δαυιδὴ ἐν
 χώρᾳ Βαβυλῶνος· διὰ δακτυλιδίου ἐφανερώθη ἡ ἀλήθεια
 τῆς Θάμαρ· διὰ δακτυλιδίου ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος,
 οἰκτίρμων γέγονεν ἐπὶ τὸν Υἱὸν αὐτοῦ· Δότε, γὰρ φησι,
 δακτυλίδιον ἐπὶ τὴν δεξιάν αὐτοῦ, καὶ θύσαντες τὸν μωσ-
 χον τὸν σιτευτὸν, φαγόντες εὐφρανθῶμεν. Αὕτη ἡ δεξιὰ
 σου, Κύριε, τὸν Μωϋσῆν ἐστρατοπέδευσεν ἐν Ἐρυθρᾷ Θα-
 λάσσῃ· διὰ γὰρ τοῦ λόγου σου τοῦ ἀληθινοῦ οἱ ἕβραοὶ ἐστερεώ-
 θησαν, καὶ ἡ γῆ ἐθεμελιώθη· καὶ ἡ δεξιὰ τῶν δούλων σου
 εὐλογηθήσεται τῷ λόγῳ σου τῷ κραταιῷ, καὶ τῷ βραχίονί
 σου τῷ ὑψηλῷ. Αὐτοὶ οὖν καὶ νῦν, Δέσποτα, εὐλόγησον
 τὸ δακτυλοθέσιον τοῦτο εὐλογίαν οὐράνιον· καὶ Ἄγγελος
 Κυρίου προπορευέσθω ἔμπροσθεν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέ-
 ρας τῆς ζωῆς αὐτῶν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα· καὶ
 σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ
 τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Εἶτα Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑΤΟΣ.

Εἰ μὲν βεβήλονται ἐνταυτῷ στεφανωθῆναι, εἰσέρχονται ἐν
 τῷ Ναῷ μετὰ κηρῶν ἀπτομένων, προπορευομένου τοῦ Ἱε-
 ρεῦς μετὰ θυμιατοῦ, καὶ ψάλλοντος τὸν ἐπόμενον Ψαλ-
 μὸν οὕτως.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Ὁ δὲ λαὸς ἐν ἐκάστω στίχῳ, λέγει.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φαίγεσαι.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ υἱοὶ σε ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλῳ τῆς τραπέζης σε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἴδου οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβόμενος τὸν Κύριον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τῆ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Εἴν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἐπὲρ τῶν δούλων τῆ Θεοῦ (τοῦ δε) καὶ (τῆς δε), τῶν

νῦν συναπτομένων ἀλλήλοις εἰς γάμου κοινωνίαν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν γάμον τοῦτον, ὡς τὸν ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆ παρασχεσθῆναι αὐτοῖς σωφροσύνην, καὶ καρπὸν κοιλίας πρὸς τὸ συμφέρον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐφρανθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁράσει υἱῶν καὶ θυγατέρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν, καὶ ἀκατάγνωστον διαγωγὴν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆ δωρηθῆναι αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆ ῥυσθῆναι αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντίλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Χορὸς· Σοὶ Κύριε. Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, κτλ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Θεὸς ὁ ἀχράντος, καὶ πάσης κτίσεως δημιουργὸς, ὁ τὴν πλευρὰν τοῦ προπάτορος Ἀδάμ διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν εἰς γυναῖκα μεταμορφώσας, καὶ εὐλογήσας αὐτοὺς, καὶ εἰπὼν· Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ κατακυριεύσατε τῆς γῆς· καὶ ἀμφοτέρους αὐτοὺς ἐν μέλος ἀναδείξας διὰ τῆς συζυγίας· ἔνεκεν γὰρ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικί, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· καὶ οὗς ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· ὁ τὸν θεράποντά σου Ἀβραάμ εὐλογήσας, καὶ διανοίξας τὴν μήτραν Σάρρας, καὶ πατέρα πλήθους ἐθνῶν ποιήσας· ὁ τὸν Ἰσαὰκ τῇ Ῥεβέκκᾳ χαρισάμενος, καὶ τὸν τόκον αὐτῆς εὐλογήσας· ὁ τὸν Ἰακώβ τῇ Ῥαχὴλ συναΐψας, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοὺς δώδεκα Πατριάρχας ἀναδείξας· ὁ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὴν Ἀσπυθὴ συζεύξας, καρπὸν παιδοποιῶν αὐτοῖς τὸν Ἐφραὶμ, καὶ τὸν Μανασσῆν χαρισάμενος· ὁ

τὸν Ζαχαρίαν καὶ τὴν Ἐλισάβετ προσδεξάμενος, καὶ Πρόδρομον τὸν τόκον αὐτῶν ἀναδείξας· ὁ ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ τὸ κατὰ σάρκα βλαστήσας τὴν Ἀειπάρθενον, καὶ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς, καὶ τεχθεὶς εἰς σωτηρίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ὁ διὰ τὴν ἀφραστόν σου δωρεαῖν, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλόγησας, ἵνα φανερώσης, ὅτι σὸν Δέλημά ἐστιν ἡ ἔννομος συζυγία, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιΐα. Αὐτὸς, Δέσποτα πανάγιε, πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἱκετῶν σου, ὡς ἐκεῖσε, καὶ ἐνταῦθα παραγενόμενος τῇ ἀοράτῳ σου ἐπιστασίᾳ· εὐλόγησον τὸν γάμον τοῦτον, καὶ παράσχου τοῖς δούλοις σου τούτοις (τῷ δεῖνι) καὶ (τῇ δεῖνι) ζωὴν εἰρηνικὴν, μακροήμερουσιν, σωφροσύνην, τὴν εἰς ἀλλήλους ἀγάπην, ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, σπέρμα μακρόβιον, τὴν ἐπὶ τέκνοις χάριν, τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. Ἀξιώσον αὐτῆς ἰδεῖν τέκνα τέκνων, τὴν κοίτην αὐτῶν ἀνεπιβούλευτον διατήρησον· καὶ δὸς αὐτοῖς ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν, καὶ ἀπὸ τῆς πίπτου τῆς γῆς. Ἐμπλησον τοὺς οἴκους αὐτῶν σίτου, καὶ ἐλαίου, καὶ πάσης ἀγαθωσύνης, ἵνα μεταδιδῶσι καὶ τοῖς χρεῖαν ἔχουσι, δωρούμενος ἅμα καὶ τοῖς συμπαροῦσι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σὺ Πνεύματι, νῦν. κτλ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐπομένην Εὐχὴν.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῦ μυστικοῦ καὶ ἀχράντου γάμου ἱεουργὸς, καὶ τοῦ σωματικοῦ νομοθέτης, ὁ τῆς ἀφθαρσίας φύλαξ, καὶ τῶν βιωτικῶν ἀγαθῶν οἰκονόμος· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ὁ ἐν ἀρχῇ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ δέμενος αὐτὸν ὡς βασιλέα τῆς κτίσεως, καὶ εἰπὼν· Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ἐπὶ τῆς γῆς, ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν· καὶ λα-

βὼν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, ἔπλασας γυναῖκα, ἣν ἰδὼν Ἀδὰμ, εἶπε: Τοῦτο νῦν ὅστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη· ἔνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικί, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· καὶ οὗς ὁ Θεὸς ἔξευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κατόπεμψον τὴν χάριν σου τὴν ἐπουράνιον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούτους (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα)· καὶ δὸς τῇ παιδίσκῃ ταύτῃ ἐν πᾶσιν ὑποταγῆναι τῷ ἀνδρὶ, καὶ τὸν δούλόν σου τοῦτον, εἶναι εἰς κεφαλὴν τῆς γυναικός, ὅπως βιώσωσι κατὰ τὸ θελημαί σου. Εὐλόγησον αὐτοὺς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὴν Σάρραν. Εὐλόγησον αὐτοὺς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὴν Ῥεβέκκαν. Εὐλόγησον αὐτοὺς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰακώβ, καὶ πάντας τοὺς Πατριάρχας. Εὐλόγησον αὐτοὺς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὴν Ἀσυνέθ. Εὐλόγησον αὐτὴς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Μωσέα, καὶ Σεπφόραν. Εὐλόγησον αὐτοὺς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Ζαχαρίαν, καὶ τὴν Ἐλισάβετ. Διαφύλαξον αὐτὴς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν Νῶε ἐν τῇ κιβωτῷ. Διαφύλαξον αὐτὴς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς κήτους. Διαφύλαξον αὐτὴς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τῆς ἀγίουσ τρεῖς Παῖδας ἐκ τῆς πυρὸς, καταπέμψας αὐτοῖς δρόσον οὐρανόθεν· καὶ ἔλθοι ἐπ' αὐτὴς ἡ χαρὰ ἐκείνη, ἣν ἔσχεν ἡ μακαρία Ἑλένη, ὅτε εὔρε τὸν τίμιον Σταυρόν. Μνημόνευσον αὐτῶν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τῆ Ἐνώχ, τῆ Σήμ, τῆ Ἡλία. Μνημόνευσον αὐτῶν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τῶν ἀγίων σου Ἑσσαράκοντα Μαρτύρων, καταπέμψας αὐτοῖς οὐρανόθεν τῆς στεφάνους. Μνημόνευσον, ὁ Θεὸς, καὶ τῶν ἀναθρεψάντων αὐτὴς γονέων· ὅτι εὐχαὶ γονέων στηρίζουσι θεμέλια οἴκων. Μνημόνευσον, Κύριε ὁ

Θεὸς ἡμῶν, τῶν δούλων σου τῶν Παραρνούμφων, τῶν συνελθόντων εἰς τὴν χαρὰν ταύτην. Μνημόνευσον, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆ δούλου σου (τῆ δε) καὶ τῆς δούλης σου (τῆς δε), καὶ εὐλόγησον αὐτὴς· δὸς αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, καλλιτεκνίαν, ὁμόνοιαν ψυχῶν καὶ σωμάτων· ὑψωσον αὐτὴς ὡς τὰς κέδρους τῆ Λιβάνου, ὡς ἄμπελον εὐκληματῆσαν· δώρησαι αὐτοῖς σπέρμα στάχυος, ἵνα πᾶσαν ἀτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύσωσιν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καὶ σοὶ εὐάρεστον· καὶ ἴδωσιν υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτῶν, ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης αὐτῶν· καὶ εὐαρεστήσαντες ἐνώπιόν σου, λάμπωσιν ὡς φωστῆρες ἐν ἔρανῳ, ἐν σοὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, κράτος, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ πάλιν ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην ἐκφώνως.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χορὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτῆ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα, καὶ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν, διὰ τὸ οὕτως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἄρμωσον τὸν δούλόν σου (τὸν δε) καὶ τὴν δούλην σου (τὴν δε), ἕτι παρὰ σοῦ ἀρμόζεται ἀνδρὶ γυνή. Σύξευξον αὐτὴς ἐν ὁμοφροσύνῃ· στεφάνωσον αὐτὴς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν. κτλ.

Καὶ μετὰ τὸ Ἀμήν, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὰ Στέφανα,

στέφει πρῶτον τὸν Νυμφίον, λέγων.

Στέφεται ὁ δούλος τῆ Θεᾶ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τῆ Θεᾶ (τὴν δε), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τῆ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Τούτο δὲ λέγει ἐν τρίτῳ, ποιῶν σχῆμα Σταυροῦ.
 Εἶτα στέφει καὶ τὴν Νύμφην, λέγων
 Στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δούλον τῆ Θεῶ
 (τὸν δε), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τῆ
 ἀγίου Πνεύματος. Ἀμήν. Καὶ τοῦτο τρίς, ὁμοίως.

Εἶτα εὐλογεῖ αὐτοὺς, λέγων ἐκ γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξη καὶ τιμῇ στεφάνωσον αὐτοὺς.

Καὶ μετὰ ταῦτα Προκείμενον τῆ Ἀποστόλου,

Ἦχος πλ. δ'.

Ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν στεφάνους ἐκ λίθων
 τιμίων.

Ζωὴν ἠτήσαντόσε καὶ ἔδωκας αὐτοῖς.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 20.

Ἀδελφοί, εὐχαριστεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνό-
 ματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ
 Πατρί· ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ. Αἱ γυναῖκες
 ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίῳι ἀνδράσιν, ὡς τῷ Κυρίῳ· ὅτι ὁ
 ἀνὴρ κεφαλὴ ἐστὶ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ
 τῆς Ἐκκλησίας· καὶ αὐτὸς ἐστὶ σωτὴρ τῆ σώματος. Ἄλλ'
 ὡσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ
 αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίῳι ἀνδράσιν ἐν παντί. Οἱ ἄνδρες ἀγα-
 πᾶτε τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπη-
 σε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς·
 ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν
 ῥήματι· ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν Ἐκκλη-
 σίαν, μὴ ἔχουσαν σπῖλον, ἢ ρυτίδα, ἢ τι τῶν τοιοῦτων,
 ἀλλ' ἵνα ᾖ ἀγία καὶ ἄμωμος. Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες
 ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ
 ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γάρ
 ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλ-
 πει αὐτὴν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν Ἐκκλησίαν· ὅτι μέ-
 λη ἐσμὲν τῆ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῆ, καὶ ἐκ
 τῶν ὀστέων αὐτοῦ. Ἐνεκεν τούτου καταλείπει ἄνθρωπος

τὸν πατέρα αὐτῆ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτὸν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. αΐ.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. β'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτῆ εἰς τὸν γάμον. Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ Μήτηρ τῷ Ἰησοῦ πρὸς αὐτὸν· Οἶνον οὐκ ἔχουσι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γύναι; ἔπω ἤκει ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ Μήτηρ αὐτῆ τοῖς διακόνοις· Ὅ, τι ἂν λέγη ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρῖαι λίθιναι ἕξ, κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμόν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνά μετρητάς δύο ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρῖας ὕδατος. Καὶ ἐγένεσαν αὐτάς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτριβλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτριβλίνος τὸ ὕδωρ, οἶνον γεγεννημένον, (καὶ οὐκ ἤδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ἤδειςαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ), φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτριβλίνος, καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφάνέρωσε τὴν δόξαν αὐτῆ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ὁ Διάκονος.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς.

Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως.

Καὶ μνημονεύει τῶν Νεονύμφων. καὶ τότε λέγει·
 Εἶπα ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ
 τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριῳδίᾳ σου οἰκονομία
 καταξιώσας ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας τίμιον ἀναδει-
 ξαι τὸν γάμον διὰ τῆς σῆς παρουσίας· αὐτὸς, καὶ νῦν τῆς
 δούλους σου (τὸν δεῖνα καὶ τὴν δεῖνα), οὓς εὐδόκησας συ-
 ναφθῆναι ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διαφυλάξον· τί-
 μιον αὐτοῖς τὸν γάμον ἀνάδειξον· ἀμίαντον αὐτῶν τὴν
 κοίτην διατήρησον· ἀκηλίδωτον αὐτῶν τὴν συμβίωσιν δια-
 μεῖναι εὐδόκησον, καὶ καταξίωσον αὐτὴς ἐν γῆρὶ πίομαι
 καταντῆσαι, ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ ἐργαζομένους ταῖς ἐν-
 τολαῖς σου.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν,
 καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πα-
 τρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύ-
 ματι, νῦν· κτλ.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκατα-
 κρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σέ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πα-
 τέρα, καὶ λέγειν.

Καὶ ὁ Λαὸς τὰ, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις. κτλ.

Καὶ αὐθις ὁ αὐτός· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Εἶτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον, καὶ τοῦ Διακόνου

εἰπόντος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν αὐτὸ, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ο Θεός, ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχύϊ σου, καὶ στερεώσας τὴν οἰκουμένην, καὶ κοσμήσας τὸν στέφανον πάντων τῶν πεπονημένων ὑπὸ σῆ, καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τῶτο παρεχόμενος τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμου κοινωνίαν, εὐλόγησον εὐλογία πνευματικῇ.

Ὅτι εὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία, τῷ Πατρὸς· κτλ.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς, ἐκ γ'· πρῶτον τῷ Ἄνδρὶ, καὶ αὐθις τῇ Γυναικί· καὶ εὐθέως λαβὼν αὐτοῦς, τοῦ Συντέκνου κρατοῦντος ὀπίσθεν τοὺς Στεφάνους, στρέφει ὡς ἐν σχήματι κύκλου.

Καὶ ψάλλει ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Λαὸς, τὰ παρόντα

Τροπάρια, εἰς Ἦχον πλ. α'.

Ησαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε καὶ Ἄνθρωπον, Ἄνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἔτερα, Ἦχος βαρῦς.

Αγιοὶ Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα· Τριαῖς ἢ ὁμοῦσιος.

Εἶτα ἐπαίρει τοὺς Στεφάνους· καὶ ἐπάρας τὸν

Στέφανον τοῦ Νυμφίου, λέγει.

Μεγαλύνθητι, Νυμφίε, ὡς ὁ Ἄβραάμ, καὶ εὐλογήθητι ὡς ὁ Ἰσαὰκ, καὶ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακώβ, πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐντολάς τῷ Θεῷ.

Καὶ ἐν τῷ τῆς Νύμφης, λέγει.

Καὶ σὺ Νύμφη μεγαλύνθητι ὡς ἡ Σάρρα, καὶ εὐφράνθητι ὡς ἡ Ῥεβέκκα, καὶ πληθύνθητι ὡς ἡ Ῥαχήλ, εὐφραινομένη τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ, φυλάττουσα τοὺς ὄρους τῆ νόμου, ὅτι οὕτως εὐδόκησεν ὁ Θεός.

Ἔῖτα λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ο Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας, εὐλόγησον καὶ τὰς δούλους σου τούτους, τὰς τῆ σῆ προνοία πρὸς γάμου κοινωνίαν συναφθέντας· εὐλόγησον αὐτῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους· πλήθυνον ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν αὐτῶν· ἀνάλαβε τὰς Στεφάνους αὐτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, ἀσπίλους, καὶ ἀμώμους, καὶ ἀνεπιβουλεύτους διατηρῶν εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Ταῖς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ πάλιν εὐχεται ὁ Ἱερεὺς.

Ο Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία καὶ ὁμοῦσιος καὶ ζωαρχικὴ Τριάς, ἡ μία Θεότης καὶ Βασιλεία, εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καὶ παράσχοι ὑμῖν μακροζωίαν, εὐτεκνίαν, προκοπὴν βίου καὶ πίστεως, καὶ ἐμπλήσαι ὑμᾶς πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν, ἀξιώσαι ὑμᾶς καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τῆς ἀπολαύσεως, πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων· Ἀμήν.

Ἔῖτα εἰσέρχονται, καὶ εὐχονται αὐτοῖς. Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, γίνεται παρὰ τῆ Ἱερέως τελεία ἀπόλυσις οὕτως.

Ο διὰ τῆς ἐν Κανᾶ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν γάμον, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτῆ Μητρὸς, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων Θεοστέπτων Βασιλέων, καὶ Ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς. Καὶ τὰ ἔξης.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΛΥΣΙΝ ΣΤΕΦΑΝΩΝ

Τῆ ΟΓΔΟῆ ΗΜΕΡΑ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῆ ἐνιαυτῆ τὸν στέφανον εὐλογήσας, καὶ τοὺς παρόντας Στεφάνους ἐπιτίθεσθαι παραδοὺς, τοῖς νόμῳ γάμου συναπτομένοις ἀλλήλοις, καὶ μισθὸν ὡσπερ ἀπονέμων αὐτοῖς τὸν τῆς σωφροσύνης, ὅτι ἀγνοοὶ πρὸς τὸν ὑπὸ σοῦ νομοθετηθέντα γάμον συνήφθησαν· αὐτὸς, καὶ ἐν τῇ λύσει τῶν παρόντων Στεφάνων, τῆς συναφθέντας ἀλλήλοις εὐλόγησον, καὶ τὴν συναφειαν αὐτῶν ἀδιάσπαστον διατήρησον· ἵνα εὐχαριστῶσι διαπαντὸς τῷ παναγίῳ ὀνόματί σου, τῷ Πατρὸς, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίου Πνεύματος, νῦν. κτλ.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Σύμφωνα καταντήσαντες οἱ δοῦλοί σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀκολουθίαν ἐκτελέσαντες τοῦ ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας γάμου, καὶ συστέλλοντες τὰ κατ' αὐτὸν σύμβολα, δόξαν σοι ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΠΕΡΙ ΔΙΓΑΜΩΝ.

Κεφάλαιον Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ὁ Δίγαμος οὐ στεφανοῦται, ἀλλὰ καὶ ἐπιτιμᾶται μὴ μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, ἔτη δύο· ὁ δὲ Τρίγαμος, πέντε.

Ἐν τῶν Ἀποκρίσεων τοῦ μακαρίου Νικητᾶ Μητροπολίτου Ἡρακλείας, ἐξ ὧν ἠρωτήθη παρὰ τοῦ Κωνσταντινου Ἐπισκόπου.

Ἡ μὲν ἀκρίβεια τοὺς Διγάμους οὐκ εἴωθε στεφανοῦν, ἡ δὲ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας συνήθεια, τὰ τοιαῦτα οὐ παρατηρεῖται, ἀλλὰ καὶ τοῖς Διγάμοις καὶ Τριγάμοις τοὺς νυμφικούς Στεφάνους ἐπιτίθησι, καὶ οὐδεὶς οὐδέποτε παρὰ τοῦτο ἐνεκλήθη· πλὴν ἓνα ἢ δεύτερον χρόνον τῆς θείας εἵργονται Κοινωνίας· ἀλλὰ καὶ τὸν ἱερολογήσαντα τρίτους Πρεσβύτερον, συνδειπνεῖν αὐτοῖς οὐ νενόμισται, κατὰ τὸν ζ'. Κανόνα τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ Συνόδου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΔΙΓΑΜΟΝ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

Ὁ δὲ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Συναπτήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπὲρ τῶν δούλων τῷ Θεῷ (τοῦ δεινός) καὶ (τῆς δεινός) καὶ τῆς ἐν Θεῷ σκέπης, καὶ συμβιώσεως αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῷ συζῆσαι αὐτῆς καλῶς ἐν ὁμονοίᾳ, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις.

Εἶτα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διηρημένα συναγαγὼν εἰς ἐνότητα, καὶ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς αὐτοῖς ἀρρήκ-

τον ὁ εὐλογήσας Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν, καὶ κληρονόμους αὐτοὺς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τέτους (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα), ὀδηγῶν αὐτὴς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Εἰρήνη πᾶσι. Τοῖς κεφαλῆς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἔθνῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν παρθένον ἀγνήν, εὐλόγησον τὰ μνηστρα ταῦτα· καὶ ἔνωσον, καὶ διαφυλάξον τοὺς δούλους σου τέτους ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὴν δακτυλίον, ἐπιδίδωσι πρῶτον τῷ Ἄνδρὶ τὸν χρυσοῦν, τῇ δὲ Γυναικὶ τὸν ἀργυροῦν, καὶ λέγει τῷ Ἄνδρὶ .

Ἀῤῥαβωνίζεται ὁ δούλος, τῷ Θεῷ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τῷ Θεοῦ (τὴν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τῷ Πατρὸς, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἐκ τρίτου .

Ὁμοίως καὶ τῇ Γυναικὶ .

Ἀῤῥαβωνίζεται ἡ δούλη τῷ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δούλον τῷ Θεοῦ (τὸν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἐκ Τρίτου .

Καὶ ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τῷ δακτυλιδίου ἐπὶ ταῖς κεφαλῆς αὐτῶν, καὶ ἐπιτίθησιν αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς δεξιῶν δακτύλοις. Εἶτα ἀλλάσσει ὁ Σύντεκνος τὰ δακτυλίδια.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάντων φειδόμενος, καὶ πάντων προνοούμενος, ὁ τὰ κρυπτὰ γινώσκων τῶν ἀνθρώπων, καὶ πάντων τὴν γνώσιν ἔχων, ἰλασθήτι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ταῖς ἀνομίαις συγχώρησον τῶν σῶν ἱκετῶν, καλῶν αὐτὴς εἰς μετάνοιαν· παρέχων αὐτοῖς συγγνώμην παραπτωμάτων, ἁμαρτιῶν ἰλασμόν, συγχώρησιν ἀνομιῶν ἐκουσίων τε καὶ ἀκουσίων· ὁ εἰδὼς τὸ ἀσθενές

τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὁ πλάστης, καὶ δημιουργός, ὁ
 Ρ'ααβ τῆ πόρνη συγχωρήσας, καὶ τῷ Τελώνου τὴν μετα-
 νοίαν προσδεξάμενος, μὴ μνησθῆς ἀμαρτημάτων ἡμῶν ἀ-
 γνοίας ἐκ νεότητος· ἐάν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσης Κύριε,
 Κύριε, τίς ὑποστήσεται σοι; ἢ ποία σὰρξ δικαιωθήσεται
 ἐνώπιόν σου; σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις δίκαιος, ἀναμάρτη-
 τος, ἅγιος, πολυέλεος, πολυεύσπλαγγνος, καὶ μετανοῶν
 ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων· σὺ, Δέσποτα, οἰκειωσάμενος τοὺς
 δούλους σου (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα), ἔνωσον τῆ πρὸς
 ἀλλήλους ἀγάπῃ· δώρησαι αὐτοῖς τοῦ Τελώνου τὴν ἐπι-
 στροφὴν, τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα, τοῦ Ληστῆ τὴν ἐξομο-
 λόγησιν· ἵνα δια μετανοίας ἐξ ὅλης καρδίας αὐτῶν, ἐν ὁ-
 μοιᾷ καὶ εἰρήνῃ ταῖς ἐντολαῖς σου ἐργαζόμενοι, καταξιω-
 θῶσι καὶ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ οἰκονόμος πάντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
 πέμπομεν, τῷ Πατρὶ, κτλ.

Εἰρήνη πᾶσι. Ταῖς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ ὑψωθείς ἐπὶ τῷ
 τιμίου καὶ ζωοποιῷ Σταυροῦ, τὸ καθ' ἡμᾶς διαρρή-
 ξας χειρόγραφον, καὶ τῆς δυναστείας τοῦ διαβόλου ῥυσά-
 μενος ἡμᾶς, ἱλάσθητι ταῖς ἀνομίαις τῶν δούλων σου· ὅτι
 τὸν καύσωνα καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς σαρκὸς
 τὴν πύρωσιν μὴ ἰσχύοντες βαστάζειν, εἰς γάμου δευτέραν
 κοινωνίαν συνέρχονται, καθὼς ἐνομοθέτησας διὰ τῷ σκευῆς
 τῆς ἐκλογῆς σου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, εἰπὼν δι' ἡμᾶς
 τοὺς ταπεινῆς, τό: Κρεῖσσον ἐν Κυρίῳ γαμεῖν, ἢ πυροῦσ-
 θαι. Αὐτὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, ἐλέησον, καὶ
 συγχώρησον, ἱλάσθητι, ἄνες, ἄφες τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
 ὅτι σὺ εἶ ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος· οὐ-
 δεῖς γὰρ ἐστὶν ἀναμάρτητος, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ὁ βίος αὐ-
 τῷ ἐστὶν, ἢ χωρὶς ῥύπης, εἰ μὴ σὺ μόνος ὁ σάρκα φορέσας
 ἀναμαρτήτως, καὶ τὴν αἰώνιον ἡμῖν δωρησάμενος ἀπάθειαν.
 Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δό-
 ξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ σθ Πνεύματι,
 νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χοῦς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα, καὶ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν, διὰ τὸ οὕτως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἄρμοσον τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε) καὶ τὴν δούλην σου (τὴν δε)· ὅτι παρὰ σὲ ἀρμόζεται ἀνδρὶ γυνή· σύζευξον αὐτοὺς ἐν ὁμοφροσύνῃ· στεφάνωσον αὐτοὺς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, εὐτεχνίας ἀπόλαυσιν.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σὲ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ λαβὼν τὰ Στέφανα, στέφει τὸν Νυμφίον, λέγων· Στέφεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Τοῦτο δὲ λέγει ἐκ τρίτου, ποιῶν σχῆμα Σταυροῦ.

Ὅμοίως στέφει καὶ τὴν Νύμφην, λέγων· Στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δούλον τοῦ Θεοῦ (τὸν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ ταῦτο τρίς. Εἶτα εὐλογεῖ αὐτούς, λέγων ἐκ γ'· Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξη καὶ τιμὴ στεφάνωσον αὐτούς.

Εἶτα τὸν προγραφέντα Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, εἰς σελ. 246. καὶ 247. ἔπειτα ταῦτα.

Ἐἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης.

Καὶ μνημονεύει ὧν θέλει.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ

ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐἶτα τὴν Εὐχὴν ταύτην. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριῳδίῃ σου οἰκονομία καταξιώσας ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, τίμιον ἀναδείξαι τὸν γάμον διὰ τῆς σῆς παρουσίας· αὐτὸς καὶ νῦν τῆς δούλους σου (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα), οὓς νυδόκησας συναφθῆναι ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διαφυλάξον· τίμιον αὐτοῖς τὸν γάμον ἀνάδειξον· ἀμίαντον αὐτῶν τὴν κοίτην διατήρησον· ἀκηλίδωτον αὐτῶν τὴν συμβίωσιν διαμεῖναι εὐδόκησον· καὶ καταξιώσον αὐτὸς ἐν γῆρει πῖονι κατανησῆσαι, ἐν καθαρχῇ τῇ καρδίᾳ ἐργαζομένους τὰς ἐντολαίς σου.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τῆ ἐλεεῖν καὶ σώζειν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος, ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστόν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τὴν ζωῆς ἡμῶν.

Χριστιανὰ τὰ τέλη.

Τὴν ἐνότητά τῆς Πίστεως.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Καὶ καταξιώσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παρρησίας. κτλ.

Ὁ Χορὸς, τὸ, Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ἐἶτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον, καὶ εὐλογῶν

ὁ Ἱερεὺς, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχυρί σου, καὶ στερεώσας τὴν οἰκουμένην, καὶ κοσμήσας τὸν στέφανον πάντων τῶν πεποημένων ὑπὸ σοῦ, καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τῆ

το παρεχόμενος τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμου κοινωνίαν, εὐλόγησον εὐλογία πνευματικῇ.

Ὅτι κηλόγηταί σε τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σε ἡ βασιλεία, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. κτλ.

Ἐἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς, ἐκ γ'· πρῶτον τῷ Ἄνδρὶ, καὶ αὐτὸς τῇ Γυναικί. Καὶ εὐθέως λαβὼν αὐτοὺς ὁ Ἱερεὺς, στρέφει ὡς ἐν σχήματι κύκλου, καὶ ψάλλει· Ἡσαΐα χόρευε. Ἄγιοι Μάρτυρες. Δόξα σοι Χριστέ· ὡς εἰς σελ. 249.

Ἐἶτα ἐπαίρει τοὺς Στεφάνους ὁ Ἱερεὺς· καὶ ἐπάρας τὸν Στέφανον τοῦ Νυμφίου, λέγει.

Μεγαλύνθητι Νυμφίε, ὡς ὁ Ἀβραάμ, καὶ εὐλογήθητι ὡς ὁ Ἰσαάκ, καὶ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακώβ, πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐντολάς τῷ Θεῷ.

Καὶ ἐπάρας τὸν Στέφανον τῆς Νύμφης, λέγει.

Καὶ σὺ Νύμφη, μεγαλύνθητι ὡς ἡ Σάρρα, καὶ εὐφρανθήτη ὡς ἡ Ρεβέκκα, καὶ πληθύνθητι ὡς ἡ Ραχὴλ, εὐφραينوμένη τῷ ἰδίῳ Ἄνδρὶ, φυλάττουσα τοὺς ὅρους τοῦ νόμου, ὅτι οὕτως εὐδόκησεν ὁ Θεός.

Ἐἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγεγόμενος ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκέῖσε γάμον εὐλογήσας, εὐλόγησον καὶ τὰς δούλους σου τούτους, τὰς τῇ σῇ προνοίᾳ πρὸς γάμου κοινωνίαν συναφθέντας· εὐλόγησον αὐτῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους· πλήθυνον ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν αὐτῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ἀσπίλους, καὶ ἀμώμους, καὶ ἀνεπιβουλεύτους διατηρῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ εὐχεται πάλιν ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία καὶ ὁμοούσιος καὶ ζωαρχικὴ Τριάς, ἡ μία Θεότης καὶ Βασιλεία, εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καὶ παράσχοι ὑμῖν μακροζωίαν, εὐτεκνίαν, προκοπὴν βίου καὶ πίστεως, καὶ ἐμπλήσαι ὑμᾶς πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν· πρεσβεΐαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχονται, καὶ εὐχονται αὐτοῖς· καὶ ἀσπασα-
μένων ἀλλήλων, γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως τελεία Ἀπόλυ-
σις οὕτως.

Οὐδὲν ἐν Κανᾷ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν γά-
μον, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητροῦ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων Θεοστέπτων Βασι-
λέων καὶ Ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τοῦ
ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Ψαλλομένη υπό ἑπτὰ Ἱερέων, συναχθέντων
ἐν Ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν οἴκῳ.

Εὐλογοῦντος τοῦ πρώτου τῶν Ἱερέων, ἀρχόμεθα τοῦ Τρι-
σαγίου· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σου ἔστι τὸ,
Κύριε ἐλέησον ἱβ', τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'· καὶ τὸν
Ψαλμόν.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Εἶτα Συναπτὴ μικρά· καὶ μετὰ ταύτην Φάλλεται τὸ,
Ἄλληλουῖα, Ἦχος πλ. β'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου
παιδεύσῃς με.

Στίχ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.

Εἶτα τὰ Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ
νῦν. Τῆς εὐσπλαγγνίας τὴν πύλν. Καὶ μετὰ τὸν Ν'. Ψαλ-
μόν, ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Εὐχῆς Ἐλαίου ψαλμὸς ἐξ Ἀρσενίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ελαίῳ τῆς εὐσπλαγγνίας Δέσποτα, ὁ ἰλαρύνων αἰεὶ,
ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα βροτῶν, καὶ φρουρῶν ἐν ἐ-
λαίῳ πιστοῦς· αὐτὸς καὶ νῦν οἰκτείρησον, τοὺς δι' Ἐλαίῳ
προσιόντας σοι.

Υπάρχει σὲ τῆ ἐλέης Δέσποτα, πλήρης ἡ σύμπασα γῆ·
ὅθεν Ἐλαίῳ θείῳ σου σεπτῷ, οἱ χριόμενοι σήμερον,
τὸν ὑπὲρ νῆν σου ἔλεον, πιστῶς αἰτῶμέν σε δοθῆναι ἡμῖν.

Χρισμόν σου τὸν ἱερόν Φιλάνθρωπε, ὁ Ἀποστόλοις τοῖς
σοῖς, ἐπ' ἀσθενουσί δούλοις σου τελεῖν, συμπαθῶς

ἐντελαίμενος, ταῖς δι' αὐτῶν ἐντεύξεσι, πάντας σφραγίδι σου ἐλέησον.

Θεοτοκίον.

Η μόνη τὸ τῆς εἰρήνης πέλαγος, Ἀγνή πλουτήσασα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου αἰεὶ, νοσημάτων καὶ θλίψεων, τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ὅπως ἀπαύστως μεγαλύνη σε.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Σὺ μόνος ὢν θναυμαστός, καὶ ἐν ἀνθρώποις τοῖς πιστοῖς ἴλεως, τῷ ἀσθενοῦντι δεινῶς, δὸς Χριστέ τὴν χάριν σε ἀνώθειν.

Ε'λαίας κάρφος ποτέ, πρὸς ἀνοχὴν κατακλυσμοῦ θεία σε, δείξας ῥοπή Κύριε, σῶσον ἐν ἐλέει τὸν κείμενοντα.

Λαμπάδι θεία φωτὸς, ἐν τῷ ἐλέει σου Χριστέ φαίδρυνον, τὸν ἐν τῇ χρίσει καὶ νῦν, πίστει τοῦ ἐλέους σου σπεύδοντα.

Θεοτοκίον.

Ε'πίβλεπον εὐμενῶς, Μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ ἀνώθειν, καὶ τὴν πικρὰν κἀκωσιν, λύσον τοῦ νοσοῦντος πρεσβείαις σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ω'ς θεῖος ποταμὸς, τοῦ ἐλέους ὑπάρχων, ὡς ἄβυσσος πολλῆς, συμπαθείας οἰκτίρμον, δεῖξον τοῦ σε ἐλέους τὰ θεῖα ῥεῖθρα, καὶ πάντας ἴασαι· βλύσον τὰς τῶν θναμάτων πηγὰς ἀφθόνως, καὶ πλύνον ἅπαντας· σοὶ γὰρ αἰεὶ προστρέχοντες θερμῶς, τὴν χάριν ἐξασιτούμεθα.

Ἔτερον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως.

Ο' ἰατρὸς καὶ βοηθὸς τῶν ἐν πόνοις, ὁ λυτρωτὴς τε καὶ Σωτὴρ τῶν ἐν νόσοις, αὐτὸς τῶν ὅλων Δέσποτα καὶ Κύριε, δώρησαι τὴν ἴασιν, τῷ νοσοῦντί σε δέλω, οἴκτειρον ἐλέησον, τὸν πολλὰ ἐπταικότα, καὶ τῶν σφαλμάτων λύτρωσαι Χριστέ, ὅπως δοξάζῃ τὴν θείαν σου δύναμιν.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Α'διάφθορον ὡς μύρον Σωτὴρ ὑπάρχων, τὸ κενωθὲν ἐν χάριτι, καὶ κέσμον καθαῖρον, οἴκτειρον, ἐλέη-

σον τὸν τῆ **Θεία** πίστει σου, μώλωπας σαρκὸς ἐπαλείφοντα.

Γλαρότητι σφραγίδος τοῦ σου ἐλέους, νῦν τὰς αἰσθήσεις **Δέσποτα**, σφραγίσας σῶν δούλων, ἄβατον, ἀπρόσιτον, τὴν εἴσοδον ποιήσον, πάσαις ἐναντίαις δυνάμεσιν.

Ο προσκαλεῖσθαι κελεύων τοὺς ἀσθενοῦντας, ἱερουργούς ἐνθέους σου, καὶ τούτων ἐντεύξει, καὶ χρίσει **Ἐλαίου** σου, **Φιλάνθρωπε** σῶζεσθαι, σῶσον σὺ ἐλέει τὸν κάμνοντα.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε **Παναγία**, σκέπη στερρὰ καὶ φύλαξ μὲ, λιμὴν τε καὶ τεῖχος, κλίμαξ καὶ προπύργιον, ἐλέησον οἴκτειρον· πρὸς σὲ γὰρ καὶ μόνην κατέφυγον.

Ῥδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Υπάρχων Ἀγαθέ, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, ἐλέησον Ἐλεῆμον, σου τῷ **Θείῳ** ἐλέει, τὸν κάμνοντα ὡς εὐσπλαγγνος.

Ψυχὰς ἡμῶν Χριστέ, καὶ τὰ σώματα ἄνωθεν, σφραγίδος σου **Θείῳ** τύπῳ, ἀγιάσας ἀφράστως, χειρὶ σου πάντας ἴασαι.

Αφάτω σου στοργῇ, ὑπεράγαθε Κύριε, δεξάμενος τὰς τοῦ μύρου, διὰ Πόρνης ἀλείψεις, οἴκτειρησον τὸν δελόν σου.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε ἀγνή, ὑπεράγαθε Δέσποινα, ἐλέησον τὸς τῷ **Θείῳ**, χριστομένους Ἐλαίῳ, καὶ σῶσον τὸν οἰκέτην σὺ.

Ῥδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Δόγοις σου, ὁ δὲ Ἐλαίου δείξας **Φιλάνθρωπε**, ἐν Βασιλεῦσιν τὴν χρίσιν, καὶ Ἀρχιερεῦσι ταύτην τελέσας, σφραγισμῷ σου, καὶ τὸν πάσχοντα σῶσον ὡς εὐσπλαγγνος.

Μέθεξις, μὴ ἐκ πικρῶν δαιμόνων ἐφάψοιτο, τοῦ ἐπ' ἀλείψει ἐνθέῳ, τὰς αἰσθήσεις Σῶτερ σημειουμένου, ἀλλ' ἐν σκέπῃ, περιτείχισον τοῦτον τῆς δόξης σου.

Ορεξον, χεῖρα τὴν σὴν ἐξ ὕψους **Φιλάνθρωπε**, καὶ σου τὸ Ἐλαίον Σῶτερ ἀγιάσας, δίδου τῷ σὺ οἰκέτῃ, εἰς ὑγείαν, καὶ νοσημάτων πάντων ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Πέφηνας, ἐν τῷ Θεοῦ σου Οἴκῳ κατάκαρπος, Μήτηρ
τῆς Κτίστου ἐλαία, δι' ἧς πλήρης ὠφθη κόσμος ἐλέης·
ὅθεν σῶζε, πρεσβειῶν ἐπαφῆ σου τὸν κάμνοντα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῦ ἀνω ζητῶν.

Ελέους πηγὴ, ὑπάρχων Ὑπεράγαθε, τοὺς πίστει Φερ-
μῆ, ἐλέω τῷ ἀφάτῳ σου, προσπεσόντας εὐσπλαγγνε,
ἐκ παντοίας λύτρωσαι κακώσεως, καὶ ταῖς αὐτῶν νόσους
ἀράμενος, παράσχου τὴν θείαν χάριν ἀνωθεν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Σὺ ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου, Σῶτερ μόνος Θεὸς, πάν-
των ἰατρεύων πάθη τε τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων τὰ
συντρίμματα, καὶ τὸν ἐν νόσοις πάσχοντα, αὐτὸς θερα-
πεύων ἴασαι.

Εν τῷ λιπαίνειν Ἐλαίου χρίσει, πάντων ταῖς κεφαλαῖς,
δίδου εὐφροσύνης τούτῳ τὴν χαρμονὴν, τῷ τὸν ἔλεον
ζητοῦντί σου, τῆς ἀπολυτρώσεως, Χριστέ τῷ πλουσίῳ ἐ-
λέει σου Κύριε.

Επίφος ὑπάρχει κατὰ δαιμόνων, Σῶτερ σοῦ ἡ σφραγίς·
πῦρ δὲ ἀναλίσκον πάθη τὰ τῶν ψυχῶν, Ἱερέων ταῖς
ἐντεύξεσιν· ὅθεν πιστῶς ὑμνεῖμέν σε, οἱ δεδεγμένοι τὴν ἴασιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν κρατοῦντα ἐν τῇ δρακί πάντα, Μήτηρ Θεοῦ, ἐν-
δοξον ἐν κοιλίᾳ σχῆσα θεοπρεπῶς, καὶ ἀφράδως σω-
ματώσασα, ὑπὲρ τῆς κάμνοντος, ἐξιλέωσαι τῆτον δεόμεθα.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δαυιδ.

Απαντας ἐλέησον Σωτήρ, κατὰ τὸ μέγα σου καὶ θεῖον
ἔλεος· διὸ συνήχθημεν ἅπαντες, μυστικῶς διατυπῆ-
μενοι, τῶν οἰκτιρμῶν σου τὴν ῥοπὴν, χρίσμα προσάγοντες,
δι' Ἐλαίου πίστει σῶ δούλω, ὃν καὶ ἐπίσκιεσαι.

Ρεῖθροις τοῦ ἐλέους σου Χριστέ, καὶ ἐπαλείμμασι τῶν
Ἱερέων σου, πλύνον ὡς εὐσπλαγγνος Κύριε, ταῖς ὀ-
δύνας καὶ τὴν κάκωσιν, καὶ ἀλγεινῶν ἐπιφορᾶς, τοῦ ἐν
ἀνάγκαις παθῶν τρυχομένου, ὅπως δοξάζῃ σε σωθεὶς εὐ-
χαρίστως.

Σύμβολον τῆς ἄνωθεν ροπῆς, καὶ ἰλαρότητος ἔλαιον, θεῖον ἡμῖν τοῖς διαγράφουσὶ Δέσποτα, μὴ μακρύνῃς σου τὸ ἔλεος, μηδὲ παρίδῃς τὸν πιστῶς αἰεὶ κραυγάζοντα: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Εἴνδοξον ὡς στέφανον Ἀγνή, ἡ φύσις εἴληφε τὸν θεῖον τόκον σου, ἐχθρῶν ἀπείργοντα φάλαγγας, καὶ νικῶντα κατὰ κράτος αὐτούς: διὸ χαρίτων σου φαιδραῖς, καταζεφόμενοι ἀγλαΐαις, σὲ ἀνυμνεῖμεν πανύμνητε Δέσποινα.

ᾠδὴ δ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Νεῦσον οὐρανόθεν Οἰκτίρμον, δεῖξόν σου τὸ ἔλεος πασι: δὸς νῦν τὴν ἀντίληψιν τὴν σὴν, καὶ τὴν ἰσχύν σου τῷ προσιόντι σοι, διὰ τῆς θεοῦ χρίσματος, τῶν Ἱερέων σε φιλάνθρωπε.

Ιᾶσομεν πανάγαθε Σῶτερ, ἀγαλλιώμενοι τὸ θεῖον ἔλαιον, ροπῇ σου ἐνθέῳ, ὑπὲρ μετόχους, ὅπερ προσείληφας, καὶ τυπικῶς μετέδωκας, λουτροῦ τοῦ θεοῦ τοῖς μετέχουσιν.

Οἵκτειρον ἐλέησον Σῶτερ, ρῦσαι δεινῶν καὶ ἀλγηδόνων, λύτρωσαι βελῶν τοῦ πονηροῦ τῆς σῆς οἰκίας, ψυχὰς καὶ σώματα, ὡς ἐλεήμων Κύριος, χάριτι θεῖα ἐξιώμενος.

Θεοτοκίον.

Υἄμνους καὶ δεήσεις Παρθένε, προσδεχομένη τῶν σῶν δούλων, ρῦσαι χαλεπῶν παθημάτων, καὶ ἀλγηδόνων ταῖς ἰκεσίαις σου, τὸν δὲ ἡμῶν πανάχραντε, τῇ θεῖα σκέπη σου προστρέχοντα.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς: καὶ, τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερσβίμ.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Εἴν ἐλέῳ Ἀγαθὲ, ἐπίβλεψον σὺ ὄμματι, ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῷ Ναῷ σου τῷ ἁγίῳ σήμερον, χρίσαι θεῖῳ Ἐλαίῳ νοσοῦντας τοὺς δούλους σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχ. προσόμοια, Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Εἴδωκας τὴν χάριν σου, διὰ τῶν σῶν εὐδιαλλάκτε, Ἀποστόλων Φιλάνθρωπε, Ἐλαίῳ ἁγίῳ σου, θεραπεύειν

πάντων, πληγαίς τε καὶ νόσοις· διὸ ἐλαίῳ σου πιστῶς, τὸν προσιόντα καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγγνος, ἀγίασον, ἐλέησον, παντοίας νόσου καθάρισον, καὶ τρυφῆς τῆς ἀφθάρτου σου, καταξίωσον Κύριε.

Βλέπον ἀκατάληπτε, ἐξ οὐρανόθεν ὡς εὐσπλαγγνος, ἐν χειρὶ ἀοράτῳ σου, σφραγίσας Φιλάνθρωπε, τὰς ἡμῶν αἰσθήσεις, Ἐλαίῳ σου θείῳ, τὸν προσδραμόντα σοι πιστῶς, καὶ ἐξαιτοῦντα πταισμάτων ἄφεσιν· καὶ δώρησαι τὴν ἴασιν, τὴν τῆς ψυχῆς, καὶ τῆς σώματος, ἵνα πόθῳ δοξάζῃ σε, μεγαλύνων τὸ κράτος σου.

Χρίσει τοῦ Ἐλαίου σου, καὶ Ἱερέων φιλάνθρωπε, ἐπαφῇ τοὺς οἰκέτας σε, ἀγίασον ἄνωθεν, νοσημάτων ῥῦσαι, ψυχῆς τε τὸν ῥύπον, κάθαρρον, ἐκπλυνον Σωτήρ, καὶ πολυπλόκων σκανδάλων λύτρωσαι, τοὺς πόνους παραμύθησον, τὰς περιστάσεις ἐκδίωξον, καὶ τὰς θλίψεις ἀφάνισον, ὡς οἰκτιρμων καὶ εὐσπλαγγνος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σέ τὸ καθαρῶτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυῦμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ ἐσίν.

Τροπάριον, Ἦχος δ'.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τῆ ὑμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύτως· πρεσβείαις τῆς Θεότηκου μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ εὐθύς τὴν Συναπτήν ὁ Διάκονος, ἢ ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ἦπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἦπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου.

Ἐπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸ Ἐλαιον τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τῆ δεινός), καὶ τῆς ἐν Θεῷ ἐπισκέψεως αὐτοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτὸν τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτὸν, καὶ ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τοῦ Ἐλαίου ἀπέναντι τῆς κανδήλας.

Ἰστέον, ὅτι ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἀντὶ ὕδατος, οἶνου εἰς τὴν Κανδήλαν τοῦ Εὐχελαίου βάλλουσιν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ ἐν τῷ ἐλέει καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ἰώμενος τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· αὐτὸς Δέσποτα, ἀγίασον τὸ Ἐλαιον τοῦτο, ὥστε γενέσθαι τοῖς χριστέμοις ἐξ αὐτοῦ, εἰς θεραπείαν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ παντὸς καιοῦ· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοξασθῇ σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἐν ὧσφ δὲ λέγεται ἡ Εὐχὴ παρὰ τοῦ Ἱερέως, ψάλλονται τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος δ'. Ταχύ προνατάλαβε.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόνηρωπε.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένους, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· Ἰλάσθητι μόνε, ἡμῖν εὐδιάλλακτε.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε ἐν ἀμαρτίαις παντοίοις, καὶ ἀτόποις πράξεσι δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ Δεϊκῆ σου ἐπιστάσια, ὡσπερ καὶ τὸν Παράλυτον ἠγειρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος: Οἰκτίρμον δός μοι, Χριστέ τὴν ἴασιν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ως τοῦ Κυρίου Μαθητῆς ἀνεδέξω δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον· τὴν παρρησίαν ὡς Ἀδελφόμενος, τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τοῦ Πατρὸς μονογενῆς Θεὸς Λόγος, ἐπίδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰαίωθε Δεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱεουργὸς ἀνεδείχθης τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθνηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεῶ τῆς χάριτος.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὖρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκόμενη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς ἐν Λυαίᾳ καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύννας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Αθλοφόρε ἄγιε καὶ ἰαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Αγιοὶ Ἀνάργυροι καὶ Θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν εἰλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλειά σου Παρθέने, τίς διηγῆσεται; βρύεις γὰρ δαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος, καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ἦχος β'.

Πρεσβεία Σερμῆ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέες πηγῆ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐπτενωῶς βοῶμέν σοι: Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Προκείμενον, Ἦχος α'. Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Ὁ Ἀπόστολος, λεγόμενος παρὰ τοῦ Διακόνου.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 10.

Αδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς Προφήτας, οἱ ἐλάλησαν ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἴδου μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντα: τὴν ὑπομονὴν Ἰωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολυεύσπλαγγνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινα ὄρκιον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ ἔ, ἔ· ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖτε ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω· ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς Πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτόν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτόν ὁ Κύριος· καὶ ἄμαρτίας ἢ πεποικικῶς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐλεος καὶ κρίσιν ἄσομαι σοι Κύριε.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας, ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὅρθῶς ἀπεκρίθης· τὸ τοιοῦτο ποιεῖ, καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Ἱεριχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγαῖς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες αὐτὸν ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ Ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρεΐτης δὲ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν ἐσπλαγγίσθη. Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ τὴν αὐρίον ἐξελθὼν, ἐμβαλὼν δύο δηνάρια, ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τῶν τριῶν τούτων δοκεῖ σοι γεγονέναι πλησίον τῆ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως. **Εἶτα ὁ Διάκονος.**

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα· Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεῆμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις.

Δημοσία Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσεῖο Τυπάλδων Ἰακωβάτων

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αναρχε, ἀδιάδοχε, Ἁγιε ἀγίων, ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας, ἰώμενον πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, κατὰπεμψον τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ἀγίασον τὸ Ἐλαιον τῆτο καὶ ποιήσον αὐτὸ χρισμένῳ τῷ σῶ δούλῳ (τῷ δε) εἰς τελείαν ἀπολύτρωσιν τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ, εἰς Βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ἰστέον, ὅτι τινὲς τὴν Εὐχὴν ταύτην ἕως ἴδε μόνον λέγουσι, μετὰ τῆς Ἐκφωνήσεως, Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἔλεειν· τινὲς δὲ ἕως τέλους.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε· ὁ διδοὺς λύτρωσιν διὰ τοῦ ἀγίου σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, ὁ φωτίζων τοὺς τυφλοὺς, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερράγμένους· ὁ ἀγαπῶν τοὺς δικαίους, καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν· ὁ ἀνακαινίσας ἡμᾶς ἐκ σκοτότος, καὶ σκιάς θανάτου, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε. Ἐλαμψε γὰρ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ φῶς τῆς γνώσεως τοῦ Μονογενῆ σου Υἱοῦ, ἀφ' οὗ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανανεγράφη· καὶ τοῖς δεξαμένοις αὐτὸν ἔδωκεν ἐξουσίαν τέκνα εἶναι Θεοῦ γενέσθαι, διὰ λητρῆ παλιγγενεσίας τὴν υἰοθεσίαν ἡμῖν χαρισάμενος, καὶ ἀμετόχους ἡμᾶς ἐποίησεν ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου· ἐπεὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αἵματι καθαρίζεσθαι, ἀλλ' ἐν Ἐλαίῳ ἁγίῳ ἔδωκε τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ἡμᾶς Χριστοῦ ποιμνιον, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, καθάρισας ἡμᾶς ἐν ὕδατι, καὶ ἀγιάσας ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· αὐτός, Δέσποτα Κύριε, δός χάριν εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ὡς ἔδωκας Μωσεῖ τῷ θεράποντί σου, καὶ Σαμὴλ τῷ ἠγαπημένῳ σου, καὶ Ἰωάννῃ τῷ ἐκλεκτῷ σου, καὶ πᾶσι τοῖς καθ' ἐκάστην γενεάν καὶ

γενεάν εὐαρεστήσασί σοι· ἔτω ποιήσον καὶ ἡμᾶς γενέσθαι διακόνους τῆς καινῆς τῆ Υἱῶ σε Διαθήκης, ἐπὶ τὸ Ἐλαιον τοῦτο, ὃ περιεποιήσω τῷ τιμίῳ αὐτῷ Αἵματι· ἵνα, ἀποδυσάμενοι τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, ἀποθάνωμεν τῇ ἀμαρτίᾳ, καὶ ζήσωμεν τῇ δικαιοσύνῃ, ἐνδυσάμενοι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ τῆς χρίσεως τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ μέλλοντος Ἐλαίου ἐπάγεσθαι. Γένοιτο, Κύριε, τὸ Ἐλαιον τοῦτο, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, ἔλαιον ἁγιασμοῦ, ἐνδυμα βασιλικόν, θώραξ δυνάμεως, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, σφραγὶς ἀνεπιθύλευτος, ἀγαλλίαμα καρδίας, εὐφροσύνη αἰώνιος· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ οἱ χριόμενοι τῷ τῆς ἀναγεννήσεως ἐλαίῳ, φοβεροὶ ὡς τοῖς ὑπεναντίοις, καὶ λάμπωσιν ἐν ταῖς λαμπρότητι τῶν Ἁγίων σου, μὴ ἔχοντες σπῖλον ἢ ρυτίδα, καὶ εἰσδεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους σου ἀναπαύσεις, καὶ δέξωνται τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως. Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου Ἐλαίου, καὶ χρίει τὸν ποιῶντα τὸ Εὐχέλαιον, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Πάτερ Ἁγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε) ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωοποίησον αὐτόν, διὰ τῆς χάριτος τῆ Χριστῆ σε· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπεφανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, τῆ τιμίας, ἐνδόξου Προφήτου καὶ Προδρόμου καὶ Βαπτιστῆ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ ἱαματικῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανῆ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντε-

λεήμογος, καὶ Ἑρμολάβ, Σαμφών καὶ Διομήδης, Μωκίβ καὶ Ἀνικήτς, Θαλελαίβ καὶ Τρύφωνος, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ Εὐχὴ λέγεται παρ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν Ἱερῶν, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν Εὐχὴν, χριστῶν ἅμα τῷ Ἐλαίῳ τὸν νοσοῦντα.

Προκείμενον, Ἦχος Β'.

Ἔσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στιχ. Παιδείων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΕ'. 1.

Αδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοί, τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνατῶν βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσικέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομὴν. Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται: Οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς, καὶ τῆς παρακλησεως τῶν γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχομεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλησεως, δώῃ ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν· ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Α'. Τὰ ἐλέη σου Κύριε.

Εὐαγγέλιον Β'.

Ἐν τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου. Κεφ. ΙΘ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχῶ. Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς

ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος. Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι· καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προσδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομοραίαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰδὼν αὐτόν, εἶπεν αὐτῷ· Ζακχαῖε, σπεύσας κατέβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον, λέγοντες· Ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσηλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἴδου, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴτινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστίν· ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι, καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Εἴλεσον ἡμᾶς ὁ Θεός. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους.

Ἐπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ.

Ὁ Ἱερεὺς. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ ὑπὸ πάσης κτίσεως προσκυνούμενος, ἡ τῆς σοφίας πηγὴ, ἡ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀπεριόριστον πέλαγος· αὐτὸς, φιλόανθρωπε Δέσποτα, ὁ τῶν προαιωνίων καὶ θαυμασίων Θεός, ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων, ἐννοῶν, ἰσχύει καταλαβέσθαι· ἐπίβλεψον, εἰσάκουσον ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου, καὶ ὅπου ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ τὸ Ἐλαιον τοῦτο προσάγομεν, κατὰπεμψον τῆς σῆς δωρεᾶς τὰ ἰάματα, καὶ ἄφεισιν ἀμαρτιῶν, καὶ ἴασαι αὐτούς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου. Ναί, Κύριε εὐδιάλλακτε, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, ὁ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ὁ εἰδώς, ὅτι ἐγκεῖται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότη-

τος αὐτοῦ, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν, ὁ διὰ τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσας Θεὸς ὢν, καὶ πλασθεὶς διὰ τὸ πλάσμα σου· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν: Οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· σὺ εἶ ὁ τὸ πρόβατον ζητήσας τὸ ἀπολωλὸς· σὺ εἶ ὁ τὴν ἀπολλυμένην δραχμὴν ἐπιμελῶς ζητήσας, καὶ εὐρών· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅτι: Τὸν ἐρχόμενον πρὸς με, οὐ μὴ ἐκβάλλω ἔξω· σὺ εἶ ὁ τὴν Πόρνην τοὺς τιμίους σου πόδας δάκρυσι βρέξασαν μὴ βδελυξάμενος· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν: Ὅσαίς ἂν πέσης, ἔγειραι, καὶ σωθήσῃ· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅτι: Χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι· αὐτὸς ἐπίδε, εὐσπλαγγχε Δέσποτα, ἐξ ὕψους ἀγίου σου, συνεπισκιάσας ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, ἐν χάριτι τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ κατασκηνώσον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε) τὸν ἐπεγνωκότα τὰ ἴδια πλημμελήματα, καὶ προσιόντα σοι πίστει· καὶ προσδεξάμενος τῇ ἰδίᾳ σου φιλανθρωπίᾳ, εἴτι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἐργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, συγχωρήσας ἐξάλειψον, καὶ καθάρων αὐτόν ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ αἰεὶ συμπαρῶν αὐτῷ, διαφύλαξον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, πορευόμενον ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, πρὸς τὸ μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι αὐτόν τῷ διαβόλῳ· ἵνα καὶ ἐπ' αὐτῷ δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σου.

Σὺ γάρ ἐσι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος, Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στιχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κεφ. ΙΒ'. 27.

Αδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐν μέ-
ρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ,
πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασ-
κάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀν-
τιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες Ἀπό-
στολοι; μὴ πάντες Προφῆται; μὴ πάντες Διδάσκαλοι;
μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμά-
των; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύ-
ουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα· καὶ ἔτι
καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δεικνυμί. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις
τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ
ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ
ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ
πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε
ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἶμι. Καὶ ἐὰν
φωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ πὸ
σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν
ώφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη
οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ
ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογι-
ζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ
ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει,
πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ κατασχυνθῆίν ἐν τὸν αἰῶνα.
Εὐαγγέλιον Γ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. Γ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώ-
δεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατα-
πνευμαίων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θερα-
πεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέ-

στειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων: Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπώλωλота οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες: "Ὅτι ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερεὺς.

"Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Δέσποτα παντοκράτορ, ἅγιε Βασιλεῦ, ὁ παιδεύων καὶ μὴ θανατῶν, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθῶν τὸς κατερράγμένους· ὁ τὰς σωματικὰς θλίψεις διορθούμενος τῶν ἀνθρώπων, αἰτούμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ ἐλεός σου ἐπὶ τὸ Ἴλαιον τοῦτο, καὶ τὸς χρισμένους ἐξ αὐτῆ ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἵνα γένηται αὐτοῖς εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς καθαρισμόν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, καὶ πάσης νόσου καὶ μαλακίας, καὶ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· Ναὶ Κύριε, τὴν ἰατρικὴν σου δύναμιν οὐρανόθεν ἐξαπόστειλον, ἅψαι τοῦ σώματος, σθέσον τὸν πυρετὸν, πράῦνον τὸ πάθος, καὶ πᾶσαν λαθάνουσαν ἀσθένειαν ἀποδίωξον· γενοῦ ἰατρός τοῦ δούλου σου (τοῦ δε)· ἐξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς καὶ στρωμνῆς κακώσεως· σῶσον καὶ ὀλόκληρον χάρισαι τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, εὐαρεστοῦντα καὶ ποιοῦντα τὸ θέλημά σου.

Σὺν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος, Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε.

Στίχ. Κύριε. εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5'. 16.

Αδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός: "Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος· καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· καὶ γὰρ εἰσδέξομαι ὑμᾶς· καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱούς, καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν τὰς ἐπαγγελίας ἔχοντες, ἀγαπητοί, καθαρῖσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Εὐαγγελιον Δ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. Η'. 14.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρεσσουσαν. Καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντα τοὺς κακῶς ἔχοντας ἑθεράπευσεν. Ὅπως πληρωθῆ τὸ ρῆθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος: Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου εἶναι ἀπέρχη. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει. Ἐτερος δὲ τῶν

μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεφόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι, καὶ ἄφες τὸς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα. Ἐκφώνως, ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Αγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, εὐσπλαγγχε καὶ πολυέλεε Κύριε, ὁ πολὺς ἐν ἐλέει, καὶ πλούσιος ἐν ἀγαθότητι, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ ἐνισχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων, ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τὰς ἀσθενείας τοῦ λαοῦ θεραπεύεσθαι· αὐτὸς, καὶ τὸ Ἐλαίον τοῦτο σύνταξον εἰς ἴασιν τοῖς ἐξ αὐτοῦ χριομένοις, εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κακῶν τῶν ἀπεκδεχομένων τὴν παρά σου σωτηρίαν. Ναί, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθά σου παντοδύναμε, τοῦ σώζειν πάντας ἡμᾶς· ὁ μόνος ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἰατρὸς, ἀγίασον πάντας ἡμᾶς· ὁ πάσαν νόσον ἰώμενος, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε)· ἐξέγειρον αὐτόν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηραῖς, διὰ ἐλέους τῆς σῆς χρηστότητος· ἐπίσκεψαι αὐτόν ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου· ἀποδίωξον ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν ἀρρώστίαν καὶ ἀσθενεῖαν· ἵνα, ἐξανασταῖς τῇ χειρὶ σου τῇ κραταιᾷ, δουλεύῃ σοι μετὰ πάσης εὐχαριστίας· ὅπως καὶ νῦν, μετέχοντες τῆς σῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας, ὑμνῶμεν καὶ δοξαζῶμεν σὲ τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἔνδοξά τε καὶ ἑξαίσια.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν. κ. τ. λ.

Ὁ Διάκονος. Προκείμενον, Ἦχος πλ. Α΄.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς.

Στίχ Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Β΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α΄. 8.

Αδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδαρύνθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. Ἄλλ' αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς. Ὅς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ ρύεται εἰς ὃν ἠλπίκαμεν, ὅτι καὶ ρύσεται συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος πλ. Α΄.

Τὰ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσσομαι.

Εὐαγγέλιον Ε΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. ΚΕ΄. 1.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα Παρθένοις, αἵ τινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ Νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραὶ. Αἵ τινες μωραὶ, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον ἔλαιον μετ' ἑαυτῶν· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ Νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἴδου, ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ Παρθένοι ἐκείναι, καὶ ἐνόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μή-

ποτε οὐκ ἀριέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος· καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ Παρθένοι, λέγουσαι: Κύριε, Κύριε, ἀνοιξὸν ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν: Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ἧ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερεὺς. Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος· ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατήρ, καὶ τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ τῶν νοσοῦντων ἰατρός· ὁ τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων, καὶ τὰς νόσους ἡμῶν λαμβάνων· ὁ ἐν ἰλαρότητι ἐλεῶν· ὁ ὑπερβαίνων ἀνομίας, καὶ ἐξαίρων ἀδικίας· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν, καὶ βραδὺς εἰς ὀργήν· ὁ ἐμφυσήσας εἰς τοὺς σεαυτοῦ Μαθηταῖς, καὶ εἰπὼν: Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ὁ δεχόμενος τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν, καὶ ἐξουσίαν ἔχων συγχωρεῖν ἁμαρτίας πολλὰς καὶ χαλεπαῖς, καὶ ἴασιν παρέχων πᾶσι τοῖς ἀσθενεῖα καὶ μακρονοσία· διὰγουσιν· ὁ καὶ ἐμέ τὸν ταπεινόν, καὶ ἁμαρτωλόν, καὶ ἀνάξιον δοῦλόν σου, τὸν ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις συμπεπλεγμένον, καὶ πάθεισιν ἠδονῶν συγκυλινδούμενον, καλέσας εἰς τὸν ἅγιον καὶ ὑπερμέγιστον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ καταπετάσματος, εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων, ὅπως παρακύψαι οἱ ἅγιοι Ἀγγελοι ἐπιθυμοῦσι, καὶ ἀκοῦσαι τῆς Εὐαγγελικῆς φω-

νῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ θεάσασθαι αὐτοψεί τὸ πρό-
 σωπον τῆς ἀγίας ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς θείας
 καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας· ὁ καταξιώσας με ἱερουργῆσαι τὰ
 ἐπουράνια σε Μυστήρια, καὶ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ
 θυσίας, ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ
 Λαοῦ ἀγνοημάτων, καὶ μεσιτεῦσαι ὑπὲρ τῶν λογικῶν σου
 προβάτων, ἵνα διὰ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου σε φιλανθρω-
 πίας, τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐξαλείψῃς. Αὐτὸς ὑπερά-
 γαθε Βασιλεῦ, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν μου ἐν ταύτῃ τῇ
 ὥρᾳ τε καὶ ἀγίᾳ ἡμέρᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ,
 καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· καὶ τοῦ δεῖξαι σε
 (τοῦ δε), τοῦ ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος ὄντος, τὴν
 ἴασιν δώρησαι· παρέχων ἄφεσιν ἀμαρτιῶν αὐτῷ, καὶ συγ-
 χώρησιν πλημμελημάτων, ἐκουσίων τε καὶ ἀκουσίων· θε-
 ραπεύων αὐτοῦ πληγᾶς ἀνιάτους, πᾶσάν τε νόσον καὶ
 πᾶσαν μαλακίαν. Δώρησαι αὐτῷ ψυχικὴν ἴασιν, ὁ ἀψά-
 μενος τῆς πενθερᾶς τοῦ Πέτρου, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυ-
 ρετὸς, καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει σοι. Αὐτὸς Δέσποτα, καὶ
 τῷ δούλῳ σου (τῷ δε) παράσχου ἰατροίαν, καὶ ἀπαλ-
 λαγὴν πάσης φθοροποιοῦ ἀλγηδόνης· καὶ μνήσθητι τῶν
 πλουσίων σου οἰκτιρμῶν καὶ τοῦ ἐλέους σου· μνήσθητι,
 ὅτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ
 πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς εὐρίσκεται ἀναμάρ-
 τητος ἐπὶ τῆς γῆς· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἀμαρτίας ὑπάρ-
 χεις, ὁ ἐλθὼν, καὶ σώσας τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ
 ἐλευθερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· εἰάν γὰρ
 εἰς κρίσιν ἔλθῃς μετὰ τῶν δούλων σου, οὐδεὶς εὐρεθήσε-
 ται καθαρὸς ἀπὸ ρύπου· ἀλλὰ πᾶν στόμα φραγήσεται,
 μὴ ἔχον τι ἀπολογῆσασθαι, ὅτι, ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης
 πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ἐνώπιόν σου· διὰ τοῦτο ἀμαρ-
 τίας νεότητος ἡμῶν μὴ μνησθῆς Κύριε. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις
 ἐλπίς τῶν ἀπληπισμένων, καὶ ἀνάπαυσις τῶν κοπιώντων
 καὶ πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
 πέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ,
 καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν. κ. τ. λ.

Ὁ Διάκονος. Προκείμενον, Ἦχος Δ΄.
 Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.
 Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε΄. 22.

Αἱ δὲ ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχωῦμεν. Μὴ γενώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, εἴαν καὶ προληφθῆ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ Πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουΐα, Ἦχος πλ. Β΄.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον Σ΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. ΙΕ΄. 21.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδὼς, γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκεῖνων ἐξελθῆσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα· Ἐλέησόν με Κύριε, υἱὲ Δαυὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Οὗ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπίσθεν ἡμῶν· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην, εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλῆτα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα, προσεκύνει αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ

τῶν ψυχῶν τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις! γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεός.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, καὶ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων, οὗ τῷ μῶλοπι πάντες ἰάθημεν· ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ εἰς ἀναζήτησιν ἐλθὼν τοῦ πλανηθέντος προβάτου· ὁ τοῖς ὀλιγοψύχοις διδούς παραμυθίαν, καὶ ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις· ὁ τὴν πηγὴν τῆς Αἱμορροούσης δωδεκαετῆ οὔσαν ἰασάμενος· ὁ τὴν θυγατέρα τῆς Χαναναίας τοῦ χαλεποῦ δαιμονίου ἐλευθερώσας· ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἁμαρτωλῷ τὴν ἀφεσιν δούς· ὁ τὴν ἰασίν τῷ Παραλυτικῷ δωρησάμενος σὺν τῇ ἀφέσει τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ· ὁ τὸν Τελώνην τῷ λόγῳ δικαιοῦσας, καὶ τὸν Ληστὴν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτοῦ ὁμολογίᾳ προσδεξάμενος· ὁ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου ἀράμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ προσηλώσας· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν· Ἐν τῇ ἀγαθότητί σου, αὐτὸς, ἄνευ, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεὸς τὰς ἁμαρτίας τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), τὰ πλημμέληματα αὐτοῦ τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει, καὶ ἐν παρακοῇ, τὰ ἐν νυκτί, καὶ ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως, ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς ἐγένετο· ἢ ὀφθαλμὸν εἰζίασεν, ἢ ὄσφρησιν ἐξεθήλυνεν, ἢ ἀφῆ καταμαλακίσθη, ἢ γεύσει κατεπόρνευσεν, ἢ ἐν οἰαδῆποτε κινήσει σαρκὸς καὶ πνεύματος τοῦ σὲ ἀπηλλοτριώθη θελήματος, καὶ τῆς σῆς ἀγιότητος·

εἴτι ἡμαρτεν αὐτός τε καὶ ἡμεῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησί-
 κακος Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος, συγχώρησον· μὴ ἐὼν αὐ-
 τὸν καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν ῥερυπωμένον βίον καταπεσεῖν, μη-
 δὲ εἰς τὰς ὀλεθρίους ὁδοὺς ἀποτρέχειν. Ναί, Δέσποτα
 Κύριε, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
 ὑπὲρ τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), πάλιδε, ὡς ἀμνησίκαιος
 Θεός, τὰ παραπτώματα αὐτῆ ἀπαντα· ἀπάλλαξον αὐτὸν
 τῆς αἰωνίου κολάσεως· τὸ στόμα αὐτοῦ τῆς σῆς αἰνέσεως
 πλήρωσον· τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἔκτεινον πρὸς ἐργασίαν τῶν
 ἐντολῶν σου· τοὺς πόδας αὐτοῦ πρὸς δρόμον τοῦ Εὐαγ-
 γελίου κατεύθυνον· πάντα αὐτοῦ τὰ μέλη καὶ τὴν διάνοιαν,
 τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι. Σὺ γάρ εἰ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ὁ διὰ τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων ἐντειλάμενος ἡ-
 μῖν, λέγων: Ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδε-
 μένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς
 ἔσται λελυμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ πάλιν: Ἄν τινων
 ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε,
 κειράτηνται· καὶ ὡς ἐπήκουσας Ἐζεκιίου ἐν τῇ θλίψει
 τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ
 οὐ παρεῖδες τὴν δέησιν αὐτοῦ, οὕτω καὶ μοῦ τοῦ ταπεινοῦ
 καὶ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου, ἐπάκουσον ἐν τῇ
 ὥρᾳ ταύτῃ. Σὺ γάρ εἰ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ ἐβδομη-
 κοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις
 κελεύσας, τῇ σῇ ἀγαθότητι καὶ φιλοανθρωπία, καὶ με-
 τανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, καὶ χαίρων ἐπὶ τῇ ἐπι-
 στροφῇ τῶν πεπλανημένων, ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, ἔτω
 καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν
 τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ
 ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Προκείμενον Ἦχος δ'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Στιχ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κεφ. Ε'. 14.

Α'δελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖτε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῶ· ἀλλὰ πάντοτε διώκετε τὸ ἀγαθὸν καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε. Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε. Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε τοῦτο γὰρ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε. Πρόφητείαις μὴ ἐξουθενεῖτε. Πάντα δὲ δοκιμάζοντες, τὸ καλὸν κατέχετε. Ἀπὸ παντὸς εἶδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιασάτω ὑμᾶς ὁλοτελεῖς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα, ἀμέμπτως ἐν τῇ παρθεσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθῆναι.

Ἀλληλοῦϊα, Ἦχος β'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Εὐαγγέλιον Ζ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. Θ'. 9.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀνασταῖς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοῦ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἔλθόντες, συναγέκριντο τῷ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· Δια τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει, καὶ πίνει ὁ Διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστίν· Ἐλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ τὰ χρόνια πάθη θεραπεύσας, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν. Σὺ γὰρ Κύριε, ἐν τῇ παλαιᾷ Διαθήκῃ ἔθου μετάνοιαν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, Δαυὶδ, καὶ Νινευίταις, καὶ τοῖς πρὶν, καὶ τοῖς μετὰ τούτους· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐπίδημίᾳ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας, οὐκ ἐκάλεσας δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, ὡς τὸν Τελῶνην, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Δηστήν, καὶ βλάσφημον διώκτην τὸν μέγαν Παῦλον, διὰ μετανοίας προσδεξάμενος, Πέτρον τὸν κορυφαῖον, τὸν καὶ Ἀπόστολόν σε, ἀρνησάμενόν σε τρίτον, ὑπὲρ μετανοίας προσεδέξω καὶ προσελάβου, καὶ ἐπηγγείλω αὐτῷ, λέγων· Σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς, καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Διόπερ καὶ ἡμεῖς, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας θαρρῶντες, δεόμεθά σου, καὶ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ· Ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν ὡς θυμίαμα προσφερόμενόν σοι, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε)· καὶ εἴτι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἐργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἢ ἐν νυκτὶ, ἢ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἐγένετο, ἢ τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν, ἢ ὄρκῳ παρεπίκρανε καὶ ὄρκω μὴ ἔσθω, παρκαλοῦμέν σε, καὶ δεόμεθά σου· Ἄνεσ, ἄφες, συγχώρησον αὐτῷ, ὁ Θεός, παραβλέπων τὰς ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ τὰς ἀμαρτίας, καὶ

τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ γενόμενα παρ' αὐτοῦ· καὶ εἴτι τῶν ἐντολῶν σου παρέβη, ἢ ἐπλημμέλησεν, ὡς σάρκα φαρῶν, καὶ τὸν κόσμον οἰκῶν, ἢ ἐξ ἐνεργείας τοῦ Διαβόλου, αὐτὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς, συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος· ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· οὐ γὰρ ἔπλασας τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ζωῆς ἀφθάρτου κληρονομίαν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχεται μέσον τῶν Ἱερέων ὁ ποιῶν τὸ Εὐχέλαιον· καὶ λαβὼν ὁ προϊστάμενος τῶν Ἱερέων τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, τίθησιν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ τιθέασιν ἐπ' αὐτὰ τὰς χεῖρας αἱ Ἱερεῖς. Ὁ δὲ προϊστάμενος λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Βασιλεῦ ἅγιε, εὐσπλαγγχε, καὶ πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ, καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ τίθημι ἐμὴν χεῖρα ἁμαρτωλὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ προσελθόντος σοι ἐν ἁμαρτίαις, καὶ αἰτουμένου παρα' σοῦ δι' ἡμῶν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταιὰν, καὶ δυνατὴν, τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ τούτῳ, ὃ οἱ Συλλειτουργοί μου κατέχουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), ἔκτεινον· καὶ δέομαι σὺν αὐτοῖς, καὶ ἱκετεύω τὴν συμπαθεστάτην καὶ ἀμνησικάκον σου φιλοανθρωπίαν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου Νάθαν, μετανοήσαντι τῷ Δαυΐδ ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις ἁμαρτήμασιν, ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ προσευχὴν δεξάμενος· αὐτὸς καὶ τὸν δούλόν σου (τὸν δε) μετανοοῦντα ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις αὐτοῦ πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλαν-

θρωπία, παρορών αὐτοῦ πάντα τὰ παραπτώματα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι κελεύσας τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἁμαρτίαις· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀσπαζεται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ὁ ποιήσας τὸ Εὐχέλαιον· ὁ δὲ Ἱερεὺς μνημονεὺει αὐτόν. Εἶτα ψάλλεται τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Δόξα. Ἦχος δ'.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀεννάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων: Ἴδὲ δέδωκα ἡμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν· διὸ τοῖς προσταύμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωματικῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Νεῦσον παρακληήσεσι, σὼν ἱκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σέ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεντήμεθα· μὴ αἰσχυρθῶμεν Δέσποινα, σέ προσκαλούμενοι· Σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βωόντων: Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ, καὶ σιέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Ὁ δὲ ποιήσας τὸ Εὐχέλαιον βαλλὼν μετάνοιαν, λέγει·

Εὐλογεῖτε Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Ἐκ γ'.

Εἶτα λαβὼν παρ' αὐτῶν εὐλογίαν καὶ συγχώρησιν,

ἀπέρχεται εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΝΑΟΥ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν κτίσιν μόνῳ τῷ λόγῳ δημιουργήσας, καὶ εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, ἀρρήτοις δὲ λόγοις ποικιλῶς ταύτην διαμορφώσας· ὁ τὸ ἐπιφερόμενον ἐπ' αὐτῇ σὸν Πνεῦμα συστείλας, καὶ τὸ ἡλιακὸν τοῦτο φῶς ἐπ' αὐτὴν ἐκχέας εἰς ταύτης τὸν ἐγκαινισμόν· ὁ τῷ θεράποντί σου Μωσῆϊ ἐμπνεύσας ἐπαινόν τινα ἐξαίρετον προσθεῖναι τῇ ἀρίστη σου δημιουργίᾳ, καὶ εἰπεῖν· ἰδεῖν σε τὸ φῶς ὅτι καλόν, καὶ ἡμέραν τοῦτο καλέσαι· ὅπερ δὴ καὶ ἡμεῖς ὀρώντες, καὶ τὸν φαινότατον τοῦτον ἥλιον, ἐγκαινίζοντα καθ' ἐκάστην τὴν κτίσιν, σὲ τὸν τῆς ὄντως ἡμέρας δοξαζόμεν Ἥλιον, καὶ τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον· ὁ διὰ τοῦ Υἱοῦ σου ἡμῖν ἐντειλάμενος, ἐγκαινισθῆναι τὴν ἡμετέραν φύσιν τῷ ἀγίῳ σου Πνεύματι, ὥστε καὶ διὰ τῆς δωρεᾶς ταύτης τοὺς δικαίους ἐκλάμψειν κατὰ τὸν ἥλιον· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν Πατέρα τοῦ Λόγου, τὸν Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν· ἐπειδὴ τῇ ἀφάτῳ σου φιλανθρωπίᾳ, καὶ τῷ ἀμετρήτῳ σου ἐλέει ἢ κτίσις τὸν ἐγκαινισμόν ἐδέξατο, καὶ ὁ παλαιὸς Νόμος, εἰς τύπον τῆς νέας Διαθήκης, ἐν τῇ παρα τῷ Σινᾷ ὄρει σῆ θεοπτεία, καὶ ἐν τῇ Βάτῳ ἐκείνῃ τῇ θαυμαστῇ, καὶ ἐν τῇ τοῦ μαρτυρίου Σικνηῆ, καὶ ἐν τῷ τῆ Σολομώντος ἐκείνου περικαλλεστάτῳ Ναῷ· ἰλέω ὄμματι ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, τοὺς κατοικοῦντας τοῦτον τὸν Οἶκον τὸν οὐρανομήκη, τὸ τῆς οἰκουμένης καύχημα, τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀληθινὸν τῆς σῆς ἀρρήτου δόξης· καὶ κατάπεμψον τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου, καὶ κατὰ τὸν θεῖον Δαυὶδ, ἐγκαινίσσον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πνεῦμα εὐθές, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξον ἡμᾶς· καὶ τοῖς μὲν Βασιλεῦσιν

ἡμῶν τρόπαια, καὶ νίκας κατὰ τῶν ὀρατῶν καὶ ἀόρατων ἐχθρῶν δώρησαι, ἡμῖν δὲ ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην· τοῖς δὲ τὴν οἰκοδομὴν ταύτην, καὶ τὸν τοῦ ναοῦ ἐγκαινισμὸν ἔρω· τι θεῖω ποιησαμένοις διὰ σπουδῆς, ἄφεισιν τῶν πλημμελημάτων παράσχου· δώρησαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· ἔγειρον αὐτοὺς εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· χάρισαι αὐτοῖς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς δωρεᾶς τῆ ἀγίας Πνεύματος· ἵνα ἀκατακρίτως προσκυνῶσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ.

Προαιώνιε Λόγε, καὶ Υἱὲ μονογενὲς τοῦ Θεοῦ, Θεὲ ἀληθινὲ, Δημιουργὲ πάσης κτίσεως αἰσθητῆς τε, καὶ νοητῆς· ὁ ταύτην τὴν κτίσιν πανσόφως καθωραΐσας· ὁ τὴν ἐπάνω τῆς γῆς ὑγραὶν καὶ διαλελυμένην τῶν ὑδάτων φύσιν, εἰς μίαν συναγωγὴν καὶ συνάθροισιν ἀγαγὼν, καὶ τῷ θεῷ σου Πνεύματι, τῷ ἐπάνω τῆ ὑδατος ἐπιφερομένῳ, τὴν γῆν πᾶσαν κατακοσμήσας, καὶ τὸν κόσμον ἅπαντα ἐγκαινίσας· ὁ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐκείνην τεχνικῶς κατασκευάσας διὰ Μωσέως, καὶ Πνεύματί σου ἀγίῳ ἐγκαινίσας αὐτήν· ὁ τῷ σοφῷ Σολομῶντι προσταΐξας οἰκοδομῆσαι Οἶκον ἅγιον καὶ περιφανῆ τῆς σῆς ἀφράστου καὶ ἀνεκδιηγήτου δόξης, καὶ τοῦτον ἐγκαινίσας τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγίῳ, καὶ τῆς ἐπικαλυψάσης αὐτὸν τότε δόξης καὶ χάριτος τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος, πάντας τὰς τῆς Γερουσίας ἐκείνης τῶν Ἰουδαίων δεατὰς γενέσθαι παρασκευάσας· Σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ἀναρχε Λόγε, καὶ Υἱὲ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, ἵνα καὶ ἡμῖν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ καταπέμψῃς τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος, καὶ τὸν νῦν ἐγερθέντα Ναόν, εἰς σὴν δοξολογίαν καὶ ἔπαινον, στηρίξῃς καὶ ἐνδυναμώσῃς, φυλάττων αὐτὸν ἕως τῆς τῶν αἰώνων συντελείας, καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγίῳ τοῦτον ἐγκαινίσῃς, ὡς ἂν ἐν αὐτῷ τὰς ἀναιμάκτους θυσίας προσφέροντές σοι, μέτοχοι γενώμεθα τοῦ ἀγίου Πνεύματος, ἐγκαινισθέντος ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν, καὶ τὸ τῆς

διανοίας ἡμῶν ἡγεμονικὸν στηρίζοντος, καὶ παρέχοντος μυστικῶς ταῖς νοεραῖς Δυσίας, διὰ τῆς καθάρσεως τῆ νοός, προσφέρειν σοὶ τῷ Δεσπότη Θεῷ, εἰς δόξαν, καὶ τιμὴν τῆ ἀνάρχου καὶ ἀθανάτου Πατρός σου, καὶ σοῦ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΤΑΞΙΣ.

ΕΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΑΟΥ

Κατὰ τὴν ἔκδοσιν τὴν ἐν Βουκορεστίῳ τῆς Οὐγγροβλαχίας, τὴν κατὰ τὸ ἀψψ', ἔτος.

Ἑρμηνεία πάντων τῶν Εἰδῶν τοῦ Ἐγκαινιασμοῦ.

Ὅφείλει τοιγαροῦν ὁ ταχθεὶς Ἀρχιερεὺς ἐπὶ τῷ Ἐγκαινιασμῷ, νὰ προστάξῃ νὰ προετοιμασθοῦν τὰ διάφορα εἶδη, ὅπου εἶναι διατεταγμένα εἰς ἀπαρτισμὸν, καὶ συμπλήρωσιν τῆς καθιερώσεως, καὶ τοῦ Ἐγκαινιασμοῦ, τὰ ὅποια εἰσὶ ταῦτα.

Κηρίον καθαρόν, δράμια τετρακόσια.

Μαστίχην

Σμύρναν

Ἄλῳν

Θυμίαμα

Ῥετζίνην, καὶ

Λάδανον.

} ἀνὰ δράμια εἴκοσι τὸ καθέν.

Χύτραι καιναὶ, ἥγουν τζουκάλια καινούρια δύο.

Χαρτία ἰκανά.

Σχαινίου λεπτὸν ἰκανόν.

Μάρμαρον τετριμμένον πολλὰ φίλον, λίτρα μία.

Δεΐφανα ἁγίων Μαρτύρων, καὶ Θήκη μικρὰ ἀργυρᾶ.

Ἄγιον μύρον .

Σάβανον λιπὸν πῆχ. δέκα .

Μανδύλια καινὰ δύο .

Νίτρα λευκά, ἥγουν μαρμαροσάπουνα τέσσαρα .

Σπόγγος καινός, ἥγουν σφογγάρι καινούριον ἓνα .

Ὑφάσματα λινα τετράκοχα τέσσαρα .

Τὰ ὁποῖα τίθενται εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, κατὰ τὸν τύπον τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελιστῶν, τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστὰς τετυπωμένους ἔχοντα, ἢ μόνα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἢ ἀντὶ τούτων, χαρτῖα τέσσαρα, ἔχοντα γεγραμμένα τὰ τῶν Εὐαγγελιστῶν ὀνόματα .

Βυκίον οἰάνθης, ἢ Ῥοδοστάμου, ἢ οἴνου πλήρες .

Κατασάρμιον τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, κατὰ τὸ μῆκος αὐτῆς, ἐκ λινοῦ ὑφάσματος, παρηρητημένους ἔχον εἰς τέσσαρας ἄκρας σχοίνοὺς λεπτούς .

Ἀντιμίσηια ὅσα τῷ Ἀρχιερεῖ δόξει καὶ Κανδύλια καινὴ .

Πρὸ τοῦ παραγενέσθαι τὸν Ἀρχιερέα ἐν τῷ μέλλοντι ἐγκαινίζεσθαι Ναῶ, προπέμπεται ὁ ἐπὶ τῶν χειροτονιῶν, καὶ θεωρεῖ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ ὅλα τὰ ἔνδον τοῦ Ναοῦ, εἰ καλῶς ἠτοιμάσται .

Τῇ δὲ ἐρχομένη ἑσπέρα ἀπέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τοῦ Κλήρου εἰς τὸν νέον Ναόν, καὶ καταρτίζει ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς τὰ ἅγια Λείψανα εἰς μερίδας τρεῖς καὶ τεθέντων τούτων ἔνδον τοῦ Δισκαρίου, καὶ ἄνωθεν τῷ Ἀστερίσκου τεθέντος, καὶ καλυφθέντων μετὰ τοῦ Ἀέρος, ἢ βλατίου Καλύμματος, ποιεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητόν Ἑρισάγιον Παναγία Τριάς Ἑπίτερ ἡμῶν Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία .

Ἐἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια, Ἦχος δ' .

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τῷ Θεῷ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου τῆς τυράννης καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Ἦχος β'.

Α ἠλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεισα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιοι αἱ σικηναὶ αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ἱκετεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστῆ, ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν αἰτῶνται· καὶ πάντες προσέλθωμεν πρὸς αὐτῆς μετὰ πίστεως· οὗτοι βρῦουσι, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν· οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι Δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς πίστεως.

Καὶ τὸ Τροπάριον τῆς ἡμέρας.

Εἶτα Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε τοὺς Θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱεσίσαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Μαρτύρων Θεῖος χορὸς, τῆς Ἐκκλησίας ἡ βάσις, τοῦ Εὐαγγελίου ἡ τελείωσις, ὑμεῖς ἔργῳ τοῦ Σωτῆρος τὰ ῥήτᾳ ἐπληρώσατε· ἐν ὑμῖν γὰρ αἱ πύλαι τοῦ ἄδου κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀνεωχθεῖσαι, ἐκλείσθησαν· ἡ τοῦ αἵματος ὑμῶν χύσις τὰς εἰδωλικὰς σπονδὰς ἐξήρανε· ἡ σφαγὴ ὑμῶν ἀπέτεκε τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα· τῆς Ἀσωμάτους ἐξεπλήξατε· τῷ Θεῷ στεφανηφόροι παρίστασθε· πρὸς ὃν ἀπαύστως πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Καταρτίσας δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰ ἅγια Λείψανα, ὡς προεῖπομεν, εἰσφέρει ταῦτα μετὰ τοῦ Κλήρου ἐν ἐτέρῳ ἐντεθρονισμένῳ Ναῷ πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τίθησιν αὐτὰ ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπεζῇ· καὶ ἄπτεται Κηρὸς δι' ὅλης τῆς νυκτός· ψάλλεται δὲ Λυχνικὸν καὶ Παννυχὶς εἰς τὸν καινόν, τὸν ἀποδεξάμενον τὰ Λείψανα τῶν Ἁγίων, ὑπὸ τῶν ἐκείσε δια-

τελούντων· μετὰ δὲ ταῦτα εἰσέρχονται ἐν τῷ μέλλοντι ἐθροισθῆναι Ναῶ, καὶ τελεῖται Ἑσπερινὸς καὶ Ἀγρυπνία.

Χρὴ εἰδέναι ὅτι ταῦτα τελεῖται, εἰ μὲν ἐστὶν ἐντεθροισμένος Ναός· εἰ δ' οὐκ ἔστι, τῆνικαῦτα ἢ ἅπαντα Ἀκολουθία γίνεται ἐν τῷ νέῳ Ναῶ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὸ αἶ. Ἀντίφωνον, τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμέν Στιχ. ἢ καὶ ψάλλομεν Στιχ. ἰδιόμελα, τῶν Ἐγκαινίων δ' καὶ τοῦ ἔπινομαζομένου Ἀγίου δ'.

Στιχ. Ἰδιόμελα τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος πλ. β'.

Εγκαινία τιμᾶσθαι παλαιὸς νόμος, καὶ καλῶς ἔχων· μᾶλλον δὲ τὰ νέα τιμᾶσθαι δι' Ἐγκαινίων· ἐγκαινίζονται γὰρ νῆσοι πρὸς Θεὸν, ὡς φησὶν Ἡσαΐας, ἄς τινὰς ὑποληπτέον τὰς ἐξ ἔθνων Ἐκκλησίας, ἄρτι καθισταμένας, καὶ πῆξιν λαμβανούσας βάσιμον τῷ Θεῷ. Διὸ καὶ ἡμεῖς τὰ παρόντα Ἐγκαινία πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν.

Ὁ αὐτός.

Εγκαινίζεσθε ἀδελφοί, καὶ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε, πᾶσι χαλινὸν ἐπιθέντες, ἐξ ὧν ὁ θάνατος· πάντα τὰ μέλη παιδαγωγήσωμεν, πᾶσαν πονηρὰν τῆ ξύλου βρωσὶν μισήσαντες· καὶ διὰ τοῦτο μόνον μεμνημένοι τῶν παλαιῶν, ἵνα φύγωμεν. Οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος· οὕτω τιμᾶται ἢ τῶν ἐγκαινίων ἡμέρα.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Εθου πύργον ἰσχύος, τὴν Ἐκκλησίαν σε Χριστέ, προαιώμιε Λόγε· ἐθεμελίωσας γὰρ αὐτὴν ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως· διὸ ἀσάλευτος διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχουσά σε τὸν δι' αὐτὴν ἐπ' ἐσχάτων ἀτρέπτως γενόμενον ἄνθρωπον. Εὐχαριστοῦντες οὖν ἀνυμνοῦμέν σε, λέγοντες· Σὺ εἶ ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι Βασιλεὺς ἡμῶν· δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἁγιασμοῦ δοτῆρα δοξάζομεν· δεόμενοι ἁγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων, ἀγαθὴ παντοδύναμε.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς.

Καὶ νῦν. Τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος β'.

Τὸν Ἐγκαινισμόν τελοῦντες τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἀγίασαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι, καὶ τερπόμενον ταῖς ἐν αὐτῷ ἱεουργουμέναις ὑπὸ Πιστῶν μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς, καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου τὰς ἀναιμάκτους, καὶ ἀχράντους θυσίας· ἀντιδιδόντα δὲ τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι τὴν τῶν ἀμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ἡ. 22.

Ε"στη Σολομών κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης Ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε: Κύριε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστι Θεὸς ὡς σὺ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ Οἶκος οὗτος, ὃν ᾠκοδόμησα ἐν τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δούλος σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σὲ σήμερον, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἀνεωγμένους εἰς τὸν Οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός· εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ὃν εἶπας: ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δούλος σε εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σε Ἰσραὴλ, ὃ ἐὰν προσεύχωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἔλεως ἔσῃ αὐτοῖς.

Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. μγ'. 27.

Ε"σται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδότης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἑξωτερῆς τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολαίς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με: Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς. Καὶ ἔσται κεκλεισμένη· διότι ὁ Ἠγούμενος οὗτος κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλαῖμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ Οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. γ'. 10.

Ο Θεὸς τῆ σοφία ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἠτοιμάσε δὲ οὐρανούς ἐν φρονήσει. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ ἄβυσσοι ἐρράγησαν, νέφη δὲ ἐρρύθη δρόσον. Υἱὲ, μὴ παραρρύης· τήρησον δὲ ἐμὴν βουλήν, καὶ ἔννοιαν, ἵνα ζῆ σὴ ψυχὴ, καὶ χάρις ἧ περὶ σὴ τραχήλῳ. Ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρκί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου· ἵνα πορεύῃ πεποιθῶς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδοὺς σου· ὁ δὲ ποὺς σου ἔ μὴ προσκόψῃ· ἐὰν γὰρ κάθῃ, ἀφοβος ἔσῃ· ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἠδέως ὑπνώσεις· καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὀρμαῖς ἀσεβῶν ἐπερχομένας· ὁ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ ἀγρευθῆς. Μὴ ἀπόσχου εὖ ποιεῖν ἐνδεῆ, ἠνίκα ἂν ἔχη ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν. Μὴ εἴπῃς: Ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, καὶ αὐριον δώσω σοι, δυνατοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιούσα. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακῶς, παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί. Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην ἵνα μήτι εἰς σὲ ἐργάσῃται κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὄνειδη, μηδὲ ζήλου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· ἀκάθαρ-

τος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος· ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδρεύει. Κατὰρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν· ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Εἶτα ἡ Ἐκτενής, ὡς σύνηθες.

Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Εγκαινίζου, ἐγκαινίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἦκει γὰρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνατέταλκε. Τοῦτον τὸν Οἶκον ὁ Πατὴρ ὠκοδόμησε· τοῦτον τὸν Οἶκον ὁ Υἱὸς ἐστερέωσε· τοῦτον τὸν Οἶκον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀνεκαίνισε, τὸ φωτίζον, καὶ στηρίζον, καὶ ἀγιαζόν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων τὸν ναόν ὁ Σολομών, ἀλόγων ζώων θυσίας, καὶ ὀλοκαυτώματα προσέφερε Κύριε· ὅτε δὲ εὐδόκησας Σωτήρ, τοὺς τύπους μὲν ἀργῆσαι, γνωσθῆναι δὲ τὴν ἀλήθειαν, ἀναιμάκτους θυσίας, τὰ πέρατα τοῦ κόσμου προσφέρει τῇ δόξῃ σου· πάντων γὰρ δεσπάζων, τὰ πάντα ἀγιαζεις τῷ ἀγίῳ σου Πνεύματι.

Στίχ. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών. Ἦχος δ΄.

Εγκαινίζεται σήμερον ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, τῷ τιμίῳ καὶ ζωηρῷ Αἵματι, τῆς ἀχράντου καὶ ἀκηράτου πλευρᾶς, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου, Χριστῆ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὸ ἀθροισθεῖσαι τῶν πιστῶν αἱ χορεῖαι, δοξάσωμεν τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεότητα, τὴν κρατοῦσαν τὰ σύμπαντα.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς.

Καὶ νῦν, τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος γ΄.

Πρὸς ἑαυτὸν ἐπανάγου ἄνθρωπε, γενοῦ καινὸς ἀντὶ παλαιοῦ, καὶ ψυχῆς ἐόρταζε τὰ Ἐγκαινία· ἕως καιρὸς, ὁ βίος ἐγκαινιζέσθω σοι, πάσης πολιτείας ὁδός· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά· τοῦτο τῇ Ἐόρτῃ καρποφόρησον, τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιούμενος. Οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος· οὕτω τιμᾶται ἡ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Ἄπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ως τῆ ἀνω σεβασμῶτος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠραιότητα, τῆ ἀγίης σκηνώματος τῆς δόξης σε Κύριε· κραταίωσον αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύτως προσαγομένας σοὶ δεήσεις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ἢ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ ἀνωτέρω πάλιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπᾶριον τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ πάλιν τῶν Ἐγκαινίων.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τοῦ μαρτυρίου τὴν Σκηνὴν Χριστὸς παρέδειξε, καὶ ὁ Θεὸς σπέσιος Μωσῆς ἐν γῆ ἐπήξατο, καὶ ναὸν ἐγκαινίζει Σολομῶν ἐν θυσiais· ἡμεῖς δὲ πρὸς τὴν νέαν Ἱερουσαλήμ, τῇ πίστει καταφεύγοντες Δαυϊτικῶς, δώμεν θείαν ἀνύμνησιν, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, αἰτούμενοι συγχώρησιν, πάντων ὧν περ ἡμάρτομεν.

Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο σοφίας ἀρρήτου Δημιουργὸς, κατεσκεύασας θρόνον τοὺς οὐρανοὺς· τὴν γῆν δ' ὑποπόδιον, τῶν ποδῶν σε ἐκάλεσας· καὶ τὸν ναὸν σου τοῦτον, ὃν εὐδόκησας Κύριε, ἐν τῷ ὀνόματί σου, κτισθῆναι εἰς δόξαν σου, τοῦτον ἡρετίσω, εἰς τὴν σὴν κατοικίαν, ἀκούειν τὰς δεήσεις τῶν ἐν αὐτῷ εἰσιόντων· ἐν ᾧ πίστει βοῶμέν σοι: Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεὸς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν κατάπεμψον, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὴν δόξαν σου.

Δίς.

Μετὰ τὸν Ἱερολυέον, Κάθισμα, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῷ οἴκῳ σου Κύριε, πρέπει ἀγίασμα· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ ὄνομα, τὸ σὸν φιλήνθρωπε, ἐνθέως δοξάζεται· ὅθεν

σὺν τῷ Προφῆτῃ ἐκβοῶμέν σοι πίστει: Πνεῦματι τῷ ἀ-
γίῳ, νῦν ἐγκαίνισον πάντας, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μό-
νε φιλάνθρωπε.

Δίς.

Τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχος.

Εὐαγγέλιον τοῦ ἐπονομαζομένου Ἁγίου. Ὁ Πεντηκοστός.
Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.
Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου. Οἱ Κανόνες, τῶν Ἐγκαί-
νιων μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ς'. καὶ τοῦ ἐπονομαζομένου Ἁ-
γίου, εἰς ἦ. Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, λέγονται οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆς
Ὀκτωῆχος, καὶ Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀνα-
στάσιμος μετὰ τῆς Θεοτόκου εἰς ς'. τῶν Ἐγκαίνιων εἰς δ'.
καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'. Καταβασίαι δὲ τῆς ἡμέρας.

Κανὼν τῶν Ἐγκαίνιων. Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ ἄ. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Ο στύλω, καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν ἐλεεκτὸν Ἰσ-
ραὴλ, διὰ λουτροῦ Βαπτίσματος Χριστέ ἐν Σιών κα-
τεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κρᾶζουσας: Ἄσωμεν ἄσμα
τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σ ἡμερον, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐ-
πὶ γῆς παγέντα σοι ναὸν, οὐρανὸν κατεσκευάσεν· ἐν
ᾧ συμφώνως ἄσωμεν, ἄσμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ο ὕ νόμῳ, ἡ Ἐκκλησία Κύριε ἐγκαλλωπίζεται, οὐ δου-
λικῶν ἐντάσεις χειρῶν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τῆ χάριτι,
ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι: Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Α σπύρως, τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι ἐκ Θείου Πνεύμα-
τος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀ-
πεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ
ἀπάτορα.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Η γίασας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ Πνεύματι,
χρίσας αὐτὴν σήμερον, σῆς ἀγαλλιόσεως ἔλαιον.

Θ εμελίόν σε Χριστέ, ἡ Ἐκκλησία ἀρράγῃ ἔχουσα, τῷ
σῷ Σταυρῷ στέφεται, ὡς βασιλικῶ διαδήματι.

Α νέδειξας Ἀγαθὲ, τὴν χειροποίητον σκηνὴν σήμερον,
τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκονομικῶς οἰκητήριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος,
Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὄθεν σοι τὸ χαῖρε προσάγομεν.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ πάντα ἐφώτισε, τῇ παρουσίᾳ Χριστός· τὸν κόσμον
ἀνεκαίνισε, Πνεύματι θείῳ αὐτοῦ· ψυχαὶ ἐγκαινίζον-
ται· Οἶκος γὰρ ἀνετέθη, νῦν εἰς δόξαν Κυρίου· ἐνθα καὶ
ἐγκαινίζει τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
εἰς σωτηρίαν βροτῶν.

Δόξα. Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εν πίστει τὰ Ἐγκαίνια, ἐπιτελοῦμεν φαιδρῶς, Ναοῦ
τούτου Ἀχραντε, εὐλογημένη ἀγνή, Παρθένε πανύ-
μνητε· χαίροντες τῇ ἐλπίδι, τῇ εἰς σέ Θεότοκε, αἰτοῦμέν
σε τοῦ πρεσβεῖν τῷ Σωτῆρι ἀπαύστως, αὐτῷ τῷ σαρ-
κωθέντι ἐκ σοῦ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Οὐκ ἐν θυμάσιν ἀλόγων ἡ Ἐκκλησία, ἄλλοι τῷ σῶ τι-
μίῳ ἐκ πλευρᾶς ζωφόρου, Αἷματι ῥαντίζεται, εἰκό-
τως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἠγαπημένα, τοῖς κατιδεῖν πο-
θοῦσιν ἀνακεικαλυμμένως, τὴν δόξαν τοῦ προσώπου
αὐτοῦ, συμφώνως κραυγάζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Εἰκονίζουσα τὴν χάριν ἡ Ἐκκλησία, τῷ ἐκλεκτοῦ Λαῶ
σου τὸ πολύτιμον Μύρον, σήμερον αλείφεται, τὴν
θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα.

Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφ-
θης παρθενεύουσα μόνη· ὄθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τό·
Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ πάλαι ἐν Σινᾷ, σκηνὴν ἀχειροποίητον, ὑπέδειξας
τῷ θεόπτη, Μωϋσῆ διαγράφων, Χριστέ τὴν Ἐκκλη-
σίαν σου.

Σὺ Κύριε σκηπτήν, ἐπὶ γῆς κατεσκευάσασ· σὺ τάξειςιν οὐρανίαις, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, συνάπτεις τῇ δυνάμει σου.

Σὲ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· σὺ Ἅγιε τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εὐηγγελίσω, Χριστέ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε, κεκτήμεθα.

ᾠδὴ 5'. Οὕσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τοῦ κάλλους, ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμησε, νῦν τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐθνῶν μητέρα ἀπέδειξεν, ἐκ δουλείας, υἱοθετουμένων διὰ τοῦ Πνεύματος.

Φρίττουσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ φάλαγγες, τὴν τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῦ Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειουμένην, καὶ σκιαῖζει, ἀγιαστικῆ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχουσα, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, στεφανοῦται κάλλει τῷ ἀπροσίτῳ, καὶ διαδήματι, τῆς βασιλείας ἐγκαλλωπίζεται.

Θεοτοκίον.

Ωὐ δαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρω, συλλαβοῦσα οὐκ ἔστενοχώρησε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν: Τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε. Οἶκος.

Ε'πιδημήσαντος ἡμῖν τοῦ Λόγου κατὰ σάρκα, ὁ τῆς βροντῆς μὲν Γόνος φησὶ καθυπογράφων: Ἐθεασάμεθα φαιδρῶς τὴν δόξαν, ἣν εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ Πατρός ἐν ἀληθείας χάριτι· ὅσοι δὲ πίστει τοῦτον ἐλάβομεν, ἔδωκε τοῖς πᾶσιν ἐξουσίαν, τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεοῦ· οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς ἀναγεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ Πνεύματος ἁγίου ἐπαυξηθέντες, Οἶκον προσευχῆς ἐπήξαμεν, καὶ βοῶμεν: Τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε.

Εἶτα τὸ Συναξάριον τοῦ Μηναιῶ .

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι .

Δροσοβόλος μὲν ἡ καμιναιὰ φλόξ ἔδειχθη ποτέ· νῦν δὲ ἐξ ἐλαίου χρίσμα πνευματικόν, ἀγιάζει τοὺς κραυγάζοντας: Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ως ἐν καμίνῳ τῇ θεοδόχῳ ταύτῃ νέα σκηνῇ, πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ τοῦ πνευματικοῦ, ὁροσιζόμενοι βοήσωμεν: Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οἱ τετρωμένοι τῷ γλυκυτάτῳ θεῷ ἔρωτι, δεῦτε ἐν παστάδι ταύτῃ βασιλικῇ, καὶ συναφθῶμεν τῷ Χριστῷ, κρίζοντες: Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν: Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δαυιδ .

Σήμερον χιτῶνα νοητὸν, τὸν ἄνωθεν ὑφαντὸν ἐκ θείας χάριτος, ἡ Ἐκκλησία σου Κύριε, ὥσπερ νύμφη ἐξολίσσατο, καὶ τοὺς οἰκείους συγκαλεῖ, πρὸς εὐφροσύνην λαῆς, ἐκβοῶντας: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ δεύτερος Ἀδὰμ, Χριστὸς ἀνέδειξε παραδείσων νοητὸν τὴν νέαν ταύτην σκηνὴν, τὴν φέρουσιν, κατὰ ξύλου τῆς γνώσεως, τὸ ζωηφόρον τοῦ Σταυροῦ ὄπλον, τοῖς ψάλλουσιν: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τριαδικόν.

Πατὴρ ἐξ ἀνάρχου σε Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, μίαν Θεότητα τελείαν, ἀναρχον, ἄτμητον, ὁμοούσιον, ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσει τρισί, σέβοντες ψάλλομεν: Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἔδειχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

ᾠδὴ δ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρουσ.

Δεῦτε καθαρὰ τῇ καρδίᾳ, καὶ νηφαλίσις ὄμμασι νοῶς, τῆς τοῦ Βασιλέως Θυγατρὸς, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὠραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν, κατανοοῦντες μεγαλύνωμεν.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου ἡ Νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς, τοῦ σοῦ Νυμφίου τὴν ὠραιότητα, σὺν τῷ λαῷ σου κρᾶζουσα: Σὲ ζωδοτὰ μεγαλύνωμεν.

Τὴν ἐξ ὕψους ἀμυναν Σῶτερ, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου παράσχου: ἄλλον γὰρ πλὴν σου οὐκ οἶδεν, εἰ μὴ σε τὸν ὑπὲρ ταύτης τὴν σὴν, πάλαι ψυχὴν προθέμενον, ἐν ἐπιγνώσει μεγαλύνουσα.

Θεστοκίον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη ἡ Νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου: ὅτι διὰ σοῦ τῆς κατάρτας, τῆς Εὐσας πάντες Ἀγνή ἐρρύσθημεν, καὶ τὴν ζωὴν εὐράμεθα, ἐν τῇ κηύσει σε ἀνύμφευτε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῷ παναγίῳ Πνεύματι, ἐγκαινίσον Φιλάνθρωπε, ψυχὰς, καρδίας τῶν πίστει, τὰ ἱερά Ἐγκαινία, τοῦ Οἴκου σου τοῦ πανσέπτου, ἐπιτελούντων Κύριε: ἐν ᾧ τὰς προσευχὰς ἡμῶν, τῶν προσκυνοῦντων σε Σῶτερ, ὡσπερ θυσίαν προσδέχου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στιχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχ. προσόμοια, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Σήμερον ὁ ἔνθεος, καὶ ἱερός καὶ σεβάσμιος, τῆς Χριστῆ Ἀναστάσεως, φαιδρῶς ἐγκαινίζεται, φωτοφόρος Οἶκος, καὶ νέμει ἐν κόσμῳ, τάφος ὁ θεῖος τὴν ζωὴν, καὶ ἐμπαρέχει πηγὴν ἀθάνατον, βλυστάνει ρεῖθρα χάριτος, θαυμάτων βρῦει τὰ νάματα, καὶ δωρεῖται ἰάματα, τοῖς αὐτὸν πίστει μέλπουσιν.

Δίς.

Ηστραψεν ἡ ἄνωθεν, φωτοφανῆς αἴγλη λάμπουσα, καὶ τὰ πάντα φωτίζουσα. Πιστῶς οὖν τιμήσωμεν, τὴν Χριστοῦ τοῦ κτίστου, Ἀνάστασιν πάντες, καὶ Ἐγκαινίων ἱερῶν, τὴν ζωηφόρον θεῖαν πανήγυριν, ἐν ὕμνοις ἑορτάσω-

μεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν, ὅπως ἴλεων εὐρώμεν, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Μέσον γῆς ὑψούμενον, προκατιδεῖν ἐφιέμενοι, τοῦ Σταυροῦ σκηπτρον ἅγιον, ψυχὰς προκαθάρωμεν, ἀσραφδῶμεν φρένας, φωτὶ λαμπρυνθῶμεν, καὶ ἐν δυνάμει θεικῆ, καταυγασθέντες Χριστὸν ὑμνήσωμεν, τῷ ξύλῳ τῷ σептῷ αὐτοῦ, ἀγιασμὸν παρεχόμενον, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσι, καὶ θερμῶς αὐτὸν μέλπουσι.

Δόξα, τοῦ ἐπονομαζομένου ἀγίου.

Καὶ νῦν, τῶν Ἐγκαϊνίων. Ἦχος πλ. α΄.

Ο ἐπὶ τῶν κὼλπων τῶν Πατρικῶν ἐπαναπαυόμενος Λόγε, τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον κατάπεμψον ἐν τῷ Ναῷ, τῷ εἰς τὸ ὄνομά σου ἀνεγηγερμένῳ.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἰστέον, ὅτι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ὁρθρου, μικρὸν ἡσυχάσαντες, συναθροίζονται: πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τοῦ Κλήρου, καὶ τοῦ Διακόνου, καὶ εἰσέρχονται ἐν τῷ νέῳ Ναῷ· κἀκεῖ ἐπιτάττει ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ φέρουσι πάντα τὰ προετοιμασθέντα εἶδη τοῦ Ἐγκαϊνισμοῦ.

Καὶ τότε δὴ, τό, τε Κηρίον, καὶ τὰ τῆς κηρομαστίχης εἶδη ταῦτα, Μαστίχην, Σμύρναν, Ἀλόν, Θυμίαμα, Πετζίην, καὶ Λάδανον, ἀνὰ εἴκοσι δραχμὰς ἕκαστον, τῇ χύτρᾳ ἐγχέαντες, ἐνδιδόασιν αὐτὴν τῷ πυρὶ. Καὶ μετὰ τὸ διαλυθῆναι αὐτὰ, πλησίον αὐθις τὴν χύτραν κατέχουσι τοῦ πυρός, τοῦ μὴ ἀποψυχρανθῆναι ὅλως τὰ ἐν αὐτῇ διὰ τὴν ῥηθισομένην χρείαν· ὡσαύτως καὶ τὴν ἑτέραν χύτραν πληρώσαντες ὕδατος, παρατιθέασιν τῷ πυρὶ, τοῦ γενέσθαι θερμὸν εἰς ἐκπλυσιν τῆς θείας Τραπέζης.

Ἔϊτα δὲ τὴν ἀγίαν καταβιβάσαντες Τράπεζαν, περιδεσμοῦσι τὰ χαρτῖα εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κίονος, ὥστε ἐξέχειν αὐτὰ ἐπάνω τοῦ χείλους δάκτυλον ἕνα.

Ἐπειτα εἰσφέροντες τὸ τετριμμένον μάρμαρον, ἀναγεμίζουσιν ἕσωθεν τὸν γύρον τῶν χαρτίων, ἵνα μὴ ρεύσῃ ἡ Κηρομαστίχη.

Τὸ δὲ Σάβανον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ τὸ κατασάρκιον τῆς Τραπέζης, καὶ τὰ τέσσαρα ὑφάσματα, καὶ τὰ Ἀρτιμίσια, τό, τε ἅγιον Μύρον, καὶ ἡ θήκη τῶν ἁγίων Λειψάνων, ἐν τινὶ ταῦτα πάντα τοῦ

βήματος ἀποτίθενται τόπω· καὶ ἕκαστον ἐν καιρῷ τῷ ἀνίκητοι λαμβανόμενοι, τίθεται ὅπου ἂν ᾖ χρεία.

Εἶτα λαμβάνει καιρὸν ὁ Ἰερεὺς, καὶ ποιεῖ Προσκομιδὴν. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὸν ναόν, ἐν ᾧ τὰ ἅγια ἐτέθησαν Δεΐψανα· καὶ κεῖ τοίνυν τὴν ἅπασαν Ἀρχιερατικὴν στολὴν περιβαλόμενος ποιεῖ Εὐλογητόν. Καὶ εὐθὺς ἄρχονται τοῦ Ψαλμοῦ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Εἶτα γίνεται μικρὰ Συναπτὴ. καὶ λέγει ὁ Διάκονος· Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιστὸς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ ἀψευδὴς ἐν ταῖς ἐπαγγελίαις σε, ὁ χαρισάμενος τοῖς ἁγίοις σου Μάρτυσι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, καὶ τὸν δρόμον τῆς εὐσεβείας τελέσαι, καὶ τὴν πίστιν τῆς ἀληθοῦς ὁμολογίας φυλάξαι· αὐτὸς, Δέσποτα πανάγιε, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις παρακλήθητι, καὶ χάρισαι ἡμῖν τοῖς ἀνάξιτοις δούλοις σου, μέρος καὶ κληρὸν ἔχειν μετ' αὐτῶν· ἵνα μιμηταὶ αὐτῶν γενόμενοι, καταξιωθῶμεν τῶν ἀποκειμένων αὐτοῖς ἀγαθῶν. Ἐλέει καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

Ὁ Ἀρχιερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σε, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σε κατεύθυνον, καὶ ἐν πᾶσιν εὐαρεστεῖν ἡμᾶς τῇ σῇ ἀγαθότητι καταξίωσον.

Ἐκφωνῶς.

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον, καὶ δε-
 Δημοσία Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
 Μουσεῖο Τυπάλδων Ιακωβάτων

δοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν ἐπιτάττει ὁ Ἀρχιερεὺς, ἵνα θεία γένηται Λειτουργία καὶ ἐν τῷ Ναῷ ἐκείνῳ, ἐν ᾧ ταῖς ἱεραὶ ἐτέθησαν Λείψανα. Εἶτα αἶρει αὐτὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἁγίου Δίσκου· καὶ προπορευομένων τῶν Ἱερέων καὶ Κληρικῶν μετὰ τῶν ἁγίων Εὐαγγελίων σὺν τῷ Λαῷ μετὰ λαμπάδων φαεινῶν, παραγίνονται μετὰ λιτῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἐγκαινιζέσθαι Ναῷ, ψάλλοντες τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος βαρὺς.

Αγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεὸς, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα Τριαῖς ἡ ὁμοούσιος.

Καὶ φθάσαντες ἔρχονται γύρωθεν τοῦ Ναοῦ, ψάλλοντες τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος α΄.

Εγκαινίζου, ἐγκαινίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἦκει γάρ σε τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνατέταλκε. Τῆτον τὸν Οἶκον ὁ Πατὴρ ὠκοδόμησε· τοῦτον τὸν Οἶκον ὁ Υἱὸς ἐστερέωσε· τοῦτον τὸν Οἶκον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀνεκαίνισε, τὸ φωτίζον, καὶ στηρίζον, καὶ ἀγιάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πάλαι μὲν ἐγκαινιζῶν τὸν ναὸν ὁ Σολομὼν, ἀλόγων ζώων θυσίας, καὶ ὀλοκαυτώματα προσέφερε Κύριε· ὅτε δὲ εὐδόκησας Σωτὴρ τοὺς τύπους μὲν ἀργῆσαι, γνωσθῆναι δὲ τὴν ἀλήθειαν, ἀναιμάκτους θυσίας τὰ πέρατα τοῦ κόσμου προσφέρει τῇ δόξῃ σου· πάντων γὰρ δεσπότης, τὰ πάντα ἀγιάζεις τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι.

Ἦχος πλ. β΄.

Εγκαινία τιμᾶσθαι παλαιὸς νόμος, καὶ καλῶς ἔχων. μᾶλλον δὲ τὰ νέα τιμᾶσθαι δι' Ἐγκαινίων· ἐγκαινιζονται γὰρ νῆσοι πρὸς Θεόν, ὡς φησὶν Ἡσαΐας· ἄς τινὰς ὑποληπτέον τὰς ἐξ ἔθνῶν Ἐκκλησίας, ἄρτι καθισταμένας,

καὶ πῆξιν λαμβανούσας βάσιμον τῷ Θεῷ· διὸ καὶ ἡμεῖς
τὰ παρόντα Ἐγκαίνια πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α΄.

Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν.

Ὅρα ὀπίσθεν, σελ. 303.

Ὅταν πάλιν φθάσωσιν ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ,
τίθενται τὰ ἱερά Λείψανα ἐπὶ τετραπόδου.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β΄. 11.

Αδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάν-
τες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτοὺς
καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς
μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ
ἔσομαι πεποισθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ
παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός· Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κοι-
νῶνῃε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως με-
τέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ
κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ
ἀπαλλάξῃ τούτους ὅσοι φόβῳ θανάτου διαπαντὸς τοῦ ζῆν
ἐνοχοὶ ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβά-
νεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤ-
φειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων
γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ
ἰλάσκεσθαι τοὺς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν
αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Καὶ ψάλλομεν τὸ, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα.

Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. ις΄. 13.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισα-
ρείας τῆς Φιλιππου, ἠρώτα τοὺς Μαθηταὶς αὐτοῦ, λέ-
γει·

γων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἰερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν Προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ Σίμων βάρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα ἐκ ἀπεκαλύψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ γὰρ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτη τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ πάλιν ἔρχονται γύρωθεν τοῦ Ναοῦ μετὰ τῶν ἁγίων Λειψάνων, ψάλλοντες τὴν γ'. Ὡδὴν τῆς Κανόνος· καὶ ὅταν φθάσωσιν ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, λέγουσι τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.

Στίχ. Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς.

Κεφ. δ'. 1.

Αἱ δελφοί, εἶχε μὲν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοῦματα λατρείας, τό, τε ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἦτε λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἁγία. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἁγία Ἁγίων· χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ· ἐν ἣ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τῆτων δὲ ἕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίσαιν οἱ Ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἀπαξ

τοῦ ἑαυτοῦ, μόνος ὁ Ἀρχιερεὺς, ἢ χωρὶς αἵματος, ὁ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀλληλουΐα, Ἦχος γ'.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ι. 38.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇ δε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπάτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστάσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνός δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξέλεξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Καὶ πάλιν περυσύονται γύρωθεν τοῦ Ναοῦ, ψάλλοντες τὴν σ'. ᾠδὴν τοῦ Κανόνος. Ἐρχόμενοι δὲ πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς.

Εὐλογητός εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλουσι τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος γ'.

Θ ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως οἰκοδομήσας τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ ὁ Θεὸς, ἐν αὐτῇ κατεύθυνον τὰς ἐκεσίας ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι λαὸν ἐν πίστει βοῶντά σοι: Σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐν δὲ τῷ ψάλλεσθαι τὸ εἰρημένον Τροπάριον, ἀποτίθεται ὁ Ἀρχιερεὺς τὰ ἅγια Λείψανα ἐν τῷ ἐτοιμασθέντι τετραπόδιῳ, ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, καὶ οὕτως ἐπεύχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς·
Ο Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ
 ὦν εὐλογητὸς εἰς τὰς αἰῶνας· ὁ διὰ τῆ καταπετάσ-
 ματος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἐγκαινίσας ἡμῖν τῆς τῶν προπα-
 τῶρων Ἐκκλησίας τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων τὴν
 εἴσοδον, ἐνθα ἦχος ἐορταζόντων, καὶ φωνὴ ἀγαλλιόσεως·
 αὐτὸς φιλόνητο Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἁ-
 μαρτωλοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τὸν Ἐγκαινισ-
 μὸν ἐπιτελοῦντας τοῦ σεβασμίου Ναοῦ (τοῦ δεινός), εἰς
 σύμβολον τῆς ἀγιωτάτης σου Ἐκκλησίας, τουτέστιν, αὐτῆ
 τοῦ σκήνου ἡμῶν, ὅπερ καὶ ναὸν σου, καὶ μέλη Χριστοῦ
 σου, διὰ τοῦ πανευφήμου Ἀποστόλου Παύλου, ὀνομάσαι
 κατηξίωσας, καὶ τοῦτον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας
 τῆ αἰῶνος ἀσάλευτον, καὶ δεδοξασμένον ἐν σοί· καὶ ἀξίω-
 σον ἡμᾶς ἐν αὐτῷ αἰνέσεις καὶ δοξολογίας ἀκαταγνώ-
 στους προσάγειν τῇ δόξῃ σου, καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ
 τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύ-
 ματι, ἐν ἐπιγνώσει, καὶ πάσῃ αἰσθήσει· καὶ προσκυνοῦν-
 τάς σε ἐν φόβῳ σου, τῶν θείων δειχθῆναι ἀξίους οἰκτιρ-
 μῶν, εὐπροσδέκτους τε τῇ σῇ ἀγαθότητι γενέσθαι τὰς δεή-
 σεις ταύτας, ἅς ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου,
 τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ προσάγομεν, πρεσβείαις τῆς
 ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας.

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπανα-
 παύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
 Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τῆς Εἰσόδου.

Ἐσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κατασχῆσας ἐν οὐρανοῖς
 τάγματα, καὶ στρατιάς Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων,
 εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡ-
 μῶν, εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων
 ἡμῖν, καὶ συνδοξολογόντων τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν. κτλ.

Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ οἱ Ψάλται μετὰ τῶν Κληρικῶν, τῶν πυλῶν κεκλεισμένων, ψάλλουσι τὸ παρόν, εἰς Ἦχον πλ. β'.

Αῖρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰῶνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἐτέρων δὲ ἀντιφωνούντων ἔσωθεν τοῦ Ναοῦ.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης;

Ἡμεῖς πάλιν ἔξωθεν ἀντιφωνοῦμεν.

Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ, Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ταῦτα δὲ ψάλλονται ἐκ γ'. καὶ εὐθὺς ὁ Ἀρχιερεὺς αἶρει τὰ ἅγια Λείψανα μετὰ τοῦ Δίσκου, καὶ τίθησιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ σφραγίζει τρεῖς τὰς πύλας μετ' αὐτῶν τῶν Λειψάνων· καὶ τῶν πυλῶν ἀνοιγομένων, καὶ πάντων εἰσερχομένων, ψάλλεται τὸ παρόν.

Τροπαρίον. Ἦχος δ'.

Ως τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κἀτῶ συναπέδειξας ὠραιότητα, τοῦ ἁγίου Σικηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε· κραταίωσον αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Καὶ εἰσερχομένων τοῦ τε Ἀρχιερέως, καὶ τῶν Ἱερέων ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι, ἀποτίθενται τὰ ἅγια Λείψανα εἰς τὴν ἡτοιμασμένην αὐτοῖς θήκην· καὶ τούτοις ἐπιχέεται ἅγιον Μύρον, καὶ ἀσφαλίζουσι ταῦτα μετὰ πάσης ἀσφαλείας, καὶ προσοχῆς μεγάλης, καὶ λέγουσιν ἐκ γ'. τὸ,

Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν Κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, ἢ (τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου).

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ταύτην τὴν δόξαν τοῖς ὑπὲρ σε ἀθλήσασιν ἁγίοις Μάρτυσι δωρησάμενος, τὸ σπεί-

ρεσθαι ἐν πάσῃ τῇ γῆ τὰ Λείψανα αὐτῶν ἐν τοῖς ἁγίοις Οἴκοις σου, καὶ καρποὺς ἰαμάτων βλαστάνειν· αὐτὸς Δέσποτα, ὁ πάντων τῶν ἀγαθῶν χορηγὸς ὑπάρχων, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων, ὧν εὐδόκησας τὴν ἀπόθεσιν τῶν Λείψάνων ἐν τῷ σεπτῷ Οἴκῳ σου γενέσθαι, ἀξιώσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως τὴν ἀναίμακτόν σοι προσενεγκεῖν ἐν αὐτῷ θυσίαν· καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ἀντάμειψιν παρέχων καὶ ἐν τούτῳ τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου, τὸ θαυματουργεῖν δι' αὐτῶν πρὸς ἡμετέραν σωτηρίαν.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς. κτλ.

Ὁ Διάκονος. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ πάντα ποιῶν καὶ πραγματευόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶ γενέους τῶν ἀνθρώπων, πρόσδεξι ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου τὰς δεήσεις, καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς ἐπὶ τῆς παρούσης ὥρας εἰς τὸ ἀκατακρίτως τὸν Ἐγκαινισμόν ἐπιτελέσαι τοῦ Ναῦ τήτου, τῶ πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν, καὶ τὴν σὴν δοξολογίαν οἰκοδομηθέντος, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου (θεῖνος), καὶ τὴν ἔφοδον τῆς ἐν αὐτῷ ποιῆσαι τραπέζης.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί. κτλ.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, εἰσφέρουσι καὶ ἐκχέουσι τὴν κηρομαστίχην ἐν μέσῳ τοῦ φυτοῦ, καὶ συνεφαρμόζουσι τὰ χαρτία, καὶ ἐπιλαμβάνονται τῆς τραπέζης, καὶ τιθέασιν ταύτην ἐπὶ τοῦ κίονος.

Εἶτα ψάλλουσι τὸν ρμδ'. Ψαλμὸν, ἐκ γ'.

Υψώσω σε ὁ Θεὸς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλοσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρασ. Γενεὰ, καὶ γενεὰ ἐπαινέσει

τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύνάμιν σου ἀπάγγελουσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῶνται. Καὶ τὴν δύνάμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῶνται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῦξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰῶνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερράγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τῆς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἰνεσὶν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ξεομένης τῆς ἀπορρέουσάσης κηρομαστιχῆς, καθαιρομένου τε τοῦ τόπου, ἐφ' οὗ ἔρρευσε, λέγουσι τὸν κβ΄ Ψαλμόν.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκηνώσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύ

σεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. Ὁδηγήσέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐάν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με, ὡσεὶ κρᾶτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Εἶτα ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, λέγων.

Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ εὐθὺς φέρουσι τὸ σάβανον, καὶ περιτιθέασιν αὐτὸ ἐπὶ τὸν Ἀρχιερέα ἐπάνω τῶν ἀρχιερατικῶν ἀμφίων, ἔμπροσθεν μὲν ἀπὸ τοῦ στήθους ἕως ποδῶν, ὀπίσθεν δὲ ἀπὸ τῶν μασχάλων πρὸς τὴν ῥάχιν, δι' ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων φερόμενον, καὶ δεσμούμενον μετὰ ζώνης, τοῦ μὴ φαίνεσθαι τὰ ἱερατικά ἀμφια· ἐν δὲ τοῖς βραχίοσι περιτυλίσσονται τὰ δύο καινὰ μανδήλια, δεσμούμενα καὶ αὐτὰ μετὰ ζώνης· καὶ οὕτω στολισαμένου τοῦ Ἀρχιερέως, τίθεται πεύκιον καὶ προσκεφάλαιον ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν.

Καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος.

Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς γόνυ κλίνας εὐχεται.

Ὁ Θεὸς ὁ ἀναρχος καὶ αἰδῖος, ὁ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγὼν· ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, καὶ θρόνον ἔχων τὸν οὐρανὸν, τὴν δὲ γῆν ὑποπόδιον· ὁ τῷ Μωϋσῇ πρόσταγμα δούς καὶ ὑπογραμμὸν, τῷ δὲ Βεσελεὴλ πνεῦμα σοφίας ἐνθεῖς, καὶ ἰκανώσας αὐτοὺς πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς τοῦ μαρτυρίου Σικηνῆς, ἐν ἣ λατρείας δικαιοσύματα ἦν, τῆς ἀληθείας εἰκόνες καὶ προχαράγματα· ὁ Σολομῶντι πλάτος καὶ χῦμα καρδίας δωρησάμενος, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν πάλαι Ναὸν ἀναστήσας, τοῖς ἁγίοις δὲ καὶ πανευφήμοις σου Ἀποστόλοις τὴν ἐν Πνεύματι λατρείαν,

καὶ τῆς Σιηνῆς τῆς ἀληθινῆς ἐγκαινίσας τὴν χάριν, καὶ δι' αὐτῶν τὰς ἀγίας σου Ἐκκλησίας, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐν πάσῃ τῇ γῇ καταφυτεύσας, εἰς τὸ προσάγεσθαί σοι τὰς ἱεράς καὶ ἀναιμάκτους θυσίας· ὁ καὶ τοῦτον τὸν Ναὸν νῦν εὐδοκήσας ἐπ' ὀνόματι οἰκοδομηθῆναι τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος), πρὸς δόξαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενεῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· αὐτὸς, ἀθάνατε, μεγαλόδωρε Βασιλεῦ, μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσι· καὶ μὴ βδελύξης ἡμᾶς πληθεὶ μεμολυσμένους ἁμαρτιῶν, καὶ μὴ βεβηλώσης τὴν διαθήκην σου διὰ τὴν ἡμετέραν ἀκαθαρσίαν· ἀλλὰ πάριδε καὶ νῦν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἐνίσχυσον ἡμᾶς, καὶ ἰκάνωσον τῇ χάριτι καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου σου καὶ ζωοποιῦ Πνεύματος, ἐκτελέσαι ἀκατακρίτως τὸν Ἐγκαινισμόν τοῦ Ναοῦ τούτου, καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ θυσιαστηρίου ποιήσασθαι τὴν καθιέρωσιν· ἵνα, καὶ ἐν τούτῳ εὐλογοῦντές σε ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ μυστικαῖς λειτουργίαις, τὴν σὴν εὐσπλαγγνίαν διαπαντὸς μεγαλύνωμεν. Ναί, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ κατὰπεμψον τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, τὸ προσκυνητὸν, καὶ παντοδύναμον, καὶ ἀγίασον τὸν Οἶκον τοῦτον· πλήρωσον αὐτὸν φωτὸς αἰδίου· αἰρέτισον αὐτὸν εἰς κατοικίαν σὴν· ποιήσον αὐτὸν σκήνωμα δόξης σου· κατακόσμησον αὐτὸν τοῖς θείοις σου καὶ ὑπερκοσμίοις χαρίσμασι· κατάρτησον αὐτὸν λιμένα χειμαζομένων, ἰατρεῖον παθῶν, καταφυγὴν ἀσθενῶν, δαιμόνων φυγαδευτήριον, ἐν τῷ εἶναι τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἀνεωγμένους ἐπ' αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ τὰ ὄψα σου προσέχοντα εἰς τὴν δέσιν τῶν ἐν φόβῳ σου καὶ εὐλαβείᾳ ἐν αὐτῷ εἰσιόντων, καὶ ἐπικαλουμένων τὸ πάντιμον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, ὅσα ἂν αἰτήσωνταί σε, καὶ σὺ ἀκούσεις ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ποιήσεις ἔλεος, καὶ ἴλεως ἔσῃ αὐτοῖς· φύλαξον αὐτὸν ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ἀσάλευτον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θυσιαστήριον Ἅγιον Ἄ-

γίων ἀνάδειξον, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· δόξασον αὐτὸν ὑπὲρ τὸ κατὰ νόμον ἰλαστήριον, ὥστε, τὰς ἐν αὐτῷ τελουμένας ἱεουργίας, εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουραίνιον καὶ νοερόν σου Θυσιαστήριον καταντᾶν, καὶ τὴν χάριν ἡμῖν κομίζειν τῆς σῆς ἀχράντου ἐπισκοπείας· θαρρόυμεν γάρ, οὐκ εἰς τὴν τῶν ἡμετέρων ἀναξίων χειρῶν ὑπουργίαν, ἀλλ' εἰς τὴν σὴν ἄφατον ἀγαθότητα.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ Ὁρθοδόξων.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων.

Ἐπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι.

Ἐπὲρ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ τῶν συνόντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆ ἀγιασθῆναι τὸν Οἶκον τῆτον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Θυσιαστήριον, τῇ ἐπιφοιτήσει, καὶ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. κτλ.

Ἐκφώνησις.

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίαις τοῖς ὑπὲρ σὲ ἀθλήσασι τιμίαις Μάρτυσιν ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ. κτλ.

Ἐἶτα ἐρχόμενος ὁ Ἀρχιερεὺς ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, καὶ λαβὼν τὰ Νίτρα, σφραγίζει ταῦτα ἐξ ἀμφο-

τέρων τῶν μερῶν τῷ τύπῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ ρίπτει αὐτὰ εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν σταυροειδῶς· καὶ φέρουσι τὰ Σίτλα, ἤγουν τὰ ἀγγεῖα τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, πεπληρωμένα ὕδατος χλιαροῦ, καὶ τὸ Διακόνου εἰπόντος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν ἐπεύχεται τὸ ὕδωρ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγιάσας τὰ ρεῖθρα τῆ Ἰορδάνου διὰ τῆς σωτηριῶδους σου ἐπιφανείας, αὐτὸς, καὶ νῦν κατὰπεμψον τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος ἐπὶ τὸ παρόν σου Θυσιαστήριον, καὶ εὐλόγησον ἡμᾶς, καὶ τὸ ὕδωρ τοῦτο, πρὸς ἀγίασμον καὶ τελειώσιν τοῦ ἁγίου σου Θυσιαστηρίου.

Ἐκφωνῶς.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἐπιχέει τὸ ὕδωρ τρεῖς ἐπὶ τῆς Τραπέζης, λέγων.
Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ διὰ τῆ ἐκχυθέντος ὕδατος μετὰ τῶν ἐπιτεθέντων Νίτρων ἀποσμήχει τὴν Τράπεζαν· εἶτα ἐκμάσσει αὐτὴν μετὰ τοῦ καινοῦ σπόγγου, τὸν δὲ Κίονα ἄτε μὴ δυναίμενος ταῖς χερσὶν ἀποσμηῆσαι, ἐκπλύνει τε καὶ ἐκμάσσει μετὰ τοῦ σπόγγου.

Ἐν δὲ τῷ γίνεσθαι ταῦτα, λέγεται ὁ πγ΄ Ψαλμὸς.

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλαὶς τῆ Κυρίου. Ἡ καρδιά μου, καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα. Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγῶν νοσσιᾶν ἑαυτῇ, οὗ σῆσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοί. Ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆ διεθέτο· εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο. Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύονται ἐν δυνάμει εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ

Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσακουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε, ὁ Θεὸς, καὶ ἐπίθλεσον εἰς τὸ πρόσωπον τῷ Χριστῷ σου. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας. Ἐξελεξάμην παραρρίπτεισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει. Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνακίᾳ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψάλλουσι δὲ τοῦτον πάντες, ἕως οὗ τελείως ἀποσμήξῃ αὐτήν, καὶ ἀποπλύνῃ.

Καὶ τότε ὁ Ἀρχιερεὺς δοξάζει λέγων.

Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τῶν δὲ Ἱερέων πλησίον τοῦ Ἀρχιερέως ἵσταμένων, καὶ τὰ Ἀντιμίσια ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς Τραπεζῆς ἐπιτιθέντων, λαμβάνει ὁ Ἀρχιερεὺς Βικίον Οἰνάνθης ἢ Ῥοδοστάμου, ἢ Οἴνου πλήρες, καὶ ἐπιχέων πλύνει τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, καὶ ἐκμύσσει αὐτήν μετὰ τῶν Ἀντιμισίων, λέγων·

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λέγεται δὲ τοῦτο ἐν γ'. εἴθ' οὕτω καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ Ψαλμοῦ.

Εἶτα δοξάζει ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν Θεόν, λέγων.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα λαμβάνει ἀγγεῖον Μύρου καθαροῦ πεπληρωμένον, ἢ μετὰ ἐλαίου δια σπᾶνιν μεμιγμένου, καὶ τοῦ Διακόνου λέγοντος· Πρόσχωμεν· ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπιχέων τῇ ἀγίᾳ Τραπεζῇ, λέγει τρεῖς τὸ, Ἀλληλουῖα, ὡσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ Βαπτίσματος, καὶ δι' αὐτοῦ ποιεῖ Σταυροὺς τρεῖς, μέσον ἓνα, καὶ δύο ἐκατέρωθεν. Καὶ ἀποδιδούς τὸ ἀγγεῖον τοῦ Μύρου, ἀλείφει τῇ χειρὶ διὰ τῶν τριῶν ἐκείνων Σταυρῶν πᾶ-

σαν τὴν ἁγίαν Τραπέζαν· ποιεῖ δὲ καὶ Σταυροὺς εἰς τὸν Κίονα τῆς Τραπέζης δι' αὐτοῦ, λέγων τὸν ρβ'. Ψαλμόν.

Γδου δὴ, τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών. Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὄαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὡς δρόσος Ἀερμών, ἢ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζῶν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Εἶτα λέγει· Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι ἁγία Τριάς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐκμασσομένης δὲ τῆς Τραπέζης μετὰ τῶν Ἀντιμινσίων, ταῦτα παρὰ τῶν Ἱερέων αὐθις μετατίθενται. Εἶτα δὴ ταῖς τέσσαρσι τῆς Τραπέζης γωνίαις τὰ τέσσαρα ὑφάσματα ἐπιτιθέασιν, ἢ ἀντ' αὐτῶν τὰ χαρτία, προσκολλῶντες ταῦτα μετὰ τῆς Κηρομαστίχης. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς λαμβάνει τὸ λεγόμενον Κατασάρκιον, οὗ τῇ Τραπέζῃ ἐφάπλουμένου, δεσμοῦνται οἱ σχοῖνοι σταυροειδῶς ὑποκαίωθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης εἰς τὸν Κίονα· ἐν ὧσ' αὐτὰ γίνεται, λέγεται ὁ ρλα'. Ψαλμός.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΐξαστο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνώμα οἴκου μου, εἰ ἀναθήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου· ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκηνώμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἴδὲ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθῇ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμῆ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου. Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποσ-

τρέψης τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην· ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμαί μου.

Καὶ τούτου πληρουμένου, λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς.

Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μετὰ δὲ ταῦτα νιπτόμενος τὰς χεῖρας ἐν τινι ἀγγεῖῳ καινῷ, ἢ ἐν τῷ χωνευτηρίῳ, ὥστε μηδὲ ὡς ἐκχυθῆναι ἔξωθεν οὐδὲ ρανίδα μίαν, μετὰ μεγάλης εὐλαβείας καὶ προσοχῆς, μανδηλίῳ τε καινῷ ταύτας ἐκμάστων, λαμβάνει τὸν ἐπενδύτην, ἥτοι τὸ ἀπλωμα τῆς ἁγίας Τραπεζῆς· ἧς παρ' αὐτοῦ ἐφαπλουμένης, λέγεται ὁ υἱὸς Ψαλμοῦ.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἐτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστήθησαν σφόδρα. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Καὶ οὕτω δοξάζει ὁ Ἀρχιερεὺς, λέγων.

Δόξα σοι, ἅγία Τριάς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμὴν, ἐφαπλοῖ ὁ Ἀρχιερεὺς τῇ Τραπεζῇ τὰ Ἀντιμίνσια, θάτερον θάτερω ἐπιτιθέμενος. Εἶτα ἐφαπλοῖ καὶ τούτοις τὸ τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιμίνσιον, καὶ ἐπ' αὐτῷ τίθησι τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ γίνεται ἀσπασμός.

Εἶτα θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸ Ἱερατεῖον, καὶ ὅλον τὸν Ναόν. Λέγεται δὲ ὁ ἐφεξῆς Ψαλμὸς ἅπαξ, ἕως οὗ ἀποθυμιάσῃ ὁ Ἀρχιερεὺς. Ψαλμὸς κβ΄.

Κρίνον με, Κύριε· ὅτι ἐγὼ ἐν ἀνακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων, οὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκίμασόν με Κύριε, καὶ πείρασόν με· πύρωσον τοὺς νεφροὺς μου, καὶ τὴν καρδίαν μου. Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω. Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω. Νίψομαι ἐν ἀθώοις ταῖς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε. Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σιηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου. Ὡν ἐν χερσίν αἱ ἀνομίαι· ἢ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀνακίᾳ μου ἐπορεύθην. Λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με. Ὁ ποῦς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

Μετὰ δὲ τὸ θυμιάσαι τὸν Ἀρχιερέα, εἰς τῶν Ἱερέων, ἢ καὶ Ἀρχιερέων, ὀπισθεν ἐπακολουθεῖ βαστάζων τὸ τοῦ Μύρου ἀγγεῖον, καὶ ποιεῖ Σταυροὺς ἐκ τοῦ Μύρου εἰς ἕνα ἕκαστον κίονα, καὶ πηλὸν τοῦ Ναοῦ. Συμπληρουμένης δὲ τῆς θυμιάσεως, καὶ τοῦ Ψαλμοῦ, δοξαζουσιν οὕτω· Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ παντοδυνάμῳ καὶ ζωοποιῷ Τριάδι, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ γίνεται μικρὰ συναπτὴ παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ποιητῆς, ὁ τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν ἀρρήτῳ σοφίᾳ θεμελιώσας, καὶ ἀντίτυπον τῆς Ἀγγελικῆς ἐν οὐρανῷ λειτουργίας τὴν τῆς ἱερωσύνης τάξιν ἐπὶ τῆς γῆς συστησάμενος· σὺ, Δέσποτα μεγαλόδωρε, πρόσδεξαι καὶ νῦν δεομένους ἡμᾶς, οὐχ ὡς ἀξίους ὄντας περὶ τηλικούτων αἰτεῖν, ἀλλ' ἵνα τὸ ὑπερβάλλον δειχθῇ τῆς σῆς ἀγαθότητος· οὐ γὰρ ἐπαύσω τὸ ἀνθρώπινον γένος πολυτρόπως εὐεργετῶν· κεφάλαιον δὲ ἐδωρήσω τῶν σῶν εὐεργεσιῶν τὴν ἐν σαρκὶ τοῦ Μονογενοῦς σε παρουσίαν, ὅς ἐπὶ γῆς ὄφθεις, καὶ λάμψης τοῖς ἐν σκότει φῶς σωτηρίας, ἀνήνεγεν ἐαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν θυσίαν, καὶ γέγονε τοῦ κόσμου παντὸς ἰλαστήριον, κοινωνοὺς ἡμᾶς τῆς ἰδίας Ἀναστάσεως ποιησάμενος· καὶ ἀναληφθεὶς εἰς οὐρανοὺς, ἐνέδυσσε τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καθὼς ἐπηγγείλατο, δύναμιν ἐξ ὕψους, ἣτις ἐστὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ προσκυνητὸν, καὶ παντοδύναμον, τὸ ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Πατρὸς ἐκπορευόμενον· δι' οὗ γινόμενοι δυνατοὶ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, Βάπτισμα παρέδωκαν υἰοθεσίας, Ἐκκλησίας ἀνέστησαν, ἱδρυσαν Θυσιαστήρια, Ἱερωσύνης ἔθεντο κανόνας καὶ νόμους· ὧν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ κατέχοντες τὴν παράδοσιν, προσπίπτομεν σοὶ τῷ αἰωνίῳ Θεῷ, καὶ δεόμεθα σου, εὐσπλαγχνε· Τὸν πρὸς τὴν σὴν ὑμνωδίαν οἰκοδομηθέντα τοῦτον Ναὸν τῆς Δείας σου πλήρωσον δόξης, καὶ τὸ παρὸν Θυσιαστήριον Ἅγιον Ἀγίων ἀνάδειξον· ὥστε ἡμᾶς, παρεστῶτας αὐτῷ, ὡς τῷ φρικτῷ τῆς Βασιλείας σου θρόνῳ, ἀκατακρίτως λατρεύειν σοι, δεήσεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου ἀναπέμποντας, καὶ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν τῇ σῇ προσφέροντας ἀγαθότητι, εἰς ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, εἰς κυβέρνησιν βίου, εἰς ἀγαθῆς

πολιτείας κατόρθωσιν, εἰς ἐκπλήρωσιν πάσης δικαιοσύνης.

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων · Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς· Εἰρήνη πάσι. Ὁ Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς εὐχεται.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἦν ἐξέχεας χάριν ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους, καὶ ὁσίους ἡμῶν Πατέρας, ἠξίωσας, διὰ πολλὴν σου φιλανθρωπίαν, καὶ μέχρις ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἀχρείων δούλων σου ἐκτεῖναι. Διὸ δεόμεθά σου, Δέσποτα πολυέλεε: Πλήρωσον δόξης καὶ ἁγιασμοῦ, καὶ χάριτος τὸ Θυσιαστήριον τοῦτο, ὥστε μεταποιεῖσθαι τὰς ἐν αὐτῷ προσφερομένας σοι ἀναιμαίτους θυσίας, εἰς τὸ ἄχραντον Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς σωτηρίαν παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ τῆς ἡμῶν ἀναξιοτήτος.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Τῷ Οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 1.

Αδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν Ἀπόστολον καὶ Ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν, πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν, ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωσῆν ἠξίωται, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν· πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος· ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεός.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ι. 22.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο τὰ Ἐγκαίνια ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμῶν ἦν. Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ Ἱερῷ, ἐν τῇ στοᾷ τῆ Σολομῶντος. Ἐκίκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, εἰπέ ἡμῖν παρρησίᾳ. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. Ἄλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· οὐ γὰρ ἐξε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν. Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, καὶ γὰρ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι· καὶ γὰρ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἀρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου. Ὁ Πατὴρ μου, ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάντων ἐστί· καὶ οὐδεὶς δύναται ἀρπάσαι αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Πατρὸς μου. Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐσμέν.

Ἔτα νομίζεται τῷ Ἀρχιερεὶ Κανδήλα καινῇ, καὶ Θρυαλλίς, καὶ Ἐλαιον· καὶ αὐτὸς ταῖς ἰδίαις χερσὶ πληρῶν ἐλαίου τὴν Κανδήλαν, ἀνάπτει τὴν Θρυαλλίδα, καὶ ἀποτίθει τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ. Καὶ λοιπὸν ἀποτιθέμενος τὸ, τε Σάβανον, καὶ τὰ Μονδήλια, καὶ τὴν Ζώνην, ἐπιτρέπει ἐκκλησιαστικοῖς ὑπηρέταις, εἰσάγειν Κανδήλας· καὶ Κηρούς· καὶ οὕτως ἐγκοσμίζεται ὁ Ναός.

Τούτων δὲ γενομένων, ψάλλεται Δόξα, τὸ ἰδίῳ. τοῦ Ἁγίου.

Καὶ νῦν, τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε, σέ τὸν ἁγιασμοῦ δοτῆρα δοξάζομεν, δεόμενοι ἁγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἀθλοφόρων, ἀγαθὴ παντοδύναμε.

Ἔτα τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Τὸ Τροπάριον τῆ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος δ'.

Ὡς τῆ ἄνω σφραγίσματος τὴν εὐπρέπειαν. Ὅρα σελ. 310.

Ἔτα Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν Κιτιόρων τῆ ἀγίου Οἴκου τούτου, (ἢ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης,) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκβασίον τε, καὶ ἀκούσιον.

Καὶ λέγεται τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἐκ γ'. Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς.

"Οτι ἐλεήμων, καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐν τοῖς Μανασμοῖς, ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς ὁμοίως καὶ Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν.

Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν Οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἡ συνήθης Λειτουργία τελεῖται δι' ἡμερῶν ἑπτὰ καθ' ἐκάστην ἐν τῷ αὐτῷ Ναῷ. Τὰ δὲ Ἀντιμύσια ἐπικείμενα ἐπὶ τῷ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς ἀπλώματι, μετὰ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν αἴρονται καὶ λοιπὸν εἰς αὐτὰ οὐδεμίαν ἄλλαν καθιέρωσιν γίνεται, διὰ τὸ εἶναι ἡγιασμένα, ἀλλὰ μόνον ἐπιγράφονται οὕτως.

Θυσιαστήριον θεῖον, καὶ ἱερουργηθὲν, τοῦ τελεῖσθαι δι' αὐτοῦ τὰς θείας ἱεουργίας καθιερωθὲν παρὰ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου (θεῖνος) κυρίου (θεῖνος), ἐν ἔτει σωτηρίῳ (θεῖνι), μηνί (θεῖνι), Ἰνδικτιῶνος (θεῖνος) καὶ δίδοται ὅπου ἂν ἦ χρεία.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

ΕΠΙ ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΙ ΑΝΤΙΜΙΝΣΙΩΝ.

Τῶν Ἱερέων ἐπιθέτων τῇ Τραπέζῃ τὰ Ἀντιμίνσια, τούτοις ἐκ τῆς Οἰνάνθης τὸ ἀρκοῦν τρεῖς ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπιχέει, λεγομένου τοῦ ἐκ τοῦ Ψαλμοῦ. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Τοῦτο δὲ τρίτον εἰπὼν, ἐπισυναίπτει καὶ τὰ ἐξῆς τοῦ Ψαλμοῦ καὶ δοξάζων λέγει.

Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαμβάνων τὸ ἀγγεῖον τοῦ μεγάλου Μύρου, καὶ τῷ Διακόνου εἰπόντος· Πρόσχωμεν, ποιεῖ δὲ αὐτοῦ Σταυροὺς τρεῖς, μέσον ἓνα, καὶ ἑκατέρωθεν δύο, λεγομένου Ψαλμοῦ, τοῦ, Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν; ἕως τέλους. Καὶ δοξάζων, λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς.

Δόξα σοι ἅγια Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἶτα δίδοται τῷ Ἀρχιερεῖ Ὀυματήριον, καὶ θυμιῶν, λέγει· Κρίνόν με, Κύριε· ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ με ἐπορεύθην.

Καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,

Εὐχεται ὁ Ἀρχιερεὺς οὕτως.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς Ποιητής, ὁ τὴν ἅγιαν σου Ἐκκλησίαν ἀρρήτῳ σοφίᾳ θεμελιώσας, καὶ ἀντίτυπον τῆς Ἀγγελικῆς ἐν οὐρανῷ λειτουργίας, τὴν τῆς Ἱερωσύνης τάξιν ἐπὶ τῆς γῆς συστησάμενος· σὺ, Δέσποτα μεγαλόδωρε, πρόσδεξαι καὶ νῦν δεομένους ἡμᾶς, οὐχ ὡς ἀξίους ὄντας περὶ τηλικούτων αἰτεῖν, ἀλλ' ἵνα τὸ ὑπερβάλλον δειχθῇ τῆς σῆς ἀγαθότητος· οὐ γὰρ ἐπαύσω τὸ ἀνθρώπινον γένος πολυτρόπως εὐεργετῶν· κεφάλαιον δὲ ἔδωρήσω τῶν σῶν εὐεργεσιῶν, τὴν ἐν σαρκὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ παρουσίαν· ὅς ἐπὶ γῆς ὄφθεις, καὶ λάμπας τοῖς ἐν σιότει φῶς σωτηρίας, ἀνήνεγκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν θυσίαν, καὶ γέγονε τοῦ κόσμου παντός

ἱλαστήριον, κοινωνοὺς ἡμᾶς τῆς ἰδίας Ἀναστάσεως ποιησάμενος· καὶ ἀναληφθεὶς εἰς οὐρανοὺς, ἐνέδυσσε τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καθὼς ἐπηγγείλατο, δύναμιν ἐξ ὑφους, ἣτις ἐστὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ προσκυνητὸν, καὶ παντοδύναμον, τὸ ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐκπορευόμενον· δι' οὗ γινόμενοι δυνατοὶ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, Βάπτισμα παρέδωκαν υἱοθεσίας, Ἐκκλησίας ἀνέστησαν, ἴδρυσαν Θυσιαστήρια, Ἱερωσύνης ἔθεντο κανόνας καὶ νόμους, ὧν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ κατέχοντες τὴν παράδοσιν, προσπίπτομέν σοι τῷ αἰωνίῳ Θεῷ, καὶ δεόμεθά σε, εὐσπλαγγχε· Τὸν πρὸς τὴν σὴν ὑμνωδίαν οἰκοδομηθέντα τοῦτον Ναόν, τῆς Δείας σου πλήρωσον δόξης, καὶ τὸ παρὸν Θυσιαστήριον, Ἅγιον Ἀγίων ἀνάδειξον· ὥστε ἡμᾶς, παρεστῶτας αὐτῷ, ὡς τῷ φρικτῷ τῆς Βασιλείας σου Σρόνω, ἀκατακρίτως λατρεύειν σοι, δεήσεις ὑπὲρ ἡμῶν καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου ἀναπέμποντας, καὶ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν τῇ σῇ προσφέρειν ἀγαθότητι, εἰς ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, εἰς κυβέρνησιν βίου, εἰς ἀγαθῆς πολιτείας κατόρθωσιν, εἰς ἐκπλήρωσιν πάσης δικαιοσύνης.

Ὅτι ἠυλόγηταί σοι τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἦν ἐξέχεας χάριν ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους, καὶ ἐπὶ τῆς ὀπίου ἡμῶν Πατέρας, ἠξίωσας διὰ πολλὴν σου φιλανθρωπίαν, καὶ μέχρις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου ἐκτείνειν. Διὸ δεόμεθά σου, Δέσποτα πολυέλεε· Πλήρωσον δόξης, καὶ ἀγιασμοῦ καὶ χάριτος τὸ Θυσιαστήριον τοῦτο, ὥστε μεταποιεῖσθαι τὰς ἐν αὐτῷ προσφερομένας σοι ἀναιμάκτους θυσίας, εἰς τὸ ἀχραντον Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ μεγά-

λου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς σωτηρίαν παντὸς τοῦ λαοῦ σου, καὶ τῆς ἡμῶν ἀναξιοῦτος.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα προσαγομένων τῶν Λειψάνων, καὶ ἐμβαλλομένων τῇ Κηρομαστίχῃ, ἐπιχέει τούτοις ὁ Ἀρχιερεὺς Μύρον· καὶ ἐνθέμενος αὐτὰ ὀπισθεν τοῦ Ἀντιμυσίου, ἐν τῇ ἐτοιμασθείσῃ Δίηκῃ, καὶ ἀσφαλίσαιμενος καλῶς, εὐχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ταύτην τὴν δόξαν τοῖς ὑπὲρ σοῦ ἀθλήσασιν ἁγίοις Μάρτυσι δωρησάμενος, τὸ σπείρεσθαι ἐν πάσῃ τῇ γῆ τὰ Λείψανα αὐτῶν ἐν τοῖς ἁγίοις Οἴκοις σου, καὶ καρποὺς ἰαμάτων βλαστάνειν· αὐτὸς, Δέσποτα, ὁ πάντων τῶν ἀγαθῶν χορηγὸς ὑπάρχων, πρεσβείαις τῶν Ἀγίων, ὧν εὐδόκησας τὴν ἀπόθεσιν τῶν Λειψάνων ἐν τούτῳ τῷ σεπτῷ Θυσιαστηρίῳ σου γενέσθαι, ἀξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως τὴν ἀναίμακτόν σοι προσενηκεῖν ἐν αὐτῷ Θυσίαν· καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ἀντάμειψιν παρέχων καὶ ἐν τούτῳ τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου, τὸ θαυματουργεῖν δι' αὐτῶν πρὸς ἡμετέραν σωτηρίαν.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται ἡ Δεία Λειτουργία.

ΤΑΞΙΣ ΓΕΝΟΜΕΝΗ

ΕΠΙ ΣΑΛΕΥΘΕΙΣΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

Ὅταν μελλῇ ἡ σαλευθεῖσα ἁγία Τράπεζα καθιδρυσθῆναι, πρὸ τῆς Λειτουργίας, εὐτρεπίζεται παρὰ τῶν ἐπιτηδεῖως

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσεῖο Τυπάλδων Ἰακωβάτων

ἐχόντων εἰς τοῦτο, Κηρομάστιχον μετὰ τετριμμένου μαρ-
 μάρου, ἐν χύτρα καινῇ, διὰ τὸ εἶναι τὴν παλαιάν Κηρο-
 μάστιχον τῆς σαλευθείσης ἀγίας Τραπεζῆς ξηραίν, καὶ μὴ
 δύνασθαι πάλιν αὐτὴν ἐν αὐτῇ κατασχεθῆναι. Καὶ τῆς
 ἀγίας Τραπεζῆς αἰρομένης, καὶ κατατιθεμένης, εἰ μὲν φυ-
 λάττονται τὰ τοῦ Ἐνθρονισμοῦ χαρτία ἐν τοῖς κίοσι σῶα
 καὶ ὑγιῆ, μένουσιν οὕτως· εἰδὲ διεφθάρησαν, ἐναλλάττον-
 ται· λαμβάνουσι γὰρ οἱ εἰς ταῦτα τεταγμένοι, χαρτία ἀ-
 πό πιττακίου, καὶ διπλοῦσιν αὐτὰ εἰς δύο, καθὰ καὶ ἐν
 τῷ Ἐνθρονισμῷ, οὐκ ἐπίσης, ἀλλὰ τὸ μὲν ἔσωθεν μέρος,
 ὀλίγον, τὸ δὲ ἔξωθεν, πλεῖον, ὥστε ὑπερέχειν ἐκάστου
 κίονος ἓνα δάκτυλον· καὶ δεσμοῦσιν αὐτὰ μετὰ σφικώ-
 ματος, ἄνω τρίτον, καὶ κάτω τρίτον· καὶ οὕτως ἀντιφέ-
 ροντες, μιγνύουσι τὰ δύο ἄκρα τοῦ σφικώματος, καὶ συν-
 δέουσιν, ὥστε ἔμπροσθεν ἀποτελεῖσθαι σταυρὸν ἐν μέσῳ
 τῶν δύο. Ἐἶτα κατασφαλίζονται, ὡς ἂν ἵνα μὴ Κηρομά-
 στιχὸς ἐκρυῆ κάτω διὰ τινος ὀπῆς. Καὶ οὕτω, τῆς Λειτουργί-
 ας ἀρχομένης, καὶ τῆς Εἰσόδου μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως
 γινομένης, κομίζεται ἡ Κηρομάστιχος ζέουσα, καὶ ἐπιχει-
 ται τοῖς κίοσιν, ἕως οὗ πληρωθῆναι τὴν χεῖλωσιν. Μικρὸν
 δὲ αὐτῆς ψυχρανθείσης, ἐπιλαμβάνονται τῆς ἀγίας Τρα-
 πέζης ὁ, τε Ἀρχιερεὺς, καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ Ἱερεῖς,
 καὶ ἕτεροι τινὲς τοῦ Κλήρου, εἶπερ εἴη μεγάλη, καὶ τιθέα-
 σιν αὐτὴν ἐπὶ τὸν κίονα, ψάλλοντες τὸ: Ὑψώσω σε ὁ Θεὸς
 μου ὁ Βασιλεὺς μου. Ἐἶτα δοξάζουσιν ἐν τῷ ξέεσθαι τὴν
 Κηρομάστιχον, καὶ σπογγίζουσι τὴν Τράπεζαν, ψάλλοντες
 τὸ: Κύριος ποιμαίνει με. Καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν τούτου,
 δοξάζουσι.

Καὶ λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς·

Ἐὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ, αἰεὶ, καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ πιέζουσι ταῖς χερσὶ τὴν Τράπεζαν, ὥστε συναρ-
 μοσθῆναι ταύτην καλῶς. Ἐἶτα λαβὼν ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν Θυ-
 μιαντὸν, θυμιᾷ κύκλωθεν αὐτὴν· καὶ οὕτως ἔμπροσθεν αὐ-
 τῆς ἰσταμένου, λέγεται παρὰ τοῦ Διακόνου ἡ Συναπτή.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
 Μουσεῖο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δε) καὶ τῶ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν συμπαρόντων Ἱερέων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸν Οἶκον τοῦτον, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ θείαν Τράπεζαν καθιδρυσθῆναι τῇ ἐπιφοιτήσει, δυναίμει, καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας.

Ἐπερ τοῦ ρυθθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐν ὅσῳ δὲ λέγει ὁ Διάκονος τὴν Συναπτὴν, λέγει ὁ

Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, ὅτι, ἦν ἐξέχεας χάριν ἐπὶ τοὺς ἀγίους σου Ἀποστόλους, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους ἡμῶν Πατέρας, ἠξιώσας, διὰ πολλὴν σου φιλανθρωπίαν, καὶ μέχρις ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου ἐκτεῖναι. Διὸ δεόμεθά σου, Δέσποτα πολυέλεε: Πλήρωσον δόξης, καὶ ἀγιασμοῦ, καὶ χάριτος τὸ Θυσιαστήριον τοῦτο, ὥστε μεταποιεῖσθαι τὰς ἐν αὐτῷ προσφερομένας σοι ἀναιμάκτους θυσίας, εἰς τὸ ἀχραντον Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς σωτηρίαν παντὸς τοῦ λαοῦ σου, καὶ τῆς ἡμῶν ἀναξιοῦτος.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ το, Ἀμήν, ἄρχονται οἱ Ψάλται τῶ Τρισαγίῳ, καὶ τελεῖται ἡ Ἀκολουθία τῆς Λειτουργίας, ὡς σύνηθες.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

ΕΠΙ ΘΕΜΕΛΙΩ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Τῶν Σεμελίων εὐτρεπισθέντων τοῦ μέλλοντος ἀνεγείρεσθαι Ναοῦ, παραγίνεται ἐνεῖσε ὁ Ἀρχιερεὺς. Καὶ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ τὸ Ὠμοφόριον αὐτοῦ, λέγει·
 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἰρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σὺ ἐστί. Καὶ ὁ μὲν Ἀρχιερεὺς θυμᾶ τοὺς Σεμελίους κύκλω. Οἱ δὲ Ψάλται λέγουσι τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, εἰς ᾧ τὸ ὄνομα ὁ Ναὸς μέλλει ἀνεγείρεσθαι· καὶ ἕτερα Τροπάρια, οἷα βούλεται ὁ Προεστῶς.

Εἶτα στὰς ὁ Ἀρχιερεὺς ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ τὸ ἅγιον πηγνυσθαι μέλλει Θυσιαστήριον, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐρασθεὶς καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομηθῆναι σοὶ Ἐκκλησίαν· αὐτὸς, τοὺς τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσκομίζοντας ἐπίδε, καὶ τοῦ πρὸς τὴν σὴν δοξολογίαν ἀνοικοδομημένου (ἢ κτιζομένου) Οἴκου, ἐν πλήθει τῶν σῶν ἐπουρανίων ἀγαθῶν ἀντάμειψαι, καὶ τοὺς ὑπουργοῦντας ἐνίσχυσον, ἀβλαβεῖς διαφυλάττων· τὰ Σεμέλια αὐτοῦ ἀρράγαῃ καὶ ἀσάλευτα διατήρησον, καὶ τέλειον ἀνάδειξον Οἶκόν σου, ὡς ἂν καὶ ἐν αὐτῷ πανευφήμοις ᾠδαῖς καὶ δοξολογίαις ἀνυμνοῦμεν σὲ τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, ποιεῖ Ἀπόλυσιν.

Εἶτα λαβὼν ἓνα τῶν λίθων, καὶ χαράξας δι' αὐτοῦ Σταυρὸν, αὐτὸς ταῖς ἰδίαις χερσὶ τίθησιν αὐτὸν ἐν τῷ Σεμελίῳ, λέγων·

Ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὑψιστος· ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς,
 Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
 Μουσεῖο Τυπάλδων Ιακωβάτων

καὶ οὐ σαλευθήσεται, βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς
 πρῶτῳ πρῶτῳ.

Καὶ οὕτως οἱ τεχνῖται τῆς οἰκοδομῆς ἄρχονται.

ΤΑΕΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ Τῆ ΑΓΙΑ

ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῆ ΠΕΜΠΤῆ, ΕΝ Τῆ ΕΚΠΛΥΣΕΙ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

Μετὰ τὸ ψάλλειν τὴν Τριθέκτην, κατέρχεται ὁ ἀγιώτατος
 Πατριάρχης ἐν τῷ Μεσατωρίῳ, ἦγουν τῷ Διακονικῷ, καὶ
 εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον ἐκ τοῦ μέρους τοῦ
 δεξιοῦ· καὶ γίνεται ἡ ἐκπλυσίς τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, οὐ-
 τως: Ἰσταμένου τοῦ Πατριάρχου ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας
 Τραπεζῆς, ἐξέρχεται ὁ Χαρτοφύλαξ ἅμα τῷ Ὑπομνημα-
 τογράφῳ, καὶ τῷ Ἱερομνήμονι, προσδοποιοῦντων αὐτοῖς
 τῶν Νοταρίων, καὶ καλοῦσι τοὺς Μητροπολίτας, καὶ Ἀρ-
 χιεπισκόπους· καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον
 μετὰ Φελονίων· καὶ προσκυνοῦντες τὸν Πατριάρχην, ἵ-
 στανται κύκλῳ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς· σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ
 οἱ Πρεσβύτεροί, καὶ ὁ Διάκονος. Θυμιᾶ δὲ πρῶτον ὁ Πα-
 τριάρχης τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ σφραγίζει.

Εἰθ' οὕτω λέγει καθ' ἑαυτὸν τὴν Εὐχὴν ταύτην
 τῆς Ἀπαμφιάσεως.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ζῶοποιῷ σου θανάτῳ τὸν θά-
 νατον νεκρώσας, καὶ ἡμᾶς τῶν παθῶν τῆς ἀμαρτίας
 ἀναστήσας· αὐτὸς, καὶ νῦν κυκλοῦντας ἡμᾶς τοῦ σωτη-
 ρίου τάφου τὸν τύπον, καὶ διὰ τῆς ὀφειλομένης ἱεραῆς ὑπη-
 ρεσίας τὸν πόθον ἀφοσιουμένους, πρόσδεξαι κατὰ τὸ πλῆ-
 θος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ μυστικοῦ Δείπνου κοινωνοὺς
 λαβεῖν καταξίωσον, καὶ μετόχους τῆς ἐπουρανίου σε Βα-
 σιλείας, καὶ τῆς τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύσεως, καὶ τῆς ἀθα-
 νάτου δόξης.

Ὁ τε παρά σοι ἔστιν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν. κτλ.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἄμην, ἀπαμφιάζει τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, συλλαμβανομένων αὐτῷ καὶ τῶν Μητροπολιτῶν, καὶ Ἀρχιεπισκόπων, Πρεσβυτέρων τε, καὶ Διακόνων, ψαλλόντων ἐν συγτριβῇ, καὶ ἀνετῶς τὸν Ν. ἤγουν τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Εἶτα λέγουσι τὸν κέ. Ψαλμὸν, Κρίνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· εἶτα τὸν πγ. Ψαλμὸν, Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σικνωμάτά σου, Κύριε. Ὡν δὲ Ψαλμῶν λεγομένων, κομίζει ὁ Σνευοφύλαξ Μούσας τε καὶ Δισκάρια, τὰ κοινῶς λεγόμενα Τέστα, ὃ λέγεται Δεσκάνη, καὶ ἀποσπογγίζεται ἡ ἀγία Τράπεζα.

Ἐπειτα φέρει ὁ Χαρτουλᾶριος Ὀρνωλίον, τὸ κοινῶς λεγόμενον, Θερμάριον, καὶ λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα, καὶ ἐπιχέει τοῦτο τῇ ἀγίᾳ Τραπέζῃ.

Ἐπιδίδονται δὲ παρά τοῦ Πατριάρχου τοῖς Μητροπολίταις, καὶ Ἀρχιεπισκόποις, καὶ Πρεσβυτέροις, ἐγχείρια λινὰ, καὶ μετὰ τούτων τρίβουσι τὴν ἀγίαν Τράπεζαν· εἶτα διανέμει τοὺς σπόγγους, ἐπιχέων τῇ ἀγίᾳ Τραπέζῃ ῥοδόσταγμα· καὶ μετὰ τῶν σπόγγων ἐκμίσσουσιν αὐτήν. Εἶτα τίθεται τὸ Κατασάρια.

Καὶ μετὰ τοῦτο οἱ ἐνδύται ἐνδύουσι, λέγοντος τοῦ

Πατριάρχου τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Ὁ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων Θεός, ὃ δι' ἄφατον ἀγαθότητα πρὸς λειτουργίαν τοῦ παναγίου καὶ ἀχράντου σθεθυσιαστηρίου, τὴν ἡμῶν ἀχρειότητα προσλαβόμενος· αὐτὸς, καὶ νῦν ἐπίθλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ἐν τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ καταξίωσον δεκτὴν γενέσθαι τὴν διακονίαν ἡμῶν τῶν ἀχρειῶν, ἣν ἐπὶ τῇ ἀγίᾳ σου Τραπέζῃ ἐπιτελέμεν σήμερον μετὰ φόβου καὶ τρόμου παρεστῶτες αὐτῇ· καὶ κάθαρον ἡμᾶς, διὰ τῆς ἐπιτελεσθείσης ἐν αὐτῇ ἀχράντου πλύσεως, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἀνακαθαίρων ἡμῶν πάσας τὰς αἰσθήσεις τῆς ῥυπώδους ἀμαρτίας, καὶ παριστῶν ἡμᾶς ἀμάμους καὶ ἀσπί-

λους τῆ φρικτῆ καὶ θείᾳ ἱερουργίᾳ τοῦ ζωοποιῦ Αἵματος, καὶ τοῦ Σώματος, σοῦ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ἀφθαρσίας ἐν τάφῳ κατατεθέντος, καὶ μετὰ δόξης ἀναστάντος τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ πηγὴν ἀκένωτον ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας τὸν πανάγιον τάφον ἡμῖν ἀποτελέσαντος· ἐν αὐτῷ γὰρ, τοῦ θανάτου καταπατηθέντος, καὶ τοῦ κέντρου αὐτῆ τῆς ἀμαρτίας ἐξαφανισθέντος ὑπὸ τῆς σῆς θεικῆς ἐξουσίας καὶ δυνάμεως, συνεζωοποιήθημεν, καὶ συνανέστημέν σοι, δοξάζοντές σε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθέντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ σωτηρία, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν. κτλ.

Ἐπειτα θυμιᾷ κύκλῳ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, καὶ σφραγίζει μετὰ πηνίων· καὶ οὕτω μεθίσταται, καὶ διανέμει τῆς σπόγγους τῷ Λαῷ.

Ἐξελθὼν δὲ πάλιν ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους, κατέρχεται διὰ τοῦ δεξιοῦ ἐμβόλου εἰς τὸν Νάρθηκα· καὶ τῶν βασιλικῶν πυλῶν κεκλεισμένων οὐσῶν, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν μεγαλῶν πυλῶν Τετραποδίου μετὰ ἐνδυτῆς· ἀνωθεν δὲ τῆ Τετραποδίου, τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον· ἐνθεν δὲ κἀκείθεν, Μανουάλια· εἶτα θυμιᾷ, καὶ σφραγίζει ὁ Πατριάρχης μετὰ πηνίων· τὰ αὐτὰ δὲ πηνία πῆγνυνται εἰς τὰ ῥηθέντα Μανουάλια. Καὶ μετὰ τοῦτο, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος.

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Πατριάρχης.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τῆς Ἀκολουθίας

τοῦ Νιπτηῆρος.

ΤΑΞΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

ΤΡΑΠΕΖΗΣ, ΗΣ ΤΑ ΑΜΦΙΑ ΔΙΕΦΘΑΡΗΣΑΝ.

Περὶ δὲ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, ἧς τὰ Ἄμφια διεφθάρησαν παλαιωθέντα, ἀπέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἐνδύεται πᾶσαν τὴν στολὴν αὐτοῦ, συνόντων αὐτῷ καὶ τῶν τοῦ Κλήρου Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων. Καὶ πρῶτον θυμιᾷ σταυροειδῶς, εἶτα περισυναίγει, συνεργούντων αὐτῷ καὶ τῶν ὑπηρετῶν, τὰ ἐπικείμενα τῇ ἁγίᾳ Τραπεζῇ, εἴτε παλαιὰ ἄμφια, εἴτε κονιορτὸν γενόμενα, καὶ βάλλουσι ταῦτα ἐν ἀγγείοις καινοῖς. Καὶ λοιπὸν γίνεται ἡ ἐμπλυσις καὶ ἡ ἀμφιάσις, κατὰ τὸν πύπον τὸν γινόμενον κατὰ τὴν μεγάλην Πέμπτην ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ παρὰ τοῦ Πατριάρχου, ἧτις καὶ ἀνωτέρω ἐγράφη, λεγομένων καὶ τῶν Εὐχῶν, καὶ τῶν Ψαλμῶν, ὡς ἐκεῖ διείληπται.

Γίνεται δὲ Λειτουργία κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν
παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΨΥΧΗΝ ΚΡΙΝΟΜΕΝΗΝ.

Ἐσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ, ὁ πάντας ἀνθρώπους θείων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν· ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτὸν, δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε: Τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε) παντὸς δεσμοῦ λύσον, πάσης κατάρας ἐλευθέρωσον· ὅτι σὺ εἶ ὁ λύων τοὺς πεπεδημένους, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερράγμενους, ἢ ἐλπίς τῶν ἀπληπισμένων. Κελευσον οὖν λυθῆναι, Δέσποτα, ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, καὶ καταπαῦσαι εἰς τὰς αἰωνίους σου σκηναὶς μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων σου, διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐ-

λογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΨΥΧΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῆ ἀρρήτῳ σου σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐκ τοῦ χοῦ τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος καὶ κάλλος, καὶ ἐξωραΐσας ὡς τίμιον καὶ οὐράνιον κτῆμα, εἰς δοξολογίαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ Βασιλείας, διὰ τὸ κατ'εἰκόνα καὶ καθ'ὀμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν· ἐπεὶ δὲ τὴν ἐντολὴν παρέβη τοῦ σου προστάγματος, μεταλαβὼν τῆς εἰκόνης καὶ μὴ φυλάξας, διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται, φιλανθρώπως ἐκέλευσας τὴν διάλυσιν ταύτην, καὶ τὸν ἀρρήτον τοῦτον δεσμόν, ὡς Θεὸς τῶν Πνευμάτων, τῷ σῷ θεῖῳ βουλήματι ἀποτέμεσθαι· καὶ τὸ μὲν σῶμα, εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀναλύεσθαι, τὴν δὲ ψυχὴν ἐκεῖσε χωρεῖν, ἔνθα καὶ τὸ εἶναι προσελάβετο μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως. Διὰ τοῦτο δεόμεθα σοῦ τοῦ ἀνάρχου καὶ ἀθανάτου Πατρὸς, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου σου Πνεύματος, ἵνα, τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος διάλυσιν (τοῦ δεῖνος) ἐν ἀναπαύσει ποιήσης. Καὶ εἴτι ἐν γνώσει, ἢ ἐν ἀγνοίᾳ προσέκρουσε τὴν σὴν ἀγαθότητα, ἢ ὑπὸ κατάραν γέγονεν Ἰερέως, ἢ τοὺς ἰδίους γονεῖς παρεπίκραnen, ἢ ὄρκον παρέβη, ἢ φαντασίαις δαιμόνων καὶ γοητείαις αἰσχυραῖς περιέπεσε, φθόνῳ τῷ πονηροῦ δαίμονος, συγχώρησον, ὑπὸ τῆς σῆς ἀφάτου δυσωπούμενος ἀγαθότητος. Ναί, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεός, ἐπάκουσον ἐμοῦ τῆ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίτου δούλου σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ λύσον τὸν δούλόν σου (τὸν δεῖνα) τῆς ἀφορητοῦ ταύτης ὕδνης, καὶ τῆς συνεχῆς αὐτὸν πικρᾶς ἀσθενείας, καὶ ἀνάπαυσον αὐτὸν, ἔνθα τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΠΕΡΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΥ.

Τὸ Σταυροπήγιον γίνεται οὕτως: Ἀναφέρεται τῷ Πατριάρχῃ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ναοῦ, καὶ γίνεται γράμμα προτρεπτικὸν πρὸς τὸν Ἐξάρχον αὐτῷ, ἢ πρὸς τινὰ τῶν Ἀρχιερέων, ἐπὶ τῷ θεμελιωθῆναι καὶ καθιερωθῆναι, καὶ τὸν Ναὸν τελεσθῆναι, ἐπὶ Σταυροπηγίῳ Πατριαρχικῷ. Κελεύει δὲ γενέσθαι καὶ Σταυρὸν ξύλινον, ἐν ᾧ γράφουσιν οἱ Πατριαρχικοὶ Γραμματικοί.

Ἐν μὲν τῷ ἐνὶ μέρει οὕτως.

Σταυροπήγιον Πατριαρχικόν, ἁγιασθὲν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε), ἐν τῇ Θεοσώστῳ Πόλει (τῇ δε), ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ (τῇ δε), ἐν τῷ ἰδίῳ θελήματι, παρὰ (τῷ δε) τοῦ ἁγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ μέρει.

Ἐπὶ τῆς Βασιλείας τῶν εὐσεβεστάτων Βασιλέων ἡμῶν (τῶν δε), κατὰ μῆνα (τὸν δε), ἐν ἔτει (τῷ δε).

Καὶ πέμπεται ὁ Σταυρὸς, ἐν ᾧ ὁ Ναὸς μέλλει οἰκοδομηθῆναι. Εἶτα ὁ προσδεξάμενος ποιεῖ τὴν ἀνωθεν Ἀκολουθίαν ἐπὶ τῷ θεμελίῳ.

Ὅταν δὲ ποιήσῃ τὴν καθιέρωσιν, πῆγνυσι καὶ τὸν Σταυρὸν ὀπισθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης, εὐτρεπισθέντος τινὸς ἀνωφεροῦς οἰκοδομήματος, λάκκον ἔχοντος, ἢ διὰ λίθων, ἢ διὰ σιδήρου, ἢ διὰ χαλκοῦ, ὡς ὁράται ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Εὐχὴ ἐπὶ Σταυροπηγίου.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ προτυπώσας τὴν ῥάβδον τοῦ Μωϋσέως εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυροπήγιον
 Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
 Μουσεῖο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ρον τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· αὐτὲς εὐλόγησον, καὶ ἀγίασον τὸν τόπον τοῦτον, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ καὶ ἀχράντου ξύλου τῆ Σταυροῦ, εἰς ἀποτροπὴν δαιμόνων καὶ παντὸς ἐναντίου, φυλάττων καὶ τὸν τόπον, καὶ τὸν Οἶκον τοῦτον, καὶ τὰς ἐνοικούσας ψυχὰς τῶν ἐνταῦθα κατοικούντων· πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία, τῷ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

Ευλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸν ΡΜΒ'. Ψαλμὸν,
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Εἶτα τό : Θεὸς
Κύριος, καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια, Ἦχος δ'.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ
ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κρίζοντες ἐκ
βάθους ψυχῆς : Δέσποινα βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγγισ-
θεῖσα· σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων·
μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην
ἐλπίδα κекτήμεθα. Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν τὸ ἐξῆς.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, ταῖς δυναστείαις σου λα-
λεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προϊστάσο πρεσβεύου-
σα, τίς ἡμᾶς ἐρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων ; τίς δὲ διε-
φύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους ; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα
ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τὸν Ν'. Εἶτα ψάλλομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα,

Ἦχος πλ. β'. Εἰρμός.

» **Η** τὸ χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκουῖσα τὸν
» **Η** Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύ-
» νοντας. Δίς.

Ἀνυμνοῦμεν τὸν Υἱὸν σου Θεοτόκε, καὶ βοῶμεν Πανά-
χραντε Δέσποινα. Παντὸς κινδύνου ρῦσαι τοὺς οἰκέτας σθ.

Βασιλέων, Προφητῶν, καὶ Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων
ὑπάρχεις τὸ καύχημα, καὶ προστασία τοῦ κόσμου Πα-
νάμωμε.

Γλῶσσα πᾶσα εὐφημεῖ καὶ μακαρίζει, καὶ δοξάζει τὸν
ἄχραντον τόκον σου, τῶν Ὁρθοδόξων Μαρία Θεόνυμφε.

Δὸς Χριστέ μου καὶ ἐμοὶ τῷ ἀναξίῳ, ὀφλημάτων τὴν ἄφεσιν δέομαι, τῆς σὲ τεκούσης πρεσβείαις ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἐπὶ σέ με τὰς ἐλπίδας ἀνεθέμην, Θεοτόκε σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ δώρησαί μοι πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Ζώωσόν με ἡ τεκοῦσα ζωοδότην, καὶ σωτῆρα· σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου, εὐλογημένη ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων ἐν γαστρὶ σου συλλαβοῦσα, Παρθένε πανάμωμε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον Πανύμνητε, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰλεῶν μοι τὸν Κριτὴν τε καὶ Υἱόν σου, ἐπταικίῳ ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπέργασαι Δέσποινα.

Καταχρέως ἐκβοῶμέν σοι τό: Χαῖρε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθε· ἐκδυσωποῦντες πρεσβείαις σου σώζεσθαι.

Λύτρωσαί με τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, καὶ βασάνων τῶν ἀποκειμένων μοι, Θεογενῆτορ, ὅπως μακαρίζωσε.

Μὴ παρίδης τὰς δεήσεις τῶν σῶν δούλων, δυσωποῦμεν Δέσποινα πανύμνητε, ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης περιστάσεως.

Νοσημάτων καὶ παντοίων ἀλγηδόνων, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τῇ ἱεραῖ σου σκέπη καταφεύγοντας.

Ἐένον θαῦμα τό ἐν σοὶ Θεοκυῆτορ· δι' ἡμᾶς γὰρ καθ' ἡμᾶς γεγένηται, ὁ πάντων κτίστης ἐκ σῆ καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ ἰαὸς σου Θεοτόκε ἀνεδείχθη, ἰατρεῖον νοσημάτων ἄμισθον, καὶ θλιβομένων ψυχῶν παραμύθιον.

Παναγία Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, κινδύνων διάσωσον, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης τοὺς δούλους σου.

Ῥῦσαι πάσης ἀπειλῆς ἐπερχομένης, τοὺς σοὺς δούλους Παναγία Δέσποινα, καὶ πάσης βλάβης ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Σῶσον πάντας ταῖς πρεσβείαις σου, Παρθένε Θεοτόκε τοὺς εἰς σέ προστρέχοντας, καὶ ῥῦσαι πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τίς προστρέχων τῷ Ναῶ σου Θεοτόκε, οὐ λαμβάνει ταχέως τὴν ἴασιν, ψυχῆς ὁμοῦ τε καὶ σώματος ἀχραντε ;

Ἐπὶ πάντων δυσωπούμενος Οἰκτίρμον, τῶν Ἁγίων καὶ τῶν ἄνω Ἱερέων, ἰλάσθητί μοι διὰ τῆς Τεκούσης σε .

Φεῖσαι Σῶτερ τῶν ψυχῶν τῶν τεθνεώτων, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἄνεσ ἀφες αὐτοῖς τὰ ἐγκλήματα .

Χαῖρε κόσμου ἰλαστήριον Παρθένε, χαῖρε στάμνε καὶ λυχνία πάγχρυσε, τοῦ Θεοῦ Μάννα καὶ Φωτὸς Θεόνυμφε .

Ψάλλομέν σοι τῷ Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, ἐκβοῶντες φωνὴν τὴν τρισάγιον, ἐκδυσωποῦντες σωτηρίας τεύξασθαι .

Ὡ Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Δεσπότην τοῦ κόσμου καὶ Κύριον, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Χαῖρε ὄρος, χαῖρε βᾶτε, χαῖρε πύλη, χαῖρε κλίμαξ, χαῖρε Θεῖα τράπεζα, ἡ πάντων χαῖρε βοήθεια Δέσποινα .

Ταῖς πρεσβείαις Ἐλεῆμον τῆς Μητρός σου, τῆς ἀχραντου, καὶ πάντων Ἁγίων σου, τὰ σὰ ἐλέη τῷ λαῷ σου δώρησαι .

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀρχαγγέλων, καὶ Ἀγγέλων, καὶ τῶν ἄνω Ἱερέων, σοὺς δούλους Σῶτερ καλῶς διαφύλαξον .

Τῇ πρεσβείᾳ τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Βαπτιστοῦ σου Προφήτου Προδρόμου τε, Χριστέ μου Σῶτερ, τοὺς δούλους σου φύλαξον .

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων, καὶ πάντων Ἁγίων σου, τὰ σὰ ἐλέη τῷ λαῷ σου δώρησαι .

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀναργύρων, Θεοτόκε τοὺς δούλους σου φύλαττε, ὡς προστασία τοῦ κόσμου καὶ στήριγμα .

Δόξα .

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν δοξολογοῦμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγοντες : Τριάς ἀγία σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον .

Ἡ ἀρρήτως ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τοὺς σέ μεγαλύνοντας .

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη

Θεοτόκε ἔλπιζοντες εἰς σέ μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείημεν
 δια' σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γέ-
 νους τῶν Χριστιανῶν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια, Ἦχος πλ. δ'.

Νῦν ἐπέστη ὁ καιρὸς ὁ πάντα ἀγιάζων, καὶ ὁ δίκαιος
 ἡμᾶς ἀναμένει Κριτῆς· ἀλλ' ἐπίστρεψον ψυχὴ πρὸς
 μετάνοιαν, ὡς ἡ Πόρνη κρᾶζουσα σὺν δάκρυσι· Κύριε ἐ-
 λέησόν με.

Νάμασιν ἐπομβρίσας Χριστέ, πηγὴν τῶν ἰάσεων, ἐν τῷ
 πανσέπτῳ Ναῶ τῆς Παρθένου σήμερον, καὶ τῷ τῆς
 σῆς εὐλογίας ῥαντισμῷ, φυγαδεύεις τὰς νόσους τῶν ἀσθε-
 νοῦντων, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας Μή-
 τηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν
 ἡμῶν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα
 κατεύθυνον, καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν
 αἴτησαι, ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον:

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέη-
 σον ἡμᾶς.

Καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β'. 11.

Αδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες·
 δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς κα-
 λεῖν, λέγων: Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου,
 ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν: Ἐγὼ ἔσομαι
 πεπειθῶς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν: Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παι-
 δία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεινω-
 νηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέ-
 σχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ

κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν Διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους ὅσοι φόβῳ θανάτου διαπαντός τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὠφείλε κατα πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεισθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλουῖα. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰακώβην.

Κεφ. ε'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἐστὶ δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ, κολυμβήθρα, ἢ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδα, πέντε στοαῖς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἀγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγένετο, ᾧ δὴποτε κατείχετο νοσήματι.

Ἔϊτα ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς. Κίριε ἐλέησον.

Ἐπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἐπερ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἐπερ τῶν εὐσεβεστάτων.

Ἐπερ τῆς Πόλεως ταύτης.

Ἐπερ εὐκрасίας ἀέρων.

Ἐπερ πλεόντων, ὀδαιοπορούντων.

Ἐπερ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἀγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν καθαρτι-
κὴν τῆς ὑπερουσίας Τριαδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεη-
θῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο, ἱαματικὸν ψυχῶν
καὶ σωμάτων, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως ἀποτρε-
πτικόν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυ-
τρώσεως, τὴν εὐλογίαν τῆ Ἰορδάνου, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ βοη-
θείας καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως διὰ τῆς
ὁμοουσίας Τριαδος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀναδείξῃ ἡμᾶς υἱοὺς καὶ
κληρονόμους τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, διὰ τῆς τῆ ὕδατος του-
του μεταλήψεώς τε, καὶ ῥάντισμῶ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυθθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις. κτλ.

Ἔττα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μέγας τῆ βουλῆ, καὶ θαυμαστός
τοῖς ἔργοις, ὁ πάσης κτίσεως δημιουργός, ὁ φυλάσ-
σων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε,
καὶ τηροῦσι τὰ σὰ προστάγματα, ὁ πάντων τῶν ἐν ἀνάγ-
καις ἐλεεινὰ προσδεχόμενος δάκρυα· διὰ γὰρ τοῦτο πα-
ραγέγονας ἐν δούλου μορφῇ, οὐ φάσμασιν ἡμᾶς ἐκδειμα-
τούμενος, ἀλλ' ὑγίαν τῷ σώματι ἀληθῆ ὀρέγων, καὶ λέ-
γων. Ἴδε ὑγιᾶς γέγονας, μηκέτι ἀμάρτανε. Ἀλλὰ καὶ
ἐκ πλητοῦ ζῶντας ὀφθαλμοὺς εἰργάσω, καὶ νίψασθαι κε-
λεύσας, τὸ φῶς οἰκῆσαι παρεσκεύασας λόγῳ· ὁ τὰς τῶν
ἐναντίων παθῶν σπιλιάδας ταραττων, καὶ τὴν τοῦ βίου
τούτου ἀλμυρὰν θάλασσαν καταστείλας καὶ τὰ ἀχθη-
φόρα τῶν ἡδονῶν κατευνάσας κύματα· αὐτὸς φιάνθρωπε
Βασιλεῦ, ὁ δούς ἡμῖν χιονοφεγγόφωτον φορέσαι στολήν ἐξ

ὕδατός τε καὶ πνεύματος, καὶ διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ, τὴν σὴν εὐλογίαν ἡμῖν κατὰπεμψον, τὸν ῥύπον τῶν παθῶν ἀποσμήχουσαν. Ναί, δεόμεθα, ἐπίσκεισαι ἡμῶν, Ἄγαθὲ, τὴν ἀσθένειαν, καὶ ἴασαι ἡμῶν τὰς νόσους ψυχῆς τε καὶ σώματος τῷ ἔλεει σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου· τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Σπυρίδωνος Ἰριμυδοῦντος, καὶ Νικολαίου Μύρων τῆς Λυκίας, τῶν Θαυματουργῶν· τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, καὶ Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά, καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολαῖς, Σαμφῶν καὶ Διομήδους, Μωκίς καὶ Ἀνικήτε, Θαλελαῖς καὶ Τρύφωνος, τῷ Ἁγίου (τῆς ἡμέρας), ἧ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Καὶ φύλαττε, Κύριε, τοὺς δούλους σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν· (ἐκ γ·) χάρισαι αὐτοῖς ψυχῆς καὶ σώματος τὴν ὑγείαν, καὶ τῇ δουλικῇ σου ταύτῃ τῶν Χριστιανῶν πολιτείᾳ ποίησον κατὰ πάντα ἐπιεικεῖς. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ καὶ μοναχικοῦ τάγματος, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς, τῶν διακονούντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν περιεστώτων, καὶ τῶν δι' εὐλόγουσ αἰτίας ἀπολειφθέντων,

καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ θλίψεσιν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, πάσης ἀνάγκης ρυόμενος.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς Ἐιρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἀγιασας τὰ ὕδατα, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν ἀύχενος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξιώσον ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι τοῦ ἀγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεως· καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἐκφώνως.

Σὺ γάρ εἶ ὁ ἀγιασμός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν. κτλ.

Εἶτα λαβὼν τὸν τίμιον Σταυρὸν, εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ τρίτου, κατὰ γων καὶ ἀνάγων αὐτὸν ὄρθιον, καὶ ψάλλον τὸ, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Ἐκ γ'.

Εἶτα ῥαντίζων σταυροειδῶς λέγει τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος β'.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποίησον Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου Ἀχραντε.

Εἶτα ἀσπάζεται ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν, ὡσαύτως καὶ πᾶς ὁ λαός· εἶθ' οὕτω ῥαντίζει πάντα τὸν λαόν, καὶ τὴν Μοσχὴν μετὰ τοῦ Ἀγιασματος.

Ὁ δὲ Χορὸς ψάλλει τὸ παρὸν Τροπάριον. Ἦχος δ'.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἰφσι γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων. Ἴδου δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν· διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Νεῦσον παρακλήσει σῶν ἱκετῶν Πανάμωμε, πάουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεντήμεθα· μὴ αἰσχυρθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι· Σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βωόντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ, καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας.

Ὁ Ἱερεὺς. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ποιεῖ Ἀπόλυσιν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ Ε ΠΙ ΠΡΟΧΕΙΡΙΣΕΙ

ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΥ,

Η ΜΕΓΑΛΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Η ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.

Αὗται αἱ Χειροτονίαι, αἱ ἔξω τῆ Βήματος, γίνονται οὕτω. Προσφέρεται ὁ χειροτονούμενος, κελεύοντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες τὸ, Κέλευσον, κελεύσατε· κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε, τὸν σοὶ προσφερόμενον.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσεῖο Τυπάλδων Ἰακώβάτων

Ὁ δὲ Πατριάρχης φορῶν Ἐπιτραχήλιον, καὶ
Ὠμοφόριον, λέγει.

Ἡ Μετριότης ἡμῶν διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου καὶ
τελεταρχικοῦ Πνεύματος, προχειρίζεται σε Ἀρχιδιάκονον
τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἢ μέγαν
Οἰκονόμον, ἢ ἄλλοτι.

Καὶ εὐλογεῖ αὐτὸν, λεγόντων τῶν παρόντων τῶν,

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.

Εἰδὲ Μητροπολίτης ἐστὶν ὁ χειροτονῶν, λέγει.

Ἡ Ταπεινότης ἡμῶν διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου καὶ
τελεταρχικοῦ Πνεύματος, προχειρίζεται σε Ἀρχιδιάκονον
τῆς καθ' ἡμᾶς Μητροπόλεως, ἢ Οἰκονομον, ἢ ἄλλοτι.

Καὶ εὐλογεῖ αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ οὐδέν τι πλέον.

Εἰ βούλοιο δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, λεγέτω καὶ ταῖς ἐξῆς Εὐ-
χὰς, μόνον ἐπιθείς τῷ χειροτονουμένῳ τὴν χεῖρα.

Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ Ἀρχιδιακόνου λεγέτω τὴν Εὐχὴν
ταύτην, μεγαλοφώνως.

Δέσποτα, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Ἀρχιδιακονίαν τῷ
γένει ἡμῶν, τῇ ἀφάτῳ σου προμηθεῖα δωρησάμενος,
τοὺς αὐτὴν ἐνδυσασάμενος διατάττειν, καὶ διακονεῖν ἐν τοῖς
ὑποβεθηκόσιν ὑπουργοῖς τῶν θείων σε Μυστηρίων· αὐτὸς,
ἐνδυσσον τὴν χάριν ταύτην τῆς Ἀρχιδιακονίας τὸν παρόν-
τα δοῦλόν σου, τὸν Ἀδελφόν ἡμῶν (τόν δε)· καὶ κατα-
κόσμησον αὐτὸν τῇ σεμνότητί σου, ἐν ἀρχῇ ἵστασθαι τῶν
Διακόνων τοῦ λαοῦ σου, καὶ ὑπόδειγμα καλὸν αὐτὸν γε-
νέσθαι τοῖς μετέπειτα· ποιήσον ἐν γῆρει πῖονι φθάσαι, καὶ
δοξαῖζεν τὸ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς· κτλ.

Ἐπὶ δὲ Μεγάλου Οἰκονόμου λεγέτω τὴν Εὐχὴν
ταύτην, ὁμοίως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομῶν, καὶ τῇ
κατὰ σάρκα σου οἰκονομίᾳ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐρ-
γασάμενος· ὁ τὸν φρόνιμον οἰκονόμον καλῶς οἰκονομήσαν-
τα, ὡς Οἰκοδεσπότης ἐπαινέσας, εὐλόγησον καὶ τὸν πα-
ρόντα δοῦλόν σου (τόν δεῖνα) εἰς Οἰκονόμον· καὶ ἐνδυ-
νάμωσον αὐτὸν, καὶ ἐνίσχυσον, πρὸς τὸ πιστῶς, καὶ φρο-

νίμως, καὶ εὐαρέστως σοι οἰκονομεῖν τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματά τε καὶ χρήματα, ὅπως, οὕτω ποιήσας, καὶ οὕτω διακονήσας, ἀξιωθῇ τῆς χαρᾶς τῶν τὰ τάλαντα καλῶς διακονησάντων· ἀποφύγη δὲ τῆς φευκτῆς ἐντροπῆς τε καὶ κατακρίσεως τοῦ τὸ τάλαντον ὀλιγώρως καταχώσαντος δούλου πονηροῦ· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· τοῦ ἀγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου καὶ γενναίου Μάρτυρος Βαρνάβα, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου. κτλ.

Ἐπὶ δὲ Πρωτοπρεσβυτέρου λεγέτω ταύτην.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Ἱερωσύνην χαρισάμενος τῷ γένει ἡμῶν, καὶ τῆς τοιαύτης δωρεᾶς τε καὶ τιμῆς τὴν χάριν ἡμᾶς ἐνδυσάμενος, καὶ αὐτοὺς ἱκανοὺς εὐλαβεῖς καθιστάμενος, τῆ ἱερατικῶς διατάττειν, καὶ διακονεῖν τοὺς ὑποβεηκώτας λειτουργοὺς τῆ Μυστηρίου σου· αὐτός, ἐνδυσον τὸν Ἀδελφὸν ἡμῶν (τὸν δεῖνα), καὶ τῇ σεμνότητι κατακόσμησον αὐτὸν, τοῦ ἐν ἀρχῇ ἵστασθαι τῶν Πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ σου, καὶ κалὸν ὑπόδειγμα τοῖς μετ' αὐτὸν γενέσθαι καταξίωσον, καὶ μετ' εὐλαβείας καὶ αἰδοῦς ἐν γήρει καλῶ τελέσαι τὸν βίον εὐδόκησον, καὶ πάντα ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς Θεὸς ἐλέησον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς σοφίας, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ.

Μετὰ τὸ εἶπεῖν τὸν Ἱερέα τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ἐξερχόμεθα πάντες ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, προπορευομένου τοῦ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατῶ, καὶ ἡμῶν ψαλλόντων τὰ παρόντα Τροπαίρια.

Ἦχος πλ. δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα: Δεῦτε λάβετε πάντες Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ. Δίς.

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις, καὶ ρήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ρεῦμα, Δεσπότην ὄρων ρυπτόμενον. Δίς.

Ως ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες Χριστέ Βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν βάπτισμα λαβεῖν σπεύδεις ἀγαθῆ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν, φιλιάνθρωπε. Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ: Ἐτοιμάσατε τὴν ἑδὸν τοῦ Κυρίου· ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβὼν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὃ μὴ γνοὺς ἀμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Προδρόμος, καὶ ἐβόησε λέγων: Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δούλος τὴν Δεσπότην; ἀγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτῆρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. λέ. 1.

Τάδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθειτω ὡς κρίνον. Καὶ ἕξαν-

θήσει καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσονται τὰ ἔρημα τοῦ
 Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τι-
 μὴ τοῦ Καρμήλου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυ-
 ρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι,
 καὶ γόνατα παραλελυμένα· παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε
 τοῖς ὀλιγοψύχοις τῆς διανοίας: Ἰσχύσατε καὶ μὴ φοβεῖσθε·
 ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταπο-
 δώσει· αὐτὸς ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται
 ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὠτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀ-
 λεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογ-
 γιλάλων· ὅτι ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῆ
 διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρὸς εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψώ-
 σαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων,
 ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ καλάμη, καὶ ἔλη. Καὶ ἐκεῖ ἔσται
 ὁδὸς καθαραί, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται· καὶ οὐ μὴ πα-
 ρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος·
 οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλα-
 νηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θη-
 ρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐκεῖ· ἀλλὰ
 πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ συνηγμένοι ὑπὸ
 Κυρίου, καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ'
 εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάματος· καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑ-
 πὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις,
 καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήφεται αὐτούς· ἀ-
 πέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. νέ. 1.

Τὰδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ,
 καὶ ὅσοι μὴ ἔχοντες ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε,
 καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε, ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς, οἶνον
 καὶ στέαρ. Ἴνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις; καὶ
 ὁ μόχθος ἡμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ
 φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν.
 Προσέχετε τοῖς ὠσίν ὑμῶν, καὶ ἐπακολληθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μου·
 εἰσακίσατέ με, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· καὶ
 διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυΐδ τὰ πιστά.

Ἴδὲ μαρτύριον ἐν ἔθνεσι δέδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προσταύσοντα ἐν ἔθνεσιν. Ἴδὲ ἔθνη, ἃ ἔκ οἰδασί σε, ἐπικαλέσονται σε· καὶ λαοὶ οἳ ἔκ ἐπίστανται σε, ἐπὶ σέ καταφεύξονται, ἔνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τῆ ἀγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὕρισκειν αὐτόν, ἐπικαλέσασθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζη ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδούς αὐτῆ, καὶ ἀνὴρ ἀνομος τὰς βελαὶς αὐτοῦ· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε, καὶ κρᾶξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν· ἔ γὰρ εἰσὶν αἱ βουλαὶ μου, ὡσπερ αἱ βελαὶ ὑμῶν· οὐδ' ὡσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοὶ με, λέγει Κύριος. Ἄλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῆ ἕτερός, ἢ χιῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκη, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν· οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου· οὐ μὴ ἀποστραφῆ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν τελεσθῆ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐδοώσω τὰς ὁδοὺς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τῆ ἀγρῆ ἐπιμροτήσῃ τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς, ἀναθήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονίζης, ἀναθήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ιβ'. 3.

Τάδε λέγει Κύριος: Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἔρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ: Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτῆ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐνδοξα αὐτῆ, μιμνήσκισθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ. Ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς, Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 1.

Αδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν· καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφελῇ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ἀλληλουΐα. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Κεφ. Α'. 9.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν: Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Ὁ Διάκονος.

Εἶν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ἦπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης. κ. τ. λ.

Ἦπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἦπερ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἦπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (θεῖνος).

Ἦπερ τῆς ἁγίας Μονῆς (ἢ Πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας.

Ἦπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Ἦπερ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων.

Ἦπερ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ

ἐνεργεία, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις, τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνεργείαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργεία, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενηθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρυομένων ἐξ αὐτοῦ, εἰς ἁγιασμὸν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων πᾶσι τοῖς ἀρυομένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι ἁγιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀοράτῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως. κ. τ. λ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης.

Τούτων δὲ λεγομένων, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν
 Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ὁ μονογενὴς Υἱός, ὁ ὢν εἰς
 τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ
 τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ τοῦ φωτός, ὁ
 ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτὸν, καταύγασον
 ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι
 ἡμᾶς, μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας,
 ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι,
 καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰῶνων σωτηρίῳ σου οἰκονομίᾳ·
 ἐν ἣ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος φύρα-
 μα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιῶν, ὁ τῶν ἀ-
 πάντων Βασιλεὺς ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν Ἰορδάνῃ βα-
 πτισθῆναι κατεδέξω, ἵνα, τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἀγιάσας
 ὁ ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσης ἡμῖν τὴν δι' ὑδατος καὶ Πνεύ-
 ματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκατα-
 στήσῃς ἐλευθερίαν. Οὐ τινος θείου Μυστηρίου τὴν ἀνά-
 μνησιν ἐορτάζοντες, δεόμεθα σου, Δέσποτα φιλόθρωπε·
 Ῥᾶνον καὶ ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν
 θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὑδὼρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγ-
 χίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ τὴν ἐπὶ τῷ ὑδατι τούτῳ αἴτησιν
 ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγα-
 θότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σε δι' αὐτοῦ ἡμῖν τε, καὶ παντὶ
 τῷ πιστῷ χαρισθῆναι Λαῷ σου, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου καὶ
 προσκυνητοῦ σου ὀνόματος. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα,
 τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ
 τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν· καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τὸ, Ἀμήν, τοῦ Διακόνου ἤδη
 πεπληρωκότος τὴν Συναπτήν, ἀπάρχεται ὁ Ἱερεὺς μεγα-
 λοφώνως τῆς ἐπομένης Εὐχῆς. (1)

(1) Ἡ παρούσα Εὐχὴ ἀναγινώσκεται μὲν παρά τισιν· ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ
 Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ ἁγίῳ Ὄρει οὐ λέγεται. Σὺ δὲ εἰ οὐ βούλη, μετάβηθι εὐ-
 δὸς μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν εἰς τὸ, Μέγας εἰ Κύριε.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Τριας ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, δημιουργέ τῶν νοερῶν οὐσιῶν, καὶ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, λάμπσον καί μοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου· φώτισόν μου τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμνήσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐμέ δέησις, διὰ τὸν παρεστῶτα λαόν· ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα· ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾶν σοι καὶ λέγειν καὶ νῦν, Ὑπεράγαθε· Δοξάζομέν σε, Δέσποτα φιλόνητο, παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ. Δοξάζομέν σε τὸν κτίστην καὶ δημιουργόν τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ Μονογενές, τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρὸς, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς· ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ, νήπιόν σε εἶδομεν· ἐν δὲ τῇ παρουσίᾳ, τέλειόν σε ὀρώμεν, τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρὸς, καὶ χορὸς Ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἄγγελοι μετ' ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐν εἶδει περισσεύσας τοῖς ὕδασι ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ Κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτίσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λάμπσεως τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουσι. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι. Σήμερον ὁ ἀκτίστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλή χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ Προδρομος τῷ Δεσπότη προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὀρῶν Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ρεῖθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου

ὁ ἁγίος Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας ἱεροποιεῖται +

ὁ ἁγίος Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας ἱεροποιεῖται +

ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παραδείσος ἠνέωκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς δικαιοσύνης ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως, τῷ λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται, τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τῆ παλαιοῦ θρήνης ἀπηλλάγημεν, καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῇ θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ κόσμου καθαίρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις ἄνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήρηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότη ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερά καὶ μεγαλόφωνος τῶν ὀρθοδόξων πανηγυρις ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ βῆμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον βασιλείαν οὐρανῶν ὠνησάμεθα· τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον γῆ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ ὁ κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς Θεότητος σωματικῶς κατερχόμενον, καὶ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν εἶδει περιστερᾶς κατερχόμενον, καὶ περιπίπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν ἀόρατον ὀραθέντα, τὸν κτίσιν σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν, Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα, καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυμάζουσαι τὸν παραγενόμενον, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεῶ ἀληθινοῦ· αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ ἄδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν ἀγῶ ὁ ἀμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιός σου, τὰ

+ Δεσποτικὴν Πανηγυρίαν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὁρῶμεν· αὐτὸν δέ, (ὑπονοου-

μεγαλεία τῶν θαυματίων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν κατανύξει βοῶ σοι :

Καὶ εὐθύς γέγωνοτέρα τῆ φωνῇ.

Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδείς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου. (ἐκ γ'.) Σὺ γὰρ, βεβλήσει, ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῶ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων σοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σέ τρέμωσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις· σέ ὑμνεῖ ἥλιος· σέ δοξάζει σελήνη· σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα· σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς· σέ φρίττουσιν ἄβυσσοι· σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· σὺ ἐξερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀναπνοαὴς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σέ προσκυνοῦσι, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ, κύκλω ἰστάμενα καὶ περιϋπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, κατακαλύπτεται. Σὺ γὰρ, Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχὸς τε καὶ ἀνέκφραστος, ἤλθες ἐπὶ τῆς γῆς μορφήν δούλου λαθὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεᾶσθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ἤλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Οἰμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν· ταῖς τῆς φύσεως ἡμῶν γοναῖς ἠλευθέρωσας· παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου· πᾶσα ἡ κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν, φιλόανθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τῆ

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -

Μουσείο Τριφυλίας (ἔκδοσις 1984, σ. 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000)

το. (ἐκ γ'.) Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου· ποιήσον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Ἴνα πάντες οἱ ἀρῦόμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατρείαν παθῶν, πρὸς ἀγιασμόν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραῶ, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν Λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρὸς διὰ τοῦ Ἡλίου ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βαάλ. Αὐτὸς, καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ. (ἐκ γ'.) Δὸς πᾶσι τοῖς τε ἀπτομένοις, τοῖς τε χριομένοις, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸν ἀγιασμόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν καθαρσιν, τὴν ὑγίαν. Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου τῆς πιστῆς Βασιλεῖς ἡμῶν. (ἐκ γ'.) Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ· ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρόν καὶ πολέμιον· χάρισαι αὐτοῖς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), καὶ παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιεστῶτος Λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἴνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ δι' Ἀγγέλων, καὶ δι' ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὄρωντων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζηται σε τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλαῖς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Κλίνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν· ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα, εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς δια τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν ἀχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι τοῦ ἀγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ· καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγίαν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Ἐκφώνως.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀγιασμός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς, βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρὸν, ὀρθιον αὐτὸν κατάγων ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων, ψάλλων καὶ τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος Α΄.

Εν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἐκ γ΄.

Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν λαὸν ἐν τοῦ ὕδατος. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον,

Ἦχος πλ. Β΄.

Ανυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἀγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλαῖς τῶν δρακόντων, συντριβῶν ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ, μετ' εὐφρο-

σύνης, ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα ὁ Ψαλμὸς, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ δίδοται τὸ κατακλαστόν· καὶ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΚΑΙ ΙΕΡΟΥ ΝΗΠΤΗΡΟΣ.

Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καθὼς ἐστὶν ἠλλαγμένος, μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ, ἔξω τῶν μεγάλων πυλῶν τοῦ Ναοῦ, τῆς λευκῆς τοῦ Νηπτήρος εὐτρεπισθείσης παρὰ τοῦ Ἐκκλησιαάρχου. Ταχθέντων δὲ Ἀδελφῶν β. τῶν μελλόντων νιφθῆναι παρὰ τῷ Προεστῶτος, ἐφ' ὧν ἐπαίναγες εἶναι, τὸν τε Πυλωρὸν, καὶ τὸν Οἰκονόμον, συνεξερχόμεθα πάντες τῷ Ἱερεῖ, ψάλλοντες τὸν Ν. Καὶ μετὰ τὴν τούτου συμπλήρωσιν, λέγομεν ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς μεγάλης Πέμπτης τὴν ἐ. Ὠδὴν· Ὠδὴ Ε'. Ἦχος πλ. Β'. Εἰρμός.

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὄλων, ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀναθέμενοι, ὡραῖα πόδας ἐξαπενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

Τροπάρια.

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσος χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα Θεοῦ σοφία, ὕδωρ νηπτήρι βάλλει, πόδας ἀποπλύνει δὲ δούλων Δεσπότης.

Μαθηταῖς ὑποδεικνύει ταπεινώσεως, ὁ Δεσπότης τύπον· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον περιβάλλων, ζώννυται λέντιον, καὶ κάμπτει γόνυ, δούλων ἐκπλῦναι πόδας, οὗ ἐν τῇ χειρὶ πνοὴ πάντων τῶν ζώντων.

Εἶτα φαίλονται τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Νιπτῆρος, Ἦχος Α΄.

Ο λεντίω ζωσάμενος, καὶ νίψας τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, Χριστέ ὁ Θεός, ἀπόπλυνον ἡμῶν τῆς ψυχῆς τὸν μολυσμὸν, καὶ περίζωσον ἡμᾶς συνδέσμῳ πνευματικῷ, τοῦ ποιεῖν τὰς ἐντολαὶς τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ἦχος Β΄.

Μεγάλῃς εὐεργεσίας ἀπολαύειν μέλλοντες πιστοὶ, εὐλαβῶς τῷ τιμίῳ Νιπτῆρι προσδράμωμεν, οὐ σαρκὸς ῥύπον ἀποπλύνοντες, τὰς ψυχὰς δὲ μυστικῶς ἀγιάζοντες· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐφορῶν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, κλίνει ἑαυτὸν, καὶ ἰχνῶν ἀπτεται χοϊκῶν, πάσης ἐναντίας δυνάμεως, ἀσφαλῆ δωρούμενος τὴν ἐπίβασιν. Αὐτῷ εὐχαρίστως βοήσωμεν: Ὁ ἀρίστην ἐψώσεως ὁδὸν ὑποδείξας ἡμῖν τὴν ταπεινώσιν, σῶσον ἡμᾶς ἀγαθὲ, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο Πέτρος νύλαβεῖτο νίψασθαι πόδας ἐκ τῶν ἀχράντων χειρῶν, ὑφ' ὧν ἐπλαστοουργήθη ὁ Ἀδάμ· ἀκούσας δέ: Εἰ μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ, καὶ τρόμῳ πολλῷ συνεχόμενος ἐβόα σοι Κύριε: Μὴ μόνον τοὺς πόδας μου νίψης, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. Ὡς μεγίστων Δεσπότη δωρεῶν! κοινωνὸς ποιεῖται τῆς χάριτος τοῦ ἐαυτοῦ Μαθητᾶς, καὶ μέρος ἔχει μετ' αὐτῶν ἐπαγγέλλεται, εἰς τὴν ἀρρήτον δόξαν, ὡς καὶ ἐν τῷ μυστικῷ ποτηρίῳ ἔφησε, καινὸν αὐτὸ πίνειν μετ' αὐτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Ἦς καὶ ἡμᾶς ἀξιώσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Ἦχος πλ. Δ΄.

Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ, ἔργον δούλου ἀνέλαβε· λεντίον διεζώσατο, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· ὕδωρ ἔβαλεν εἰς Νιπτῆρα, ὁ τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθρὰν διατεμών· καὶ κάμψας ἐπὶ τὰ γόνατα, ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ, ὃ ἦν διεζωσμένος. Ὅτε οὖν ἐνίψε τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, εἶπεν αὐτοῖς: Ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες· σημαίνων τὸν παραδιδόντα αὐτόν.

Εἶτα συναπτὴ παρὰ τοῦ Διακόνου.
 Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἐπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς.

Ἐπὲρ εὐκрасίας ἀέρων, εὐφορίας.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ἐπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι καὶ ἁγιασθῆναι τὸν Νιπτῆρα τοῦτον, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν εἰς ἔκπλυσιν τοῦ ρύπου τῶν πταισμάτων ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου.

Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ κάθαρσις τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε καὶ Θεὲ ὑπεράγαθε, ὁ ἀπρόσιτος τῇ θεότητι, ὁ ἐν δούλου μορφῇ, ὑπηρέτου σχῆμα ἀναλαβὼν, καὶ εἰς ὑποτύπωσιν ταπεινώσεως σωτηρίου τῆς τῶν Μαθητῶν σου πόδας ἀχράντοις χερσὶν ἀπονίψας, καὶ λεντίῳ ἐκμάξας· ἐπίδε καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τῆς τοιαύτης σου συγκαταβάσεως μιμουμένους τὸ ὑπερένδοξον· καὶ ἀξιώσον τοὺς τῆς σαρκὸς μολυσμοὺς ἀπονίψασθαι ἡμᾶς, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ρυπῶδες διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου προσψάυσεως. Χάρισαι ἡμῖν τὴν τοῦ παναγίου σε Πνεύματος ἀόρατον ἐπιφοίτησιν· ἀσφάλισαι ἡμῶν ταῖς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ τοῦ τηρῆντος πτέρναν ὄφους

δολεροῦ· ἵνα, καθαροὶ γενόμενοι, λατρεύσωμεν εὐπροσδέκτως σοι, ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ διαβαίνοντες.

“Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Ταῖς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερέως ἐπεύχεται μυστικῶς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν μέτρα ταπεινώσεως ἐν τῇ οἰκείᾳ καὶ πανυψίστῳ σου συγκαταβάσει, καὶ τὸν ἔσχατον τῇ προθέσει, πρῶτον ἀναγορεύσας· χαρίτωσον ἡμᾶς ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους διακονίᾳ· ὑψώσον ἡμᾶς θείᾳ ταπεινώσει· διατήρησον ἀρρῦπώτους, νιπτομένους αἰεὶ δάκρυσι, καὶ καθαιρομένους τῷ φωτισμῷ τῆς καθαρτικῆς σου χάριτος· ἵνα, εἰλικρινῶς σοι πάντοτε προσπίπτοντες, εὐρωμεν ἔλεον καὶ οἰκτιρισμὸν ἐν τῷ φοβερῷ σου βήματι.

Ἐκφώνως.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις. κ. τ. λ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, λέγοντος τοῦ Ἱερέως· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, κάθηνται οἱ μέλλοντες νιφθῆναι ἐν τοῖς προετοιμασθεῖσι σκάμνοις. Καὶ τοῦ Ἱερέως ἀρχομένου λέγειν τὸ αἶ. Εὐαγγέλιον τοῦ Νιπτῆρος, ἴσταται ὁ Προεστὼς, παιὼν ὡς περιέχει τὸ Εὐαγγέλιον. Ὅτε οὖν λέγει· Τίθησι τὰ ἱμάτια· ἀποτίθησι καὶ αὐτὸς τὸν Μανδύαν. “Ὅτε δὲ τὸ· Λαβὼν λέντιον διεζώσατο· λαβὼν τὸ Σάββανον ζώννυσιν ἑαυτὸν. “Ὅτε δὲ· Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν Νιπτῆρα· βάλλει καὶ αὐτὸς ὕδωρ χλιαρόν. Καὶ αὐθις λεγομένου τοῦ· Καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν. ἀρχεται καὶ αὐτὸς νίπτειν ἀπὸ τοῦ Πυλωροῦ, μέχρι τοῦ Οἰκονόμου, καὶ τοῦ Ἐκκλησιαάρχου τοὺς ἰβ'. καὶ ἐκμίσσειν ἐνὸς ἐκάστου τῶν νιπτομένων τοὺς πόδας, καὶ ἀσπάζεσθαι αὐτούς. “Ὅτε δὲ ἔλθῃ

εἰς τὸν Οἰκονόμον, τότε ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ λοιπὸν τοῦ Εὐαγγελίου· Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος. Καὶ καθεξῆς πληροῖ τοῦ τοιούτου Εὐαγγελίου τὸ ἐπόμενον, ἀρχόμενος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι, κ. τ. λ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου. Κεφ. ΙΓ'. 3.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα δεδωκεν αὐτῷ ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει· ἐγείρεται ἐκ τοῦ δειπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ λαβὼν λέντιον, διεζῶσεν ἑαυτόν. Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν Νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ, ᾧ ἦν διεζωσμένος. Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σὺ μου νίπτεις τοὺς πόδας; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώση δὲ μετὰ ταῦτα. Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, εἴ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὴν κεφαλὴν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρεῖαν ἔχει, ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. Ἦδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν· Οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστε.

Καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ἀποζώννυται ὁ Ἠγούμενος τὴν σινδὸνα, καὶ περιβάλλεται, τὸν Μανδύαν. Καὶ σταθέντος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, καὶ λέγει τὸ δεῦτερον Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. ΙΓ'. 12.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτε ἐνίψεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσῶν

πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσχετε τί πεποίηκα ὑμῖν; Ὑμεῖς φωνεῖτέ με· Ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὁ Κύριος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμί γάρ. Εἰ οὖν ἐγὼ ἐνῖψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. Ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοι ἐστέ, εἴν ποιῆτε αὐτά.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σε κενώσας ἑαυτὸν, καὶ μορφὴν δούλου λαβὼν· ὁ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ σωτηριώδους, καὶ ζωοποιοῦ σε καὶ ἐκουσίου Πατρὸς, συνδειπνήσαι καταξιώσας τοῖς ἀγίοις σου Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, καὶ μετὰ τοῦτο λεντίῳ περιζώσας σεαυτὸν, καὶ νίψας τοὺς πόδας τῶν ἀγίων σου Μαθητῶν, ὑπόδειγμα ταπεινοφροσύνης, καὶ ἀγάπης τῆς εἰς ἀλλήλους διδούς αὐτοῖς, καὶ εἰπὼν· Καθὼς ἐποίησα ὑμῖν, ἔτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε εἰς ἀλλήλους· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐν μέσῳ τῶν σῶν ἀναξίων δούλων, τῶν τῷ σῷ ὑποδείγματι ἐξακολουθησάντων, γενόμενος, ἀπόσμηξον πάντα σπῖλον καὶ ῥυτίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ἵνα, ἀπονιψάμενοι τὸν κοληθέντα ἡμῖν ἐκ τῶν παραπτωμάτων κονιορτὸν, καὶ τῷ λεντίῳ τῆς ἀγάπης ἐκμάξαντες, δυνηθῶμεν εὐαρεστεῖν σοὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ εὐρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου.

Ἐκφώνως.

Ὅτι σὺ εἰ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀναρχῷ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ χρίονται πάντες τὰς χεῖρας καὶ τὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ νήματος. Εἶτα εἰσερχόμεθα εἰς τὸν Ναὸν, ψάλλοντες τὰ παρόντα.

Τροπαίρια. Ἦχος πλ. Β'.
Νιφθέντες πόδας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου με-
 θεΐξει, τοῦ θείου νῦν Χριστέ, σοῦ οἱ ὑπηρέται, ἐκ
 Σιών Ἐλαιῶνος, μέγα πρὸς ὄρος συνανήλθον, ὑμνοῦντές
 σε φιλάνθρωπε.

Οῦρατε ἔφης, φίλοι μὴ θροεῖσθε· νῦν γὰρ ἤγγικεν ὥρα,
 ληφθῆναι με, κτανθῆναι χερσὶν ἀνόμων· πάντες δέ
 σκορπισθήσεσθε, ἐμὲ λιπόντες· οὓς συναΐξω, κηρύξαι με
 φιλάνθρωπον.

Εἶτα δίδοται τὸ Κατακλασόν. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.
 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν Τράπεζαν, ψάλλομεν τὸ, Ὑψώ-
 σω σε ὁ Θεός μου, καὶ μεταλαμβάνομεν οἴνου μόνου. Ταῦ-
 δὲ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν ἐν τοῖς Κελλίοις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΓΟΝΥΚΛΙΣΙΑΣ

Τῆς ΚΥΡΙΑΚῆς

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

ΕΣΠΕΡΑΣ.

Σημαίνει ταχύτερον διὰ τὴν τῆς γονυκλισίας Ἀκολουθίαν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, Συναπτή μεγάλη
παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπεὶ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὴν
χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν κλινόντων ταῖς καρδίας αὐτῶν ἐνώπιον Κυ-
ρίου καὶ τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἐνισχυθῆναι ἡμᾶς πρὸς τελείωσιν εὐαρεστή-
σεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ καταπεμφθῆναι πλοῦσια τὰ ἐλέη αὐτοῦ εἰς
ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ δεχθῆναι τὴν γονυκλισίαν ἡμῶν, ὡς θυμία-
μα ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν χρηζόντων τῆς παρ' αὐτοῦ βοηθείας, τῶν
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως,

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου.

Ἐκφωνήσις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις .κτλ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5. καὶ ψάλ-
λομεν τὰ παρόντα γ'. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δευτεροῦτες αὐτά.

Ἦχος Δ'.

Παράδοξα σήμερον, εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαυὶδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατήλθε τὸ ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ Θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγγετο. Φησὶ γάρ: Συνηγμένων τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος, καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδασκαλίαις τῆς ἁγίας Τριάδος.

Δίς.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἦν μὲν αἰεὶ, καὶ ἔστι, καὶ ἔσται, οὔτε ἀρξάμενον, ἔτε παυσόμενον, ἀλλ' αἰεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον, καὶ συναριθμούμενον· ζωὴ, καὶ ζωοποιοῦν· φῶς, καὶ φωτὸς χορηγόν, αὐτάγαθον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζεται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρα πάντων γινώσκεται, μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις τῆς ἁγίας Τριάδος.

Δίς.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς, καὶ ζωὴ, καὶ ζῶσα πηγὴ νοερά, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, ἀγαθόν, εὐθές, νοερόν, ἡγεμονεῦον, καθαῖρον τὰ πταισμάτα· Θεὸς καὶ Θεοποιοῦν, πῦρ, ἐκ πυρὸς προϊόν, λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ Προφῆται ἅπαντες, καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι, μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθησαν. Ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον, εἰς νομαῖς χαρισμάτων.

Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. Β'.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχῆ παρῶν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ Θεσαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός· ἐλθέ, καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθῆ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Εἶτα τὸ,

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. α. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Στίχ. β. Καὶ εἶπα· νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Στίχ. γ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου..

Ἔϊτα λέγει ὁ Διάκονος.

Ἐ"τι, καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ἡμῶν κλινόντων τὰ γόνατα ἐπὶ γῆς, καὶ ἀσκειπῶν ὄντων, ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὰς Εὐχὰς ἀπὸ τοῦ Βήματος μεγαλοφώνως, εἰς ἐπήκοον πάντων.

Ἄχραντε, ἀμίαντε, ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκαταληπτε, ἀνεξίκακε Κύριε· ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς· ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι, τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις παρέχων· Σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Δέσποτα φιλόανθρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντος ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντος ἐκ Πνεύματος ἀγίου, καὶ Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου, καὶ ἐνδόξου Θεοτόκου· ὅς, πρότερον μὲν λόγοις διδάσκων, ὕστερον δὲ καὶ ἔργοις ὑποδεικνύς, ἠνίκα τὸ σωτήριον ὑφίστατο πάθος, παρέσχεν ἡμῖν ὑπογραμμὸν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, δεήσεις προσφέρειν ἐν αὐχένος, καὶ γονάτων κλίσειν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνωσμάτων· αὐτὸς οὖν, πολυέλεε καὶ φιλόανθρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε· ἐξαιρέτως δέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν ἧ μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κατέπεμψε τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους· ὃ, καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκενώτου χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησαν ἐτέ-

ραῖς γλώσσαις τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ προεφήτευσαν. Νῦν οὖν δεομένων ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνησθήτι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ κατακρίτων, καὶ ἐπίστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν οἰκείαν συμπάθειαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι, καὶ βοῶντας τό: Ἠμάρτομεν. Ἐπὶ σέ ἐπερρήφημεν ἐκ μήτρας ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς ἡμῶν, Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ· ἀλλ' ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυμνώμεθα τῆς σῆς βοηθείας, ἐστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας. Ἀλλὰ θάρρουντες τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, κράζομεν: Ἀμαρτίας νεότητος ἡμῶν, καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῆς, καὶ ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς. Μὴ ἀπορρήψης ἡμᾶς εἰς καιρὸν γήρως· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς· πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ἀποστρέψαι, ἀξιώσον πρὸς σέ ἐπιστρέψαι, καὶ πρόσχες ἡμῖν ἐν εὐμνεσίᾳ καὶ χάριτι. Ἐπιμέτρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου· ἀντίθεσ τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἀγίου σου, Κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν περιεστώτα, καὶ ἀπεκδεχόμενον τὸ παρά σοῦ πλούσιον ἔλεος· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου· ἀσφάλισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν τοῖς ἀγίοις καὶ ἱεροῖς νόμοις σου· Ἀγγέλω πιστῷ φύλακι παρακατάθου τὸν λαόν σου· πάντας συνάγαγε εἰς τὴν Βασιλείαν σου· δὸς συγγνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ· ἄφες αὐτοῖς καὶ ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα· καθάρισον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος· διάλυσον τὰς καθ' ἡμῶν μηχαναῖς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπισυναίπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, Δέσποτα παντοκράτωρ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαίδρυνας ταῖς ἀύγαῖς τῆς πυρός· ὁ τὸ μῆνος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ

τὰ ἀκούσια ἀμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν
 ἰκεσίας, καὶ κατὰπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ
 τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡ-
 μᾶς ἀγίοις Ἀγγέλοις σου· ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύ-
 νης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρούρη-
 σον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστά-
 σεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τῆ ἀντικειμένης. Παράσχε δὲ
 ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκ-
 τὶ, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδαλι-
 στον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν·
 πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
 τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφυλάξον
 ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν. κτλ.

Ὁ Διάκονος.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς. κτλ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεός. κτλ.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Ἐ"τι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην
 δεδοκῶς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τῆ παναγίου Πνεύ-
 ματος δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπαρῶν, εἰς κληρο-
 νομίαν ἀναφαίρετον τοῖς πιστοῖς αἰεὶ παρέχων· ἐμφανέ-
 στερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀπο-
 στόλοις σήμερον καταπέμψας, καὶ τὰ τούτων χεῖλη πυρί-
 ναις στομῶσας γλώσσαις, δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν
 θεογνωσίαν, ἰδίᾳ διαλέκτῳ, εἰς ἀκοὴν ὠτίου δεξάμενοι,
 φωτὶ τοῦ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν, καὶ τῆς πλάνης, ὡς ἐκ
 σκότους, ἀπηλλάγημεν, καὶ τῇ τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων

γλωσσῶν διανομῇ, ὑπερφυεῖ ἐνεργεία, τὴν εἰς σέ πίστιν
 ἐμαθητεῖθημεν, καὶ σέ θεολογεῖν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
 ἁγίῳ Πνεύματι, ἐν μιᾷ Θεότητι, καὶ δυνάμει, καὶ ἐξουσίᾳ
 κατηγάυσθημεν. Σὺ οὖν τὸ ἀπάυγασμα τῶ Πατρὸς, ὁ τῆς
 οὐσίας, καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος, καὶ ἀμε-
 τακίνητος χαρακτήρ, ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς χάρι-
 τος, διάνοιξον καὶ μοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὰ χεῖλη, καὶ δίδα-
 ξόν με πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι. Σὺ γάρ
 εἶ ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἁμαρτιῶν μου πλήθος, ἀλλ' ἡ
 σὴ εὐσπλαγχνία νικῆσει τούτων τὸ ἄμετρον· ἰδοὺ γὰρ φό-
 βῳ παρίσταμαί σοι, εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἐλέους σου τὴν
 ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας τῆς ψυχῆς μου. Κυβέρνησόν με τὴν
 ζωὴν, ὁ πᾶσαν ῥήματι τὴν κτίσιν, ἀρρήτῳ σοφίας δυνάμει,
 κυβερνῶν, ὁ εὐδῖος τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ γνώρισόν
 μοι ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι. Πνεῦμα σοφίας σου τοῖς ἐμοῖς
 παράσχου διαλογισμοῖς· Πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσύνῃ
 μου δωρούμενος· Πνεῦμα φόβου σου τοῖς ἐμοῖς ἐπισκίασον
 ἔργοις· καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκαίτοις
 μου· καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς διανοίας μου στήρι-
 ξον ὀλισθηρὴν· ἵνα καθ' ἑκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σε
 τῷ ἀγαθῷ πρὸς τὸ συμφέρον ὀδηγούμενος, καταξιωθῶ
 ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐν-
 δόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας·
 καὶ μὴ παρίδης με τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου
 συναπατᾶσθαι τερπνοῖς· ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι
 τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας, Δέ-
 σπота, ὅτι περ, ὅσα ἂν τις αἰτήσῃται ἐν τῷ ὀνόματί σου,
 ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει συναϊδίου Θεοῦ καὶ
 Πατρὸς. Διὸ καὶ γὼ ὁ ἁμαρτωλὸς, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ
 ἁγίου σου Πνεύματος, τὴν σὴν ἱκετεύω ἀγαθότητα: "Ὅσα
 κηξάμην, ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Ναί, Κύριε, ὁ πάσης
 εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθός· ὅτι σὺ εἶ ὁ
 διδοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἶ ὁ συμπαθὴς,
 ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγονώς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοι-
 νωνός, καὶ τοῖς κάμπτουσι πρὸς σέ γόνυ ἐπικαμπτόμενος

φιλευσπλάγγως, ἴλασμός τε γινόμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Δὸς δὴ, Κύριε, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμοὺς σου· ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου σου· ἁγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου· μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Σοὶ μόνῳ ἁμαρτάνομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· οὐκ οἶδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἄλλοτρίῳ, οὐδὲ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς ἑαυτῶν, Δέσποτα, χεῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα, καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις, ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας· πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων ὡς θυμίαμα δεκτὸν, ἀναλαμβανόμενον ἐνώπιον τῆς σῆς ὑπεραγαθῆς Βασιλείας.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην·

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντός βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντός πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινὴν τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς, καὶ τὸ νυκτερινὸν σταδίου ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῶν προσγινομένης. Χαίρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα, καὶ ἐν τῇ καθ' ὑπνον ἡσυχίᾳ, ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβερὰν. Διανίστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν ταῖς παραγγέλμασί σου.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Εὐδοκία, καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐ-

λογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε
Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἀμήν.

Εἶτα τὸ, Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ.

Μετὰ δὲ τοῦτο, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Ἡ ἀεννάως βρύουσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ πηγὴ, ἡ συ-
ναΐδιος τοῦ Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν
τὴν οἰκονομίαν, διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ὑπερκάλ-
λως πληρώσας, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ θανάτου δεσμούς
ἀλύτους, καὶ κλειθρα ἄδου διαρρήξας, πονηρῶν δὲ πνευ-
μάτων πλήθη καταπατήσας ὁ προσαγαγὼν ἑαυτὸν ἄμω-
μον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ σῶμα δούς τὸ ἄχραντον εἰς
θυσίαν, τὸ πάσης ἁμαρτίας ἄψαυστόν τε καὶ ἄβατον, καὶ,
διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης καὶ ἀνεκδιηγήτης ἱεουργίας, ζωὴν
ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος ὁ εἰς ἄδου καταβάς, καὶ μο-
χλοὺς αἰώνιους συντρίψας, καὶ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις
ἀνοδὸν ὑποδείξας τὸν δὲ ἀρχέαικον καὶ βύθιον δράκον-
τα, θεοσόφῳ δελεάσματι ἀγκιστρεύσας, καὶ σειραῖς ζόφου
δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ, καὶ πυρὶ ἀσθέστω, καὶ σκότῳ
ἐξωτέρῳ, διὰ τῆς ἀπειροδυνάμου σου κατασφαιλισάμενος
ἰσχύος ἡ μεγαλώνυμος σοφία τοῦ Πατρὸς ὁ τοῖς ἐπηρεα-
ζομένοις μέγας ἐπίκουρος φανείς, καὶ φωτίσας τοὺς ἐν
σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους. Σὺ, δόξης ἀεννάου
Κύριε, καὶ Πατὸς ὑψίστου Υἱὲ ἀγαπητέ αἰδίον φῶς, ἐξ
αἰδίου φωτὸς ἤλιε δικαιοσύνης, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων
σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν προ-
κεικοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τῶν λοι-
πῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ πάντων τῶν οἰκειῶν τῆς
πίστεως, περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην ποιούμεθα νῦν ὅτι ἐν
σοὶ πάντων τὸ κράτος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου κατέχεις τὰ
πέρατα τῆς γῆς. Δέσποτα παντοκράτορ, Θεὲ Πατέρων,
καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, γένους θνητῆ τε καὶ ἀθανάτου, καὶ
πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης δημιουργέ, συνισταμένης τε καὶ

παλιν λυομένης, ζωῆς τε καὶ τελευτῆς, τῆς ἐνταῦθα δια-
 γωγῆς, καὶ τῆς ἐνεῖθεν μεταστάσεως· ὁ χρόνος μετρῶν
 τοῖς ζῶσι, καὶ καιροὺς θανάτου ἰστών, κατὰ γων εἰς ἄδου,
 καὶ ἀνάγων, δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἀπολύων ἐν δυνα-
 στεία· ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, καὶ τὰ μέλ-
 λοντα λυσιτελῶς διοικῶν· ὁ τοὺς θανάτου κέντρῳ πληγέν-
 τας, ἀναστάσεως ἐλπίσι ζωογονῶν. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν
 ἀπάντων, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν πε-
 ράτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσση μακρῶν, ὁ καὶ ἐν
 ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλη, καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς
 Πεντηκοστῆς, τὸ μυστήριον τῆς ἀγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ
 συναϊδίου, καὶ ἀδιαιρέτου, καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος ὑπο-
 δεῖξας ἡμῖν, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν, καὶ παρουσίαν τῆ ἀγίας
 καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος, ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν ἐπὶ
 τοὺς ἀγίους σου Ἀποστόλους ἐκχέας, καὶ Εὐαγγελιστάς
 αὐτοὺς θέμενος τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως, καὶ ὁμολογη-
 τῆς, καὶ κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας Θεολογίας· ὁ
 καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παντελείᾳ ἑορτῇ καὶ σωτηριῶδει, ἰλασ-
 μούς μὲν ἱκεσίους, ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν ἄδῃ κατα-
 ξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας τε παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἄ-
 νεσιν τοῖς κατεχομένοις τῶν κατεχόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν,
 καὶ παραφυχὴν παρὰ σοῦ καταπέμπεσθαι· Ἐπαίνουσον
 ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ οἰκτρῶν δεομένων σου· καὶ ἀνά-
 παυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν προκειοιμημένων,
 ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως,
 ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός· καὶ κα-
 τάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν σικηναῖς Δικαίων, καὶ
 εἰρήνης καὶ ἀνέσεως ἀξιώσον αὐτοὺς· ὅτι οὐχ οἱ νεκροὶ
 αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν ἄδῃ ἐξομολόγησιν παρρη-
 σιάζονται προσφέρειν σοι· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμέν
 σε καὶ ἱκετεύομεν, καὶ τὰς ἰλαστηρίους εὐχὰς καὶ θυσίας
 προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ φιλόανθρωπος,
 ὁ καταξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ στήναι

ἐνώπιον τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν
 θαυμασίων σου, ἰλάσθητι ἡμῖν ταῖς ἀναξίαις δούλοις σου·
 καὶ παράσχου χάριν τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας
 ἀμετεωρίστως προσενεγκεῖν σοι τὴν τρισάγιον δοξολογίαν,
 καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων σου δωρεῶν, ὧν ἐποίη-
 σας, καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Νηήσθητι, Κύριε, τῆς
 ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσης ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις
 ἡμῶν, ἀλλὰ ποιήσον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως
 ἡμῶν, ἵνα, τὸ τῆς ἀμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέ-
 ρα δικαιοσύνης περιπατήσωμεν· καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὄπλα
 τοῦ φωτός, ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπι-
 ρείας τοῦ πονηροῦ, καὶ μετὰ παρρησίας δοξάσωμεν ἐπὶ
 πᾶσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλόνηρον Θεόν. Σὺν
 γὰρ ὡς ἀλήθως, καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα τῶν
 ἀπάντων καὶ ποιητὰ, ἢ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν
 κτισμάτων, καὶ ἢ μετὰ ταῦτα συνάφεια καὶ ἀνάπαυσις
 ἢ εἰς αἰῶνας. Σοὶ χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ ταῖς
 εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ταῖς ἐξό-
 δοις, αἷ ταῖς ἐλπίδας ἡμῖν τῆς ἀναστάσεως, καὶ τῆς ἀκη-
 ραίου ζωῆς διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνη-
 στεύονται· ἧς ἀπολαύσαμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ πα-
 ρουσίᾳ σου. Σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχη-
 γός, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος καὶ φιλόνηρος
 κριτὴς καὶ τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης καὶ Κύριος· ὁ
 καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος,
 διὰ συγκατάθεσιν ἄβραν, καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων
 παθῶν, ἐν τῷ ἐκουσίως εἰς πείραν καταστῆναι, προσλα-
 βόμενος σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, καὶ ἐν ᾧ πέπονθας πειρα-
 σθεῖς αὐτός, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν γενόμενος αὐτεπάγ-
 γελτος βοηθός· διὸ καὶ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν σὴν ἀπά-
 θειαν. Δέξαι οὖν, Δέσποτα, δεήσεις καὶ ἰκεσίας ἡμετέ-
 ρας, καὶ ἀνάπαυσον πάντας τοὺς πατέρας ἐκάστου, καὶ
 μητέρας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφάς, καὶ τέκνα, καὶ εἴτι
 ἄλλο ὁμογενές καὶ ὁμόφυλον, καὶ πάσας ταῖς προαναπαυ-
 σαμένας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου· καὶ

κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς βασιλείαν οὐρανῶν, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς ἀγίας σου μονὰς, συνεγείρων καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ὥρισας κατὰ τὰς ἀγίας σου καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας. Οὐκ ἔστιν οὖν, Κύριε, τοῖς δούλοις σου θάνατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σὲ τὸν Θεὸν ἐκδημούντων, ἀλλὰ μετástασις λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα, καὶ θυμηδέστερα, καὶ ἀνάπαυσις, καὶ χαρὰ. Εἶδὲ καὶ τι ἡμάρτομεν εἰς σέ, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς· διότι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ἢ ἡ ζωὴ αὐτοῦ, εἰμὴ μόνος σὺ ὁ ἐπὶ γῆς φανεῖς ἀναμάρτητος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς καὶ τοῖς κινήμασι· καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι, ἡμᾶς δὲ τοὺς περιεστώτας εὐλόγησον, τέλος ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου, καὶ ἐλέους σπλάγγνα καὶ φιλοανθρωπίας διανοίγων ἡμῖν, ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ σου παρουσίᾳ· καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Θεός, ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασία, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρίσας ἀναμέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν μὲν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἐπὶ τῆς παρουσίας ἡμέρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν

σου ἐν ἔξομολογήσει, καὶ τὴν ἔσπερινὴν σοὶ λατρείαν προσαγαγεῖν· αὐτός, φιλόανθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὄσμὴν εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παρούσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιῆσαν νύκτα, εἰρηνικὴν· ἐνδυσον ἡμᾶς ὄπλα φωτός· ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντός πράγματος ἐν σιότει διαπορευομένου, καὶ δὸς ἡμῖν τὸν ἕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῆ ἀσθενείᾳ ἡμῖν ἔδωρῆσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα, καὶ ἐπὶ ταῖς κοιταῖς ἡμῶν καταλυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυκτὶ τοῦ παναγίου ὀνόματός σου· καὶ τῆ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστώμεν πρὸς δαξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἱκεσίας τῆ σῆ εὐσπλαγγνίᾳ προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν, καὶ παντός τοῦ λαοῦ σου· ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

Ὁ Διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. κτλ.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἔσπερινὴν. κτλ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοῦς, καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιθε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γὰρ

τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ Κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυ-
τῶν ἔκλιναν κεφαλὰς, τοὺς δὲ ἑαυτῶν ὑπέταξαν αὐχένας,
οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν
περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπειδεχόμενοι σωτηρίαν·
οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν
ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντός ἐχθροῦ,
ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας, καὶ διαλογισμῶν μα-
ταιῶν, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶτα ἐκφωνεῖ.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδο-
ξασμένον, τοῦ Πατρός. κτλ.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα, τοῦ Στίχου. Ἦχος γ'.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφανῶς αἱ γλώσσαι γεγό-
νασιν· Ἰουδαῖοι γάρ, ἐξ ὧν κατὰ σάρκα Χριστός, ἀ-
πιστία νοσήσαντες, θεϊκῆς ἐξέπεσον χάριτος, καὶ τῷ θεῷ
φωτὸς οἱ ἐξ ἔθνων ἠξιώθημεν, στηριχθέντες τοῖς λόγοις
τῶν Μαθητῶν, φθεγγομένων τὴν δόξαν τοῦ εὐεργέτου τῶν
ὄλων Θεοῦ· μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν ταῖς γόνασι κλίναν-
τες, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι στηρι-
χθέντες, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.

Νῦν τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἐκκέ-
χυται· Ἀποστόλων γάρ χορείας ἀρχάμενον, ἐξ αὐ-
τῶν κατὰ μέθεξιν, τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφήπλωσε, καὶ
πιστοῦται αὐτοῦ τὴν κραταιὰν ἐπιφοίτησιν, ἐν πυρίνω
τῷ εἶδει τοῖς Μαθηταῖς διανέμον τὰς γλώσσας, εἰς ὑμνω-
δίαν, καὶ δόξαν Θεοῦ· διὸ τὰς καρδίας νοερῶς ἐλλαμπό-
μενοι, ἐν πίστει στηριχθέντες τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, δυσωποῦ-
μεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μὴ ἀπόρριψῆς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Τῦν περιβάλλονται κράτος, οἱ Χριστοῦ ἀφ' ὕψους Ἀπό-
στολοι· ἐγκαινίζει γάρ αὐτοὺς ὁ Παράκλητος, ἐν αὐ-
τοῖς καινίζόμενος, μυστικῇ καινότητι γνώσεως· ἦν ταῖς
ξέναις φωναῖς, καὶ ὑψηγόροις κηρύττοντες, τὴν αἰδίου φύ-
σιν τε καὶ ἀπλήν, τρισυπόστατον σέβειν τοῦ εὐεργέτου τῶν

ὄλων Θεοῦ, ἡμᾶς ἐκδιδάσκουσι. Διὸ φωτισθέντες τοῖς ἐκείνων διδάγμασι, Πατέρα προσκυνήσωμεν, σὺν Υἱῷ, καὶ Πνεύματι, δυσωποῦντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε λαοί, τὴν τρισυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν ἁγίῳ Πνεύματι. Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱὸν, συναϊδίον, καὶ σύνθρονον, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον· μία δύναμις, μία οὐσία, μία Θεότης, ἣν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν: Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ, συνεργεία τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἅγιος ἰσχυρὸς, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ. Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαύμενον, Τριάς ἁγία δόξα σοι.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις· Τρισάγιον· καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἐκ γ'.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν οὕτως.

Ο ἐκ τῶν πατρικῶν κολπῶν κενώσας ἑαυτὸν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπίνην προσλαβόμενος φύσιν, καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὐθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό, τε θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμοδοξον, καὶ συναϊδίον Πνεῦμα καταπέμφας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτοὺς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, πανευφήμων, Θεοκηρύκων, καὶ Πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς παράκλησιν ἀσθενῶν, χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων,

ΚΑΙ ΕΠΗΡΕΑΖΟΝΤΩΝ.

Εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς, καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ: Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· τὸ: Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· τὸ: Κύριος, φωτισμός μου, καὶ σωτὴρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; τὸ: Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν· τὸν Ν'. εἶτα, Μὴ καταπιστεύσῃς με. Δέξαι μου τὴν δέησιν· καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία.

Εἶτα τὸν παρόντα Κανόνα.

Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον· εἰς τοὺς Ἀσώματους· εἰς τοὺς Ἀποστόλους· καὶ εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους.

Ῥῆδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Ο ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου καὶ Κύριος, ἡ τῶν πιστῶν βοήθεια, τάχυνον ῥῦσαί με, τοῦ παρόντος κινδύνου, ὁ δοῦλός σου βοᾶ σοι, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ο τὴν ἡμῶν μόνος γνώσκων ἀσθένειαν, ἐκ τῆς παρήσης θλίψεως, καὶ τοῦ συνέχοντος ὀλεθρίου προφθιάσας, ἐξάρπασον καὶ σῶσον, Σῶτερ τὸν δοῦλόν σου. Δόξα.

Αγγελικαὶ τάξεις αὐτῶν Δυνάμεων, σὺν Ἀποστόλοις, Μάρτυσι, καθικετεύσατε, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, κινδύνου βαρυτάτου, ῥῦσαι τὸν δοῦλον αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η τῶν πιστῶν καταφυγὴ αἰεπάρθενε, ἡ κραταῖα βοήθεια ἡμῶν τῶν δούλων σου, τῆς παρούσης ἀνάγκης, τὸν δοῦλόν σου πρεσβείαις, λύτρωσαι Δέσποινα.

Ῥῆδὴ γ'. Στερέωσον ὑμᾶς.

Ως παῖλαι Ἰακῶβ τὸν σὸν θερράποντα, ἐρρῦσω τῆς τοῦ Ἡσαῦ βασικανίας, οὕτω ῥῦσαι τὸν οἰκέτην σου, τῆς παρουσίας ἀνάγκης ὡς φιλάνθρωπος.

Φιλάνθρωπε Σωτήρ ἐπικαλοῦμαι σε, ἐν θλίψει ὑπάρχων
καὶ ἀθυμία, μὴ παρίδῃς με τὸν δοῦλόν σου, ἀλλὰ
σπεῦσον καὶ ῥῦσαι με ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα.

Ο μόνος ἀγαθός, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος, ὁ μόνος οἰκτιρ-
μων καὶ ἐλεήμων, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων σου, τὸν
σὸν δοῦλον, οἰκτείρας ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ἂν ἔτεκες Ἁγνή, Θεὸν ἰκέτευε, σὺν πᾶσιν Ἀγγέλοις
καὶ Ἀποστόλοις, σὺν Προφήταις τε καὶ Μάρτυσιν,
ἐκ κινδύνων τὸν δοῦλόν σου λυτρώσασθαι.

Εἶθ' οὕτω τὸν Εἰρμόν.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀ-
μαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον εἰς τὰς καρ-
δίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς μνημονεὺει τὸν ἀσθενῆ. Εἶτα,

Πρεσβεία θερμῇ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πη-
γῇ τῆ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι: Θεο-
τόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡ-
μᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ῥαδίη δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τῆ λαίλαπι, τῶν κινδύνων δεινῶς ῥιπιζόμενον, τὸν σὸν
δοῦλον Δέσποτα, καὶ τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, νῦν
κλυδωνιζόμενον, πρὸς γαληνότατον ὄρμον καθοδήγησον.

Οὐ θλίβοντες τὸν σὸν δοῦλον, Χριστέ, ἐπληθύνθησαν, καὶ
γλῶσσαν ἠκόνησαν, καθάπερ δίστομον μάχαιραν· ἴδε
οὖν φιλάθρωπε, καὶ ἐξ ἀδίκου θανάτου τὸν σὸν δοῦλον
λύτρωσαι.

Δόξα.

Αρχάγγελοι, Ἐξουσίαι, Δυναμίεις, καὶ Ἄγγελοι, Ἀπό-
στολοι, Μάρτυρες, Ὅσιοι, Προφῆται, καὶ Δίκαιοι, πάν-
τες δυσωπήσατε, ὑπὲρ τοῦ νῦν παναθλίως κινδυνεύοντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, τῶν ἀνθρώπων ἐτοιμῇ βοήθεια, τὰ ἄγρια
κύματα, τῶν πειρασμῶν καταπραΰνον, καὶ τὸν ἐν τῇ
σκέπη σου, καταφεύγοντα ἴασαι δοῦλόν σου Δέσποινα.

Ῥῆδὴ ε΄. Ὁ φωτὸς χορηγός.

Ο Ἐξεκίου ποτὲ, ἀποπληρώσας τὰς εὐχὰς Κύριε, καὶ τὴν ἐμὴν πλήρωσον ἐν τάχει, ὁ μόνος ἀγαθός, καὶ σῶσον τὸν δοῦλόν σου ἐκ πάσης κακώσεως.

Ο δὲ Ἀγγέλου χειρὸς, τὸν Κορυφαῖον Μαθητὴν Κύριε, ἐκ φυλακῆς θείᾳ δυναστείᾳ ποτὲ ἐξαγαγών, ρῦσαι τὸν δοῦλόν σου δεινῶς κινδυνεύοντα. Δόξα.

Α γγελικαὶ στρατιαί, τῶν Ἀποστόλων Προφητῶν δῆμόσ τε, πανευκλεῶν Μαρτύρων, Ὁσίων, ὑπὲρ τοῦ ἐν δεινοῖς ὑπάρχοντος, ἅμα πρεσβεῖαν ποιήσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μ ἠτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τάχυνον ρῦσαι τὸν πιστὸν δοῦλόν σου, τοῦ χαλεποῦ καὶ δεινοῦ κινδύνου, τοῦ νῦν ἐπελθόντος, ἵνα σε δοξάζῃ καρδίᾳ καὶ στόματι.

Ῥῆδὴ ε΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ο κητῶας γαστρός λυτρωσάμενος, πάλαι τὸν Προφήτην σου Δέσποτα Κύριε, τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζῃ σε.

Δ ανιῆλ ὡς ἐρρύσω λεόντων Χριστέ, ρῦσαι πονηρῶν ἐξ ἀνθρώπων νυνὶ καὶ ἐμὲ, τὸν σὸν οἰκέτην Δέσποτα, καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου ἀνάγαγε. Δόξα.

Κ ινδυνεύοντα σῶσον τὸν δοῦλόν σου, Σῶτερ, τῶν ἀγίων Ἀγγέλων δεήσεις, τῶν Προφητῶν, Μαρτύρων τε, καὶ σοφῶν Μαθητῶν σου ἐντεύξεις. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μ ῆ παρίδης δεινῶς χειμαζόμενον, καὶ ἐξαπορούμενον Κόρη τὸν δοῦλόν σου ἄλλὰ συνήθως λύτρωσαι, προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου Ἀχραντε.

Καὶ τὸν Εἰρμόν.

Ε ἢν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγχίας σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Εἰθ' οὕτω μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ.

Εἶτα λέγει τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Τ ῆ Θεοτόκω ἐπτενωῶ νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες

ἐκ βάρους ψυχῆς : Δέσποινα βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα. Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Ως παῖλαι τοὺς τρεῖς, ἐκ καμίνου τοῦ πυρός Παῖδας ἐρρύσω, ρῦσαι Οἰκτίρμον τὸν οἰκέτην σου, ὡς ἀγαθὸς δυσωποῦμέν σε, τῆς ἐπερχομένης ἀνάγκης, καὶ τῆς φλογώσεως Δέσποτα, τῶν ἀνυποίσεων πειρασμῶν, ὅπως δοξάζῃ σε.

Ο μόνος εἰδὼς, τὴν ἀσθένειαν Χριστέ τὴν ἀνθρωπίνην, ὃ ὑποδείξας ἐν ταῖς θλίψεσι, τὰς παρακλήσεις φιλάθρωπε, ρῦσαι τοῦ παρόντος κινδύνου, καὶ τὸν οἰκέτην σου ψάλλοντα : Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Αγγέλων πληθὺς, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Μαρτύρων Θεῶν, καὶ Προπατόρων Θεῶς σύλλογος, τὸν ἀγαθὸν δυσωπήσατε, νῦν τὸν κοπετὸν μετασρέψαι, εἰς χαρὰν τοῦ κραυγάζοντος : Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μόνη ἐλπίς, καὶ βοήθεια πιστῶν Θεογεννητορ, σπεῦσον βοήθει τῷ οἰκέτῃ σου, χειμαζομένῳ ταῖς θλίψεσι πάντοθεν, καὶ ἠπορημένῳ, καὶ ἐν ὀδύνῃ ὑπάρχοντι, καὶ καταφεύγοντι εἰς σέ, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Παύλου καὶ Σύλα τὰς εὐχὰς ὡς ἐδέξω, καὶ δεσμῶν τούτους ἐρρύσω· καὶ ἡμῶν Ἐλεῆμον, τῶν ἀναξίων νυνὶ, βρώντων τὰς φωνὰς ἐπάκουσον, καὶ ρῦσαι τὸν σὸν δούλον, φθορᾶς τε καὶ θανάτου.

Μὴ ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, τοῦ οἰκέτου σου Χριστέ τὸ πρόσωπόν σου, ἔτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου Σωτήρ, καὶ ρῦσαι τῆ παρόντος κλιδωνος, δι' ἡμῶν βοᾶ σοι ὁ δούλός σου οἰκτίρμον. Δόξα.

Ταῖς ἰκεσίαις ὁ Θεὸς, τῶν αὐτῶν Λειτουργῶν καὶ Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων χορείας, καὶ ἱερῶν Προφητῶν, Ο'σίων, Δικαίων ἀπάντων τε, ρῦσαι τὸν σὸν δούλον, τοῦ χαλεποῦ κινδύνου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταφυγή Χριστιανῶν, βοηθὲ τῶν ἐν δεινοῖς χειμαζομένων, Παναγία Παρθένε, μὴ ὑπερίδῃς τὸν σὸν οἰκίτην κινδύνου ποντοῦμενον, καὶ τῇ κραταιᾷ σου προσφεύγοντα νῦν σκέπη.

Ὡδὴ Δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὰ λυπηρὰ τοῦ σοῦ δούλου, τοῦ παρόντος κινδύνου, τὴν ζάλην τὴν πολλὴν καὶ χαλεπὴν, μεταποίησον Δέσποτα, καὶ μετάρτρεψον τούτου τὸ πένθος εἰς χαρὰν διηνεκῆ, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, ἀπαύστως μεγαλύνῃ σε.

Σοῦ τὴν πολλὴν εὐσπλαγγίαν, μὴ νικήσῃ οἰκτίρμον, τὸ πλῆθος τῶν ἀμέτρων μου κακῶν· ἀλλὰ συνήθει ἔλεει σου, δι' ἡμῶν σοι κραυγάζει ὁ δούλός σου· Σῶσον, καὶ ῥῦσαι με Χριστέ, ἀπὸ βλάβης παντοίας, ὁ μόνος πολυέλεος.

Δόξα.

Φεῖσαι μου Κύριε, φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ· μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς με, δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἢ σέ κυφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Μαρτύρων σύλλογος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπεραγία Παρθένε, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, λειτουργῶν καὶ ἀγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Μαρτύρων, καὶ Ὁσίων ἀπάντων, τὸν μόνον ὑπεράγαθον Θεὸν ἐκδυσωπήσατε, ῥυθῆναι κακώσεως τὸν δούλόν σου.

Εἶθ' οὕτως, Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς. Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί. Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ.

Εἶτα μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ· καὶ λαμβάνων θρυαλλίδα συναλείφει αὐτὸν, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Πάτερ ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτροῦμενον, ἴασαι καὶ τὸν δούλόν σου (τὸν δεῖνα), ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτὸν ψυχικῆς τε, καὶ σωματικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ζωοποίησον αὐτόν, κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον, ὅπως, τὴν ὀφειλομένην σοι εὐχα-

ριστίαν καὶ προσκύνησιν, ἐν ἀγαθοεργίαις ἀποπληροῖ·
 πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν
 Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν
 Ἀγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
 πέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΑΣΘΕΝΗ,

ΚΑΙ ΜΗ ΥΠΝΟΥΝΤΑ,

Η ΩΣ ΛΕΓΕΤΑΙ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ΕΠΤΑ ΠΑΙΔΩΝ.

Ὁ Θεός, ὁ μέγας, καὶ αἰνετός, καὶ ἀκατάληπτος, καὶ
 ἀνευδιήγητος, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον τῇ χειρὶ σου,
 κοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ σῆ τιμῆσας αὐ-
 τόν, Ἰησοῦ Χριστέ, τὸ ἐπιπόθητον ὄνομα, σὺν τῷ ἀνάρχῳ
 σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε
 Πνεύματι, ἐπιφάνηθι ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε), καὶ ἐ-
 πίσκεψαι αὐτὸν ψυχῇ καὶ σώματι, δυσωπούμενος ὑπὸ
 τῆς πανευδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθέ-
 νου Μαρίας· τῶν ἁγίων ἐπουρανίων Δυναμέων ἀσωμάτων·
 τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτι-
 στοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀ-
 ποστόλων· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρ-
 χῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ μεγά-
 λου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσό-
 μου· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίῳ, καὶ Κυρίλ-
 λου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Τριμυθέντος τῶν
 Θαυματουργῶν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν· τῶν ἁγίων
 Ἀποστόλου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιάκονου Στεφάνου.
 τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων, Γεωργίου τοῦ
 Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τῷ

Στρατηλάτου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου, Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, Ὀνουφρίου, Ἀρσενίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, καὶ πάντων τῶν Ὀσίων· τῶν ἁγίων καὶ ἰαματικῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολαίου, Σαμφῶν καὶ Διομηδούς, Θαλελαίου καὶ Γρύφωνος, καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· καὶ δὸς αὐτῷ ὕπνον ἀνέσεως, ὕπνον σωματικὸν ὑγείας, καὶ σωτηρίας, καὶ ζωῆς, καὶ ῥῶσιν ψυχῆς καὶ σώματος· καὶ ὡς ἐπεσκέψω ποτὲ Ἀβιμέλεχ τὸν Δεράποντά σου ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγρίππα, καὶ ἔδωκας αὐτῷ ὕπνον παραμυθίας, τοῦ μὴ ἰδεῖν τὴν πτώσιν Ἱερουσαλήμ, καὶ τοῦτον κοιμίσας ὕπνον Δρεπτικόν, καὶ πάλιν τοῦτον ἀναστήσας ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπή, εἰς δόξαν τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἁγίους σου ἐνδόξους ἑπτὰ Παῖδας, ὁμολογητὰς καὶ μάρτυρας τῆς σῆς ἐπιφανείας ἀναδείξας, ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίου τοῦ βασιλέως καὶ ἀποστάτου, καὶ τούτους κοιμίσας ἐν τῷ σπηλαίῳ ἔτη τριακόσια ἑβδομήκοντα δύο, ὡσεὶ βρέφη θαλάποντα ἐν τῇ νηδυῖ τῆς αὐτῶν μητρὸς, καὶ μηδὲν ὑπομείναντα φθοράν, εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ εἰς ἔνδειξιν καὶ βεβαίωσιν ἡμῶν τῆς παλιγγενεσίας, καὶ ἀναστάσεως πάντων· Αὐτὸς, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν δοῦλόν σου (τόν δε), καὶ δώρησαι αὐτῷ ὑγείαν, ῥῶσιν, καὶ εὐρωστίαν διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅτι παρὰ σοῦ ἐστὶ πᾶσα δόσις ἀγαθῆ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἰατρός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΨΥΧΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σὺ τό· Κύριε ἐλέησον εἶ· γ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ· καὶ τοὺς παρόντας Ψαλμοὺς. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου. Κύριε εἰσαίκουσον τῆς προσευχῆς μου. Εἶτα τὸν Ν'. καὶ τὸν παρόντα Κανόνα, Ἦχος πλ. β'.

Ῥωδὴ α'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ.

Δεῦτε συνάχθητε πάντες οἱ εὐσεβῶς, ἐν τῷ βίῳ ζήσαντες, καὶ θρηνήσατε ψυχὴν, ξενωθείσαν δόξης τῆ Θεῶ, καὶ δουλεύσασάν αἰσχροῖς δαίμοσι πάσῃ σπουδῇ.

Τανῦν ὁ χρόνος μου ἅπας ὁ τῆς ζωῆς, ὡς καπνὸς παρέδραμε, καὶ παρέστησαν λοιπὸν, Ἄγγελοι πεμφθέντες ἐκ Θεοῦ, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν ζητῶντες ἀσυμπαθῶς.

Δόξα.

Γ'δοῦ ἐφέστηκεν ὄχλος τῶν πονηρῶν, πνευμάτων κατέχοντες, τῶν ἐμῶν ἀμαρτιῶν, ἐγγραφαίς, καὶ κράζουσι σφοδρῶς, ἐκζητοῦντες ἀναιδῶς τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δαιπὸν πρὸς τίνα βοήσω; τίς μου κλαυθμὸν, ἐξ ὀδύνης δέξεται, καὶ καρδίας στεναγμὸν; εἰμὴ σὺ πανάχραντε Ἄγνη, ἢ ἐλπίς Χριστιανῶν, καὶ πάντων ἀμαρτωλῶν.

Ῥωδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Καλοὶ μου φίλοι καὶ γνωστοὶ, ἵνα τί οὐ θρηνεῖτε; ἵνα τί οὐ πενθεῖτε τὸν ποτὲ ἀγαπητὸν, καὶ φίλον καὶ ἀδελφόν, νῦν δὲ ξένον, καὶ Θεοῦ καὶ πάντων ὑμῶν;

Α'γαπητοὶ μου ἀδελφοὶ, τὰς ἐμαῖς καθορῶντες, πράξεις ἐλεγχομένας, ἐν τῇ στάθμῃ τοῦ ζυγοῦ, Χριστὸν τὸν πάντων Θεόν, δυσωπεῖτε ἵλεων γενέσθαι μοι.

Δόξα.

Μνησθέντες μου ἀγαπητοί, τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλίας, τὸν Χριστὸν δυσωπεῖτε, ἐπιβλέψαι ἐπ' ἐμέ τὸν δυστυχή, τῆς ζωῆς στερηθέντα καὶ βασανιζόμενον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κλῖνον τὸ οὖς σου ἐπ' ἐμοί, τοῦ Θεοῦ μου ἡ Μήτηρ, ἐκ τοῦ ὕψους τῆς δόξης, τῆς πολλῆς σου ἀγαθῆ· εἰσακουσον στεναγμῶν, τελευταίων, καὶ χειρά μοι ὄρεξον.

Ἐδῆ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Οἶμοι τὸν ἄσωτον! οἶμοι τὸν ἄθλιον! ὅτι χειρας ἐκτείνω πρὸς τοὺς ἐμούς φίλους τε, καὶ δαίμνα ἐξ ὀφθαλμῶν μου προχέω, ἀλλ' οὐδεὶς ὁ ἐλεῶν ἐμέ.

Α'γῶν ἐπέστη μοι, ψυχῆς πανόλεθρος, καὶ τὰ ὄμματα ῥέπων πρὸς τοὺς Θεοῦ φωτεινοὺς Ἀγγέλους, ἐκβοῶ: Μικρὸν εἰσατάε με ζῆν, ἀλλ' οὐδεὶς ὁ εἰσακούων μου.

Δόξα.

Ε'μέ πενήσατε, ἐμέ θρηνήσατε, τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι καὶ τῶν βροτῶν, πάντων οἱ φιλόχριστοι· ἀθλίως γάρ μου ἡ ψυχὴ, ἐκ τοῦ σώματος χωρίζεται.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα, Δέσποινα, ἄρτι ἐλέησον, ψυχὴν ἀπορουμένην καὶ πρὸς τὴν σὴν, σκέπην μόνην βλέπουσαν, καὶ μὴ παρίδης ἀγαθῆ, ἐκδοθῆναί με τοῖς δαίμοσι.

Ἐδῆ ε'. Τῷ Θεῷ φέγγει σου ἀγαθέ.

Φῶς νοητὸν λάμψον ἐπ' ἐμοί, ἴδω σε Χριστέ κἄν πρὸς βραχύ· οὐκ ἔτι γάρ σε θεάσομαι· νέφος γάρ δαιμόνων, ἀφνω ἐπῆλθέ μοι, καὶ σκότος τῶν αἰσχυρῶν με ἔργων καλύπτει με.

Σώζεσθε πάντες ἀγαπητοί, ἀσπλαγχοὶ φανέντες ἐπ' ἐμέ, τὸν δυστυχή καὶ πανάθλιον· πάντες γὰρ εἰ μίαν φωνὴν ἐφθέγγασθε, πρὸς τὸν ἐμὸν Δεσπότην, σκότους ἐρύψασθε.

Δόξα.

Σώζου ὁ μέγας ἄρχων Θεοῦ, Μιχαὴλ Ἀγγέλων ἀρχηγέ· οὐκ ἔτι γάρ σου τὸ ἅγιον ὄνομα καλέσω τῷ βοηθησαί μοι· σιγῶσι γάρ μου χεῖλη, καὶ γλῶσσα δέδεταί.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σώζου καὶ σὺ ἄχραντε ἀγνή, Μήτηρ τοῦ Χριστοῦ μου καὶ Θεοῦ· οὐκ ἔτι γὰρ τὴν εἰκόνα σε, ἐξ ἐμῶν πταισμάτων βλέπω ὁ ἄθλιος· ἐσθέσθη γὰρ τὸ φῶς μου, νῦξ δὲ μ' ἐκάλυψε. Ῥδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν, ἀδελφοί μου πρὸς ἐμὲ, καὶ προσηνῶς ἀκούσατε, ἐλεεινῶν ῥημάτων μικρὰν φθογγὴν, καὶ μὴ παρακῆσητε, καὶ μισθὸν ἐκ Κυρίου πάντες λήψεσθε.

Ιδοὺ νῦν χωρίζεται, μετ' ὀδύνης ἡ ψυχὴ, ἐκ τῆς δεινοῦ μεσώματος· μὴ οὖν τὸ σῶμά μου θάψητε ἐν τῇ γῇ· ἐτάσατε ἄταφον, ὅπως φάγωσι κύνες τὴν καρδίαν μου.

Δόξα.

Τί γάρ μοι τὸ ὄφελος, τὴν ψυχὴν ἐν φοβεροῖς, κολαστηρίοις σύρεσθαι, τὸ δὲ σῶμά μου ψάλλεσθαι ὑφ' ὑμῶν; οὐκ ἔστι γὰρ ἄξιον, ἀλλὰ σύραντες ἔξω κυσὶ ρίψατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ισως διερχόμενοι, ξένοι βλέποντες ὅσῳ, ὑπὸ κυνῶν συρόμενα, κατατυγένητες κράξουσιν ἐκ ψυχῆς· Βοήθησον Δέσποινα, τῇ ψυχῇ τοῦ ἀθλίου τούτου σώματος.

Ῥδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ιδοὺ σύραντες ἀπέσπασαν τοῦ σώματος, δεινῶς ἄφνω ἀθλίαν ψυχὴν, καὶ ἀπάγουσι πρὸς Κριτὴν φρικτὸν, καὶ φοβερόν· μνησθέντες μου οὖν ἀγαπητοί, τῆς πρὸς ὑμᾶς ὁμιλίας, μνεῖαν ποιεῖσθέ μου.

Ελεῖσατέ με Ἄγγελοι πανάγιοι, Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, καὶ λυτρώσασθε τελωνίων πάντων πονηρῶν· οὐκ ἔχω γὰρ ἔργον ἀγαθόν, ἀντισταθμίζειν τῷ ζυγῷ τῶν φαύλων πράξεων.

Δόξα.

Αν' ἐπανέλθητε πανάγιοί μου Ἄγγελοι, παραστῆναι βήματι Χριστοῦ, γόνυ κλίναντες, ἐν κλαυθμοῖς βοήσατε αὐτῷ· Ἐλέησον, πάντων Ποιητὰ, ἔργον χειρῶν σου ἀγαθῆ, καὶ μὴ ἀπώση ἐκ σοῦ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προσκυνήσαντες τὴν Δέσποιναν, καὶ ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δυσωπήσατε, ὅπως κλίνη γόνυ μεθ' ὑ-

μῶν, καὶ κάμψη πρὸς δέησιν αὐτῶ· Μήτηρ γὰρ οὕσα, καὶ τροφὸς εἰσακουσθήσεται .

ᾠδὴ ἡ· Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις .

Νῦν στενάξατε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀθλίῳ, καὶ συνδακρύσατε· ἦλθε γὰρ δεινὴ ἐκ τῶν ἄνω ἀπόφασις, χεῖράς μου δεθῆναι, καὶ πόδας ἐξωσθῆναι .

Α'σοχήσας ἐκ πάντων πρὸς σέ τὸν Φύλακα, τῆς ἀθλίας ζωῆς μου στενάζων κράζω πικρῶς: Ἴδε μου δεσμῶν αἰωνίων τὴν κάκωσιν, καὶ μὴ ἀποκάμης, ἵπέρ ἐμῆ πρεσβείων .

Δόξα .

Ε'πειδὴ ἐγενόμην δαίμοσιν ἔκδοτος, καὶ εἰς ἄδου πυθμῆνα βία κατάγουσιν, οἶδα ὅτι νῦν πάντες μου ἐπελάθοντο· σὺ δὲ μνήσθητί μου, ὦ Ἄγγελε Κυρίου .

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον .

Τοῦ Χριστοῦ μου ἡ Μήτηρ πῶς ἐπελάθου μου; πῶς οὐκ ἔκαμψας σπλάγχνα τῆ ἐκκενώσαντος, αἷμα ἐκ πλευρᾶς, ἵνα σῶση ἕς ἔπλασεν; οἴμοι! πῶς ἐκλείσθη τὰ σπλάγχνα τοῦ Χριστοῦ μου;

ᾠδὴ δ'· Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον .

Θεοῦ οὐκ ἔτι ἐγὼ μνηθήσομαι· οὐκ ἔνι γὰρ ἐν ἄδη μνημονεῖειν τὸν Κύριον· ἀλλὰ σιότει δεινῶς καλυπτόμενος, κάθημαι περιμένων τὴν ἐξανάστασιν, πάντων τῶν βροτῶν ἀνακριθεὶς, εἰς πῦρ βληθήσομαι .

Θεὸς οὐκ ἔτι ἐμοῦ μνησθήσεται, οὐδὲ πληθὺς Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων ὀμήγυρις, Προφητῶν Ἀποστόλων ὁ σύλλογος, πλήθη τε τῶν Μαρτύρων, πάντων Δικαίων τε· ὁ μόνος οὖν ἀντλήσω τὰ κακὰ, ἅπερ συνέλεξα .

Δόξα .

Θρηνήσατέ με νῦν καὶ πενήθησατε, ἄδου πυθμὴν καὶ ἄβυσσος, καὶ σκωληξ καὶ τάρταρος· αἱ κολάσεις ἔν πασαι σενάξατε· ὁ μόνος γὰρ ἐγὼ ὁ ἄθλιος, ἦχθην εἰς ὑμᾶς, παραδοθεὶς τοῦ τιμωρεῖσθαι πικρῶς .

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον .

Θεοῦ ἡ Μήτηρ βλέψον εἰς ἄβυσσον, ἴδε ψυχὴν βασιάνοις ἐκδοθεῖσαν κολάζεσθαι, καὶ τὰ γόνατα κλίνασα, δά-

κρυσον ἵνα ἐπικαμφθῆῖς σου ταῖς παρακλήσεσιν, ὁ τὸ αἷμα δούς ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀνακαλέσῃ με.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΙΣΕΩΝ

ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ,

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΠΩΣ ΔΕΙ ΘΑΠΤΕΙΝ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ.

Κεφάλαιον γά.

Ερώτησις.

Ἀπὸ ἀρχαίας ἐγχωρίου συνθεΐας θάπτονται λείψανα Ὁρθοδόξων εἰς τὰς κατὰ χώραν Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ζητῶ οὖν μαθεῖν, εἴ ἔστι τοῦτο ἀποκριμάτιστον.

Ἀπόκρισις.

Διαφορὰ μεγάλη ἐστὶ Ἐκκλησιῶν καθιερωθεισῶν διὰ Ἐγκαινίων, ἀνοιξίων, καὶ ἐνθρονισμοῦ, χρίσματί τε Μύρου ἁγίου, καὶ ἀποθέσει ἁγίων Λειψάνων Μαρτυρικῶν, καὶ τῶν μὴ οὕτως ἁγιασθεισῶν, καὶ εὐκτηριῶν τόπον ἐπεχουσῶν. Διὸ ἐν ἐκείναις μὲν, ἐν αἷς διηλονότι Μαρτυρικὰ Λείψανα τεθροναύριστα, καὶ ἁγίου Μύρου ἐμεσόλαβε χρίσμα, ἀνθρώπινον λείψανον οἰονδηποτοῦν οὐ ταφίσεται, κατὰ τὸ β'. Κεφ. τοῦ α'. Τίτλου, τοῦ βιβλίου τῶν Βασιλικῶν, τὸ λέγον: Μηδεὶς ἐν Ἐκκλησίᾳ θάπτετω νεκρὸν καὶ κατὰ τὸν ἔξωθεν αὐτοῦ κείμενον νόμον παλαιόν, τὸν λέγοντα: Οὐκ ἔξεστι θάπτειν τινὰ ἐν Ἐκκλησίᾳ, εἰ μὴ διηλονότι Μάρτυρος ἐκεῖσε σῶμα ἀπόκειται.

Εἰς δὲ τοὺς μὴ οὕτω καθιερωθέντας ἁγίους Οἴκους, εὐκτηρίους κατωνομασμένους, ἀκινδύνως ἐνταφιασθήσεται λείψανα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΕΙΣ ΚΟΣΜΙΚΟΥΣ.

Τελευτήσαντος τινὸς τῶν Ὁρθοδόξων, εὐθύς προσκαλεῖται παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτῆ ὁ Ἱερεὺς. Καὶ ἀπελθὼν ἕτος εἰς

Δημοσία Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσεῖο Τυπάλδων Ἰακωβάτων

τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ λείψανον κεῖται, καὶ βαλὼν Ἐπιτραχιλίον, καὶ ἐπὶ τὸν θυμιατὸν θυμίαμα, εὐλογεῖ συνήθως τὸν εὐλογητὸν Θεὸν, καὶ ἄρχονται οἱ συμπαρόντες τοῦ: Ἅγιος ὁ Θεός· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν·

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία· καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα,

Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τῆ δουλοῦ σου Σῶτερ ἀνάπαυσον· φυλάττων αὐτὴν εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρὰ σοῦ φιλόνηθροπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τῆ δουλοῦ σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις φιλόνηθρος. Δόξα.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ καταβάς εἰς ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τῆ δουλοῦ σου Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δουλοῦ σου.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δουλοῦ τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνθα οἱ Δίκαιοι ἀναπαύονται. Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ ἀμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος· αὐτὸς, Κύριε, ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δουλοῦ σου (τοῦ δε) ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθὲν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγα-

Θὸς καὶ φιλόνηθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτός ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου, ἀλήθεια.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κοιμημένων δούλου σου (τοῦ δε), Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ εἰ μὲν ἔτοιμα εἰσὶν ἅπαντα τὰ τοῦ Ἐξοδίου, εὐλογεῖ αὐτῆς ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἀρχόμεθα φαίλλειν τὸ: Ἅγιος ὁ Θεὸς, μετὰ φόβου, καὶ πάσης κατανύξεως· καὶ ἄραντες τὸ λείψανον ἀπερχόμεθα εἰς τὸν Ναόν, προπορευομένων τῶν Ἱερέων μετὰ λαμπάδων, καὶ τοῦ Διακόνου μετὰ θυμιατοῦ. Ὅταν δὲ ἔλθωσιν ἐν τῷ Ναῶ, τὸ μὲν λείψανον ἀποτίθεται ἐν τῷ Νάρθηκι, καὶ ἀρχονται τοῦ ἱ. Ψαλμοῦ.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοθηείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀυλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ: Ἀντιλήπτωρ μὲ εἶ, καὶ καταφυγή μὲ, ὁ Θεὸς μου, καὶ ἐλπιδὴ ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σιότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.

Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου· τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

Ὁὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μᾶστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ φυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα, καὶ δράκοντα.

Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτῆ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Καὶ μετὰ τοῦτο, γεγονωτέρα φωνῆ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Ἀλληλουῖα.

Καὶ ψάλλομεν τὴν πρώτην Στάσιν τοῦ Ἀμώμου εἰς Ἦχον πλ. β'. λέγοντες ἐν τῷ τέλει ἐκάστου Στίχου.

Ἀλληλουῖα.

* **Μ**ακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου. Ἀλληλουῖα.

Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλη καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

Ὁὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

Σὺ ἐνετείλω ταῖς ἐντολαίς σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

Ὅφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

Τότε σὺ μὴ αἰσχυρθῷ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολαίς σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μή ἀπόσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.

Εὐλογητός εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχῆσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου.

Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐν τοῦ νόμου σου.

Πάροικος ἐγὼ εἶμι ἐν τῇ γῆ, μή ἀποκρυφῆς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

✠ Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματα σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάιβον· ὁ δὲ δούλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαί μου τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχίσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

✠ Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

Ὁδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου Κύριε, μὴ με κατασχύνης.

Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνησὼ τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

✠ Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.

Περίελε τὸν ὄνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριο σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Καὶ ἀποκριθῆσομαι, τοῖς ὄνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ περιέλης ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφῆδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.

Καὶ φυλαίξω τὸν νόμον σου διαπαντός εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολαῖς σε ἐξεζήτησα.

Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἠσχυρόμην.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σε, ἃς ἠγάπησα σφόδρα.

Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὧν ἐπήλπισάς με.

Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐζήσέ με.

Ἵπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα· ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

✠ Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου.

Ἐμνήσθην ἐν νυκτί τοῦ ὀνόματός σε Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Μερίς μου εἶ Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σε.

Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σε, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

Ἦτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολαῖς σου.

Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

* Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

Τοῦ ἐλέους σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με.

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σε Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.

Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν διδάξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

Χρηστὸς εἶ σύ Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων· ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν· ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Ἄγαθόν μοι, ὅτι ἐταπεινώσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Ἄγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου. Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Διάκονος.

Ἐ"τι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐ"τι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται. Τὰ ἐλέη τῆ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστοῦ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀναπαυσις.

Καὶ μετὰ τῆτο ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας στάσεως, εἰς

Ἦχον πλ. ἀ λέγοντες ἐν ἐκάστῳ Στίχῳ.

Ἐλέησον τὸν δούλον σου.

* **Α**ί χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολαίς σου.

Ἐλέησον τὸν δούλόν σου.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐγνων Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεῖα ἔταπεινώσας με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

Αἰσχυνηθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχίσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Γενηθήτω ἡ καρδιά μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνηθῶ.

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὄφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες: Πότε παρακαλέσεις με;

* Ὅτι ἐγενήθη ὡς ἄσκός ἐν πάχνη, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικνόντων με κρίσιν;

Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου Κύριε.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια, ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

Παραβραβύ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ· ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολαίς σου.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ ἕρανῳ.

Εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἢ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει.

Τῇ διατάξει σε διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δέλασά.

Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπολόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σε, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με. Μέση.

* Σὺ εἶμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἀμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

Πάσης συντελείας εἶδον πέρασ, πλατεῖα ἢ ἐντολή σου σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε· ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.

Ἐπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή ἐστιν.

Ἐπὲρ πάντα τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.

Ἐπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

* Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Δύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Ὁμιοσα, καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόσου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύρια σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσὶν.

✠ Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

Ἐπαίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

Ἐκδεξαι τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ, συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

* Καιρός τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπαΐζιον.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

Θαυμάστα τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

Ἡ δῆλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίης.

Τὸ στόμα μου ἠνοιξα, καὶ εἴλκυσσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν. Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις. κτλ.

Καὶ οὕτως ἀρχόμεθα τῆς τρίτης στάσεως, εἰς ἧχον γ' λέγοντες ἐν ἐκάστῳ Στίχῳ, Ἀλληλουῖα.

Στάσις Γ'.

* Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Ἀλληλουῖα.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Ἀύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.

Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σε οἱ ἐχθροί μου.

Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

* Νεώτερος ἐγὼ εἶμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὔροσάν με, αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

Προέφθασα ἐν ἁμαρτίᾳ, καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου.

* Τῆς φωνῆς μου ἀκουσον Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμά σου ζῆσόν με.

Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Ἐγγὺς εἶ σύ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

Καταρχαίς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Κρίνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.

Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί Κύριε· κατὰ τὸ κρίμά σου ζῆσόν με.

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με, καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου οὐκ ἐξέκλινα.

Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκίωμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολαίς σου ἠγάπησα· Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

* Ἀρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.

Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκυῖλα πολλά.

Ἀδικίαν ἐμίσησα, καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ τὰς ἐντολαίς σου ἠγάπησα.

Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

Ἐφύλαξα τὰς ἐντολαίς σου, καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου Κύριε.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Εἰσελθοὶ τὸ ἀξίωμαί μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥύσαι με.

Ἐξερεύξαιτο τὰ χεῖλή μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.

Φθέγγαίτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολαίς σου ἠρετισάμην.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί.

* Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Καὶ εὐθύς τὰ νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορὸς, εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν Παραδείσῃ· εὔρω καὶ γὰρ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγὼ εἰμι· ἀνακαλεσαί με Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ο παλάμη ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σε θεῖα τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με, ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Εἰκὼν εἰμί, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα Δέσποτα, καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγχνίᾳ· καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Οὐ τὸν ἀμνόν, τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέντες ὡσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω ἅγιοι, καὶ αἰδίδιον μετατεθέντες, τῆτον ἐκτενωῶς Μάρτυρες αἰτήσασθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Ανάπαυσον, ὁ Θεὸς τὸν δῆλόν σου, καὶ κατατάξον αὐτὸν ἐν Παραδείσῳ, ὅπερ χοροὶ τῶν Ἁγίων Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλαύψουσιν ὡς φωστῆρες· τὸν κεκοιμημένον δῆλόν σε ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῷ πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα, Τριαδικόν.

Τὸ τριλαμπές, τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες: Ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, ὁ συναναρχος Υἱὸς, καὶ Θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς, πίστει σοὶ λατρεύοντάς, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα εἰς πάντων σωτη-
ρίαν, δι' ἧς, γένος τῶν ἀνθρώπων εὔρατο τὴν σωτηρίαν·
διὰ σοῦ εὔροιμεν Παράδεισον, Θεοτόκε ἀγνή εὐλογημένη.
Ἀλληλοῦϊα, Ἀλληλοῦϊα, Ἀλληλοῦϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἐκ τρίτου. Εἶτα ὁ Διάκονος·

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως. Καὶ τὰ λοιπὰ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὰ παρόντα

Τροπάρια, Ἦχος πλ. Α'.

Ανάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ Δικαίων τὸν δούλόν σου,
καὶ τῆτον κατασινήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου καθὼς
γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐ-
τοῦ, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀ-
γνοίᾳ καὶ γνώσει, Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ Χριστέ ὁ Θεός,
υἱὸς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα τὸν Ν' καὶ τὸν Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἐῖτον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσι μέλος. Θεοφάνους.

Ἦδὴ Α'. Ἦχος πλ. Δ'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Εν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες,
δυσωποῦσί σε Χριστέ· ὃν ἐκ γῆς μετέστησας πισ-
τὸν, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶν μικτὸν, μέσον με τὸν
ἄνθρωπον ταπεινότητος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους ἐπλάσας·
διὸ, τὴν τοῦ δούλου σου ψυχὴν, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Τοῦ Παραδείσου πολίτην, καὶ γεωργὸν, κατ' ἀρχάς με
ἔταξας· παραβαίντα δὲ τὴν σὴν, ἐντολὴν ἐξώρισας·
διὸ, τὴν τοῦ δούλου σου ψυχὴν, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὐάν τοπριν, τὴν ἡμῶν προ-
μήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρὸς, σάρκα περιβάλ-
λεται· δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν Ἀγνή διελύσεν.

Ὡδὴ Γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνω τῆς νίκης κοσμηθέντες ἐκτενῶς, τῷ μεταξάντι πιστῶς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμέ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτὸν, κενώσας ὡς συμπαθῆς, καὶ ζητήσας, εὖρες καὶ διέσωσας.

Ρεόντων ἄστατον φθοράν, τὸν πρὸς σέ διαβάντα, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξίωσον Ἀγαθὲ, δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάνταγνε Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ Κύριε ὁ Θεός μου· ὁ ὑψώσας
» τὸ κέρας τῶν Πιστῶν σου Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας
» αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Ὁ Διάκονος. Ἐτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, κ. τ. λ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐμφώνησιν, Κάθισμα, Ἦχος πλ. Β'.

Αληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος, σικὰ καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστέ ὁ Θεός, τὸν μεταστάντα δοῦλόν σου ἀνάπαυσον, ὡς φιλόθρωπος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπης με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, μὴ καταπιστεύσης με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ὡδὴ Δ'. Χριστός μου δύναμις.

Σοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Αφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀξίωσον, τὸν πρὸς σέ μεταστάντα ἔνθα Χριστέ, τῶν εὐφραينوμένων ἐστίν, ἡ κατοικία καὶ φωνή, καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Υμνοῦντα πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, ὃν ἐκ γῆς
προσελάβου τέκνον φωτός, τοῦτον ἐργαζόμενος, τῆς
ἀμαρτίας τὴν ἀχλὺν, ἐκκαθαίρων Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν,
παρθενικὸν τόπον ἀγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ
Γακῶθ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

Ὡδὴ Ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ως ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης
οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξαμένῳ προσενεχθέν-
τες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν αἰεὶ βραβεύουσι.

Τῆς οὐρανοῦ διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων,
ἀξιώσον Κύριε, τὸν προκοιμηθέντα πιστὸν οἰκέτην
σου, παρέχων τῶν πταισμάτων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ομόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνε-
ξιχνίαστον πέλαγος, τὸν τελειωθέντα τῆς βασιλείας
τῆς σῆς, ἀξιώσον Οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ισχὺς καὶ ὑμνησις ὁ ἐκ σῆ, Δέσποινα τοῦ κόσμου γεννη-
θεῖς, καὶ σωτηρία ἐγένετο, τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν
τοῦ ἄδου πυλῶν, ῥυόμενος τοὺς πιστεῖ, σὲ μακαρίζοντας.

Ὡδὴ Σ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Σταυρῷ προσηλέμενος, τῶν Μαρτύρων τῆς χορῆς, πρὸς
σεαυτὸν συνήγαγες, μιμνημένος τὸ πάθος σε ἀγαθέ· διό
σου δεόμεθα, τὸν πρὸς σὲ μεταστάντα νῦν ἀνάπαυσον.

Αφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερῶς, κρῖναι τὸν
κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις εὐδόκησον λυτρωτὰ, φαι-
δρῶς ὑπαντῆσαί σοι, ὃν ἐκ γῆς προσελάβη πιστὸν δέσλόν σε.

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρίᾳ θεϊκῇ, πεπεδημένους
Δέσποτα, ὁ ἐξάγων τὸν δοῦλόν σου, τὸν πρὸς σὲ, πι-
στῶς ἐκδημήσαντα, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατασκηνώσον.

Θεοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐν-
τολήν τὴν ἐνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν,
ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τῆς θανάτου ἐκτινάξαντες.

Εἰρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψιμένην καθορῶν τῶν
 » πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου
 » προσδραμῶν, βοῶ σοι: Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
 » μου Πολυέλεε.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ, κ. τ. λ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Κοντάμιον, Ἦχος πλ. Δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ ὁ Θεὸς τὴν ψυ-
 χὴν τοῦ δούλου σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη,
 οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλά-
 σας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθη-
 μεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευ-
 σας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι: Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν
 ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον
 θρῆνον ποιῶντες ὧδὴν τό: Ἀλληλοῦια.

ᾠδὴ Ζ'. Ἀροσοβόλον μὲν τὴν κείμενον.

Λυτρωθέντες τῷ σῶ αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης
 παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι τὴν
 σῆν, σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγὴν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ
 τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θρασυόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχι-
 κιώτατε· τὸν ἐν πίστει δὲ κοιμηθέντα, πρόσδεξαι τῆ
 σῆ, ὑμνοῦντα καὶ λέγοντα Χριστέ: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,
 ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσήματι, θείῳ θαρ-
 χικιώτατε, τὸν μεταστάντα βασιλείας Δέσποτα τῆς
 σῆς, ἀξιώσον ψάλλειν σοι Σωτήρ: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ
 τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε, γέγονας, συλ-
 λαβοῦσα Θεὸν, τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύ-
 λας, καὶ μοχλοῦς συνθλάσαντα: ὅθεν σε Ἄγνη, ὑμνολο-
 γοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς Θεομήτορα.

Ῥηθὴ Η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι, τῷ τῆς νίκης σε-
φάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ, ἀθλοφόροι
κραυγάζοντες: Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστοὺς, καὶ πρὸς σὲ
τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηνῶς, ἀνα-
παύων ὡς εὐσπλαγχνος, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Νῦν ἐν γῆ τῶν πραέων πάντας ἀυλίζεσθαι, τοὺς προ-
κεκοιμημένους, Σῶτερ εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σὲ
δικαιώσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν πάντες σὲ Παμμακάριστε, τὴν τὸν Λό-
γον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς γεγο-
νότα γεννήσασαν· ὃν ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τῶν αἰῶνων.

Ῥηθὴ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ελπίς Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε, καὶ πρὸς τὴν σὴν
ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις
προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν, ἧς
τὸν μεταστάντα ἀγαθὴ πιστὸν ἀξιώσον.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστὲ
τὸν πίστει μεταστάντα εὐδόκησον, τὴν ἐν κόλποις
Ἀβραάμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων, τῆτῳ δωρούμενος,
καὶ τῆς αἰωνίου ἀξιῶν μακαριότητος.

Οὖν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὐσπλαγχνος, καὶ θελη-
τῆς ἐλέους εὐσπλαγχνίας ἢ ἄβυσσος, ὃν ἐκ τόπου
τούτου τῆς κακώσεως, καὶ σκιᾶς τοῦ θανάτου, Σῶτερ με-
τέστησας, ἔνθα καταλαμβάνει σὲ τὸ φῶς, τῆτον κατάταξον.

Θεοτοκίον.

Σινην ἁγίαν Ἀγνή γινώσκομεν, καὶ κιθωτὸν καὶ πλά-
κα σὲ τοῦ νόμου τῆς χάριτος· διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις
δεδώρηται, τοῖς δεδικαιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ σω-
ματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς πανάμωμε. Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέ-
» λων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. Διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε,

» ὠράθη βρότοις, Λόγος σεσαρκωμένος. "Ὀν μεγαλύνον-
» τες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. κ. τ. λ.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐπιφώνησιν, ἀρχόμεθα τῶν Ἰδιομελῶν.

Ἰωάννου Μοναχοῦ, Ἦχος Α΄.

Ποία τοῦ βίου τρυφή διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία
δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιαῶς
ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· μία ῥοπή,
καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. Ἄλλ' ἐν τῷ φωτὶ
Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠ-
ραιότητος, ὃν ἐξελέξω, ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος Β΄.

Οἶμοι, οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ χωριζομένη ἐκ τοῦ
σώματος! οἶμοι, τότε πόσα δακρύει, καὶ ἔχ' ὑπάρχει
ὁ ἐλεῶν αὐτήν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπου-
σα, ἀπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖ-
ρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Διὸ ἀγαπητοί
μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ
μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα,
καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Γ΄.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει
μετὰ θάνατον· οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνο-
δεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐ-
ξηφάνισται· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν: Τὸν με-
ταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐ-
φραينوμένων ἡ κατοικία.

Ἦχος Δ΄.

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια; ποῦ ἐστὶν ἡ
τῶν προσκαιρῶν φαντασία; ποῦ ἐστὶν ὁ χρυσὸς καὶ
ὁ ἄργυρος; ποῦ ἐστὶ τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα καὶ ὁ θό-
ρυβος; πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά. Ἄλλα
δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ: Κύριε, τῶν αἰωνίων
σου ἀγαθῶν ἀξίωσον, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν, ἀναπαύων
αὐτὸν ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

Ἦχος πλ. Α'.

Εμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος: Ἐγὼ εἶμι γῆ καὶ σποδός· καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον τὰ ὄσῳ τὰ γεγυμνωμένα, καὶ εἶπον: Ἄρα τίς ἐστι βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης, ἢ πλούσιος, ἢ πένης, ἢ δίκαιος, ἢ ἀμαρτωλός; Ἄλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου.

Ἦχος πλ. Β'.

Αρχή μοι καὶ ὑπόστασις τὸ πλαστοουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουλευθεῖς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς με ζῶον συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῶ ἐμπνεύσει. Διὸ Χριστέ τὸν δοῦλόν σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἦχος Βαρύς.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, πλαστοουργήσας κατ' ἀρχαίς τὸν ἄνθρωπον, ἐν Παραδείσῳ τέθεικας κατάρχειν σου τῶν κτισμάτων· φθόνῳ δὲ διαβόλου ἀπατηθεῖς, τῆς βρώσεως μετέσχε, τῶν ἐντολῶν σου παραβάτης γεγονώς· διὸ πάλιν εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιστρέφειν Κύριε, καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἦχος πλ. Δ'.

Θρηνῶ καὶ οὐδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἀμορφον, ἀδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος· ὦ τοῦ θανάτου! τί τὸ περὶ ἡμᾶς ταῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ, καὶ συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, μνήσθητι ἡμῶν Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πειθοῦντες. Μακάριοι οἱ πραεῖς.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Ἦχος πλ. Β'. Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες.

Ανηστὴν τοῦ Παραδείσου Χριστέ πολίτην, ἐπὶ Σταυροῦ σοὶ βοήσαντα, τό: Μνήσθητί μου, προαπειργάσω αὐτοῦ τῆς μετανοίας, ἀξιώσον καὶ με τὸν ἀνάξιον.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Ο ζῶης κυριεύων, καὶ τῆ θανάτου, ἐν ταῖς αὐλαῖς Ἁγίων ἀνάπαυσον, ὃν προσελάβη ἐκ τῶν προσκαίρων, βοῶντα: Μνήσθητί μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ο τῶν ψυχῶν δεσπόζων καὶ τῶν σωμάτων, οὗ ἐν τῇ χειρὶ ἡ πνοὴ ἡμῶν, τῶν θλιβομένων παραμυθία, ἀνάπαυσον ἐν χώρᾳ Δικαίων, ὃν μετέστησας δοῦλόν σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἐνεκεν δικαιοσύνης.

Χριστός σε ἀναπαύσει ἐν χώρᾳ ζώντων, καὶ πύλας Παραδείσου ἀνοίξει σοι, καὶ βασιλείας δείξει πολίτην, καὶ ἀφεσὶν σοι δώῃ, ὧν ἡμαρτες ἐν βίῳ φιλόχριστε.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ἡμᾶς.

Εξέλθωμεν καὶ ἴδωμεν ἐν τοῖς τάφοις, ὅτι γυμνά ὀστέα ὁ ἄνθρωπος, σικωλήκων θρῶμα καὶ δυσωδία, καὶ γινώμεν τίς ὁ πλοῦτος, τὸ κάλλος, ἡ ἰσχύς, καὶ ἡ εὐπρέπεια.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ανούσωμεν τί κρᾶζει ὁ παντοκράτωρ: Οὐαὶ οἱ ἐκζητοῦντες θεάσασθαι, τὴν φοβεράν ἡμέραν Κυρίου αὐτῆ γὰρ ἐστὶ σκότος· πυρὶ γὰρ δοκιμάσει τὰ σύμπαντα.

Δόξα.

Ανάρχω καὶ γεννήσει τε, καὶ προῶδω, Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμῶ τὸ συνεκλάμπον, Πατρί τε καὶ Υἱῷ Πνεῦμα ἁγίον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐκ μαζῶν σου γάλα βρῦεις Παρθένε; πῶς τρέφεις τὸν τροφέα τῆς κτίσεως; ὡς εἶδεν ὁ πηγιάσας ὕδωρ ἐκ πέτρας, τὰς φλέβας τῶν ὑδάτων, διψῶντι τῷ λαῷ, καθὼς γέγραπται.

Προκείμενον Ἦχος Γ΄.

Μακαρία ἡ ὁδός, ἣ πορευῆ σήμερον, ὅτι ἠτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως.

Στίχ. Πρὸς σέ Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ'. 13.

Αδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κοιμημένων, ἵνα μὴ λυπήσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον. Ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλουῖα. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Ε'. 24.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους: Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. Ὡς περὶ γὰρ ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ Υἱῷ ζωὴν ἐχειν ἐν ἑαυτῷ. Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν. Μὴ θαυμάζητε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ ἅπαντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκπορεύονται οἱ οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τῷ ἐμῷ, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός.

Ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐτι δέμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆ δαίτη τῆ Θεῶ.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆτων, λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων, ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς τυχῶν, τὴν Εὐχὴν. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, μεγαλοφώνως, πλησίον τοῦ λειψάνου ἀπελθὼν, ὡσαύτως καὶ οἱ συμπαρόντες Ἱερεῖς ἅπαντες.

Ἰστέον δὲ, ὅτι λεγομένης ἐκάστης Αἰτήσεως παρὰ τοῦ Διακόνου, ἐν ὧσιν λέγεται ἡ Αἴτησις παρ' αὐτοῦ, λέγει τὴν ἄνωθεν Εὐχὴν ἕκαστος τῶν Ἱερέων κατὰ τὴν τάξιν αὐτοῦ, μυστικῶς, πλησίον τοῦ λειψάνου, καὶ ἐκφωνεῖ. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις.

Νῦν δὲ παρὰ τοῦ πρώτου τῶν Ἱερέων, ἢ καὶ τοῦ Ἀρχιερέως λέγεται μεγαλοφώνως, ὡς ἄνωθεν εἴρηται. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς, καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος Β'.

Ὅτε ἐν τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν, δώμεν ἀδελφοὶ τῷ θανάτῳ, εὐχαριστοῦντες Θεῶ· οὗτος μὲν ἐξέλιπε τῆς συγγενείας αὐτοῦ, καὶ πρὸς τάφον ἐπέιγεται, οὐκ ἔτι φροντίζων, τὰ τῆς ματαιότητος, καὶ πολυμόχθου σαρκός· ποῦ νῦν συγγενεῖς τε καὶ φίλοι; ἄρτι χωριζόμεθα, ὄν περ, ἀναπαῦσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Ποῖος χωρισμὸς ὦ ἀδελφοί; ποῖος κοπετός, ποῖος θρήνος, ἐν τῇ παρουσίᾳ ῥοπῆ; δεῦτε οὖν ἀσπάσασθε τὸν πρὸ μικροῦ μεθ' ἡμῶν· παραδίδοται τάφῳ γὰρ, καλύπτεται λίθῳ, σκότει κατοικίζεται, νεκροῖς συνθάπτεται· πάντες συγγενεῖς τε καὶ φίλοι, ἄρτι χωριζόμεθα, ὄν περ, ἀναπαῦσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Αρτι ἡ τοῦ βίου πονηρὰ, λύεται πανήγυρις πάσα τῆς ματαιότητος· πνεῦμα γὰρ ἐξέλιπεν ἀπὸ σκηνώματος· ὁ πηλὸς μεμελάνωται, τὸ σκεῦος ἐρράγη, ἄφωνον, ἀναισθητον, νεκρόν, ἀκίνητον· ὄν περ παραπέμποντες τάφῳ, Κύριον εὐξώμεθα δοῦναι, εἰς αἰῶνας τῆτων τὴν ἀνάπαυσιν.

Οἷα ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐστίν, ἄνθος καὶ ἀτμίς τε καὶ δρόσος, ἑώθινη ἀληθῶς· δεῦτε οὖν κατιδῶμεν ἐπὶ τοὺς τάφους τρανῶς· ποῦ τὸ κάλλος τοῦ σώματος; καὶ ποῦ ἡ νεότης; ποῦ εἰσὶ τὰ ὄμματα καὶ ἡ μορφή τῆς σαρκός; πάντα ἐξηράνθη ὡς χόρτος, πάντα ἠφανίσθησαν· δεῦτε, τῷ Χριστῷ προσπέσωμεν ἐν δάκρυσιν.

Μέγας ὁ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς, μέγας στεναγμὸς καὶ ἀνάγκη, ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς· ἄδης καὶ ἀπώλεια, ἡ τῶν προσκαίρων ζωὴ, ἡ σικιὰ ἡ ἀνύπαρκτος, ὁ ὕπνος τῆς πλάνης, ὁ ἀκαιροφάνταστος, μόχθος τοῦ βίου τῆς γῆς· πόρρω ἐκφευξώμεθα κόσμου, ἅπαν τὸ ἀμάρτημα ἵνα, τὰ οὐράνια κληρονομήσωμεν.

Βλέποντες προκείμενον νεκρὸν, λόγον ἀναλάβωμεν πάντες, τῆς τελευταίας ροπῆς· οὗτος γὰρ παράγεται, ὡσπερ καπνὸς ἀπὸ γῆς, ὡσεὶ ἄνθος ἐξήνθησεν, ὡς χόρτος ἐτμήθη, ῥάκει σπαργανούμενος, γῆ καλυπτόμενος· ὃν περ ἀφανῆ λειοιπότες, τῷ Χριστῷ εὐξώμεθα δοῦναι, εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

Δεῦτε οἱ ἀπόγονοι Ἀδάμ, ἴδωμεν εἰς γῆν βεβλημένον τὸν κατ'εἰκόνα ἡμῶν, ὅλην τὴν εὐπρέπειαν ἀποβαλλόμενον, λελυμένον ἐν μνήματι, σαπρία σικωλήκων, σικότει δαπανώμενον, γῆ καλυπτόμενον· ὃν περ ἀφανῆ λειοιπότες, τῷ Χριστῷ εὐξώμεθα δοῦναι, εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

Οἷτε ἐκ τοῦ σώματος ψυχὴ, μέλλει μετὰ βίας ἀρπάζσθαι ὑπὸ Ἀγγέλων φρικτῶν, πάντων ἐπιλάθεται τῶν συγγενῶν καὶ γνωστῶν, καὶ φροντίζει τὰ μέλλοντα, κριτήρια στήναι, τὰ τῆς ματαιότητος, καὶ πολυμόχθου σαρκός. Δεῦτε τὸν Κριτὴν δυσωποῦντες, πάντες ἐπευξώμεθα, ἵνα συγχωρήσῃ Κύριος, ἃ ἔπραξεν.

Δεῦτε ἐν τῷ τάφῳ ἀδελφοί, βλέψωμεν τὴν τέφραν καὶ κόνιν, ἐξ ἧς ἐπλάσθημεν· ποῦ νῦν πορευόμεθα; τί δ' ἐγεγόναμεν; ποῖος πένης ἢ πλούσιος; ἢ ποῖος δεσπότης; ποῖος δὲ ἐλεύθερος; καὶ οὐχὶ πάντες σποδός; κάλλος τῆ προσώπου ἐσάπη, καὶ τὸ τῆς νεότητος ἅπαν, ἄνθος κατεμαίραμεν ὁ θάνατος.

Ο ὄντως ματαιότης καὶ φθορά, πάντα τὰ τοῦ βίου ἡδέα καὶ τὰ περιδοξα! πάντες γὰρ ἐκλείπομεν, πάντες θνηξόμεθα, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες, κριταὶ καὶ δυνάσται, πλούσιοι καὶ πένητες, καὶ πᾶσα φύσις βροτῶν· νῦν γὰρ οἱ ποτὲ ἐν τῷ βίῳ, τάφοις καταβέβληνται· οὓς περ ἀναπαῦσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Π πάντα τὰ τοῦ σώματος νυνὶ, ὄργανα ἀργὰ θεωρῶνται, τὰ πρὸ μικροῦ κινητὰ· πάντα ἀνενέργητα, νεκρὰ, ἀναίσθητα· ὀφθαλμοὶ γὰρ κατέδυσαν, ἐδέθησαν πόδες, χεῖρες ἡσυχάζουσι, καὶ ἀκοή σὺν αὐτοῖς, γλῶσσα τῆ σιγῆ συνεκλείσθη, τάφῳ παραδίδοται· ὄντως, ματαιότης πάντα τὰ ἀνθρώπινα!

Θεατοκίον.

Σ ὥξε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, Μήτηρ τοῦ ἀδύτου Ἡλίε, Θεογεννήτρια· αἴτησαι πρεσβείαις σου τὸν ὑπεράγαθον, ἀναπαῦσαι δεόμεθα, τὸν νῦν μεταστάντα, ἔνθα ἀναπαύονται αἱ τῶν Δικαίων ψυχαί· θείων ἀγαθῶν κληρονόμον, δεῖξον ἐν αὐλαῖς τῶν Δικαίων, εἰς μνημόσυνον πανάμωμε αἰώνιον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ο ῥωντές με ἄφωνον καὶ ἄπνον προκείμενον, κλαύσατε πάντες ἐπ' ἐμοί, ἀδελφοὶ καὶ φίλοι, συγγενεῖς καὶ γνωστοί· τὴν γὰρ χθὲς ἡμέραν μεθ' ὑμῶν ἐλάλουν, καὶ ἄφνω ἐπῆλθέ μοι ἡ φοβερά ὥρα τοῦ θανάτου. Ἄλλὰ δεῦτε πάντες οἱ ποθούμενοί με, καὶ ἀσπίασθή με τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν· οὐκ ἔτι γὰρ μεθ' ὑμῶν πορεύσομαι, ἢ συλλαλήσω τοῦ λοιποῦ· εἰς Κριτὴν γὰρ ἀπέρχομαι, ἐνθα προσωποληψία οὐκ ἔστι· δοῦλος γὰρ καὶ δεσπότης ὁμοῦ παρίστανται, βασιλεὺς καὶ στρατιώτης, πλούσιος καὶ πένης ἐν ἀξιώματι ἴσω· ἕκαστος γὰρ ἐν τῶν ἰδίων ἔργων, ἢ δοξασθήσεται, ἢ αἰσχυνθήσεται. Ἄλλ' αἰτῶ πάντας καὶ δυσωπῶ, ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἐμοῦ προσεύξασθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἵνα μὴ καταταγῶ κατὰ τὰς ἀμαρτίας μου, εἰς τὸν τόπον τῆς βασάνου· ἀλλ' ἵνα με κατατάξῃ, ὅπου τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσεῖο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, Χριστέ καὶ τοῦ Προδρόμου σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, Ὀσίων, καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὸν κοιμηθέντα δοῦλον σου ἀνάπαυσον.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Μετὰ πνευμάτων δικαίων, καὶ τὰ λοιπὰ ἢ Αἴτησις παρὰ τοῦ Διακόνου, καὶ ἡ Εὐχή παρὰ τοῦ Ἱερέως. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Δόξα, καὶ νῦν, καὶ γίνεται ἀπόλυσις οὕτως.

Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δούλου αὐτοῦ ἐν σκληραῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ δικαίων συναριθμήσαι, ἡμᾶς δὲ ἐλεήσει, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος. Ἀμήν.

Αἰώνια σου ἡ μνήμη, ἀξιωμακάριστε καὶ αἰμίνηστε ἀδελφέ ἡμῶν. Ἐκ γ'.

Καὶ οὕτως ἄραντες τὸ λείψανον, ἀπερχόμεθα εἰς τὸν τάφον, ψάλλοντες τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τίθεται τὸ λείψανον ἐν τῷ μνήματι. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἄρας χοῦν μετὰ τοῦ πτύου σταυροειδῶς ἐπιρρίπτει ἐπάνω τοῦ λειψάνου, λέγων.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἐπιχέει ἐπὶ τῷ λειψάνῳ κανδήλαν, ἢ τὴν τέφραν τοῦ θυμιατηρίου. Καὶ οὕτω καλύπτουσιν ὡς σύνθητες τὸν τάφον, ἐπιλεγόμενων τῶν Τροπαρίων, Μετὰ πνευμάτων Δικαίων, καὶ τὰ ἕτερα ἅπαντα καὶ ἀπόλυσις.

Δόξα τῷ Θεῷ τῷ οὕτως οἰκονομήσαντι.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ τοιοῦτος Τύπος γίνεται καὶ εἰς κοιμηθεῖσας γυναῖκας καὶ εἰς παῖδας τῶν Ὁρθοδόξων, ἐναλλαττομένου μόνου τοῦ ὀνόματος, ἀπὸ τε ἀρσενικοῦ εἰς θηλυκόν, καὶ οὐκ ἕτερον.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΞΟΔΙΑΣΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΜΟΝΑΧΩΝ.

Ἐπειδὴν τις τῶν Μοναχῶν πρὸς Κύριον ἐκδημήσῃ, ἐπεὶ οὐ δεῖ λούεσθαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ ὀράσθαι ὅλως γυμνόν, ὁ εἰς τοῦτο τεταγμένος Μοναχὸς, ἀποσπογγίζει τὸ λείψανον μετὰ χλιαροῦ ὕδατος ἐν σπόγγῳ ποιῶν πρῶτον μετὰ τοῦ σπόγγου Σταυρὸν ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ τελευτήσαντος, ἐν τῷ στήθει, καὶ ἐν ταῖς χερσὶ, καὶ ἐν τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς γόνασι, καὶ πλέον οὐδὲν εἶθ' οὕτω φέρει καθαρὸν ἱμάτιον, καὶ ἐνδύει αὐτόν, πρότερον ἐκβληθέντος τοῦ παλαιοῦ, μηδαμῶς τὴν γύμνωσιν αὐτοῦ δεασάμενος· μετὰ δὲ τὸ ἐνδύσασθαι, περιβαίνει αὐτῷ τὸ Κουκούλιον, εἰ μεγάλοςχημὸς ἐστί, περιθεῖς τὴν Περικεφαλαίαν ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς, καὶ καταβιβάσας αὐτὴν μέχρι τοῦ πώγωνος, ὥστε μὴ ὀράσθαι τὸ πρόσωπον τοῦ λειψάνου. Ἐἵτα περιτίθησιν αὐτῷ τὸν Ἀνάλαβον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ, καὶ τὸ Παλλίον, καὶ περιζώννυσι λῶρον, καὶ ὑποδύει αὐτῷ σανδάλια καινὰ· εἵτα ἀπλοῦται ὁ Μανδύας αὐτοῦ πλαγίως καὶ ἀνακουφίσαντες τὸ λείψανον ἐκ τοῦ ψιαθίς, ἀπλοῦσιν αὐτὸν ὑποκάτω τοῦ λειψάνου, ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς· καὶ οὕτως ὁ ἐπὶ τῷ κηδεύειν τεταγμένος Μοναχὸς μετὰ μαχαίρας ἀποτεμῶν τὰ ἄκρα τοῦ Μανδύου, τὰ ἐν τοῖς δυοῖς πλαγίοις, εἵτα διχῆ τὸ πᾶν διελὼν, καὶ διατρίψας τὸν Μανδύαν κατὰ τὰ πλάγια ἄκρα, καὶ τὸ τοῦ εὐωνύμου μέρος, καὶ τὸ τοῦ δεξιῦ λωρίον εἰς ἄλληλα διαβιβάζων, καὶ συνδέων ἀμοιβαδὸν, ἀποτελεῖ Σταυροὺς τρεῖς, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἓνα πρὸς τὰ στήθη, καὶ ἕτερον πρὸς τοῖς γόνασι, καὶ τῷ ὑπολειφθέντι μέρει τῶν δύο λωρίων δεσμεῖ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

Καὶ μετὰ ταῦτα, προσκαλεῖται ὁ Ἐφημέριος· καὶ λαβὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ θυμίαμα ἐπὶ τὸν θυμιατὸν βαλὼν, εὐλογεῖ συνήθως· Καὶ οὕτως ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστί· καὶ τὰ συνήθη Τροπάρια, ἤγουν τὸ, Μετὰ πνευμάτων δικαίων, καὶ

τά λοιπά, ὁμοίως, καθὼς προεγράφησαν ἐν τῷ Ἐξοδιαστικῷ τῶν Κοσμικῶν· ἡ Αἴτησις παρὰ τοῦ Διακόνου, ἡ Εὐχή παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἄραντες οἱ Ἀδελφοὶ τὸ λείψανον, ἀποκομίζουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ εἰ μὲν Ἱερεὺς ἐστὶν ὁ ἐκδημήσας ἀδελφός, τίθεται τὸ τούτου λείψανον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἰ δὲ ἰδιώτης, ἐν τῷ Νάρθηκι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ καιρὸς τοῦ ᾄσαι τὸν ἐξοδιον ὕμνον ἐπὶ τὸν κείμενον, ἀπέρχεται ὁ κανδηλάπτης, καὶ κρούει τὰς βαρέας ἐπὶ τὸν σιδηροῦν, ποιῶν στάσεις τρεῖς· καὶ οὕτω συναγόνται πάντες οἱ Ἀδελφοί, οἷς διανέμει ὁ Σκευοφύλαξ κηρία ἡμμένα. Τοῦ δὲ Διακόνου τό: Εὐλόγησον Δέσποτα, ἐκφωνήσαντος· εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς. Εἶτα λέγομεν τὸν Ψαλμὸν: Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ ὑψίστου.

Ἄλληλουϊα, Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Μακάριος ὃν ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Τροπάρια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ βάθει σοφίας. κτλ. Δόξα, τὸ αὐτὸ πάλιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σ ἐ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Καὶ εὐθύς.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Ἄλληλουϊα. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Καὶ στιχολογεῖται ἡ πρώτη Στάσις τοῦ Ἀμώμου, ἕως τοῦ: Σὸς εἶμι. Εἰς δύο γὰρ Στάσεις ποιούμεν τοῦτον ἐνταῦθα· ἐν ἐκάστῳ δὲ τέλει Στίχου τῆς πρώτης Στάσεως ἐπιλέγομεν τό: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε. Ὅταν δὲ ἔλθωσιν εἰς τὸν τελευταῖον Στίχον, ἤγουν: Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου· ψάλλουσιν αὐτὸν, ἐκ γ'. Καὶ οὕτως ἡ Αἴτησις παρὰ τοῦ Διακόνου, ἡ Εὐχή μυστικῶς παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἡ Ἐκφώνησις. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας στάσεως, οὕτω: Τὰ

δικαιώματά σε ἐξεζήτησα. Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με· καὶ ἐν ἐκάστῳ τέλει Στίχου λέγομεν: Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με.

Ὅταν δὲ ἀρξώμεθα τοῦ: Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ· ψάλλομεν τὸν Ψαλμὸν τοῦτον εἰς Ἦχον γ'. εἰς δὲ τὸ τέλος ἐκάστου Στίχου ἐπιλέγομεν: Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου Κύριε, μνήσθητι τοῦ δούλου σου. Καὶ τὸν τελευταῖον Στίχον, ἤγουν: Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἐκ τρίτου. Καὶ εὐθύς τὰ Εὐλογητάρια, καὶ ἡ Αἰτήσις ὡσαύτως παρὰ τοῦ Διακόνου, καὶ ἡ Εὐχή, ὡς ἄνωθεν εἴρηται, παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Τροπάριον, Ἦχος πλ. α'.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ Δικαίων τὸν δούλόν σε.

Δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ Χριστέ ὁ Θεός.

Ταῦτα πάντα ἀκριβῶς εὐρήσεις ἐν τῷ τῶν Κοσμητῶν

Ἐξοδιαστικῷ, εἰς σελ. 407 - 408.

Μετὰ δὲ τὸ Θεοτοκίον, τὸν Ν'. καὶ οὕτως ἀρχόμεθα τῶν Ἀντιφώνων.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος α'.

Εν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς ἀπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται, κόσμου οὔσι τοῦ ματαιίου ἐκτός.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὡσπερ Πατρὶ, πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο ἄσωμεν, τῇ Τριάδι μονοκρατορίᾳ.

Εἶτα Στιχ. προσόμοια. Θεοφάνους. Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς, γλυκείας μεθέξεως, τὸν μεταστάντα ἀξίωσον, καὶ κατασκήνωσον, ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐν μοναῖς Ἁγίων σου, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι, τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου, παρορῶν αὐτοῦ τὰ πταίσματα, καὶ παρέχων αὐτῷ τὴν ἀνάπαυσιν.

Οὐδεὶς ἀναμάρτητος οὐδεὶς, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εἰ μὴ σὺ μόνε ἀθάνατε· διὸ τὸν δούλόν σου, ὡς Θεὸς

οἰκτιρμῶν, ἐν φωτὶ κατὰταξον, σὺν ταῖς χοροστασίαις Ἀγγέλων σου, τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου, ὑπερβαίνων ἀνομήματα, καὶ παρέχων αὐτῷ τὴν ἀνάπαυσιν.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα τὰ σά, Σῶτερ ἐπαγγέλματα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐ θεάεται, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ἀνέβη Δέσποτα· ὧν τῆς προσηνεστάτης μεθέξεως, τυχεῖν εὐδόκησον, τὸν πρὸς σέ μεταχωρήσαντα, καὶ παράσχου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Χριστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σὸν, τόκον Μητροπάρθενε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δοῦναι τῷ δούλῳ σου, τῷ σέ Θεοτόκον, εὐσεβῶς κηρύξαντι, καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσαντι, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων καὶ παιδρότητος, ἀξιῶσαι ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Εν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐμπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σέ Σωτήρ: Σῶσόν με σῆ ἐπιλάμψει.

Ελέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, καθ' ἐκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους τῆ μετανοεῖν σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιαζεῖν, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γὰρ ἐστίν, ὁμοῦσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Στιχ. προσόμοια, Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Ρύμην τοῦ θανάτου καὶ φθορᾶν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα· πᾶσι δὲ ἐπήγασας ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκρῶν ἐξανάστασιν, θνητοῖς ἐδωρήσω· ὅθεν σου δεόμεθα: Σῶτερ ἀνάπαυσον, πίσει τὸν πρὸς σέ μεταστάνα, καὶ τῆς ἀκηράτου σου δόξης, τοῦτον καταξίωσον φιλόανθρωπε.

Γνά τοὺς ἀνθρώπους κοινωνούς, θείας βασιλείας ἐργάση, σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἐκούσιον καταδεξάμενος· διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῆς σῆς εὐσπλαγγνίας, μέτοχον ἀνάδειξον, τῆς βασιλείας σου, πίσει τὸν πρὸς σέ μετα-

στάντα, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου καλλους, τοῦτον καταξίωσον φιλόνηρωπε.

Τρόμῳ τῷ φρικτῷ καὶ φοβερῷ, βήματι τῷ σῷ παρεξώτες. οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροί, ψῆφον ἀναμένουσι τὴν σὴν δικαίαν Σωτῆρ, καὶ τὴν θείαν ἐκδέχονται, δικαιοκρισίαν· τότε φεῖσαι Δέσποτα, Σῶτερ τοῦ δούλου σου, πίστει τοῦ πρὸς σέ μεταστάντος, καὶ τῆς αἰδίου τρυφῆς σου, καὶ μακαριότητος ἀξίωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Εὕας τῆς προμήτορος ἀγνή, σὺ τὴν ἀφειλὴν συλλαβοῦσα, Θεὸν ἀπήτησας, τὸν τὴν ἀφθαρσίαν τε καὶ τὴν ἀνάστασιν, τοῖς πιστοῖς χαριζόμενον, καὶ τῇ ἀθανάτῳ, δόξῃ στεφανοῦντα σέ τοὺς μεγαλύνοντας· ὃν νῦν δυσωπῆσα μὴ παύση, τοῦτον ἐν φωτὶ κατατάξαι, τῆς αὐτοῦ λαμπρότητος Θεόνυμφε.

Ἀντίφωνον Γ. Ἦχος γ'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος· καὶ μὲ ἐκ τῶν παθῶν πρὸς ζωὴν ἔλκυσσον Λόγε.

Εν τῷ νότῳ, οἱ σπεύροντες δάκρυσιν ἐνθέοις, θριοῦσι στάχυσ ἐν χαρᾷ αἰεζώτας. Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει, ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῆ καὶ κινεῖται.

Στιχ. προσόμοια. Ἦχος γ'. Τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ σου.

Δοξάζω τὸν Σταυρὸν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ζωὴ δεδώρηται, καὶ τρυφῆς ἢ ἀπόλαυσις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σέ ὑμνοῦσι μόνε πολυέλεε. Διὸ βρωμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἢ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Ομόνος ἐλεήμων καὶ εὐσπλαγγνος, ὁ ἔχων ἀκατάληπτον, ἀγαθότητος πέλαγος, καὶ γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων ἢν ἐδημιούργησας· σέ ἱκετεύομεν Χριστέ ὁ Θεός· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἢ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Υπνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀηττήτω σου, ὡς Θεὸς ἐξανέστησας, τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας, ἀσιγήτως ὕμνον σοι προσφέροντας· διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός: Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἢ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἕμοιον.

Λαμπάδα νοητὴν σε βαστάζουσαν, τὸ φέγγος τῆς Θεότητος, ὁμιλοῦσαν παχύτητι, τῆς ἀνθρώπων οὐσίας Θεοτόκε, πάντες ἐπιστάμεθα· διὸ τὸν σὸν δυσώπει Υἱὸν καὶ Θεόν: Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀναπαῦσαι, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἢ κατοικία Ἄγνη, δοξάζειν σε τὴν πανάμωμον.

Ἀντίφωνον Δ'. Ἦχος δ'.

Εν νεότητός μου πολλὰ πολεμῆ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χέρτος γὰρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψῆται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Οντως φοβερώτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον! πῶς ψυχὴ ἐν τοῦ σώματος, βιαίως χωρίζεται, ἐκ τῆς ἀρμονίας, καὶ τῆς συμφυΐας, ὁ φυσικώτατος δεσμός, δειῶ βουλήματι ἀποτέμνεται. Διὸ σε ἱκετεύομεν: Τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, Ζωοδότα φιλόνηρωπε.

Υπνος ἀναδέδεικται, τῶν πιστεύοντων ὁ θάνατος, σοῦ τεθέντος ἐν μνήματι, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, καὶ τὸ τοῦ θανάτου, κράτος λελυκότος, καὶ καταργήσαντος αὐτοῦ, τὴν δυναστείαν τὴν πολυχρόνιον. Διὸ σε ἱκετεύομεν: Τὸν μεταστάντα κατὰταξον, ἐν σκηναῖς τῶν Ἁγίων σου, ἐν Δικαίων λαμπρότησιν.

Σὺ δικαιοσύνη τε, ἁγιασμός ἡμῖν γέγονας, καὶ ψυχῶν ἀπολύτρωσις· Πατρὶ καὶ προσήγαγες, δεδικαιωμένους,

καὶ λελυτρωμένους, ἀναδεξάμενος ἡμῶν, τὸ ὀφειλόμενον ἐπιτίμιον· καὶ νῦν ἐκδυσωποῦμέν σε: Τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον, ἐν χαρᾷ καὶ φαιδρότητι, εὐεργέτα Σωτὴρ ἡμῶν:

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ρήσασιν ἐπόμενοι, τῶν θεηγῶρων πανάμωμε, Θεοτόκον φρονοῦμέν σε· Θεὸν γὰρ γεγέννηκας, σεσωματωμένον, ἀπερινοήτως, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, τοὺς αἰχμαλώτους τοῖς παραπτώμασι· διὸ νῦν δυσωποῦμέν σε: Τὸν μεταστάντα οἰκέτην σου, ταῖς οἰκείαις ἐλλάμψεσι, καταυγάζαι Πανάχραντε. Ἀντίφωνον Ε'. Ἦχος πλ. α'.

Ε'ν τῷ θλίβεσθαί με, Δαυϊτικῶς ἄδω σοι Σωτὴρ μου· ῥῦσαι μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεϊκῶ ἔρωτι πτερομένοισι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίω Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὄρατά τε, σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν, τῆς Τριάδος ἐν ἐστὶν ἀψεύστως.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Α'γλη τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ, τὸν μεταστάντα ὡς οἰκτίρων καταύγασον, σιηνώσας εἰς τόπον χλόης, ἐπὶ ὑδάτων τῆς σῆς, ἀκραιφνοῦς καὶ θείας ἀναπαύσεως, ἐν κόλποις τοῖς ὀρεκτοῖς, Ἀβραάμ τοῦ προπάτορος· ἐνθα τὸ φῶς σου, καθαρῶς ἐποπτεύεται, καὶ προχέονται, αἱ πηγαὶ σῆς χρηστότητος· ἐνθα περιχορεύουσι, τρανῶς ἀγαλλόμεναι, αἱ τῶν Δικαίων χορεῖαι, περὶ τὴν σὴν ἀγαθότητα· μεθ' ὧν κατατάξαι, τὸν οἰκέτην σου παράσχου καὶ μέγα ἔλεος.

Ψάλλειν παναρμονίῳ φωνῇ, δοξολογοῦντα τὸ σὸν κράτος εὐδόκησον, Οἰκτίρμον τὸν μεταστάντα, ἐκ τῶν προσκαιρῶν πρὸς σέ, τὸν Δεσπότην πάντων καὶ φιλάνθρωπον· διδούς ὠραιότητα, τοῦ σοῦ κάλλους ἐλλάμπεσθαι, καὶ τῆς γλυκειάς, καὶ τερπνῆς μετουσίας σου, ἀπολαύειν τε καὶ τρυφᾶν καθαρώτερον· ἐνθα περὶ τὸν θρόνον σου,

χορεύουσιν Ἄγγελοι, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, χαρμονικῶς περιέπουσι· μεθ' ὧν τῷ σῶ δούλω, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου καὶ μέγα ἔλεος.

Οπὲ τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων τὰ τάγματα, καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος, δικαιοθέντων τῷ σῶ, σωτηρίῳ πάθει καὶ τῷ αἵματι, δι' οὗ ἐξηγόρασας, τὸν αἰχμάλωτον ἄνθρωπον· ἐκεῖ τὸν πιστεῖ κοιμηθέντα ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος, συγχωρῶν καὶ τὰ πταίσματα· μόνος γὰρ ἀναμάρτητος, ἐν γῆ πεπολίτευσαι, Ἅγιος μόνος καὶ μόνος, ἐν τεθνεῶσιν ἐλεύθερος· διὸ τῷ σῶ δούλω, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Νόμῳ τῆς ἀμαρτίας ἡμᾶς, δεδουλωμένους ἠλευθέρωσας Δέσποινα, ἐν μήτρᾳ τὸν νομοδότην καὶ Βασιλέα Χριστὸν, συλλαβοῦσα μόνη Μητροπάρθενε· δι' οὗ δικαιοῦμεθα, δωρεᾶ τε καὶ χάριτι· ὃν νῦν δυσώπει τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε, Θεομήτορα, κατατάξαι ἐν βίβλῳ ζωῆς· ὅπως τῇ μεσιτείᾳ σου, σωθέντες πανάμωμε, τῆς τοῦ Υἱοῦ σου εὐκταίας, ἀπολυτρώσεως τύχωμεν, αὐτὸν προσκυνήντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀντίφωνον 5'. Ἦχος πλ. β'.

Εν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου, αἶρω πρὸς σέ Λόγε· Οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ελέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων εὐχρηστά σκεύη σου, Λόγε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πανσωστικῆ αἰτία, εἴ τι τοῦτο κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὕξει, τάττει ἄνω.

Στιχηρὰ προσέμοια, Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Εχῶν ἀνατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν, καὶ πηγὴν ἀκένωτον, θεϊκῆς χρηστότητος πολυέλεε, τὸν πρὸς σέ Δέσποτα, μεταβεθηκότα, ἐν γῆ ζώντων κατασκή-

νωσον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα· κατὰσχεσιν δωρούμενος, τὴν διηνεκῶς διαμένεσσαν· σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ αἷμά σου Χριστέ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι, κόσμον ἠλευθέρωσας.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἐκουσίως, καὶ ζωὴν ἐπήγασας, καὶ τρυφὴν αἰδίου πιστοῖς δέδωκας· ἐν ἧ κατὰτάξον, τὸν κεκοιμημένον, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, τὰ τέτου πταίσματα, πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι, ὡς μόνος ἀναμάρτητος, μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος· ἵνα διὰ πάντων, ὑμνῆταί σου τὸ ὄνομα Χριστέ, καὶ σεσωσμένοι δοξάζωμεν, τὴν φιλανθρωπίαν σου.

Ζώντων κυριεύοντα, Ξεαρχικῆ ἔξουσία, καὶ νεκρῶν δεσπύζοντα, σέ Χριστέ γινώσκοντες ἱκετεύομεν: Τὸν πιστὸν δοῦλόν σου, τὸν πρὸς σέ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημήσαντα, αὐτὸν ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου φιλάνθρωπε, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι· Ξελητῆς ἐλέους, ὑπάρχεις γὰρ καὶ σώζεις ὡς Θεός, οὓς κατ' εἰκόνα σου ἔπλασας, μόνε πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ωφθης ἐνδιαίτημα, Ξεοπρεπὲς Παναγία· Θεὸν γὰρ ἐχώρησας, καὶ Θεὸν ἐγέννησας ἀπειρόγαμε, βροτὸν ὀρώμενον, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἐν μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ· αὐτὸν δυσώπησον, τὸν μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σέ Παρθένον ἄμωμον, καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα: Ψυχὴν ἀναπαῦσαι, τοῦ πίστει κοιμηθέντος ἐν φωτὶ, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

Ἀντίφωνον Ζ'. Ἦχος βαρὺς.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, καὶ μετὰ Σωτὴρ ζώωσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Εν τῷ νότῳ ὁ σπείρων Ξλίψεις, νησειας, μετὰ δακρῶν, οὗτος χαρᾶς δρέφεται, δράγματα ἀειζωοτροφίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πηγὴ τῶν Ξείων Ξησαυρισμάτων· ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἶνεσις, δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος.

Στιχηρά προσόμοια, Ἦχος βαρύς.

Καταφρονήσαντες πάντων.

Νενεκρωμένος ὠράθης ἐπὶ σταυρῷ, μόνε ἀθάνατε, καὶ ἐν τάφῳ ὡς θνητὸς ἐτέθης, νεκρώσεως καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου, τοὺς ἀνθρώπους λυτρούμενος· ἀλλ' ὡς πέλαγος εὐσπλαγγνίας ὑπάρχων ἀκένωτον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, τὴν ψυχὴν τοῦ σοῦ δούλου, τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος ἀνάπαυσον.

Τῷ ἀκηράτῳ σου κáλλει, καὶ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠραιότητος, ἀκτίσιν ἐλλάμπεσθαι, τὸν πρὸς σέ μεταστάντα ἀγαθὴ καταξίωσον, ἐν αὐτῷ φωτοχυσία τῆς φωτοφάνειας σου, σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντα, περὶ σέ τὸν Δεσπότην, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης καὶ Κύριον.

Ως ἀδαπάνητον ἔχων, τῶν δωρεῶν τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὡς θησαυρὸν ἀνελλιπῆ πλουσίας χρηστότητος, τὸν πρὸς σέ μεταστάντα, ὡς Θεὸς κατασκήνωσον, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἐκλεκτῶν σου, ἐν τόπῳ ἀνέσεως, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σου, ἐν τρυφῇ Παραδείσῃ, ἐν τῷ τῶν παρθένων νυμφῶνι ὡς εὐσπλαγγνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Νόμου τὸ πλήρωμα τίκτετε, τὸν Λυτρωτὴν σάρκα γενομένον· οὐ γὰρ ἐγένετο τοῖς πρὶν ἐν νόμῳ δικαίωσις· ἀλλ' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς νῦν σταυρωθεὶς ἐδικαίωσεν. Ὡς οὖν ἔχουσα παρρησίαν, ὡς Μήτηρ ἰκέτευε, τὸν Υἱόν σου τὸν εὐσπλαγγνον, τὴν ψυχὴν ἀναπαῦσαι, τοῦ εὐσεβῶς μεταστάντος Πανύμνητε.

Ἀντίφωνον Η'. Ἦχος πλ. δ'.

Εἴνεότητός μου, ὃ ἐχθρὸς με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεπειθῶς ἐν σοὶ Κύριε, τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γεννηθήτωσαν δὴ πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστὸς αὐχένια αὐτῶν, τομῇ βασάνων. Δόξα, καὶ νῦν.

Αἰγίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ, καὶ τῷ Λόγῳ.

Στιχηρά προσόμοια, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Βασιλικῶς μοι υπέγραψας, ἐλευθερίαν βαφαῖς, ἐρυθραῖς τοὺς δακτύλους σου, αἱματώσας Δέσποτα, καὶ φοινίξας σὼ αἵματι· καὶ νῦν σε πίστει καθικετεύομεν: Τοῖς πρωτοτόκοις σου συναρίθμησον, καὶ τῶν Δικαίων σου, τῆς χαρᾶς ἀξίωσον ἐπιτυχεῖν, τὸν μεταφοιτήσαντα, πρὸς σὲ τὸν εὐσπλαγγχον.

Γεραρχήσας ὡς ἄνθρωπος, σφαγιασθεῖς σεαυτὸν, προσφοράν προσενήνοχας, τῷ Πατρὶ τὸν ἄνθρωπον, τῆς φθορᾶς ἐξαιρούμενος· τὸν μεταστάιντα οὖν ὡς φιλόανθρωπος, ἐν τῇ τῶν ζώντων χώρᾳ κατὰταξον, ἔνθα οἱ χεῖμαρῆροι, τῆς τρυφῆς προχέονται, ἔνθα πηγαί, τῆς αἰδιότητος, ἀναβλυσταίνουσιν.

Βάθει σοφίας ἀρρήτου σου, ὀροθετεῖς τὴν ζωὴν, καὶ προβλέπεις τὸν θάνατον, καὶ πρὸς βίον ἕτερον, μετοικίζεις τὸν ἄνθρωπον· ὃν προσελάβου τοίνυν κατὰταξον, ἐπὶ ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῇ λαμπρότητι, τῶν ἀγίων φώτων σε, ἔνθα φωνή, τῆς ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς αἰνέσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ως συλλαβοῦσα τὸν ἄναρχον, Λόγον Θεοῦ καὶ Θεόν, μητρικῆ παρρησίᾳ σου, ἐκτενωῶς ἰκέτευε, κατατάξαι τὸν δοῦλόν σε, ἔνθα χορεία ἢ ἀκατάλυτος, εὐφραينوμένων καὶ εὐφημούντων σε, ἔνθα λαμπρότητες, αἱ διαικονίζουσαι, καὶ ὁ γλυκὺς, ἡχος ἐορτάζοντος, Θεογεννήτρια.

Ὁ Διάκονος.

Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου. κτλ.

Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι: Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπε-

λεύση, ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρήνον ποιῶντες ᾠδὴν, τό : Ἀλληλούϊα .

Εἶτα,

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε .

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι .

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες .

Μακάριοι οἱ πραεῖς .

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες .

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες .

Μνήσθητι εὐσπλαγγχε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ Ἀηστοῦ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν .

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ .

Πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἐκεῖ εὐφρανθήσονται ἐν αὐτῷ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν .

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί .

Ἀσκήσει δουλεύσαντά σοι Χριστέ, καὶ ὀρθοδοξία ἐπὶ τῆς γῆς, δόξασον Σωτὴρ ἐν τοῖς οὐρανοῖς .

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι :

Ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι θεωρεπῶς, καὶ ἀγάπῃ ζήσαντα ἐπὶ γῆς, δόξασον Σωτὴρ ἐν τοῖς οὐρανοῖς .

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς .

Ἀνάπαυσον τὸν δούλόν σου ὁ Θεός, μετὰ τῶν Ἁγίων ὡς ἀγαθός, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν .

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε .

Τὸν κόσμον λιπόντα καὶ ἐν σεμνῇ, πολιτεία ζήσαντα εὐσεβῶς, δόξασον Σωτὴρ ἐν τοῖς οὐρανοῖς .

Δόξα .

Μίαν Θεαρχίαν οἱ εὐσεβεῖς, ἐχόμενοι πίστεως ἐν τρισί, Προσώποις δοξάζομεν εὐλαβῶς .

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Πάντες μακαρίζομέν σε Ἀγνή· ἀσπόρως γὰρ ἔτεκες ἐν σαρκί, Θεὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν .

Προκείμενον .

Μακαρία ἡ ὁδός, ἣ πορεύῃ σήμερον .

Στίχ. Ἐπίστρεψον ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου .

Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον, ὡς ἐν τῷ τῶν Κοσμικῶν
Ἐξοδιαστικῶ, εἰς σελ. 415.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Διάκονος, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. κτλ.

Εἶτα ἡ Εὐχὴ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς κατὰ
τὴν τάξιν, καὶ ψάλλονται τὰ παρόντα προσόμοια, Ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν, δώμεν ἀδελφοί, τῷ Θανάτῳ
τι, εὐχαριστοῦντες Θεῷ· οὗτος μὲν ἐξέλιπε τῆς συγ-
γενείας αὐτοῦ, καὶ πρὸς τάφον ἐπείγεται, οὐκ ἔτι φροντί-
ζων, τὰ τῆς ματαιότητος, καὶ πολυμόχθου σαρκός· ποῦ
νῦν συγγενεῖς τε καὶ φίλοι; ἄρτι χωριζόμεθα, ὄν περ, ἀ-
παῦσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Πάντα τὰ τοῦ σώματος νυνί, ὄργανα ἀργὰ θωροῦνται,
τὰ πρὸ μικροῦ κινητὰ, πάντα ἀνεέργητα, νεκρὰ, ἀ-
ναίσθητα· ὀφθαλμοὶ γὰρ κατέδυσαν, ἐδέθησαν πόδες, χεῖ-
ρες ἠσυχάζουσι, καὶ ἀκοὴ σὺν αὐτοῖς, γλῶσσα, τῇ σιγῇ
συνεκλείσθη, τάφῳ παραδίδοται· ὄντως, ματαιότης πάντα
τὰ ἀνθρώπινα!

Ποῖος χωρισμὸς ὦ ἀδελφοί; ποῖος κοπετός; ποῖος θρή-
νος, ἐν τῇ παρουσίᾳ ῥοπῆ; δεῦτε οὖν ἀσπάσασθε τὸν
πρὸ μικροῦ μεθ' ἡμῶν· παραδίδοται τάφῳ γὰρ, καλύπτε-
ται λίθῳ, σκότει κατοικίζεται, νεκροῖς συνθάπτεται· πάν-
τες συγγενεῖς τε καὶ φίλοι, ἄρτι χωριζόμεθα, ὄν περ, ἀνά-
παῦσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Οἴα ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐστίν! ἄνθος καὶ ἀτμίς τε καὶ δρόσος,
ἑώθινῃ ἀληθῶς· δεῦτε οὖν κατιδωμεν ἐπὶ τοὺς τά-
φους τρανῶς· ποῦ τὸ κάλλος τοῦ σώματος; καὶ ποῦ ἡ
νεότης; ποῦ εἰσι τὰ ὄμματα, καὶ ἡ μορφὴ τῆς σαρκός;
πάντα ἐξηράνθη ὡς χόρτος· πάντα ἠφανίσθησαν· δεῦτε,
τῷ Χριστῷ προσπέσωμεν ἐν δάκρυσιν.

Αἄρτι ἡ τοῦ βίου πονηρὰ, λυέται πανήγυρις πᾶσα, τῆς
ματαιότητος· πνεῦμα γὰρ ἐξέλιπεν ἀπὸ σκηνώματος·
ὁ πηλὸς μεμελάνωται, τὸ σνεῦος ἐρράγη, ἄφωνον ἀναίσθη-

τον, νεκρὸν ἀκίνητον· ὄνπερ παραπέμποντες τάφῳ, Κύριον εὐζώμεθα δοῦναι, εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ὡς τε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, Μήτηρ τοῦ ἀδύτου Ἡλίου Θεογεννήτρια· αἴτησαι πρεσβείαις σου τὸν ὑπεράγαθον· Ἀναπαῦσαι δεόμεθα, τὸν νῦν μεταστάντα, ἐνθά ἀναπαύονται αἱ τῶν Δικαίων ψυχαί· θείων ἀγαθῶν κληρονόμον, δείξον ἐν αὐλαῖς τῶν Δικαίων, εἰς μνημόσυνον πανάμωμε αἰώνιον.

Εἶτα τὰ παρόντα Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν αἰετάραχον θαλάσσαν τοῦ βίου διαδραμῶν, τῷ σῶσιμί μενί προσέδραμε, τῇ πίστει ὁ μεταστάς. Ἄλλ' ἐν τῇ σῇ γαλήνῃ καὶ αἰεζῶ τρυφῇ, μετὰ τῶν Ἁγίων καθοδηγῶν αὐτόν, ἀνάπαυσον Χριστέ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.

Ἦχος δ'.

Η αἰίδιμος φωνὴ τοῦ θείου Δαυὶδ σήμερον πληροῦται· Ἄνθρωπος λέγουσα, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει· ὄν γὰρ πρὸ μικροῦ ἐβλέπομεν ζῶντα, καὶ λαλοῦντα, ἰδοὺ πρόκειται νεκρὸς, ἀκίνητος, ἄπνους· ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν ἐν τῶν ἐνθάδε, ἐκεῖ ὅπου ὁ μισθὸς τῶν ἔργων ὑπάρχει, ἐκεῖ ὅπου ἡ χαρὰ πάντων τῶν Ἁγίων· μεθ' ὧν ἀνάπαυσον τὸν κεκοιμημένον ὁ Θεὸς, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλ. δ'.

Παντοκράτορ Κύριε, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων, ὅπου τὸ φῶς σου καταλάμπει, πᾶσι τοῖς ἀξίοις· μόνη πολυέλεε. Ὁ αὐτός.

Εξέλιπον ἀπὸ τῆς συγγενείας μου, κατέλιπον τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς με, καὶ πρὸς σέ κατέφυγον Κύριε, σῶσόν με

Θεοτοκίον.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βρωόντων σοι. Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ μετὰ τὸ γενέσθαι τὸν Ἀσπασμὸν, λέγομεν τὰ

Ἐροπάρια ταῦτα.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε.

Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ καταβαὶς εἰς ἄδην.

Καὶ νῦν. Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος.

Ὁ Διάκονος.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός.

Ἐκφώνως. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἶτα ἄραντες τὴν κλίνην μετὰ τοῦ λειψάνου, ἀπερχόμεθα εἰς τὸ Κοιμητήριον, ψάλλοντες τὰ Ἰδιόμελα, ἀπερ προεγράφησαν ἐν τῷ Ἐξοδιαστικῷ τῶν Κοσμικῶν, ἡγουν, Ποία τοῦ βίου τρυφή, καὶ τὰ ἕτερα πάντα.

Ἀποτίθεται δὲ τὸ λείψανον, ἕως ἂν ἀπέλθωμεν εἰς τὸ Κοιμητήριον, τρίς· καὶ γίνεται ἡ Αἵτησις, καὶ ἡ Εὐχή. Φθάσαντες δὲ εἰς τὸν τάφον, ἀποτίθεται μὲν τὸ λείψανον ἐν τῷ μνήματι· ὁ δὲ Ἱερεὺς χεὶν λαβὼν μετὰ τῆς πτύου, ἐπιρρίπτει τῷ λειψάνῳ σταυροειδῶς, λέγων· Τῷ Κυρίου ἡ γῆ· καὶ ἐπιχέει καὶ κανδήλαν, λέγων τὸ παρὸν Τροπάριον.

Τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε, ὁ θάνατος νεκρῶται, καὶ ὁ ἄδης ἐσκύλευται, καὶ οἱ παῖλαι θανόντες, ἀναστάντες ὕμνον σοι προσέφερον. Διό βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Καὶ οὕτω καλύπτουσιν ὡς σύνθητες τὸν τάφον,

λέγοντες τὰ Τροπάρια ταῦτα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ χανθῆσα ὑπόδεξαι τὸν ἀπὸ σοῦ πλασθέντα, χειρὶ Θεῷ τὸ πρότερον· πάλιν δὲ ὑποστρέφοντα πρὸς σὲ τὴν τεκοῦσαν· τὸ γὰρ κατ' εἰκόνα ὁ Κτίστης προσελάβετο, σὺ δὲ ὑπόδεξαι τὸ ἴδιον.

Καθὼς εἶπας Κύριε τῇ Μάρθᾳ: Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις, ἔργω τὸν λόγον ἐπλήρωσας, ἐξ ἄδου καλέσας τὸν Λάζαρον· οὕτω καὶ τὸν δοῦλόν σου, ἐκ τοῦ ἄδου ἐγειρον φιλάθρωπε.

Πνευματικοί μου ἀδελφοί, καὶ συνασκηταί, μή μου ἐπιλάθεσθε, ὅταν προσεύχησθε πρὸς Κύριον. ἀλλ' ὀρώ-
ντες μου τὸν τάφον, μέμνησθέ μου τῆς ἀγάπης, καὶ ἰκε-
τεύσατε Χριστὸν, ἵνα κατατάξῃ τὸ πνεῦμά μου μετὰ τῶν
Δικαίων.

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. κτλ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων, καὶ πάσης σαρκός.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Δόξα, καὶ νῦν, καὶ Ἀπόλυσις.

Ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας ἰβ'. ὑπὲρ τοῦ κοιμηθέντος Ἀ-
δελφοῦ ἡμῶν, ὅσοι ὑπάρχομεν ἐπὶ τῷ μνήματι λέγοντες.

Ἀνάπαυσον Κύριε τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε).

Καὶ οὕτως ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΕΙΣ ΙΕΡΕΙΣ.

Ἐπειδὴν τις τῶν Ἱερέων ἐκδημήσῃ πρὸς Κύριον, ἀπέρχον-
ται τρεῖς Ἱερεῖς, καὶ καταβιβάζουσιν αὐτὸν τῆς κλίνης,
καὶ τιθέασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ψιαθίῳ· καὶ ἐπεὶ οὐ δεῖ λουέσ-
θαι, γυμνούμενον παρὰ τῶν Ἱερέων, ἀποσπογγίζουσιν αὐ-
τὸν μετὰ ελαίου καθαροῦ· εἶτα ἐνδύουσιν αὐτὸν τὰ ἐξ ἑ-
δους ἱμάτια, καὶ τὴν Ἱερατικὴν στολὴν ἅπασαν· καὶ σκε-
πάσαντες τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἀέρος, τιθέασιν τὸ
ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτοῦ. Εἶτα ἀπέρχονται οἱ Ἱε-
ρεῖς, ἐνδεδυμένοι ταῖς Ἱερατικαῖς στολαῖς· ὁ δὲ Προεστὼς
ποιεῖ Εὐλόγητόν· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν,
Ὅτι σοῦ ἔστι· καὶ τὰ Τροπάρια, Μετὰ πνευμάτων Δι-
καίων τετελειωμένον.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε.

Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἀχραντος Παρθένος.

Εἶτα ὁ Διάκονος μνημονεύει καὶ Ἱερεὺς τὸν Εὐχὴν. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις. Καὶ εὐθὺς αἴρουσιν οἱ Ἱερεῖς τὸ λείψανον, καὶ φέρουσιν αὐτὸ ἐν τῷ Νόρθῳ τοῦ Ναοῦ, καὶ τιθέασιν τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτοῦ, ὡς προέφημεν, καὶ τὰ μανασήλια σταυροειδῶς μετὰ λαμπάδων, καὶ ἄρχεται ὁ Ψάλτης τοῦ Ἀμώμου· εἶτα μνημονεύει ὁ Διάκονος, καὶ ἡ Εὐχὴ, καὶ ἡ Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, Ἦχος πλ. α.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορὸς. Ὁ παλάμη ἐκ μὴ ὄντων.

Εἰκὼν εἶμι. Οἱ τὸν ἄμνον τοῦ Θεοῦ.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν. Ἀνάπαυσον ὁ Θεός.

Δόξα. Τὸ τρίλαμπές τῆς μιᾶς Θεότητος.

Καὶ νῦν. Χαῖρε Σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα.

Ὁ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας. Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ. Ὅπως Κύριος ὁ Θεός. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις. Εἶτα τὸ Τροπάριον Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας.

Ταῦτα πάντα προεγράφησαν ἐν τῷ τῶν Κοσμητῶν Ἐξοδιαστικῷ, σελ. 407-408.

Εἶτα τοὺς παρόντας Ἀναβαθμούς. Ἦχος πλ. β'. Ἄντιφωνον Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου, αἶρω πρὸς σέ Λόγε· Οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τῆς ἐξουθενημένους, καταρτίζων εὐχρηστά, σκευὴ σου Λόγε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πανσωστικῆ αἰτία, εἴ τι τούτων κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὖξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β΄.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύνατο ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μή μου ληφθῆτω ἡ ψυχὴ, ὡς στρουθίον Λόγε· οἱ μοι, πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων!

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία, σύνεσις, εἰρήνη, καὶ ἡ εὐλογία· ἰσουργόν γὰρ τῷ Πατρὶ ἐστί, καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροὶ, καὶ πᾶσι θαυμαστικοὶ· ἄνω γὰρ ὀρώσιν.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν Δικαίων κληρὸς, ἐπικουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων, ὅπερ αἱ ἄνω στρατηγίαι προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Εἶτα, Προκείμενον, Ἦχος πλ. β΄.

Μακαρία ἡ ὁδὸς ἡ πορεύη σήμερον.

Στίχ. Ἐπίστρεψον ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.
Κεφ. δ΄. 13.

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν νεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σαλπιγγὶ Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον· ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς αἴερα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Θῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Κάθισμα, Ἦχος β'.

Σήμερον χωρίζομαι ἀπὸ τῆς συγγενείας μου, καὶ πρὸς σέ καταφεύγω τὸν μόνον ἀναμάρτητον· ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Εἶτα λέγομεν τὸν κβ'. Ψαλμὸν. Ἀντίφωνον Α'.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει, εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

ᾨδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἡ ῥάβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου αὐταί με παρεκάλεσαν.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἡτοιμάσας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Δόξα.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Καὶ νῦν.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Εἶτα τὸ παρὸν Ἰσοπάριον, Ἦχος β'.

Ε'πειδὴ πάντες πρὸς τὴν αὐτὴν κατεπειγόμεθα μονὴν, καὶ τὸν αὐτὸν ὑποδυσόμεθα λίθον, καὶ αὐτοὶ κόνις μετ' ὀλίγον ἐσόμεθα, τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα· τοιοῦτος γὰρ ἡμῶν ὁ βίος ἀ-

δελφοί· τοῦτο ἐπὶ γῆς παίγιον· οὐκ ὄντας γενέσθαι, καὶ
γενομένους μετατεθῆναι· ὄναρ ἐσμέν οὐχ ἰστάμενον, καὶ
φύσημά τι μὴ κρατούμενον· πτησίσι ὀρνέου παρερχομένου·
ναῦς ἐπὶ θαλάσσης ἵχνος οὐκ ἔχουσα· διὸ βοήσωμεν τῷ
ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῆς ἀτελευτήτου σου μακαριότη-
τος καταξίωσον αὐτόν.

Προκείμενον τῆ Ἀποστόλου. Μακάριος, ὃν ἐξελεξω.

Στίχ. Ἡ ψυχὴ αὐτῆ ἐν ἀγαθοῖς ἀγλισθήσεται.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου

Κεφ. ε'. 12.

Α'δελφοί, ὡς περ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία εἰς τὸν
κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος,
καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ'
ὃ πάντες ἥμαρτον, ἄχρι γὰρ νόμου ἀμαρτία ἦν ἐν κόσ-
μῳ· ἀμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται, μὴ ὄντος νόμου. Ἄλλ'
ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Μωσέως, καὶ
ἐπὶ τοὺς μὴ ἀμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παρα-
βάσεως Ἀδάμ, ὅς ἐστι τύπος τῆ μελλοντος. Ἄλλ' οὐχ ὡς
τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ
ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον ἡ
χάρις τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τῆ ἐνὸς ἀνθρώ-
που Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴς πολλὰς ἐπερίσσευσε. Καὶ οὐχ
ὡς δι' ἐνὸς ἀμαρτήσαντος, τὸ δῶρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα,
ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παρα-
πτωμάτων εἰς δικαίωμα. Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώ-
ματι ἔθνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἐνὸς, πολλῷ μᾶλλον
οἱ τὴν περισσεῖαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιο-
σύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἐνὸς
Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν ὡς δι' ἐνὸς παραπτώματος, εἰς
πάντας ἀνθρώπους, εἰς κατάκριμα· οὕτω καὶ δι' ἐνὸς δι-
καιώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς δικαίωσιν ζωῆς.
Ὡς περ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τῆ ἐνὸς ἀνθρώπου ἀμαρτω-
λοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς
τοῦ ἐνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί. Νόμος δὲ
παρεῖσῆλθεν, ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα. Οὐδὲ ἐπλεό-

νασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις· ἵνα ὡσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. ε'. 17.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ὁ Πατὴρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι. Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζητοῦν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ Σάββατον, ἀλλὰ καὶ Πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ. Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν, εἰὰν μὴ τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιῶντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκείνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. Ὁ γὰρ πατήρ φιλεῖ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. Ὡσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ. Οὐδὲ γὰρ ὁ Πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ Υἱῷ· ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν Υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱόν, οὐ τιμᾷ τὸν Πατέρα, τὸν πέμψαντα αὐτόν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι σοῦ μόνον τὸ ζῆν, ἀθάνατε, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος, καὶ ἡ βασιλεία ἀδιάδοχος, καὶ οὐκ ἔστι προσωποληψία παρά σοί· πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις τὸ κοινόν τοῦ βίου ἔταξας, τοῦ ὅρου τοῦ βίου πληρωθέντος. Διὸ ἱκετεύομέν σε Κύριε· Τὸν δοῦλόν σου καὶ συλλειτουργὸν ἡμῶν γενόμενον (τὸν δεῖνα), τὸν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστά-

σεως ζωῆς αἰωνίου κοιμηθέντα, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ ἀνάπαυσον· καὶ ὡσπερ ἐπὶ γῆς τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ λειτουργῶν αὐτὸν κατέστησας, οὕτω καὶ ἐν τῷ οὐρανίῳ σου θυσιαστηρίῳ ἀνάδειξον Κύριε· ἐπὶ ἀνθρώπων πνευματικῇ ἀξίᾳ κατακοσμήσας, ἐπὶ Ἀγγέλων τῆς δόξης ἀκατάκριτον πρόσδεξαι· αὐτὸς ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἐδόξασας, αὐτὸς καὶ τὴν ἔξοδον τῆ βίου αὐτῆ ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν ἁγίων σου Δικαίων, τὸ πνεῦμα αὐτῆ μετὰ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων συναριθμήσον.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κοιμημένου δούλου σου (τοῦ δε), Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β'. Ψαλμὸς κγ'.

Τῆ Κυρία ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκημένη, καὶ πάντες οἱ κατοικῶντες ἐν αὐτῇ. Ἀλληλεῖα, Ἀλληλεῖα.

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν. Ἀλληλοῦια, Ἀλληλοῦια.

Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; Ἀλληλοῦια, Ἀλληλοῦια.

Ἀθῶος χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὅς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτῆ, καὶ ἐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ. Ἀλληλοῦια, Ἀλληλοῦια.

Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτῆ. Ἀλληλοῦια, Ἀλληλοῦια.

Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τῆ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἀλληλοῦια, Ἀλληλοῦια.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰῶνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἀλληλοῦια, Ἀλληλοῦια.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταῖος καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰῶνιοὶ καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Δόξα.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Καὶ νῦν.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Τροπάριον, Ἦχος β'.

Εν πίστει καὶ ἀγάπῃ, καὶ ἐλπίδι, καὶ πραότητι, καὶ ἀγνείᾳ, καὶ ἐν τῷ Ἱερατικῷ ἀξιώματι, εὐσεβῶς διέπρεψας ἀείμνηστε· διό σε ὁ προαιώνιος Θεός, ᾧ καὶ ἐδούλευσας, αὐτὸς κατατάξῃ τὸ πνεῦμά σου, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, καὶ τερπνῷ, ἐνθά οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· ἐντεῦξή δὲ καὶ παρὰ Χριστοῦ τῇ κρίσει τὴν ἄφεσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'.

Γινώσκεις ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀμαρτίαις γεγενήμεθα· διό σε ἰκετεύομεν· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα, ἃ ὡς ἄνθρωπος καὶ θνητὸς ἐν βίῳ ἐπραξε, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Μακάριος ὃν ἐξελέξω.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ εἰς γενεάν.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ιε'. 1.

Αδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον, ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε· δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε ἐκτὸς εἰμῆ εἰκῆ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ τὰς Γραφάς· καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῆς τρίτης ἡμέρας κατὰ τὰς Γραφάς· καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς Δώδεκα. Ἐπειτα ὤφθη ἐπίανω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν

Δόξα. Ἀλληλουϊα, Ἀλληλουϊα.

Καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, Ἀλληλουϊα.

Εἶτα τὰ Τροπάρια, Ἦχος πλ. β'.

Αδελφοί μου ἀγαπητοί, μή μου ἐπιλάθεσθε, ὅταν ὑμνεῖτε τὸν Κύριον· ἀλλὰ μνήσθητέ μου τοῦ πόθου καὶ τῆς ἀγάπης, μνήσθητε καὶ τῆς ἀδελφότητος, καὶ ἱκετεύσατε τὸν Θεόν, ἵνα με ἀναπαύσῃ μετὰ τῶν Δικαίων ὁ Κύριος.

Αἰψίδιος ἐπέστη ἐπ' ἐμέ ὁ Θάνατος, καὶ ἐχώρισέ με τῶν ἰδίων μου σήμερον· ἀλλὰ μεταστήσας με Χριστέ, ἐν τόποις ἀναψύξεως ἀνάπαυσον.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγγνίας τὴν πύλην.

Προκείμενον. Ἡ φυγὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσεται.

Στίχ. Πρὸς σέ Κύριε κενράξομαι ὁ Θεός μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κεφ. ιε'. 20.

Αδελφοί, Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν· ἀπαρχὴ τῶν νεκροῦν ἐγένετο. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ Θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. Ὡσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῶ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν, καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν, ἄχρις οὗ ἂν θῆ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ἐσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ Θάνατος. Πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἢ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι.

Ἀλληλουΐα. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ε'. 40.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους: Τοῦτό ἐστι τὸ θελημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν Υἱόν, καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἔχη ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν: Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἄρτος, ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔλεγον: Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πῶς οὖν λέγει οὗτος: Ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα; Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς: Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων· ἰδεῖς δύναται ἔλθειν πρὸς με, εἴαν μὴ ὁ Πατὴρ ὁ πέμψας με ἐκλύσῃ αὐτὸν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Εἶθ' οὕτως οἱ Μακαρισμοί, εἰς ἤχον β'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες. Μακάριοι οἱ πραεῖς. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Πάλαι μὲν ὁ Ἄδαμ γευσάμενος τοῦ ξύλου τῆς βρώσεως, τοῦ Παραδείσου ἐξωρίσθη· ὁ δὲ Ληστής ἐν τῷ Σταυρῷ κρεμάμενος, Θεὸν σε ὁμολογῶν, ἐν Παραδείσῳ εἰσωκίσθη· καὶ ἡμεῖς οἱ σωθέντες τῷ πάθει σου Δέσποτα, τὸν Ληστὴν ἐκμιμούμενοι, ἐν πίστει ἐκβοῶμεν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροί.

Υοῦν λαβὼν ἀπὸ γῆς ὁ πλάσας με, τὸ ἐμὸν σῶμα διέπλασε βουλήματι τῷ θείῳ, τὴν δὲ ψυχὴν ζωηφόρῳ φουσηματι ἐμπνεύσας, ἐνέθηκε προσταύγματι τῷ ἁγίῳ· ὁθεν τῇ φθορᾷ τῆς ἀμαρτίας κακῶς ὑπαχθέντα με, ἀνεκαλέσω φιλόανθρωπε, δι' ἄκραν εὐσπλαγγνίαν. Ἀλλὰ ἀναπαυσον ὁ Θεός, ὃν προσελάβου μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Οταν ψυχὴ καὶ σῶμα χωρίζεται, φρικτὸν τὸ μυστήριον καὶ φοβερόν τοῖς πάσιν· ἢ μὲν ψυχὴ θρηνωδῶς πο-

ρεύεται, τὸ δὲ σῶμα καλύπτεται τῇ γῆ παραδοθέν. Ὁθεν καὶ ἡμεῖς ἐπιγνόντες τοῦ τέλους τὴν ἔξοδον, τῷ Σωτῆρι προφθάσωμεν, ἐν δάκρυσι βοῶντες: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Τί με θρηνεῖτε δεινῶς, ὦ ἄνθρωποι; τί μάτην θορυβεῖσθε, ὁ μεταστάς ἅπασι προσφθέγγεται· ὁ θάνατος γέγονεν ἀνάπαυσις τοῖς πᾶσιν· ἔθεν τῆς φωνῆς τοῦ Ἰωβ ἀκούσωμεν, λέγοντος: Θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυσις ὑπάρχει. Ἀλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ὃν προσελάβου μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν.

Οπάνσοφος Παῦλος προηγόρευσε, σαφῶς τὴν μετάστασιν· τοὺς πάντας διδάσκων, ὅτι νεκροὶ ἄφθαρτοι ἐγείρονται· ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα κελεύσματι τῷ θείῳ· ὁθεν φοβερῶς καὶ ἡ σάλπιγξ ἐκείνη ἠγήσει, τὴν ἀπ' αἰῶνος καθεύδοντας ἐξ ὑπνου ἀναστήσει. Ἀλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ὃν προσελάβου μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Χαίρετε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ο μεταστάς καὶ ἐν τάφῳ κείμενος νεκρὸς, εὐδιάλλακτος τοῖς πᾶσιν ἀνακράζει: Δεῦτε πρὸς με γηγενεῖς, θεάσασθε τὸ κάλλος τῆς σώματος μεμελανωμένου· ὅθεν ἐξ αὐτῆς ἐπιγνόντες ἀδελφοὶ τὴν ἔξοδον, τῷ Σωτῆρι προφθάσωμεν ἐν δάκρυσι βοῶντες: Ἀνάπαυσον αὐτὸν ὁ Θεός, ὃν προσελάβου μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Περφυῶς ἐν γαστρὶ σου Δέσποινα, ἀσπόρως συνέλαβες Θεὸν τὸν προαιώνιον, καὶ σαρκὶ τῆτον ἀπεικύνσας, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀτρέπτως ἀσυγχύτως· ὅθεν καὶ ἡμεῖς Θεοτόκον αἰεὶ σε γινώσκοντες, τῷ τεχθέντι ἐκ σου Θεῷ ἐν πίστει βοῶμεν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Χριστέ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Μακάριος ὃν ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε.

Στιχ. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσεται.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ΙΔ'. 6.

Αδελφοί, ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φρονεῖ· ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῆ, καὶ εἶδεις ἑαυτῷ ἀποθνήσκει. Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν. Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.

Ἀλληλουῖα. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. 5'. 48.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίαις: Ἐγὼ εἶμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον. Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ. Ἐγὼ εἶμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὴν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δέ, ὃν ἐγὼ δώσω, ἢ σὰρξ μου ἐστίν, ἢν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους αἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες: Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς: Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πῖντε αὐτοῦ τὸ αἷμα οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὰ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Μετὰ δὲ τὸν Ν. Ψαλμὸν, τὸν παρόντα Κανόνα.

Ὠδὴ Α'. Ἦχος πλ. Β'. Κύματι θαλάσσης.

Σοὶ τῷ εὐεργέτῃ, καὶ πάντων Δεσπότη, Χριστῷ προσπίπτομεν, μετὰ δακρῶν δερμῶν, τὴν ἐπιτάφιον ταύτην, ἐν κλαυθμῷ ἀναβοῶντες ᾠδὴν: Τὸν πιστὸν οἰκέτην σου ἀνάπαυσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Τῆς ἐκ δεξιῶν σε, ἀξιώσον Λόγε, ἀγίας στάσεως, μετὰ τῶν σῶν ἐκλεκτῶν, τὸν ἐπ' ἐλπίδι θανόντα, ἀναστάσεως φιλόνηρωπε, ἐκτενῶς δεόμεθα μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Εν τῇ οὐρανίῳ σεπτῇ Βασιλείᾳ, σὸν ἐκλεκτὸν, δοῦλον φαιδρῶς ἀγάλλεθαι, τὸν ἀπὸ γῆς μεταστάντα, καταξίωσον Φιλάνθρωπε, παρορῶν ὡς εὐσπλαγγνος, τὰ τῆς ψυχῆς ἐγκλήματα.

Οἱμοι! ὡσεὶ χάρτος, ἡ δόξα τοῦ βίου, ὁμοῦ ἐξήνηθησε, καὶ ἐξηράνθη εὐθύς· ποῦ ἐν τῷ τάφῳ ἀξία; ποῦ μορφή, ἢ κάλλος ἐκεῖ; διὸ φεῖσαι Κύριε, τοῦ δούλου σου ὡς εὐσπλαγγνος.

Θεοτοκίον.

Κατάχρεως πάντες, ὑμνεῖμέν σε πόθῳ, Παρθένε ἄχραντε, Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, ὅτι ἀκοίμητον ἔχεις, τῆς πρεσβείας σου τὸ ὄμμα αἰεὶ· ἐκ πταισμάτων ῥῦσαι νῦν, καὶ κρίσεως θανάτου ἡμᾶς.

ᾠδὴ Γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐν γῇ, ὃς οὐχ ἤμαρτε Λόγε· διὸ δέησιν δέξαι, δι' ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἄνες ἄφες Σωτῆρ, τοῦ σοῦ δούλου, πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Καὶ τίς φιλάνθρωπος ὡς σύ, Κύριε ἐλεῆμον, συγχωρῶν ἁμαρτίας, καὶ τοῖς ζῶσι καὶ νεκροῖς, κατ' ἐξουσίαν πολλήν; διὰ ταύτης, σῶζε καὶ τὸν δοῦλόν σου.

Τῆς ἀνω κλήσεως Σωτῆρ, τὸν πιστῶς μεταστάντα, δεῖξον συγκληρονόμον, προσδεχόμενος αὐτοῦ, τὴν τελευταίαν εὐχὴν, τῶν δακρυῶν, μόνε ἀναμάρτητε.

Θεοτοκίον.

Ηὄντως Δέσποινα ἡμῶν, Παναγία Παρθένε, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ὃν ἐκύησας Θεόν, τὸν μεταστάντα πιστᾶς, βασιλείας, ἄξιον γενέσθαι σοι.

Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας
» τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας
» ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

ᾠδὴ Διάκονος. Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ, κ. τ. λ.

ᾠδὴ Ἱερέως. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Εἶτα, Τροπάριον. Ἦχος πλ. Β'.

Αληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὃ δὲ βίος σιὰ καὶ ἐνίπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής,

ὡς εἶπεν ἡ γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοὶ· διὸ Χριστέ τὸν δούλόν σου ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, μὴ καταπιστεύσῃς με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

ᾠδὴ Δ'. Τὴν ἐν Σταυρῷ σου.

Οτι ἡ κρίσις ἀνυπόστατος, τῆς φρικτῆς ἀπειλῆς, ἐκείνης τῆς ἡμέρας, τοὺς μεταστάντας μένει· ὅθεν ἐκτενωῶς, τὴν ἀνάστασιν πίστει Χριστῷ αἰτήσωμεν.

Ως μετανοία σοι ἀνάψαντα, τὴν λαμπάδα Χριστέ, φαιδρῶς πρὸ τοῦ θανάτου, τὸν σὸν οἰκέτην Δέσποτα, εὐσπλαγχνε Σωτῆρ, τοῦ νυμφῶνός σου τοῦτον φαιδρῶς ἀξιώσον.

Οτε γυμνοῖς πάντα τὰ κρύφια, καὶ ἐλέγχεις Χριστέ, ἡμῶν τὰς ἀμαρτίας· ὃν προσελάβου Κύριε, φεῖσαι ἀγαθῆ, τῆς αὐτοῦ μεμνημένος ἐξαγορεύσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ ἐπιλάβῃ τῶν βουόντων σοι, ἐν κλαυθμῷ ἐκτενωῶς, ἀγία Θεοτόκε, τοῖς πᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν εὐρεῖν ἀγαθῆ, τὸν πιστόν σου οἰκέτην πρὸς τὴν μετάστασιν.

ᾠδὴ Ε'. Θεοφανείας σου Χριστέ.

Εν τῷ χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ ἐν τρυφῇ οἰκτίρμον Παραδείσου, ὃν ἐν πίστει ἐξ ἡμῶν μετέστησας οἰκισον· σὺ γὰρ ἔθου πᾶσι Σωτῆρ ἡμῶν, τοῖς ἀμαρτάνουσι βροτοῖς μετάνοιαν ἔνθεον· ὡς Δεσπότης, καὶ τοῦτον τῆς Βασιλείας σου ἀξιώσον.

Κατ' ἐξουσίαν ὡς Θεὸς, δεσποτικῶς ἐλεεῖς τὸ σὸν πλάσμα, οὗ τῷ νόμῳ ἀνθρωπίνῳ Κύριε, ὑπετάγῃς μόνε φιλόθρωπε· διὸ ἄνεσ ἄφες Σωτῆρ, τοῦ μεταστάντος πίσει τὰς ἀμαρτίας, καὶ τοῦτον τῆς Βασιλείας σου ἀξιώσον.

Οὐδεὶς ἐκφεύζεται ἐκεῖ, τὸ φοβερόν τῆς κρίσεώς σου βῆμα, βασιλεῖς, δυνάσται ἅπαντες, σὺν τοῖς δούλοις

ἅμα παρίστανται, καὶ φωνὴ Κριτοῦ φοβερά, τῆς ἀμαρτήσαντας Λαοῦς, εἰς κρίσιν γεέννης καλεῖ· ἐξ ἧς Χριστέ ρῦσαι τὸν δοῦλόν σου. Θεοτοκίον.

Εἰ σοῦ ἐτέχθη λυτρωτής, ὑπερφυῶς κατὰ φύσιν ἀνθρώπων· ὃν Παρθένε ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ ρυθθῆναι πάντας ἀνύμφευτε, κολάσεως, καὶ δεινῶν καὶ φοβερῶν τοῦ Ἄδου κολαστηρίων, καὶ σῶσαι τὸν ἐξ ἡμῶν νῦν μεταστάντα πιστῶς.

Ὡδὴ 5. "Αβυσσος ἐσχάτη.

Θάνατος καὶ τάφος, καὶ κρίσις ἡμᾶς ἀναμένει, στηλιτεύουσα τὰ ἔργα πάντα· ἐξ οὗ τὸν δοῦλόν σου ρῦσαι, φιλόνηρωπε, ὃν μετέστησας.

Ανοῖξον Σωτήρ μου, τῷ μεταστάντι δεόμεθά σου, τοῦ ἐλέους σου Χριστέ τὴν θύραν, ἵνα χορεύῃ ἐν δόξῃ, μετέχων εὐφροσύνης τοῦ κράτους σου.

Λύτρωσον παισιμάτων, τῷ σῶ ἐλέει Σωτήρ, σὸν δέσλον, ὃν μετέστησας νυνὶ ἐν πίστει· ὅτι οὐδεὶς δικαιοῦται, ἐξ ἔργων ἀνθρωπίνων, φιλόνηρωπε.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσις θανάτου, καὶ κατάρας ἀναίρεσις, ὁ Κτίστης σαρκὶ ἐτέχθη Θεογεννητορ, καὶ πάντας τοὺς θανόντας σώζει, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλόνηρωπος.

Εἰρμός.

« Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς ὁ Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότη βροῦ σοι: Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Ὁ Διάκονος· Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. κ. τ. λ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων, κ. τ. λ.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ.

Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι: Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν

ἀπέλευση, ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον
 θρήνον ποιῶντες ᾠδὴν τὴν αὕτην. Ἄλληλούϊα.

Νηνεχῶς δυσωπῶ ἐπακούσατε· μετὰ μόνων γάρ ταῦτα
 καὶ φθέγγομαι· δι' ἡμᾶς γάρ τὸν θρήνον ἐποίησα,
 ἴσως ἔχειν τινὰ πρὸς ὠφέλειαν. Ἄλλ' ὅτε ταῦτα μελωδή-
 σθε, μνημονεύσατέ με τοῦ ποτέ γνωρίμου· πολλάκις γάρ
 ὁμοῦ συνεισήλθομεν, καὶ ἐν οἴκῳ Θεοῦ συνεψάλλομεν·
 Ἄλληλούϊα.

Α'ναστάντες οὖν πάντες συνάχθητε, καὶ καθίσαντες
 λόγον ἀκούσατε· φοβερὸν ἀδελφοὶ τὸ κριτήριον, ὅπερ
 μέλλομεν πάντες παρίστασθαι· οὐκ ἐν ἐκεῖ δοῦλος, οὐδὲ
 ἐλεύθερος· ἐδέ ἐστὶν ἐκεῖ μικρὸς, οὔτε μέγας· ἀλλὰ πάν-
 τες γυμνοὶ παριστάμεθα· διὰ τοῦτο καλὸν τὸ βοᾶν συνε-
 χῶς τὸν ψαλμὸν· Ἄλληλούϊα.

Συγκαιόμεθα πάντες τοῖς δάκρυσιν, ὅταν ἴδωμεν λείψα-
 νον κείμενον, καὶ ἐγγίζοντες πάντες ἀσπάζεσθαι,
 ἴσως δὲ καὶ τοιαῦτα προσφθέγγεσθαι· Ἴδου ἀφήκας τοὺς
 φιλοῦντάς σε· οὐ λαλεῖς τοῦ λοιποῦ μεθ' ἡμῶν φίλε; διὰ
 τί οὐ λαλεῖς ὡς ἐλάλεις ἡμῖν, ἀλλ' οὕτω σιγᾶς τοῦ λαλεῖν
 μεθ' ἡμῶν· Ἄλληλούϊα.

Τί πικρὰ τῶν θνησιόντων τὰ ῥήματα, ἅπερ φθέγγον-
 ται ὅταν πορεύωνται; ἀδελφοί, ἀδελφῶν ἐξορίζομαι·
 φίλους πάντας ἀφῶ καὶ πορεύομαι· ποῦ οὖν ὑπάγω οὐκ
 ἐπίσταμαι, ἢ πῶς μέλλω εἶναι ἐκεῖ ἐ γινώσκω, εἰ μὴ μό-
 νον Θεὸς ὁ καλέσας με. Ἄλλὰ μνεῖαν ποιεῖτέ με μετ' ᾠδῆς·
 Ἄλληλούϊα.

Αῖρα ποῦ αἱ ψυχαὶ νῦν ὑπάγουσιν; ἄρα πῶς νῦν ἐκεῖ
 συνδιόγουσιν; ἐπεθύμουσιν μαθεῖν τὸ μυστήριον, ἀλλ'
 οὐδεὶς ἱκανὸς διηγήσασθαι· ἄρα κἀκεῖνοι μνημονεύουσι
 τῶν ἰδίων αὐτῶν, ὡς ἡμεῖς ἐκείνων; ἢ ἐκεῖνοι λοιπὸν ἐπε-
 λάθοντο, τῶν θρηνοῦντων αὐτοὺς, καὶ ποιούντων ᾠδὴν·
 Ἄλληλούϊα.

Συνοδεύσατε φίλοι τοῖς θνήσκουσι, καὶ σπουδῆ πρὸς τὸ
 μνήμα προφθάσατε, καὶ ἐκεῖ νηνεχῶς ἀτενίσσατε, καὶ
 τοὺς πόδας ὑμῶν εὐτρεπίσατε· πᾶσα ἡ νεότης ἐκεῖ διαρ-

ρεῖ· πᾶσα ἡλικία ἐκεῖ ἐμαράνθη· ἐκεῖ κόνις καὶ τέφρα
καὶ σκώληκες· ἐκεῖ πᾶσα σιγή, καὶ οὐδεὶς ὁ λαλῶν :

Ἄλληλουῖα.

Ἰδοὺ νῦν θεωροῦμεν τὸν κείμενον, ἀλλ' ἡμῖν τοῦ λοιποῦ
μὴ προκείμενον· ἰδοὺ δὴ καὶ ἡ γλῶσσα ἠσύχασεν·
ἰδοὺ δὴ καὶ τὰ χεῖλη ἐπαύσαντο· ἔρρώσθε φίλοι, τέκνα·
σώζεσθε ἀδελφοί, σώζεσθε γνώριμοι· ἐγὼ γὰρ τὴν ὁδὸν
μου πορεύομαι, ἀλλὰ μνεῖαν ποιεῖτέ μου μετ' ᾧδῆς :

Ἄλληλουῖα.

Οὐδεὶς γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἀνέζησεν, ἵνα εἴπη ἡμῖν πῶς
διαίγουσιν, οἱ ποτὲ ἀδελφοί, καὶ τὰ ἔγγονα, τὰ ἐκεῖ
προλαβόντα πρὸς Κύριον· διὸ πολλάκις αἰεὶ λέγομεν· Ἄρα
ἐστὶν ἐκεῖ ἰδέσθαι ἀλλήλους; Ἄρα ἐστὶν ἐκεῖ ἰδέσθαι ἀδελ-
φούς; Ἄρα ἐστὶν ἐκεῖ ἐν τῷ ἅμα εἰπεῖν τὸν ψαλμὸν :

Ἄλληλουῖα.

Υπάγομεν ὁδὸν τὴν αἰώνιον, παριστάμενοι ὡσπερ κα-
τάδικοι, κάτω νεύοντες ὅλοι τὰ πρόσωπα· ποῦ τότε
κάλλος; ποῦ τὰ χρήματα; ποῦ ἡ δόξα τότε ἢ τοῦ βίου
τούτου; οὐδὲν τούτων ἐκεῖ βοηθήσει ἡμῖν, εἰμὴ λέγειν
συχνῶς τὸν ψαλμὸν :

Ἄλληλουῖα.

Τί ταράττη ἀκαίρως, ὦ ἄνθρωπε; μία ὥρα, καὶ πάντα
παρέρχεται· οὐ γὰρ ἐστὶν εἰς Ἄδην μετάνοια, οὐδ' ἐ-
στὶν ἐκεῖ λοιπὸν ἀνεσις· ἐκεῖ ὁ σκώληξ ὁ ἀκοίμητος, ἐκεῖ
γῆ σκοτεινὴ καὶ ζοφερά ὕλη, ὅπου μέλλω ἐγὼ κατακρί-
νεσθαι· εὐ γὰρ ἔσπευσα ὅλως τοῦ λέγειν συχνῶς τὸν
ψαλμὸν :

Ἄλληλουῖα.

Οὐδὲν οὕτως ἐστὶν εὐληθάργητον, ὡς βροτὸν ἐκ βροτοῦ
χωριζόμενον· καὶ γὰρ χρόνον μικρὸν μνημονεύομεν,
ἀλλ' εὐθύς τοῦ θανάτου λανθάνομεν, ὡς μὴ θανόντα τοῦ-
τον ἔχοντες· καὶ γονεῖς γὰρ τέκνων πάντων ληθαργοῦσιν,
ἃ ἐκ σπλάγγων γεννήσαντες ἔθρεψαν, καὶ προσέπεμψαν
δάκρυα μετ' ᾧδῆς :

Ἄλληλουῖα.

Υπομιμνήσκω ὑμᾶς πρὸς τὸν Κύριον, ἀδελφοί μου καὶ
τέκνα καὶ φίλοι μου, μή μου ἐπιλάθησθε ὅταν προ-
σεύχησθε, δυσωπῶ, ἱκετεύω καὶ δέομαι· μάθετε ταῦτα

εἰς μνημόσυνον, καὶ θρηνησατέ μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ὡς Ἰωβ πρὸς τοὺς φίλους, ἐρῶ πρὸς ἡμᾶς: Καθίσατε πάλιν εἰπεῖν. Ἄλληλουῖα.

Τὰ γὰρ πάντα ἀφέντες ὑπάγομεν, καὶ γυμνοὶ καὶ στυγνοὶ παριστάμεθα· τὸ γὰρ κάλλος ὡς χλόη μαραίνεται, ἀλλὰ μόνον πλανώμεθα ἄνθρωποι· γυμνὸς ἐτέχθης ὦ ταλαίπωρε, γυμνὸς μέλλεις ἐκεῖ παραστῆναι πάντως· μὴ φαντάζου βροτὲ ἐν τῷ βίῳ ποτέ, ἀλλὰ μόνον πάντοτε στενάζε μετὰ κλαυθμοῦ: Ἄλληλουῖα.

Αὐτὸν ἠλέησας ἄνθρωπε ἄνθρωπον, αὐτὸς μέλλει ἐκεῖ ἐλεῆσαι σε· καὶ ἂν τινὶ ὀρφανῷ συνεπάθης, τῆς ἀνάγκης ἐκεῖ αὐτὸς ῥύσεται· ἂν ἐν τῷ βίῳ γυμνὸν σὺ ἐσκέπασας, αὐτὸς μέλλει ἐκεῖ σκεπάσαι σε, καὶ ὁ ψαλμὸς: Ἄλληλουῖα.

Πιονηρὰ ἡ ὁδὸς ἣ ἀπέρχομαι, ἣ οὐδέ ποτε οὕτως ἐβάδισα· καὶ ἡ χώρα ἐκεῖνη ἀγνώριστος, ὅπου οὐδεὶς οὐδαμοῦ οὐ γνωρίζει με· φρικτὸν ἰδέσθαι τοὺς ἀπάγοντας, φοβερὸν, τὸν καλέσαντά με, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου δεσπύζοντα, καὶ καλοῦντα ἡμᾶς, ὅταν θέλη ἐκεῖ: Ἄλληλουῖα.

Οὐκ ἐκ χώρας τινὸς ἐμβαδίζοντες, ὀδηγόντων τινῶν προσδεόμεθα· τί ποιήσωμεν ὅπου ὑπάγομεν, εἰς τὴν χώραν ὅπου οὐ γνωρίζομεν; πολλῶν σοι τότε ὀδηγῶν χρεία· πολλῶν σοι τῶν εὐχῶν τῶν συνοδευόντων, διασῶσαι ψυχὴν τὴν ταλαίπωρον, ἕως φθάσαι Χριστῷ εἰπεῖν πρὸς αὐτόν: Ἄλληλουῖα.

Υλικοῖς οἱ προκείμενοι πάθει, ἐκεῖ ἄνεσιν ὅλως οὐκ ἔχουσιν· ἐκεῖ μὲν φοβεροὶ οἱ κατήγοροι, ἐκεῖ δὲ καὶ αἱ βίβλοι ἀνοίγονται· ποῦ περιβλέψεις τότε ἄνθρωπε; ἢ τίς μέλλει ἐκεῖ βοηθῆσαι σοι τότε; εἰμὴ ζῶν ἀγαθὸν τι ἐποίησας, καὶ καλὸν τοῖς πτωχοῖς τι ἐποίησας, ἄδων: Ἄλληλουῖα.

Η νεότης καὶ κάλλος τοῦ σώματος, τῷ καιρῷ τοῦ θανάτου μαραίνεται, καὶ ἡ γλῶσσα δεινῶς τότε φλέγεται, καὶ ὁ λάρυγξ ψυγεῖς ἀναφλέγεται, ὀφθαλμῶν

κάλλος τότε σθέννυται, κάλλος τὸ τοῦ προσώπου ἀλλοιοῦται ὄλον, κάλλος τὸ τοῦ τραχήλου συντρίβεται, καὶ λοιπὸν ἡσυχάζει τοῦ λέγειν συχνῶς :

Ἄλληλουϊα .

Ἡσυχάσατε δὴ ἡσυχάσατε, τῷ κειμένῳ λοιπὸν ἡρεμήσατε, καὶ τὸ μέγα μυστήριον βλέψατε· φοβερά γὰρ ἡ ὥρα, σιωπήσατε, ἵνα μετ' εἰρήνης ἡ ψυχὴ ἀπέλθῃ· εἰς ἀγῶνα γὰρ μέγαν συνέχεται, καὶ ἐν φόβῳ πολλῷ δυσωπεῖ τὸν Θεόν :

Ἄλληλουϊα .

Ἐγὼ μὲν εἶδον νήπιον θνήσκοντα, καὶ ζῶν τὴν ἐμὴν ἐταλαίνισα· ἐταράχθη γὰρ ὄλως καὶ ἔτρεμε, καὶ ὡς ἦλθεν ἡ ὥρα ἐβόησε : Πάτερ βοήθει μοι, μήτηρ σῶσόν με· καὶ οὐδεὶς ἱκανὸς τότε βοηθῆσαι αὐτῷ, εἰμὴ μόνον ὀργῶντες μαραίνονται, καὶ ἐν τάφῳ θρηνοῦνται αὐτό :

Ἄλληλουϊα .

Ἀρα πόσοι ἐξαίφνης ἠρπάγησαν, ἐξ αὐτῶν τῶν πασῶν ἐν τῷ μνήματι ; καὶ ἐξεύχθησαν ζευξιν αἰώνιον, καὶ ἐποίησαν θρήνον ἀδάπανον, καὶ τοῦ νυμφῶνος ἐκ ἀνέστησαν ; ἀλλ' ὁμοῦ ὁ γάμος, ὁμοῦ ὁ τάφος, ὁμοῦ ζευξίς, ὁμοῦ καὶ διάζευξις, ὁμοῦ γέλως, ὁμοῦ καὶ θρήνος, ὁμοῦ καὶ ὁ ψαλμός :

Ἄλληλουϊα .

Συγκαίόμεθα μόνον ἀκούοντες, ὅτι ἔστιν ἐκεῖ φῶς αἰώνιον· ἐκεῖ ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ ἐκεῖ ἡ τρυφὴ ἡ αἰώνιος· ἐκεῖ ὑπάρχει ὁ Παράδεισος, ὃ πᾶσα ψυχὴ τῶν δικαίων χαίρει· συνεισέλθωμεν πάντες ἐν Χριστῷ καὶ ἡμεῖς, ἵνα οὕτω βοήσωμεν πάντες Θεῷ :

Ἄλληλουϊα .

Θεοτοκίον .

Παναγία Παρθένε ἀνύμφευτε, ἡ τεκοῦσα τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, δυσωπῶ, ἱκετεύω καὶ δέομαι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ τὸν Κύριον, ὑπὲρ τοῦ κοιμηθέντος δούλου σου ἄχραντε, ὅπως εὖρῃ ἐκεῖ ἄφεισιν πταισμάτων, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως πάντα· παρρησίαν γὰρ ἔχεις ὡς Δέσποινα, δυσωπεῖν τὸν Υἱόν σου ἐκάστοτε .

Ἄλληλουϊα .

Καὶ πάλιν τὸ, Κοντάκιον . Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον .

Εἶτα τὰ λοιπὰ τοῦ Κανόνος. *Ὡδὴ Ζ'.* "Αφραστον θαῦμα.

Πυρὸς γεέννης, καὶ τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως, ὡς οἰκτιρ-
μων λύτρωσαι Χριστέ, ὃν πίστει τὰ νῦν προσελάβου
δοῦλόν σου, καὶ μελωδεῖν σοι παράσχου σὺ οἰκότη: Λυ-
τρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰς γῆν πραέων, καὶ Παραδείσου ἀπόλαυσιν, τὸν κοι-
μηθέντα δοῦλόν σου πιστῶς, ἐν τόπῳ σικνηῆς δόξης
θαυμαστῆς, ὁ Θεὸς καταξιώσας παράσχου μελωδεῖν σοι:
Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πολλὴ ἡ κρίσις, ἀνάγκη δὲ ἀδιήγητος, ἐν γεέννῃ ἐστὶν
ἀδελφοί: ἐκεῖ γὰρ ψυχαὶ σώματι μὲν φλέγονται, καὶ
ἐν ὀδύνῃ δακρύουσι βοῶσαι: Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τοὺς ἀδιστακτικῶς, Θεοῦ Μητέρα ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε
ἄχραντε ἄγνη, καὶ ζῶντας αἰεὶ φρούρει πρεσβείαις
σου, καὶ μεταστάντας πικρῶν βασάνων ρῦσαι. Λυτρωτὰ
ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ Η'. "Ἐπιστηθι φρίττων οὐρανέ.

Ὡ ποία ὦρα φοβερά, τῆς ἀμαρτάνοντος ἀναμένει ἀδελ-
φοί! ὦ ποῖος φόβος τότε λήφεται! πῦρ καταφάγεται,
γεέννης τὸ ἄσβεστον καὶ ἐρπύζων, καταπίεται ἔφισ: διὸ
Χριστὲ οἰκτιρμον, ρῦσαι φρικτῆς γεέννης, ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

Ὡ τῶν δικαίων τῆς χαρᾶς, ἧς ἀπολαύουσιν ὅταν ἔλθῃ
ὁ Κριτῆς! ἐκεῖ γὰρ ὁ νυμφὼν ὑπὲρέπισται, καὶ ὁ
Παράδεισος, καὶ πᾶσα ἡ Χριστοῦ Βασιλεία: ἐν ἧ τούς
σοὺς οἰκέτας εὐφραينوμένους δεῖξον, μετὰ τῶν σῶν Ἁγίων,
Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τίς ὑποστήσεται Χριστέ, τῆς παρουσίας σου τὴν φρι-
κώδη ἀπειλὴν; ἐκεῖ ὁ οὐρανὸς εἰλίσσεται, ὡσπερ βι-
βλίον φρικτὸν, καὶ πίπτουσι τὰ ἄστρα, τῷ φόβῳ, κλο-
νεῖται πᾶσα κτίσις, καὶ τὸ φῶς ἀλλοιοῦται: τότε οὖν
φεῖσαι Λόγε, τοῦ ἐνθεν μεταστάντος. *Θεοτοκίον.*

Ὁν ἐσωμάτωσας Υἱόν, ὑπερφυῶς Ἄγνη, οὗτος ἐστὶν
ὁ Κριτῆς, καὶ ζῶντων καὶ νεκρῶν, καὶ κρίνων πᾶ-

σαν τὴν γῆν, καὶ σώζει τῶν βασιάνων οὓς θείλει, καὶ μάλιστα τοὺς πόθῳ προσκυνοῦντας ἐν τύποις αὐτόν, καὶ σὲ ὑμνοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥωδή Θ'. Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ.

Μὴ ἐποδύρεσθε πάντες, οἱ ἐν πίσει θανόντες, ὅτι Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ὑπέμεινε σαρκί, καὶ σταυρὸν καὶ ταφήν, ἀθανασίας τε υἱὸς ἀπειργάσατο πάντα, βοῶντας πρὸς αὐτόν: Μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου.

Ως ἐλπίδι θανόντες, ἀνασάσεως θείας, τὴν ἐν Χριστῷ πάντων ζωὴν εὐρήκαμεν πιστοί· ἀλλὰ κρίσις πολλὴ ἐνταῦθα ἀδελφοί, καὶ οὐδεὶς ἐν Ἄδῃ λυτροῦται ἑαυτόν. Ἀλλ' ὑμεῖς ὑπὲρ πάντων Χριστῷ δεήθητε.

Εν τῇ ἀγήρῳ σου δόξῃ, καὶ τρυφῇ Παραδείσου, τὸν ἐξ ἡμῶν μετασάντα νῦν τάξον Ἀγαθὲ, ὡς ὀρθοδοξία, καὶ μετανοία σοι προσδραμόντα ἐν πίστει· καὶ ποιήσον αὐτόν, ἐνλεκτὸν παραστάτην τῆς βασιλείας σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ τῆς ζωῆς ὡς Μητέρα, Θεοτόκε Παρθένε, ὑπερφυῶς καὶ εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν οἱ πιστοί· διὰ σοῦ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθηηκότες τοπρὶν, ἀθανατισθέντες εὐρήκαμεν ζωὴν, καὶ ἰδοὺ σοι τὸν ὕμνον ἀποπληρούμεθα.

Εἰρμός.

» **Μ**ὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν
 » γαστρὶ ἄνευ σποράς συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι
 » γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ ἀπαύστως
 » ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, κ. τ. λ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Εἶτα τὸ Ἐξαποστειλάριον.

Νῦν ἀνεπαυσαίμην, καὶ εὖρον ἄνεσιν πολλὴν, ὅτι μετέσθην ἐν φθορᾷ, καὶ μετετέθην πρὸς ζωὴν. Κύριε δόξα σοι.
 Στίχ. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ.

Στίχ. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ.

Στίχ. Καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Εἰς καθέκαστον δὲ Στίχον λέγεται τὸ Ἐξαποστειλάριον.

Εἶτα τὸ Θεοτόκιον.

Νῦν ἐξελεξάμην, τὴν Θεομήτορα Κόρην, ὅτι ἐτέχθη ἐξ αὐτῆς, Χριστὸς ὁ πάντων λυτρωτῆς. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ εὐθύς οἱ Αἶνοι.

Στιχηρά, Ἦχος πλ. β'. Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον.

Θεοποιηθεὶς ἐν τῇ μεταστάσει, τῷ ζωοποιῷ σου νῦν μυστηρίῳ, πρὸς σέ μεταβέβηκεν, ὁ Θεὸς λειτουργός σου· δέξαι ἐν ταῖς χερσί σου τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὡς στρουθίον· τάξον αὐτὸν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, τῶν Ἀγγέλων χορείαις, καὶ ἀνάπαυσον ὃν προσελάβου, τῇ προσταξεί σου Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἔκον τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου· ἐπεισέρχεται γὰρ πᾶσιν ἐν ἀωρία· ἡ φύσις λυμαίνεται, βία πρεσβύτας αἶρει, ἡγουμένους, γραμματεῖς, διδασκάλους, τοὺς μάταια φρονοῦντας, φθείρει ἐπισκόπους, καὶ ποιμένας· ἀλλὰ κράξωμεν μετὰ δακρύων· Ἐπὶ προσταξεί σου Κύριε, ὃν προσελάβου ἀνάπαυσον.

Πεπολιτευμένος ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ κεκοσμημένος ὁ Ἱερεὺς σου, ὁ θυτῆς καὶ πρόπολος τῶν θείων Μυστηρίων, θεία προσταξεί σου μετήλθε, τῶν τοῦ βίου θορύβων· ὃν περ Ἱερέα Σῶτερ προσδεξάμενος σῶσον, καὶ ἀνάπαυσον μετὰ Δικαίων, ὃν προσελάβου τῇ προσταξεί σου, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνώμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἶθ' οὕτω. Σοὶ δόξα πρέπει Κύριε ὁ Θεός. Δόξα σοι τῷ δείξαντι. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ· καὶ μετὰ τὸ, Καταξίωσον Κύριε, τὰ παρόντα. Στιχ. Ἰδιόμελα τῷ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'.

Ποία τῷ βίου τρυφή διαμένει λύπης ἀμέτοχος, ποία δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὄνείρων ἀπατηλότερα· μία ῥοπή, καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. Ἄλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠραιότητος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

Εργῶ Σωτήρ μου δεικνύεις, ὅτι σὺ εἶ ἡ πάντων ἀνάστασις· λόγῳ Δόγε Λάζαρον ἐκ νεκρῶς ἐξανέστησας· τότε μοχλοὶ συνετρίβησαν, πύλαι δὲ Ἄδου συνεταράχθησαν· τότε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων θάνατος ἀπεδείκνυτο. Ἄλλ' ὁ εἰς τὸ σῶσαί σου τὸ πλαστούργημα, καὶ οὐκ εἰς τὸ κρῖναι παραγενόμενος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλόθρωπος. Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων προστάτις Σερμὴ ἀνεδείχθης Θεογεννήτρια· πάντων σκέπη, κράτος τε, ἐκ Θεοῦ τοῖς προσφύγοις σου· τοῖς ἐν ἀνάγκαις ἐπίκουρος, τοῖς αἰχμαλώτοις ταχεῖα λύτρωσις· σὲ γὰρ Χριστὸς κατὰ βαρβάρων, ἔθετο ἀμυντήριον, καὶ προασπιστὴν, καὶ τεῖχος ἀπόρθητον, ὡς τῶν ἀσθενῶν ἰσχὺν ἀπροσμάχητον, καὶ τῆς εἰρήνης βραβευτήριον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος Β'.

Οἱμοί, οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἱμοί, τότε πόσα δακρύει, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἔλεων αὐτήν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ρέπουσα, ἀπρακτὰ καθικετεύει· πρὸς τῆς ἀνθρώπου τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Διὸ ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα. εὔτε ἴδωμεν πάντες θάυμα ὑπὲρ νοῦν· ὁ χθὲς συνῶν ἡμῖν, νῦν κεῖται νεκρὸς· δεῦτε γινῶμεν τί μετ' ὀλίγον, οἱ ταραττόμενοι τελοῦμεθα; πῶς οἱ τὰ μύρα χριστούμενοι, δύσπνοον κεῖνται ὀσφράδιον; πῶς οἱ χρυσίῳ κοσμούμενοι, ἀκοσμοὶ κεῖνται καὶ ἄτρεπτοι; Διὸ ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Στίχ. Κύριε ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων.

Σώζου μάταιε βίε, σώζεσθε πάντες φίλοι, συγγενεῖς τε καὶ τέκνα· εἰς ὁδὸν γὰρ ὑπάγω, ἣν οὐδέποτε διώδευ-

σα. Ἄλλα δεῦτε μνησθέντες μου τῆς πρὸς ὑμᾶς ἀγάπης, συνακολουθήσατε, καὶ τάφῳ παραδοτε τὸν πηλὸν μου τοῦτον καὶ τὸν ἔχοντα κρῖναι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, σὺν δάκρυσι Χριστὸν ἱκετεύσατε, ὅπως με πυρὸς ἐξέλῃται τοῦ ἀσβέστου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αδιόδευτε πύλη μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος Γ'.

Γδὲ κείμαι ἀγαπητοὶ μοι ἀδελφοί, ἐν μέσῳ πάντων, σιγηρὸς καὶ ἄφωνος· τὸ στόμα ἤρησεν, ἡ γλῶσσα πέπαυται, καὶ τὰ χεῖλη κενώλυνται· αἱ χεῖρες συνδέδενται, καὶ οἱ πόδες συμπλέκονται· ἡ μορφή ἡλλοίωται, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐσθέσθησαν, καὶ οὐ κατανοοῦσι τοὺς θρηνοῦντας· ἡ ἀκοὴ οὐ παραδέχεται, τῶν λυπομένων τὸν ὀλολυγμόν· ἡ ρίς οὐκ ὀσφραίνεται, τοῦ θυμιάματος τὴν εὐωδίαν· ἡ δὲ ἀληθινὴ ἀγάπη, οὐδέποτε νεκροῦται. Διὸ ἱκετεύω πάντα τῆς γνωστῆς, καὶ προσφιλεῖς με: Μνεῖαν ποιεῖτέ μου, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἵνα εὕρω ἔλκος, ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκείνου τοῦ φοβεροῦ.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφανίσται· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν: Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Στίχ. Ἡ βοήθεια μου παρὰ Κυρίου.

Ανθρωποι, τί μάτην ταραττόμεθα; ὁ δρόμος ταχύς, καὶ βραχύς ἐστίν, ὃν τρέχομεν· καπνὸς ὑπάρχει ὁ βίος· ἀτμίς καὶ τέφρα καὶ κόνις μετ' ὀλίγον ἐσόμεθα, καὶ ὡς ἄνθος μαραινόμεθα· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν: Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Λιμένα σε σωτηρίας ἔχομεν Θεοτόκε Παρθέने, οἱ ἐν τῷ
 πελάγει τοῦ βίου χειμαζόμενοι· διὸ πρέσβευε τῷ
 ἐκ σοῦ ἀσπόρως σαρκωθέντι Θεῷ, καὶ ἀφράστως ἐναν-
 θρωπήσαντι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος Δ'.

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια; ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν
 προσκαίρων φαντασία; ποῦ ἐστὶν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ
 ἄργυρος; ποῦ ἐστὶ τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα καὶ ὁ θόρυ-
 βος; πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά. Ἄλλὰ
 δεῦτε βοήσωμεν, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ: Κύριε τῶν αἰώ-
 νίων σου ἀγαθῶν ἀξίωσον, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν, ἀνα-
 παύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

Στίχ. Εὐφραίνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι.

Επῆλθεν ὁ θάνατος ὡς ἄρπαξ, ἐπῆλθεν ὁ φθορεὺς καὶ
 καθεῖλέ με· ἐπῆλθε καὶ οὐκ ὄντα με ἔδειξεν· ἐπῆλ-
 θε, καὶ γῆ δὲ ὡν ὡς οὐκ ὡν κατάνειμαι· ὄντως ὄναρ, ὄν-
 τως φάσμα ἐσμέν οἱ βροτοί. Ἄλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ
 ἀθανάτῳ Βασιλεῖ: Κύριε τῶν αἰώνιων σου ἀγαθῶν ἀξίω-
 σον, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν, ἀναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ
 ἀγήρῳ ζωῇ. **Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Ημόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως
 κυήσασα, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. Δ'.

Εμνήσθη τὸ Ἰσραὴλ τοῦ Προφήτου βοῶντος: Ἐγὼ εἶμι γῆ καὶ
 σποδός· καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ
 εἶδον τὰ ὅστα τὰ γεγυμνωμένα, καὶ εἶπον: Ἄρα τίς ἐστὶ
 βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης, ἢ πλούσιος, ἢ πένης, ἢ δίκαιος,
 ἢ ἀμαρτωλός; Ἄλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ Δικαίων
 τὸν δοῦλόν σου,

Στίχ. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σε.

Σὺ εἶπας, ὁ πιστεύων εἰς σέ Χριστέ, θάνατον οὐκ ὄψε-
 ται· ἀλλ' ὡς ἐγὼ ἐκ φωτὸς ἐν φωτὶ φῶς ὑπάρχω,
 εἴτω λάμπετε καὶ ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ δόξῃ με· ἀληθὴς ὑπάρχων
 Θεὸς γὰρ, ἐλήλυθα σῶσαι, τὴν ἐν ἀληθείᾳ ὀρθοδοξίᾳ με σέ-

βοντας, ἓνα Κύριον Θεόν, διπλοῦν ταῖς φύσεσι, σαρκὸς καὶ Θεότητος· ἐν ἧ καὶ ἄνες τὸν δούλόν σου ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωπῶμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα: Εὐλογημένη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. Β'.

Αρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστοουργόν σου γέγονε πρέσταγμα· βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ ὀρατῆς με ζῶον συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῶ ἐμπνεύσει. Διὸ Χριστέ τὸν δούλόν σε, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Πρὸς σε ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ετίμησας εἰκόνι σου, τὸ τῶν χειρῶν σου Λόγε πλαστέργημα· ἐζωγράφησας γὰρ ἐν ὑλικῇ μορφῇ τῆς νοερᾶς οὐσίας τὸ ὁμοίωμα· ἧς καὶ κοινωνόν με κατέστησας, θέμενος ἐπὶ τῆς γῆς, κατάρχειν κτισμάτων τῶ ἀτέξουσίῳ. Διὸ Σωτὴρ τὸν δούλόν σου ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος Βαρύς.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, πλαστοουργήσας κατ' ἀρχὰς τὸν ἄνθρωπον, ἐν Παραδείσῳ τέθεικας, κατάρχειν σου τῶν κτισμάτων· φθίνῳ δὲ διαβόλου ἀπατηθεὶς, τῆς βρώσεως μετέσχε, τῶν ἐντολῶν σου παραβάτης γεγονώς· διὸ πάλιν εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιστρέφειν Κύριε, καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε.

Δεῖ πᾶσαν λύπην ὁ θάνατος, μεταδοθεὶς ἐκ τοῦ Ἀδάμ τῇ φύσει ἡμῶν· καὶ γὰρ φαρτοὶ γεγόναμεν τῆς βρώσεως μετασχόντες· γινῶμεν ὅτι πλασθέντες ἐκ γῆς, πάλιν κόνις, τέφρα γενησόμεθα, καθάπερ ἦμεν τοπρίν·

διὸ μετὰ φωνῆς κλαυθμοῦ τὸν κτίστην δυσωποῦμεν, τῷ μεταστάντι ἄνεσιν, δωρηθῆναι καὶ τὸ ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ Θεοτόκε τεῖχος ἄρρηκτον, καὶ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ κεν-
τήμεθα· διὸ μὴ παύσῃ Δέσποινα, πρεσβεύειν ὑπὲρ
τῶν πίστει κοιμηθέντων σου δούλων, ἄνεσιν αὐτοῖς γε-
νέσθαι ἐν τῇ κρίσει, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεός·
τὴν φύσιν γὰρ αὐτὴ ἐπίστασαι, ὡς πᾶσιν ἀμαρτήμασιν,
ὅτι νῦν συμπέφυρται· ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. Δ'.

Θρηνώ καὶ ἐδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ
ἴδω ἐν τοῖς τάφοις, κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ,
πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχου-
σαν εἶδος ὡ τοῦ θανάτου! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγο-
νε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύ-
χθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεὸς προστάξει ὡς γέγραπται,
τοῦ παρέχοντος τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στ. Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ με.

Ρευστοὶ πῶς γέγοναμεν, ἀφθαρτον εἰκόνα φορέσαντες,
καὶ ἐμφυσήματι θείῳ λαβόντες τὴν ἀθάνατον ψυ-
χὴν, μικτοὶ γεγονότες ὡς γέγραπται; πῶς δὲ παρέβημεν
Θεοῦ τὰς προσταῖξεις; ὡ τοῦ θανάτου! πῶς τῆς ζωῆς
τὴν βρῶσιν ἀφέντες, βρῶσιν ἐφάγομεν τὴν πρόξενον θά-
νάτου καὶ πικράν; πῶς ἠπατήθημεν στερηθέντες θείας
ζωῆς; λοιπὸν ἐκβοήσωμεν: Ὁν μετέσησας, ἐν ταῖς αὐλαῖς
σου κατασηκνήωσον.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡσκέπη σε Θεοτόκε Παρθένε, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευ-
ματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νο-
σημάτων λυτρούμεθα.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Αμέτρητος ὑπάρχει τοῖς ἀσώτως βιοῦσιν ὁ θάνατος,
βρυγμὸς ὀδόντων, καὶ κλαυθμὸς ἀπαράκλητος, γνό-
φος ἀφεγγής, καὶ σκότος ἐξώτερον, καὶ σκώληξ ἀκοίμη-
τος, δάκρυα ἀνενέργητα, καὶ κριτὴς ἀσυμπάθητος· διὰ

τοῦτο πρὸ τέλους βοήσωμεν, λέγοντες : Δέσποτα Χριστέ, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Ε΄φώνησεν ἡ σάλπιγξ, ὡς ἐξ ὕπνου νεκροὶ ἐξάνίστανται, ζῶν ποθοῦντες τὴν οὐράνιον δέξασθαι· ἤλπισαν εἰς σὲ τὸν κτίστην καὶ Κύριον· μὴ κρίνης τοὺς δέλους σου· θνητὸς γάρ ὁ ἀθάνατος, δι' ἡμᾶς ἐχρημάτισας· διὰ τοῦτο πρὸ τέλους βοήσωμεν, λέγοντες : Δέσποτα Χριστέ, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Γ΄δοῦ καὶ τὰ στοιχεῖα. οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀλλαγῆσονται, καὶ πᾶσα κτίσις ἀφθαρσίαν ἠμφίασται· λέλυται φθορὰ, καὶ σκότος ἠφάνισται ἐν τῇ παρουσίᾳ σου· μέλλεις γὰρ πάλιν ἔρχεσθαι μετὰ δόξης ὡς γέγραπται, ἀποδῆναι ἐκάστῳ καθὼς διεπράξατο. Δέσποτα Χριστέ, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Φανείς ἐκ τῆς Παρθένου, παρθενίας με Λόγε ἀξίωσον· χοροὶ παρθένων ταῖς λαμπάδας ἀνάψαντες, ψάλλουσιν εἰς σὲ, ποθοῦντες τὴν δόξαν σου, καὶ αὐθις συνεισέρχονται· ὡσπερ γὰρ εἰς οὐράνιον νυμφῶνα χορεύουσι· ταῖς φρονίμοις παρθένοις φαιδρῶς συνεισέλθωμεν. Ἀναρχε Τριάς, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον καὶ φρικτὸν θεάμα, τοῖς πᾶσι γνωριζόμενον, τὴν εἰκόνα τὴν νῦν ὄρωμένην, καὶ μηκέτι φρονεῖτε τὰ πρόσκαιρα. Σήμερον ψυχὴ χωρίζεται τῷ σώματι, πρὸς αἰώνιον κόσμον μεθισταμένη· εἰς ὁδὸν γὰρ ὑπάγει, ἣν εἰδέποτε διώδευσε, καὶ εἰς Κριτὴν ἀπροσώποληπτον, ὅπου παρίστανται Ἀγγέλων τάγματα· φοβερὸν γὰρ ἀδελφοί μου τὸ κριτήριον ἐκεῖνο, ὅπου πάντες γυμνοὶ παραστησόμεθα, οἱ μὲν αἰσχυρόμενοι, οἱ δὲ στεφανούμενοι. Διὸ βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ : Ὅταν μέλλῃς ἐτάζειν τὰ κρυπτά τῶν ἀνθρώπων, φείσαι τοῦ δέλου σου, ὃν προσελάβου, Κύριε φιλόνηρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Εἶτα Ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι· καὶ μετὰ τὸ
Τρισάγιον, τὸ παρόν, Ἦχος πλ. α΄.

Ανάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου,
καὶ τοῦτον κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, κα-
θὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα
αὐτῷ τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀ-
γνοίᾳ καὶ γνώσει φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, Ἀγγελικοῖς σε
ὑμνοῖς τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἶτα, ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. κτλ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Ὁ Ἀσπασμός· οὗ γινομένου, ψάλλομεν τὰ προσόμοια,
Ἦχος β΄.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμόν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς προεγράφησαν ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τῶν
Μοναχῶν σελ. 432.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Ορῶντές με ἄφωνον καὶ ἄπνουν προκειμένον, κλάυσατε
πάντες ἐπ' ἐμοί, ἀδελφοί, καὶ φίλοι, συγγενεῖς, καὶ
γνωστοί· τὴν γὰρ χθὲς ἡμέραν μεθ' ὑμῶν ἐλάλουν, καὶ
ἄφνω ἐπῆλθέ μοι ἡ φοβερά ὥρα τοῦ θανάτου· ἀλλὰ δεῦτε
πάντες οἱ ποθούμενοί με, καὶ ἀσπάσασθέ με τὸν τελευ-
ταῖον ἀσπασμόν· οὐκέτι γὰρ μεθ' ὑμῶν πορεύσομαι, ἢ
συλλαλήσω τοῦ λοιποῦ· εἰς Κριτὴν γὰρ ἀπέρχομαι, ἐνθα
προσωποληψία οὐκ ἔστι· δοῦλος γὰρ καὶ δεσπότης ὁμοῦ
παρίστανται, βασιλεὺς καὶ στρατιώτης, πλούσιος καὶ πέ-
νης ἐν ἀξιώματι ἴσω· ἕκαστος γὰρ ἐν τῶν ἰδίων ἔργων, ἢ
δοξασθήσεται, ἢ αἰσχυνθήσεται. Ἄλλ' αἰτῶ πάντας, καὶ
δυσωπῶ, ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἐμῆ προσεύξασθαι Χριστῷ τῷ
Θεῷ, ἵνα μὴ καταταγῶ κατὰ τὰς ἀμαρτίας μου εἰς τὸν
τόπον τῆς βασάνου, ἀλλ' ἵνα με κατατάξῃ ὅπου τὸ φῶς
τῆς ζωῆς.

Ἀπερχόμενοι δὲ εἰς τὸν τάφον, ψάλλουσιν οἱ Ἱερεῖς τοὺς παρόντας Εἰρήμης ἐκ τῆ μεγάλης Κανόνος. Ἦχος πλ. β'.

» Βοηθός καὶ σκεπαστής ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὐ-
» τός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεός τῆ Πατρός
» μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

» Πρόσεχε οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν,
» τὸν ἐκ Παρθένου σαρκί ἐπιδημήσαντα.

» Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρήσας,
» καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ
» λαῶ μου, τῇ μόνῃ δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχυί τῇ ἐμῇ.

» Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ πέτραν τῶν ἐντολῶν σου,
» τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον.

» Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου,
» σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος ἅγιος, ὑπάρ-
» χεις καὶ Κύριος.

» Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε καὶ ἐφο-
» βήθη· ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκεσθαι, καὶ ἀν-
» θρώποις δεικνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σε
» καὶ ἐφοβήθην. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

» Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα φιλόνηρωπε, φώτισον δέομαι,
» καὶ ὀδήγησον καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καὶ
» διδάξόν με Σωτὴρ ποιεῖν τὸ θελήμα σου.

» Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν
» καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ἄδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγα-
» γεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

» Ἠμάρτοτεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐ-
» δὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω
» ἡμῖν· ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέ-
» ρων Θεός.

» Ὡν στρατιαὶ οὐρανῶν δοξαίζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χε-
» ρουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτί-
» σις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

» Ἀσπόρευε συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρός
» ἀνάδρου, ἀφθορος ἡ κύστις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις

» καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, ὡς Θεο-
 » νυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνωμεν.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι
 σου ἔστι. Καὶ τὰ Τροπάρια.

Μετὰ πνευμάτων Δικαίων τετελειωμένων.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε.

Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἀχραντος Παρθένος.

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Καὶ μετὰ τὸ κηδεῦσαι τὸ λείψανον, γίνονται
 τελεῖα ἀπόλυσις.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΕΙΣ ΚΟΣΜΙΚΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Τρισάγιον, κτλ. καὶ λέγομεν τὸν
 Ψαλμὸν, Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ· τὸ, Ἀλληλουῖα· εἶτα
 τὸν παρόντα Κανόνα.

Ὡδὴ αἰ. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Τῶν ζώντων ὑπάρχων Χριστέ ζωὴ, καὶ τῶν τεθνεώτων
 ἐξανάστασις ἀληθῶς, τὸν πίστει θανόντα ἐπ' ἐλπίδι
 τῆς αἰωνίου ζωῆς καταξίωσον.

Τῆς ἐν Παραδείσῳ θείας τρυφῆς, καὶ τῆς μακαρίας τῶν
 Ἀγγέλων διαγωγῆς, ἀνάδειξον μέτοχον Οἰκτίρμον, ὃν
 προσελάβου πιστὸν νῦν οἰκείην σου.

Ο φύσει ὑπάρχων τῇ θείῃ, ἀθάνατος μόνος, τῶν θνη-
 τῶν δὲ τὸ ἀσθενές, γινώσκων, τὸν δοῦλόν σου θανόν-
 τα, ἀθανασίας μελλούσης ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Η μόνη κυήσασα ἐν σαρκί, πηγὴν ἀφθαρσίας καὶ ἀνά-
 στασιν καὶ ζωὴν, ἀπᾶστως δυσώπει ὑπὲρ πάντων,
 τῷ μεταστάντι δοθῆναι ἀνάπαυσιν.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίου σου δόξης, καὶ φωταυγοῦς λάμπσεως, καὶ αἰωνιζούσης Οἰκτίρμον μακαριότητος, μέτοχον ποίησον, τὸν ἐξ ἡμῶν μεταστάντα, εὐσεβῶς οἰκέτην σου ἐκδυσωπῆμέν σε.

Τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας, ἄς ἐν κρυφῇ ἔπραξα, καὶ ταῖς χαλεπαῖς ἀσθενείας, ἄς ἐπλημμέλησα, πάριδε δέομαι, ὁ σὸς κραυγάζει οἰκέτης, δι' ἡμῶν τῶν δούλων σου, εὐσπλαγχνε Κύριε.

Τέλος σχόντα τοῦ βίου, καὶ ὑπὸ γῆν κείμενον, τῆς ἀτελευτήτου σου δόξης κοινωνὸν ποίησον, Δέσποτα Κύριε, ὃν ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ἐρθοδόξω πίστει σε, Σῶτερ λατρεύσαντα.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, τὸ τῆ Θεοῦ σκῆνωμα, ἢ τοὺς κενεῶνας τῆ Ἄδου τῷ θείῳ τόκῳ σου, ἀναμοχλεύσασα, τῷ ἐξ ἡμῶν μεταστάντι, τὴν διαικονίζουσαν ἄφεσιν δώρησαι.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς μνημονεῖ καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκισα Κύριε.

Ἀμαρτίας νεότητος, Σῶτερ καὶ ἀγνοίας μου ὑπεράγαθε, μὴ μνησθῆς κραζέει ὁ δοῦλός σου, μεταστὰς καὶ τάφῳ κατακείμενος.

Ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, Λόγε ἐπιστάμενος τὴν ἀσθενίαν, τοῦ σοῦ δούλου τὰ ἐγκλήματα, παριδῶν Ἀγίοις τοῦτον σύνταξον.

Παραδείσου ἀνάδειξον, Κύριε πολίτην καὶ τῆς μελλούσης σου, κοινωνὸν θείας λαμπρότητος, τὸν πιστὸν σε δοῦλον δυσωποῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ὑπεράγαθε Δέσποινα, Λόγον ὑπεράγαθον ὃν ἐκύησας, ἐκδυσώπει, τὸν οἰκέτην σου ἐν τῇ κρίσει δεῖξαι ἀκατάκριτον.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ἀμελεία συζήσας, τέθηνα καὶ ἄφωνος τάφῳ κατάνειμαι, καὶ νῦν ἀναμένω, τὴν ἐσχάτην ἐγεῖραι με σάλ-

πιγγα, ὁ θανῶν κραυγάζει· ἀλλὰ Χριστὸν αἰτεῖσθε φίλοι, δεξιῶς ἀριθμῆσαι προβάτοις με.

Αποστόλων ἁγίων, δῆμος Ἀθλοφόρων τε θεῖος κατάλογος, δυσωπεῖ σε Σῶτερ, ἀναπαῦσαι πιστὸν ὄν μετέστησας, Ἀβραάμ ἐν κόλποις, ἔνθα τὸ φῶς τοῦ σοῦ προσώπου, καταλάμπει Χριστέ πολυέλεε.

Ο συντριψας τὰς πύλας, τῇ συγκαταβάσει σου τοῦ Ἄδου Κίριε, Ἀβραάμ ἐν κόλποις, ἀναπαύεσθαι τοῦτον ἀξίωσον, τὸν πιστὸν σου δοῦλον, τὸν ἐπ' ἐλπίδι μεταστάντα, αἰωνίου ζωῆς τῇ προσταξεί σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἡ τὸν ὑπεράγιον Λόγον κυήσασα, ἐν σκηναῖς Δικαίων, μεσιτεῖαις Ἁγίων σου αἴτησαι ἐπαναπαυθῆναι, τὸν ἀπὸ γῆς νῦν μεταστάντα, προστασία τῶν πιστῶν χρηματίζουσα.

ᾠδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῆς ἐπωδύνου ζωῆς, τοῦ βίου μεταχωρήσαντα, τῆς ἀνωδύνου Χριστέ, ἀξίωσον λήξεως, πιστὸν ὄν μετέστησας, ἱκεσίαις πάντων, τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων σου.

Εν ἀμελείᾳ πολλῇ, τὸν βίον μου κατηνάλωσα, καὶ μεταστὰς τὸ φρικτὸν, προσμένω κριτήριον· ἐν ᾧ ἀκαταίκριτον, διατήρησόν με, Ἰησοῦ βοᾷ ὁ δοῦλός σου.

Εν συμπαθείᾳ πολλῇ, δακρύσατέ με φιλόχριστοι, καὶ τὸν τῶν ὄλων Θεόν, θερμῶς ἐξαιτήσασθε, τοῦ διαναπαῦσαι με, μετὰ τῶν Ἁγίων, ὁ θανῶν βοᾷ οἰκέτης σου.

Θεοτοκίον.

Καὶ ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν, προστατίς Ἁγνή ὑπάρχουσα, δυσώπησον τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Θεὸν ἡμῶν, τῆς μερίδος μέτοχον, τῆς τῶν σωζομένων, ἀπεργάσασθαι τὸν δοῦλόν σου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον.

Οἶκος. Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ο ἐκ γῆς διάπλάσας, τῶν βροτῶν τὴν οὐσίαν, τῆς οὐρανίου σου, χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, ἀξίωσον τὸν πί-

σται, μεταστάντα καὶ λέγοντα: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο ἀμέτρητον ἔχων, εὐσπλαγγνίας οἰκτίρμον πέλαγος Κύριε, τὸν δοῦλόν σου μὴ κρίνης, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ δόξης, μελωδοῦντα ἀξίωσον: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πλημμελήσας ἐν γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ τοῦ βίου πέρας ἐδέξατο, ὁ θελὸς σε Οἰκτίρμον· διὸ ἀτελευτήτη, ζωῆς τοῦτον ἀξίωσον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Θεοτοκίον.

Η τὸν εὐπλαγγνον Λόγον, ἀπερρήτῳ λοχεῖα κυφορήσασα, τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, καὶ δόξης αἰωνίου, μεταστάντα ἀνάπαυσον, ταῖς μητρικαῖς σου λιταῖς τὸν πιστόν σου οἰκέτην.

ᾠδὴ ἡ. Νικηταὶ τυράννου.

Η ζωὴ τῶν ζώντων, ὁ θανάτων καὶ θάνατον νεκρώσας Σῶτερ, ζωῆς τῆς αἰδίου καὶ φωτός, τὸν δοῦλόν σου μέτοχον δεῖξον, οὗ ἀπέδρα λύπη, στεναγμὸς, καὶ δάκρυα, τοῦτον κατατάξας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Α δελφοὶ καὶ φίλοι, συγγενεῖς καὶ γνώριμοι ἐκδυσωπεῖτε, τὸν Θεὸν τῶν ὅλων, Παραδείσε δεῖξαί με τερπνὸν πολίτην, καὶ Ἁγίων δήμοις νῦν συναριθμησαί με, κρᾶζει ἀοράτως ὁ μετασταὶς τοῦ βίου.

Ο ὄμματα ἐσθέσθη, χεῖρες ἐφυσύχασαν ὁμοῦ καὶ πόδες· αἰκοὴ καὶ γλῶσσα, πάλαι ῥητορεύουσα ἐπανεπαύθη, καὶ ἐν τάφῳ πάντα κεῖται ἀνενέργητα· δεῦτε τὴν βροτεῖαν θρηνήσατε οὐσίαν.

Θ ελητὰ ἐλέους, ἐλέησον τὸν δοῦλόν σου ὃν προσελάβου, καὶ μὴ ἀποπέμψης, σοῦ καταμελήσαντος νόμου δικαίου· οἶδας γὰρ Οἰκτίρμον, τὴν βροτῶν ἀσθένειαν, ταύτην ἐκ Παρθένου φορέσας ἀσυγχύτως.
Θεοτοκίον.

Η φωτεινοτάτη, πύλη ἣν διώδευσε Θεὸς ὡς οἶδε, πύλας οὐρανίους, ἀνοιγῆναι αἴτησαι τῷ σῷ οἰκέτῃ, ὅπως σὲ δοξάζῃ ἐπαναπαυόμενος, μόνη προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ὡδή 5. Ἐφριξε πάσα ἀνοή.

Τέθνηκε φύσεως δεσμοῖς, καὶ τὸν τάφον κατοικεῖ τὸν ἐπώδυνον, ἀπειδεχόμενος, τὴν δι' Ἀγγέλου ἐσχάτην σάλπιγγα, ὁ μεταστάς Λόγε Θεοῦ· διὸ δυσωποῦμέν σε, τῆς δεξιᾶς αὐτὸν καταξίωσον, Χριστέ θείας στάσεως.

Κύριε μόνη Βασιλεῦ, βασιλείας οὐρανοῦ ἀξίωσον ὃν νῦν μετέστησας, πιστόν σε δούλον παρακαλοῦμέν σε, καὶ ἀκατάκριτον αὐτὸν τότε διατήρησον, ἡνίκα ἅπας βροτός, παραστῆ σοι τῷ Κριτῇ, μέλλων κρίνεσθαι.

Τέθαπται σῶμα μὲν ἐν γῆ, ἡ ψυχὴ δὲ ἐν ἀδήλοις πορεύεται, προσαναμένεσα τὴν ἐσομένην νεκρῶν ἀνάστασιν· ἐν ἣ φιλόνηρωπε Σωτήρ, λαμπρύνας τὸν δούλόν σου, Ἀγίοις σύνταξον, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραάμ διανάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Αἴχραντε Δέσποινα ἀγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ κριτὴν καὶ Θεὸν ἡμῶν, ὑπὲρ τῆ δόλου σε, τῆ μεταστάντος θερμῶς ἰκέτευσον, ἐν χώρᾳ ζώντων ἔνθα φῶς, ὑπάρχει τὸ ἄδυτον, κατασκηνῶσαι αὐτὸν μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν αἰεπάρενε.

Στιχ. Προσόμοια. Ἦγος πλ. β'. Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Αἴτηγορευμένος τοῖς ἀδελφοῖς μὲ, καὶ κεχωρισμένος τῶν προσφιλῶν μου, κραυγάζω τῷ πνεύματι, ἐν τάφου δυσωδίας· μὴ μου τὰ πταίσματα ἐτάσης ἐν τῇ κρίσεως ὥρα· μὴ μου τὰ δάκρυα παρίδης, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων· ἀλλ' ἀνάπαυσον ὃν προσελάβου, τῇ προσταξεί σου Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Βεβορβορωμένος, ταῖς ἀμαρτίαις, καὶ γεγυμνωμένος κατωρθωμάτων κραυγάζω τῷ πνεύματι, ἡ βορὰ τῶν σκωλήκων· μὴ με τὴν τάλαιναν ἀπορρίψης, ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου· μὴ με ἐξ εὐωνύμων στήσης, ὁ χερσί σου μὲ πλάσας· ἀλλ' ἀνάπαυσον ὃν προσελάβου, τῇ προσταξεί σου Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Γένος καὶ πατρίδα νῦν καταλείψας, μόνος ἐπορευθήν πρὸς ξένην τρίβον, καὶ τάφῳ ἐγκέχωσμαι, ὡς δυσωδῆς σαπρία· οἶμοι! ἴδεις ὁ βοηθῶν μοι, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ· οἶ-

μοι! ὅτι ἡ κρίσις, ἀδέκαστος ὑπάρχει· ἀλλ' ἀνάπαυσον ὃν προσελάβη, τῇ προστάξει σε Κύριε, διὰ τὸ μέγα σε ἔλεος.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες. Ὅρα σελ. 465.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμόν.

Ποῖος χωρισμός ὡς ἀδελφοί.

Ἄρτι ἡ τοῦ βίου πονηρά.

Μέγας ὁ κλαυθμὸς καὶ ἔδυρμός. κτλ. ἅπερ ζητεῖ ἅπαντα ἐν τῇ τῶν Κοσμικῶν νεκρωσίμῳ Ἀκολουθίᾳ. σελ. 432.

Καὶ μετὰ τὸν Ἀσπασμόν, Τρισάγιον· καὶ χρίεται ὁ κοιμηθεὶς παρὰ τοῦ Ἱερέως, λέγοντος.

Ὁ πιστεύων εἰς Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Εἶτα τίθεται ἐν τῷ μνήματι· καὶ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἔλαιον, ποιῆ Σταυροὺς γ'. ἐπάνω αὐτοῦ, φαλλων τὸ, Ἀλληλουϊά, καὶ τοὺς Εἱρμούς τοῦ μεγαλοῦ Κανόνος· καὶ τὸ, Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Εἶτα μικρὰ Αἴτησις· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.

Καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις.

ΚΑΝΩΝ ΑΝΑΠΑΥΣΙΜΟΣ

ΕΙΣ ΝΗΠΙΑ ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΑ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Κύριε ἀνάπαυσον τὸ Νήπιον.

Ἐσαρκί πτωχεύσας Λόγε Θεοῦ, καὶ βρέφος γενέσθαι, εὐδοκήσας δίχα τροπῆς, Ἀβραάμ ἐν κόλποις δυσωποῦμεν, ὃ προσελάβου κατάταξον Νήπιον.

Παίδιον ὠράθης ὁ πρὸ παντὸς, αἰῶνος ὑπάρχων, καὶ παιδίοις ὡς ἀγαθός, τὴν σὴν ἐπηγγείλω βασιλείαν· οἷς τὸ παρὸν ἐναρίθμησον Νήπιον.

Πρὸ τοῦ τῶν ἡδέων τῶν ἐπὶ γῆς, ἐν πείρᾳ γενέσθαι, προσελάβου Χριστέ Σωτήρ, τὸ ἄμemptον βρέφος αἰώνιων, καταξιῶν ἀγαθῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Σοφίαν καὶ Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀφράστως τεκοῦσα,
τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεραπεύσον τραῦμα καὶ
καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα καταπράϋνον.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οπρωτέλειος Λόγος, βρέφος ὀφθείς τέλειον, βρέφος ἀτε-
λές ἡλικία, πρὸς σέ μετέστησας, ὅπερ ἀνάπαυσον,
μετὰ δικαίων ἀπάντων, εὐαρεστησάντων σοι μόνε φιλάν-
θρωπε.

Τῶν τοῦ κόσμου ἡδέων, ἀναρπασθὲν ἄνευστον, τῶν ὑ-
περκοσμίων Οἰκτίρμον, ἀγαθῶν μέτοχον, δεῖξον δεό-
μεθα, τὸ ἀδιάφθορον βρέφος, ὅπερ μετατέθεικας θεία προ-
στάξει σου.

Οὐρανίων θαλάμων, καὶ φωταυγῆς λήξεως, καὶ ἱερωτά-
της χορείας Ἁγίων Κύριε, μέτοχον ποίησον, τὸ καθα-
ρώτατον βρέφος, ὅπερ ὡς ἠυδόκησας Σῶτερ μετέστησας.

Θεοτοκίον.

Απορήσας ἐκ πάντων ἐπὶ τὴν σὴν ἄχραντε, Δέσποινα
καὶ μόνην προσφεύγω σκέπην, βοήθει μοι· πολὺν συ-
νήψα γὰρ, τῆς ἀμαρτίας τὸν πλοῦτον, ἀρετῶν πτωχεία δέ
ὄλος πεπλήρημαι.

Τροπάρ. Ἦχος πλ. β'. Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μὴ τὰ νήπια κλαίωμεν, ἑαυτοὺς δὲ μᾶλλον ἀποδυσώ-
μεθα, ἀμαρτάνοντας ἐκάστοτε, ὅπως τῆς γεέννης
λυτρωθῆῃμεν.

Επιγείων ἐστέρησας, Δέσποτα τὸ Νήπιον ἀπολαύσεων,
οὐρανίων ἀγαθῶν αὐτὸ, ὡς δικαιοκρίτης καταξίωσον.

Παραδείσου πολίτην σε, δείκνυσι μακάριον ὄντως Νή-
πιον, ὃ ἐκ γῆς σε προσλαβόμενος, καὶ χοροῖς Ἁγίων
κατατάττει σε.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες γινώσκο-
μεν· τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης ἀει-
πάρθενε.

ᾠδὴ ἑ. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Τῆ δικαία σου κρίσει, πρὸ τοῦ ἐκβλαστῆσαι τελείως ἐθέρισαι, ἀπαλὴν ὡς χλόην, ὃ μετέστησας Κύριε Νήπιον· ἀλλὰ τοῦτο Λόγε, εἰσαγαγὼν εἰς θείον ὄρος, ἀγαθῶν αἰωνίων ἐμφύτευσον.

Απαλὸν ὡσπερ κλαδὸν, ξίφος ἐπελθὼν τοῦ θανάτου σε ἔτεμε, μὴ λαβόντα πείραν, κοσμικῶν ἡδονῶν ὧ μακάριον· ἀλλ' ἰδοὺ Χριστὸς σοι, τῶν οὐρανῶν πύλας ἀνοίγει, ἐκλεκτοῖς ἀριθμῶν σε ὡς εὐσπλαγχνος.

Επ' ἐμέ μὴ θρηνεῖτε· θρήνου γὰρ οὐδὲν ἐπετήδευσα ἄξιον· ἑαυτοὺς δὲ μᾶλλον, ἀμαρτάνοντας πενήθησατε πάντοτε, συγγενεῖς καὶ φίλοι, τὸ τεθνηκὸς κραυγάζει βρέφος· ὅπως πείραν μὴ σχῆτε κολάσεως. Θεοτοκίον.

Εμαυτὸν ἀπελπίζω, ὅταν πρὸς τὸ πλῆθος ἀπίδω τῶν ἔργων μου· ὅταν δὲ εἰς νοῦν σε, ὑπὲρ νοῦν τὴν τεκοῦσαν τὸν Κύριον, Θεομητορ λάβω, ἐπαναψύχω τῇ ἐλπίδι· προστασίαν γὰρ σέ μόνην κεντήμεθα.

ᾠδὴ ἑ. Τὴν δέσιν ἐκχεῶ.

Ως νήπιον ἐπὶ φάτνης ἐτέθης, καὶ ἀγκάλαις ἐπεδόθης Πρεσβύτου, ὃ βρεφουργῶν ἐν κοιλίᾳ τὰ βρέφη, καὶ πρὸ τοῦ φθάσαι τελείαν εἰς αὔξησιν, μεταίγεις τῆτο πρὸς ζωὴν· εὐχαρίστως διό σε δοξάζομεν.

Εβόας τοῖς Ἀποστόλοις: Ἄφετε, τὰ παιδία πρὸς με ἔρχεσθαι, Λόγε· ἡ γὰρ ἐμὴ βασιλεία τοῖς οὕτω, γεγεννημένοις ὑπάρχει τὸ φρόνημα· τὸ Νήπιον οὖν τὸ πρὸς σέ, μεταστὰν τοῦ φωτός σου ἀξίωσον.

Εστέρησας ἀγαθῶν ἐπιγείων, τὸ σὸν βρέφος ἵνα τῶν οὐρανίων, σοῦ ἀγαθῶν, τοῦτο μέτοχον δείξης, μὴ παραβαίνῃς πῶς τὸ θεῖόν σου πρόσταγμα· δοξάζομέν σου Ἄγαθε, τῶν κριμάτων τὸ βάθος τὸ ἀπειρον.

Θεοτοκίον.

Ως τεῖχος καταφυγῆς κεντήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα· ὧ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Κοντάκιον. Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον.

Οἶκος. Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις.

Εἶτα καὶ τοὺς παρόντας Οἶκους.

Οὐδέν ἐστι μητρός συμπαθέστερον, οὐδέν ἐστι πατρός ἀθλιώτερον· τὰ γὰρ σπλάγγνα αὐτῶν συνταράττονται, ἔταν νήπια ἔνθα προπέμπωσι· μέγα τὸ κέντρον, ὅπερ ἔχουσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν διὰ τὰ παιδία, μάλιστα εἰάν ὧσιν εὐλάλα, ἐνθυμοίμενοι λόγους αὐτῶν μετ' ᾧδῆς: Ἀλληλουῖα.

Πολλὰ γὰρ τοῦ μνήματος ἔμπροσθεν, τοὺς μαστοὺς συγκροτοῦσι καὶ λέγουσιν: ὦ υἱέ μου καὶ τέκνον γλυκύτατον, οὐκ ἀκούεις μητρός σου τί φθέγγεται; ἴδου καὶ ἡ γαστήρ ἡ βαστάσασά σε· διὰ τί οὐ λαλεῖς, ὡς ἐλάλεις ἡμῖν; ἀλλ' οὕτω σιγᾶς τοῦ λαλεῖν μεθ' ἡμῶν:

Ἀλληλουῖα.

Ο Θεὸς ὁ Θεὸς ὁ καλέσας με, παραμυθία γενοῦ νῦν τῷ οἴκῳ μου· πένθος γὰρ μέγα συνέβη αὐτοῖς· εἰς ἐμέ γὰρ ἠτένιζον ἅπαντες, μονογενῆ με οὗτοι ἔχοντες· ἀλλ' αὐτὸς ὁ τεχθεὶς ἐν μήτρᾳ Παρθένου, τῆς μητρός μου τὰ σπλάγγνα ἀνάψυξον, καὶ δρόσιον καρδίας πατρός δι' οὗ: Ἀλληλουῖα.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Γράφον ἐν βιβλῳ σωζομένων, ὡς φιλόανθρωπος Οἰκτίρμον τὸ σὸν Βρέφος, ἵνα χαῖρον βοᾷ, τῷ κράτει τῆς σῆς δόξης: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἴγλη τοῦ σοῦ Λόγε προσώπου, καταλάμπρυνον τὸ Βρέφος τὸ σὸν πίστει, μεταστάν νῦν πρὸς σέ, ἀώρω ἠλικία, καὶ μελωδοῦν σοι Κύριε: Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θλίψεων αἴτιος ἐδείχθη, ταῖς ποθοῦσί σε νυνὶ ὁ χωρισμός σου· ἀλλὰ σοὶ ἀληθῶς, χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης· κληρονομεῖς γὰρ Νήπιον, τὴν ζωὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ιδε τὴν θλίψιν μου Παρθένε, ἣν ἐπήγαγε τὸ πλῆθος τῶν κακῶν μου· καὶ πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν, ἀνάψυξίν μοι δίδου ταῖς μητρικαῖς δεήσεσιν, ἰλεοῦσθαί μοι τὸ Θεῖον.

ᾠδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως.

Τοῦ Ἀβραάμ ἐν κόλποις σε, ἐν σιηναῖς ἀναπαύσεως, ἔνθα ἡ χαρὰ ἐορταζόντων πάντοτε, ἐν τόποις ἀνέσεως, ἔνθα τὸ ὕδωρ ἐστὶ τὸ ζῶν, τάξαι σε Χριστὸς, ὁ δὲ ἡμᾶς νηπιάσας, βρῶν αὐτῷ ἀπαύστως: Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δύπης ἡμῖν παραίτιος, καὶ δακρύων αἰείμνηστος, σοῦ ὁ χωρισμὸς ὡς ἀληθῶς γεγένηται· πρὸ τοῦ γὰρ σε γεύσασθαι, τῶν ἐν τῷ βίῳ τέτρω τερπνῶν, ἔλιπες τὴν γῆν, καὶ γεννητόρων τοὺς κόλπους. Ἄλλ' οὖν τοῦ Ἀβραάμ σε ὑπεδέξατο κόλπος, ὡς νήπιον καὶ πάσης, ἀμέθεκτον κηλίδος.

Τί με πενθεῖτε Νήπιον, μεταστάντα, ὁ κείμενος, κρᾶζει ἀοράτως: οὐ γὰρ πέλω κλάυσιμος· νηπίοις γὰρ ὄρισταί, ἡ τῶν Δικαίων πάντων χαρὰ, ἄξια δακρύων μὴ ποιήσασιν ἔργα· Χριστῷ γὰρ μελωδοῦσιν: Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν ἐμὴν βοήθειαν, Θεοτόκε ἀνάστηθι, πρόσχες τῇ δεήσει, τῇ ἐμῇ καὶ ρῦσαί με, δεινῆς κατακρίσεως, καὶ χαλεπῆς ἐτάσεως, σκότους, καὶ πυρὸς, καὶ τοῦ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων, δαιμόνων ἐπηρείας, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, ζωὴ ἀπεγνωσμένων.

ᾠδὴ δ. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Χριστέ ὁ νηπιάσας δίχα τροπῆς, καὶ σταυρῷ ὁμιλήσας θελήματι, καὶ μητρικόν, πόνον τῆς τεκούσης σε κατιδῶν, τὴν ἀθυμίαν κούφισον, καὶ τὴν ἀχθηδόνα τὴν χαλεπὴν, Νηπίου τοῦ θανόντος, πιστῶν τῶν γεννητόρων, ἵνα δοξάζωμεν τὸ κράτος σου.

Απέστειλας ἐξ ὕψους Παμβασιλεῦ, καὶ λαβὼν τὸ μακάριον Νήπιον, ὡς καθαρὸν, Δέσποτα στραθίον πρὸς καλιὰς, ἐπουρανίους ἔσωσας, τούτου ἐκ παγίδων πολυειδῶν, τὸ πνεῦμα καὶ Δικαίων, τοῖς πνεύμασι συνῆψας, κατατρυγᾷν τῆς βασιλείας σου.

Μηδὲν πεποιηκόσι Λόγε Θεοῦ, τοῖς νηπίοις παρέσχες τὴν οἴκησιν, τῶν οὐρανῶν· οὕτω γὰρ νηδόκησας ἀ-

γαθὲ, οἷς ἀριθμεῖς τὸ πλάσμα σου, Νήπιον φοιτήσαν τὰ νῦν πρὸς σέ, τὸ ἄλγος τῶν γονέων, αὐτὸς ἐπικουφίζων, ὡς πανοικτίρμων καὶ φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας διαπαντός, ἀτενίζων πρὸς σέ τὴν πανάμωμον, τὴν μητρικὴν, ἔχουσαν πρεσβείαν πρὸς τὸν ἐν σοῦ· σέ ἱκετεύω πάναγνε· Κοίμισον τὰ πάθη μου τῆς ψυχῆς· πρὸς ὄρθρον μετανοίας, ἐξέγειρόν με Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου καταλάμπρυνον.

Εἶτα Συναπτὴ μικρά· καὶ μετὰ ταύτην, ἡ Εὐχὴ αὕτη.

Ο φυλάσσων τὰ νήπια Κύριε ἐν τῷ παρόντι βίῳ, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι διὰ τὸ τῆς γνώμης ἀπλοῦν, καὶ ἀνεύθυνον, τοὺς Ἀβραμιαίους κόλπους ἀποπληρῶν, καὶ φωτοειδέσι τόποις κατασκηνῶν, ἐν οἷς αὐλίζεται τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα· πρόσδεξαι ἐν εἰρήνῃ, καὶ τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος) τὴν ψυχὴν· αὐτὸς γὰρ εἶπας· Τῶν τοιούτων εἶναι τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἐκφώνως.

Ὅτι σοῦ μόνου ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. κτλ.

Ἐξαποστειλάριον. Νῦν ἀνεπαυσάμην, καὶ εὔρον ἄνεσιν πολλήν, ὅτι μετέστην ἐν φθορᾷ, καὶ μετετέθην πρὸς ζώην. Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχ. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Ω τίς μὴ θρηνήσει Τέκνον μου, τὴν ἐν τοῦ βίου ἐμοί, πενηθράν σου μετάστασιν; ὅτι βρέφος ἄωρον, ἐν μητρικῶν ἀγκαλιῶν νῦν, ὡσπερ στρουθίον τάχος ἐπέτασας, καὶ πρὸς τὸν κτίστην πάντων κατέφυγες; ὦ Τέκνον τίς ποτε, μὴ θρηνήσει βλέπων σου τὸ ἐμφανές, πρόσωπον εὐμάραντον, τὸ πρὶν ὡς ῥόδον τερπνόν; Δίς.

Ω τίς μὴ στεναῖξει Τέκνον μου, καὶ μὴ βοήσει κλαυθμῷ, τὴν πολλὴν σου εὐπρέπειαν, καὶ τὴν ὠραιότητα, τῆς ἀγνῆς πολιτείας σου; ὡσπερ γὰρ ναῦς, ἔχνος οὐκ ἔχουσα, οὕτως ὑπέδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου ταχύ. Δεῦτε οἱ φίλοι μου, συγγενεῖς καὶ γείτονες, ἅμα ἐμοί, τοῦτο ἀσπασώμεθα, τάφω ἐκπέμποντες.

Θάνατος νηπίοις άνεσις· τών γάρ του βίου κακῶν, άνεπίδεκτα ώφθησαν, και προς λήξιν έφθασαν, και χαράν έπουράνιον· του Άβραάμ τοις κώλοποις αγάλλονται, και τών Νηπίων αγίων θείοις χοροίς, νυν συνευφραίνονται, και πιστώς χορεύουσιν, ότι φθοράς, τής φιλαμαρτήμονος, άγνοι μετέστησαν.

Δόξα, Ήχος πλ. β'.

Αγγελος τῷ Άδαμ έχηρημάτισεν, ή του ξύλου απόγευσις παλαι εν Έδεμ, έτε όφεις ίόν εξηρεύεατο· δι αυτου γάρ εισήλθεν ο θάνατος, παγγελή κατεσθίων τον άνθρωπον· άλλ' έλθών ο Δεσπότης, καθειλε τον δράκοντα, και ανάπαυσιν ήμιν έδωρήσατο. Προς αυτον ουν βοήσωμεν: Φεΐσαι Σωτήρ, και ους προσελάβου μετα τών Άγίων ανάπαυσον, ως φιλάνθρωπος.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Μεταβολή τών θλιβομένων, απαλλαγή τών ασθενέντων, ύπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σώζε πόλιν και λαόν, τών πολεμουμένων ή ειρήνη, τών χειμαζομένων ή γαλήνη, ή μόνη προστασία τών πιστῶν.

ΑΚΟΚΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΔΙΣΚΟΥ,

ΚΑΙ ΠΟΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙΝΟΥ.

Λέγει ο Άρχιερεύς. Ευλογημένη ή βασιλεία τῶ Πατρός, και του Υίου, και αγίου Πνεύματος. κτλ.

Και άρχεται ο Διάκονος λέγων·

Έν ειρήνη του Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Χορός· Κύριε έλέησον.

Υπέρ τής άνωθεν ειρήνης.

Υπέρ τής ειρήνης του σύμπαντος.

Υπέρ του αγίου Οίκου τούτου.

Υπέρ του Άρχιεπισκόπου.

Υπέρ τών εύσεβεστάτων.

Υπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι.

Υπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς (ἢ τοῦ πόλεως ταύτης).

Υπὲρ εὐκрасίας ἀέρων.

Υπὲρ πλεόντων.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ σῶσον.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Εἶτα χρίει αὐτὰ τῷ ἁγίῳ Μύρω λέγων.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ χρισθῆναι, καὶ ἀγιασθῆναι, λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ τὸ Ποτήριον τῆς καινῆς σου Διαθήκης ἀγίαςας, καὶ ἐπιδούς αὐτὸ εἰς εὐφροσύνην πᾶσι τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξαπόστειλον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον ἐπὶ τὸ Ποτήριον τὸ καινὸν τοῦτο, καὶ εὐλόγησον, καὶ ἀγίασον, καὶ τελείωσον· καὶ τοῖς μετασχέσιν ἐξ αὐτοῦ παράσχου τὴν εἰρήνην, τὴν ὁμόνοιαν, καὶ τὴν ἀγάπην, ἣτις οὐδέποτε ἐκπίπτει. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ ὁ φωτισμὸς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ σφραγίζει αὐτὰ τῇ χειρὶ, λέγων.

Ἰδοὺ ἡγίασται καὶ τετελείωται τὸ Ποτήριον τῆς σωτηρίας, καὶ ὁ Δίσκος τῆς ζωῆς τῆς καινῆς Διαθήκης, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΕΤΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΔΙΣΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΤΗΡΙΟΥ, ΚΑΙΝΩΝ
ΚΑΙ ΛΟΙΚΤΩΝ .

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Κατάπεμψον, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τὸν Δίσκον τοῦτον τὴν εὐλογίαν, τῇ ἁγιαστικῇ δυνάμει τοῦ παναγίου Πνεύματος ἵνα ἐν αὐτῷ σφαγιασῶμεν τὸν Ἄμνόν, καὶ προσφέρωμεν τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου, τοῦ αἵροντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, τὸ διαδιδόμενον τοῖς πιστοῖς, ὅπως μεταβῶσιν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, τῇ σῆ εὐδοκίᾳ, καὶ ἀγαθότητι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἀμήν .

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Επίτασον Κύριε, ἐπὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο ἐκ τῶν ἀπεριγράπτων σου κόλπων τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ κύριον, καὶ ζωοποιόν ἵνα προσφέρωμεν ἐν τούτῳ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον, δι' οὗ ἐξέχεας ἔλεος ἐπὶ τῷ σῶ πεινρῶ εἰς ἄφεςιν ἁμαρτημάτων τοῖς πιστεύουσι, καὶ ὁμολογοῦσι τὰ παθήματά σου .

Ὅτι σὺ ὁ δοτὴρ τῆς χάριτος, καὶ σοὶ πρέπει δόξα σὺν τῷ Πατρὶ σου, καὶ τῷ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἀμήν .

Ἔπειτα χρεὶ τῷ ἀγίῳ Μύρῳ, λέγων .

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος . Ἀμήν .

Καὶ λέγει .

Ἰδοὺ ἡγιασται καὶ τετελειώται ὁ ἅγιος Δίσκος σὺν τῷ ἀγίῳ Ποτηρίῳ τοῦ ἀγίου Θυσιαστηρίου, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Πατρὸς, καὶ τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ Υἱοῦ, καὶ τῇ ἐπισκιάσει, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ παναγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἀμήν .

Efcologio .

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΝΟΙΞΕΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΑΠΟ ΑΙΡΕΤΙΚΩΝ ΒΕΒΗΛΩΘΕΙΣΗΣ.

ΤΑΡΑΣΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὲ δυσωποῦμεν τὸν ἴλεων καὶ εὐμενῆ ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν: Εἰσάκουσον τῆς δεήσεως τῶν δούλων σου· καὶ εἴ τις ἐξ αἰρετικῆς ἐγχειρίσεως προσετρίβη λώθησις τῷ ἀγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, περίελε αὐτήν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, ὅπως ἀκατακρίτως παριστάμενοι κατενώπιον τῆς ἀγίας δόξης σε, λειτουργεῖν ἐν αὐτῷ καὶ προσφέρειν σοὶ τὰς ἀναιμάκτους θυσίας τῆς ἀληθινῆς ἡμῶν λατρείας καταξιωθῶμεν, καὶ τυχεῖν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΝΟΙΞΕΙ ΝΑΟΥ,

ΒΕΒΗΛΩΘΕΝΤΟΣ ΥΠΟ ΕΘΝΩΝ, ΑΛΛΑ ΔΗ ΚΑΙ ΑΙΡΕΤΙΚΩΝ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν Ναὸν τοῦτον ἀναδείξας εἰς κατοικητήριον σὸν, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος ἐν τῷ τιμίῳ χρίσματι, τῷ ἀγιάσαντι Προφήταις καὶ Ἀποστόλους, εἶτα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν βεβηλωθῆναι συγχωρήσας αὐτὸν, καὶ τὸ πανάμωμόν σου χραυθῆναι Θυσιαστήριον, παρὰ τῶν ἀθέων ἐθνικῶν, οἷς τὸ πολυῤῥητον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα τῆς σῆς οὐ γινώσκεται δόξης· αὐτὸς, πάλιν ἰλέω προσδεχόμενος ἡμᾶς ὁμῶς, μετὰ πίστεως προσερχομένους εἰλικρινοῦς, καὶ τὰς

ἡμετέρας ἐξομολογουμένους ἀμαρτίας ἐν ἐπιγνώσει καὶ μετανοίᾳ, θυσίας τε καθαρὰς καὶ ἀναιμάκτους ἀναφέρειν ἐν τούτῳ σοι θελοντας, ἀπόσμηξον αὐτὸν τῆς ἐπιτριβείσης κηλίδος, καὶ τῆς προτέρας ἔμπλεων ἀνάδειξον καθαρότητος, ὡς μόνος ὢν αὐτοκαθαρότης, καὶ οὐσιώδης ἀγιωσύνη, μόνος τε δυνάμενος ἀγιαρίζειν τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπὶ σέ, καὶ καθαρίζειν ὀλοτελῶς ἡμᾶς ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ παντὸς ἐνδοιασμοῦ καὶ ἀμφιβολίας.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Λέγεται δὲ ἡ τοιαύτη Εὐχή καὶ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ὑπὸ Αἱρετικῶν καθυβρισθέντος, ἐναλλάττοντος μόνου τοῦ Ἀρχιερέως ἀπὸ τοῦ, Θυσιαστήριον, καὶ λέγοντος οὕτω:

Παρά τῶν ἐνταραξάντων καὶ σχισάντων τὴν Ἐκκλησίαν ἐν ἀθετήσει καὶ ὕβρει τῶν ἀχράντων Εὐαγγελίων, καὶ τῶν Ἀποστολικῶν, καὶ Πατρικῶν, καὶ Κανονικῶν παραδόσεων· ἐξῆς δὲ ἐπισυναίπτει τό,

Αὐτὸς, πάλιν ἰλέω προσδεχόμενος. κτλ. ὡς ἄνωθεν.

ΕΥΧΗ ΗΝ ΛΕΓΕΙ Ο ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ

ΕΠΙ ΙΣΤΟΡΗΘΕΙΣΑΝ ΚΑΙΝΗΝ ΕΙΚΟΝΑ.

Χρὶε αὐτὴν τῷ ἁγίῳ Μύρω ἐν τοῖς τέσσαρσι μέρεσι· εἶτα δὲ εὐχεται οὕτω: Εἰρήνη πᾶσι.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, Βασιλεῦ ἡμῶν παντοκράτορ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὄρισας τὸν δούλον σου Μωϋσῆν, ἵνα ἱστορήσῃ τὴν Εἰκόνα τῶν Χερουβὶμ ἐν τῇ Σικηνῇ τῇ ἁγίᾳ· καὶ ἡμεῖς, Κύριε, οὕτως ἐλάβομεν Εἰκόνα ἁγίαν εἰς μνήμην αὐτῶν· δεόμεθά σου Βασιλεῦ ἡμῶν, τοῦ ἀποστεῖλαι τὴν χάριν τοῦ ἁγίου σου

Πνεύματος, καὶ τὸν Ἄγγελόν σου ἐπὶ τὴν εἰκόνα ταύτην τὴν ἁγίαν· ἵνα γένηται, εἴ τις εἰς αὐτὴν δεηθῆ, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς δεήσεως αὐτοῦ, διὰ τῆς χάριτος, καὶ ἐλεημοσύνης, καὶ στοργῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ φιλανθρώπου Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐκφώνως.

Ὅτι σοὶ πρέπει τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ μονογενεῖ σὺ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΕΝ ΤΗ ΕΙΣΟΔῶ,

ΠΡΟ ΤΗΣ ΣΥΝΗΘΟΥΣ, ΕΠΙ ΑΝΟΙΞΕΙ ΝΑΟΥ, ΕΝ ᾧ ΣΥΝΕΒΗ

ΘΑΝΕΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΒΙΑΙΩΣ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὴν πολλὴν σου καὶ ἄφατον ἀγαθότητα καταξιώσας ὀνομασθῆναι τὸν Ναὸν τοῦτον, τῆς σῆς ἀπροσίτου καὶ ἀπεριγράπτου Σκήνωμα δόξης, διὰ τῆς τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιοῦ σὺ Πνεύματος ἐνεργείας ἁγιασθέντα· νῦν δέ, διὰ τὴν τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων πληθύν, παραχωρήσας μολυνθῆναι τῆτον, ἀπὸ συμπτώματος βιαίου θανάτου γεγονότος εἰς ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα πλασθέντα σὴν, ἐξ ἐπηρείας τῆ ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνου διαβόλου· αὐτὸς, ἄλλιν, διὰ τὸ πολὺ καὶ ἀμέτρητον ἔλεός σου, τὴν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου αἴτησιν προσδεχόμενος, ἐξ ἐλίκρινοῦς προσαγμενῆν σοι πίστεως, καθάρισον τὸν Οἶκον τῆτον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Θυσιαστήριον, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· καὶ τὴν προτέρα ἀὐτῷ χάριν ἐγκαίνισον, εἰς δοξολογίαν ἀπρόσκοπον, εἰς προσφορὰν εὐπρόσδεκτον τῆς ἀναιμάκτου θυσίας, εἰς δόξαν καὶ ἐπαινον τῆς σῆς ἀγαθότητος. Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων,

ὁ μόνος φύσει καθαρὸς καὶ πανάγιος, ὁ ἀγιάζων πάντα τῷ λόγῳ σου, καὶ ἡμᾶς, τοὺς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ζητοῦντάς σε, καθάρισον ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, διαλογισμῶν ἀμφιβόλων, καὶ συνειδήσεως ἐξεταζούσης.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Λέγεται δὲ ἡ τοιαύτη Εὐχή καὶ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ἐν ᾧ ζῶον ἄλογον κατὰ τὸν νόμον τὸν πάλαι, ἀκαθάρτον καὶ ἀθύτον, ἢ ἔθανεν, ἢ ἐγέννησεν ἐναλλάσσοντος μικρὸν τῷ Ἀρχιερεῖς, ἀπὸ τοῦ: Ἀπὸ συμπτώματος βιαίου θανάτου, μέχρι τοῦ: ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνου διαβόλου: καὶ λέγοντος, ἐπὶ μὲν τοῦ διαφορήσαντος ἀλόγου οὕτω: Παραχωρήσας μολυνθῆναι τοῦτον ἐξ ἐπηρείας διαβολικῆς ἀλόγου θανάτῳ ζώου, κατὰ τὸν πάλαι σὸν ἅγιον νόμον ἀθύτου, καὶ ἀκαθάρτου.

Εἶτα ἐπιφέροντος τό: Αὐτὸς πάλιν διὰ τὸ πολὺ, κ. τ. λ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ γεννήσαντος ζώου, οὕτω:

Παραχωρήσας μολυνθῆναι τοῦτον ἐξ ἐπηρείας διαβολικῆς ἀλόγου γεννήσει ζώου, κατὰ τὸν πάλαι σὸν ἅγιον νόμον ἀθύτου καὶ ἀκαθάρτου.

Εἶτα ἐπισυναίπτοντος τό: Αὐτὸς πάλιν, καὶ τὰ ἐξῆς ἕως

τέλους τῆς Εὐχῆς.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ,

ΕΙ ΣΥΜΒΗΤΙ ΜΙΑΡΟΝ ΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ΕΜΠΕΣΕΙΝ

ΕΙΣ ΦΡΕΑΡ ΥΔΑΤΟΣ.

Χρή πρῶτον ἐξαντλήσαι ἐν τῷ Φρέατος κάδῳ, μὴ καὶ αὐτοὺς ἐκχέειν ἔξω: εἶτα ἄψας ὁ Ἱερεὺς κηρὺς, καὶ λαβῶν θυμιάτον, θυμιά κύνκλω τοῦ Φρέατος: εἶτα βάλλει

ὔδωρ τῶν ἁγίων Θεοφανείων, σταυροειδῶς, ἐν γ'. Καὶ ἕτω σταθεὶς κατὰ ἀνατολαίς, ἐπεύχεται λέγων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυναμίεων, ὁ πάντα καλὰ λίαν ποιήσας, ὁ καθαρίζων ἐν τῷ ὀνόματί σου πάντα μολυσμὸν, καὶ ἀκαθαρσίαν, καὶ μετασκευάσας, ἁγιάζων, τὰ πάντα· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπίφανον ἐπὶ τῆς παρέσης ὥρας, διὰ τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ καθάρισον τὸ Φρέαρ τοῦτο ἐκ τῆς εὐρεθείσης ἐν αὐτῷ ἀκαθαρσίας, καὶ ἐκ τοῦ ἐμπεπτωκότος ἐν αὐτῷ μυσσαροῦ, ἢ κνωδαίου, συγκαταβαίνων τῷ ἀτελεῖ τῆς διανοίας ἡμῶν, καὶ τῇ ἀσθενείᾳ τῶν λογισμῶν· καὶ μὴ κατακρίνης ἡμᾶς τὰ καλὰ λίαν μὴ χωροῦντας, ἀλλὰ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ ἁγιάσον τὸ ὔδωρ τοῦτο τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ.

Ἵτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἁγαθωσύνη, καὶ πλουσίᾳ προνοίᾳ διοικῶν τὴν τῶν ἀνθρώπων ζωὴν· ὁ καὶ τὰ ἐγκρίσματα ἡμῖν δωρησάμενος ἀγαθά σου· ὁ τὸ πικρὸν ὔδωρ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιήσας, καὶ τὰ βλαβερά ὕδατα ἐπὶ Ἐλισσαίου ἅλατι θεραπεύσας· ὁ τῷ Ἀποστόλῳ σου Πέτρῳ δι' ὀπτασίας νομοθετήσας, μηδὲν ἠγεῖσθαι κοινὸν ἢ ἀκάρταρον· αὐτὸς, Δέσποτα φιλόθρωπε, καθάρισον τὸ ὔδωρ τοῦτο, διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ σου, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, καὶ ἁγιάσον αὐτὸ τῷ Πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ τοῖς ἐξ αὐτοῦ μεταλαμβάνουσιν ἀρρῦπτων.

Ἵτι σὺ εἶ, ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ,

ΕΙ ΣΥΜΒΗ ΤΙ ΜΙΑΡΟΝ, Η ΑΚΑΘΑΡΤΟΝ ΠΡΟΣΦΑΤΩΣ
ΕΜΠΕΣΕΙΝ ΕΙΣ ΑΓΓΕΙΟΝ ΟΙΝΟΥ, Η ΜΕΛΙΤΟΣ,
Η ΑΛΛΟΥ ΤΙΝΟΣ.

Χρή τὸ ἐμπесὸν ἀκάθαρτον παραχρῆμα αἶρεσθαι, καὶ
ρίπτεσθαι ἔξω, καὶ εἰς ἕτερον ἀγγεῖον βαλεῖν τὸν οἶνον, ἢ
τὸ ἔλαιον· τὸ δὲ κενωθὲν ἀγγεῖον πλύνεσθαι ἔσωθεν, καὶ
ἔξωθεν, καὶ τὸν Ἱερέα, λαβόντα θυμιατὸν, θυμιάσαι τὸ
πλυθὲν ἀγγεῖον ἔσωθεν, καὶ βαλεῖν ἐν αὐτῷ ὕδωρ ἀπὸ
τῶν ἁγίων Θεοφανείων, ποιῶντα Σταυροῦ τύπον, τρίτον
εἶτα, βαλεῖν ἐν αὐτῷ τὸν οἶνον, ἢ τὸ ἔλαιον, καὶ θυμιά-
σαντα, ἐπεύχεσθαι οὕτως·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄγιε, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῆ σῆ εὐσπλαγγνῶ ἐπιδη-
μία πᾶσαν ἀκαθαρσίαν τοῦ ἔχθρου καταργήσας· ὁ
διαστειλόμενος, μὴ τὰ εἰσπορευόμενα κοινοῦν τὸν ἄνθρω-
πον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς καθαρῶς· ὁ διὰ τοῦ
σκεύους τῆς ἐκλογῆς τοῦ σοῦ Ἀποστόλου διδάξας ἡμᾶς,
πάντα τὰ ὑπὸ σοῦ κτισθέντα καλὰ εἶναι πιστεύειν, καὶ
μηδὲν ἠγεῖσθαι ἀπόβλητον, διὰ θείου λόγου, καὶ τῆς πρὸς
σὲ ἐντεύξεως ἀγιαζόμενα· αὐτὸς, εὐλόγησον τὸν οἶνον τῆ-
τον, (ἢ τὸ ἔλαιον), τῆ σῆ χάριτι, διὰ τῆς ἐπιχύσεως τοῦ
ἁγίου Ὑδατος· καὶ πάντα μολυσμὸν, ἢ δισταγμὸν, ἐκ τῆ
ἐν αὐτῷ ἐμπесόντος ἔρπετοῦ κατὰ μεθοδεῖαν τοῦ πονηροῦ,
ἀπέλασον ἐκ τῆς διανοίας τῶν δούλων σου, εἰς τὸ γενέσθαι
πᾶσι τοῖς χριστομένοις αὐτὸ εἰς εὐφροσύνην, διδούς πᾶσι τοῖς
ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνουσιν ἐν ἁγιασμῷ, καὶ ἐν καθαρᾷ
συνειδήσει προσίεναι τοῖς ἀχράντοις σου Μυστηρίοις.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιαζῶν τὰ σύμπαντα, καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ,
καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύμα-
τι. κ. τ. λ.

Εἶτα ἀπογεύεται πρῶτον ὁ Ἱερεὺς ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἀποδίδωσι καὶ τοῖς οἴκου κυρίοις. Εἶδε γε συμβῆ τὸ ἐμπεσόν ἀκάθαρτον, χρονίσαν ἐν ἀγγείῳ τοῦ οἴνου, ἢ τοῦ ἐλαίου, σαπῆναι, καὶ ἐκχέεσθαι ταῦτα, τὸν οἶνον, ἢ τὸ ἔλαιον, καὶ μηδὲνα τούτων ἄπτεσθαι.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΣΚΕΥΟΥΣ ΜΙΑΝΘΕΝΤΟΣ.

Χρὴ αὐτὸ πλύνεσθαι, καὶ βαλλομένου Ἀγιάσματος σαυροειδῶς, λέγειν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος Ἅγιος, ἀγίασον τὸ Σκεῦος τοῦτο τῇ ἀγιαστικῇ σου ἐπιφοιτήσει, καὶ καθάρισον αὐτὸ, τοῦ εἶναι εἰς ὑπηρεσίαν τῶν δούλων σου ἀμίαντον· καὶ δὸς ἡμῖν πάντοτε ἐν ἀγίωσίνῃ προσεύχεσθαι ταῖς ἀγίαις σε Ἐκκλησίαις ὅπως ὑπὸ σὲ πάντες φυλαττόμενοι, δόξαν καὶ προσκύνησιν σοι ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΣΙΤΟΥ

ΜΙΑΝΘΕΝΤΟΣ, Η ΑΛΕΥΡΟΥ, Η ΑΛΛΟΥ ΤΙΝΟΣ ΕΙΔΟΥΣ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ κατὰ σάρκα σου οἰκονομία διαστειλάμενος, μὴ τὰ εἰσπορευόμενα κοινοῦν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς καθαρῶς ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς Παύλου τοῦ σοῦ Ἀποστόλου διδάξας ἡμᾶς, πάντα τὰ ὑπὸ σοῦ κτισθέντα καλὰ εἶναι πιστεύειν διὰ Θεοῦ λόγου, καὶ τῆς πρὸς σέ ἐντεύξεως ἀγιαζόμενα· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, συμπαθῶν ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, εὐλόγησον τὸν Σῖτον τοῦτον τῇ σῇ χάριτι

καὶ φιλανθρωπία. διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου, τοῦ ἐπὶ τῷ σῶ ὀνόματι ἁγιασθέντος, εὐλογίας καὶ ἐπιρραντίσεως· καὶ πάντα μολυσμὸν ἢ δισταγμὸν, ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντος ἀκαθάρτου κατὰ μεθοδείαν τοῦ Διαβόλου, ἀπέλασον ἐκ τῆς διανοίας τῶν δούλων σου· καὶ δὸς αὐτοῖς ἐλπιδὶ τῇ εἰς σέ, καὶ πληροφορία τῶν οἰκτιρμῶν, τῆς τούτης μετασχεῖν μεταλήψεως, ἐν εὐχαριστίᾳ τοῦ ἁγίου σου ὀνόματος, καὶ ἀκατακρίτους διαφυλαχθῆναι.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κ. τ. λ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΘΕΜΕΛΙΟΥ ΟΙΚΟΥ.

Ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν ἐν συνέσει, καὶ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ἔπιθε ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) τὸν ἐλόμενον ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σου, ἐγεῖραι οἶκον εἰς κατοικίαν, καὶ τῷ κτίσματι αὐτὸν ἀνεγεῖραι· ἵδρυσον αὐτὸν ἐπὶ τὴν στερεὰν πέτραν, ἣν, κατὰ τὴν σὴν θεῖαν ἐν Εὐαγγελίοις φωνήν, οὐκ ἄνεμος, οὐχ ὕδωρ, οὐχ ἕτερόν τι καταβλάψαι ἰσχύσει· εὐδόκησον αὐτὸν εἰς τέλος ἀχθῆναι, καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ μέλλοντας κατοικεῖν, ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου ἐλευθέρωσον.

Ὅτι σὺν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς. κτλ.

ΕΥΧΗ, ΟΤΑΝ ΜΕΛΛῆ ΤΙΣ

ΕΙΣΕΛΘΕΙΝ ΕΙΣ ΟΙΚΟΝ ΝΕΟΝ.

Ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ καταξιώσας ὑπὸ τὴν σκηνην σου τῆς Ζακχαίου εἰσελθεῖν, καὶ σωτηρία αὐτῷ, καὶ παν-

τι τῷ οἴκῳ αὐτοῦ γενόμενος· αὐτὸς καὶ νῦν, τοὺς ἐνταῦθα οἰκεῖν βουληθέντας, καὶ δι' ἡμῶν τῶν ἀναξίων τὰς δεήσεις σοι καὶ ἰκεσίας προσάγοντας, ἀπὸ πάσης βλαβῆς τήρησον ἀπρώτους, εὐλογῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἐνταῦθα κατοικίαν, καὶ ἀνεπιβουλεύτον αὐτῶν τὴν ζωὴν διαφυλάττων.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΟΙΚΙΑΣ

ΠΕΡΙΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗΣ ΥΠΟ ΠΟΝΗΡΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τῆ ζωῆς· ὁ τὰς Χερουβὶμ ἐποχούμενος· ὁ ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας, καὶ δυνάμεως, καὶ κυριότητος· ὁ μέγας καὶ φοβερός ἐπὶ πάντα τὰς περικύκλωσες· ὁ στήσας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ καμάραν· ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ σου, καὶ ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ σου· ὁ σείων τὴν ὑπὲρ οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, τῶν δὲ στύλων αὐτῆς σαλευομένων· ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ, καὶ οὐκ ἀνατέλλει, κατὰ δὲ ἀστρῶν κατασφραγίζει· ἀπειλῶν τῇ θαλάσῃ, καὶ ξηραίνων αὐτήν· οὗ ὁ θυμὸς τήκει ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίας, καὶ πέτραι διετρίβησαν ἀπὸ σοῦ· ὁ πύλας χαλκᾶς συντρίψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνθλάσας, ὁ τὸν ἰσχυρὸν δῆσας, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρρήξας, τὸν τύραννον τῷ Σταυρῷ σε καταβαλόν· ὁ τὸν δράκοντα τῷ ἀγνίστρῳ τῆς ἐνανθρωπήσεώς σου ἐλκύσας, καὶ δεσμοῖς αὐτὸν ζόφου ταρταρείου πεδήσας· αὐτὸς οὖν, Κύριε, ἡ ἀσφάλεια τῶν εἰς σὲ ἐλπίζόντων, τὸ ὄχυρὸν τεῖχος τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, ἀπόστησον, φυγάδευσον, καὶ ἀπέλασον πᾶσαν διαβολικὴν ἐνέργειαν, πᾶσαν σατανικὴν ἔφοδον, πᾶσαν ἐπιβουλὴν ἐναντίας δυνάμεως ἀπὸ τῆς οἰκίας ταύτης, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ κατοικούντων, τῶν τὴν σημείωσιν τοῦ φοβεροῦ κατὰ δαιμόνων τροπαίου τοῦ Σταυροῦ σου φορούντων,

καὶ ἐπικεκλημένων τὸ ὄνομά σου τὸ ἀγαθόν. Ναί, Κύριε, ὁ τὸν λεγεῶνα τῶν δαιμόνων ἀποδιώξας, καὶ τῷ κωφῷ καὶ ἀλάλῳ καὶ ἀκαθάρτῳ πνεύματι, τὴν ἐκ τοῦ κειρατημένῃ ὑπ' αὐτοῦ ἀνθρώπου, ἔξοδον, ἀνεπίστροφον ἐπιτάξας· ὁ πᾶσαν τὴν φαλαγγα τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν ἡμῶν ἐξολοθρεύσας, τοῖς δὲ πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι σε φήσας: Ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τῆ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· αὐτὸς Δέσποτα, πάσης βλάβης καὶ ἐπηρείας ἀνωτέρους πάντας τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ διαφυλάξον, ῥύόμενος ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βελους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σιότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονικῆ μεσημβρινοῦ· ἵνα, τῆς σῆς οἱ σοὶ δοῦλοι καὶ αἱ σαὶ δουλίδες καὶ τὰ νήπια ἀπολαύοντες βοηθείας, καὶ Ἀγγελικῷ στρατοπέδῳ φρουρούμενοι, ὡς εἰς, ἅπαντες ἐν ὁμοιοῖα πιστῶς ψάλλωσι: Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος· καὶ πάλιν: Οὐ φοβηθήσομαι κακῶν, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ: Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός, κραταίωμά μου, ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· καὶ ἡ βασιλεία σε, βασιλεία αἰώνιος, καὶ σοῦ μόνη ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, ἅμα τῷ ἀνάρχῳ Πατρί. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΣΠΟΡΟΥ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ τῆς ἀχράντου καὶ παμπλοῦτου παλάμης σου τὴν προκειμένην πρὸ ὀφθαλμῶν σε τῶν σπερμάτων παροχὴν ἐκομισάμεθα, Δέσποτα, καὶ ταύτην σοὶ παρακαταθέσθαι δεόμεθα· οὐ γὰρ ἐθαρήρησαμεν τοῖς ἀψύχοις τῆς γῆς κόλπαις ἐγκαθεῖρξαι ταῦτα, εἰμὴ ἀφορῶμεν εἰς τὸ πρόσαγμα τῆς σῆς μεγαλειότητος, τὸ κελεύσαν ἐκτεκεῖν καὶ βλαστῆσαι τὴν γῆν, καὶ δοῦναι σπέρμα τῷ σπεύροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρωσίν. Καὶ νῦν δεόμεθά σου, ὁ

Θεὸς ἡμῶν· Ἐπαίκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἀνοιξὸν ἡμῖν τὸν θησαυρὸν σου τὸν μέγαν, καὶ ἀγαθὸν, καὶ οὐράμιον, καὶ ἔκχεον τὴν εὐλογίαν σου, ἕως τοῦ ἰκανωθῆναι κατὰ ταῖς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας· καὶ διάστειλον ἀφ' ἡμῶν ἅπαντα τὰ βιβρώσκοντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς ἡμῶν, καὶ πᾶσαν παιδείαν δικαίως ἐπαγομένην ἡμῖν διὰ ταῖς ἀμαρτίας ἡμῶν· καὶ τοὺς πολλοὺς σου οἰκτιρμοὺς κατὰπεμψον ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου.

Χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΛΑΤΟΣ.

Ο Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Ἱεριχῷ ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου, καὶ τὰ βλαβερά ὕδατα ἄλατι θεραπεύσας· αὐτὸς εὐλόγησον τὸ Ἄλας τοῦτο, καὶ μετὰβαλε αὐτὸ εἰς θυσίαν ἀγαλλιάσεως.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΩΝ ΑΠΑΡΧΑΣ

ΟΠΩΡΑΣ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν προσφέρειν σοι κατὰ τὴν πρόθεσιν ἐκάστω κελεύσας, καὶ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τούτοις ἀντάμειψιν χαριζόμενος· ὁ τῆς Χήρας τὴν κατὰ δύναμιν προσφοράν εὐαρέστως δεξάμενος, πρόσδεξαι καὶ τὰ νῦν προσκομισθέντα παρὰ τοῦ δούλου σου (τοῦ δεινός), καὶ ταῖς αἰωνίοις σου θησαυροῖς ἐναποθέσθαι ταῦτα καταξίωσον· δωρούμενος αὐτῷ καὶ

τῶν ἐγκοσμίων σου ἀγαθῶν ἄφθονον τὴν ἀπόλαυσιν, σὺν πᾶσι τοῖς διαφέρουσιν αὐτῷ.

Ὅτι ἡυλόγηται σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ Σπνεύματι νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΛΩΝΟΣ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ κελεύσας τῇ γῆ ἐξενεγκεῖν καρπὸν διὰ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ ἀγαθότητα, εὐλόγησον καὶ πλήθυνον καὶ τὴν Ἄλωνα ταύτην, καὶ τὴν καρποφορίαν τῶν δούλων σου· ἔμπλησον τὰ ταμεῖα αὐτῶν παντὸς ἀγαθοῦ καρποῦ, σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου· καὶ φύλαξον αὐτοὺς ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ, μετὰ πάντων τῶν προσόντων αὐτοῖς· καὶ φώτισον αὐτοὺς ἐν τῇ ἐπιγνώσει σου, ἵνα, εὐάρεστοί σοι γενόμενοι, καταξιώσῃσι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν.

Ὅτι ἡυλόγηται σου τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς. κτλ.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΚΟΛΥΒΩΝ.

Ο πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου, Κύριε, καὶ κελεύσας τῇ γῆ παντοδαποὺς ἐκφύειν καρπούς, εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τροφήν ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρμασι τοὺς τρεῖς Παῖδας καὶ Δανιὴλ, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀβροδιαίτων, λαμπροτέρους ἀναδείξας· αὐτὸς, πανάγαθε Βασιλεῦ, καὶ τὰ σπέρματα ταῦτα σὺν τοῖς διαφόροις καρποῖς εὐλόγησον, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἀγίασον· ὅτι εἰς δόξαν σὴν, καὶ εἰς τιμὴν τοῦ Ἁγίου (τοῦ θε) ταῦτα προετέθησαν παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δὲ Ἀγαθέ,

τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα, καὶ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελέσῃσι, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιοῦζων τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΦΥΤΕΥΜΑ ΑΜΠΕΛΩΝΟΣ.

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὡς σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ γεωργός· σὺ καὶ τοὺς Ἀποστόλους σου ἐκάλεσας κληήματα· σὺ καὶ τὸν Ἰσραὴλ ὡς ἄμπελον, ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας· ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτόν. Οὕτω καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπιφοίτησον ἐπὶ τὸν Ἀμπελῶνα τοῦτον· φύτευσον, βάθυνον τὸ ἔλεός σου ἐπ' αὐτόν· δός αὐτῷ φύλακα τὴν σὴν βοήθειαν· περιχαράκωσον τὰς εἰσόδους καὶ ἐξόδους αὐτοῦ τῇ προνοίᾳ σου· λύτρωσαι αὐτόν, καὶ πᾶσαν τὴν περιοχὴν αὐτοῦ ἀπὸ πάσης χαλάζης, ἀπὸ χιόνος, καὶ κρυζάλλης φερομένης βιαίως, ἀπὸ φρικτῶν κρυμῶν, καὶ πνευμάτων καύσωνος· ἀπὸ καταγιγδός καὶ πάσης ἀπαξαπλῶς ἐφόδου ὀρατῶν τε καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν. Ἐπίδε καὶ ἐπίσκεψαι τὴν Ἀμπελον ταύτην, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου· ἵνα ἀποδῷ ἐν καιρῷ τοὺς καρποὺς αὐτῆς, καὶ καταξιωθῶμεν τρυγῆσαι καὶ προσκομίσαι σοὶ ἐξ αὐτῆς εἰς τὸ μεταποιηθῆναι εἰς αἷμα σοῦ τοῦ Χριστοῦ.

Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΡΥΓΗΣ ΑΜΠΕΛΟΥ.

Ο Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ εὐδοκήσας Ἄμπελον κληθῆ-
 ναι τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χριστόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆς ἀθανασίας πρόξενον ἀνα-
 δείξας, διὰ τῆς τοῦ Πνεύματός σου χάριτος· αὐτὸς καὶ νῦν,
 Δέσποτα, καὶ τοῦτον τῆς Ἀμπέλου τὸν καρπὸν εὐλόγη-
 σον· καὶ δὸς πᾶσι τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ τὸν ἀ-
 γιασμόν, καὶ τὴν τῆς ψυχῆς προκοπὴν· τὸν δὲ συγκαλέ-
 σαντα ἡμᾶς, τῆς ἀληθινῆς σου ἀμπέλου μέτοχον ποιήσον,
 καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν αὐτοῦ διαφυλάξον, ταῖς αἰω-
 νίοις σου καὶ ἀναφαιρέτοις δωρεαῖς κατακοσμῶν.

Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ'
 οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωο-
 ποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΕΥΛΟΓΗΣΕΙ ΟΙΝΟΥ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀγαθέ καὶ φιλάνθρωπε, ἔπιδε ἐπὶ
 τὸν Οἶνον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τοὺς μεταλαμβάνοντας ἐξ
 αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησον αὐτὸν ὡς ηὐλόγησας τὸ φρέαρ τοῦ
 Ἰακώβ, καὶ τὴν κολυμβήθραν τῆς Σιλωὰμ, καὶ τὸ ποτήριον
 τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων. Ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾷ
 τῆς Γαλιλαίας, καὶ εὐλόγησας τὰς ἕξ ὑδρίας, καὶ τὸ ὕδωρ
 εἰς οἶνον μεταβαλὼν, καὶ τὴν δόξαν σου φανερώσας ταῖς
 ἀγίοις σου Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις· αὐτὸς καὶ νῦν ἐξα-
 πόστειλον, Κύριε, τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα ἐπὶ τὸν Οἶνον τῆ-
 τον, καὶ εὐλόγησον αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι σου τῷ ἀγίῳ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χρι-
 στέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ
 ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωο-
 ποιῷ σου Πνεύματι, νῦν. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΜΕΤΑΛΗΨΙΝ

ΣΤΑΦΥΛΗΣ, Τῆς Σ'. ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐλόγησον Κύριε τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὀριμωτάτην στάσιν ἐλθεῖν εὐδόκησας, ἵνα ἡ ἐν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν, εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασι δῶρον, εἰς ἐξέλασμόν ἀμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἀγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΧΩΡΑΦΙΟΝ,

Ἡ ΕΙΣ ΑΜΠΕΛΩΝΑ, Ἡ ΕΙΣ ΚΗΠΟΝ, ΕΙ ΣΥΜΒΗ

ΒΛΑΨΤΕΣΘΑΙ ΥΠΟ ΕΡΠΕΤΩΝ, Ἡ ΑΛΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

Χρὴ γίνεσθαι Λειτουργίαν, καὶ ἄπτειν Κανδήλαν τοῦ ἀγίου Τρύφωνος, ἢ τοῦ ἀγίου Εὐσταθίου, ἢ τοῦ ἀγίου Γουλιανοῦ τοῦ Λίβυος, ἢ καὶ ἀμφοτέρων. Καὶ μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν λαβὼν ἔλαιον ὁ Ἱερεὺς ἐκ τῶν Κανδηλῶν, καὶ ὕδωρ τῶν ἀγίων Θεοφανείων, καὶ ἐπιρραίνων σταυροειδῶς τὸ Χωράφιον, ἢ τὸ Ἀμπέλιον, ἢ τὸν Κῆπον, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ τῆς δημιουργίας σε ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ τὸν μὲν οὐρανὸν κατακοσμήσας διὰ τῶν μεγάλων φωστήρων, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θαυμάζεσθαι δι' αὐτῶν σὲ τὸν μόνον δη-

μισργόν και Δεσπότην τῆς κτίσεως· τὴν δὲ γῆν κατακοσμήσας χλόη, καὶ χόρτω, καὶ ποικιλίᾳ σπερμάτων σπορίμων κατὰ γένος, καὶ πᾶσιν ἄνθεσι μορφώσας εἰς εὐοσμίαν, καὶ εὐλογήσας αὐτήν· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐξ ἁγίου κατοικηρίου σου ἐπὶ τὸ κτήμα τοῦτο, καὶ εὐλόγησον αὐτό· καὶ φύλαξον ἀπὸ πάσης φαρμακείας, καὶ ἐπαιδίας, καὶ παντὸς κακοῦ, περιεργείας τε πονηρᾶς, καὶ πανουργίας ἀνθρώπων πονηρῶν, καὶ δὸς αὐτῷ προσφέρειν καρποὺς κατὰ καιρὸν πεπληρωμένους τῆς εὐλογίας σου· καὶ πᾶν θηρίον, καὶ ἔρπετόν, καὶ πᾶσαν ὄργην καὶ νόσον ἐπερχομένην βλαβερώς, ἀποδίωξον ἐξ αὐτῆ.

Ὅτι ἡγίασται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΞΟΡΚΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ.

Λεγόμενος εἰς Κήπους, Ἀμπελώνας, καὶ Χωράφια.

Ὁ ἄνθος μου ἐν Λαμφάκου Κώμῃ, καὶ τὰς χῆνας ἐπιμελουμένου μου καὶ βόσκοντος, ὄργῃ κατῆλθεν ἀπὸ Θεῖ παντοκράτορος, οὐκ εἰς τὸν τόπον ἐκείνον μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς κύκλω περιχώρους, τουτέστιν ὄργῃ πρὸς πᾶσαν ἄμπελον, χώραν τε, καὶ κῆπον, ἀθρόως τῶν φύλων καὶ τῶν καρπῶν βριθομένων, μαραινομένων, καὶ ἀφανιζομένων. Ὅρων οὖν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Τρύφων οὕτω τηκομένους τοὺς καρποὺς, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν δαπανωμένους τοὺς ἀνθρώπους, τῷ παντελεῖ ἀφανισμῷ τῶν καρπῶν τῆς γῆς, τῶν τε χωραφίων, ἀμπελῶν, κῆπων, καὶ λαχάνων, καὶ παντοίων δένδρων τῷ τοιούτῳ ὀλέθρῳ παραδιδόμενων, διαπονηθεὶς ἐδεήθην πρὸς τὸν Κύριον καὶ

Θεόν μου, τοῦ γενέσθαι ἀφανῆ πάντα τὰ θηρία, τὰ πρὸς
 ἀδικίαν καὶ φθορὰν ὑπάρχοντα τῶν τε κήπων, καὶ χωρα-
 φίων, καὶ ἀμπέλων, καὶ παντοίων δένδρων τε, καὶ λαχά-
 νων, καὶ μάλιστα τῶν τὴν κώμην ἐκείνην οἰκούντων τῆς
 παρακειμένης λίμνης, καὶ πρὸς ὑπόκλησιν καὶ πρόσκλη-
 σίν μου παραγενομένων. Καὶ δὴ εἰς προσευχὴν κλίναντός
 μου τὸ γόνυ, καὶ τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Θεὸν ἐκπετάσαν-
 τος, ὁ εἰσακούων τῶν εἰς αὐτὸν πεποιθότων Θεός, αὐτὸς
 ἐξαπέστειλεν ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ Ἄγγελον,
 τοῦ πατάξαι πᾶν φῦλον, καὶ πᾶν γένος κακούργων θη-
 ρίων τῶν ἀδικούντων τὴν ἀμπελον, τὴν χώραν τε, καὶ τὸν
 κῆπον τῶν δούλων αὐτοῦ, ὁ καὶ τῶν θηρίων τούτων τὰ
 ὀνόματα σαφῶς ἐπιστάμενος· οἷα: Κοίμπη, Σκωλήξ, Σκω-
 ληκοιάμπη, Σκάνθαρος, Βροῦχος, Ἄκρίς, Ἐπίμαλος, Κα-
 λιγάρης, Μακρόπους, Μύρμηξ, Φθεῖρ, Ρυγίτης, Ψυλλίτης,
 Καυσοκόπος, Ἐρυσίθη, Κοχλοῖ, Ψαλίτης, καὶ εἴτι ἄλλο
 προσφυσῶν καὶ μαραῖνον τὸν καρπὸν τῆς σταφυλῆς καὶ
 τῶν λοιπῶν εἰδῶν καὶ λαχάνων· οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ αὐ-
 τὸς ἐγὼ ὄρκω ταῦτα ἐδέσμουν, τοῦ μηκέτι τοὺς τόπους
 τῶν ἐμὲ προσκαλουμένων ἐπιβαίνειν τέτους καὶ διατρίθειν,
 ἀλλ' ἐπὶ ἀβάτων τόπων ἐπέταξα ἀπελθεῖν. Ὁ δὲ ὄρκος
 τοιοῦτος ἐστίν: Ὀρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἁγίων πολυομ-
 μάτων Χερσβίμ, καὶ τῶν ἐξαπτερυγίων Σεραφίμ, τῶν ἵπτα-
 μένων κίκλω τοῦ θρόνου, καὶ κραζόντων τό: Ἄγιος, Ἄ-
 γιος, Ἄγιος Κύριος Σαβαώθ, εἰς δόξαν Θεῶ Πατρός. Ἀμήν.
 Ὀρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ πάσης Δυ-
 νάμεως, καὶ τῶν μυρίων μυριάδων, καὶ χιλίων χιλιάδων,
 τῶν φόβῳ πολλῶ ἱσταμένων κατενώπιον τῆς δόξης Κυρίου·
 μὴ ἀδικήσητε τὴν ἀμπελον, μήτε τὴν χώραν, μήτε τὸν κῆ-
 πον τῶν δένδρων τε καὶ λαχάνων τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ
 (τοῦ δεῖνος), ἀλλὰ ἀπέλθετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, εἰς τὰ
 ἄκαρπα ξύλα, εἰς ἃ ἐχαρίσατο ὑμῖν ὁ Θεός τὴν καθημε-
 ρινὴν τροφήν. Ὀρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ τιμίου Σώματος καὶ
 Αἵματος Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν,
 δι' οὗ καὶ ἡ σωτηρία ἐδόθη ἡμῖν, καὶ ἀπολύτρωσις, καὶ

ὑπὲρ οὗ μέλλομεν ἀποθνήσκειν· μὴ ἀδικήσητε μήτε τὴν χώραν, μήτε τὴν ἀμπελον, μήτε τὸν κῆπον, μήτε πᾶν δένδρον κάρπιμόν τε καὶ ἀκάρπον, ἢ φύλλον λαχάνων ἀδικήσητε, ἐκ τοῦ περιορισμοῦ καὶ τόπου τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος)· εἰδὲ παρακούσητέ μου, καὶ παραβῆτε τὸν ὄρκον, ὃν ὥρμισα ὑμᾶς, οὐκ ἔχετε πρὸς ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἐλάστιχον Τρύφωνα, ἀλλὰ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τὸν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Διὸ καθὼς προεῖπον ὑμῖν· Ὑπάγετε εἰς τὰ ἀγρια ὄρη, εἰς τὰ ἀκαρπα ξύλα· εἰδὲ μὴ ἀκούσητέ μου, ἵκετεύειν μέλλω τὸν φιλόανθρωπον Θεὸν, τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ τὸν ἐπὶ τῶν θηρίων, καὶ σιδήρῳ καὶ μολύβδῳ δῆσει ὑμᾶς, καὶ ἀποκτενεῖ, ἀνθ' ὧν τοὺς ὄρκους καὶ τὴν προσευχὴν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἠθετήσατε Τρύφωνος· ἀλλὰ καὶ οἱ στρουθοὶ πεμπόμενοι δι' ἐμῆς προσευχῆς καταφάγονται ὑμᾶς. Ἐτι ὀρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ μεγάλου Ὀνόματος, τοῦ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐπιγραφέντος, καὶ μὴ βαστασάσης, ἀλλὰ διαρρύθαισης, ὡσεὶ κηρὸς προσώπου πυρός· Ἐξέλθετε ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς εἰς οὓς προεῖπον ὑμῖν τόπους ἀβάτους, καὶ ἀνύδρους, καὶ ἀκάρπους· ἐξέλθετε ἀπὸ τοῦ τόπου, καὶ περιορισμοῦ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν καμὲ προσκαλουμένων εἰς βοήθειαν αὐτῶν, καὶ ἀντιληψιν, καὶ σωτηρίαν· ἵνα καὶ ἐν τούτοις δοξασθῆ, τὸ πανάγιον ἔνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ αἱ προσευχαί, καὶ αἱ αἰτήσεις τοῦ ταπεινοῦ Τρύφωνος ἐμπληρωθῶσιν. Ὅτι τῷ Θεῷ πρέπει δόξα, καὶ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐἶτα τὴν ἐξῆς Εὐχὴν·

Ὁ Ἱερεὺς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ἐσποτα Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ ἐνσάρκῳ σου οἰκονομίᾳ εὐλογήσας τὴν Βηθλεέμ, καὶ τὴν Γεθσημανῆ, καὶ πρώην τὸν οἶκον Ἰακώβ, ὃς καὶ εὐλογηθεὶς Ἰσραὴλ μετωνομάσθη· ὁ καὶ τὸν οἶκον Δαυὶδ εὐλογήσας· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τὸ Κτῆμα τοῦτο, καὶ ποιή-

ΕΥΧΗ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΕΔΕΣΜΑΤΑ ΚΡΕΩΝ ΤΗ ΑΓΙΑ

ΚΑΙ ΜΕΓΑΚΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ποιεῖ ὁ Ἰσραεὺς Εὐλογητόν· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη γ'. εἶτα,
 Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ε'πίσνεψαι, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, εἰς τὰ ἐδέσματα τῶν
 Κρεῶν, καὶ ἀγίασον αὐτά, ὡς ἠγίασας τὸν ἀμνόν, ὃν
 σοι προσήγαγεν ὁ πιστὸς Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἀρνόν, ὃν περ
 Ἀβελ σοὶ προσήνεγεν εἰς ὀλοκάρπωσιν· ὁμοίως καὶ τὸν
 μόσχον τὸς σιτευτόν, ὃν θύσαι ἐκέλευσας τῷ υἱῷ σου τῷ
 πεπλανημένῳ, καὶ πάλιν ἐπανελθόντι πρὸς σέ· ἵνα, κα-
 θὼς αὐτὸς ἠξιώθη τῆς σῆς χάριτος ἀπολαῦσαι, οὕτω καὶ
 τῶν ἀγιασθέντων ὑπὸ σοῦ, καὶ εὐλογηθέντων ἀπολαύσω-
 μεν εἰς τροφήν πάντων ἡμῶν.

Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀληθινή τροφή, καὶ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν,
 καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
 Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΤΥΡΟΝ ΚΑΙ ΩΔ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς
 τῶν ἀπάντων, εὐλόγησον τὸ Γάλα τὸ πεπηγὸς, σὺν
 αὐτῷ δὲ καὶ τὰ Ὠά· καὶ ἡμᾶς συντήρησον ἐν τῇ χρη-
 στότητί σου, ὅπως οἱ μεταλαμβάνοντες αὐτῶν, τῶν σῶν
 ἀφθονοπαρόχων δωρεῶν ἐμπλησθῶμεν, καὶ τῆς ἀνεκλαλή-
 του σου ἀγαθότητος.

Ὅτι σὺν τῷ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ
 δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ
 ἁγίου Πνεύματος. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΙ ΠΛΟΙΟΝ.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ἐντειλάμενος Νῶε τῷ σὺν θεράποντι κατασκευάσαι Κιβωτὸν πρὸς σωτηρίαν τοῦ κόσμου· ὁ ἐκ πολλῶν ξύλων εὐδοκήσας αὐτὴν ἐν ξύλον γενέσθαι καὶ συναρμοσθῆναι· αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὁ εὐδοκήσας διὰ τῶν ἀψύχων ξύλων κυβερναῖσθαι, τῇ κραταιᾷ σου δὲ χειρὶ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων διασωζῶν· αὐτὸς καὶ νῦν, τὸ Πλοῖον τοῦτο διατήρησον· δὸς αὐτῷ Ἄγγελον ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικόν· τοὺς μέλλοντας πλέειν ἐν αὐτῷ διαφύλαξον· δὸς αὐτοῖς καὶ εἰς τὰ ἴδια ἀφικνεῖσθαι ὑγιαίνοντας· πρεσβείαις τῆς παναχράντη Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· τῶν τιμίων, ἐπουρανίων, νοερῶν Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ κυβερνῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΔΙΚΤΥΑ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ πέντε ἄρτων, καὶ δύο ἰχθύων, πεντακισχιλίουσ κορέσας, καὶ ἐκ τῶν περισσευμάτων πλῆθος συναχθῆναι παρασκευάσας· αὐτὸς, Δέσποτα παντοδύναμε, καὶ τὰ προκείμενα Δίκτυα εὐλόγησον, διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξης, Δεσποίνης ἡμῶν Θεο-

τόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου, καὶ Πρωτοκορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου· καὶ τὲς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἰχθύων, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὑγείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος διαφυλάξον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΟΡΥΞΕΙ ΦΡΕΑΤΟΣ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ ποιῶν πάντα, καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βούλεσθαι· ὁ ἐν ἀπόροις πόρον εὐρίσκων ἀρρήτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ· ὁ ἐξ ἀνίκου πέτρας, ὑδάτων παρασκευάσας ρυῆναι χειμάρρους, καὶ διψῶντα τὸν σὸν ἐμπλήσας λαόν· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἐπάκουσον ἡμῶν τῆς δεήσεως τῶν ἀναξίων δούλων σου, καὶ χάρισαι ἡμῖν ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τῷδε, διειδές τε καὶ πότιμον, ἀφθονοῦ μὲν εἰς χρείαν, ἀβλαβές δὲ πρὸς ἀπόλαυσιν· ὡς ἂν καὶ ἐν τῆτῳ δοξάζωμεν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τῷ Πατρὶ. κτλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΛΙΤΑΣ, ΚΑΙ ΑΓΡΥΠΝΙΑΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΝ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία· τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Καὶ ὁ ρμβ'. Ψαλμὸς· Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· καὶ εἰς τὸ τέλος ψάλλεται· Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Εἶτα τὴν μεγάλην Συναπτὴν παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἵπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σίμπαντος.

Ἵπὲρ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου.

Ἵπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἵπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς (ἢ τῆς Πόλεως ταύτης).

Ἵπὲρ εὐκрасίας ἀέρων.

Ἵπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Εἶτα τὸ, Θεὸς Κύριος, εἰς Ἦχον πλ. β'. καὶ τὰ
Τροπάρια ταῦτα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολο-
γίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν ὡς Δεσπό-
τη, οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· μὴ ὀρ-
γισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡ-
μῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρω-
σαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σε
ἐπικεκλήμεθα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγγίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη
Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυ-
σθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία
τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ἀρχόμεθα στιχολογεῖν τοὺς Ψαλμοὺς μετὰ μέλους,
εἰς Ἦχον πλ. β'. ψάλλοντες κατὰ στίχον, Τροπάριον.

Ἦχος πλ. β'.

Εὐσπλαγγνε, μακρόθυμε, καὶ πανοικτίρμον Κύριε, κα-
τάπεμψον τὸ ἐλεός σου ἐπὶ τὸν λαόν σου.

Ψαλμός 5'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου
παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ρύσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ Ἄδη τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ συναγμῷ μου, λίσσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείσαν, καὶ ταραχθείσαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείσαν, καὶ καταισχυνθείσαν σφόδρα διὰ τάχους.
Δόξα.

Ὡς οἰκτίρμων Κύριε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου, ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, πανύμνητε, εὐλογημένη, ὡς φιλάγαθος παρακάλεσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἔτι λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων μίαν Εὐχὴν, κατὰ τὴν Διτὴν· ὁ δὲ Διάκονος Συναπτὴν μικράν.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐμφώνησις. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόθρωπος.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Στασεως, εἰς Ἦχον πλ. β'.

Ἐλεῆμον, ἐλέησον, ἐλέησον, ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ στιχολογεῖται ὁ Ψαλμὸς μετὰ μέλους. Ψαλμὸς ραΐ.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σέ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου.

Ἐν ἧ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.
 Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὅσα
 μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδιά μου, ὅτι
 ἐπέλαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὄστούν μου
 τῇ σαρκί μου.

Ἔμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῶ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ
 ἐν οἴκοπέδῳ.

Ἦ γρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον, μονάζον ἐπὶ
 δώματος.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνειδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐ-
 παινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὠμνυον.

Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου με-
 τὰ ἕλαυθμοῦ ἐκίρων.

Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι
 ἐπάρας κατέρραξάς με.

Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ ὡσεὶ χόρτος
 ἐξηράνθην.

Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυ-
 νόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σὺ ἀναστάς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκ-
 τειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἦκει καιρὸς.

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοι σοι τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν
 χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σε, Κύριε, καὶ πάν-
 τες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ
 δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ
 ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεάν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμε-
 νος αἰνέσει τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανό
 ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

Τοῦ ἀκούσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἰνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ: Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ' ἀρχαίς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται.

Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτὰς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασηκνωώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται. Δόξα.

Ως οἰκτίρμων Κύριε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου, ὡς μακρόθυμος διαλλάγητι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, πανύμνητε, εὐλογημένη, ὡς φιλάγαθος παρακάλεσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ὁ δεῦτερος τῶν Ἱερέων ἑτέραν Εὐχὴν.

Εἶτα Συναπτὴ μικρά.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφωνήσις. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σὸ ἐξὶν ἡ βασιλεία.

Καὶ πάλιν τὸ Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'.

Ως οἰκτίρμων Κύριε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου, ὡς μακρόθυμος διαλλάγητι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ὁ σὴ. Ψαλμὸς μετὰ μέλους.

Ο Θεὸς ἦλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν μου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Ἔθεντο Ἱερουσαλήμ ὡς ὀπωροφυλάκιον· ἔθεντο τὰ θνη-

σιμαῖα τῶν δούλων σου, βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ, κύκλω Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.

Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμός, καὶ χλευασμός τοῖς κύκλω ἡμῶν.

Ἔως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;

Ἐκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἱ τὸ ὄνομά σε ἦν ἐπεκαλέσαντο.

Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.

Μὴ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων· ταχὺ προκαταλάβετῶσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.

Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη: Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; καὶ γνωσθήτω ἐς τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σε ὁ στεναγμός τῶν πεπεδημένων.

Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου, περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν· τὸν ὄνειδισμόν αὐτῶν, ὃν ὠνείδισάν σε Κύριε.

Ἡμεῖς δὲ λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου, ἀνθομολογησόμεθά σοι ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα.

Εἰς γενεάν, καὶ γενεάν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου.

Δόξα.

Ως οἰκτίρμων Κύριε, σπλαγγίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου, ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, πανύμνητε, εὐλόγημένη, ὡς φιλάγαθος παρακάλεσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα τὸ α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.

Εἴη νεότητός μου πολλά· πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου. *Dis.*

Οἱ μισῶντες Σιών αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. *Dis.*

Δόξα.

Αἴγιω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψέται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι, ἱεροκρυφίως.
Καὶ νῦν.

Αἴγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Εἶτα· Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον, κατὰ τὴν Λιτὴν, καὶ ὁ Κανὼν παρομοίως· καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΥΧΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΛΙΤΗΝ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ μόνος ἐν ἐλέει πλούσιος, ὁ καὶ σπλάγγχοις χρηστότητος ἐπικαμπτόμενος ἐπὶ ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου· ὁ πάντα συμφερόντως τὰ καθ' ἡμᾶς διιθύνων καὶ διακυβερνῶν· ὁ σοφῆ σου προνοίᾳ τὸν ἡμέτερον βίον διεξάγων· ὁ καὶ παντὶ τρόπῳ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐφιέμενος· ὁ φύσει μακρόθυμος τε καὶ πολυέλεος· ἔ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, καὶ τὴν παιδείαν ἐκτείνων χρηστῶς τε καὶ φιλανθρωπῶς, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τὸ ἀπολέσαι τῶν χειρῶν σου τὸ πλάσμα, μᾶλλον δὲ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἐπανασώσασθαι κάλλος, καὶ τὴν πρώτην ἐκείνην εὐγένειαν, ἣν ἀπώλεσαμεν ἀπλότῃτι γνώμῃς, καὶ συμβουλίᾳ ἀλάστορος, ἐπαναγαγεῖν βουλόμενος, καὶ, πᾶσι τρόποις διοικονομούμενος, ἐπανασώσασθαι τὸ τῆς ἐκπτώσεως ἐκείνης ἐλλείπον· αὐτὸς, Δέσποτα παντοκράτορ, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πρόσχες ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν· τὸ γὰρ πλῆθος τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀπαρῥησιάζουστος ἡμᾶς πεποίηκε, καὶ μηδὲ τολμᾶν ὅλως αἰτεῖσθαι

τὴν τῶν ἐπταισμένων συγχώρησιν. Ἄλλ' εἰδότες σου τὸ φι-
 λάνθρωπον, τὸ εἰσπλαγχνον, τὸ πολυέλεον, τὸ μακρόθυ-
 μον, τὸ ἀνεξίκακον, καὶ τὸ ὑπεράγαθον, ἀποτολμῶντες
 τῷ βάθει τούτων, καὶ τῷ πελάγει τῆς χρηστότητός σου,
 αἶρομεν χεῖρας, καὶ ἐκτενῶς βοῶμέν σοι: Ἠμάρτομεν, ἠνο-
 μήσαμεν, ἠσεθήσαμεν, ὅτι ἐπελαθόμεθα τῶν ἐντολῶν σου,
 καὶ ὀπίσω τῆς διανοίας ἡμῶν τῆς πονηρᾶς ἐπορεύθημεν·
 ὅτι ἀναξίως τῆς κλήσεως, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ
 σου πεπολιτεύμεθα, καὶ τῶν ἀγίων αὐτῶ παθημάτων, καὶ
 τῆς ὑπὲρ ἡμῶν κενώσεως· ὅτι ἐγενήθημεν ὄνειδος τῷ ἀγα-
 πητῷ σου· Ἱερεῖς, καὶ ὁ λαός σου ἐξέστημεν ἐπὶ τὸ αὐτό·
 πάντες ἐξεκλίναμεν, ἅμα ἠχρειώθημεν, οὐκ ἔστι ποιῶν
 κρίμα, καὶ δικαιοσύνην, οὐκ ἔστιν ἕως ενός· ἀπεκλείσα-
 μεν τοὺς οἰκτιρμούς σου, καὶ τὴν φιλάνθρωπίαν σου, καὶ
 σπλάγγνα ἐλέους σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διὰ τὴν κακίαν ἡ-
 μῶν, καὶ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων, μεθ' ἧς ἀνε-
 στράφημεν. Σὺ χρηστός, ἀλλ' ἡμεῖς ἠνομήσαμεν. Σὺ μα-
 κρόθυμος, ἀλλ' ἡμεῖς πληγῶν ἄξιοι· γινώσκομέν σου τὴν
 ἀγαθότητα, καὶ περ ἀσυνετοῦντες· ὀλίγα, ὧν ἠμάρτομεν,
 μεμαστιγώμεθα. Σὺ φοβερός εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι;
 τρόμος λήφεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ μεγέθει βραχίονός σου
 τίς ἀντερῆσει; εἰάν κλείσῃς τὸν οὐρανόν, τίς ἀνοίξει; καὶ
 εἰάν κλείσῃς τοὺς καταρράκτας σου, τίς συναΐξει; Κοῦφον
 ἐν ὀφθαλμοῖς σου πτωχίσαι καὶ πλουτίσαι, ζωῶσαι καὶ
 θανατῶσαι, πατάξαι καὶ ἰάσασθαι, καὶ τὸ θελῆσαί σου
 πρᾶξις ἔστι συντετελεσμένη. Σὺ ὠργίσθης, καὶ ἡμεῖς ἠ-
 μάρτομεν, λέγει τις τῶν παλαιοῦ, ἀνθομολογούμενος. Ἡμῖν
 δὲ καὶ τὸ ἐναντίον καιρὸς εἰπεῖν: Ἡμεῖς ἠμάρτομεν, καὶ
 σὺ ὠργίσθης· διὰ τοῦτο ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν
 ἡμῶν· ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἀτιμίας ἐπλή-
 σθημεν. Ἀλλὰ κόπασον Κύριε, ἄνες Κύριε, ἰλάσθητι Κύ-
 ριε· μὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν,
 μηδὲ διὰ τῶν ἡμετέρων μαστίγων παιδείσεως ἄλλοις. Δός
 ἡμᾶς διὰ τῆς ἐτέρων βασάνου σωφρονισθῆναι τινὰς τούτων
 τῶν ἐθνῶν, τῶν οὐ γινωσκόντων σε, καὶ βασιλείων, αἱ τῷ

σὼ κράτει οὐχ ὑπετάγησαν. Ἡμεῖς δὲ λαός σου, καὶ ῥάβδος κληρονομίας σου· διὰ τοῦτο παιδεύσον ἡμᾶς, πλὴν ἐν χρηστότητι, καὶ μὴ τῷ θυμῷ σου, ἵνα μὴ ὀλιγοστοὺς ἡμᾶς ποιήσης, καὶ παρὰ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ἐξουδένωμα· τὸ γὰρ ἔλεός σου ἄφατον, καὶ ἡ φιλανθρωπία σου ἀνυπέβλητος, καὶ ὁ τῆς χρηστότητός σου πλοῦτος ἀνεξιχνίαστος· ἐφ' οἷς καὶ τεθαρρήκοτες, δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν, κάμπτοντες γόνυ καρδίας ἡμῶν· Κόπασον τὴν θραῦσιν τῆς ὀργῆς σου ἐξαιτούμεθα, ὡς ἐπὶ τῆ Δαυὶδ πάλαι τὴν ἐπὶ τῷ λαῷ σου· καὶ οὐχ ὁμοίαν καὶ τὴν μετάνοιαν ἐπιδεικνύμεθα, ἀλλ' ὡς ὑπεράγαθος, στήσον τὴν ὀργὴν σου, καταπράυνον τὸν θυμόν σου τὸν δίκαιον· καὶ δὸς τοῖς κάμνουσι τὴν ὑγείαν, τοῖς ἀσθενοῦσι τὴν ῥῶσιν, τοὺς δὲ ὑγιαίνοντας τήρησον ἐν ταύτῃ· πᾶσαν δὲ νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἀπέλασον ἐκ τοῦ λαοῦ σου· πάντας τῆς προσδοκίας ταύτης ἐλευθέρωσον, συντηρῶν ἀνεπηρεάστους τῆς αἰκισίας ἀσθενείας, καὶ φυλάττων τῇ παντοκρατορικῇ σου χειρὶ ἀπροσψάυστους τῆς δεινῆς ταύτης κακώσεως καὶ ὀλεθρίου συντριβῆς· ὄντως γὰρ συνέχεε πάντα καὶ συνετάραξεν ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου· καὶ οὐκ ἐπιστρέφωμεν ὅλως ἐκ τῶν πονηριῶν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπάλλαξον τοῦ κακοῦ συνειδότος πάντα, καὶ δὸς ἐν πάσῃ ἀγαθοεργίᾳ εὐαρεστεῖν σοι· πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, προστασίαις τῶν ἁγίων, καὶ Θεοειδῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, καὶ τῆς εὐσπλαγγνίας ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΑΝΟΜΒΡΙΑΝ.

Προκειμ. τῆ Ἀποστολῆ. Τὰς αὐλακας αὐτῆς μέθυσον.

Στίχ. Ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ε'. 7.

Αδελφοί, μακροθυμήσατε ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἰδοῦ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ, ἕως λάβῃ ὑετὸν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον. Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίζατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε. Μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κατακριθῆτε ἰδοῦ, ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν. Ἥλιος ἀνθρώπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι· καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἑνιαυτούς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ. Καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἀλληλουῖα. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἑνιαυτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ις'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσελθόντες ὁ Φαρισαῖοι τῷ Ἰησοῦ, καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες ἐπηρώτων αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δεῖξαι αὐτοῖς. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς: Ὁψίας γενομένης λέγετε: Εὐδία· πυρρᾶζει γὰρ ὁ οὐρανός. Καὶ πρωί: Σήμερον χειμῶν· πυρρᾶζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. Ὑποκριταί, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε; Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς Προφήτης δεκτὸς ἐστὶν ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι αὐτοῦ· ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ἡμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλιοῦ ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανός ἐπὶ ἔτη τρία, καὶ μῆνας ἕξ, καὶ ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἥλιος, εἰμὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος πρὸς γυναῖκα χήραν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι:

Ἰω. 5.
30.

Τί οὖν παιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν, καὶ πιστεύσωμέν σοι, τί ἐργάζῃ; Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρή-

μῶ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον: Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς: Ἄμην ἀμην λέγω ὑμῖν, οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν· ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ζωὴν διδούς τῷ κόσμῳ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΠΙ ΛΥΧΜΩ ΑΝΟΜΒΡΙΑΣ.

Ἡ Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ε'λέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ ἀναμένων αὐτοῦ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ τὴν μετάνοιαν, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου.

Ὁ ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτης τῆς γῆς, ἐντείλει αὐταῖς τοῦ δοῦναι ὑετὸν εἰρηνικὸν ἐπ' αὐτῇ, ἡμῶν δεομένων σου.

Ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, κατὰπεμψον τὴν εὐλογίαν σου ἐφ' ἡμᾶς δεομένους σου.

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, καὶ ἐτοιμάζων τῇ γῇ ὑετὸν, ἐξαπόστειλον ἡμῖν τὰ ἐλέη σου δεομένοις σε.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, σῶσον ἀνθρώπους, σὺν κτήνεσι δεομένους σου.

Βροχὴν ἐκούσιον, καὶ ὄμβρον εἰρηνικὸν κατὰπεμψον τῇ γῇ, καὶ σῶσον τὰ σύμπαντα Φιλάνθρωπε, ἡμῶν δεομένων σε.

Κατὰπεμψον τοὺς ὑετούς σου ἐπὶ τοὺς χριζόντας, καὶ δεομένους τόπους Φιλάνθρωπε, ἡμῶν δεομένων σου.

Οἰκτίρμον, καὶ ἐλεῆμον οἰκτείρησον, καὶ εὐφρανον ἡμᾶς φιλάνθρωπε, δεομένους σου.

Εἰσαίκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου δεομένους σου.

Ἐκφώνησις παρά τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι ἐλέημων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος πάλιν.

Ἐῖτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἀκρίδος, χαλάζης, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· καὶ ὑπὲρ τοῦ ἔλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιαλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέφαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς· καὶ ὑπὲρ τοῦ καταπέμψαι ἡμῖν ἕτερόν εἰρηνικόν, καὶ ἐπομβρῆσαι τῇ γῇ ὄμβρον ἀγαθότητος, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς δεομένους αὐτοῦ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, καὶ ἔλεως, ἔλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΝ ΚΥΡΙΟΝ

ΕΠΙ ΑΝΟΜΒΡΙΑ.

Οὕ ἡ ἀκροστιχίς :

Δίδου ὑετόν τῇ γῆ διψώσῃ Σῶτερ.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

ᾠδὴ Α'. Ἦχος Β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Δέχου Σωτήρ, δέησιν ἐξ ἀναξίων ἡμῶν στομάτων, καὶ κατάπεμψον, ἐξ οὐρανοῦ τῇ γῆ, ὑετοὺς καρποφόρους, φιλάνθρωπος ὑπάρχων καὶ πολυέλσος.

Ἰλάσθητι νῦν, Κύριε ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ τὴν ὀργὴν παράγαγε, τὴν καθ' ἡμῶν Σωτήρ, διαχυθεῖσαν δικαίως, καὶ δίδου οὐρανόθεν, ὄμβρους ὑδάτων τῇ γῆ.

Δεῦτε βροτοὶ, κλαύσωμεν πρὸς τὸν τῶν ὅλων Θεόν, ἐν κατανύξει κρᾶζοντες : Φεῖσαι Φιλάνθρωπε, ἡμετέρων πταισμάτων, καὶ πέμψον οὐρανόθεν ὕδωρ διψώσῃ τῇ γῆ.

Θεοτοκίον.

Φῶς διὰ σοῦ, ἐγνωμεν Θεογεννήτρια· διό σε ἱκετεύομεν, καὶ ἐξαιτούμεθα : Δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τὸν Κτίστην, καὶ Υἱόν σου, πέμψαι τῇ γῆ ὑετόν.

ᾠδὴ Γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Ὅσον πᾶσαν τῇ δρακί κατέχων Κύριε, τὴν κτίσιν, ἐπάκουσον ὡς οἰκτίρμων, τῆς δεήσεως τῶν δούλων σου, καὶ κατάπεμψον ὕδωρ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Υπάρχων ἀγαθὸς καὶ εὐδιάλλακτος, ὡς ἔχων τὴν ἄβυσσον εὐσπλαγχνίας, μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις ἡμῶν, ἀλλὰ πέμψον ἡμῖν εἰρηνικὸν ὑετόν.

Θεοτοκίον.

Ὡσον ἔχουσα Ἀγνή πρὸς τὸν φιλάνθρωπον, Υἱόν σου εὐπρόσδεκτον παρρησίαν, ἐκδυσώπει τοῦ δοθῆναι τῇ γῆ, ὑετοὺς καρποφόρους μεσιτείας σου.

Ὡδὴ Δ'. Ὑμῶ σε ἀκοήν.

Υψόθεν ἐφ' ἡμᾶς ἐπίβλεψον, Ἀγαθὲ τῶν ἡμαρτηκό-
τας, καὶ δώρησαι Κύριε, τὸ ἐλεός σου ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν, καὶ καταπέμψον δεόμεθα, πλουσίως τὰ ἐλέη
σου φιλόνητο.

Επῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς Φιλόνητο, ἀμαρτήσαντας ἢ ὀργή
σου· οὐρανοὺς ἔκλεισε μὴ δοῦναι ὑέτους τῇ γῆ σου·
διὸ δυσωποῦμέν σε οἱ δοῦλοι σου: Μὴ τῷ θυμῷ σου Λόγε
ἐκπαιδεύσης ἡμᾶς.

Τὸν πλοῦτον ὃν περ ἡμῖν ἔδωκας, ἀνηλώσαμεν ἐν ἀσω-
τία· ἀλλ' ὡς ἔχων Κύριε τὴν ἄβυσσον τῆς εὐσπλαγ-
χνίας, Πατὴρ ἀγαθὸς ὢν παρακλήθητι, καὶ ὑέτους πα-
ράσχου ἐτησίους τῇ γῆ.

Οκράσεις μεταβάλλον Κύριε, τοῦ ἀέρος προστάγμα-
τί σου, ἐκούσιον δώρησαι, βροχὴν ἡμῖν ἀφορισθῆναι,
καρποὺς εὐθηνίας ἀποστέλλων, τοῦ ἐμπιπλᾶν πᾶν ζῶον
εὐδοκίας σου.

Νεφέλας ὁ ἀνάγων Κύριε, ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς βου-
λήσει, καὶ ἀστραπὰς φαίνειν τε, τοῦ βρέχειν ἐπὶ
πᾶσαν κτίσιν· αὐτὸς ὡς φιλόνητος εὐδόκησον, τοῦ κα-
ταπέμψαι ἄνωθεν τῇ γῆ ὑέτόν. Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ Θεοτόκε γέγονας, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν πίσ-
τει αἰτοῦμέν σε ἅπαντες, ὡς ἔχουσαν τὴν παρρησίαν,
αὐτὸν ἐκδυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τοῦ καταπέμψαι
ὑδὼρ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὡδὴ Ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ταῖς ἱκεσίαις Σωτῆρ, τῶν Ἀσωμάτων εὐμενῶς ἄκουσον
πάντων ἡμῶν αἰεὶ δυσωποῦντων, καὶ δίδου ὑέτόν τῇ
γῆ σου διψώση, ὡς μόνος φιλόνητος.

Ηδωδεκάς Μαθητῶν, σὺν Ἀθηταῖς πρὸς τὸν Θεὸν
δέησιν, ὑπὲρ ἡμῶν ποιήσασθε, ὅπως λυτρώσεται ἡ-
μᾶς ἐκ πάσης ἀνάγκης, ὀργῆς τε καὶ θλίψεως.

Γενοῦ ἡμῖν εὐμενῆς, ἐν τῷ καιρῷ τῶν πειρασμῶν Κυ-
ριε, καὶ ἀπειλῆς τῆς ἐπικειμένης διάσωσον ἡμᾶς, καὶ
πέμψον τῇ γῆ σου βροχὴν τὴν ἐκούσιον.

Θεοτοκίον.

Πάντες μεσίτιν σε νῦν, πρὸς τὸν Θεὸν οἱ γηγενεῖς ἔχομεν, ὡς ἀληθῶς· διὸ ἐξαιτοῦμεν: Τῆ σκέπη σου Ἄγνη, τὴν πόλιν σου σῶζε ἐκ πάσης ἀλώσεως.

ᾠδὴ 5'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Η πλῆθὺς τῶν Μαρτύρων πρεσβεύσατε, ἔχοντες πρὸς Κύριον, ὡς παρρησίαν πολλήν, νῦν ὑετὸν δωρήσασθαι, καὶ καρπὸν εὐφορίας ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

Δυσωποῦμεν πρεσβείαις τῶν σῶν Μαθητῶν: Ἄφες Κύριε τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὴν ὀργὴν ἀπόστρεψον, ἀφ' ἡμῶν, καὶ παράσχου τῇ γῆ ὑετὸν.

Ικετεύομεν Δέσποτα Κύριε, σὲ ὡς ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον, πόθῳ ψυχῆς: Φεῖσαι ἡμῶν, καὶ δώρησαι, ὑετούς καρποφόρους διψώσῃ τῇ γῆ. Θεοτοκίον.

Ικετεύειν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τὸν Υἱόν σου πάνταγενε Θεογεννήτρια, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν δούλων σου, εἰρηνεύσαι, καὶ σῶσαι ἐκ πάσης ὀργῆς.

ᾠδὴ 7'. Εἰκόνοσ χρυσοῦς.

Ψυχῶν ἀγαθὲ, κυριεύοντα πασῶν σε ἐπιστάμενοι, ἐκδυσωποῦμεν: Φεῖσαι, σύγγνωθι, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, καὶ τῆς ἐνεστώσης δικαίας ἀπειλῆς ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ δώρησαι ὡς ἀγαθὸς, ὄμβρους διψώσῃ τῇ γῆ.

Ως πρὶν Μανασσῆν, ἐκ τοῦ ζώου τοῦ χαλκοῦ μετανοήσαντα, Σῶτερ ἐρρύσω, καὶ διέσωσας, θανατηφόρου συμπτώματος, εὐσπλαγγνε οἰκτίρμον, παράσχου ἡμῖν τὰ ἐλέη σου, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ἀπὸ λιμοῦ καὶ σεισμοῦ.

Σπλαγγνίσθητι νῦν, ἐφ' ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ ἐλεήμων· καὶ γὰρ ἠμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, καὶ ἠδικήσαμεν ἅπαντες· ὅθεν δυσωποῦμέν σε φόβῳ: Μὴ τῇ ὀργῇ σου φιλόανθρωπε παιδεύσης κληρὸν καὶ λαόν, ἀλλ' ὕδωρ πέμψον τῇ γῆ. Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες βροτοὶ, καταφύγιον στερρόν καὶ ὄπλον ἄμαχον, Θεογεννήτορ ἐπιστάμεθα, καὶ δυσωποῦμεν οἱ δῆλοί σε, ρῦσαι ἀπειλῆς τῶν βαρβάρων, τὸν λαόν καὶ τὴν πόλιν σου, ἀπὸ λιμοῦ τε λοιμῆ, σεισμῆ καὶ πάσης φθορᾶς.

ᾠδὴ Η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Ηλίας λόγῳ ὑετὸν, ἀναστέλλει ἐπὶ γῆς καὶ πάλιν λόγῳ, οὐρανόθεν κατάγει· διὸ αἰτοῦμεν αὐτοῦ, πρεσβείαις οἰκτίρμον κατάπεμψον, ὑετοὺς ὑδάτων τῇ γῆ σου οὐρανόθεν.

Σὺν Ἀσωμάτων τοῖς χοροῖς, Ἀποστόλων, Προφητῶν καὶ τῶν Μαρτύρων, Ἱερέων ὁ δῆμος καὶ τῶν Ὀσίων πληθὺς, ὡς κτίστην τῶν ὄλων καὶ Κύριόν σε καθικετεύει, σῶσαι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ως Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρός, καὶ θαλάσσης ὡς Θεὸς ἀπελυτρώσω, Δαυὶδ ἐκ τοῦ λάικου, καὶ τῶν θηρῶν ἀγαθὴ· ὡσαύτως εἰσάκουσον δούλων σου, καὶ ῥῦσαι ἐκ πάσης ἀνάγκης τὸν λαόν σου. Θεοτοκίον.

Τὴν σὲ τεκοῦσαν Ἰησοῦ, Θεοτόκον εἰς πρεσβείαν νῦν κεινοῦμεν, οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, ἡμαρτηνότερα λαόν· καὶ πάλιν πόθῳ σοι προσφεύγοντα, καὶ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τῇ γῆ διψώσῃ οἰκτίρμον, καὶ ἡμῶν ἐξαιτούντων, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν ἀγαθὴ, ἵλεως Δέσποτα φάνηθι, ὡς Θεὸς παντοκράτωρ· καὶ δώρησαι ἡμῖν ὡς ἀγαθὸς, ὑετοὺς καρποφόρους, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ελέησον ἡμῖν ὡς ἀγαθὸς· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης λαόν· ἀλλὰ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ πρόσχες τῇ δεήσει νῦν ἡμῶν, καὶ παράσχου τῇ γῆ σου, ὄμβρους ὑδάτων Κύριε.

Ῥῦσαι ἐθνῶν καὶ βαρβάρων, καὶ παντὸς πολεμίου, τὴν πόλιν σου καὶ πάντα τὸν λαόν, καὶ ὑετοὺς ἡμῖν δώρησαι, καρποφόρους οἰκτίρμον, εἰς εὐθηνίαν πάντων τῶν καρπῶν, καὶ σωτηρίαν πᾶσι, κατάπεμψον φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Νενοσηνότερα ὀρώσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ βεβλημένους πάθει δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λύσον, τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σε ὑμνοῖς, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΑΝΟΜΒΡΙΑΣ

Ποίημα Καλλίστου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΥΧΗ Α΄.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὸν πρὸς σέ ζῆλον ἐπακούσας Ἥλιου τοῦ Θεσβίτου, καὶ τὸν κατὰ καιρὸν τῆ γῆ πεμπόμενον ὑετὸν ἐπισχεθῆναι κελεύσας· εἶτα πάλιν διὰ τῆς αὐτοῦ ἰκεσίας ὄμβρον καρποφόρον αὐτῇ χαρισάμενος· αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὑπὸ τῆς ἰδίας σου εὐσπλαγχνίας δυσωπούμενος, βροχὴν ἐκούσιον κατὰπεμψον τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ τὰ πεπλημμελημένα ἡμῖν παριδῶν, τοὺς ὑετούς σου κατὰπεμψον ἐπὶ τοὺς χριζοντας καὶ δεομένους τόπους. Εὐφρανῶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς διὰ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ σου, καὶ τὰ νήπια, καὶ τὰ κτήνη, καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ὅτι πρὸς σέ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β΄.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς· ὁ ἀστραπαῖς εἰς ὑετὸν πεποιηκώς· ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν σου· ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· σοὺ δεόμεθα, καὶ σέ ἰκετεύομεν, ἐξομολογούμενοι ταῖς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ αἰτούμενοι τὸ παρα σὲ πλῆσιον ἔλεος: "Ἐντειλαὶ ταῖς νεφέλαις τοῦ βρέξαι ὑετὸν· οἴκτειρον πάντα τὰ τῆς γῆς σου· σπλαγχνίσθητι ἐπὶ πρεσβύτας, καὶ νέους, καὶ νήπια θηλάζοντα μαστόν, δού-

λους σου, καὶ δουλίδας, υἱούς, καὶ θυγατέρας, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κτήνη τῆς γῆς, καὶ ἐξάγαγε ἡμῖν ἄρτον εἰς βρώσιν, καὶ χλόην τοῖς κτήνεσι· πρόσδεξαι τὰς δεήσεις παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ μὴ ἀπόση τοὺς στεναγμοὺς τῶν πενήτων· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, μηδὲ διαφθείρης λιμῷ καὶ δίψει τὸν λαόν σου· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σέ ἐλπίζουσι, λαβεῖν τὴν παρά σου τροφήν εἰς εὐκαιρον· ἐπὶ σοὶ πεποίθαμεν· ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὰ παρά σου πλούσια ἐλέη ἀπειδεχόμεθα.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Γ'

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οἶδαμεν, ὅτι ἀνάξιοι τυγχάνομεν τῶν σῶν οἰκτιρμῶν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ ἀτενίσαι εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ σταθῆναι ἐνώπιόν σου, καὶ τὰ αἰτήματα ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς σέ. Τί γὰρ καλὸν ἐποιήσαμεν, ἵνα καὶ τῶν αἰτήσεων ἐπιτύχωμεν; καὶ γὰρ διὰ τὴν σὴν ἀπειρον ἀγαθότητα, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἡμᾶς εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, εἰκόνι τῇ σῇ τετίμηκας, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἡμῖν ὑπέταξας. Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ τσαῦτα εὐεργετηθέντες, ὡς ἐχθροὶ διετέθημεν, καὶ σοῦ τοῦ εὐεργέτου τὰς ἐντολὰς ἠθετήσαμεν, καὶ βίον ψευτῶν, καὶ γνώμην ρυπαρὰν καὶ ἀκάθαρτον ἐκτησάμεθα· καὶ σὺ τὴν σὴν μόνον ἀγάπην ἀπεβαλόμεθα, ἀλλὰ καὶ ὡς θηρία κατ' ἀλλήλων φερόμεθα, καὶ τὰς σάρκας ἀλλήλων κατεσθίομεν διὰ τῶν πλεονεκτικῶν τρόπων, καὶ τῆς ἀδίκου προαιρέσεως ἡμῶν. Πῶς οὖν ἄξιοι ἐσμὲν, τῶν σῶν εὐεργεσιῶν ἀπολαύειν; Σὺ γὰρ δίκαιος, ἡμεῖς ἄδικοι· σὺ ἀγαπᾶς, ἡμεῖς ἐχθραίνομεν· σὺ εὖσπλαγχνος, ἡμεῖς ἄσπλαγχοι· σὺ εὐεργέτης, ἡμεῖς ἄρπαγες· ποίαν τὴν

πρὸς σέ κοινωνίαν φέρομεν, ἵνα καὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν κοι-
 νωνήσωμεν; ὁμολογοῦμεν τὴν δικαιοσύνην σου· ἐπιγινώ-
 σκομεν τὴν καταδίκην ἡμῶν· κηρύττομεν τὰς εὐεργεσίας
 σου· μυρίαὶς θανάτοις ὑπόδικοι ἐσμέν. Ἴδου ἐπὶ τὴν σὴν
 δραστηκωτάτην, καὶ τὰ πάντα διακρατοῦσαν χεῖρα δια-
 μένομεν· ῥάδιον τυγχάνει τῇ σῇ παντοδυναμῶ χειρὶ, ὡς
 ἐν ῥοπῇ ἀφανίσαι ἡμᾶς, καὶ ὅσον ἀπὸ τῆς ἡμετέρας γνώ-
 μης καὶ ἀναστροφῆς, δίκαιον ἐστὶν ἡμᾶς ὀλέθρῳ παραδο-
 θῆναι, δικαιοτάτε Κριτὰ· ἀλλὰ τῆς σῆς ἀνυπερβλήτου
 ἀγαθότητος, καὶ ἀφράστου χρηστότητος, οὐκ ἐστὶν ὄλως
 ἄξιον, φιλανθρωπότατε Δέσποτα. Διὸ εἰς τὴν ἀνεξιχνία-
 στὸν σου συμπάθειαν, καὶ τὰ ἀμνησίκακά σου σπλάγχνα
 θάρρουντες, προσερχόμεθά σοι τῷ εὐεργέτῃ οἱ ἀγνώμονες
 καὶ ἀχάριστοι: Μὴ διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν παραδῶς
 ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἀνυχοῦ, μηδὲ διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν συν-
 τρίψῃς ἡμᾶς κλοιῷ τοῦ λιμοῦ· ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγαθότητά
 σου, παράσχου τῇ γῆ, ἣν ἀφώρισας, βροχήν ἐκούσιον τῇ
 κληρονομίᾳ σου, καὶ πλήρωσον τοὺς κόλπους τῆς γῆς τῶν
 ζωογόνων σου ὑδάτων. Ἴδου γὰρ πρόκειται αὕτη ὡς μή-
 τηρ, ἐξηραμμένους ἔχουσα τοὺς μαστοὺς· ὡς γὰρ ἐκείνης
 οἱ μαστοὶ γάλακτος ἀποροῦντες, θάνατον προσφέρουσι
 τῷ βρέφει, οὕτω καὶ ἡ γῆ τὰς αὐλάκας αὐτῆς ἀμοίρους
 ὑγρότητος προβαλλομένη, μαρασμὸν ἐμποιεῖ τῇ χλόῃ, καὶ
 φθοράν τοῖς γεννήμασιν αὐτῆς φέρει, καὶ λιμὸν ἡμῖν ἀπει-
 λεῖ καὶ θάνατον· ὁ γὰρ ἐκ τῆς ξηρότητος καύσων, καθά-
 περ τις διακαῆς πυρετὸς, τὰ βλαστήματα μαράνας, ἀφα-
 νισμὸν προμηνύει τῶν γεννημάτων αὐτῆς. Ἀλλὰ τῷ ἐλέει
 σου ἐπίσκεψαι αὐτήν, καὶ ὑδατώδεσι νέφεσι τὸν αἶρα εὐ-
 κράτωσον, καὶ τῷ πλουσίῳ σου ὑετῷ τὴν γῆν καταδρόσι-
 σον, καὶ τὰ βλαστήματα αὐτῆς ψυχαγώγησον, καὶ ταῖς
 ἀναπνοαῖς τῶν καλλίστων ἀέρων τοὺς καρποὺς ἀρτίους
 καὶ μεστοὺς ποιήσον, καὶ πλήθυνον αὐτοὺς τῇ εὐσπλαγ-
 χνίᾳ σου, δι' ὧν ὥρισας τὴν τοῦ σώματος ζωὴν διακρατεῖ-
 σθαι· εἰάν γὰρ μὴ σὺ τὴν διὰ τῶν ἐκουσίων σου ὄμβρων
 δώης χρηστότητα, ἡ γῆ ἡμῶν οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς·

ἀλλὰ διὰ τὰ πλήθη τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐπάκουσον τὴν δέησιν τῶν ἀναξίων δούλων σου.

Σὺ γὰρ εἶ Κύριε, ἡ πηγὴ τοῦ ἐλέους, καὶ ὁ τῶν ἀγαθῶν χορηγός, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ε Ψ Χ Η Δ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, Κύριε, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Ἡλιοῦ λύσας τὸν αὐχμὸν, καὶ τῇ τῶν ὄμβρων καταρροῇ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καταβρέξας, καὶ τῇ εὐθηνίᾳ τῶν καρπῶν διαθρέψας τὸν λαόν σου πλουσίως· αὐτὸς καὶ νῦν, ὑπὸ τῆς ἐμφύτου σου χρηστότητος δυσωπούμενος, δώρησαι τῇ γῇ ὑετοὺς εἰρηνικούς, εἰς γονιμότητα τῶν ἐτησίων καρπῶν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ τὰ ὕδατα εἰς τόπους αὐτῶν ἀποκαταστήσας, καὶ τὴν γῆν, ὑπ' αὐτῶν καλυπτομένην, ὀρατὴν παρασνευσάσας. Σὺ εἶ ὁ κελεύσας αὐτῇ παντοδαπούς ἐκφύειν καρπούς, εἰς ἀπόλαυσιν ἡμετέραν. Σὺ εἶ ὁ διὰ τὴν ἀμαρτίαν τῶν ἐπὶ τοῦ Νῶε ἀνθρώπων πηγὰς ἀβύσσου ῥήξας, καὶ καταρράχτας ἀνοίξας οὐρανοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς θαλασσωσας πρὸς ἐξάλειψιν πάσης σαρκός. Σὺ εἶ ὁ ἐν ὕδασι στεγαῖζων τὰ ὑπερῶά σου. Σὺ εἶ ὁ νέφη μετεωρίζων, καὶ τούτοις ἐπιτάττων, τὰς τῶν ὄμβρων ἀπολύειν σταγόνας. Σὺ εἶ ὁ ἀνάγων τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς. Σὺ εἶ ὁ ὑετὸν ὀρίσας καὶ βροχὰς ἐκουσίους ἀφορίσας, καὶ ποταμοὺς ὑδάτων ἀποπληρῶν, καὶ ποτίζων τὴν γῆν, καὶ μεθύων τὰς αὐλάκας αὐτῆς, εἰς πληθυσμὸν τῶν ὠραίων αὐτῆς καρπῶν. Σὺ εἶ ὁ διελθὼν θαλάσσαν, καὶ ποταμὸν βάσιμον ἀπεργασάμενος, καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας πηγάσας, καὶ πικρίαν ὑδάτων εἰς γλυκύτητα μεταβαλὼν. Οἶδε τῶν ὑδάτων ἡ φύσις τὸν αὐτῆς Ποιητὴν, ἐπιγινώσκει τὸν ἑαυτῆς Δεσπότην, οὐκ ἀγνοεῖ τὴν ὀφειλομένην ὑπηρεσίαν. Ἄν ἴδῃ σε τὸν Δεσπότην ὀργιζόμενον καθ' ἡμῶν, ἢ ἀμέτρως κινουμένη ὄλεθρον

κατεργάζεται, ἢ συστελλομένη συνέχεται, καὶ ἡ αὐχμηρία
 χώραν λαμβάνει, καὶ φλογώδης ὁ ἀήρ γίνεται, καὶ τῆς γῆς
 οἱ βλαστοὶ μαραίνονται, καὶ ἡμεῖς εἰς χειρας κινδύνων
 πίπτομεν. Ἄν δὲ πάλιν θεάσῃται σε τὸν φιλόανθρωπον
 Θεὸν, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον, τοὺς ὑετοὺς ἐτοιμάζει,
 καὶ οἱ ὄμβροι ἐπὶ τὴν γῆν καταφέρονται, καὶ ὁ ἀήρ εὐ-
 πνους γίνεται, καὶ ἡ γῆ τῷ σῶ προσάγματι εἴκουσα, δα-
 ψιλῆς τοὺς καρποὺς ἐκ τῶν ἑαυτῆς λαγόνων ἀνατέλλει.
 Σὲ τοίνυν τὸν Ποιητὴν καὶ συνοχέα τῶ παντός ἱκετεύομεν,
 λέγοντες: Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· μνήσθητι,
 ὅτι ἔργα τῶν χειρῶν σου ἐσμέν. Πρόσχεε τῇ ἀσθενείᾳ τῆς
 φύσεως ἡμῶν, ὅτι σὺ ἐποίησας ἡμᾶς. Ἴδε τῶν πετεινῶν
 τὴν ξένωσιν, τῶν κτηνῶν τὴν βοήν, τῶν νηπίων τὸν κλαυ-
 θμὸν, τῶν νέων τὴν κραυγὴν, τῶν γηραιῶν τὴν ταλαιπω-
 ρίαν, τῶν ὀρφανῶν τὴν στέρησιν, τῶν χηρῶν τὴν μόνωσιν,
 τῶν πενήτων τὸ ἐνδεές, καὶ παντός τοῦ λαοῦ σε τὴν ἰκέ-
 σιον φωνήν· καὶ ἐπίσκεψαι τὴν γῆν, καὶ μέθυσον αὐτὴν
 ταῖς παινουύσαις βροχαῖς· ἱμάδος γὰρ ἀποροῦσα, ταῖς
 μὲν ἰδίῳις βλασθήμασι μαρασμὸν, ἀνθρώποις δὲ καὶ κτή-
 νεσι τὸν ὀλεθρον ἀπειλεῖ. Δι' ὕδατος τὸν ὀλεθρον ἐπάγων
 ποτε, ἐμνήσθης τῷ Νῶε φερομένῳ ἐν τῇ κιβωτῷ, ὑπὸ τῶν
 ἀμετρήτων ἐκείνων ὑδάτων· ἐμνήσθης δὲ αὐτοῦ, καὶ τῶν
 πετεινῶν, καὶ κτηνῶν, καὶ τῶν θηρίων, καὶ τῶν ἐρπετῶν,
 καὶ ἐπήγαγε πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ
 καὶ τὸν Νῶε, καὶ τὰ μετ' αὐτοῦ ζῶα, καθάπερ σπέρμα,
 διετήρησας εἰς γένεσιν δευτέρου κόσμου. Καὶ νῦν, διὰ τοῦ
 συνέχοντος αὐχμῆ τὸν ἀέρα, λιμὸν ἀπειλεῖς καὶ θάνατον.
 Μνήσθητι τοῦ πεποιθότος ἐπὶ σέ λαοῦ, μνήσθητι καὶ τῶν
 πετεινῶν, μνήσθητι καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ πνεῦμα δρόσου
 ἐπάγαγε· καὶ ὁ αὐχμὸς κοπασάτω, καὶ σπέρματα τῆς
 γῆς τελεσφόρησον εἰς διατροφήν ἀνθρώπων τε καὶ ζώων,
 καὶ πάντα πάλιν τῆς παρα σοῦ προμηθείας ἀξιώσαν. Σὺ
 γὰρ εἶ ὁ ἀνατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ
 δελείᾳ τῶν ἀνθρώπων· καὶ σὺ εἶ ὁ ἐξάγων ἄρτον ἐκ τῆς
 γῆς καὶ οἶνον πηγάζων, καὶ ἐλαίω καθιλαρύνων τὰ τῶν

ἀνθρώπων πρόσωπα· ὅπως τῶν χορηγουμένων παρὰ σοῦ ἀγαθῶν, ἐν ἀφθονίᾳ μετέχοντες, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας δοξαζώμεν σου τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ε΄.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ῥήματί σου τὸ πᾶν ἐκ μὴ ὄντων παραγαγὼν, ὁ χοῦν λαβὼν ἐκ τῆς γῆς καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ ψυχῆ λογικῆ καὶ εἰκόνι σου τιμήσας αὐτόν, καὶ εἰπὼν· Ἀύξανεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν· ὁ διδούς τοῖς κτήνεσι τροφήν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοραίων· ὁ καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ σωτηρίῳ δια σαρκὸς ἐπίδημίᾳ σου, νῦν μὲν ἑπτὰ, νῦν δὲ πέντε ἄρτοις χιλιάδας χορτάσας πολλὰς· αὐτὸς, πανάγαθε Δέσποτα, καὶ τὸν σὸν λαὸν τοῦτον, τὸν ἐπικεκλημένον τὸ πανάγιόν σου ὄνομα, τῇ σῇ παντουργῳ καὶ μεγαλοδώρῳ δεξιᾷ πλουσίως διαθρέψον. Ἐπίδε, Κύριε, ἐπὶ τῆς πτωχοῦ τοῦ λαοῦ σου, ὁ ἀνοίγων τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Οἴκτειρον πάντα ἡμᾶς συμπαθῶς. Σὺ γὰρ Δέσποτα φιλόνηρωπε μόνος εἶ Πατὴρ ἀπάντων ἡμῶν, καὶ πρὸς σέ μόνον τοὺς ὀφθαλμοὺς αἴρομεν, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ. Σὸς ἐστὶ λόγος πανάγαθε Δέσποτα, τό· Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὕρήσετε. Δὸς οὖν τοῖς αἰτοῦσι νῦν Δέσποτα, σὺν τῇ πνευματικῇ τροφῇ, καὶ τὴν ἀναγκαίαν τοῦ σώματος, καὶ διαθρέψον πεινῶντα τὸν σὸν λαόν, ὄμβρους ἐπικαίρους, εὐκρασίαν ἀέρων, καὶ καρπῶν παντοδαπῶν εὐφορίαν τῇ γῇ χάρισαι· τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ λύμῃ, καὶ πυρετοῖς, καὶ νόσοις παντοδαπαῖς ταλαιπωρημένους ἐπίσκεψαι· ῥῦσαι τὴν τῷ σῷ ὀνόματι ἐπικεκλημένην ταύτην πέλιν, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λιμῆ, λοιμῆ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, καὶ φόνου, χαριζόμενος ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Χάριτι τοῦ ἀνάρχου καὶ ὁμοουσίου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ὁμοτίμου σου Πνεύματος· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τῶν Δεηγόρων σου Ἀποστόλων, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ 5.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καταδεξάμενος σάρκα φορέσαι, ἵνα δοξάσης Σαυμασίως τὴν λογικὴν φύσιν τῆ ἀρρήτῳ σε εὐσπλαγχνία καὶ ἀγαθότητι, καὶ τοὺς ἐν ἀληθείᾳ ἐπιγνώσει ἐπιστρέφοντας ἐκ τῆ βυθοῦ τῆς ἀμαρτίας συμπαθεῖν ὑποσχόμενος. Ὅταν γὰρ πρὸς σέ ἐπιβλέψῃ σχήματι δουλικῷ καὶ γνησίῳ διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν Δείων σου ἐντολῶν, τότε καὶ αὐτοὶ ἐν παρρησίᾳ δυνήσονται σέ τὸν Θεὸν ἴλεων καὶ εὐμενῆ καθιστᾶν. Νῦν οὖν ἄφες πάσας ταῖς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ κλῖνον πρὸς ἡμᾶς τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἀμαρτωλῶν, καθάπερ ποτὲ τοῦ Θεοβίτου Ἥλιου ἐπήκουσας, ὥστε ῥήματι μόνῳ δῆσαι τὸν οὐρανόν, πρὸς σωφρονισμόν τῆ ἀπειθοῦς ἐκείνου λαοῦ. Ἐἶτα δι' αὐτοῦ πάλιν, τῆ συνήθει φιλανθρωπία χρησάμενος, ταῖς νεφέλαις προσταξάς, τὴν γῆν πάσαν κατήρδευσας ὕδατος ἀγαθοῦ. Οὕτω καὶ νῦν, ὡς πάλαι ταῖς ἰκεσίαις αὐτοῦ τοῦ σοῦ Δεράποντος, καὶ Δερμαῖς δεήσεσι, πάριδε ταῖς ἀνομίας ἡμῶν καὶ ταῖς ἀμαρτίας, καὶ πρόσδεξαι ταῖς δεήσεις ἡμῶν, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ Δερμῶς δεομένων σου· καὶ λύσον τὸν αὐχμὸν τοῦτον τῆς γῆς διὰ τῆς ἐξομολογήσεως καὶ κραυγῆς τῆ λαοῦ σου, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς ὑετὸν ἀγαθόν, ὅπως ἐμφορηθῶμεν τοῦ ὕδατος, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δῶ τοὺς καρπούς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ εἰς τροφήν ἡμετέραν, καὶ αὐτῶν δηλαδὴ τῶν ἀλόγων ζώων. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου, καὶ μὴ παρίδῃς ταῖς δεήσεις ἡμῶν, μηδὲ νικησάτω ἡ ἀνομία ἡμῶν τὸ ἔλεός σε, ἀλλὰ κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν. Ἴδε

τὴν συντριβὴν, καὶ σπλαγγίσθητι· βλέπον ἐξ ἁγίου σου κατοικητηρίου· ἴδε τοὺς στεναγμὸς τῶν πενήτων· ἴδε τὴν ἄωρον ἡλικίαν τῶν νηπίων, τῇ σφοδροτάτῃ δίψῃ πιεζομένην· ἴδε τὴν τῶν ἀνάκων βρεφῶν κἀκώσιν· ἴδε τὰ σπλάγγνα τὰ μητρικά· ἴδε μαζοὺς ξηρανομένους ἀναρροδέντων νηπίων· ἴδε τοὺς τῷ χρόνῳ προβεβηκότας, καὶ νέους, ὡσπερ ὄρμαθοὺς εἰς χεῖρας ἀνόμων ἐπιδεδομένους. Καὶ τοίνυν, πάριδε τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ κατὰ νόον καὶ διάνοιαν, καὶ μὴ ἀπίσθη ἡμᾶς εἰς τέλος· οὐ γὰρ ὕδατος μόνου δίψει τηκόμεθα, ἀλλὰ καὶ μυρίαῖς ἄλλοις κακοῖς διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· καὶ πρὸς σὲ βλέπομεν, ἵνα ἐπιχεθῇ ἐφ' ἡμᾶς ὑετὸς ὠριμώτατός τε καὶ δαψιλέστατος, ἵνα καὶ τὴν δικαίαν σου ὄργην στήσης τῆς δεινῆς ταύτης αἰχμαλωσίας. Ἀμφότερα τοίνυν αἰτοῦμεν, καὶ δεόμεθά σου φιλόνηρωπε, ἵνα τὰ φρέατα καὶ τοὺς ἀγροὺς ἡμῶν ἐμπλήσης ὕδατος, καὶ τὰς ψυχικὰς ἡμῶν ἀρούρας εἰς κόρον ποτίσης, καὶ ἐμπλήσης τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ τὰ φρέατα, δηλαδή τὰς καρδίας ἡμῶν, εὐφροσύνης καὶ ἀρρήτου μεθύσης χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ στήσης τὴν ἐπικειμένην καθ' ἡμῶν ἄσχετον ὄρμην τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐλευθερωτὴς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΝΟΜΒΡΙΑΣ, ΚΑΙ ΕΞΑΛΛΑΓΗΣ ΑΝΕΜΩΝ.

ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀγαθὲ καὶ φιλόνηρωπε Κύριε, ὁ τὴν κτίσιν μόνῳ τῷ λόγῳ δημιουργήσας, καὶ ἐξ αὐτῆς τὸν ἄνθρωπον πλαστοουργήσας· ὕστερον δὲ σῆ ἀρρήτῳ φιλονηρωπία πεπτωκότα τοῦτον, καὶ ἀμαρτία γεγόμενον, ἀναλαβὼν καὶ κα-

θαγιασας, ὅπως μὴ ἀπόληται εἰς τέλος τὸ τῶν χειρῶν
 σου ἔργον, δούς δὲ τούτῳ καὶ τὰς σαυτοῦ ἐντολαὶς εἰς ὑ-
 πόμνησιν τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῶν σῶν ἐνταλμάτων
 τῆς Θείας ἐνανθρωπήσεως. Ὅθεν ἐκοπίασας, καὶ ἠγωνία-
 σας, καὶ ἐπείνασας, καὶ ἐδίψησας, πληρώσας πάντα δι-
 ἡμᾶς, ὡς εἰκὸς, τὰ ἀνθρώπινα, ἐπιβάς τε πλοίου, καὶ θα-
 λασσαν πεζεύσας, καὶ κύματα ἄγρια, καὶ βίας ἀνέμων
 χαλινώσας, καὶ πάντα παθεῖν ἀνασχόμενος, μέχρι σταυ-
 ροῦ καὶ θανάτου, ἵνα ἐν ᾧ πέπονθας καὶ ἐπειράσθης,
 βοηθῆς ἡμῖν τοῖς ἀσθενέσιν· αὐτὸς καὶ νῦν, Βασιλεῦ ἅγιε,
 ὁ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν φιλανθρώπως ἀναλαθὼν, σπλαγ-
 χνίσθητι ἡμῖν τοῖς χειμαζομένοις σφοδρῶς, καὶ τῇ τῶν
 ἀναγκαιῶν ἐνδείᾳ πιεζομένοις· χορήγησον ἡμῖν τὴν σὴν
 ἀγαθότητα· μέθυσον τὴν γῆν ἡμῶν ὕδατος καθαροῦ, πρὸς
 καρποφορίαν αὐτῆς· ἐπωφελεῖς ἡμῖν τοὺς ἀέρας χάρισαι
 καὶ καθάπερ ποτὲ Μαθητὰς σου διέσωσας βυθιζομένους
 ἐκ τῆς θαλάσσης, καὶ τῆς τῶν ἀνέμων βίας, ἔτω καὶ νῦν
 διάσωσον ἡμᾶς ἐκ τῆς συνεχοῦς ἡμῶν περιστάσεως. Στή-
 στον καὶ νῦν τῆς θαλάσσης τὴν ἀγριότητα· κατάπαυσον
 τὰ ἐναντία πνεύματα, τῇ σῇ προσᾶξει τῇ Θεϊκῇ· δὸς ἡμῖν
 γαλήνην καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ἀνιερῶν. Ναὶ Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἴδε καὶ ἐπίβλεψον ἐξ ἀγίας κατοικη-
 τηρίσ σου πρὸς τὴν ἄμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι αὐτήν,
 ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου· καὶ δὸς πνεῦμα εὐθὲς πρὸς ἀπαλ-
 λαγὴν τῶν ἐπερχομένων ἡμῖν συμφορῶν· πρεσβείαις τῆς
 σὲ τεκούσης Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ,

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΝΟΜΒΡΙΑΣ, ΚΑΙ ΠΡΟΣΒΟΛΗΣ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς χοῦς δημιουργήσας τὸν ἄν-
 θρωπον, καὶ τοῦτον διαμορφώσας, καὶ εἰς κάλλος ἐ-
 ξωραΐσας, τῇ ἀρρότῳ σου μεγαλειότητι καὶ φιλανθρωπία,

καί, ὡς εἶπεῖν, διὰ τῆς ἔξωθεν ὠραιότητος τῆ ἀνδριάντος, τοὺς χαρακτῆρας θαυμασίως ἐμφήνας τῆς λογικῆς ψυχῆς (εἰ καί, τὴν δόξαν καὶ τὴν λαμπρότητα, ἣν ἔδωκας αὐτῷ πρότερον, διὰ τῆς θαυμαστῆς ἐκείνης δημιουργίας, ἀπώλεσεν, ὡς μὴ ἄφελε, διὰ τὴν πικρὰν τῆς γεύσεως ἡδονήν ὕστερον μὲν τοι προσελάβετο διὰ τοῦ ἐμφυσηματος τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ)· ὁ διπλοῦν αὐτὸν εἶναι ποιήσας, ἐκ ψυχῆς δηλονότι, καὶ σώματος, καὶ τὴν μὲν ψυχὴν ἄτε νοερὰν οὖσαν καὶ ἄϋλον, ἀρρήτοις λόγοις ἐκτρέφων τῷ θείῳ Πνεύματι, καὶ ἀξίαν αὐτὴν ἐργαζόμενος τῆς σῆς δόξης τε καὶ μεγαλειότητος· τὸ δὲ σῶμα διὰ τῆ αἰσθητοῦ ἡλίου, καὶ τῆς τῶν ἀέρων εὐκрасίας, καὶ τῆς ἐκ τούτων τελεσφορουμένης τροφῆς, εἰς αὔξησιν καὶ ἀναδρομὴν προβιάζων καὶ περιτηρῶν· ὁ ἀνοίγων τὴν σὴν χεῖρα, κατὰ τὸ προφητικὸν λόγιον, καὶ ἐμπιπλῶν πᾶσαν τὴν λογικὴν καὶ ἄλογον φύσιν τῆς σῆς εὐδοκίας· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν μὲν καθάρσιν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν προσγινομένην διὰ τῆς ἐργασίας τῶν σῶν ἐντολῶν διαλευκίνας, προφητικῶς εἶπεῖν, λαμπροτέραν χιόνος, τῆ ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ποιήσον, καθὰ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς ἐνετείλατο, ἐκλάμψειν αὐτάς ὡς τὸν ἥλιον· τοῖς δὲ σώμασιν ἡμῶν, τοῖς κατεσικληκόσι ταῖς ἀνομίαις, καὶ ἀσωτίαις ἐμπεφυρμένοις, ὑγείαν δώρησαι, καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν τοιούτων δεινῶν. Εὐκράτους καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι· ὄμβρους εἰρηνικῆς ἐξαπόστειλον τῇ γῆ πρὸς καρποφορίαν· μέθυσον τὰς αὐλάκας ταύτης ὕδατος καθαροῦ, εἰς ζωοτροφίαν ἡμῶν τε, καὶ τῶν ἀλόγων ζῶων· στησον τὴν καθ' ἡμῶν ἐπερχομένην ῥομφαίαν, καὶ μὴ παρίδης τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ. Ὡς ἂν διὰ πάντων δοξασθῇ τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΦΟΒΟΝ ΣΕΙΣΜΟΥ.

Οὐ ἡ ἀκροστιγίς.

Ω Χριστέ, τῆς γῆς τὸν κλόνον παῦσον τάχος. Ἰωσήφ.

Ωδὴ Δ'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Ως φοβερά ἡ ὀργή σου ἐξ ἧς ἡμᾶς, ἐλυτρώσω Κύριε, μὴ συγχώσας ἐν τῇ γῇ, ἅπαν τὸ ἀνάστημα ἡμῶν εὐχαρίστως σε διὸ αἰεὶ δοξάζομεν.

Χαίρων ἡμῶν καθ' ἐνάστην τῇ παντελεῖ, διορθώσει Δέσποτα, ὡσπερ φύλλον εὐτελές, διασειεῖς ἅπασαν τὴν γῆν, εἰς τὸν φόβον σου πιστοὺς στηρίζων Κύριε.

Ρῦσαι σεισμῷ βαρυτάτου πάντα ἡμᾶς, καὶ μὴ δώης Κύριε, ἀπολέσθαι παντελῶς, τὴν κληρονομίαν σου πολλοῖς, παροργίζουσιν καιοῖς σέ τὸν μακρόθυμον.

Θεοτοκίον.

Ι'κετικῶς σοι βοῶμεν Μῆτερ Θεοῦ: Τὰ συνήθη σπλάγχνα σε, ἐπὶ πόλιν καὶ λαόν, συμπαθῶς δεικνύσασα σεισμῷ, βαρυτάτου καὶ φθορᾶς πάντας ἀπάλλαξον.

Ὡδὴ β'. Ἰδετε ἴδετε.

Σείσας προσβλέψει σου, πᾶσαν τὴν γῆν Παμβασιλεῦ, ἐνέβαλες εἰς φόβον, ἡμῶν τὰς διανοίας· ἀλλ' ἄνες Δέσποτα οἰκτίρμον τὴν ὀργήν σου, καὶ μὴ δῶς εἰς παντελεῖ ἀφανισμόν τὸν σὸν λαόν.

Τὴς δυσωπήσει σε, ὑπὲρ λαοῦ παντοδαπῶν, αἰσχύνῃ ὀφλημάτων, αἰεὶ καλυπτομένου, καὶ ἀπολέσθαι προσδοκῶντος τῇ ὀργῇ σου; ἐξ ἧς ἡμᾶς Χριστέ τῷ σῶ ἐλέει ἐξελοῦ.

Εδείξας φόβον σου, νυνὶ Χριστέ τῇ φοβερᾷ, προσβλέψει σε σαλεύσας, τῆς γῆς τοὺς θεμελίους· ἀλλὰ συνήθως δείξον πάλιν ἐλεῆμον, τὸ ἔλεος τὸ σὸν, μὴ ἀπολλύμεθα δεινῶς.

Θεοτοκίον.

Τὴς μόνος ἄνευ σοῦ, δύναται ἄχραντε ἀγνή, Θεὸν ἀγανακτοῦντα, καθ' ἡμῶν καταλλάξαι; διὸ δυσώπει Παναγία, παῦσαι τάχος τὸν κλόνον νῦν τῆς γῆς, γεννῶντα ὀλεθρον ἡμῖν.

Eftologio.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκὴ Ληξουρίου -
Μουσεῖο Τυπάλδων Ἰακωβάτων

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Ἡ γῆ μαρίζεται ἡμῶν, κακῶς διακειμένων, καὶ αἰεὶ τὴν ὀργὴν σου, συγκινούντων καθ' ἡμῶν, οἰκτίρμον Παμβασιλεῦ· ἀλλὰ φεῖσαι Δέσποτα τῶν δούλων σου.

Συσσείσασ Κύριε τὴν γῆν, ἑστερέωσας πάλιν, νοθετῶν ἐπιστρέφων, τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, στηρίζεσθαι ἐν τῷ σῶ, θείῳ φόβῳ θέλων ὑπεράγαθε.

Γεννώσας θάνατον πικρὸν, καὶ σεισμοὺς βαρυτάτους, καὶ πληγὰς ἀνηκέστους, ἀμαρτίας ἀδελφοί, ἐκφύγωμεν καὶ Θεὸν, μετανοίας ἔργοις ἐμειλιζώμεν.

Ἡ μόνη οὐσα ἀγαθὴ, τὸν πανάγαθον Λόγον, ἐκτενῶς ἐκδυσώπει, τῆς παρουσίας τοῦ σεισμῆ, ῥυσθῆναι πάντας ὀργῆς, Θεοτόκε ἄχραντε δεόμεθα.

ᾠδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Σαλεύεις Κύριε, τὴν γῆν βουλόμενος, ἔδρασμα ἁληθείας πάντας ἡμᾶς, Δέσποτα στηρίζεσθαι, σαλευομένους προσβολαῖς, τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Τῆ θείᾳ νεύσει σε, κλονεῖς τὰ σύμπαντα, καὶ δονεῖς τὰς καρδίας τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικούντων Δέσποτα· τῆς οὖν δικαίας σου ὀργῆς, ἄνευ Κύριε τὰ κύματα.

Οὐδὲ ὡς ἔχουσάν, εἰς νοῦν τὸν φόβον σου, ἐκφοβεῖς τῆ κινήσει πᾶσαν τὴν γῆν, μόνε εὐσυμπάθητε· ἀλλὰ συνήθως ἐφ' ἡμᾶς, τὰ ἐλέη σου θαυμάστωσον.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε Δέσποινα, Θεοῦ γινώσκοντες, ἐν ἀγίῳ ναῶ σου χεῖρας οἰκτρὰς, αἶρομεν εἰς δέησιν: Ἴδε τὴν κάκωσιν ἡμῶν, καὶ παράσχου σὴν βοήθειαν.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Καὶ σὺ καρδιά σείσθητι νῦν, βλέπουσα Θεοῦ τὴν ἀπειλήν, ἐπικειμένην καὶ βόησον: Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Δέσποτα Κύριε, καὶ παῦσον τὴν δικαίαν ὀργὴν σου εὐσπλαγχνε.

Λαὸν καὶ πόλιν ἣν περ τῷ σῶ, αἵματι ἐκτίσω Ἰησοῦ, μὴ παραδῶς εἰς ἀπώλειαν, ἐν τῷ συνταράσσειν τὴν γῆν σεισμῷ φοβερωῷ· χορὸς τῶν Ἀποστόλων καθιμετεύει σε.

Ο δούς σου Δέσποτα τὰς ὀρθαῖς, γνώμη ἀποκλίνοντες στρεβλή, εἰς ἀγανάκτησιν τρέπομεν, σὲ τὸν συμπαθῆ τε καὶ ἀμνησίκακον· ἀλλ' ἔλεως οἰκτίρμον, γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Θεοτοκίον.

Νῦν βοηθείας ἤλθε καιρὸς, νῦν καταλλαγῆς χρεῖα Ἀγνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, ὅπως οἰκτειρήσῃ προσκεκρουκότας ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐπικειμένης ὀργῆς λυτρώσῃται.

ᾠδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οὐκ ἔχοντες Δέσποτα, παρρησίαν δυσωπεῖν, οἱ ταπεινοὶ τὸ ὕψος σου, τοὺς ἐκλεκτοὺς Ἀγγέλους σου εἰς θερμὴν, κινουμέν παρακλήσιν· δι' αὐτῶν τῆς ὀργῆς σου ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Νῦν ἐγνωμεν Κύριε, ὡς ἠλέησας ἡμᾶς, καὶ οὐδαμῶς συνέχωσας, ὑπὸ τὴν γῆν συμπτώματι χαλεπῷ, πολλὰ πλημμελήσαντας· εὐχαρίστως διό σε προσκυνῶμεν Χριστέ.

Προστάττεις σαλεύεσθαι τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ὅπως ἡμεῖς παυσώμεθα, οἱ ταπεινοὶ σαλεύεσθαι ἀρετῶν, τῆς κρείττονος στάσεως, καὶ τῷ φόβῳ σε Λόγε στηριζώμεθα.

Θεοτοκίον.

Αγία Θεόνυμφε, ἀπορούμενον νυνὶ, τὸν σὸν λαὸν οἰκτείρησον, καὶ μητρικαῖς πρεσβείαις τὴν καθ' ἡμῶν, Θεῷ ἀγανάκτησιν, μεταποιήσον τάχος δυσωποῦμέν σε.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Υπερύμνητος εἶ Κύριε μακρόθυμε, ὅτι οὐκ ἐθανάτωσας, τοὺς οἰκέτας σε, σπαραγμῷ καὶ κλόνῳ φοβερῷ, τῆς γῆς, ἀλλ' ἐφόβησας ζητῶν, τὸ ἀποσρέψαι τῶν κακῶν, καὶ ζῆσαι πάντας ἡμᾶς.

Στεναγμὸν ἀπὸ καρδίας ἀναπέμφωμεν, καὶ δάκρυα προχέωμεν, ὅπως ἔλεων τὸν Δεσπότην ἔξωμεν Χριστόν, ἐκτρίψαι σεισμῷ πάντας ἡμᾶς, διὰ πληθὺν ἀμαρτιῶν, ἐπαπειλοῦντα δεινῶς.

Οἱμοι! κρᾶζωμεν, καὶ χεῖρας ἐκπετάσσωμεν, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὑψιστον, καὶ παυσώμεθα τοῦ λοιποῦ, ποιεῖν

τὰ πονηρά· καὶ γὰρ ὁ Σωτὴρ ἀγανακτῶν, σαλεύει ἅπαν τὴν γῆν, στηρίζαι θέλων ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον Ἀχραντε σωθῆναι ταῖς πρεσβείαις σου, ἀφανισθῆναι μέλλοντας, ἐν ὀργῇ Θεοῦ, καὶ θυμῷ μεγάλῳ καὶ φρικτῷ, τῆς νῦν ἐπελθούσης ἀπειλῆς, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν, ἀμαρτημάτων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Τῆς δικαίας σου ταύτης ὀργῆς Φιλάνθρωπε, ἐπελθούσης ἀθρόως συνεταράχθημεν, καὶ ἀπελπισμῷ παντελεῖ συνεσχέθημεν, προσαγανακτοῦντα ὀρώντες καθ' ἡμῶν σε.

Ανατείνωμεν χεῖρας πιστοὶ καὶ ὄμματα, πρὸς τὸν μόνον Δεσπότην σώζειν δυνάμενον, κρᾶζοντες: Χριστέ, τὸν θυμόν σου ἀπόστρεψον, ἀφ' ἡμῶν ταχέως, φιλάνθρωπος ὑπάρχων.

Χιλιάδες Ἀγγέλων, Μαρτύρων σύλλογος, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ὁσίων, Ἱεραρχῶν, ἅγιος χορὸς ἱκετεύει σε Δέσποτα: Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, τοῦ τεταπεινωμένου.

Ο γινώσκων Οἰκτίρμον τὸ ἀσθενές ἡμῶν, καὶ εὐόλιστον πάντη καὶ ἀδιόρθωτον, ἄνες τὴν ὀργὴν καὶ τὸν τάραχον κόπασον, καὶ τῷ σῷ ἐλέει οἰκτείρησον οἰκτίρμον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθῆς Θεοτίε τὸν εὐσυμπάθητον, ἡ τεκοῦσα Σωτῆρα, ἴδε τὴν κἀκωσιν, καὶ τὸν στεναγμὸν τοῦ λαοῦ σου καὶ τάχυνον, τοῦ παρακαλέσαι, ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι.

ᾠδὴ δ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Γδοῦ οἱ πάντες ἡμεῖς ἐπταίσαμεν, καὶ φοβερῶς ἡ γῆ μηδὲν σφαλεῖσα κολάζεται· νοουθετῶν γὰρ ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος, ὅλην αὐτὴν σαλεύει· λάβωμεν αἴσθησιν, καὶ τῆς σωτηρίας ἑαυτῶν ἐπιμελώμεθα.

Ωρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, μιᾶ ῥοπῇ ἠθέλησας ἐκτρίψαι τοὺς δούλους σου· ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς εὐσπλαγγνίας σου, Δέσποτα ἐκωλύθης· εὐχαριστοῦμέν σοι, οἱ ἀναπολόγητοι ἡμεῖς, μόνε φιλάνθρωπε.

Σεισμοῦ, μαχαίρας, πικρᾶς ἀλώσεως, καὶ ἐθνικῆς Χριστέ ἐπιδρομῆς καὶ συμπτώσεως, καὶ λιμοῦ καὶ κακώσεως Δέσποτα, πάσης ἄλλης Οἰκτίρμον, ῥῦσαι τὴν πόλιν σου, ἅπασάν τε χώραν, τὴν πιστῶς ὑμνολογοῦσάν σε.

Ἡ γῆ ἀγλώσσωσ βοᾷ στεναίζουσα: Τί με κακοῖς μαινετε πολλοῖς πάντες ἄνθρωποι; καὶ ὑμῶν ὁ Δεσπότης φειδόμενος, μόνην ἐμέ μαστίζει· λάβετε αἴσθησιν, καὶ ἐν μετανοίᾳ τὸν Θεὸν ἐξιλεώσασθε.

Θεοτοκίον.

Φθοράν τῷ τίττειν μὴ ὑπομείνασα, καταφθορᾶς Παρθένε ἐξελοῦ ἡμᾶς ἅπαντας, καὶ σεισμοῦ βαρυτάτη καὶ θλίψεως, πάουσα τοῦ Δεσπότητος τὴν ἀγανάκτησιν, σοῦ ταῖς μητρικαῖς καταλλαγαῖς Θεοχαρίτωτε.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Οτὰ θεμέλια πάντα, τῆς γῆς σαλεύων Θεός, ὁ συνταράσσων μόνος, τῆς θαλάσσης τὸ κύτος, ὡς κτίστης τῶν ἀπάντων, ῥῦσαι ἡμᾶς, τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, ὑπὸ τῆς σῆς εὐσπλαγγνίας διαπαντός, δυσωπούμενος φιλάνθρωπε.

Ως πολυέλεος μόνος, καὶ παντοδύναμος, Χριστέ Σωτὴρ ὑπάρχων, διὰ τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, σῶζε αἰεὶ, ἀπὸ λιμοῦ καὶ λοιμοῦ καὶ σεισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐθνῶν καταποντισμοῦ, τὴν δοξάζουσάν σε πόλιν πιστῶς.

Τῆς νῦν δικαίας σου ταύτης, ὀργῆς Φιλάνθρωπε, ἀθρόως ἐπελθούσης, μὴ συγχώσης οἰκτίρμον, μηδὲ διασκεδάσης, μὴ τῷ θυμῷ, τῆς ὀργῆς σου παιδεύσης ἡμᾶς· ἀλλὰ τὸν τάραχον κόπασσον τοῦ σεισμοῦ, καὶ τὸν σὸν λαὸν οἰκτείρησον.

Ἔτερα Στιχ. Ἰδιόμελα, Ἦχος β΄.

Τῆς γῆς συνταρασσομένης τῷ τῆς ὀργῆς σου φόβῳ, βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη συσσειόνται Κύριε· ἀλλ' εὐσπλαγγνίας ὄμματι ἐφ' ἡμᾶς ἐπιβλέψας, μὴ τῷ θυμῷ σου ὀργισθῆς ἡμῖν, ἀλλὰ σπλαγγνισθεῖς ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σε, τῆς

φοβεράς ἡμᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλήs ἐλευθέρωσον, ὡs ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος.

Ἦχος πλ. β'.

Νιευΐται τοῖs παραπτώμασι, τὴν διὰ Σεισμοῦ ἀπειλήν κατάχωσιν ἤκουον· ἐν δὲ τῷ μεσιτεύοντι σημείῳ τῆ κήτους, τὴν διὰ τοῦ Ἰωανᾶ ἀνάστασιν ἢ μετάνοια παρακαλεῖ· ἀλλ' ὡs ἐκείνων βοὴν λαοῦ σου μετὰ νηπίων καὶ κτηνῶν, οἰκτείρας προσεδέξω, καὶ ἡμᾶs παιδευομένους, διὰ τῆs τριημέρου Ἀναστάσεως, φεῖσαι καὶ ἐλέησον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Φοβερός εἶ Κύριε, καὶ τίs ὑποστήσεται τῆs δικαίας σου ὀργῆs; ἢ τίs σε δυσωπήσει; ἢ τίs παρακαλέσει Ἀγαθὲ, ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπεγνωσμένου; τὰ οὐράνια τάγματα, Ἄγγελοι, Ἀρχαί, καὶ Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ ὑπὲρ ἡμῶν σοὶ βοῶντα: Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ Κύριε, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης ἀγαθὲ, διὰ σπλάγγνα ἐλέους, σῶζε πόλιν κινδυνεύουσαν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Ψάλλεται δὲ τὸ παρὸν Τροπαίριον εἰs πᾶσαν Διτὴν.

Οὐράνιε Βασιλεῦ, φιλάνθρωπε Κύριε μακρόθυμε, καὶ πολυελεε, ἐπίδε ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, ἴδε τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, ἴδε καὶ τὴν κἀκωσιν ἡμῶν· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶs, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶs, μὴ παραδῶης ἡμᾶs εἰs ἐπιδρομάs ἐθνῶν, ἢ εἰs χεῖρας βαρβάρων, ἢ εἰs χάοs ἀπολέσθαι· μὴ ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη: Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸs αὐτῶν; ἡμεῖs δὲ λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆs σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεικλήμεθα. Ἐχειs ἔμφυτον τὴν ἀγαθότητά σου, σκέπε τὴν πόλιν ταύτην· ἔχειs πρέσβην τὴν Θεοτόκον, τὴν σὲ τεκοῦσαν Λόγε, χορόν τῶν Ἀποστόλων, καὶ πλῆθος τῶν Μαρτύρων, καὶ τῶν Ὁσίων· δέξαι τὰs δεήσεις ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος καὶ ἀπεγνωσμένου, καὶ σῶσον ἀνεξίκακε τὴν κληρονομίαν σου.

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΑΠΕΙΛΗ ΣΕΙΣΜΟΥ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεός, ὁ μέγας, καὶ φοβερός, καὶ θαυμαστός, ὁ μόνος ἀληθινός, ὁ ποιῶν πάντα, καὶ μετασκευάζων· ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ αἰπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται· ὁ σείων τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ στύλοι αὐτῆς οὐ σαλεύονται· ὁ τὰ θεμέλια τῆς γῆς σαλεύων, ἠδρασται δὲ τῷ σῶν νεύματι· ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου· ὅτι ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητον δὲ καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Αὐτὸς μνήσθητι τῶν οἰκιρμῶν σου Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου παράσχου ἡμῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσι· στήριξον τὴν κτίσιν, στερέωσον τὴν γῆν, παῦσον τὸν κλόνον αὐτῆς, ἔδρασον τὴν δονηθεῖσαν οἰκουμένην, καὶ μὴ συναπολέσης ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, μηδὲ καταδικάσης ἡμᾶς ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Βασιλεῦ ἅγιε, φιλόνηρωπε Δέσποτα, μακρόθυμε Κύριε, ὁ πάσης αἰσθητῆς τε καὶ νοουμένης κτίσεως δημιουργός, ὁ πάντα φέρων τῷ ῥήματι τῆς ἀρρήτου δυνάμεώς σου, ὁ μόνος ἔχων ζωῆς καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, ὁ παιδεύων ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ φιλανθρώπως πάλιν ἰώμενος, ὁ τὴν πρόσκαιρον ἡμῶν ζωὴν τῇ πανσόφῳ σου προνοίᾳ διακυβερνῶν, καὶ πάντοθεν τὴν σωτηρίαν χρησίμως κατασκευάζων ἡμῖν· οἶδαμεν, ὅτι διὰ ταῖς πολλὰς ἡμῶν ἁμαρτίας συνέσεισας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν· καὶ φόβος

καὶ τρόμος ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, μακρόθυμε. Ἡ καρδία ἡμῶν τετάραιται τῇ μᾶστιγι αὐτῆς· δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐφ' ἡμᾶς τῇ συγκινήσει αὐτῆς, μὴ ποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ οὐ μὴ ἢ ὁ ῥυόμενος, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος. Διὰ τοῦτο σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν μόνον ἀνεξίκακον Κύριον: Μὴ μνησθῆς ἀνομιῶν ἡμῶν ἀρχαίων τε καὶ προσφάτων, μὴ ἀντισταθμῆσθαι τῷ βαίρει τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν τὴν προσήκουσαν ἀνταπόδοσιν· εἰάν εἰσελθῆς εἰς κρίσιν μετὰ τῆς γενεᾶς ἡμῶν ταύτης, οὐδεὶς ἐνώπιόν σου δικαιωθήσεται, ἀλλ' ἀπολείται παντελῶς ἀπὸ τῆς γῆς πάντων ἡμῶν τὸ μνημόσυνον. Μνήσθητι, μακρόθυμε, τῶν ἀπ' αἰῶνος οἰκιτιμῶν σου, καὶ τοῦ ἐλέους σου, καὶ τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν ἀληθινῆς διαθήκης σου, καὶ μὴ καταπίετω ἡμᾶς βυθὸς γῆς, μηδὲ συσχέτω ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῆς· ἀλλ' οἴκτειρον συντετριμμένους ἡμᾶς, καὶ τεταπεινωμένους ἐλέησον, καὶ ὑπὸ τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς τεθορυβημένους, καὶ τρόμῳ πολλῷ καὶ φόβῳ συνεχομένους ἐπίσκεψαι. Εἰ δέ που καὶ τινες εἰσὶ μέσον ἡμῶν οἱ φοβούμενοι τὸ ὄνομά σου, καὶ τηροῦντες τὰ σὰ προσάγματα, βραχεῖά τις ἐκλελεγμένη μερίς, σπέρμα εὐλογημένον, θησαυρὸς κεκρυμμένος, σοὶ μόνῳ γνωσκόμενος καὶ τηρούμενος, καὶ κείνων, ὡς ἀγαθὸς, ἐπάκουσον ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀναξίων, δεομένων τῆς εὐεργεσίας καὶ τῆς συμπαθείας τῆς σῆς· καὶ πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τούτων ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκίτου προσαγομένου σοι, φιλάνθρωπε Δέσποτα, ὡς Ἀβραάμ ὑπὲρ τῶν Σοδόμων, ὡς Δαυιδ καὶ Ἰερεμίου τῶν θείων σου Προφητῶν ὑπὲρ τῆς τοῦ Ἰσραὴλ αἰχμαλωσίας, τὴν σὴν ἰλεωσαμένων ἀγαθότητα· ἵνα κατὰ γενεὰν δοξάζεται σοι τὸ τῆς φιλανθρωπίας, καὶ μακροθυμίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος· καὶ ἡμεῖς προσάγωμέν σοι δῶρον εὐχαριστήριον, τὴν ἡμῶν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ δυναμούμενοι· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς πανάγνου Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων Ἁγίων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ τῶν οἰκτιρμῶν ἀνεξάντλητος πηγή, τὸ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, ἡ ἄπειρος ἄβυσσος τῆς μακροθυμίας καὶ τῆς χρηστότητος· ὁ καὶ τὰς κατὰ γενεάν ἐπαγομένους τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων πληγὰς τε καὶ μάστιγας συμπερόντως διὰ φιλανθρωπίας ὑπερβολὴν ἐπιφέρων, ἵνα τὸ πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἡμῶν ἀκρατὲς καὶ ὀξύρροπον, καθάπερ τινὶ χαλινῷ, τῷ θείῳ σου κατεχόμενον φόβῳ, μὴ ἀτάκτως κινῆται κατὰ τῆς θείας εἰκόνας, μηδὲ εἰς τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενὲς κακῶς ἐξυβρίζῃ: Στῆσον, δεόμεθα, τὸν φοβερὸν τῆς γῆς κλόνον, καὶ τὴν ἀήθη ταύτης φορὰν, ἣν νῦν δικαίως καθ' ἡμῶν κινεῖσθαι ταύτην προσέταξας, εἰς ὑπόμνησιν τῆς πρὸς πᾶσαν ἀμαρτίαν παρὰ φύσιν ἡμετέραν ὁρμῆς, καὶ τῆς σῆς διὰ ταύτην πρὸς ἡμᾶς δικαίας ἀποστροφῆς. Εἰ γὰρ ἡμεῖς τὰ σὰ προστάγματα διεφυλάττομεν, καὶ τῶν εὐκείων ὅρων ἐντὸς ἰστάμεθα, οὐκ ἂν ἡ γῆ τῷ σῷ παντοδυναμῷ προσάγματι πειθομένη, καθ' ἡμῶν ἐκινεῖτο νῦν, τῆς φυσικῆς ἀκινήσιας ἐξισταμένη, καὶ τῇ παρὰ φύσιν ταύτης κινήσει καταπιεῖν ἡμᾶς ἐκζητοῦσα. Καὶ δικαίως, ὦ δίκαιε Κύριε· οὐ γὰρ ποιῶμεν τὰ προστάγματα τῆς βασιλείας σου· καὶ μὴ ποιῶντες, οὐ φοβούμεθα τὴν σὴν δικαίαν ὀργὴν καθ' ἡμῶν Δέσποτα· ἀλλὰ τὸ πονηρὸν ποιῶμεν ἐνώπιον τῶν σῶν ὀφθαλμῶν, μισοῦντες ἀλλήλους, φθονοῦντες ἀλλήλους, ὀργιζόμενοι κατ' ἀλλήλων· τὴν ἀγάπην ἀπώσαμεθα, τὴν φιλαδελφίαν ἀπεβαλόμεθα, τὴν ἐλεημοσύνην ἀπεθέμεθα, καὶ τὴν φιλαργυρίαν ἠγαπήσαμεν· τὴν φιλοκτημοσύνην ἠσπασάμεθα, καὶ τὴν ἀκτημοσύνην ἐμισήσαμεν· τὴν γαστριμαργίαν καὶ τὴν φιληδονίαν ἠγαπήσαμεν, τὴν δὲ νηστείαν καὶ ἐγκράτειαν οὐκ ἐπόθησαμεν· καὶ ἀπλῶς, πᾶσάν σου ἐντολὴν ἠθετήσαμεν, Κύριε, καὶ πᾶσαν ἀμαρτίαν διαπραττόμεθα: Διὰ ταῦτα γὰρ, φησὶν, ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπει-

Δείας. Ταῦτα τῆς κακίας ἡμῶν τὰ ἐπίχειρα· τοῦτο τῶν
 πονηρῶν καὶ ἀκαθάρτων ἡμῶν πράξεων τὸ κατάλληλον ἀ-
 ποτέλεσμα· ταῦτα τοῦ μίσους καὶ τῆς ὑπερηφανίας, καὶ
 τῶν ἐν κρυφῇ καὶ φανερώς γινομένων ἀνομιῶν ἡμῶν τὰ
 δεινὰ κατορθώματα, θανατηφόρους ἀνταῦθα πληγὰς ἐ-
 πάγοντα, κλόνους γῆς, καὶ σεισμὸς, καὶ λιμὸς, καὶ λοιμὸς,
 καὶ πολεμίων ἐφόδους, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν ἀφόρητον ἐκεί-
 νην καὶ ἀτελεύτητον βάσανον. Ἄλλα μὴ παραδώῃς ἡμᾶς
 εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, μηδὲ καταπιέτω ἡ-
 μᾶς ζῶντας ἢ γῆ διὰ τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν· ἵνα μὴ τὸν τῆς
 μετανοίας καὶ τῆς ἐπιστροφῆς ζημιωθῶμεν καιρὸν οἱ τά-
 λανες. Εἰ γὰρ καὶ πολλάκις τὴν μετάνοιαν ὑπεσχέθημεν,
 ἀλλὰ καὶ πολλάκις σοὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐψευσάμεθα· διὸ
 καὶ τὴν τομὴν, κατὰ τὴν ἀκαρπον συκῆν, κατέκρινας, τὴν
 γῆν ἀρτίως προστάξας καλύψαι πάντας ἡμᾶς. Ἄλλ' ἔτι
 καὶ νῦν μακροθύμησον, ὁ φιλόθρωπος Γεωργός, ὁ μὴ θέ-
 λων τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ
 ζῆν αὐτόν· ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ συγχωρεῖν τοῖς ἀδελ-
 φοῖς κελεύων τὰ ἀμαρτήματα, μὴ συναπολέσης τὸ μι-
 κρόν σου ποίμνιον τοῦτο φόβῳ συντετριμμένον, καὶ πένθει
 τεταπεινωμένον, καὶ τῷ τῆς γῆς κλόνῳ τεθορυβημένον, καὶ
 ἀπορούμενον πάντοθεν· ἀλλὰ μνήσθητι, μακρόθυμε, τῶν
 οἰκτιρμῶν σου καὶ τοῦ ἐλέους σου. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμε-
 λῶς ἐγκριταὶ ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ
 νεότητος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ρύπου ἐνώπιόν
 σου· ἵνα καὶ νῦν τῆς σῆς ἀφάτου σου χρηστότητος ἀπο-
 λαύοντες, εὐχαριστήσωμεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις καὶ φο-
 βεροῖς ἔργοις σου, ἃ ἐποίησας καὶ ποιεῖς μετὰ τῶν ἀνα-
 ξίων ἡμῶν, κατὰ τὸ τῆς σῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστον
 πέλαγος. Χάριτι τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ ζωο-
 ποιοῦ σου Πνεύματος· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς πανα-
 χράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Στ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σε ἀπὸ τοῦ παιδός σε.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιβ'. 6.

Αδελφοί, ὃν ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν, ὃν παραδέχεται. Εἰ παιδεῖαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱὸς, ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; Εἶδὲ χωρὶς ἐστε παιδεῖας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ, καὶ οὐχ υἱοί. Εἰ δὲ τῆς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευταῖς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαίδευσαν· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. Πᾶσα δὲ παιδεῖα πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης. Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας, καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε· καὶ τροχιαῖς ὀρθαῖς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ἡμῶν, ἵνα μὴ τὸ χῶλὸν ἐκτραπῆ, ἰαθῆ δὲ μᾶλλον.

Ἄλληλουῖα. Ὁ Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ή. 23.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβάντι τῷ Ἰησοῦ εἰς πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἤγειραν αὐτόν, λέγοντες· Κύριε σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δειλοὶ ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεῖς, ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις, καὶ τῇ θαλάσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· Ποταπὸς ἐστὶν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Δειτουργία.

Κοινωνικόν.

Ὁ ἐπιθλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμεν.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ

ΚΑΙ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ.

ΕΙΣ ΑΠΕΙΔΗΝ ΛΟΙΜΙΚΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ἡ παντουργὸς καὶ συμφυὴς καὶ σύνθρονος, καὶ ὁμοδύναμος, καὶ τριφεγγὴς δόξα, Πάτερ ἀκατάληπτε, Υἱέ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, χαλεπῆς ἀσθενείας, τοὺς σοὺς οἰκέτας ἀπάλλαξον, ὅπως εὐχαρίστως δοξαζώμεν.

Ἀμαρτιῶν με καταιγὶς συνώθησεν, εἰς ἀσθενείας βυθόν, καὶ συνεχεῖς πόνοι, ὥσπερ τρικυμία με, χειμάζουσι τὸν δειλαιον. Ὁμοδύναμον κράτος, Τριάς ἁγία σπλαγχνίσθητι, σῶσόν με δεινῶς ἀπολλύμενον.

Τῆς συνεχούσης ἀμαρτίας λύτρωσαι, Τριάς ἀμέριστε, ἡμᾶς τοὺς σοὺς δούλους, δρόσω τοῦ ἐλέους σου, σθενύουσα τὸν καύσωνα, τῶν δεινῶν ἀλγηδόνων, καὶ τὴν ὑγίαν παρέχουσα, ὅπως ὀρθοδόξως ὑμνοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Τὸν λυτρωτὴν, καὶ παντουργόν, καὶ Κύριον, κυφορήσασα, τὸν τὰς ἡμῶν νόσους, Πάναγνε βαστάσαντα, αὐτὸν νῦν καθικέτευε, χαλεπῆς ἀσθενείας, τοὺς σοὺς οἰκέτας λυτρώσασθαι, μόνη τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἐπουράνιοι Νόες, Ἀγγελικὰ τάγματα, Θρόνοι καὶ Ἀρχαί, καὶ Δυνάμεις καὶ Κυριότητες, ἐκδυσωποῦσί σε, τὸν ἀγαθὸν καὶ Σωτῆρα, λοιμικῆς ἀπάλλαξον, νόσου τοὺς δούλους σου.

Ἰνα φιλανθρωπίας, ἐπὶ πολὺ Δέσποτα, σοῦ ἐπιδεικνύης, τὴν ἄβυσσον παντοδύναμε, νόσου ἀπάλλαξον, θανατηφόρου καὶ πόνων, χαλεπῶν τοὺς δούλους σου, μόνε μακρόθυμε.

Ὡς Θεοῦ παραστάται, λειτουργικὰ πνεύματα, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι, τοῦτον ἐκδυσωπήσατε, παῦσαι τὸ νόση-

μα, διασκεδάσαι τὴν λύμην, τῆς θανατηφόρου τε μοίρας λυτρώσασθαι.

Θεοτοκίον.

Γαμάτων πηγὴν σε, τῶν ἀγαθῶν ἔδειξεν, ἄβυσσος ἐκ σοῦ προελθοῦσα, Χριστὸς ὁ Κύριος, Κόρη πανάμωμε· διὸ κλυδωνιζομένους, ἀσθενείας λαίλαπι, ῥῦσαι τὴς δούλης σου.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου Χριστέ, Κύριος.

Νῦν ἡ σκιά, ὄντως θανάτου ἐκύκλωσε, καὶ τοῦ Ἄδου πύλαις προσεπέλασεν· ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ὡς δυνατὸς, ἡμᾶς ἀναστήσας, θυμαστώσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σῶζων τοὺς ἐν πίστει, ἀδιστακτῶ βοῶντας: Τῆ δυνάμει σου δόξα φιλόθρωπε.

Οὐ τοῦ Χριστοῦ, Μύσται αὐτόπται καὶ κήρυκες, εἰληφότες δῶρον τὰ ἰάματα, καὶ ἰατροὶ ὄντες ψυχικοί, ἐκ τῶν ἀναγκῶν με, Ἀπόστολοι ἐξαγάγετε, τῆς συνεχοῦσης νόσου, Ἰησοῦν δυσωποῦντες, τὸν Δεσπότην καὶ ῥύσιν καὶ Κύριον.

Αμαρτιῶν, ζάλη ἡμᾶς νῦν κατέλαβεν, ἀσθενείας κύματα χειμάζουσι, πόνοι βυθίζουσι συνεχεῖς, θλίψεις, καὶ ὀδύνη, ἡμᾶς τοὺς δειλαίους εὐροσαν. Ἀπόστολοι Κυρίου, ταῖς ὑμῶν ἰεσείαις, βοηθείας τὴν χεῖρα ὀρέξατε.

Θεοτοκίον.

Πόνοις δεινοῖς, καὶ συνεχέσι βαλλόμενοι, τῆ Παρθένω πάντες σοὶ προσπίπτομεν, τῆ κραταιᾷ σκέπῃ σου ἀγνή, σῶσον ἡμᾶς πάντας, οἴκτειρήσον Θεονύμφευτε, ἐκλύτρωσαι τῆς λύμης, καὶ δεινῆς ἀρρώστιας, καὶ τὰ ἄλλη θεία πευσον Δέσποινα.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Οὐ θαλάσσης ἀπάτης, ταῖς μελισταγέσιν ὑμῶν παρακλήσεσιν, ἱεροὶ Προφῆται, κατακλύσαντες νῦν μεταβάλλετε, τὴν πικρίαν ὅλην, τῆς λοιμικῆς νῦν ἀσθενείας, εὐρωστίας πρὸς θείαν γλυκύτητα.

Ενεπάγησαν βέλη, τὰ τῆς ἀσθενείας προστάξεισθ Κυρίου, καὶ ἐπεστηρίχθη, ἐφ' ἡμᾶς ἡ σὴ χεῖρ παντοδύναμη· ὡς Θεὸς οἴκτιρμων, οἴκτειρον πάντας σὴ ἐλέει. ταῖς εὐχαῖς τῶν ἀγίων Μαρτύρων σου.

Τὸν υἱὸν ὡσπερ πάλαι, χήρας ἔξανέστησας, τῷ σῶ προ-
σταίγματι, νεκρωθέντα Λόγε, χαλεπῆς ἀσθενείας τῆς
δούλου σου, ἀγαθὸς ὢν μόνος, ὡς συμπαθῆς ἀπολυτρώ-
σας, ζωοποιήσον μόνε φιλόανθρωπε. Θεοτοκίον.

Εἴνυκτι τῇ τοῦ βίου, θύελλα κατέλαβε πάσης κακώ-
σεως, καὶ ἐκάλυψέ με, ἀσθενείας Παρθένε σκοτόμαινα·
ἀλλ' ἀνάτειλόν μοι, ἀναφυχῆς πάναγνε φέγγος, καὶ πρὸς
φῶς εὐρωστίας ὀδήγησον.

ᾠδὴ 5'. Ἰαίσθητί μοι Σωτήρ.

Εἰς πέλαγος ἀχανές, ἀσθενειῶν περικείμεθα, καὶ λοιμι-
κῆς συμφορᾶς, χειμάζει τὰ κύματα, κυβερνήτα Κύριε,
βοηθείας χεῖρα, ἐπεκτείνας νῦν διάσωσον.

Παράλυτον ὡς τοπρὶν, συνέσφιγξας θείῳ νεύματι, ἐκ
νόσου ὀδυνηρᾶς, καὶ στρωμνῆς κακώσεως· νόσου βα-
ρυτάτης δέ, οἰκτειρήσας δίδου, τὴν ὑγίαν Πολυέλεε.

Τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, τῶν Ἀποστόλων ὁ σύλλογος, τὸ
στίφος τῶν Ἀθλητῶν, νῦν ἐκδυσωποῦσί σε, μόνε Πο-
λυέλεε, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σου, ἀγαθὲ τοῦτον οἰκτειρήσον.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας κειμήλιον, καθαίρισον
δὴ ἡμᾶς, καὶ νόσων καὶ θλίψεων, καὶ τῆς συνεχέ-
σης νῦν, ἀσθενείας ῥῦσαι, ἵνα πίστει σε δοξάζωμεν.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ πρεσβεία ἔτοι-
με τῶν ἐλπίζοντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων ἐκλύτρωσαι,
καὶ μὴ παρίδης, ἢ πάντων ἀντίληψις.

ᾠδὴ 7'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φλογίζει ἢ κάμινος, ἀμέτρων πόνων, καὶ κατακαίει με,
πυρετοῦ λοιμικοῦ τε, ἢ φλόξ ἀπαύστως ἢ ἀναιδέστα-
τος· ἀλλὰ τῇ δρόσῳ τοῦ ἐλέους σου, Σῶτερ ἀνάψυξον ψάλ-
λοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Προφηται Ἀπόστολοι, Μαρτύρων δῆμος, θεῖοι Διδάσκα-
λοι, τῶν νοσοῦντων τὸ ἄλγος, ὑμῶν πρεσβείαις κατα-
πραῦνατε, καὶ τὴν ὑγίαν δωρήσασθε ψάλλουσιν· Εὐλογη-
τὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο λόγῳ τὸν Λάζαρον, ἐξαναστήσας νῦν ὡς ἐν τάφῳ ἡμᾶς, χαλεπῆς ἀσθενείας, ἐξαναστήσας ζώωσον Κύριε, ἵνα βοῶμεν ᾠδὴν χαριστήριον: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο ἰκτιρμῶν ὑπάρχουσα, καὶ Μήτηρ οὔσα τῶ πανοικτιρμονος, οἰκτειρήσασα ῥῦσαι, τὸν σὸν λαὸν τὸν ἐπικαλούμενον, τὰ σὰ ἐλέη Παρθένε καὶ ψάλλοντα: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ο ὀδυνηρῶς στεναίζομεν, ἀπὸ κλίνης ὀδύνης ἡμῶν, καὶ ἀπὸ λοιμῶδους, ἀσθενείας κρᾶζομεν, πρὸς σὲ τὸν φιάνθρωπον, τὰ τῆς καρδίας ὄμματα, νῦν ἀναπετώντες, τὴν ὑγίαν αἰτοῦμεν. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς Σῶτερ, καὶ ἀνάστησον ψάλλειν: Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, συμπαθῶς ἐνδυσάμενος, καὶ ὀμωιῶθῆναι, τοῖς βροτοῖς ἐλόμενος, εὐχαῖς τῶν Ὁσίων σου, ἀπεγνωσμένους σῶσον ἡμᾶς, ἔγειρον ἐκ τάφου, ἀπογνώσεως ψάλλειν: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δημιουργέ τῆς φύσεως, χορηγέ τῆς ἰάσεως, σπλάγγνα οἰκτιρμῶν τε, καὶ εὐσπλαγγνίας πέλαγος, ὡς ἔχων μακρόθυμε, ἐπίσκοπῆ ἐπίσκεψαι, ἀπὸ τῆς λοιμῶδους, ἀσθενείας λαόν σου, καὶ ζώωσον κραυγάζειν: Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Η κραταιὰ βοήθεια, καὶ βεβαία ἀντίληψις, τῶν ἀπιληπισμένων ἢ ἐλπίς πανάμωμε, ἐπίσκεψαι κάμνοντας, ὀδυνηρῶς τοὺς δούλους σε, κούφισον τὸ βᾶρος, τῆς πικρᾶς ἀσθενείας, ἀπέλασον τὴν νόσον, τῆς λοιμῶδους ἀνάγκης, καὶ σῶσον τοὺς σοὺς δούλους Παρθένε Θεοτόκε.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Θ αυμάσια μεγάλα ὦν ἀριθμὸς, οὐχ ὑπάρχει ποιήσας ἀθάνατε, ἐπὶ τοὺς σοὺς, δούλους τὰ ἐλέη σου ὁ Θεὸς, ὡς συμπαθῆς, ἀνάδειξον, καὶ τῆς συνεχούσης ἡμᾶς νυγί,

ἀπάλλαξον ὀδύνης, λιταῖς τῆς σέ Τεκούσης, καὶ τοῦ χορᾶ τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Αγγέλων, Ἀρχαγγέλων καὶ Προφητῶν, Ἀποστόλων, Μαρτύρων, Ὀσίων τε, Ἱεραρχῶν, Ἱερομαρτύρων σου ταῖς εὐχαῖς, τὸν κοπετὸν τῶν δούλων σου, στρέψον Παντοδύναμε εἰς χαράν, θεράπευσον τὸ ἄλγος, κούφισον ταῖς ὀδύνας, καὶ τὴν ὑγείαν ἡμῖν δώρησαι.

Ψυχῶν τε καὶ σωμάτων τὸν ἰατρὸν, ἐν ἑλέει τὸν πλούσιον Κύριον, σέ δυσωπῶν, ἴασαι τὰ πάθη μετὰ πολλὰ, τῶν ὀδυνῶν ἀπάλλαξον, καὶ τῶν λυπηρῶν με ὡς ἀγαθός, καὶ μόνος εὐεργέτης, καὶ σῶζε τοὺς ἐν πίστει, εἰλικρινῶς σε μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Οἰκτίρμονα τεκοῦσα καὶ συμπαθῆ, καὶ Δεσπότιν καὶ κτίστην καὶ Κύριον, νῦν ἐπ' ἐμοί, δεῖξόν σου συνήθως τοὺς οἰκτιρισμοὺς, καὶ χαλεπῆς με λύτρωσαι, νόσου δαπανώσης μου τὴν ψυχὴν, Παρθένε Θεοτόκε, παράσχου μοι τὴν ῥῶσιν, ὅπως ἀπαύστως μεγαλύνω σε.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΛΟΙΜΙΚΗΝ ΝΟΣΟΝ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Παντοκράτορ Δέσποτα, μακρόθυμε, πολυέλεε, εὐδιάλλακτε, φιλάνθρωπε, πανάγαθε, ὑπεράγαθε, παντοδύναμε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι, διὰ μόνην ἀγαθότητος περιουσίαν, τὴν ἡμετέραν φύσιν παρήγαγες. Σὺ νοεράν ψυχὴν καὶ λόγον ἐμπνεύσας ἡμῖν, καὶ εἰκόνι σου τιμήσας ἡμᾶς, τρυφῆς τῆ Παραδείσου, καὶ θεοειδοῦς ἀγωγῆς, καὶ ὁμιλίας θείας ὑπερφυῶς κατηξίωσας. Σὺ τὴν σὴν ἐντολὴν ἀθετήσαντας, καὶ ἀπάτη καὶ πλάνη καθυπαχθέντας δαιμονικῇ, καὶ τῆς σῆς ἐκπεσόντας δόξης, καὶ θάνατον ἀλλαξαμένους ζωῆς, καὶ βασιλείας δαλείαν αἰσχροῖν, οὐ παρεῖδες διὰ πέλαγος ἄφατον μακρο-

θυμίας καὶ ἀγαθότητος, ἀλλ' ἐπεσκεψάμην πολυτρόπως διὰ
 Πατέρων καὶ Προφητῶν. Σὺ Νόμον ἡμῖν τὸν ἐν γραμμασιν
 εἰς ἐπιστροφὴν καὶ παιδαγωγίαν ἔδωκας· Ἄγγέλους ἐπέσ-
 τησας ὁδηγοῦς τε καὶ φύλακας, διδάσκοντας καὶ χειραγω-
 γοῦντας οἴονεϊ πρὸς τὴν τοῦ κρείττονος εὐρεσιν. Ἐπεὶ δὲ
 πάντα ταῦτα κενὰ καὶ μάταια ἀπεδείξαμεν, τῇ ἀμέτρῳ
 πρὸς τὴν κακίαν ἡμῶν ῥοπῇ, αὐτὸς σὺ τὴν δευτέραν τῆς
 φύσεως ἡμῶν δημιουργίαν τε ἀνάπλασιν ἀρρήτως ἐπὶ τέλει
 τῶν αἰῶνων εἰργάσω, καὶ ὅλον τὸν ἡμέτερον ἄνθρωπον ἐνώ-
 σας φρικτῶς ἔλησθαι τῇ Θεότητι, καὶ σαρκί τὴν σάρκα, καὶ
 ψυχῇ τὴν ψυχὴν καθαγιάσας, καὶ θανάτῳ καὶ πάθεισι
 τῶν παρὰ φύσιν παθῶν καὶ τοῦ θανάτου ἀπαλλάξας ἡ-
 μᾶς, διὰ τῆς τηρήσεως τῶν θείων σου ἐντολῶν, τῆς ἀθανά-
 του ζωῆς κατηξίωσας. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡμεῖς, τὰς θείας
 σου ἐντολαὶς ταύτας παραβάντες, καὶ τῶν ὀρέξεων ἡμῶν
 καὶ τῶν θηλημάτων ὀπίσω γενομένοι, πᾶσαν ἁμαρτίαν
 ἐπιμελῶς καθ' ἑκάστην διενεργοῦμεν, καταλαλιάν, βλα-
 σφημίαν, μνησικακίαν, ἐπιορκίαν, ψευδολογίαν, αἰσχρολο-
 γίαν, δόλον, ἔριν, φθόνον, καὶ πᾶσαν ἀθέμιτον αἰσχροβργίαν
 φυσικὴν τε καὶ παρὰ φύσιν, καὶ ἦν οὐδὲ ἐν ἀλόγοις ζώοις
 ἐστὶν εὐρεῖν, ταύτην ἀσεβέστατα καινοτομοῦμεν. Ἐξέλι-
 πον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν· τῆς βοηθείας τῆς σῆς
 γεγυμνώμεθα· μυκτηρισμὸς καὶ χλεύη τοῖς κύκλω ἡμῶν
 ἐγενήθημεν· τὸ σὸν ἔνομα, τὸ πανάγιον καὶ προσκυνητὸν,
 δι' ἡμῶν βλασφημεῖσθαι τοῖς ἔθνεσι πεποιθήκαμεν, τῇ κα-
 κίᾳ παλαιωθέντες, καὶ ταῖς τρίβοις ἀφρόνως χωλάναντες·
 πάντες ἐξεκλίναμεν, ἅμα ἠχρειώθημεν, οὐκ ἔστιν ὁ συνιών,
 οὐκ ἔστιν ἕως ενός· Ἰερεῖς καὶ λαὸς ἐξέστημεν ἐπὶ τὸ αὐ-
 τό. Διὰ ταῦτα, κρίσει δικαία, ἐξώσθημεν ἀπὸ σοῦ, καὶ
 ἀπερρίφημεν τῆς μεγάλῃς σου ἀντιλήψεως, καὶ τὴν πολλὴν
 σου φιλανθρωπίαν πρὸς ἀγανάκτησιν ἐτρέψαμεν οἱ ταλαί-
 πωροι. Δοιμοί, καὶ αἰχμαλωσία, καὶ στενοχωρία, καὶ ἀ-
 πορία, καὶ θάνατοι ποικίλοι, καὶ συνεχεῖς τῆς τρισαθλίης
 ἡμᾶς ἐμερίσαντο, ἵνα διὰ τῶν τοιούτων μαστίγων πρὸς
 σεαυτὸν ἄκοντας ἐλυτῆς, φιλάνθρωπε. Ἀλλ' οὐδέ οὕτω

γέγονέ τι πλέον παρ' ἡμῶν· παρεδωκας ἡμᾶς εἰς δουλείαν
 τοῖς ἔθνεσι καὶ εἰς αἰχμαλωσίαν, καὶ σφαγὴν, καὶ διαρ-
 παγὴν τοῖς ἀνόμοις, καὶ οὐδὲ οὕτω συνήκαμεν, οὐδὲ τῶν
 πονηριῶν ἡμῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν ἀπέστημεν. Μικρὸν
 τῆς δουλείας ἀνῆκες ἡμᾶς παραδόξως, καὶ τῶν ἀσεβῶν
 παροὶ πᾶσαν ἠλευθέρωσας ἐλπίδα, καὶ ἔτι μᾶλλον προσε-
 δῆκαμεν ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ, τῇ εὐεργεσίᾳ φυσιωθέν-
 τες, καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ, καὶ τῇ ἀνέσει καταχρησάμενοι. Διὰ
 ταῦτα, πανάγαθε Δέσποτα, ὡς μῆτε διὰ τῶν λυπηρῶν
 καὶ τῶν δεινῶν σωφρονιζομένους, μῆτε διὰ τῶν σῶν εὐερ-
 γειῶν καὶ τῶν χαρίτων βελτίως γινομένους, κρίσει δικαίᾳ
 κατεδίπλωσας ἡμᾶς, καὶ ἀπώλειᾳ, καὶ πανολεθρίᾳ, καὶ ἀ-
 φανισμῷ παντελεῖ παρεδέδωκας· καὶ δῆλον, ὡς τέλειον
 ἐκτριβῆναι καὶ ἀφανισθῆναι κατεκρίθημεν, ἀφ' ὧν οὕτως
 ἀφειδῶς τὴν διαδοχὴν τοῦ γένους πρόωρον ἐξεθέρισας, ὡς
 μηδὲ ρίζαν, μηδὲ σπέρμα τῷ Ἰσραὴλ ὑπολειφθῆναι, κατὰ
 τὸ γεγραμμένον, ἀλλὰ γενέσθαι ἡμᾶς ὡς Σόδομα, καὶ ὡς
 Γόμορρα, καθ' οὓς κατακλυσμός ἄρδην πάλαι διέφθειρεν,
 αὐταῖς ρίζαις, καὶ αὐτοῖς κλάδοις ἀφανισθέντας. Οὐδὲ
 γὰρ νόσος ἐπιπεσοῦσα κατὰ μικρὸν μετρίως ὑπεξάγει τοὺς
 θνήσκοντας, ἀλλὰ καθάπερ σφαγέως παρόντος, καὶ ἐκά-
 στω μετὰ τῆς ῥομφαίας καιρίαν ἐπιφέροντος, οὕτως ἅμα
 τε τὴν πληγὴν καὶ τὸ σύμβολον ἀθρόον ἐδέξαντο τοῦ θά-
 νάτου πολλοὶ, καὶ ἅμα πάντας ἐξαίφνης τὸ σκότος ἐκά-
 λυψε καὶ ὁ θάνατος, ὡς μόνον εἰπόντας, ὅτι ἐπλήγημεν,
 καταπόδας εὐθύς ἐπακολουθεῖ· ὥστε συνδύω, καὶ συν-
 τρεῖς ἐκβάλλεσθαι ἀπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκίας, καὶ
 πρὸς ἐκφορὰν ἀπάγεσθαι, ὡσπερ σωρηδὸν ἐπὶ μιᾷ κλίνῃ
 κειμένους, καὶ μηδ' ἐξαρκεῖν τοὺς περιλειπομένους τῶν νε-
 νομισμένων ἀξιοῦν τῆς προσήκοντος, μηδὲ ἔχειν πρὸς τίνα
 πρῶτον τῶν συγγενῶν πορευθῆναι, πάντων ἀπλῶς ὁμοῦ
 φθειρομένων ἐλεεινῶς, καὶ παραπεμπομένων τῷ Ἄδῃ. Ἄλλ'
 ἀπορίᾳ καὶ ἀμηχανίᾳ πανταχόθεν ἐλαυνομένους, μὴ ἐξευ-
 ρίσκειν τί μᾶλλον τῆς συμφορᾶς θρηνηῖσαι προσήκει, πό-
 τερον τὸν ἄωρον θάνατον, ἢ τὸ αἰφνιδίως ἕτως ἀρπάζεσθαι,

ἢ τῆς προαπελθόντας, ἢ τῆς τῆνικαῦτα ἐκπνέοντας, ἢ τῆς αὐτίκα τοῦτο πείσεσθαι μέλλοντας, ἢ περιεῖναι δοκοῦντας καὶ ἀνωτέρους τοῦ πάθους. Πρὸ πάντων δὲ μᾶλλον ἔπεστιν οἰδύρεσθαι καὶ δακρῦειν, ὡς ἔ περιλειπομένης ἐλπίδος οὐδὲ μίᾳς, μὴ καὶ ἑαυτοὺς ἐν ὀλίγῳ μετὰ νεκρῶν ἀριθμῆσθαι ἔτιωσ ἀπηλπισμένοι πανταχόθεν προκείμεθα, καθάπερ θρέμματα τὴν σφαγὴν ἀναμένοντες. Σήμερον περιίσταται τοῖς πατράσι καὶ ταῖς μητράσι χορὸς παιδῶν, χορὸς υἱῶν, χορὸς ἄλλων συγγενῶν, καὶ συνήθων, ὡς στενοχωρεῖσθαι τὰς οἰκίας τῶ πληθὺ συναγομένων, ἐν οἷς τε κατὰ φατρίας καὶ συγγενείας, καὶ αὐρίον ἄπαιδες, ἔρημοι, ἔλεινοί, περιηρημένοι, καὶ ὡσπερ ἠκρωτηριασμένοι τὰ καιριώτατα, καὶ ἀθρόως τὴν ἐλπίδα πάσαν ἀποβαλλόμενοι καὶ τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ γήρωσ, καὶ τῆς διαδοχῆς τῆς εἰς ἔπειτα γενεᾶς καὶ πάντων ὁμοῦ τῶν φυσικῶν, καὶ τῶν φιλάτων, καὶ τῶν ἀναγκαιοτάτων σερούμενοι. Ἐξεπλάγημεν οὖν, φιλάνθρωπε Δέσποτα, τῶ μεγέθει τῆς ἀφορήτου ταύτης συμφορᾶς καὶ τῆς μάστιγος, καὶ μικροῦ ἐξέστημεν ἑαυτῶν, καὶ ἀπορία καὶ ἀμηχανία περιέσχεν ἡμᾶς, καὶ φόβος καὶ τρόμος ἀνεκδιήγητος ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐκάλυψεν ἡμᾶς σκιά θανάτου, καὶ ἀπειρήκαμεν καὶ ἀπεγνώκαμεν παντάπασιν. Οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς ζῶσιν ἑαυτοὺς εἶναι λογιζόμεθα, οὐδ' ἐν τῶ καθεστηκότι τοῦ νοοῦ ἐσμέν· ἀλλ' ἕκαστος τὴν πληγὴν καὶ τὸ σημεῖον ἑαυτῶ φανταζόμενος ἔχειν, πυκνὰ τῶν μελῶν ἐφαπτόμενοι καθ' ὥραν ἐξιστάμενοι, κἂν κώνωψ ἐπέλθῃ, κἂν ζωῦφίον τι δάκῃ, τὸν ὄλεθρον παρεῖναι οἰόμενοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καὶ πρὸ τοῦ θανάτου νεκροῦσθαι δοκοῦμεν. Ὅθεν καὶ περιάγομεν ἅπαντες ὡσπερ ἠμιθνήτες καὶ ἐκλελυμένοι, καὶ πανταχόθεν ἠπορημένοι, καὶ μηδὲ μίαν καταφυγὴν εὐρίσκοντες· καὶ τὸ δὴ χεῖριζον, ὅτι οὐδὲ διαῖραι τὰ ὄμματα ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὐδὲ ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ εὐξασθαι ἐνώπιόν σου τολμῶμεν οἱ τάλανες, τῶ κέντρῳ τοῦ συνειδότος πληττόμενοι· ἀλλὰ τὰ ἔργα ἡμῶν τὰ πονηρὰ, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας ἀνάμεστα πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχαντες, ἀίσχυνῃ τὰ πρόσωπα καλυπτόμε-

να, ἀναξίους ἑαυτοὺς τῆς σῆς βοηθείας καὶ τῆς σῆς ἀντιλήψεως κρίνομεν. Τοῦτο μόνον, συντετριμμένοι καὶ τεταπεινωμένοι, καὶ κατησχυμμένοι· βοῶντες πρὸς σέ τὸν ἀγαθὸν Θεόν: Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ δικαία ἡ κρίσις σε, κατὰ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν· μᾶλλον δὲ οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησας ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκας ἡμῖν· ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν καθ' ἡμῶν ἐπιφερομένην μᾶστιγα, φιλάνθρωπον πλέον, ἢ δικαίαν εἶναι ὁμολογῶμεν· πᾶσα γὰρ μᾶστιξ καὶ πληγὴ, καὶ πᾶς ὄλεθρος καθ' ἡμῶν ἐπιφερόμενος, ὀλίγος ἐστὶ καὶ μικρὸς πρὸς τὰ πολυπληθῆ ἡμῶν ἀνομήματα. Διὰ μὲν οὖν τὸ πλῆθος τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, οὐδὲ θαρρῆσαι ἔχομεν, δικαιοκρίτα Κύριε, ἵνα τὴν σὴν ἰκετεύσωμεν ἀγαθότητα, λύσιν τῆς φοβερᾶς ταύτης εὐρείᾳ ἀπειλῆς. Ἡ δὲ ὑπερβολὴ τῆς σῆς ἐσπλαγγνίας, καὶ τῶν σῶν οἰκτιρισμῶν ἢ ἄβυσσος, πολυέλεε Δέσποτα, κατατολμᾶν ἀναγκάζει καὶ τὰ ὑπὲρ τὴν ἡμετέραν ἀξίαν ἐπιζητεῖν. Ὁθεν, Θεὲ ὑπεράγαθε, καὶ Κύριε τῷ ἐλέους, δεόμεθά σου τῆς γαληνότητος: Στῆσον τὴν καθ' ἡμῶν τοσαύτην ἐπιφερομένην ὀξεῖαν καὶ ἄωρον τοῦ θανάτου ῥομφαίαν, καὶ μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος ἀπολέσθαι διὰ τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον, μηδὲ ἀποστήσης τὸ ἐλεός σου ἀφ' ἡμῶν φιλάνθρωπε, μηδὲ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, ἣν διέθου τοῖς πατράσιν ἡμῶν, μηδὲ ὀλιγοστὸς ἡμᾶς ποιήσης παρὰ πάντα τὰ ἔθνη. Ἀντίθεε τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρισμῶν σου τῷ πλήθει τῶν ἡμετέρων κακῶν· σοὶ μόνῳ ἀμαρτάνομεν, Κύριε, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· ἐκτός σε ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν· σοὶ μόνῳ μετὰ συντετριμμένης καὶ τεταπεινωμένης καρδίας παρισάμεθα, καὶ θαυμάζοντες βοῶμεν τό: Κύριε ἐλέησον. Δέξαι, φιλάνθρωπε, τὴν κοινὴν ταύτην συντριβὴν ἡμῶν, καὶ τὸν καρδιακὸν πόνον, ὡς ἐδέξω τὰ δάκρυα Ἐζεκίου ἐν τῇ θλίψει τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ τοῦ θανάτου τοῦτον ἐρρύσω, καὶ χρόνον ζωῆς ἐδώρῃσω παρὰ τὸν ὠρισμένον τῷ τέλους αὐτῷ: Ἀπέσρεψε γάρ, φησιν, Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ἔκλαυσε, καὶ παρενθύς ὡς φι-

λάνθρωπος Δεσπότης τὸν Προφήτην ἀπέστειλας, λέγοντα
 αὐτῷ: Ἦκουσα τῆς προσευχῆς σου, καὶ εἶδον τὰ δάκρυά
 σου, καὶ προσθήσω ἐπὶ τὰ ἔτη σε, πεντεκαίδεκα ἔτη. Αὐ-
 τὸς οὖν, ἀνεξίκακε Κύριε, ὁ εἰπὼν: Οὐ θελήσω τὸν θάνα-
 τον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτὸν·
 σπλαγγίσθητι καὶ ἐφ' ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, καὶ ἀπόστρεψον
 τὸν θυμόν σου τὸν δικαιοτάτον ἀφ' ἡμῶν, καὶ μὴ εἰς τοὺς
 αἰῶνας ἐργισθῆς ἡμῖν. Ὁράς Δέσποτα, ὅπως ἐσμικρύνθη-
 μεν, καὶ ὀλιγώθημεν ἢ κληρονομία σε, καὶ τὸ ἅγιον ἔθνος
 σου, καὶ τὸ πλήρωμα τῆς γῆς ὅλης, οὗ ἡ σκιά καὶ τὰ ὄρη
 περιελάμβανε. Μνήσθητι, φιλάνθρωπε, τοῦ σταυροῦ, καὶ
 τοῦ θανάτου, καὶ τοῦ ἐκουσίου πάθους σε, ὃ ὑπὲρ ἡμῶν
 τῶν κατακριτῶν ὑπέμεινας, καὶ μὴ ἀρπάσῃ ὡς λέων τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν, μὴ ὄντος λυτρωμένε, μηδὲ σώζοντος. Οἶδας
 μακρόθυμε, ὡς αὐδεμία πληγὴ τῶν ἀναισθητῶν οὕτως Αἴ-
 γυπτίων καθήφατο, ὡς ἢ τῶν πρωτοτόκων φθορὰ καὶ
 ἀπώλεια· ἐφ' ἡμῖν δὲ, ἀμύθητος ἐστὶν ἡ συμφορὰ, καὶ
 ἀνείκαστον τὸ δεινόν, πάντων ὁμοῦ καὶ τῶν πρώτων, καὶ
 τῶν μέσων, καὶ τῶν ἐσχάτων πρὸ ὥρας οὕτως ἀρπαζομέ-
 νων ἐξαίφνης. Σπλαγγίσθητι, οὖν εὐδιάλλακτε Κύριε, ἐπὶ
 τοῖς δάκρυσι, καὶ τοῖς κλαυθμοῖς τῶν νηπίων καὶ τῶν βρε-
 φῶν, καὶ τῆς ἀπλάστου πάσης καὶ ἀώρου ἡλικίας, καὶ
 σῆσον τὴν καθ' ἡμῶν δικαίαν σε ἀγανάκτησιν, καὶ κοπα-
 σάτω ἢ θραῦσις, πολυέλεε Κύριε· τὴν γὰρ πληγὴν καὶ τὸ
 σύμβολον τῆς θανάτου τὰ βρέφη δεξάμενα, καὶ ἐν συναισθήσει
 τοῦ κακοῦ καὶ τῆς φθορᾶς γενόμενα, πρὸς ἡμᾶς κελήνασι,
 καὶ ὅλοις ὀφθαλμοῖς ἐνατενίζουσι, καὶ χεῖρας ὀρέγουσι, καὶ
 δάκρυσι, καὶ ψελλίσμασι, καὶ ἀκοαῖς ἀσήμοις, καὶ οἷς ἔχου-
 σι κινήμασι τὴν σφαγὴν δεικνύουσι, τὸν ὄλεθρον ἀποδύρον-
 ται, καὶ πρὸς βοήθειαν αὐτῶν πᾶσι τρόποις ἡμᾶς ἐφελκύ-
 σασθαι δῆθεν βιάζονται. Ἡμεῖς δὲ μηδαμῶθεν δυνάμενοι
 χεῖρα τούτοις ἐπορεύξαι πρὸς σὲ τὸν πάντα δυνάμενον κα-
 ταφεύγομεν, καὶ παρα σὲ μόνε τὴν βοήθειαν καὶ τὴν λύσιν
 τῶν δεινῶν ἐξαιτούμεθα· σοὶ γὰρ μόνω δυνατὰ τὰ παρα
 ἀνθρώποις ἀδύνατα, ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΠΛΗΓΗΝ ΘΑΝΑΤΙΚΟΥ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ τῶν οἰκτιρισμῶν ἀνεξάντλητος πηγὴ, τὸ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, ἡ ἄπειρος ἄβυσσος τῆς μακροθυμίας καὶ τῆς χρηστότητος· ὁ καὶ τὰς κατὰ γενεαὴν ἐπαγομένας τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων πληγαίς τε καὶ μάστιγας συμφερόντως διὰ φιλανθρωπίας ὑπερβολὴν ἐπιφέρων, ἵνα τὸ πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἡμῶν ἀκρατὲς καὶ ὀξύρροπον, καθάπερ τινὶ χαλινῷ τῷ θείῳ σε κατεχόμενον φόβῳ, μὴ ἀτάκτως κινῆται κατὰ τῆς θείας εἰκόνης, μηδὲ εἰς τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενὲς κακῶς ἐξυθρίζη. Στῆσον δεόμεθα τὴν κατὰ τῆς φύσεως ἡμῶν φερομένην ἐξεΐαν καὶ ἄωρον ταύτην τοῦ θανάτου ῥομφαίαν, ἵνα μὴ ὀλιγοστοὺς ἡμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη ποιήσης, μηδὲ τοῖς νοητοῖς καὶ αἰσθητοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν παραδῶς ἡμᾶς ἐξουθένημα. Ἐξηρήμωνται πόλεις, ἠφανίσθησαν ἀγοραὶ, ἱεραὶ πανηγύρεις, καὶ τελεταὶ, καὶ θείων ὕμνων συστήματα, τῷ πλείονι μέρει, κατεσιγάσθησαν· οἰκίαι καλαὶ καὶ μεγάλαι, κατὰ τὴν Γραφήν, ἠφανίσθησαν, καὶ ἐν ἔσιν ὁ κατοικῶν ἐν αὐταῖς. Φόβος, καὶ τρόμος ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ σιότος ζοφερὸς τοῦ φοβεροῦ τούτου θανάτου πάντα ἐκάλυψεν. Οὐ φθάνομεν, Δέσποτα, τοὺς τελευτῶντας, ὡς ἔθος, θρηνεῖν οἱ προσήκοντες· καὶ γὰρ τὸ τέλος ἡμῶν φθάνει, καὶ ἄλλους ἐπιζητοῦμεν τοὺς θρηνοῦντας, καὶ κοινῷ τῷ τάφῳ παραδιδόμεθα. Οὐδὲ οἱ ζῶντες καὶ φαινόμενοι, ζῆν ἤδη νομίζομεν, τῷ φόβῳ τῆς φοβερᾶς ταύτης πληγῆς, μικροῦ καὶ ἑαυτοῖς ἀπιστοῦμεν· τὸ τῷ θανάτῳ σύμβολον καὶ πληγὴν ἔχειν ἑαυτοῦ φανταζόμενος, καὶ πρὸ τοῦ θανάτου τῷ δέει τοῦ θανάτου χαλεπῶς ἀποθνήσκοντες. Ταῦτα τῆς κακίας ἡμῶν τὰ ἐπίχειρα· τῆτο τῶν πονηρῶν καὶ ἀκαθάρτων ἡμῶν πράξεων τὸ κατάλληλον ἀποτελεσμα· ταῦτα τῆς ἀσελγείας καὶ ἀδικίας καὶ ἐπιορκίας ἡμῶν τὰ δεινὰ κατορθώματα· οὗτος ὁ τρικέφαλος ὄφις τῆς

πικρούς ἡμῖν ὀδόντας ἐμπήξας, τὴν φθορὰν καὶ τὸν θάνατον τοῦτον ἐπήγαγε: Διὰ ταῦτα ἔρχεται, φησὶν, ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. Διὸ οὐδὲ νοητοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπάραι, οὐδὲ προσεύξασθαι καθαρῶς, καὶ τὸν ἔλεον ἐφελκύσασθαι σου δυναίμεθα, τῷ βάρει τοῦ συνειδότητος καθάπερ τινὶ κλοιῷ σιδηρῷ κατακαμπτόμενος ἕκαστος. Ἀλλὰ μὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, μηδὲ διασκηδάσης τὴν διαθήκην σου, ἵνα μὴ τὸν τῆς μετανοίας καὶ ἐπιστροφῆς καιρὸν ζημιωθῶμεν οἱ τάλανες. Διὸ καὶ τὴν πληγὴν τοῦ θανάτου ταύτην φιλάνθρωπως ἐπήγαγες. Οἶδαμεν, ὡς πολλάκις τὴν μετανοίαν ὑποσχόμενοι, καὶ πολλάκις ψευδάμενοι, τὴν τομὴν, κατὰ τὴν ἀκαρπον ἐκείνην συκῆν, κατειρίθημεν. Ἀλλ' ἔτι καὶ ἔτι μακροθύμησον, ὡς φιλάνθρωπος γεωργός, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ συγχωρεῖν τοῖς ἀδελφοῖς κελεύων τὰ ἀμαρτήματα· ὁ δυναίμενος ἐκ τῶν σκληρῶν καὶ ἀκάρπων λίθων ἐγείρειν τέκνα τῷ Ἀβραάμ· σοὶ γὰρ μόνω πάντα δυνατὰ, τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα, φιλάνθρωπε Δέσποτα· ἵνα καὶ ἐφ' ἡμῖν εἰς γενεάς, καὶ γενεαὶς δοξασθῆῃ σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἙΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, πανάγαθε Δέσποτα, παρέβημέν σου τὰς σωτηρίου ἐντολάς, τὰς ἱεράς συνθήκας ἡμῶν, ἃς ἐπὶ τῷ θείῳ Βαπτίσματι κατέναντι τοῦ μεγάλου σου Θυσιαστηρίου ἐνώπιον Ἀγγέλων ἐποιησάμεθα καὶ ἀνθρώπων· ἠθετήσαμεν τὸ φρικτὸν αἷμα τῆς διαθήκης, ἐν ᾧ ἡγιάσθημεν, κοινὸν ἠγησάμενοι, καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος ἐνυβρίσαντες, καὶ τῆς φοβεραῆς καὶ ὑπερφυῆς υἰοθεσίας καταφρονήσαντες. Πᾶσα Γραφή καὶ θεῖος Νόμος, καὶ διδασκαλία θεόπνευστος,

ψόφος κενός καὶ ῥήματα πράξεως ἔρημα παρ' ἡμῖν ἐλογίσθησαν· ὀνόματι μόνον καὶ λόγοις τὸ σεπτὸν Εὐαγγέλιον, καὶ τὸν ἀληθῆ Χριστιανισμόν οἱ τάλαντες περιφέρομεν. Αἱ χεῖρες ἡμῶν πρὸς πᾶσαν ἀρπαγὴν καὶ πλεονεξίαν γεγόνασιν ἐπιτήδαιοι· οἱ πόδες ὄξεις καὶ ἀνομώτατοι, καὶ πρὸς πᾶσαν ἀδικίαν καὶ κακεντρέχειαν ἔτοιμοι, τῆς μερίδος τῶν ἀδελφῶν ἐπιβαίνειν καὶ καταπατεῖν, καὶ κατεσθίειν τοὺς πένητας· τὸ στόμα τὸ τῶν ἱερῶν εὐχῶν τε καὶ λόγων ὄργανον, πάσης αἰσχροσύνης καὶ μωρολογίας, ἐπιφορίας τε καὶ διαβολῆς ἀπετελέσαμεν ὄργανον· τῆς ὀφθαλμοῦς ἡμῶν, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις, ἀσωτίας καὶ πάσης ἀσελγείας καθ' ὑπερβολὴν ἐπληρώσαμεν· τὸν ἐν ἡμῖν βασιλεύοντα νῦν, τὸ θεῖον ἐκεῖνο σπέρμα καταπατήσαντες, καὶ τὰ μέλη σου τοῦ Χριστοῦ πόρνης μέλη ποιήσαντες, καὶ ἀντιναῶν τοῦ Θεοῦ, φθορᾶς καὶ ἀκαθαρσίας ἀποθῆκαι γενόμενοι. Διὰ τοῦτο, παναίγαθε Δέσποτα, τὴν πολλὴν σου φιλανθρωπίαν πρὸς ἀγανάκτησιν ἐτρέψαμεν οἱ ταλαίπωροι, τὸ πλῆθος τῶν σῶν εὐεργεσιῶν εἰς τιμωρίας ἡμῖν ἀφρόνως μετατεθείκαμεν. Καὶ ἐπειδὴ μήτε τοῖς ἡμετέροις ἀγαθοῖς, μήτε τοῖς ἀλγενοῖς τοῦ πλησίον βελτίους γεγόναμεν, δικαίως καθ' ἡμῶν αὐτῶν τὴν δικαίαν σου παιδευσιν καὶ τὴν πληγὴν ἐκινήσαμεν. Ἄλλὰ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, Κύριε. Σοὶ μόνῳ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ καὶ σὲ προσκυνοῦμεν μόνον, καὶ μετὰ συντετριμμένης καρδίας, ὡς θυσίαν σοι καθαρὰν τὴν ἐξομολόγησιν προσφέρομεν. Ἄνες, ἄφες, φιλάνθρωπε Δέσποτα, στήσον τὴν καθ' ἡμῶν φερομένην δικαίως μάλιστα· νικησάτω τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου τὸ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν πονηρὸν σύστημα· τὸ τῆς σῆς ἀπείρου χρηστότητος πέλαγος κατακαλυψάτω τῆς κακίας ἡμῶν τὴν πικρὰν θάλασσαν· ἔχομεν τῆς σῆς φιλανθρωπίας ὑποδείγματα μέγιστα, ληστὰς, καὶ πόρνας, τελῶνας, καὶ τὸν ἄσωτον υἱόν, οἱ τινες ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους παρευδοκιμοῦσι, καὶ εἰς τὴν τῶν οὐρανῶν Βασιλείαν προάγουσι. Μετὰ τούτων καὶ ἡμᾶς ἐξομολογουμένους σοι καὶ προσπίπτοντας πρόσδεξαι, Δέσ-

ποτα· εἰ δὲ καὶ τῆς αὐτῶν ἐπιστροφῆς καὶ εἰλικρινοῦς μετανοίας πλεῖστον ἀπολειπόμεθα, τὸ λείπον ἀποπληρωσάτω ἡ ἀπειρος ἀγαθότης σου, μᾶλλον δὲ καὶ τὸ πᾶν ἐπειδὴ καὶ τῆ' παντός ὅλως λειπόμεθα. Ἐχεις ἔν εὐσπλαγχνίαν τε καὶ συγγνώμην παρακαλοῦντάς σε, τὸν Σταυρὸν, καὶ τὸν ἐκούσιον θάνατον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀχαρίστων ὑπέμεινας, τοὺς ἀγῶνας τῶν Ἀποστόλων, τοὺς τῶν Ὁσίων ἰδρώτας, καὶ τῶν Μαρτύρων τὰ αἵματα, καὶ πρὸ πάντων τὴν κοινὴν τῶν ἀπάντων ἐλπίδα καὶ σωτηρίαν, τὴν ὑπὲρ λόγον ἀσπόρως τεκοῦσάν σε Θεοτόκον ὧν ταῖς ἐντεύξεις φιλανθρωπῶς δεξάμενος, τῶν παρόντων ἀνιαρῶν, καὶ τῆς μελλούσης αἰωνίου κολάσεως ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ ΠΡΟΣ ΘΕΟΝ,

ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΕΝ ΚΑΙΡῳ ΛΟΙΜΟΥ, ΚΑΙ ΛΙΜΟΥ.

Ποίημα τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Καλλίστου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ὀρωμένην ταύτην κτίσιν, δημιουργικῆ σου προστάξει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, εἶτα καὶ τὸν ἄνθρωπον οἰκείαις χερσὶ διαπλάσας τῇ ἀίρα σου ἀγαθότητι, καὶ πρότερον μὲν πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἐτοιμασίαν ἀδάπανον, καὶ ἀνετον ἐκτελέσας εἰς βρῶσιν καὶ πόσιν· ἅμα δὲ τῇ παραβάσει τῆς ἐντολῆς στερήσας αὐτὸν τῆς ἀνηράτου τρυφῆς ἐκείνης, καὶ ἑτέραν διαγωγὴν αὐτῷ ἐπίπονον παρασχὼν συμφερόντως, ὥστε καρποὺς ἐκφέρειν ἐπιτάξας τὴν γῆν εἰς τροφὴν ἡμετέραν, καὶ αὐτῶν τῶν ἀλόγων ζώων, πολυειδῶς καὶ ποικίλως· καὶ τοῖς μὲν ἐξ αὐτῶν τῶν σπερμάτων τῆς γῆς χορηγῶν τὰ πρὸς χρείαν, τοῖς δὲ ἑτέρως κατὰ προνοητικὴν σου δύναμιν, δι' ἧς καὶ τοὺς τῆς θαλάσσης ἰχθύας ἐφορᾷς τῇ σῆ

χρηστότητι, τῆς σῆς δεξιᾶς ἀνοιγομένης καὶ ἐμπιπλώσης πᾶν ζῶον εὐδοκίας· ὁ μεγάλα καὶ θαυμαστά τεράστια ἐργασάμενος ἐν τε τῇ παλαιᾷ καὶ τῇ νέᾳ Διαθήκῃ, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου. Καὶ καθάπερ ποτέ, διὰ τοῦ Ἰωσήφ ἐκείνου τοῦ φέροντος τύπον τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἅπαντα τὸν Ἰσραηλίτην ἐκείνον διέθρεψας λαὸν δαψιλῶς, οὕτω καὶ νῦν διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ τοῦ ἀληθινῆ Θεῶ ἡμῶν, χορήγησον τὰ πρὸς τροφήν καὶ ἀνάπαυσιν ἡμετέραν, καὶ τῶν ἀνιαρῶν πάντων ἀπαλλαγὴν ἡμῖν δώρησαι, τοῦ Λοιμοῦ, καὶ Λιμοῦ, τῆς προσδοκωμένης ἀνάγκης καὶ βίας ἐλευθερώσας ἡμᾶς· ἵνα δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομα σοῦ τοῦ ἀνάρχου Πατρός, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ζωοποιῆ σου Πνεύματος. κτλ.

ΕΥΧΗ ἙΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο τῶν θαυμασίων Θεός, ὁ καὶ μεγάλα καὶ θαυμαστά ἐργασάμενος· ὁ τὸν παλαιὸν Ἰσραὴλ διὰ Μωσέως ἐλευθερώσας τῆς πικρᾶς δουλείας τοῦ Φαραῶ· ὁ τῇ χειρὶ σου τῇ δεξιᾷ τοῦτον καθοδηγήσας, καὶ ἀβλαβῆ διασώσας πρὸς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας· ὁ πρότερον μὲν διὰ τῶν ὀρνίθων ἐκείνων εἰς κόρον ἐκθρέψας οὐκ εὐαρίθμητον λαὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ ξηροτάτῃ· ὁ ὄμβρῆσας τὸ μάννα καθάπερ ὕδωρ ἐκ πηγῆς ἀενάου· ὁ τὴν ἀκρότομον πέτραν πηγᾶς ὕδατων ὄμβρῆσαι παρασκευάσας, καὶ πάντα κορέσας τῇ τοῦ ὕδατος ἐκχύσει τῷ δίψει πιεζομένους, οὕτω καὶ νῦν ἡμᾶς θρέψον τῇ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ καὶ ἀγαθότητι· χορήγησον ἡμῖν τὰ δέοντα, καὶ ἀυταίρησον πρὸς ὑπουργίαν καὶ τροφήν ἡμετέραν· δεῖξον καὶ ἐν ἡμῖν τὰ σὰ μεγάλα θαυμάσια, καὶ θρέψον ἡμᾶς εἰς κόρον τῇ εὐλογίᾳ τῆς σῆς χρηστότητος· πάντα γὰρ δυνατὰ σοι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν. Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκθρέψας μυριάδας λαοῦ ἐν ὀλίγοις ἄρτοις ἐν τῇ ἐρήμῳ, θρέψον καὶ νῦν ἡμᾶς τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις

ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου· ἵνα δοξα-
σθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΠΕΙΔῆ ΒΡΟΝΤῶΝ,

ΚΑΙ ΑΣΤΡΑΠῶΝ.

Πάλιν σοῦ, Κύριε, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότης μνήμη παιδείας, πάλιν δούλων ἀχρείων συγχωρήσεως δεήσεις, γνωσκόντων ὡς ὅσον ὑπερβάλλει τὸ μέγεθος τῶν ἀμαρτημάτων, τοσούτω πλέον καὶ αὐτὸς ὑπερέχεις τῇ ἀμνησικακῇ σου εὐσπλαγχνίᾳ. Δεόμεθα σου, ἀπόστρεψον τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν, ὅπως μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν, ἀλλ' ἐν τῷ ἐλέει σου ζωώσης ἡμᾶς τοῖς οἰκτιρμοῖς σε, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ στερεῶν βροντὴν, καὶ μετασκευάζων ἀστραπὴν, καὶ πάντα πράττων πρὸς σωτηρίαν τῶν ἔργων τῶν χειρῶν σου. Ἐπίδε τῇ σῇ φιλανθρωπίᾳ, καὶ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, καὶ τῆς ἐφεστῶσης ἀπειλῆς· ἐβρόντησας γὰρ ἐξ οὐρανό, ὁ Κύριος, καὶ ἀστραπαῖς ἐπλήθυνσας, καὶ συνετάραξας ἡμᾶς. Διαλλάγηθι, εὐσπλαγχνε, πρὸς σέ καταφεύγομεν· καὶ τοὺς πλουσίους σου οἰκτιρμούς κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησον τοὺς δούλους σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Μὴ καταφλεξάτω ἡμᾶς τὸ πῦρ τοῦ θυμοῦ σου, μηδὲ καταφαγέτω ἡμᾶς θυμὸς ἀστραπῶν καὶ βροντῶν σου· ἀλλὰ τῇ συνηθεί σου χρησάμενος εὐσπλαγχνίᾳ, πράυνον τὴν ὀργὴν σου, καὶ εἰς αἰθρίαν τὸν αἴρα μετάβαλε, καὶ ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσι τὸν ἐπικείμενον ζόφον διακόψας, τὴν ἀχλὺν εἰς γαλήνην μεταποίησον.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΔΥΣΚΡΑΣΙΑΣ ΑΝΕΜΩΝ,
ΚΑΙ ΚΑΥΔΩΝΑ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ἐνυποστάτῳ καὶ ἀνάρχῳ σου Λόγῳ, καὶ τῷ ζωοποιῷ καὶ ὁμοτίμῳ σου Πνεύματι, ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ πάντα· ὁ θαλάσση θέμενος ὄριον ψάμμον, καὶ ξαθμήσας ὄρη, καὶ τὰς νάπας ζυγῶ· ὁ σπιθαμῇ μετρήσας οὐρανόν, καὶ δρακί συνέχων τὴν γῆν· ὁ μέτρα καὶ κανόνας καὶ ὄρους, ἀρμονίας τε, καὶ τάξεις τῇ ὀρωμένῃ, καὶ αἰσθητῇ κτίσει ταύτη δούς, καὶ καιρῶν ἀλλαγὰς, καὶ τροπὰς ἡλίου, κράσεσι στοιχείων νεύματί σου ταύτην συνέχων ἀρρήτως, καὶ πρὸς τὸ ἀπαθές τε καὶ ἄλυπον διακυβερνῶν· αὐτὸς, πανάγαθε Βασιλεῦ, τῇ ἐμφύτῳ καὶ συνήθει σου φιλανθρωπία καὶ ἀγαθότητι πάλιν χρησάμενος πρὸς ἡμᾶς, ἐπίσκεισαι τὰ τῶν σῶν χειρῶν ἔργα, καὶ μὴ ἀποστήσης ἀφ' ἡμῶν τὰ ἐλέη σε καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, μηδὲ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, ὁ κατ' εἰκόνα δημιουργήσας ἰδίαν ἀπορρήτως ἡμᾶς· ὁ τὸν μονογενῆ σε Υἱὸν λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν δὲς, καὶ, Πνεύματος ἀπορρήτῳ κοινωνία, τῆς οἰκείας Θεότητος μεταδὲς, ἄφες τὸ τῶν ἀμαρτιῶν δεόμεθα πλῆθος τῷ ὑπερέχοντι πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου· ὁ τῷ Σταυρῷ τοῦ σου Υἱοῦ, καὶ τῷ Αἵματι τὴν ἀμαρτίαν ἀπαλείψας τοῦ γένους ἡμῶν, ἐπανάγαγέ σου τὴν κτίσιν πρὸς τὴν φυσικὴν ἀρμονίαν καὶ τάξιν, εἰς τὸ παρα φύσιν ἐλεεινῶς ἐντραπεῖσαν, διὰ τὴν παρα φύσιν ἀταξίαν, καὶ ἀνοσμίαν τῆς ἀθέσμου καὶ φαύλης πολιτείας ἡμῶν. Δεῖξον ἡμῖν τὴν συνήθη τοῦ μεγάλου τούτου γαλήνην πελάγους, καὶ τὸν ἐπικείμενον κλύδωνα, καὶ τὴν ταραχὴν τοῦ αἵματος διακόψας, ἐντείλαι τοῖς ἀνέμοις καιρίον καὶ κατάλληλον πνοὴν δῆναι· ἐπιτίμησον τῷ κλύδωνι τῆς θαλάσσης, καὶ ταῖς παρα φύσιν τῶν ἀνέμων κινήσεσι· στήτω πνεῦμα καταιγίδος, καὶ πρὸς γαλήνην τὰ τῆς ζάλης μετατεθῆτω· ἵνα τὰ σὰ ἔργα καὶ θαυμάσια πάλιν ἴδωσιν οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις,

ποιῶντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς· παρασκευάσον αὐτήν, φιλάνθρωπε Δέσποτα, τῇ σῇ ἀνεικιάστῳ φιλάνθρωπῳ, παύσασθαι τοῦ κλύδωνος. Ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, καὶ Κύριον ἡμῶν, Ἰησοῦν Χριστόν, εὐδοκίᾳ σῇ, καὶ συνεργείᾳ τοῦ ἁγίου σε Πνεύματος, καταξιώσας γενέσθαι ἄνθρωπον, καὶ συμπλεῦσαι τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, καὶ ἐπιτιμῆσαι τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων, καὶ τῆς θαλάσσης γαληνιαῶν τὰ κύματα κελεύσας· αὐτὸς καὶ νῦν πάντα ἐναντίον ἄνεμον κοίμισον, καὶ τὰ κύματα προύνον, καὶ τὸν κλύδωνα καταπάυσσον, καὶ διέγειρον τοὺς ἐπιτηδεῖους καὶ εὐθέτους καιροὺς καὶ ἀνέμους· κυβερνήτης καὶ βοηθὸς πανταχοῦ γινόμενος τοῖς δούλοις σου, ὁδηγῶν αὐτοὺς εἰς λιμένα σωτηρίας· οἱ γὰρ τὸ σὸν μόνον εἰδότες ὄνομα, καὶ μὴ γινώσκοντες πλὴν σου Θεὸν ἕτερον, πρὸς τὴν σὴν βοήθειαν διαπαντὸς ἀποβλέπουσιν· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τῶν Θεοειδῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Εὐδοκίᾳ, καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΕΙΣ

ΕΠΕΛΕΥΣΙΝ ΒΑΡΒΑΡΩΝ, ΚΑΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΣ ΕΘΝΩΝ.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἄνασῆτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν ὁ ἐχθροὶ αὐτοῦ.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλείπέτωσαν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β'. 4.

Αδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ, ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ· (χάριτι ἐστὲ σεσωσμένοι)· καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον

τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ γὰρ χάριτι ἐστὲ σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχῆσθαι. Αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεός, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος δ'. Κύριος συντρίβων πολέμους.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ιγ'. 4.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παρῆσαν τινὲς ἀπαγγέλλοντες τῷ Ἰησοῦ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς: Δοκεῖτε, ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἀμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν; Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐάν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε. Ἡ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωάμ, καὶ ἀπέυτεινεν αὐτοὺς, δοκεῖτε, ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους, τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ; Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐάν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε. Ἐλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν: Συκῆν εἶχε τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ' εὔρεν. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν: Ἴδου, τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ' εὕρισκω· ἔκκοψον αὐτήν, ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ: Κύριε, ἄφες αὐτήν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκιάσω περὶ αὐτήν, καὶ βάλω κοπρίαν· καὶ μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰδὲ μή γε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει: Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Κοινωνικόν.

Κύριος κραταιὸς, καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ἐπί προσδοκία πολέμου.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς:

Τοῖς σοῖς Ἀχραντε συμμαχήσον οἰκέταις. Ὠδὴ Ἰωάννου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τὸν κραταῖον ἐν ἰσχυῖ καὶ δυνατὸν, ἐν πολέμοις Κύριον,
ἢ γεννήσασα Σεμνή, κραταιᾶ χειρὶ σου παναλκεί
συμπολέμησον ἐχθροὺς τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Ο ἐν Θαλάσῃ ποντίσας πρὶν Φαραῶ, καὶ τὰ τούτου
ἄρματα, καταστρώσας ἐν βυθῶ, εἰς ἡμῶν βοήθειαν
καὶ νῦν, διανάστηθι Χριστέ τῆς σέ Γεκούσης εὐχαῖς.

Γατρικὸν μὲν τὸ τέμνειν καὶ ὁ καυστήρ, τῆς υἰείας αἵ-
τιον· ἀλλ' ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ἀπαλοῖς φαρμάκοις οἰκτιρ-
μῶν, σοῦ ἰάτρευσον τῆς σῆς Μητρὸς δεήσεσι.

Σεναχειρίμ ὥσπερ ἄλλην πανστρατιάν, ἄρδην ἐξαφάνι-
σον, καὶ τὴν νῦν πανστρατιάν, τὴν περικυκλώσασαν
ἡμᾶς, τῶν βαρβάρων κραταιᾶ χειρὶ σου Δέσποινα.

Σέ τοῖς ἡμᾶς πολεμοῦσι πικροῖς ἐχθροῖς, ἀντικαθοπλίζο-
μεν, καὶ κινοῦμεν κατ' αὐτῶν, πρὸς ἀντιπαράταξιν
Ἀγνή· σὺ γὰρ εἶ Χριστιανῶν ἡ ἀρχιστράτηγος.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι πολλοῖς, καὶ ἐν πλείοσιν ἵπποις· ἀλλ'
ἡμεῖς ὁ λαὸς σου, ἐν ὄνματι τῷ σῷ, ἐπικαλούμεθα
νῦν, καὶ βοῶμεν: Σῶσον ἡμᾶς Δέσποτα.

Γσχὺν καὶ σθένος ὁ διδοῖς, ἀσθενῶσι καὶ κέραις, ἀνυψῶν
τῶν σῶν δούλων, τῷ πιστῷ σε νῦν στρατῷ, κατὰ βαρ-
βάρων ἐχθρῶν, ἰσχὺν δίδου, διὰ τῆς Γεκούσης σε.

Στρατὸς βαρβάρων ἀθροισθεῖς ἐξ ἔθνῶν τῶν ἀθέων, πῦρ
καὶ βλέπων καὶ πνέων, χαίρων φόνοις καὶ σφαγαῖς,
καὶ πόλεμον συγκινεῖ τοῖς σοῖς δέλοισ: Δέσποινα βοήθησον.

Αῖνες αἱμάτων ἀπηνεῖς, δολιότητος πλήρεις, καθ' ἡμῶν συναχθέντες, ἐμελέτησαν κενά, φρυάξαντες ψαλμικῶς, Θεοτόκε, καθ' ἡμῶν τῶν δούλων σου.

Χειρῶν ἐκτάσει Μωϋσῆς, Σταυροῦ σχῆμα τυπώσας, ἐτροπώσατο Κόρη, Ἀμαλὴν τὸν δυσμενῆ· σὺ δὲ χειρὶ νοερά, τοῦ λαοῦ σου τοὺς ἐχθροὺς κατάβαλε.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ρομφαίαν ἔκχεον Ἀγνή καὶ σύγλιεισον, πάντων τῶν ἐναντίων τῶν νῦν ἡμᾶς, καταπολεμημένων ἐχθρῶν καταπολέμησον ἐχθροὺς, τῇ ἰσχυΐ τῆς πρεσβείας σου.

Αἰσχύνης πλήρωσον ἐχθρῶν τὰ πρόσωπα, καὶ πολλῆς ἀτιμίας καὶ ἐντροπῆς, καὶ ἀποστραφήτωσαν, εἰς τὰ ὀπίσω ψαλμικῶς, κενοὶ Δέσποινα, καὶ ἀπρακτοί.

Νυνὶ γνωσόμεθα ἐν τῷ Δέσποινα, ὡς τεθέληκας πάντα τὸν σὸν λαόν, ταύτης σου τῆς πόλεως, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῆ, ἐφ' ἡμᾶς ἐχθρὸς πολέμιος.

Τῷ θεῶν σύνδρομον, ἔχεις τὸ δύνασθαι, ὡς τεκοῦσα τὸν πάντα μόνῳ ψιλῶ, νεύματι δυνάμενον· ἂν οὖν θελήσης τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν, σωθησόμεθα.

Εν τῇ ἐκτάσει σου τῆς ἀντιλήψεως, δυναστῶν πολεμίων ταῖς δυσμενεῖς, κεφαλὰς διάκοψον· σεισθήσονται γὰρ ἐν αὐτοῖς, ἐν τοῦ φόβου τοῦ σου κράτους Ἀγνή.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θεῶν φέγγει σου Ἀγαθέ.

Σατράπαι, τύραννοι, βασιλεῖς, ἄρχοντες χωρῶν βαρβαρικῶν, ἐπὶ κακῶ συμφωνήσαντες, κατ' αὐτῆς τῆς ποίμνης σε καθάπερ λέοντες, καὶ θεῖρες ἀγριόθυμοι ὠρυόμενοι.

Υἰὸν γεννήσασα τῷ Θεῷ, τὸν ἐπισατέοντα νοερώς, ταῖς οὐρανίαις Δυνάμεσιν, Ἄγγελον ὑπέρμαχον ἐξαπόσειλον, Παρθένε Θεοτόκε ἡμῖν βοήθειαν.

Μετὰ δακρύων καὶ σκυθρωπῶν, τὰ καταλαβόντα νῦν ἡμᾶς, καὶ θεῖων ἄξια Δέσποινα· ἀλλὰ σὺ Παρθένε τὰ χυνοῦ οἴκτειρον, καὶ πάλιν τῆς ἀθέου ἐχθρῆς κατάβαλε.

Μὴ παραδῆς χερσὶν ἐθνῶν, τὴν κληρονομίαν σε Ἀγνή, μήποτε εἴπωσι: Ποῦ ἐστίν, ἡ Θεογεννήτωρ, ἣ ἐπεποιθείσαν, ἀλλ' ἄθραυστον τὴν ποίμνην σου διατήρησον.

Αἰ βασιλεῖαι πᾶσαι τῆς γῆς, γνώτωσαν τὸ κράτος σου Σεμνή, καὶ τὴν ἰσχὺν σε τὴν ἄμαχον· ἔθνη παραχθήτωσαν καὶ σεισθήτωσαν, λαοὶ οἱ μὴ εἰδότες τὴν ἐξουσίαν σε.
 Ὠδὴ 5. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Χαλκοῦν τόξον ἔργασαι, τοῦ λαοῦ σου τοῦ πιστοῦ, τοὺς ἐκλεκτοὺς βραχίονας, καὶ περιζῶσον δύναμιν καὶ ἰσχὺν, αὐτοὺς ὑπεράμωμε, οὐρανόθεν βραβεύουσα τὴν δύναμιν.

Ημᾶς τοὺς πιστεύοντας, εἰς τὸ ὄνομα Σεμνή, Πατὴρ, Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος, καὶ προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου τὸν σεπτόν, μὴ δῶς τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἀλλὰ τούτους εἰς τέλος Κόρη σύντριψον.

Στενάζοντες κράζομεν, γόνυ κλίνοντες εἰς γῆν, χεῖρας εἰς ὕψος αἴροντες· Ἐξημάρτομεν Δέσποινα εἰς Θεόν· αὐτὸν ἐξιλέωσαι, καὶ μὴ βάρβαρα ἔθνη παιδευσάτω ἡμᾶς.

Οὐ φέρομεν Δέσποινα· καὶ γὰρ εἶπεν ὁ ἐχθρὸς· Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκυῖλα, ἐμπλήσω μου τὴν ψυχὴν, ἀνελῶ μαχαίρα μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου· διὸ πρόφθασον.

Ναοὺς ἰδρυθέντας σοι, καὶ τεμένη ἱερά, καὶ τὰς σεπτάς εἰκόνας σου, τῶν Ἁγίων ἀπάντων τε τὰς μορφαῖς, σκευὴ καὶ κειμήλια, οἱ ἐχθροὶ σου Παρθένε ἐξηφάνισαν.

Ὠδὴ 7. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Οὐ πρὸς ἕτερον Θεὸν διεπετάσαμεν, τὰς χεῖρας ἡμῶν Δέσποτα· καὶ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ οὐκ ἀπέστημεν ἐκ σοῦ, καὶ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν πλὴν σοῦ· διὸ ἐλέησον ἡμᾶς, τῆς Θεοτόκου λιταῖς.

Εἶδου ὡς κύνες πολλοὶ περιεκύκλωσαν, ταῦροι πίονες περιέσχον ἡμᾶς, καὶ ἐφάλλονται διασπᾶσαι νῦν Σηριωδῶς, τοὺς δούλους σου Δέσποινα αἰγνή, οὓς ῥάβδῳ θείας σου ῥοπῆς, μακρὰν ἀπέλασον.

Κοσμοσώτειρα Βασίλισσα πανύμνητε, τὴν πόλιν ταύτην φύλαττε, βασιλεύοντα βασιλέων τέξασα Χριστόν· ἀλώσεως λύτρωσαι πικρᾶς, αἰχμαλωσίας, προνομῆς, καταδρομῆς τῶν ἐχθρῶν.

Εμφυλίου μάχης ῥῦσαι Παναμώμητε, καὶ ἀπὸ συστροφῆς πονηρᾶς, ἀποστάσεως, ταραχῆς, ἐνέδρας, συσκευῆς, λαθραίας ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, καὶ προδοσίας δολερᾶς ταύτην τὴν πόλιν σου.

Τείχος ἀρρήκτον, ἀπόρητον, ἀκλόνητον, καὶ πύργον ἀπερίτρεπτον, σὲ κειτήμεθα ἐν ἐφόδοις καὶ ἐπιδρομαῖς, βαρβάρων ἐθνῶν αἰμοχαρῶν, καὶ σοὶ προσφεύγοντες Ἀγνή διασωζόμεθα.

Ῥδὴ Η'. Ἐκ φλογός τοὺς Ὅσιοις.

Αίμοβόρα θηρία καὶ λύκοι ἄρπαγες, τοὺς σοὺς δούλους ὡς ποιμνην περιεκύλωσαν, καὶ τὰ λογικά σε ἀρνία σπαράττουσι· πρόφθασον Παρθένε, ἁγία Θεοτόκε.

Ιδιόρρυθμον ἔθνος, γαῦρον ἀγέρωχον, φιλοπόλεμον γένος, ἔρκων παράσπονδον, πόλεμον ἡμῖν ἄσπονδόν τε ἐπήγειρε· πρόφθασον Παρθένε, ἁγία Θεοτόκε.

Στρατιᾶς οὐρανόιου παρεμβολῆ νερεῶ, κύκλωσόν σου τὴν πόλιν καὶ περιτείχισον, καὶ ταῖς τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείας ματαίωσον· πρόφθασον Παρθένε, ἁγία Θεοτόκε.

Ως ὁ Ἄδερ ἐκείνος ὁ αἰλιτήριος, κατὰ τοῦ Σολομῶντος οὕτως ἐγήγερται, Ἄγαρ ὁ δεινός Ἰσμαὴλ ὁ ἐπώνυμος· πρόφθασον Παρθένε ἁγία Θεοτόκε.

Δορυάλωτον δεῖναι σπεύδει τὴν πόλιν σου, ὁ στρατὸς ὁ ἐν ὄπλοις θαρρῶν καὶ δόρασιν· ἀλλ' ἡμεῖς ἐν σοὶ πεποιθότες κραυγάζομεν· Πρόφθασον Παρθένε ἁγία Θεοτόκε.

Ητὰ κράτη τῶν τόξων πάλαι συντρίψασα, καὶ βαρβάρων ἐφόδους πολλάκις τρέψασα, σύντριψον καὶ νῦν, καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον, Δέσποινα Παρθένε, ἁγία Θεοτόκε.

Ῥδὴ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ισχὺς καὶ κράτος γενοῦ Πανάμωμε, τῆ σὲ λαοῦ ἀνδρία, καὶ φερρός τε, καὶ δύναμις, καὶ ῥομφαία, καὶ μάχαιρα δίστομος, ταῖς τῶν ὑπεναντίων φαλαγγας τέμνουσα, καὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν παρεμβολὴν εἰς ἓν συγκόπτουσα.

Ως τεῖχος ἀρρήκτον καὶ ἀπόρητον, Χριστιανῶν ὡς πρόβολος, καὶ πύργος ἀχείμαστος, τῶν δεινῶν καὶ ἀ-

θέων φρυάγματα, καὶ τὴν κορυφωμένην τυράννων ἔφοδον, καὶ τὰς τῶν βαρβάρων ἀπειλὰς Ἀγνὴ διαλύσον.

Αγγέλου πάλαι ὑπερασπίζοντος, ὁ Γεδεὼν τὰ τῶν Μαδιαναίων ἐξέκοψε· καὶ τανῦν ἐξάπόστειλον Ἀγγελον, φαλαγγας τῶν βαρβάρων, καταδιώκοντα, καὶ κατασυντρίβοντα ἐχθρούς τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Νικᾶται τάξις φύσεως Δέσποινα, ὅπου Θεὸς ὁ πάντα δρῶν τῷ νεύματι βούλεται. Σὺ δὲ αὐτὸν ὑπὲρ φύσιν γεννήσασα, δύνασαι ὅσα θέλεις· ὅθεν τοὺς θελοντας, ταύτην σου τὴν πόλιν ἀπολεῖν, ἄρδην ἀφάνισον.

Ναοῦ ἐπάκουσον ἐξ ἀγίου σου, σῶν οἰκιετῶν Ἀγνὴ, καὶ ὀργὴν Θεοῦ ἔκχεον, ἐπὶ ἔθνη τὰ σέ μὴ γινώσκοντα, καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἷ σου τὸ ὄνομα, οὐκ ἐπεκαλέσαντο πιστῶς τὸ πολυπόθητον. Δόξα.

Ολύσας Λόγε τὸν μέγαν πόλεμον, καὶ τὴν μακρὰν ἐκείνην καὶ ἀρχαίαν διάστασιν, καὶ ἐνώσας τῇ γῆ τὰ οὐράνια, διὰ τῆς Θεοτόκου, λύσας τὸν πόλεμον, τὸν πρόσφατον τοῦτον καὶ βαρύν, ἡμᾶς εἰρήνευσον.

Καὶ νῦν.

Υφάπλωσόν σου τὴν σιέπην Δέσποινα, ὡς φωτεινὴν νεφέλην, καὶ τὴν πόλιν σου σκέπασον, καὶ ἀγκάλαις ἐν αἷς ἠγκαλίσω Χριστὸν, ἐναγκαλισαμένη, ταύτην ἀπόρητον, τήρησον ὀνόματι τῷ σῶ, ἐγκαυχωμένην αἰεὶ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΣ ΕΘΝΩΝ.

ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; τίς ὁμοίός σοι ἐν Θεοῖς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν; τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχυρί, εἰς τὸ παρακαλεῖν καὶ σώζειν πάντας ἡμᾶς; Μὴ σιγήσης, μηδὲ καταπραΰνης, ὁ Θεὸς. ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἰσχυσαν, καὶ οἱ μι-

σοῦντές σε ἦσαν κεφαλὴν· ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργέυσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν Ἁγίων σε. Εἶπον: Δεῦτε, καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτούς, καὶ οὐ μὴ μνησθῆ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι· ἤλθοσαν Ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν Ναὸν τὸν ἅγιόν σου· ἔθεντο τὴν τιμίαν σου Ἱερουσαλήμ, ὡς ὀπωροφυλάκιον· ἔθεντο τὰ θησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σε τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων. Ἀλλ' ἕως πότε, Κύριε, ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου; ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν; ἕως πότε ἀμαρτωλοὶ καυχῆσονται; μέχρι τίνος χρήσεται παράνομος ἐξουσία; ἕως τίνος ὑψωθήσεται ῥάβδος ἀσεβῶν κατὰ κλήρου τῶν ἡγιασμένων; οἴμοι, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινῶσις ἡμῶν, καὶ ἐσμικρύνθημεν παρά πάντα τὰ ἔθνη! οἴμοι, ὅτι οἱ λυποῦντες ἡμᾶς σφόδρα κατισχύουσι, καὶ ἡ πληγὴ ἡμῶν στερεὰ ἐγενήθη! Καὶ σὺ, Κύριε, ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς, ἕως τίνος ἔ μὴ ἐλεήσης τὴν Ἱερουσαλήμ; Κλαύσομαι γάρ, ὡς Ἱερεμίας, ἐπὶ τῇ συντριβῇ με πικρῶς, ὅτι ἐξερρήθημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας, καὶ τοῖς νεκροῖς μετὰ τῶν ἐν Ἄδου συνελογίσθημεν· καὶ ἐλπῶ πάλιν, ὡς ὁ Ζαχαρίας, ἐπὶ σέ, Κύριε, τὸν θελητὴν τῆ ἐλέους, ὅτι Θεὸς οἰκτιρῶν σὺ εἶ, ἐξουθενῶν βουλαῖς ἰσχυρῶν, ταπεινῶν εὐχὰς προσδεχόμενος· τί ὅτι ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν; τοῖς ἐκκλίνασι, δηλαδή, ἐξ ὁδοῦ δικαίας εἰς παρατροπὴν δογμαίων, καὶ τοῖς ἀθετῆσι καθάπαξ εἰς ἀσέβειαν· οἱ τινες λόγον πανσόφου προνοίας οὐκ ἐπιστάμενοί σου, τὴν ἐπίσκεψιν ἡμῶν ὡς ἐγκατάλειψιν διαβάλλουσιν. Ἔδει γὰρ τούτους μὲν ἐκ τῶν ἱερῶν ἀκοῦσαι λόγων, ὅτι ἐλεγχόμενοι ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν· ἐκείνους δὲ ἐκ τῶν κοινῶν καταμαθεῖν ἐννοιῶν, ὅτι οὐχ οἱ τεθηνηκότες, οὐδὲ οἱ νεκροὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιμελείας ἀξιοῦνται, ἀλλ' οἱ ζῶντες ἐν ἀσθενείᾳ, τῆς τῶν θεραπευόντων προνοίας ἀπολαύσει, καὶ τὴν παγκόσμιον ταύτην πληγὴν, εἰς ὑπερκόσμιον με-

τατιθεμένην εὐφροσύνην, ὀφέποτε συνιέναι. Ἄλλ' ἔκ' ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν· καὶ διὰ τοῦτο ἀσέβειαν ἡμῖν ὀνειδίζουσι, καὶ τὴν εἰς σέ πεποιθήσιν, τὸν ἀληθινὸν Θεὸν, παροινίαν ἀποκαλοῦσι· καὶ ὅτι σέ τὸν Μονογενῆ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, Υἱὸν ὁμοούσιον τῷ συμφυεῖ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ σε Πνεύματι κηρύττοντες, μίαν φύσιν, μίαν οὐσίαν, μίαν δύναμιν, Θεότητα, καὶ βασιλείαν προσκυνῶμεν, ταῦτα πάσχειν ὑπολαμβάνουσι, καὶ δίκην ἀσεβείας, τὴν πληγὴν τῆς αἰχμαλωσίας, οὐ πλημμελημάτων ἔκτισιν ἠγοῦνται οἱ παράφρονες· καὶ τὴν σὴν ἐπιτωθάζοντες ἀνοχὴν, βλασφημοῦσί σου τὴν Θεότητα, καὶ τὴν κοσμοσωτήραν διαχλευάζουσιν οἰκονομίαν σου. Ἄλλ' ἄνες, Κύριε, ἄνες, ὁ φιλανθρωπότατος Θεὸς, οἴκτειρήσον ὁ συμπαθέστατος, καὶ ἐλεήμων Δεσπότης, καὶ μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξης ἐπὶ πλέον ἡμᾶς, ἵνα μὴ ἐκτριβῶμεν· μηδὲ τῇ ὀργῇ σε παιδεύσης ἡμᾶς, ἵνα μὴ γενώμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, καὶ πρὸ τοῦ γενέσθαι· ἀλλὰ γενοῦ μεθ' ἡμῶν ὡς μαχητὴς ἰσχυρὸς, ὅτι οὐκ ἀδυνατεῖ παρὰ σοὶ σῶζειν ἐν πολλαῖς καὶ ἐν ὀλίγοις. Κατίσχυσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποιθήκαμεν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τεθαυρήκαμεν· καὶ πιστωθῆτω δὴ τὸ ῥῆμά σου, Κύριε, ὃ ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς, ὅτι: Μεθ' ἡμῶν εἶ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος· καὶ ὑψωθῆτω κέρασ Χριστιανῶν, καὶ καταισχυνηθήτωσαν οἱ διώκοντες ἡμᾶς, καὶ πτοηθήτωσαν οἱ ἐκφοβοῦντες ἡμᾶς, καὶ ἐντραπήτωσαν, καὶ ἀπολέσθωσαν, καὶ συντριβῆτω ἡ ἰσχύς αὐτῶν, καὶ ἡ δυναστεία αὐτῶν μὴ ὑπαρξάτω· καὶ γνώτωσαν ἅπαντες, ὅτι ὄνομά σοι: Κύριος, σὺ μόνος ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ σὲ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα· καὶ σέ δεῖ προσκυνεῖν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ε΄ΤΕΡΑ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ πα-
 ρακαλοῦμεν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι δούλοι
 σου, ὅπως ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτω-
 λῶν, καὶ ἀχρείων οἰκετῶν σου, καὶ ἐλεήσῃς ἡμᾶς· ὅτι,
 Δέσποτα, καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑπερῆ-
 ραν τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς ἔθνεσι,
 μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς περικύκλω ἀθείοις Ἀγα-
 ρηνοῖς· καὶ ἐταπεινώθημεν ἕως θανάτου διὰ τὰς ἁμαρτί-
 ας, καὶ ἀνομίας, καὶ βλασφημίας ἡμῶν. Τίς οὐ κλαύσει
 ἡμᾶς οὕτω διακειμένους; τίς οὐ θρηνησέι τὴν τηλικαύτην
 αἰχμαλωσίαν ἡμῶν; ὅτι ταῦτα πάντα ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς,
 διὰ τὰς ἁμαρτίας, καὶ ἀνομίας, καὶ βλασφημίας ἡμῶν.
 Διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ Σιών οἱ τίμιοι ἐλογίσθημεν ὡς ἀγγεῖα
 ὀστράκινα· διὰ τοῦτο ἠμαυρώθη τὸ χρυσίον, ἠλλοιώθη τὸ
 ἀργύριον τὸ ἀγαθόν· διὰ τοῦτο οἱ Ναζηραῖοι Σιών, οἱ ὑ-
 πὲρ χιόνα λάμπαντες, γεγόναμεν ὡς Αἰθίοπες· οἱ ὑπὲρ
 γάλα λευκανθέντες, ὑπὲρ μέλαν ἐξοφώθημεν· οἱ τιθηνού-
 μενοι ἐπὶ πίκνον, περιεβαλόμεθα ἀσχημοσύνην, καὶ ἐμεγα-
 λύνθησαν αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ὑπὲρ ἀνομίας Σοδόμων· διὰ
 τοῦτο οἱ υἱοὶ ἡμέρας καὶ τοῦ φωτός, υἱοὶ γεγόναμεν νυκ-
 τὸς καὶ σκότους· διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας, δούλοι
 γεγόναμεν ἐχθρῶν ἀνόμων καὶ ἀπίστων ἐθνῶν· ὅτι ἠμάρ-
 τομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν, παραβαίνοντες τὰς ἐντο-
 λὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀλλὰ μὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς
 τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου Κύριε, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν
 διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν,
 διὰ τοὺς οἰκτιρμοὺς σου, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 καὶ διὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ διὰ
 τὸ ἔλεος τοῦ ἀγίου σε Πνεύματος, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνο-
 μιῶν ἡμῶν· ἀλλὰ ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκ-
 τιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτώχευσάμεν σφόδρα. Βοήθησον
 ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόμα-
 τός σου· πρόσδεξαι τὴν ἐξομολόγησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτω-

λῶν καὶ ἀχρείων οἰκετῶν σου, διὰ τὸ τίμιον, καὶ ἅγιον αἷμα τοῦ Υἱοῦ σου, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς ἐξέχεε· διὰ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Ἀποστόλους καὶ Μάρτυρας, οἳ τινες ἠγωνίσαντο ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τὸ ἴδιον αἷμα ἐκχέου· διὰ τοὺς ἁγίους Προφήτας, καὶ Πατέρας, καὶ Πατριάρχας, οἳ τινες ἠγωνίσαντο, εὐαρεστῆσαι τῷ ἁγίῳ σου ὀνόματι. Μὴ παρίδῃς τὴν δέησιν ἡμῶν, Κύριε, μηδὲ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς εἰς τέλος· οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν πεποιθότες ἐσμεν, ἀλλ' ἐπὶ τὰ ἐλέη τὰ σὰ, δι' ὧν τὸ γένος ἡμῶν περιποιῆ. Ἰκετεύομεν οὖν καὶ παρακαλοῦμεν τὴν σὴν ἀγαθότητα: Μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, μηδὲ βδελύξῃ τὴν ἡμῶν ἀναξιότητα· ἀλλ' ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, πάριδε τὰ ἀνομήματα, καὶ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν. Ναὶ, Δέσποτα παντοδύναμε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ βοήθησον τῷ λαῷ σου, καὶ ἐνίσχυσον τὸ στρατόπεδον ἐν ὧρα πολέμου, καὶ δυνάμωσον, καὶ ὀχύρωσον αὐτὸ, ὡς ἔδωκας ἰσχύν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, καὶ Δαυὶδ τῷ Προφήτῃ σου κατὰ τῶν ὑπεναντίων· οὕτω, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ βοήθησον τῷ λαῷ σου, τοῖς κεκλημένοις τὸ σὸν ἅγιον ὄνομα· ὅτι ἐκτός σου, Θεὸν ἄλλον οὐκ οἶδαμεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι, καὶ τὴν παρά σου ἐπιζητοῦμεν βοήθειαν. Ἐπίβλεψον οὖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ Κύριε, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ Οἴκου τοῦ ἁγίου τῆς δόξης σου· ποῦ ἐστὶν ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ ἰσχύς σου; ποῦ ἐστὶ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου; σὺ γὰρ ἡμῶν εἶ Θεός, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστὶν. Ἐπίστρεψον Κύριε διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν, διὰ πάντα τοὺς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίους σου· οἳ γὰρ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ Ἁγίασμα σου, ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἤρξας ἡμῶν· ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς ἐγενήθημεν, ὡς ράκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν· καὶ ἐρρύθημεν ὡς φύλλα διὰ ταῖς ἀνομίας ἡμῶν,

καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομά σου, καὶ μνησθεῖς ἀντιλαβέσθαι σου· καὶ ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς, διὰ τὰς ἀμαρτίας καὶ ἀνομίας καὶ βλασφημίας ἡμῶν, ἐχθροῖς ἀλαζόσιν, ὑπερηφάνοις, καὶ ἀπίστοις ἔθνεσι. Καὶ νῦν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μὴ ὀργισθῆς ἕως σφοδρα· ὅτι εἰν ἀνοιξῆς τὸν οὐρανόν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τακῆσεται, καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἀθέους ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ φοβερόν ἔσται τὸ ὄνομά σου τοῖς ὑπεναντίοις σου· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἄλλοτριον. Καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀθέων ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ τῶν μεθοδειῶν καὶ μηχανημάτων, καὶ παγίδων αὐτῶν ἐλευθέρωσον· καὶ μὴ ἀποστήσης ἀφ' ἡμῶν τὴν σὴν κραταίαν βοήθειαν, ὅτι ἡμεῖς οὐχ ἱκανοὶ ἐσμεν πρὸς τὸ νικᾶν τὰ ἀντιπίπτοντα· σὺ δὲ δυνατὸς εἶ πρὸς τὸ σῶζειν ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐναντίων καὶ ἀπίστων ἐχθρῶν ἡμῶν· καὶ ἐνίσχυσον τὸν Λαόν σου, καὶ τὸ στρατόπεδον ἡμῶν, καὶ ὀχύρωσον, καὶ ἐνδυναμώσον, καὶ κραταίωσον αὐτὸ ἐν ὥρᾳ πολέμου· καὶ κατάβαλε, καὶ σύντριψον, καὶ ἀφάνισον τοὺς ἀθέους, καὶ ἀπίστους βαρβάρους, καὶ Ἀγαρηνοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, μὴ ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη: Ποῦ ἔστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; πρεσβείαις καὶ ἰκεσίαις τῆς πανυπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ βοήθεια, καὶ ἡ ἰσχὺς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΣΥΜΦΟΡΑ ΛΑΟΥ.
 ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ.

Ἰστέον, ὅτι αὐται αἱ ἤδη προκείμεναι Εὐχαὶ λέγονται καὶ εἰς
 Λοιμικὴν ἀσθένειαν.

Κύριε καὶ Θεέ τοῦ ἐλέους, ὁ πάσης ἀγαθότητος χορη-
 γός, καὶ τῶν θαυμασίων Θεός, ὁ τῶν οἰκτιρισμῶν Πα-
 τῆρ, ὁ τῆς συμπαθείας λιμὴν, ἢ τῆς φιλανθρωπίας ἀκένω-
 τος πηγὴ, ὁ τῆ σοφίᾳ διοικῶν τὰ πάντα, ὁ δεσμεύων καὶ
 πάλιν ἐξάγων, ὁ ταπεινῶν καὶ αὐθις ἀνυψῶν, ὁ τοῖς μὲν
 ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος, ταπεινοῖς δὲ διδούς χάριν·
 οὗ τῷ κράτει συνέχεται πᾶσα κτίσις, ὅση τε νοητὴ, καὶ
 αἰσθητὴ· οὗ τὰ κρίματα ἄβυσσος πολλή, καὶ αἱ ὁδοὶ
 ἀνεξιχνίαστοι· οὗ τῷ Πνεύματι πάντα ἄγεται· οὗ ἐν τῇ
 χειρὶ ἡ πνοὴ πάντων τῶν ζώντων· ὧς ὑπέικει τὰ ἄστρα·
 ὧς πάντα ὑποτέτακται· ὧς πᾶσα δουλεύει κτίσις· ὃν αἱ
 νοεραὶ πᾶσαι Δυναμίεις τρέμουσι, καὶ ἀλήτικοις δοξολογί-
 αῖς γεραίρουν· ὃν τὰ σύμπαντα φωναῖς ἀλαλήτοις ὑμνεῖ.
 Σὺ τοίνυν, νοητὴ δικαιοσύνης Ἥλιε, Θεέ ἀληθινέ, ὁ πάντα
 ποιῶν καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βέλεσθαι, εὐμενεῖ καὶ
 ἰλέῳ ὄμματι ἔπιδε ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν ἡμαρτηκότα καὶ
 ἀπεγνωσμένον, καὶ κατάπεμψον ἐπ' αὐτοὺς τὰ ἐλέη σου
 τὰ πλούσια· φεῖσαι τῆς κληρονομίας σου· φεῖσαι τοῦ λαοῦ
 σου· φεῖσαι τοῦ ἀμπελῶνος, ὃν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου.
 Τὴν ἔμφυτον ἀγαθότητα τὴν σὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἔχων ἰκετεύ-
 ουσαν, μνήσθητι τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκε-
 χυμένου· μνήσθητι τῶν ἀγίων σε Θυσιαστηρίων, ἃ βεβή-
 λους ποσὶν ἐπατήθησαν, καὶ γε πυρὶ παρεδόθησαν· μνή-
 σθητι τῆς ἐλεεινῆς ἡλικίας, τῆς εἰς αἰχμαλωσίαν ἀσεβέσι
 παραδοθείσης· καὶ τὴν μὲν πατρῶαν εὐσέβειαν ἀνοήτω
 γνώμη ἐξομωσαμένης, τῷ δὲ Διὰβόλῳ ἐπιγραφασμένης· καὶ
 στησον ἤδη ράβδον ἀμαρτωλῶν κατὰ κλήρου δικαίων
 ἀφιεμένην. Μὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου

τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸν ἄφατον ἔλεον τὸν ὑπερεκχυνόμενον ἐν τῆς σῆς ἀγαθότητος. Καὶ δὸς δὴ τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ ἡμῶν ἄνεσιν τῶν κατεχόντων τούτων ἀνιαρῶν, καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν ἐμφυλίων θορύβων, καὶ στάσεων· ἐνίσχυσον αὐτοῦ τὸν βραχίονα, καὶ τοὺς ἐπανισταμένους αὐτῷ ὑπόταξον, καὶ σύναψον αὐτοῦ τὰ στρατεύματα εἰς μίαν ἐμένοϊαν, καὶ εἰρήνην, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ἀνώτερον αὐτὸν διατήρησον. Ἄγγελον αὐτῷ ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου κατὰπεμψον φύλακα, σαφῶς προπολεμοῦντα τοῦ σου Βασιλέως· ἀστασίαστον ἐν βαθείᾳ γαλήνῃ τὴν βασιλείαν αὐτῷ δώρησαι· ὡς ἂν τὸ σὸν ἅγιον Ἔθνος ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτοῦ ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διαίῃ, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐπεγειρομένην κατ' αὐτοῦ ταραχὴν καὶ ἐπιβουλὴν τῇ ἀμάχῳ σου δεξιᾷ διασκέδασον, καὶ ἀνεπιβούλευτον καὶ μακρὰν αὐτῷ τὴν ζωὴν χάρισαι· πρεσβείαις τῆς πανυπερενδόξου καὶ ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν ἁγίων Λειτουργῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεσησάντων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Αναρχε Βασιλεῦ, ἀόρατε, ἀνεξιχνίαστε, ἀκατάληπτε, καὶ ἀνέκφραστε· ὁ πᾶσαν δρακὶ περιέχων τὴν κτίσιν καὶ διατηρῶν· ὁ διακατέχων καὶ διακυβερνῶν αὐτὴν ἀρρήτῳ λόγῳ· ὁ τῶν Νινευιτῶν ταῖς ἀνομίας πρότερον μὲν ἀνεχόμενος, ὕστερον δὲ τὴν μετάνοϊαν αὐτῶν καὶ ἐπιστροφὴν προσδεξάμενος, καὶ χαρισάμενος αὐτοῖς δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν, πάσας ταῖς ἀνομίας, καὶ τὰ πλημμελήματα, τῇ συνήθει, καὶ ἀφάτῳ σου φιλανθρωπίᾳ χρησάμενος· δέξαι καὶ ἡμῶν ταῖς εὐχαῖς, καθάπερ, ὡς εἶρηται, τῶν Νινευιτῶν τὴν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοϊαν· δέξαι τὰ δάκρυα καὶ τοὺς στεναγμούς· δέξαι τὴν τεταπεινωμένην ἡμῶν δέησιν· εἶδὲ γὰρ δυνάμεθα ὅλως ταῖς ἀμαρτίαις γενόμενοι, πρὸς σὲ τὸν μόνον ἀναμάρτητον ἀτενίζειν· δέξαι ταῖς ἐκ βάθους, ὡς δίκην καπνοῦ, ἀνα-

πεμπομένας σοὶ τῷ Δεσπότῃ κραυγὰς· δέξαι τοῦ ταλαιπώρουμένου λαοῦ τὴν παράκλησιν· νικησάτω ἡ ἄβυσσος τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὸ πλῆθος τῶν ἡμετέρων ἀμαρτιῶν· καὶ δὸς τῷ λαῷ σου λύτρωσιν, καὶ ἐλευθερίαν τῶν πειρασμῶν, καὶ τῆς τοῦ θανάτου τομῆς ἀφῆσιν. Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκουσον τοῦ λαοῦ σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ, καὶ στῆσον τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπεγειρομένην ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, οὓς σὺ μόνος οἶδας καὶ ἐπίστασαι παρ' αὐτῶν γινωσκόμενος· ὅπως καὶ δι' ἡμῶν τῶν σῶν ἀχρείων δούλων δοξασθῆ τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν. κ. τ. λ.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Υ'περάγαθε Κύριε, Δημιουργέ τοῦ παντός, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιlanθρωπία ἀνείκαστος· ὁ τὰς ἀνομίας ἡμῶν πάσας ἀράμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ προσηλώσας, ἵνα καθαγιασῆς ἡμᾶς ὁ ἀναμάρτητος, καὶ παντός ρύπου ἀνεπίδεικτος· σοὶ θαρρῶντες προσπίπτομεν ἰκετικῶς ἀνεξίκακε Κύριε, καὶ τῆς σῆς ἀφάτου καὶ ἀμετρήτης φιlanθρωπίας τὸ πέλαγος ὑποσκοποῦντες, κράζομεν πρὸς σὲ τὸν εὐδιάλλακτον Κύριον: Σῶσον ἡμᾶς. Οὐ Φαρισαϊκῶς τὰς ᾠδὰς ἡμῶν καὶ ἕμνωδίας ἀναφέρομεν, ἀλλὰ Τελωνικῶς· οὐδὲ κατὰ τὸν ἀγνώμονα ἐνεῖνον ληστήν, ἀλλὰ κατ' αὐτὸν τὸν εὐγνώμονα καὶ εὐχάριστον βοῶμεν τό: Μνήσθητι. Διὰ τοῦτο νικησάτω τὸ ἀνεξερεύνητον ἔλεος τὰς ἀνεμίας ἡμῶν, εἰ καὶ μὴ προσηκόντως μετανοοῦμεν καὶ ἐπιστρέφομεν· δεῖξον καὶ ἡμῖν φιlanθρωπίας σου τὸ μέγεθος· σπλαγχνίσθητι καὶ διαλλάγηθι ὡς μακρόθυμος ἐπὶ τῷ λαῷ σου· στῆσον τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου, ὥστε μὴ καθ' ἡμῶν προβῆναι· στῆσον τὴν ταχεῖαν, καὶ ἄωρον τούτου τομῆν· στῆσον τῆς λοιμώδους νόσου τὴν δικαίαν ταύτην φθοράν· στῆσον τὴν ῥομφαίαν τὴν καθ' ἡμῶν διεγειρομένην, ἵνα μὴ ἀπολώμεθα· σοὶ γὰρ μόνῳ ἡμάρτομεν,

ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ προσπίπτομεν. Ναί, Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δεῖλων σου τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ μὴ ἀπόσῃ τὰς δεήσεις ἡμῶν· πάριδε τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἔκουσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ· ἵνα δοξασθῇ καὶ ἐν ἡμῖν σου τὸ πανάγιον ὄνομα σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εὐδιαλλακτε Κύριε, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, χορηγέ πάσης κτίσεως λογικῆς τε καὶ νοεράς· ὁ τὸ εἶναι ἐξ οὐκ ὄντων τοῖς πᾶσι δωρούμενος, καὶ τὸ εἶναι πανσόφως ἡμῖν χαρισάμενος, δοξολογίαις καὶ ᾠδαῖς εὐχαρίστοις προσπίπτοντας τῇ σῇ ἀνεικάστῳ ἀγαθότητι, μὴ παρίδῃς ἡμᾶς· μηδὲ τὰς ἱλασηρίους ἡμῶν προσευχάς, καὶ ἰκεσίας ἀπόσῃ· ἀλλ' εὐδόκησον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσνεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου· καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἀπὸ ταύτης τῆς δεινῆς καὶ λοιμώδους νόσου, τῆς τομῆς τῆς θανάτου, τῆς ψυχικῆς δηλαδὴ καὶ σωματικῆς· ἡ γὰρ φοβερά αὕτη καὶ ἀπροσδόκητος συμφορὰ οὐ μόνον σώματα εἰς τέλος νεκροῖ καὶ διαφθείρει, ἀλλὰ καὶ ψυχὰς τελείως ἀπόλλυσιν, ἀμετανοήτως ἡμῶν διακειμένων καὶ προσκροουκότων ἐντεῦθεν σοὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν. Διὰ τῆτο σε δεόμεθα καὶ σε παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐπακηύσης τῆς δεήσεως τοῦ λαοῦ σου καὶ ἰκεσίας, καὶ ἀποστρέψῃς τὸν θυμὸν σε ἀφ' ἡμῶν. Ναί, Κύριε, μὴ ὀργισθῆς εἰς τοὺς αἰῶνας ἡμῖν, μηδὲ ἐπιτείνης τὴν δικαίαν σου καθ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν· οὐδεὶς γὰρ δύναται ἔμπροσθέν σου στήναι, ἢ παρρησιάσασθαι, καὶ οὐδεὶς ζῶν ἄνθρωπος ὅλως ἐν σοὶ δικαιωθήσεται· πᾶσα γὰρ δικαιοσύνη ἀνθρώπου, ὡς ῥάκος ἀποκαθμένης, κατὰ τὸν μεγαλοφωνότατον Ἡσαΐαν· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βενοὶ τῷ σῷ φόβῳ συνεχόμενα κλονοῦνται καὶ φρίσσουν. Κατάπαυσον τοίνυν τὴν ὀργὴν σου ἀφ' ἡμῶν,

ΕΥΧΗ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΩΝΥΜΟΥ ΛΑΟΥ. 573

ἀπόστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ἐκ τῆς δουλείας τῶν ἀσεβῶν· ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν κατὰ νοῦν γινομένην αἰχμαλωσίαν τῇ τρικυμῖα καὶ ζάλῃ τῶν πειρασμῶν, ὑπὸ τοῦ νοσητῆ Φαραῶ· οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα κατ' ἄμφω πλημμελῆντες, ἄδειν σοι ᾧδὴν εὐχαριστήριον ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας. Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· κατὰπεμψον ἡμῖν Ἀγγελον, πιστὸν φύλακα, ᾧ καὶ παρακατάθου τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὅπως ἐξεληται ἡμᾶς τῆς φοβεραῆς τοῦ θανάτου ὀργῆς, καὶ τῆς ἀπροσδοκίτου ταύτης ῥομφαίας· ἵνα, διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης καὶ ἀνέσεως, δοξάσωμεν σέ τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὴν μίαν Θεότητά τε καὶ Βασιλείαν· ἣ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΩΝΥΜΟΥ ΛΑΟΥ.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ.

Σοῦ δεόμεθα, καὶ σέ παρακαλοῦμεν ἐκτενωῶς, τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα ἐλέω ὄμματι ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὸν λαόν σου, καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου, σπλαγχνισθεῖς ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὴν ἡμετέραν γῆν ἐξερημωθεῖσαν διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ αἰχμάλωτον γεγонуῖαν καὶ δούλην τοῖς πολεμίοις, ἐπευδοκίησῃς ἐπανελθεῖν εἰς τὴν προτέραν ἐλευθερίαν, καθάπερ ποτὲ καὶ τοῦ παλαιοῦ Ἰακώβ ἐκείνου, τοῦ φέροντος τύπον τοῦ μονογενῆ σου Υἱοῦ, καὶ Θεῖ ἡμῶν, εὐδοκίᾳ καὶ θελήσει τῇ σῇ, ὑποστρέψαντος, τοὺς οἰκογενεῖς ἅπαντας πρὸς τὰ ἐπηγγελμένα τῶν ὑποσχομένων σου ἀγαθῶν ἐπανήγαγες· καὶ γὰρ ἐπ' ἐκείνων τῇ συνήθει σου φιλανθρωπία· χρώμενος ἀφῆκας τὰς ἀνομίας αὐτῶν, κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου. Ἐπίστρεψον τοίνυν καὶ ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, καὶ τῶν σωτηρίων σου ἐντολῶν φροντίζειν ἀξίωσον· ἀπόστρεψον τὸν θυμὸν

σου ἀφ' ἡμῶν, μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν, ἢ διατε-
 νῆς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν· ὁ Θεός, σὺ ἐπι-
 στρέψας, ζώωσον ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται·
 δεῖξον καὶ ἐν ἡμῖν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἀκουσόμεθα εἰρήνην
 καὶ ἀγαλλίασιν ἐπὶ σέ. Ναὶ, Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν
 ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, τῆ
 κατασηκνωῶσαι δόξαν καὶ εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ἡμῶν· τῇ γάρ
 σῇ συνάρσει καὶ βοηθείᾳ θαρρόντες ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι,
 ἐλπίζομεν ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἐμπροσθεν ἡμῶν προπορεύ-
 εσθαι· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν· τὸ ὄνομά σου
 ὀνομάζομεν· καὶ μὴ ἀποστραφῆς ἡμᾶς εἰς τέλος· ἀλλ' ἐ-
 γέρθητι καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν ἀμαρτω-
 λῶν καὶ ταπεινῶν, καὶ ὡς ἀμνησίκακος, καὶ μετανοῶν
 ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ἐπίστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν ἡ-
 μῶν· στῆσον τὴν καταιγίδα τῶν συμφορῶν· ἄνες ἡμῖν τὰ
 παραπτώματα ἡμῶν, ὅπως τῇ ἀνέσει τῶν συμφορῶν δο-
 ξάσωμεν σέ τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ σου Πνεύματι,
 νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΑ,

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ ΑΥΤΟΥ.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα μόνῳ τῷ
 λόγῳ δημιουργήσας, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι
 ταῦτα παραγαγὼν, καὶ εἰς ἓν συνάψας καὶ συναθροίσας
 τῇ ἀρρήτῳ σου δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ· πάντα γὰρ δυνατὰ
 σοι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν· καὶ διὰ τοῦτο καιροῦς, καὶ
 χρόνου καὶ ἐνιαυτοῦς συνάψας, καὶ συναρμόσας, τῷ σῶ
 βουλήματι, καὶ κατακοσμήσας τοῦτον τὸν ὀρώμενον καὶ
 βλεπόμενον· ὁ τὸν οὐρανὸν ἐξαπλώσας καὶ χρωματίσας,

καθὰ καὶ τὴν σινηνὴν ἐκείνην διὰ Μωσέως, καὶ τὸ πλῆθος ἐκείνο καὶ μυριάριθμον γένος τῶν Ἰουδαίων καταστείλας ἐν τάξει καὶ ὁμοιοῖα, καὶ τὸν Μωϋσῆν ἐπ' αὐτοῖς διὰ τῆς σῆς δεξιᾶς καὶ βραχίονος ἰσχυρῶς δημαγωγὸν καταστήσας, καὶ μίαν ἀρχὴν αὐτοῖς δοὺς, διατηρήσας αὐτοὺς ἀβλαβεῖς ἐν τῇ σῇ σιπέπῃ, καὶ κραταιᾷ χειρὶ ὃ τὸν ἥλιον θέμενος εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, καὶ τὴν σελήνην εἰς ἀρχαῖς τῆς νυκτός ὃ τὴν πληθὺν τῶν ἀστέρων ἐπὶ τῷ στερεώματι καταπυκνώσας τῇ στεγανότητι, καὶ τὴν ἀεικίνητον δοὺς αὐτοῖς κίνησιν, καὶ ἐν τάξει θέμενος τούτους τῷ σῷ προσταύγματι, φυλάσσειν τὸ ὄριον αὐτῶν, ὡς μὴ τὸ σύνολον ἡμᾶς περιβλάψαι, ἀλλὰ τῷ δρόμῳ καὶ τῇ κινήσει τρέχειν ἀόκνως κατὰ τὸ σὸν βούλημα ὃ τὴν γῆν ἀόρατον οὖσαν τὸ πρῶτον καὶ σκοτεινὴν ἀνακαλύψας, καὶ εἰς κάλλος αὐτὴν ἀναμορφώσας διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ὃ τῷ Ἀβραάμ ἐκείνῳ ποτὲ συνοδεύσας θείκῃ σου δυνάμει, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ παραδοὺς ὑποχειρίους αὐτῷ ὃ τὸν Γεδεὼν ἐνίσχυσας, καὶ τοὺς ὑπεναντίους πανολεθρία συντρίψας καὶ ἀφανίσας ὃ τῷ Βασιλεῖ καὶ Προφῆτῃ Δαυὶδ τὸ κράτος δοὺς κατὰ τοῦ παλαμναίου ἐκείνου Γολιάθ, καὶ εἰς τέλος αὐτὸν ἀφανίσας ὃ διὰ τοῦ θεράποντός σε Μωσέως τὸ γένος τῶν Ἑβραίων ἐλευθερώσας τῆς πικρᾶς δουλείας, καὶ τὸν Φαραὼ τῇ ἀμάχῳ σε δυνάμει καὶ κραταιᾷ σου χειρὶ πανστρατὶ καταποντίσας, καὶ παραπέμψας αὐτὸν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, καὶ τὸν στύλον τοῦ φωτός ὁδηγὸν αὐτοῖς ἐπιδείξας, ἵνα μὴ προσκόπτωσιν οἱ πόδες αὐτῶν ὃ αὐτὸς καὶ νῦν, ἅγιε Βασιλεῦ τῆς δόξης, ἐξαπόστειλον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου στύλον φωτοειδῆ καὶ ὑπερλαμπρον, εἰς ὁδηγίαν κατ' ἐχθρῶν ὀρωμένων καὶ ἀοράτων, νίκην τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου Ὁρθοδόξου Αυτοκράτορος καὶ ἐνίσχυσον αὐτὸν τῇ δεξιᾷ σου χειρὶ, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πορευομένους πιστοὺς δούλους σου καὶ οἰκίας καὶ παράσχῃ αὐτῷ εἰρηνικὸν καὶ ἀτάραχον τὸ βασίλειον, καὶ πάσης στάσεως καὶ ἐμφυλίου πολέμου ἀνώτερον.

Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους, ἐπάκουσόν μου τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ· καὶ κραταίωσον μὲν αὐτὸν τῇ ἀμάχῳ σου καὶ ἀηττήτῳ δυνάμει· τὰ δὲ τούτου στρατεύματα ἐνίσχυσον πανταχοῦ, καὶ διάλυσον τὰς ἔχθρας, καὶ στάσεις τῶν ἐπανισταμένων τῷ κράτει αὐτοῦ· συναψον αὐτούς ἐν ὁμοσίᾳ καὶ ὑποταγῇ δικαίᾳ, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν καὶ ἀστασίαστον ἐν τε γῆ, καὶ θαλάσῃ αὐτῷ βράβευσον, καὶ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον ἐπιχορήγησον· ἵνα τὰς ἐπεγειρομένας μάχας καὶ θορύβους ἀποσεισάμενοι, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζωμεν σέ τὸν τῶν θαυμασίων Θεόν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ,

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ,

ΥΑΛΛΟΜΕΝΟΥ ΕΝ ΠΑΣΗ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙ, ΚΑΙ ΘΑΛΙΒΕΙ ΨΥΧΗΣ.

Ποίημα Θεοστηρίκτου μοναχοῦ· οἱ δὲ, Θεοφάνους.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τό: Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Καὶ μετὰ τὸν Ψαλμὸν, εὐθύς τό: Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, μετὰ τῶν Στίχων.

Ἐἶτα τὰ Τροπάρια ταῦτα, Ἦχος Δ'.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς: Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεντήμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐσασο πρεσβεύσασα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τὸν Ν'. Ψαλμὸν. Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ Α'. Ἦχος πλ. Δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν: ᾠ Μῆτερ τοῦ Λόγου, καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπι-
πλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρηνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ
τοῦ Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Δόξα.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρω-
θῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων, ἀνατείνω,
καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν. Καὶ νῦν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς Δείας, καὶ
προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξιώσον μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγα-
θὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ἐδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεν-
νῆτορ Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα
σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη
πανύμνητε.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Γ'ιετείω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας
τὴν ζάλην διασιεδάσαι μου· σύ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχη-
γὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, Θεομακάριστε.

Δόξα.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας
τὸν πλεόντων πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυ-
νατὸν ἐν ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, μόνη Πανάχραντε.

Καὶ νῦν.

Χαλεπαῖς ἀρρώσταις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ
Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε
γινώσκω, Θεσσαυρὸν πανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
πάντες μετὰ Θεόν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖ-
χος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς με
τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς δι' οὓς ἡ Παράκλησις γίνεται· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τό: Κύριε ἐλέησον, εἰ. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμῇ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τῷ κόσμῳ καταφύγιον, ἐκτενωῶς βοῶμέν σοι: Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεοnúμφευτε.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγγνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παρᾶσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγγνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλλομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Καὶ νῦν.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ωδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εμπλησον Ἄγνη, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἢ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐν κινδύνων Θεοτόκε ἄγνη, ἢ αἰωνίαν τεκῆσα λύτρωσιν. καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νῦν ὑπερέχουσαν.

Δόξα.

Φύσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἢ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

πρεσβείαν, καὶ σπεύσον εἰς ἱερείαν, ἢ προστατεύουσα αἰεὶ,
 Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Εἶτα τὸ Ἄντιφ. τῶν Ἀναβαθ. τοῦ δὲ ἤχου.

Ἐκ νεότητός μου, πολλά· κτλ.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τῆ ὀνόματός σε ἐν πάσῃ γενεᾷ, καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε. κτλ.

Καὶ ὑπὲρ τῆ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροά-
 σεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐκε-
 τεύσωμεν.

Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰ-
 ρήνη πάσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. α'. 39.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη
 εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ
 εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλι-
 σάβητ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβητ τὸν ἀσπασ-
 μὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς·
 καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβητ, καὶ ἀνεφώ-
 νησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν: Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί,
 καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι
 τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου με πρός με; Ἴδὲ γάρ,
 ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτᾶ μου,
 ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ
 μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλη-
 μένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ: Μεγαλύνει
 ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ
 τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου· Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπει-
 νώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαρι-
 σί με πᾶσαι αἱ γενεαί· Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνα-
 τός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐ-
 τῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Διζκ. 56.

Δόξα, ἤχος β'.

Παίτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἢ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ
 πληθὴ τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Τκαῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἑμῶν ἐγκλημάτων.

Ἔϊτα Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μὴ καταπιστεύσης με ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ οἰκέτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου. Δέσποινα τῷ κόσμῳ, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου· τό: Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Μετὰ δὲ τό: Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, ἀποπληρῶμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐν τῆς Ἰουδαίας.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μητὲρ ἀγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τῆς ἐν πίστει κραυγάζοντας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Δόξα.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κηύσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας: Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Καὶ νῦν.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ὡδὴ ἡ. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας σὲ Κόρη εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἱαμάτων τὸ δαφυλές ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόπον.

Δόξα.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Καὶ νῦν.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε ὅθεν σε ὑμνεῖμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ροήν μου τῶν δακρῦν, μὴ ἀποποιήσης, ἡ τὸν παντός ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κηύσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς με τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφάνισασα.

Δόξα.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Καὶ νῦν.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Καὶ εὐθύς, τό: Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς.

Καὶ θυμᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον, καὶ τὸν λαόν, ἡ τὸν οἶκον, ὅπου ψάλλεται ἡ Παραίκλησις καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυάρια.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν, λαμπροδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς καταράς, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὑμνοῖς τιμῆσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθε-
νεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σέ καταφεύγω τὴν κεχαριτω-
μένην· ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις
ἀναξίων σῶν οἰκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σοῦ
τεχθέντα. ὦ Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ παννυμνῆτι, Θεο-
τόκῳ χαρμονικῶς. Μετὰ τοῦ Προδρόμου καὶ πάντων τῶν
Ἁγίων, δυσώπει Θεοτόκε τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄλλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν
Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀπο-
στόλου, Λουκᾶ Ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀπο-
στόλων ἢ δώδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα. Τρισάγ. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶσι.

Καὶ τὰ Τροπαρία ταῦτα, Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήκαμεν.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην, ἀνοίξον ἡμῖν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. κτλ.

Καὶ μνημονεύσας πάντων, ὑπὲρ ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται·
καὶ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν.

~~~~~

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΡΙΑΣ

ΠΡΟΤΑΝ ΜΕΛΛΗ ΑΠΟΔΗΜΗΣΑΙ ΤΙΣ ΕΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩ.

Εἰς μὲν τὸν μέλλοντα ἀποδημῆσαι ψάλλεται πρῶτον

Παράκλησις, εἰ βούληται εἰδ' οὐ, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Ἐὐλογη-

τὸν· εἶτα, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι

σοῦ. Καὶ τὰ Κατανυκτικὰ Τροπαρία· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας

τὴν πύλην. Τό· Κύριε ἐλέησον, β'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -

Μουσεῖο Τυπάλδων Ἰακωβάτων

γὼ καὶ ὁ Ν. Εἶτα τό: Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. Ἄνεσ ἄ-
φες. Τό: Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Καὶ τὰ παρόντα Θεοτο-
μία Τροπάρια.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκατα-
λίπῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, μὴ καταπιστεύσῃς
με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Εγὼ Παρθένε ἁγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου προστρέχων,
οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ ἀγνὴ
βοηθῆσαι μοι.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ κατησχυμμένος ἀπὸ σῆ ἐκ-
πορεύεται, ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν
χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς
αἰτήσεως.

Εκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει
καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε,
σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Δόξα. Ἦχος δ'.

Νεῦσον παρακληῆσαι σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα
δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀ-
παλλάττουσα· σέ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυ-
ραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα· μὴ αἰσ-
χυνθῶμεν Δέσποινα, σέ προσκαλούμενοι· Σπεῦσον εἰς ἰκε-
σίαν τῶν σοὶ πιστῶς βοῶντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων
βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πάντων προστατεύεις Ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν
πίστει τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν
ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ μεσι-
τείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μῆ-
τερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν· Ρῦσαι,
πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Καὶ ὑψαῖ τὴν Παναγίαν, λέγων·

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, βοήθει τῷ δούλῳ σου, (τῷ Δ
δεῖν).

Παῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Γέγονεν ἡ κοιλία σου, ἀγία τράπεζα, ἔχουσα τὸν οὐράνιον Ἄρτον· ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων οὐ θνήσκει, ὡς ἔφησεν ὁ τοῦ παντός, Θεογεννητορ, τροφεύς.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποίησον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου ἄχραντε.

Καὶ ψάλλομεν τό: Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ε'πί σοι χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναε, καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν κάυχημα, ἐξ ἧς Θεός ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεός ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπί σοι χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, δόξα σοι.

Κοντάμιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι: Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἐ'χοντές σε Θεοτόκε ἐλπίδα καὶ προστασίαν, ἐχθρῶν ἐπιβουλάς οὐ πτοούμεθα, ὅτι σῶζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰδέ ἐστι παρῶν ὁ μέλλων ταξειδεῦσαι, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν παροῦσαν Εὐχὴν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο' Θεός ὁ Θεός ἡμῶν, ἡ ἀληθινή καὶ ζωηρά ὁδός, ὁ συνοδεύσας τῷ θείῳ ἀποστόλῳ σου Ἰωσήφ, συνοδεύσον, Δέ-

σποτα, καὶ τῷ δούλῳ σου (τῷ δε), καὶ ῥῦσαι αὐτόν ἀπὸ
πειρατηρίων, καὶ πάσης χειμασίας καὶ ἐπιβουλῆς· εἰρήνην
καὶ εὐρωστίαν ἀποκατάστησον, δικαιοσύνης πάσης πρό-
νοϊαν ποιούμενον, κατὰ τὰς ἐντολάς σου, καὶ πλήρη τῶν
βιωτικῶν καὶ ἐπουρανίων ἀγαθῶν γεόμενον, πάλιν ἐπα-
νελθεῖν εὐδόκησον.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα
τοῦ Πατρὸς. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ, ΕΠΙ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΤΙΝΟΣ ΠΛΕΕΙΝ.

Ἐσποτα Κύριε, ὁ καταξιώσας συμπλευσαι τοῖς ἀγίοις
Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σου, καὶ ἐπιτιμήσας τῇ
λαίλαπι τῷ ἀνέμων, καὶ τῆς θαλάσσης γαληνιάν τὰ κύ-
ματα κελεύσας, συμπλευσον καὶ τοῖς ἐκδημοῦσιν ἐν τῷ
πλοίῳ τούτῳ, πάντα ἐναντίον ἀνεμον καταπραΰνων. Διέ-
γειρον δὲ ἐπιτηδεῖους ἀνέμους, κυβερνήτης αὐτοῖς παντα-
χοῦ γεόμενος, πᾶσαν πειρατηρίων ἐξ αὐτῶν ἀποστρέφων
ἐπιβουλὴν· χαίροντας χαίρουσιν ἡμῖν ἐνταῦθα ἐπανελθεῖν
εὐδόκησον αἰσίως, καὶ κατὰ πρόθεσιν πράττοντας τὰ ἐπι-
τηδεύόμενα παρ' αὐτῶν, χάριν τὴν σὴν δωρούμενος ἐν πᾶσι
τοῖς ἔργοις αὐτῶν, σωτήριος καὶ εὐδιος λιμὴν τοῖς πλέεσι,
καὶ τῷ πλοίῳ εὐρισκόμενος.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν
τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι. κτλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΕΘΟΔΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠ' ΑΡΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ ΗΛΙΚΙΩΝ,
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΧΟΝ ΚΑΙ ΑΛΗΘΗ ΠΙΣΤΙΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΩΝ.

Εἰ μὲν παῖς ὢν συνελήφθη, καὶ ἠρνήσατο, ἢ φόβῳ, ἢ ἀγνοίᾳ καὶ ἁμαθείᾳ, ὁ τοιοῦτος λαμβανέτω ἱλαστικὰς Εὐχὰς, ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ καὶ τῇ ἡ. λουέσθω. Καὶ ἀπὸ τοῦ λουτροῦ λεντίῳ περιζωσθεῖς, χρίεσθω Μύρω, καθάπερ οἱ βαπτιζόμενοι· καὶ βαλέσθω ἱμάτια καινὰ, κατὰ τὸν τύπον τῶν βαπτιζομένων.

Εἰ δὲ νεανίαί εἶεν, ἢ προσβῦται, ἢ γέροντες, τέλειοι ὄντες τὴν ἡλικίαν· εἰ μὲν ἀπὸ βασάνων ἠρνήσαντο, τυχέτωσαν φιλανθρωπίας, πλὴν νηστεύετωσαν δύο Τεσσαρακοστὰς, σχολάζοντες εἰς προσευχὰς, καὶ ἐκτελοῦντες γονυκλισίας καὶ ἐκτενεῖς δεήσεις. Ἐγγίζοντας δὲ τοῦ πληρώματος τῶν δύο Τεσσαρακοστῶν ἐπὶ ἡμέρας ὀκτώ, δέχεσθωσαν ἱλαστικὰς Εὐχὰς, καὶ λεγέτωσαν καθ' ἑκάστην τό: Κύριε ἐλέησον ῥ. καὶ μετὰ τοῦτο, λουέσθωσαν, καὶ χρίεσθωσαν τῷ Μύρω, κατὰ τὴν προειρημένην διάταξιν· καὶ γενομένης Λειτουργίας, ἀξιούσθωσον τῶν Ἀγιασμάτων, σχολάζοντες, καθὼς οἱ βαπτιζόμενοι, τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ τὰς ὀκτὼ ἡμέρας.

Εἰ δὲ τινες ἀπὸ προαιρέσεως νυτομόλησαν πρὸς τὴν ἀρνησίαν, ἐπιστρέφοντας μὲν τούτους δεχόμεθα, τῶν δὲ θείων Μυστηρίων οὐ μεταλαμβάνουσιν, εἰμὴ μόνον ἐν τῷ τέλει τῆς ζωῆς αὐτῶν, κατὰ τὸν οἶ. Κανόνα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τὸν λέγοντα: Ὁ τὸν Χριστὸν ἀρνησάμενος, καὶ παραβάς τὸ τῆς σωτηρίας μυστήριον, ἐν παντὶ τῷ χρόνῳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ προσκλαίειν ὀφείλει, καὶ ἔξομολογεῖσθαι χρεωστέϊ ἐν τῷ καιρῷ, ᾧ ἐκβαίνει τοῦ βιοῦν, τῶν Ἀγιασμάτων ἀξιούμενος, πίστει τῆς παρὰ Θεοῦ φιλανθρωπίας.

ΕΥΧΑΙ ΙΛΑΣΤΙΚΑΙ

ΕΠΙ ΤΟΝ ΑΠ' ΑΡΝΗΣΕΩΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ
ΑΛΗΘΙΝΗΝ ΠΙΣΤΙΝ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου· οὐ γὰρ κα-
τὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἐποίησας ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς
ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκας ἡμῖν· παραβάντες γὰρ τὰς
ἐντολάς σου, ἑαυτοὺς παρεδώκαμεν τῷ Θανάτῳ· αὐτὸς γὰρ
ὡς εὐσπλαγχνος Δεσπότης, ὁ εἶδὼς τὴν καταστροφὴν ἡ-
μῶν, ὅτι πονηρὰ, καὶ ὅτι κατέπιεν ἡμᾶς ἰσχύσας ὁ Θάνα-
τος, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς, σῶσαι εὐδόκησας τὸ σὸν
πλάσμα, μορφὴν δούλου λαβὼν· καὶ τῷ Θανάτῳ συμπλα-
κεῖς, ἀνεκαλέσω τὴν σὴν εἰκόνα, ἠλευθέρωσας ἡμᾶς τῆς
ἐξουσίας τοῦ Θανάτου, καὶ ὠδήγησας ἡμᾶς εἰς ὁδὸν σω-
τηρίας τῇ ἀναγεννήσει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· καὶ σω-
θέντες τῇ σῇ χάριτι, ἀνυμνοῦμεν τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ
δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν, καὶ παρακαλοῦμεν: Ἐν τῇ δευ-
τέρᾳ σου Παρουσίᾳ, καθ' ἣν μέλλεις κρῖναι ζῶντας καὶ νε-
κρούς, καὶ ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, μνή-
σθητι τοῦ ἐλέους σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός ἐστι, καὶ ὑπέρ-
βηθι τὰ ἀνθρώπινα ἡμῶν πταίσματα, καὶ πλημμελήματα.
Παράσχου ἡμῖν ἰλασμόν τοῖς αἰτουμένοις σε, καὶ συγχώ-
ρησον πᾶν παράπτωμα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον ἐν γνώ-
σει τε καὶ ἀγνοίᾳ· οὐ γὰρ ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ
οὐχ ἀμαρτήσεται, οὐδὲ ἐὰν μία ἡμέρα γέννηται ὁ βίος αὐτοῦ
ἐπὶ τῆς γῆς· τίς γὰρ καυχῆσεται ἀγνὴν ἔχειν τὴν καρδίαν
αὐτοῦ; ἢ τίς παρρησιάσεται καθαρὸς ὑπάρχειν ἀπὸ ἀ-
μαρτίας; πάντες γὰρ ἡμάρτομεν ἐν λόγοις, καὶ ἔργοις ἐ-
νώπιόν σου, καὶ στερούμεθα τῆς σῆς δόξης, ἐλπίζοντες δι-
καιωθῆσθαι ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ, καὶ φρικτοῦ βήματός σου,
οὐκ ἐξ ἔργων δικαιοσύνης (οὐ γὰρ ἐποίησαμέν τι ἀγαθὸν
ἐπὶ τῆς γῆς), ἀλλ' ἐκ πίστεως ἀληθοῦς, καὶ τῆς εἰς σέ ὁ-

μολογίας· τὸ γὰρ ἐπίστασθαί σε, ὀλόκληρος δικαιοσύνη· καὶ τὸ εἶδέναι σου τὸ κράτος, ρίζα ἀθανασίας· καὶ οἶδαμεν, καὶ ὁμολογοῦμεν, καὶ πιστεύομεν, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν ἡμᾶς, καὶ παραπεσόντας ἐλεῶν, καὶ ἀμαρτάνοντας φέρων, καὶ ἐκ θανάτου ζωοποιούμενος. Δεόμεθά σου Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· Ὁ, τι περ ἂν ἡμάρτομεν ἐνώπιόν σου, ὡς σάρκα φοροῦντες, καὶ τὸν κόσμον τοῦτον οἰκοῦντες, καὶ ἀσθένειαν περικειμένοι, εἴτε ἔργοις, εἴτε λόγοις, εἴτε ἐνθυμήμασιν, αὐτός. ὡς ἀγαθός καὶ φιλόθρωπος καὶ ἐλεήμων Δεσπότης, ἄνευ, ἄφες, πάριδε, καὶ συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν τοῖς ὁμολογοῦσι· καὶ μὴ λογίση, μηδὲ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δέλων σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σε πᾶς ζῶν.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, καὶ δεχόμενος τοὺς μετανοῶντας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνδρῶ σου Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας σου τοῖς σοῖς ἁγίοις Μαθηταῖς καὶ ἱεροῖς Ἀποστόλοις κατεμπιστεύσας, καὶ ἐπ' αὐτοῖς τὴν ἁγίαν σε Ἐκκλησίαν οἰκοδομήσας, καὶ δούς αὐτοῖς ἐξουσίαν διὰ τῆς σῆς χάριτος, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἐπακούσον καὶ ἡμῶν τῶν ἀναξίων ἐπικαλουμένων σε νῦν ἐπὶ ἰλασμόν τοῦ παρόντος δούλου σου, καὶ θαυμαστῶσον τὰ ἐλέη σου ἐπ' αὐτόν, ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε, διὰ τῶν θεοφορημένων χειλέων τῶν Προφητῶν σου· Ἐπιστραφήτε πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς· καὶ τό· Οὐ θελήσει θῆλω τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέφαι καὶ ζῆσαι αὐτόν. Αὐτὸς οὖν, Φιλόθρωπε, καὶ τὸν παρόντα δούλόν σου ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ ἐπιστρέφοντα, καὶ αἰτούμενον παρὰ σοῦ ἰλασμόν μὴ ἀποστραφῆς, ἀλλ' ἐν ἐλέει ἐπίσχεσαι, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς ἀνακαλέσαι.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ τῶν πρὸς σέ ἐπιστρεφόντων Σωτὴρ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀγαπᾶμεν, νῦν. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς, ὁ τῶν ἀπάντων ποιητὴς καὶ Δεσπότης, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, ὁ Πατὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν· ὁ μὴ παριδὼν τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου πανουργίας εἰς βυθὸν ἀπωλείας καὶ πλάνης κατενεχθέντα, ἀλλὰ, διὰ τῆς σωτηρίου ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦτον ἀναζητήσας καὶ σώσας, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐπαναγαγὼν· αὐτὸς, Δέσποτα φιλόθρωπε, καὶ τανῦν ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δούλόν σου τοῦτον, πρόβατον τῆς λογικῆς ποιμένης τοῦ Χριστοῦ σου ὑπάρχοντα, ὃν ἐλυτρώσω ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ἀθέων ἐχθρῶν· μεθ' ὧν, ἀγνοίᾳ παιδικῇ, ἢ βίᾳ τυραννικῇ, τὰ τῆς ἐκείνων πλάνης ἤθη μετήρχετο· νῦν δὲ κατηξίωσας αὐτὸν τῇ τοῦ λαοῦ σου πολιτείᾳ συνενωθῆναι. Καταύγασον αὐτοῦ τὴν διάνοιαν τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ὥστε τὸν ἐναποκείμενον τῇ ψυχῇ αὐτοῦ σπινθῆρα τοῦ σωτηριώδους Βαπτίσματος ταῖς αὔραις τῆς χάριτος νοητῶς ἐξαφθῆναι· καὶ τὴν ἐνσημανθεῖσαν αὐτῷ σφραγίδα ἐκτυπώτερον ἐπιφαίνεσθαι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ τοῖς λογισμοῖς, διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ σου, τὴν εἰς σέ ἐλπίδα καὶ τὴν τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν, ἵνα γινώσκῃ καὶ προσκυνῇ σέ τὸν μόνον Θεὸν καὶ Πατέρα, καὶ τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον· ἔνωσον αὐτὸν τῇ ἀγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ· ἀπόστησον ἐκ τῆς αὐτοῦ διανοίας πᾶσαν συνήθειαν ἐθνικῆς ἀθεότητος, καὶ κατεύθυνον αὐτὸν ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τοῖς προστάγμασί σου ἀξίως πορεύεσθαι, καὶ τῆς τῶν σωτηρίων σου Μυστηρίων ἀκατακρίτου μεταλήψεως κατα-

ξίωσον, καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας μέτοχον ἀνάδειξον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ θείων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ διὰ τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον, τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας εἰς τὸν κόσμον, σωτῆρα καὶ λυτρωτὴν, ἵνα τὴν σὴν ἀναζητήσῃ καὶ ἀνασώσῃ εἰκόνα· σοῦ δεόμεθα, καὶ σέ παρακαλοῦμεν: Πρόσδεξαι τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε), τοῖς οἰκιτιρμοῖς σου προστρέχοντα, καὶ τυχόντα μὲν ἐκ παιδὸς τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως τῆς πρὸς σέ, διὰ τοῦ ἁγίου σου Βαπτίσματος, ἐκπεσόντα δὲ ταύτης διὰ νηπιότητα, ἢ τινα ἄλλην περιπέτειαν· ἐπιστρέφοντα δὲ νῦν, καὶ διὰ μετανοίας καὶ ἐπιγνώσεως πρὸς τὴν σὴν παλινδρομοῦντα χρηστότητα. Ἐκχεον ἐπ' αὐτὸν τῆς σῆς φιλανθρωπίας τὴν εὐσπλαγχνίαν· πρόσδεξαι αὐτὸν ὡς τὸν Ἄσωτον, πρὸς σέ τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα ἐπανακάμπτοντα· ἀπόστησον ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν πλάνην, καὶ ἐπίνοιαν τοῦ ἐχθροῦ· σύνταξον τῇ τῶν λογικῶν σου προβάτων ἀγία ποιμήνῃ· κόσμησον αὐτὸν καὶ νῦν τῇ δόξῃ τοῦ παναγίου ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ σου· μέτοχον ἀνάδειξον σὺν πᾶσι Πιστοῖς τῶν Ἁγιασμάτων σου τῶν ἀχράντων, εἰς ἄφεσιν μὲν τῶν προγεγονότων σφαλμάτων αὐτοῦ, ἀσφάλειαν δὲ τοῦ μέλλοντος, καὶ φυλακὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. Δὸς αὐτῷ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ πρὸς σέ καταφεύγειν, καὶ σχολάζειν ταῖς Ἐκκλησίαις σου, καὶ τὰ εὐάρεστά σοι ἐπιτελεῖν· ἵνα καὶ κληρονόμος δι' ἀγαθοεργίας ἀναφανῇ τῆς ἐπουρανίου βασιλείας· ἧς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον σὺν αὐτῷ.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογη-
τὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι. κτλ.

Εἰρηνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας ἕρανθς καὶ καταβαῖς ἐπὶ
σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ὁ διὰ τοῦ Σταυ-
ροῦ σου τῆς προγονικῆς κατάρτας ἐλευθερώσας ἡμᾶς, καὶ
πρὸς τὴν μακαρίαν ζωὴν ἐπαναγαγὼν· ὁ εἰπὼν· γίνεσθαι
χαρὰν ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοῶντι· πρόσδε-
ξαι καὶ νῦν τὸ ἀπολωλὸς σου πρόβατον λογικόν, καὶ τῇ
ποιμνῇ σου συναψον, καὶ τοὺς ἀρπάσαντας λύκους ἀπ' αὐ-
τοῦ ἀποσῶθelson· ἀξιώσον αὐτὸν πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ
σκορπίων, τειχιζόμενον τῷ Σταυρῷ σου, καὶ φρουρούμενον
τῇ δόξῃ τοῦ προσκυνητοῦ σου ὀνόματος, τοῦ ἐπικεκλημέ-
νου ἡμῖν τοῖς δούλοις σου.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πα-
τρὶ. κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαβὼν τὸ ἅγιον Μύρον, χρίει αὐ-
τὸν κατὰ τὴν τάξιν τῶν βαπτιζομένων, ποιῶν Σταυροῦ
τύπον, ἐπὶ τε τοῦ μετώπου, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τῶν
μυκτήρων, καὶ τοῦ στόματος, καὶ τῶν δύο ὠτίων, καὶ τῶν
χειρῶν, καὶ τῷ στήθους, καὶ τῶν μεταφρένων, καὶ τῶν γο-
ναίων, λέγων·

Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος ἁγίου. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν χρίσιν, τίθησι τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ διὰ τῆς ἀποστολῆς τῆ
παναγίου σου Πνεύματος, χάριτος ἐμπλήσας τῆς Μα-
θητᾶς, καὶ τὸν δουλόν σου τούτον ἐπιστρέψας ἐκ τῆς πε-
πλανημένης ὁδοῦ, καὶ εἰς τὴν σὴν πίστιν καθοδηγήσας,
καὶ τῆς εὐωδίας τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος διὰ τῆς τοῦ
Μύρου τούτου χρίσεως ἀξιώσας, φύλαξον αὐτὸν ἐν τῷ σῷ

ἀγιασμῶ. Δός αὐτῷ κατὰ τὸ θέλημά σου πορεύεσθαι· καὶ καταξίωσον αὐτὸν σὺν ἡμῖν, ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καὶ τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, καὶ τηρήσαντα τὴν εἰς σέ πίστιν ὀρθὴν, ἐπάξιον φανῆναι καὶ τῆς ἐπουρανοῦ σου βασιλείας διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ σοὶ πρέπει δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΑΧΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΙΕΡΕΑ ΕΝΥΠΝΙΑΣΘΕΝΤΑ.

Μετὰ τὸν ἐνυπνιασμόν, εὐθύς ἀνίσταται· καὶ ποιήσας Εὐλογητόν, ἄρχεται τῆ Τρισαγίου. Τό: Κύριε ἐλέησον, εἶ.
 Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. τὸν Ν'. Εἶτα, τό: Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. το: Ἄνες, ἄφες.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Εἶθ' οὕτω τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος β'.

Ημαρτον εἰς σέ Σωτήρ, ὡς ὁ Ἄσωτος υἱὸς, δέξαι με
 Πάτερ μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Κράζω σοὶ Χριστέ Σωτήρ, τοῦ Τελώνε τὴν φωνήν: Ἰλάσθητί μοι, ὡσπερ ἐκείνῳ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. α'.

Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τῷ δούλῳ σου, καὶ τὰ κύματα Ἄγνη σὺ καταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ.

Ἔτερα Στιχ. Ἦχος βαρύς.

Ως ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς ληστὰς, καὶ τετραυματισμένος, οὕτω καὶ γὼ περιέπεσα ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχὴ· πρὸς τίνα κατα-

φύγω ὁ ὑπεύθυνος ἐγώ, εἰμὴ πρὸς σέ τὸν εὐσπλαγγνον τῶν
 ψυχῶν τὸν ἱατρόν; ἐπίχρεε ἐπ' ἐμέ ὁ Θεός, τὸ μέγα σε ἔλεος.

Ως ὁ Ἄσωτος υἱὸς, ἦλθον καὶ γὰρ οἰκτίρμον· δέξαι με
 προσπίπτοντα, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου ὁ Θεός, καὶ
 ἐλέησόν με.

Ἦχος πλ. δ'.

Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν λησταῖς περιπεσῶν, ἐσυλήθην
 ὁ τάλας τὸν νοῦν, καὶ δεινῶς πληγωθεὶς, ὅλην μου τὴν
 ψυχὴν τετραυμάτισμαι, καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνὸς ἀρετῶν
 ἐν τῇ τοῦ βίου ὁδῷ. Ἰερεὺς δὲ ἰδὼν με τῷ μῶλοπι ὀδυνώ-
 μενον, διὰ τὸ ἀνίατον παρορῶν οὐκ ἀποβλέπει με. Λευί-
 της δὲ πάλιν μὴ φέρων τὴν ψυχοφθάρων ἀλγηδόνα, καὶ αὐ-
 τὸς κατιδὼν ἀντιπαρῆλθέ μοι. Σὺ δὲ ὁ εὐδοκήσας οὐκ ἐκ
 Σαμαρείας, ἀλλ' ἐκ Μαρίας σαρκωθῆναι Χριστέ ὁ Θεός,
 τῇ φιλανθρωπία σου παράσχου μοι τὴν ἴασιν, ἐπιχέων ἐπ'
 ἐμέ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἦχος πλ. β'.

Εννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβεράν, καὶ θρηνώ με τὰς πρά-
 ξεις τὰς πονηράς· πῶς ἀπολογήσομαι τῷ ἀθανάτῳ
 Βασιλεῖ; ποία δὲ παρρησία ἀτενίσω τῷ Κριτῇ ὁ ἄσωτος
 ἐγώ; Εὐσπλαγγνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενές, καὶ Πνεῦμα τὸ
 ἅγιον, ἐλέησον με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέ-
 δου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον, ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν,
 μὴ δημοσιεύσης μου τὰ κειρυμμένα, μηδὲ καταισχύνῃς με
 ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φεῖσαι με ὁ Θεός, καὶ ἐλέη-
 σόν με.

Δόξα.

Εγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον Κύριε, κατανούξεως
 καρπὸν μὴ φέρων τὸ σύνολον, καὶ τὴν ἐκκοπὴν πτοῶ-
 μαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον· διό σε ἱκε-
 τεύω· Πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης ἐπίστρεψον, καὶ σῶσόν με:

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ελπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν
 καὶ μόνην φοβεράν προστασίαν αἰτοῦμαι· Σπλαγγ-
 χίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ δυσώπησον τὸν ἐλεή-

μονα Θεόν, ρυθῆναι τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνῃ εὐλογημένη. Τό: Κύριε ἐλέησον, μ'.

Καὶ ἡ Εὐχὴ αὕτη, Μάρκου Μοναχοῦ.

Αᾶχραντε, ἀμόλυντε, πολυεύσπλαγγχε Κύριε, ὁ τῆ ἀναλήψει τῆς σῆς ἀνθρωπότητος τὴν ἡμετέραν φύσιν τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξας, καὶ τῆ ἐνώσει τῆς κρείττονος ὄλην καθαγιάσας· ὁ τοῖς εἰς σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν ἀνευδοκίως πιστεύουσι, τὴν χάριν σου δαφιλωῶς παρεχόμενος, καὶ ἐν τῆ ἀσθενείᾳ τῆς σαρκὸς τὸν μεγάλαυχον καταισχύνων, καὶ παλαιὸν περυσιστὴν· αὐτὸς, εὐεργέτα Κύριε, καὶ μετὸν ἐμπαθῆ καὶ φιλαμαρτήμονα, διὰ τῆς καθ' ὑπνον φαντασίας χρανθέντα, κάθαρρον ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ μὴ λογίσῃ τοῦτο εἰς ἁμαρτίαν, εἴτε φθόνῳ τοῦ μισοκαλοῦ καὶ ἀνυποστάτου δαίμονος διὰ τῆς ὄνειρώσεως ἐμολύνθην, εἴτ' ἀμελείᾳ, καὶ ἀκρασίᾳ τῶν βλαβερῶν, ἢ ἔξει πονηρᾶ καὶ προσλήψεων τυραννίδι. Ἐνίσχυσον δέ με τοῦ λοιποῦ κατὰ τῆς αὐτοῦ σκαιότητος, καὶ μαρίας, τῆ παντοδυσίᾳ σου χάριτι, καὶ ἀνώτερον τῶν αὐτοῦ ποικίλων ἐπινοῶν διατήρησον, τὸν τῆς σωφροσύνης μελίχρον ἀσβεστον μέχρι τέλους διαφυλάττων· ἵνα, μυσταρᾶς μὲν ἀπάσης τῶν γαργαλισμῶν ἡδυπαθείας, καὶ παντοίας φοβεραῶν τῶν νυκτερινῶν φαντασιῶν ἀχλύος, διὰ τῆς σῆς βοηθείας ἀπηλλαγμένος, τῆ φωταυγεῖ δέ θεωρίᾳ τῶν ἐπιθυμητῶν καὶ ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον ἡδυνόντων κριμάτων σου, νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐμμελετῶν ἐν καθαρῷ συνειδῶτι, τῶν ζωοποιῶν καὶ ἀθανάτων σου Μυστηρίων μετασχεῖν ἀξιωθήσωμαι· πρεσβείαις τῆς ἀφθόρωσ τεκούσης σε παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Πολυεύσπλαγγχε, ἀκήρατε, ἀμόλυντε, ἄχραντε, μόνε ἀναμάρτητε Κύριε, κάθαρρόν με τὸν ἀχρεῖον δοῦλόν σε ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· καὶ τῆς νῦν ἐξ ἀπροσεξίας μου, καὶ ῥαθυμίας ἐπιγενομένης μοι ἀκαθαρσίας μετὰ τῶν ἄλλων μου πασῶν ἀνομιῶν, καὶ ἀνάδειξόν

με ἄσπιλον διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σε, καὶ ἀγίασόν με τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος ἵνα, ἀνανήψας ἐν τῆς ὀμίχλης τῶν ἀκαθαρσιῶν μου καὶ τῶν φαντασιῶν τοῦ Διαβόλου, ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ παντός μολυσμοῦ διαβολικοῦ, καταξιωθῶ ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ἀνοῖξαι τὸ ῥυπαρόν μου στόμα καὶ ἐναγές, εἰς τὸ ὑμῆσαι τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος· καὶ οὕτω μετασχεῖν ἀνενέχως καὶ ἀκατακρίτως τῶν ἀχράντων, ἀθανάτων, ὑπεραγίων, καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ.

Τινὲς δὲ φασιν εἶναι ταύτην τοῦ ὁσίου Μαρτινιανοῦ.

Πάλιν ὑπεσκέλισθην ὁ τάλας τὸν νοῦν, τῇ πονηρᾷ συνθηαίᾳ τῆς ἀμαρτίας δουλεύων· πάλιν ἔ τοῦ σκότους ἄρχων, καὶ τῆς ἐμπαθοῦς ἡδονῆς ὁ γεννήτωρ ἀίχμαλτων εἶλέ με, καὶ ὡσπερ δοῦλον τεταπεινωμένον, τῷ ἑαυτοῦ θελήματι, ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς δουλεύειν καταναγκάζει με. Καὶ τί ποιήσω Κύριε, Κύριε, λυτρωτά, καὶ ὑπερασπιστά τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ; πρὸς σέ πάλιν ἐπιστραφήσομαι, καὶ στεναῶ, καὶ συγγνώμην αἰτήσω τῶν πεπραγμένων μοι. Ἀλλὰ δέδοικα καὶ τρέμω, μήπως, καθ' ἐκιάστην ἐξομολογούμενος, καὶ ἀποχὴν τῶν κακῶν ἐπαγγελλόμενος, καθ' ὥραν ἀμαρτάνων, καὶ μὴ ἀποδιδούς ταῖς εὐχάς μου σοὶ τῷ Θεῷ μου, τὴν μακροθυμίαν σου διεγείρω πρὸς ἀγανάκτησιν· καὶ τίς ὑποίσει Κύριε τὸν θυμόν σου; Γινώσκων οὖν τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τὴν ἄβυσσον τῆς φιλανθρωπίας σου, πάλιν ἐπιρρίπτω ἑμαυτὸν εἰς τὰ ἐλέη σου, καὶ κρᾶζω σοὶ τό: "Ἠμαρτον ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με τὸν παραπεπτωκότα· δός μοι χεῖρα βοηθείας τῷ ἐν βόθρῳ τῶν ἡδονῶν βεβυθισμένῳ, καὶ μὴ καταλίπης με, Κύριε, τὸ πλάσμα σου, φθαρῆναι ταῖς ἀνομίαις καὶ ταῖς ἀμαρτίας μου· ἀλλὰ τῇ συνήθει σου χρηστότητι χρη-

σάμενος, ῥύσαι με τοῦ μiasμοῦ, καὶ τοῦ ῥύπου τῆς σαρκός μου, καὶ τῶν ἐμπαθῶν λογισμῶν μου τῶν καθ' ἐκείνην καταχραινόντων τὴν ἐμὴν ἀθλίαν ψυχὴν· ἴδου γάρ, Κύριε ὁ Θεός μου, οὐκ ἔστι τόπος ἐν ταύτῃ καθαρὸς, ἀλλ' ὅλη λελέπρωται, τὴν ὀλοσώματον ἔχουσα πληγὴν. Αὐτὸς, οὖν, ὡς ἰατρὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τοῦ ἐλέους πηγὴ, καθάρισον ταύτην τῇ τῶν δαικρῶν μου καθάρσει, ταῦτα προχέων ἐν ἐμοὶ δαφιλῶς, καὶ ἐπίχεε τὴν φιλανθρωπίαν σου, καὶ ἴασαι τὰ συντρίμματά αὐτῆς· καὶ δός μοι τὴν ἴασιν καὶ καθαρσιν, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ καταφάγηταί με τὸ τῆς ἀπογνώσεως πῦρ. Ἄλλ' ὥσπερ εἶπας ὁ ἀψευδὴς Θεός, ὅτι: Μεγάλῃ χαρὰ γίνεται ἐπὶ ἀμαρτωλοῦ μετανοία· τοῦτο πραχθεῖη καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ· καὶ μὴ κλείσῃς τὰ ὦτα τῆς εὐσπλαγγνίας σου εἰς τὴν προσευχὴν τῆς μετανοίας μου· ἀλλ' ἀνοιξόν μοι ταῦτα, καὶ ὡς θυμίαμα κατευθυνθήτω ἐνώπιόν σου· οἶδας γάρ τὴν ἀσθένειαν τῆς φύσεως, ὁ Πλάστης, καὶ τὸ εὐόλισθον τῆς νεότητος, καὶ παρορᾷς ἀμαρτίας, καὶ τὴν μετανοίαν ἐκδέχη τῶν ἐν ἀληθείᾳ ἐξομολογουμένων σοι. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ποιεῖ μετανοίας, γ'. Ὀφείλει δὲ λέγειν κατὰ μετανοίαν, τὸ: Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἐλεήσόν με, διὰ τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον· ἢ τὸ: Ἡμαρτόν σοι, Κύριε, συγχώρησόν μοι τῷ ἀσώτῳ. Εἶτα λέγει το: Ὁ ἐν παντί καιρῷ· Τὴν τιμιωτέραν· καὶ τὴν Εὐχὴν, Δέσποτα Θεέ Πατέρα Παντοκράτορ. Εἶτα Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον, β'. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ εἰ μὲν ἐστὶν ἡ φαντασία ἐν δαιμονικῆς ἐπιρρείας, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν αὐτὴν διάταξιν, καὶ ἱερουργεῖ· ὁ δὲ λαϊκὸς μεταλαμβάνει. Εἰ δὲ ἐκ πολυποσίας γένηται, μὴ ἀπέτρεθω, κατὰ τὸν δ'. Κανόνα τῆ Διονυσίου, καὶ κατὰ τὸν

Μέγαν Ἀθανάσιον ἐν τῇ πρὸς Ἀμμῶν Ἐπιστολῇ, καὶ κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον ἐν τοῖς Ἀσκητικοῖς. Ζῆτει ταῦτα εἰς τὸν Νόμον, εἰς τὸ Κ. στοιχεῖον, ἐν Κεφαλαίῳ κή.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΠΟ ΕΧΘΡΑΣ ΕΙΡΗΝΕΥΟΥΣΙΝ.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλόνηρωπε, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰῶνων, καὶ δοτῆρι τῶν ἀγαθῶν, τῷ καθελόντι τῆς ἐχθρας τὸ μεσότοιχον, καὶ εἰρήνην βραβεύσαντι τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, τῷ δωρησαμένῳ καὶ νῦν εἰρήνην τοῖς δούλοις σου, (τοῖς δε). Ῥίζωσον ἐν αὐτοῖς τὸν φόβον σου, καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην βεβαίωσον· κατὰσβεσον πᾶσαν ἔριν· περιέλε πάντα τὰ τῆς διχοστασίας σιάνδαλα. Ὅτι σὺ εἶ ἡ εἰρήνη ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΤΑ ΒΑΙΑ,

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ὁ ἐξεγείρας τὴν δυναστείαν, καὶ ἀποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ταφῆς, καὶ τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ· οὗ παραγενομένου ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ τὸ ἐκέσιον Πάθος, ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν δένδρων, καὶ τὰ Βαῖα τῶν φοινίκων, τὴν Ἀνάστασιν προεμήνυσαν. Αὐτὸς, Δέσποτα, καὶ ἡμᾶς, τοὺς κατὰ μίμησιν ἐκείνων τῇ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ, Βαῖα καὶ κλάδους δένδρων ἐν χερσὶ φέροντας, διατήρησον· καὶ ὡς ἐκεῖ-

νοι οἱ ὄγλοι καὶ οἱ παῖδες τό: Ὡσαυτά σοι προσφέροντας, διαφυλάξον· ὅπως ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς καταξιώθωμεν τῆς ζωοποιοῦ καὶ τριμέρου Ἀναστάσεως, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΟΤΑΝ ΣΤΑΥΡΟΙ Ο ΙΕΡΕΥΣ ΠΑΘΟΣ

ΝΟΣΗΜΑΤΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΛΟΓΧΗΣ.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννὶς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Δόξα.

Ε'ξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ Δόγῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι. Καὶ νῦν.

Λόγη πλευράν, ὦ Χριστέ μου νυγείς σου, τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὀλέθρου πᾶσι βροτοῖς γεγονυῖαν πρόξενον, τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΝ.

Ἰσταται ὁ μέλλων υἱοθετεῖσθαι, ἔσωθεν τῶν πυλῶν τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου, καὶ ὁ ἀνάδοχος ἔξωθεν, ἀμφοτέροι κηρούς κατέχοντες ἀπτομένους· Ὁ δὲ Ἱερεὺς, φορῶν τὴν ἱερατικὴν στολὴν, ποιεῖ Εὐλογητόν, καὶ λέγει, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς. Εἶθ' οὕτω τὴν παροῦσαν Εὐχὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ ἡγαπημένου σου Παιδός, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τέκνα καλέσας ἡ-

μᾶς Θεοῦ, Υιοθεσία καὶ χάριτι τοῦ παντοδυνάμου, καὶ ἁγίου σου Πνεύματος· ὁ εἰπών· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν· αὐτὸς, φιλόνηρωπε Βασιλεῦ, ἐπίβλεψον ἐξ ἁγίου σου κατοικητηρίου ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούτους· καὶ οὓς ἡ φύσις κατὰ σάρκα διεσθηκότας ἀλλήλων ἐγέννησε, τούτους αὐτὸς εἰς πατέρα καὶ υἱόν ἔνωσον τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι· Στήριξον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀγάπῃ σου· σύνδεσον αὐτοὺς ἐν τῇ εὐλογίᾳ σου· εὐλόγησον αὐτοὺς ἐν τῇ δόξῃ σου· ἐδραίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει σε, φυλάττειν διαπαντός, καὶ μὴ ἀθετεῖν τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων αὐτῶν, καὶ γενοῦ μεσίτης τῆς αὐτῶν ὑποσχέσεως· ἵνα ἀδιάρρηκτον μέχρι τέλους τῆς ζωῆς αὐτῶν τὴν σχέσιν, ἣν ἐνώπιόν σε ὡμολόγησαν, καὶ ἀψευστον διαφυλάττωσιν, ἐν σοὶ ζῶντες τῷ μόνῳ ζῶντι, καὶ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἀξίωσον αὐτοὺς κληρονόμους γενέσθαι τῆς βασιλείας σου.

Ἔτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῆς κτίσεως πάσης δημιουργός, ὁ ἐν τῷ πρώτῳ Ἀδάμ κατὰ σάρκα φυσικὴν δεσμεύσας συγγένειαν, ἐν δὲ Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ ἡγαπημένῳ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, χάριτι καὶ ἡμᾶς συγγενεῖς σε ἀναδείξας· σοὶ τῷ μόνῳ εἰδότει τὰ πάντα καὶ πρὶν γενέσεως, οἱ δούλοι σου οὗτοι τὰς κεφαλὰς ὑποκλίνουσι, τῆς παρασού εὐλογίας δεόμενοι· καὶ τῷ ἐν σοὶ συνδέσμῳ εἰς πατέρα, καὶ υἱὸν ἀλλήλους ἐπιγράφοντες, τύχοιεν ὧν ἐλπίζουσιν ἀγαθῶν, τῆς ἑαυτοῖς ὀφειλομένης καταστάσεως, καὶ τῆς ἐν σοὶ Υιοθεσίας, ἐπαξίως πολιτευόμενοι. Ἴνα ὡς ἐν πᾶσι, καὶ ἐν τούτῳ δοξάζηται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, νῦν. κτλ.

Καὶ λαμβάνει ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ἐκ τοῦ Ουσιαστηρίου.

Ὁ δὲ υἱὸς πίπτει εἰς τοὺς πόδας τοῦ πατρὸς, καὶ πατεῖ αὐτὸν ὁ πατὴρ εἰς τὸν τράχηλον, λέγων· Σήμερον υἱός με

εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Καὶ ἀνίστα αὐτόν· εἶ-
τα, ἀσπάζονται ἀλλήλους. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Ἀπόλυσιν,
καὶ εὐλογεῖ αὐτούς, καὶ διδάσκει αὐτούς.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΚΑΜΙΝΟΝ

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Ἀγιασμόν, καὶ μετ' αὐτόν λέγει ταῖς
Εὐχαῖς ταύτας.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὴν ἑπταπλάσιον Κάμινον, καὶ τὴν
φλόγα τὴν ἐν Βαβυλῶνι εἰς δρόσον μεταβαλὼν, καὶ
τούς ἐν αὐτῷ βληθέντας ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονό-
σορ ἀγίους τρεῖς Παῖδας, Ἀνανίαν, Ἀζαρίαν, καὶ Μισαήλ
σώους διαφυλάξας· αὐτὸς, εὐλόγησον καὶ τὴν Κάμινον
ταύτην διὰ τὸ μέγα σε ἔλεος· καὶ εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν τῶν δούλων σε, καὶ εὐδῶσον αὐτὰ ἐν τῇ ἀγαθοερ-
γίᾳ σου· καὶ κατεύθυνον αὐτὰ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκιτι-
μῶν σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεο-
τόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυναίμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν παμμεγίστων Τα-
ξιαρχῶν Μιχαὴλ, καὶ Γαβριὴλ, καὶ πασῶν τῶν ἐπουρα-
νίων Δυναμέων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφή-
του, Προδρόμου καὶ Βαπτιστῆ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδό-
ξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἀγίων καὶ καλλι-
νίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν·
τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ πάντων σου τῶν
Ἀγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιαζῶν τὰ σύμπαντα, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ,
καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ἙΤΕΡΑ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν,
καὶ τὰ πάντα ἐφορῶν· ὁ εὐλογήσας τὸν οἶκον Δα-

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσεῖο Τυπάλδων Ἰακωβάτων

βαν ἐπὶ τῆς εἰσόδου τοῦ Ἰακώβ, καὶ τὸν οἶκον Πεντεφρί ἐπὶ τῆ εἰσόδῳ τοῦ Ἰωσήφ· ὁ εὐλογήσας τὸν οἶκον Ἀθεδ-δαρά ἐπὶ τῆ εἰσόδῳ τῆς Κιβωτοῦ· ὁ δια τῆς ἐνανθρωπή-σεως τοῦ Χριστοῦ σου, σωτηρία γενόμενος τῷ οἴκῳ Ζακ-χαίου· αὐτὸς, εὐλόγησον τὴν Κάμινον ταύτην, καὶ τοὺς ἐνεργοῦντας αὐτὴν τῷ σῶ φόβῳ διατήρησον, καὶ ἀβλαβεῖς αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων διαφύλαξον, καὶ τὴν σὴν εὐλογίαν ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου κατὰπεμψον αὐτοῖς, καὶ εὐλόγησον καὶ πλήθυνον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν· ἵνα καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς εὐχαρίστως δοξάζωμεν τὸ πανά-γιον ὄνομα σου νῦν. κτλ.

Εἶτα λέγει τὰς Αἰτήσεις.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτη-ρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δού-λων σου (τῶν δε)· καὶ ὑπὲρ τῆ εὐλογηθῆναι, καὶ πληθυ-νθῆναι τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν κοπιῶντων ἐν τῇ Καμίνῳ ταύτῃ, δεόμεθά σου Κύριε.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάν-των τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾶν, καὶ ἴλεως γενοῦ ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡ-μας. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Καὶ ραντίζει τὴν Κάμινον, καὶ τοὺς ὄντας ἐκεῖ.

Εἶτα ποιεῖ Ἀπόλυσιν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΠΑΙΔΑΣ ΚΑΚΟΣΚΟΠΟΥΣ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστι.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου Σωτὴρ, τὴν εἰρήνην δούς αὐτοῖς, ἔλθέ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθηταίς τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, παιδευταίς ἀνέδειξε, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῇ πολυφθόγῳ ἀρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην ἐμείωσεν, ὡς παντοδύναμον.

Γλώσσαις ἀλλογενῶν ἐκαινούργησας Χριστέ, τοὺς σουὺς Μαθηταίς, ἵνα δι' αὐτῶν σὲ κηρύξωσι τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχῶ παρῶν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθῆ τὰς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγγνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχῆσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶθ' οὕτω λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς Εὐχὰς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Παιδίου. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐνοικήσας εἰς τὰς καρδίας τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, ἀνυποκρίτως, διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου Πνεύματος, τοῦ κατελθόντος ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν, καὶ τούτων τὰ χεῖλη ἀνοίξας καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις· αὐτὸς, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐξαπόσειλον αὐτὸ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον ἐπὶ τὸ παρὸν Παιδίον (τὸ δεῖνα), καὶ ἐμφύτευσον εἰς τὰ ὦτα τῆς καρδίας αὐτοῦ τὰ ἱερά γράμματα, ἃ ἡ χεὶρ σου ἢ ἀχραντος ἐν πλαξὶ διεχάραξε τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ· πρεσβείαις τῆς Παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐνοικήσας καὶ φωτίσας τὰς καρδίας τῶν εἰκοσιτεσσάρων Πρεσβυτέρων, καὶ τῶν ἁγίων σου Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, καὶ τῶν

ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Εὐαγγελιστῶν σου Ἰωάννου, Ματθαίῳ, Μάρκῳ, καὶ Λουκᾷ· ὁ ὑπομνήσας καὶ φωτίσας τὸν ἅγιον Πρωτομάρτυρα Στέφανον· αὐτὸς καὶ νῦν, Κύριε, φώτισον τὴν καρδίαν τοῦ δούλου σου (δεῖνος)· πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμῆς καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τῶν ἀγίου Ἀποστόλου Ματθία· τῶν ἀγίων Μαρτύρων, Ἀγαπητοῦ, Προκοπίου, Φιλητοῦ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ σε Πνεύματι, νῦν. κτλ.

ΕΥΧΗ, ΟΤΑΝ ΑΠΕΡΧΗΤΑΙ

ΠΑΙΔΙΟΝ ΜΑΝΘΑΝΕΙΝ ΤΑ ΙΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ εἰκόνι τιμήσας ἡμᾶς τῆς ἀνθρώπου, καὶ αὐτεξουσίῳ περιβαλὼν θελήματι· ὁ ἐν τῷ ναῷ εἰσελθὼν μεσουσῆς τῆς ἑορτῆς, καὶ διδάσκων τὸν λαόν, θαυμαζόντων δὲ τῶν λαῶν, καὶ λεγόντων: Πόθεν ἕτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; Δαυὶδ δέ: Δεῦτε τέκνα φωτίσασθε, λέγει, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς· ὁ τὸν Σολομῶντα σοφίαν διδάξας, Θεὸς τῶν ὄλων, Δόγε παντάναξ, ἀνοιξον τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν, τὸ στόμα, καὶ τὴν διάνοιαν τοῦ δούλου σε (τοῦ δε), εἰς τὸ συνιέναι, καὶ δέξασθαι. καὶ ποιεῖν τὸ θέλημά σου· καὶ λύτρωσαι αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ διαβόλου, τηρῶν αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καὶ προκόπτοντα ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σε διαπαντός· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων

ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν
σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ ἀγίῳ σε Πνεύματι. κτλ.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΣΤΟΜΟΥ,
ΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΙΝΗΤΙΚΟΣ ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Εὐλόγησον Παίτερ.

Αγαπητοί μοι ἀδελφοὶ καὶ παμπόθητοι, οἱ συναθρο-
σθέντες ἐν τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς τὸ λα-
τρεῦσαι Θεῷ ζῶντι, ἐν ὁσιότητι, καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ τῶν
ἀγίων, ἀχράντων καὶ ἀθανάτων, φρικτῶν Μυστηρίων τοῦ
Χριστοῦ, μετὰ φόβου μετασχεῖν, ἀκούσατε ἐμοῦ τοῦ τα-
πεινοῦ καὶ ἀναξίς. Οὐ γὰρ ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν καὶ ὁ διδά-
σκων ὑμᾶς, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ παναγίου, καὶ ζωοποιῆ Πνεύ-
ματος. Οὐ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ, ἀλλ' ὡς ἐδιδάχθην παρὰ
τῶν θείων Κανόνων, καὶ Θεοφόρων Πατέρων, καὶ ὡς πα-
ρέλαβεν ἡ Ἐκκλησία παρὰ τῶν θεοσόφων, καὶ θείων Ἀ-
ποστόλων· οὕτω δὴ αὐτὸς φημὶ ἐγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ πάν-
των ἐλαχιστότερος. Τὰς πράξεις ὑμῶν οὐ γινώσκω, τὰ
ἐπιτηδεύματα ἀγνοῶ· καὶ διὰ τοῦτο τῷ Θεοῦ φόβῳ
βαλλόμενος, παραγγέλλω ἐνὶ ἐνάστῳ ὑμῶν, ἀνδράσι τε
καὶ γυναιξί, μικροῖς τε, καὶ μεγάλοις: Μηδεὶς ἐξ ὑμῶν, ἔ-
νοχος ἁμαρτίας ὑπάρχων, ὑπὸ τῆς ἰδίας κατηγορούμενος
συνειδήσεως, πρὶν μετανοῆσαι καὶ ἐξομολογήσασθαι, τολ-
μήσῃ καταφρονητικῶς προσελθεῖν, καὶ ἄψασθαι τοῦ θείου
τούτου πυρός· ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, πῦρ καταναλίσκιον ἐστὶ·
καὶ τῶν μὲν ἐν πίστει καὶ φόβῳ προσερχομένων ὡς
Θεῷ, καὶ Βασιλεῖ, καὶ Κριτῇ πάντων ἡμῶν, φλογίζει καὶ
κατακαίει τὰς ἁμαρτίας, τὰς δὲ ψυχὰς φωτίζει καὶ ἀ-
γιαρίζει· τῶν δὲ ἀπίστων, καὶ μετὰ ἀναισχυντίας προ-
σερχομένων, φλογίζει καὶ κατακαίει τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρω-

ΛΟΓ. ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤ. ΤΗ ΚΥΡ. ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. 607

στοι κοιμῶνται, τουτέστιν, ἀποθνήσκουσι πολλοὶ ἀνεξαγόρευτοι, καὶ ἀμετανόητοι. Καὶ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ λέγω: Μηδεὶς ὀμνύων, ἢ ἐπίορκος, ἢ ψεύστης, ἢ κατάλαλος, ἢ μοιχὸς, ἢ ἀρσενοκοίτης, ἢ ἄρπαξ, ἢ μέθυσος, ἢ λοιδόρος, ἢ μῖσος ἔχων κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ, ἢ φόνον πεποιηκώς, ἢ μάγος, ἢ γόης, ἢ φαρμακὸς, ἢ ἐπαοιδὸς, ἢ μάντις, ἢ ληστής, ἢ Μανιχαῖος, ἀνεξαγόρευτος καὶ ἀνέτοιμος προσέλθῃ, τῶν φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀψασθαι, ἢ προσεγγίσει· φοβερὸν γὰρ τὸ ἐμπέσειν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος· τομώτερος γὰρ ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ μάχαιραν δίστομον, διϊκνούμενος μέχρις ἁρμονιῶν, καὶ μυελῶν, καὶ ὀστέων, καὶ ἐννοιῶν, καὶ καρδιῶν. Βλέπετε οὖν, ἀδελφοί μου, μηδεὶς ἀμεταμέλητος, ἢ ἀνέτοιμος, ἢ ἀνάξιος προσελθῶν, μεταλάβῃ τῶν φοβερῶν, καὶ ἀχράντων αὐτοῦ Μυστηρίων· αὐτὸς γὰρ φήσιν: Ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου· αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰῶνων· αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ. κτλ.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ,

ΔΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Εἴτις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω ταύτης τῆς καλῆς καὶ φαιδρᾶς πανηγύρεως. Εἴτις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴτις ἔκαμε νηστεύων, ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνᾶριον. Εἴτις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἴτις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν, εὐχαρίστως ἑορτάσατο. Εἴτις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιούται. Εἴτις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἐννάτην, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἴτις εἰς μόνην ἔφθασε

τὴν ἑνδεκάτην, μὴ φοβηθῆ τὴν βραδύτητα· φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον· ἀναπαύει τὸν τῆς ἑνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης· καὶ τὸν ὕστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει· κἀκείνῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται· καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται· καὶ τὴν πράξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ πρῶτοι καὶ δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι καὶ πένητες μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι τὴν ἡμέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐφράνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέληθ' ἐκ τῶν πεινῶν. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνεῖτω πενίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταιίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος. Ἐσβέσεν αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἐσκύλευσε τὸν Ἄδην, ὁ κατελθὼν εἰς τὸν Ἄδην. Ἐπικράνεν αὐτὸν, γευσάμενον τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν: Ὁ Ἄδης, φησὶν, ἐπικράνθη, συναντήσας σοι κἀγὼ. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθηρέθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἐλαβε σῶμα, καὶ Θεῶ περιέτυχεν. Ἐλαβε γῆν, καὶ συνήνητησεν οὐρανῶ. Ἐλαβεν, ὅπερ ἐβλεπε, καὶ πέπτωκεν, ὅθεν οὐκ ἐβλεπε. Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; ποῦ σου Ἄδην τὸ νῆκος; Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ σὺ καταβέβλησαι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ πεπτῶκασιν δαίμονες. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν νεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ΤΩΝ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ,
ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ, ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ .

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

ΤΗ Η. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τὸ Πενθέσιον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου
Μαρίας .

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν . Κεφ. Α΄. 39.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰουδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν: Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ: Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου· Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδου γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ Λουκ. 55.
ὡσεὶ μῆνας πρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Efcologio.

Δημόσια Κεντρία Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς. Κεφ. Β'. 5.

Αδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ· ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὔρεθείς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπεινώσεν ἑαυτὸν, γινόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γένυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων· καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς.

Ἄλληλουῖα. Ἦχος πλ. Δ'.

Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Ι'. 38.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇ δε ἦν ἀδελφὴ, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρά τῆς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπάτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστάσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνη με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά, ἐνὸς δὲ ἐστι χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Με-

^{Διακ.}
1 Α'. 27.

νοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

ΤΗ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ΙΒ'. 28.

Εἶπεν ὁ Κύριος: Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ: Καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς, καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι. Ἄλλοι ἔλεγον: Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν: Οὐδὲ ἐμέ αὕτη ἢ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· καὶ γὰρ, εἰάν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν. (Τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν). Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος: Ἡμεῖς ἠέσασαμεν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς: Ἐτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶ· περιπατεῖτε, ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεῦτε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος Βαρυς.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Κεφ. Α'. 18.

Αδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ, τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις

Θεὸς ἔστι. Γέγραπται γάρ: Ἀπολώ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεὺς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώραnen ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γάρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεός, διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τὴς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσαυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν, καὶ Θεοῦ σοφίαν.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος Α΄.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. 10'. 6'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι. Καὶ παρεγένοντο πρὸς Πιλάτον, λέγοντες: Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος: Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐκ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι: Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ: Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος: Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαι σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς: Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν. Ὁ δὲ Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ. Ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ ὥσει ἔκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις: Ἴδε ὁ Βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκράυγασαν: Ἄρον, ἄρον,

σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος: Τὸν Βασιλέα ὑμῶν σαυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς: Οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγαγον. Καὶ βασιάζων τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ, Γολγοθᾶ ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἦν δὲ γεγραμμένον: Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαϊστὶ. Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ Ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ: Γύναι, ἰδοὺ ὁ Υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ: Ἴδου ἡ Μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἤδη πάντα τετέλεσται, κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν, (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ Σαββάτου), ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ. Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὴς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Λιζκ. 25.

Λιζκ. 30.

Κοινωνικόν.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Τῆ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ
ΕΤΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, ζῆτει Εὐαγγέλιον, Ἑωθινόν ΙΑ'.

ΕΝ Τῆ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.
Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου. Κεφ. Δ'. 12.

Θεὸν οὐδεὶς πώποτε θεάσασθαι· εἰς ἀγαπῶμεν ἀλλήλους,
ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειω-
μένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ
μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ
δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεσάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι
ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν αὐτῷ σωτῆρα τῷ κόσμῳ. Ὃς
ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τῷ Θεῷ, ὁ Θεὸς ἐν
αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν,
καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ
Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ
μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελειώται ἡ ἀγά-
πη τῷ Θεῷ μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῆς κρίσεως· ὅτι καθὼς ἐνεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν
τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ
τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κολασίν
ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος ἔτετελειώται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς
ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

Ἄλληλουῖα. Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.
Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.
Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ΙΘ'. 25.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ
Ἰησοῦ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ Ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς
αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ.

Ἰησοῦς ἔν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεσῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ: Γύνα, ἰδοὺ ὁ υἱὸς σου. Ἐἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ: Ἴδου ἡ Μητήρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Οὗτός ἐστιν ὁ Μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν, ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἃ τινὰ εἰάν γραφήται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Τῆς ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, τοῦ Μυροβλήτου.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος Βαρυς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Β'. 1.

Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἳ τινες ἰκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν νακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, εἰ μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νοεὶ ἃ λέγω· ὁδῶν γὰρ σοὶ ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μηγμόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ τὸ

εὐαγγέλιόν με· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακῆργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. Δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφουτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ΙΕ'. 17.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς: Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν: Οὐκ ἔστι δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν: "Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν." Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται), ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε· ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Κοινωνικόν

Εἰς μνημέσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσεῖο Τυπάλδων Ἰακωβάτων

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τῶν ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά, καὶ Δαμιανοῦ.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον Ἦχος Δ΄.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῆ ἑθαυμάστωσεν ὁ Κύριος¹.

Στιχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ΙΒ΄. 27.

Αδελφοί, ὑμεῖς ἐξε σώμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες, Ἀπόστολοι; μὴ πάντες, Προφῆται; μὴ πάντες, Διδάσκαλοι; μὴ πάντες, δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα· καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν· καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίσιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογιζέται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Β΄. Ἴδου δὴ τί καλόν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Γ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τὸς δώδεκα Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων: Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες: Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τῆς Ἡ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος δ'.
Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα.
Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Ἰβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Β'. 2.
Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη. Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ Πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. Οὐ γὰρ Ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκωμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. Διεμαρτύρατο δὲ πᾶσι, λέγων: Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμησθήκε αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισιπέτη αὐτόν;

ἤλαττωσας αὐτὸν βραχύτι παρ' Ἀγγέλους· δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, εἰδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον· νῦν δὲ οὐπὼ ὀρώμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα. Τὸν δὲ βραχύτι παρ' Ἀγγέλους ἤλαττωμένον, βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου, δόξη καὶ τιμῇ ἐσεφανερωμένον· ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ πάντων γεύσεται θανάτου. Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' ἃ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Δινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Δινεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Γ'. 16.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς: Ὁ ἀκέων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες: Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ αὐτοῖς: Ἐθεώρουσιν τὸν Σατανᾶν, ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἴδου, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, τῷ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίrete, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίrete δὲ μᾶλλον, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν: Ἐξομολογῶμαί σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἐμπροσθέν σου.

Κοινωνικόν.

Οἱ ποιῶν τοὺς Ἄγγελους αὐτοῦ πνεύματα.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος Α'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Ζ'. 26.

Αδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἀκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος ὅς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὡσπερ οἱ Ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν Ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἁγίων λειτουργός, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'. Στόμα δικαίου. κ. τ. λ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Γ'. 9.

Εἶπεν ὁ Κύριος: Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ εἰάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰμὴ ἵνα κλέψῃ, καὶ θύσῃ, καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, ἔστιν εἰς τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφήσιν τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα· ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθω-

τός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ γινώσκω τὸν Πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· καὶ κείνῃ με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τῆ κα. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ ἐν τῷ ναῷ εἰσοδος τῆς θεραπείας θεοτοκοῦ

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, ζῆτει τὸ Εὐαγγέλιον, Σεπτεμβρίου Η'.

Ἐν τῇ λειτουργίᾳ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Θ'. 1.

Αδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σικηνὴ δικαιώματα λατρείας, τό, τε ἅγιον κοσμικόν. Σικηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἧ ἢ τε λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σικηνή, ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ· ἐν ἧ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ράβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τῶν δὲ ἕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σικηνὴν διαπαντὸς εἰσίσαισι οἱ Ἱερεῖς ταῖς λατρείας ἐπιτελοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τῆ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ Ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἑλληνοῦσία . Ἦχος πλ. Δ'.

Ἀκούσον Θύγατερ, καὶ ἴδε .

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν .

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν .

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά .

Ζήτει Σεπτεμβρίου Η' .

Κοινωνικόν . Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι . κ. τ. λ.

Τῆς Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, τοῦ Πρωτοκλήτου .

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον . Κεφ. Δ'. 18.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς)· καὶ λέγει αὐτοῖς: Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβαῖς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον, καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

ΕΝ Τῆ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ὁ Ἀπόστολος . Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Ἔς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Δ'. 9.

Αδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θεάτρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστὸν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί, ὑμεῖς ἐνδοξοί, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας, καὶ πεινώμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητούμεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατουῦμεν, καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ· λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάσματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίουσ παιδαγωγὸς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα· παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθε.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Α'. 35.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐν τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἤκουσαν αὐτῶ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς· Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥάββι, ὃ λέγεται ἐρμηνευόμενον, Διδάσκαλε, ποῦ μένεις; Λέγει αὐτοῖς· Ἐρχεσθε, καὶ ἴδετε. Ἦλθον, καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη. Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. Εὐρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, ὁ Χριστὸς· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε·

Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωανᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος. Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὗρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ: Ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὗρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ: Ὁν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ Προφῆται, εὗρήκαμεν Ἰησοῦν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ: Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος: Ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ: Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλῆτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ: Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ: Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκὴν εἰδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ: Ῥαββὶ, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ: Ὅτι εἶπόν σοι: Εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει. Καὶ λέγει αὐτῷ: Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγῶτα, καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας, καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΤΗ Ε΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα, τοῦ Ἁγιασμένου.

ΕΝ Τῃ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον, ζῆτει εἰς τὴν μνήμην τοῦ
μεγάλου Ἀντωνίου, τῆ ιζ' τοῦ Ἰαννουαρίου Μηνός.

ΤΗ Σ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας,
τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ζῆτει ὁμοίως.

ΤΗ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ ἢ ΕΝ Τῃ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τῆς Παραμονῆς τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Προκείμενον Ἦχος Α'. Ὁ Ἀπόστολος.

Κύριος εἶπε πρός με· Υἱός μου εἶ σύ.

Στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Α'. 1.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς
πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμε-
ρῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον
πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὅς ὢν ἀπαύ-
γασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ,
φέροντε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτῆ, δι' ἑαυ-
τοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθι-
σεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσέτω κρείτ-
των γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσω διαφορώτερον παρ' αὐτῆς
κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Ἴνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων:

Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν·
 Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς
 Υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν
 οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησαίτωσαν αὐτῷ πάντες
 Ἀγγελοὶ Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ
 ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουρ-
 γῆς αὐτῆ πυρὸς φλόγα· πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σε, ὁ
 Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος
 τῆς βασιλείας σου· ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας
 ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον
 ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καὶ· Σὺ καταρ-
 χαίς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σε
 εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ
 πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον
 ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ
 τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων
 εἶρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχ-
 θρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ
 λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ
^{κεφ. β'. 1.} τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ πε-
 ρισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε πα-
 ραρῥύωμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο
 βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδι-
 κον μισθαποδοσίαν· πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀ-
 μελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ
 τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.
 Ἀλληλοῦϊα, Ἦχος πλ. δ'.
 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.
 Στίχ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.
 Στίχ. Ἐκ γαστροῦ πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.
 καὶ Ἐσαγγέλιον, ἐκ τῆς κατὰ Λουκᾶν. ^{κεφ. β'. 1.}

Εκ ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος
 Αὐγούστου, ἀπογραφῆσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.
 (Αὕτη ἡ ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο, ἡγεμονεύοντος τῆς Συ-
 ρίας Κυρηνίου.) Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογραφῆσθαι,

ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαυὶδ, ἣτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριάς Δαυὶδ, ἀπογράψασθαι σὺν Μαριάμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί, οὕσῃ ἐγκύω. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἔσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτοὺς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἄγγελος: Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ. Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἔστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυὶδ· καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον: Ἐυρήσετε βρέφος ἔσπαργανωμένον κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανόυ, αἰνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων: Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ Ἄγγελοι, καὶ οἱ ἀνθρώποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους: Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ Παιδίου τούτου. Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες, ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. Ἡ δὲ Μαριάμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες, καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Τῆς Κε. τοῦ αὐτοῦ μηνός

Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Α'. 18.

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν: Μνηστευθεῖσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολύσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων: Ἰωσήφ υἱὸς Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου· τέξεται δὲ Υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. (Τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦ Προφήτου λέγοντος: Ἴδου ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἘΜΜΑΝΟΥΗΛ, ὃ ἔστι μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός). Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν, ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ.

ΕΝ Τῇ ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. Δ'. Ἰσοδωροῦ.
Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλαίτωσάν σοι.
Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Δ'. 4.

Αδελφοί, ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐν γυναικὶς, γεγόμενον ὑπὸ νόμον· ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν

υιοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅτι δὲ ἐστὲ υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον: Ἄβθᾶ ὁ Πατήρ. Ὡστε οὐκ ἔτι εἶ δῶλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλοῦια. Ἦχος Α'. Οἱ ἕρανοι διηγούνται δόξαν Θεῶ.

Στίχ. Ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα.

8 Εὐαγγέλιον, ἐκ τῆ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Β'. 1.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ Βασιλέως, ἰδοὺ, Μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες: Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ Βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ. Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ Γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν, ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ: Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ Προφήτου: Καὶ σύ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅς τις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ. Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς Μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. Καὶ πέμψας αὐτῆς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε: Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ Παιδίου· ἐπὶν δὲ εὔρητε, ἀπαγγεῖλατέ μοι, ὅπως καὶ γὼ ἐλθὼν, προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ Βασιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ Παιδίον. Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὔρον τὸ Παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες, προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακίμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Κοινωνικόν. Διψώσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ
ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, τοῦ Μεγάλου.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ εἰς τις εἰσέλθη.

Ζητεῖ Νοεμβρίου II.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ Ἀπόστολος Πρακεῖμενον· Ἦχος Α΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Κολοσσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου· Κεφ. Β΄. 8.

Αδελφοί, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ οὐ κατὰ Χριστόν. Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς· καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλή πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἀμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ· συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἀλληλουῖα· Ἦχος πλ. Δ΄.

Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν· Κεφ. Β΄. 20.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν

ἡμέραι ὀκτώ τοῦ περιτεμεῖν τὸ Παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τῆ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. Τὸ δὲ Παιδίον ἠύξανε, ^{Διὰ. 40.} καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτῷ. Καὶ ἐπορεύοντο οἱ Γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλήμ, τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἑτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς· καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσήφ, καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδόν· καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς· καὶ μὴ εὑρόντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, ζητοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας τρεῖς, εὔρον αὐτὸν ἐν τῷ Ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν Διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτοὺς. Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει, καὶ ταῖς ἀποκρίσεσι αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες αὐτόν, ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτόν ἡ Μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ, ὁ Πατήρ σου καὶ γὰρ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ἤδειτε, ὅτι ἐν τοῖς τοῦ Πατρός μου δεῖ εἶναι με; Καὶ αὐτοὶ οὐκ συνῆκαν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Ἡ δὲ Μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφία, καὶ ἡλικία, καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

Καιωνικόν.

Δίνετε τὸν Κύριον ἐν τῶν οὐρανῶν.

Καὶ τό: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ

Εὐαγγέλιον. ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ.

Ζητεῖ εἰς τὸν μέγαν Ἀγιασμόν, σελ. 352.

ΕΝ Τῃ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Εὐλογημένοι ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 11.

Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος παρ-
 σιν ἀνθρώποις· παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι
 τὴν ἀσέβειαν, καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ
 δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι· προσδεχό-
 μενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ
 μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃς ἔδω-
 κεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
 ἀνομίας, καὶ καθάρισι ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον ζηλωτῆν
 καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης, καὶ ἡ φιλανθρωπία
 ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν
 δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ
 ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνα-
 καινώσεως Πνεύματος ἀγίου· οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλου-
 σίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἵνα δικαιω-
 θέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπί-
 δα ζωῆς αἰωνίου.

Ὁ Ἄλληλουϊα, Ἦχος Α'· Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ,
 Στίχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων καὶ ἡ ψαλμὸς κατὰ τὸν Ἰακώβου

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Γ'. 13.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτόν, λέγων. Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν. Ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρόπον ἐστὶν ἡμῖν, πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν. Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἀνέβη εὐθύς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ, ἀνεώχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστεράν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα: Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

Τῆ 12. ΤΟΥ Αὐτοῦ Μηνός.

Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

ΕΝ Τῆ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ὁ ἁγίος Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος βαρῦς. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. Στίχοι. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων. Ἦχος βαρῦς. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ΙΓ'. 17.

Ἀγαπῆτες ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπέεινετε ἑαυτοὺς ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἑαυτὸν ἑαυτῷ ὑποτάξας ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντας, ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες· ἄλυσιτελές γάρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποιθήμεν γάρ, ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θύλοντες ἀναστρέφεσθαι· περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταρτίσαι ὑμᾶς

ἐν παντί ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλουϊα. Ἦχος Β'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐυαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. 5'. 17.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστι ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος· οἱ ἦλθον ἀκούσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηε ἄπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τὸς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς Μαθηταίς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε· Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐββάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χαίrete ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τῆς Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ἀπόστολον ζήτηε τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ.

Ἄλληλουϊα. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Ἐυαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου. Κεφ. 5'. 14.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω

ἔρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ἡμῶν, τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἤλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς Προφῆτας· οὐκ ἤλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἄμην γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ, ἰώτα ἐν, ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Τῆς Β' τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ Ἐπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ἐν τῷ ὄρθρῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Β'. 25.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ, ὃ ὄνομα Συμεὼν· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τῆ Ἰσραὴλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἦν αὐτῷ κερηματοπισμένον ὑπὸ τῆ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἤλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς Γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτούς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἔδεξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσπο-

τα, κατὰ τὰ ῥήματά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

ΕΝ Τῃ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος Γ'.
Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου, Κεφ. Ζ'. 7.

Αδελφοί, χωρὶς πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. Καὶ ἄδε μὲν δεκάτας ἀποδνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ. Καὶ (ὡς ἔπος εἰπεῖν) διὰ Ἀβραὰμ καὶ Λευὶ, ὁ δεκάτας λαμβάνων, δεδεκαίωται. Ἐτι γὰρ ἐν τῇ ὁσφύϊ τοῦ Πατρὸς ἦν, ὅτε συνήνησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ. Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν, (ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτοῦ νενομοθέτητο) τίς ἔτι χρεῖα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρῶν λέγεσθαι; Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης, καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ Δυσιαστηρίῳ. Πρόδηλον γὰρ, ὅτι ἐξ Ἰουδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε. Καὶ περισσότερον ἔτι καταδήλον ἔστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται Ἱερεὺς ἕτερος, ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναντιν ζωῆς ἀκαταλύτου· μαρτυρεῖ γὰρ: Ὅτι σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, Κεφ. Β'. 22.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστήσαι τῷ Κυρίῳ, (καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου: Ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοοῖζον μήτραν,

Δημοσιὰ Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου

Μουσεῖο Τυπᾶλδων Ἰακωβάτων

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ κατὰ τὴν Σεβάστειαν λίμνῃ μαρτυρησάντων.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος πλ. Α'.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Ἐπίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ΙΒ' 1.

Αδελφοί, τοσῶτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος Μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγόν, καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν· ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν. Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κáμῃτε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὕτω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι· καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἣτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται: Υἱέ μου, μὴ ὀλιγῶρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτῆ ἑλεγχόμενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱόν, ὃν παραδέχεται. Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ἡμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γὰρ ἐστὶν υἱός, ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; Εἶδὲ χωρὶς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγονάσι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστέ, καὶ οὐχ υἱοί. Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἵχομεν παιδευτάς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑπαταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευσαν· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

Ἀλληλοῦια. Ἦχος Δ'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Στίχ. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Κ'. 1.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην: Ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῃ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐσῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς· καὶ κεινοῖς εἶπεν: Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ὁ εἰάν ἢ δίκαιον, δώσω ὑμῖν. Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐννάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς: Τί ᾧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; Λέγουσιν αὐτῷ: Ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς: Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ εἰάν ἢ δίκαιον, λήψεσθε. Ὁφίας δὲ γενομένης, λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ: Κάλεσον τῆς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρχάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνά δηνάριον. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρώτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνά δηνάριον. Λαβόντες δὲ, ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου, λέγοντες: Ὅτι οὗτοι οἱ ἐσχάτοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βασιτάσασι τὸ βῆρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν: Ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· ἐγὼ δηναρίθ συνεφώνησάς μοι; Ἄρσεν τὸ σόν, καὶ ὑπάγε. Σέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι, ὡς καὶ σοί· ἢ ἐκ ἕξεστί μοι παιῆσαι ὁ Σέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμὸς σὺ πονηρός ἐσιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἐσχάτοι, πρώτοι, καὶ οἱ πρώτοι, ἐσχάτοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. καὶ πολλοὶ ἐσονται κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΤΗ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου,
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις, ἐκείναις. Ζήτει Σεπτ. ἡ.

ΕΝ Τῃ ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκειμένον, Ἦχος Δ'.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Ἑβραίους, Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Β'. 11.

Αδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων: Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε καὶ πάλιν: Ἐγὼ ἔσομαι πεπειθὼς ἐπ' αὐτῷ καὶ πάλιν: Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεικοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν Διάβολον καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διαπαντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπερ Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τῶ λαῷ ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἄλληλουϊα. Ἦχος Α'.

Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον.

Στίχ. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 24.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου, καὶ περιέκρυβεν ἐαυτὴν μῆνας πέντε, λέ-

γούσα : Ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπέιδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ, ἀπεσάλη ὁ Ἄγγελος Γαβριήλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἣ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς Παρθένον μεμνησευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυΐδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριάμ. Καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε : Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ δὲ ἰδοῦσα, διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διελογίζετο, παταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. Καὶ εἶπεν ὁ Ἄγγελος αὐτῇ : Μὴ φοβοῦ Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τοῦ Θεοῦ· καὶ ἰδοὺ, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ Υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· οὗτος ἔσται μέγας, καὶ Υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυΐδ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ· καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτῆς οὐκ ἔσται τέλος. Εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν Ἄγγελον : Πῶς ἔξαι τῆτο, ἐπεὶ ἀνδρὰ οὐ γινώσκω; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος, εἶπεν αὐτῇ : Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοί· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ ἅγιον, κληθήσεται Υἱὸς Θεοῦ. Καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου, καὶ αὐτὴ συνειληφύσα Υἱόν ἐν γήρα αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ, τῇ καλουμένῃ στείρα· ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τοῦ Θεοῦ πᾶν ῥῆμα. Εἶπε δὲ Μαριάμ : Ἴδὲ ἡ δέλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἄγγελος.

Κοινωνικόν.

Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ.
ΤΗ ΚΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

ΕΝ Τῃ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ Ἀπόστολος, Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσαίκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πραξέων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ΙΒ'. 1.

Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας, κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας· ἀνείλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν, ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν Ἀζύμων) ὃν καὶ πιάσας, ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδὸς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν, φυλάσσειν αὐτόν· βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτόν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἐμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μετὰ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσει δις· φυλακὴν τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου ἐπέση, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτόν, λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτῷ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περίζωσαι, καὶ ὑπέδυσαι τὰ σανδαλία σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν, ἠκολούθει αὐτῷ· καὶ οὐκ ᾔδει, ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γινόμενον διὰ τοῦ Ἀγγέλου· εἶδοκε δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηραῖν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτο-

μάτη ἠνοιχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν· καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ Ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς, ὅτι ἐξαπέσειλε Κύριος τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τῶ λαῷ τῶν Ἰουδαίων. Ἀλληλοῦϊα. Ἦχος δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Περφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον, ἐν τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Ζήτει τῇ κς'. Οκτωβρ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Μ Η Ν Μ Α Γ Ι Ο Σ.

Τῆς Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, Ζήτει τῇ κς'. Σεπτέμ.

Τῆς ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τῶν ἁγίων, Μεγάλων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

ΕΝ Τῆ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Κς'. 1.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον εἶπε· Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα.

12. Πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, Βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, περιλάμψαν με φῶς, καὶ τὸς σὺν ἐμοὶ πορευομένους. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με, καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ: Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; σιληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἐγὼ δὲ εἶπον: Τίς εἶ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν: Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὠφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρετήν, καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθήσομαί σοι· ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω, ἀνοιῆσαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τῷ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κληρὸν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν, Βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ· ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελλον μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Ἀλληλοῦϊα. Ἦχος Α'. Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Στίχ. Ἡ γὰρ χεῖρ μου συναντιλήφεται αὐτῷ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Γ'. 1.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους: Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων· τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ἀλλοτρίῳ δὲ εἰ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.

Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα ἦν ἢ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων· πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ ἦλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Μ Η Ν Ι Ο Υ Ν Ι Ο Σ.

Τ Η Κ Δ' Τ Ο Υ Α Υ Τ Ο Υ

Τὸ Γενέθλιον τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΝ Τ Η Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ι Α .

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος βαρῦς.
Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσαίκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς. Κεφ. ΙΓ'. 11.

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σιότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν· μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοιταῖς καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἐριδι καὶ ζήλῳ· ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιήσθε εἰς ἐπιθυμίαις. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν, λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρινῶν ἀλλό-

Κεφ. ΙΔ'. 1.

τριον οϊκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθί-
σεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στηῆσαι αὐτόν.

Ἄλληλούϊα. Ἦχος Α΄.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α΄. 1.

Επειδή περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν
περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, κα-
θὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται, καὶ ὑπηρέται
γενόμενοι τοῦ Λόγου· ἔδοξε καὶ μοι παρηκολουθηκότι ἀνω-
θεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράφαι, κράτιστε Θεόφιλε
ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν.
Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰου-
δαίας, Ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἑφημερίας Ἀβιά·
καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομα
αὐτῆς Ἐλισάβητ. Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροι ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς, καὶ δικαιοῦ-
μασι τοῦ Κυρίου ἀμemptoi. Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον,
καθότι ἡ Ἐλισάβητ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφοτέροι προβεβηκό-
τες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερα-
τεύειν αὐτόν ἐν τῇ τάξει τῆς ἑφημερίας αὐτοῦ ἐναντι τοῦ
Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι,
εἰσελθὼν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος
τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος.
Ὡφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, ἐσὼς ἐκ δεξιῶν τῆ θυσια-
στηρίου τῆ θυμιάματος. Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ
ἐπέπεσεν φόβος ἐπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος·
Μὴ φοβῆ Ζαχαρία· διότι εἰσκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυ-
νή σου Ἐλισάβητ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰωάννην. Καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ
πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. Ἔσται γὰρ
μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ
πιῆ· καὶ Πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐν κοιλίᾳς
μητρὸς αὐτοῦ. Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει
ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώ-

πιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλιοῦ, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονίῃται δικαίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἄγγελον: Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γὰρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ: Ἐγὼ εἰμι Γαβριήλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σέ, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. Καὶ ἰδοῦ, ἔση σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας ταῖς λόγοις μου, οἳ τινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ Ναῶ. Ἐξελθὼν δέ, ἐκ ἡδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν, ὅτι ὄπτασίαν ἐώρακεν ἐν τῷ Ναῶ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς· καὶ διέμενε κωφός. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας ταῖς ἡμέρας, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτῆς· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα: Ὅτι οὕτω μοι πεποιήκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπέιδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι, καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγαλύνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἦλθον περιτεμεῖν τὸ Παιδίον. Καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆς Πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν: Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν: Ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. Ἐνένευον δὲ τῷ Πατρὶ αὐτοῦ, τὸ, τί ἂν θελοῖ καλεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων: Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες. Ἀνεώχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῆς, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρει-

Διακ. 57.

νῆ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες. Τί ἄρα τὸ Παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ Πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου, καὶ προεφήτευσε, λέγων: Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ: προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τὸ δὲ Παιδίον ἠΰξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι: καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

Διακ. 76.

Διακ. 80.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τῆ ΚΘ'. ΤΟΥ Αὐτοῦ Μῆνος.

Τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων Ἀποστόλων, καὶ Πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου.

ΕΝ Τῇ Λειτουργίᾳ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἡρὸς Κορωθίους β'. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ΙΑ'. 21.

Ἄδελφοί, ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω) τολμᾷ καὶ γώ. Ἑβραῖοι εἰσί; καὶ γώ. Ἰσραηλιταὶ εἰσί; καὶ γώ. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσί; καὶ γώ. διάκονοι Χριστοῦ εἰσί; (παραφρονῶν λαλῶ) ὑπὲρ ἐγώ. ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις. Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάμις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον. Τρὶς ἐρράβδισθην, ἅπαξ ἐλιδιάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα. Ὀδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις. Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις

πολλάκις, ἐν λιμῶ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψυ-
χει καὶ γυμνότητι. Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἢ ἐπισύστασίς
μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν. Τίς
ἀσθενεῖ, καὶ ἐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγώ
πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυ-
χήσομαι. Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδο-
μαι. Ἐν Δαμασκῶ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τῆ βασιλέως ἐφρού-
ρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θελών· καὶ διὰ θυ-
ρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τῆ τείχους, καὶ ἐξέφυγον
ταὶ χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύ-
σομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα
ἄνθρωπον ἐν Χριστῶ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, (εἴτε ἐν
σώματι, οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ
Θεὸς οἶδεν)· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανῶ·
καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτός
τοῦ σώματος οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν) ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν
Παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀν-
θρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι· ὑπὲρ
δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι, εἰμὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου.
Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλή-
θειαν γὰρ ἐρῶ· φέδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμέ λογίσηται ὑπὲρ
ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τί ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῆ ὑπερβολῇ τῶν
ἀποκαλύψεων, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῆ
σαρκί, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραί-
ρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα
ἀποστῆ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἰρηκέ μοι· Ἀρνεῖ σοι ἡ χάρις μου·
ἢ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀθeneία τελειοῦται. Ἡδιστα οὐκ
μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκη-
νώσῃ ἐπ' ἐμέ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Κεφ.
ΙΒ'. 1.

Ἄλληλουῖα. Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.
Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλή Ἁγίων.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. 15'. 13.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς Μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγων: Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον: Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἰερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν Προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς: Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε: Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ: Μακάριος εἶ Σίμων Βαρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκαλύψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ γὰρ δέ σοι λέγω: Ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὅ ἐάν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὅ ἐάν λύσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Τῆς Κ'. τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος Δ'.
 Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
 Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Κάθισ ἐκ δεξιῶν μου.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου. Κεφ. Ε'. 10.
Αδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας, καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς Προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ λόγῳ Κυρίου. Ἴδου μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντάς. Τὴν

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
 Μουσεῖο Τυπάλδων Ἰακωβάτων

ὑπομονὴν Ἰωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολυεύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος, καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, Ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινα ὄρκον· ἦτω δέ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὐ, οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω. Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτόν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτόν ὁ Κύριος· καὶ ἂν ἀμαρτίας ἢ πεπονηκῶς ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἦλιás, ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι· καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, εἰάν τις ὑμῖν πλανηθῆ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, γινωσκίετω, ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

Ἀλληλοῦϊα. Ἦχος Δ'.

Μωϋσῆς, καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Δ'. 22.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐμπορευομένοις ἐκ τῆς στόματος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔλεγον. Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς Ἰωσήφ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναοῦμ, ποίησον καὶ ἄδε ἐν τῇ πατρίδι σου. Εἶπε δέ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Ἐπ' ἀληθείας δέ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἠλίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς

ἐγένετο λιμός μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας, εἰμὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναῖκα χήραν. Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ ἕδεις αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰμὴ Νεεμάν ὁ Σύρος. Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα. Καὶ ἀναστάντες, ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὄφρυος τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Τῆς 5. τοῦ ΑΥΤΟΥ

Ἡ ἀγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Θ'. 28.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παρέλαβεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἰάκωβον, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύχασθαι. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ προσεύχασθαι αὐτόν, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἕξαστράπτων. Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἳ τινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἡλίας· οἳ ὄφθεντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὁ δὲ Πέτρος, καὶ οἳ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὑπνῷ· διαγρηγορήσαντες δὲ, εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνάς τρεῖς, μίαν σοί, καὶ μίαν Μωσεῖ, καὶ

μίαν Ἠλίαν· μή εἰδῶς ὃ λέγει. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα: Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς ὁ μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν, ὧν ἐωράκασι.

ΚΑΘΗΜΕΡΟΝ ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος Δ΄.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Καθολικῆς Β΄. Ἐπιστολῆς Πέτρου. Κεφ. Α΄. 10.

Αδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλησιν καὶ ἐκλογὴν ποιῆσθαι· ταῦτα γὰρ ποιῶντες, ἢ μὴ πταιστέ ποτε. Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ἡμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομνήσκειν περὶ τούτων, καί περ εἰδόντας, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείας. Δίκαιον δὲ ἠγοῦμαι ἐφ' ὅσον εἰμι ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει· εἰδῶς, ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ἡμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον, τὴν τούτων μνήμην ποιῆσθαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες, ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦς δε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης: Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα. Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθείσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ Ὄρει τῷ ἁγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ὧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς

λύχνῳ φαίνοντι ἐν ἀύχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγά-
ση, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Ἀλληλουϊα. Ἦχος πλ. Δ'.

Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ.

Στίχ. Μακάριος ὁ λαὸς, οὗ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ΙΖ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον
καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ
ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν· καὶ μετεμορ-
φώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτῆ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς.
Καὶ ἰδοὺ, ὠφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας μετ' αὐτοῦ
συλλαλοῦντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ.
Κύριε, καλὸν ἔστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν
ὧδε τρεῖς σκηναί· σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν
Ἡλίας. Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, νεφέλη φωτεινὴ ἐπέ-
σκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα:
Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητὸς ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτῆ
ἀκούετε. Καὶ ἀκούσαντες οἱ Μαθηταί, ἔπεσον ἐπὶ πρό-
σωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Καὶ προσελθὼν
ὁ Ἰησοῦς, ἤψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φο-
βεῖσθε. Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδένα εἶ-
δον, εἰμὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ
τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Μηδενὶ εἴ-
πητε τὸ ὄραμα, ἕως οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν
ἀναστῆ.

Κοινωνικόν. Ὁ Κύριός μου ἦν ὁ Θεός μου.

Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου Κύριε, πορευ-
σόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν
αἰῶνα.

ΤΗ ΙΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

• Η Σεβασμία Μετάστασις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου,
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, ζῆτει Ἀπόστολον
καὶ Εὐαγγέλιον, εἰς τὰς ἡ. τοῦ Σεπτεμβρίου.

ΤΗ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

• Η Ἀποτομή τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου,
Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ΙΔ'. 1.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ Τετράρχης τὴν
ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ: Οὗτός ἐστιν
Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν,
καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ
Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν αὐτὸν, καὶ ἔθετο
ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ. Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης: Οὐκ ἔξεστί
σοι ἔχειν αὐτήν. Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη
τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. Γενεσίῳν δὲ
ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρω-
διάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ· ὅθεν μεθ' ὅρκου
ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ εἴαν αἰτήσῃται. Ἡ δὲ προβι-
βασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς: Δός μοι, φησὶν, ᾧδε ἐπὶ
πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ ἐλυπή-
θη ὁ Βασιλεὺς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακει-
μένους, ἐκέλευσε δοθῆναι. Καὶ πέμψας, ἀπενεφάλισε τὸν
Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ
πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ ἠνεγκε τῇ μητρὶ αὐ-
τῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦσαν τὸ σῶμα,

καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.
Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς
ἐρημον τόπον κατ' ἰδίαν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἤκω-
λύθησαν αὐτῷ περὶ τῶν πόλεων.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.
Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.
Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Κεφ. ΙΓ'. 25. ὁ δὲ ἦ

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν
δρόμον, ἔλεγε: Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; ἢκ εἰμὶ ἐγώ,
ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ ἢκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα
τῶν ποδῶν λύσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ,
καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σω-
τηρίας ταύτης ἀπεσταλῆ. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερου-
σαλήμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ
τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀνα-
γνωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν καὶ μηδεμίαν αἰτί-
αν θανάτου εὐρόντες, ἠτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐ-
τόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα,
καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ
Θεὸς ἠγειρεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν. Ὅς ὠφθη ἐπὶ ἡμέρας
πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς
Ἱερουσαλήμ, οἱ τινες εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν.
Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας
ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐμπεπλήρωκε
τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Ἄλληλούϊα. Ἦχος Δ'.
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Περφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.
Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Κεφ. 5. 14.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκωσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὴν ἀκοήν
Ἰησοῦ, (φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ), καὶ
ἔλεγεν: Ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ

δια τούτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. Ἄλλοι ἔλεγον·
 Ὅτι Ἡλίας ἐστίν. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Ὅτι Προφήτης ἐστίν,
 ἢ ὡς εἷς τῶν προφητῶν. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης, εἶπεν·
 Ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν, αὐτὸς ἡ-
 γέρθη ἐκ νεκρῶν. Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκρά-
 τησε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ δια-
 Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
 ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. Ἐλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ·
 Ὅτι οὐκ ἔξεστὶ σοὶ ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.
 Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ, καὶ ἠθέληεν αὐτὸν ἀποκτεῖ-
 ναι, καὶ ἐκὼν ἠδύνατο. Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάν-
 νην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον, καὶ ἅγιον· καὶ συνετήρει
 αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει, καὶ ἠδέως αὐ-
 τοῦ ἤκουε. Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτε Ἡρώδης
 τοῖς γενεσίαις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ,
 καὶ τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας· καὶ
 εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρ-
 χησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ, καὶ τοῖς συνανακει-
 μένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἰτησόν με ὃ ἐάν
 θέλῃς, καὶ δώσω σοι. Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ· Ὅτι ὃ ἐάν μοι
 αἰτήσῃς, δώσω σοι, ἕως ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου. Ἡ δὲ
 ἐξελθοῦσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ
 εἶπε· Τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ εἰσελ-
 θοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ἠτήσατο,
 λέγουσα· Θέλω, ἵνα μοι δῶς ἐξαυτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν
 Κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ περίλυπος γενόμε-
 νος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους,
 οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. Καὶ εὐθέως ἀποστείλας
 ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα, ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι τὴν Κε-
 φαλήν αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτόν ἐν τῇ
 φυλακῇ· καὶ ἤνεγκε τὴν Κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ
 ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐ-
 τὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
 ἦλθον, καὶ ἤραν τὸ πτώμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν
 τῷ μνημείῳ. Καὶ συνάγονται οἱ Ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰη-

σοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν,
καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Εἰς ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος Δ΄.
Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.
Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλατίας Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Γ'. 23.

Αδελφοί, πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρου-
ρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν
ἀποκαλυφθῆναι. Ὡς ὁ Νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν
εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιοθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ
τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ
υἱοὶ Θεοῦ ἔστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι
γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ
ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἐν δούλῳ, οὐδὲ ἐλεύθερῳ·
οὐκ ἐν ἄρσεν, καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰδὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ

Κεφ.
Δ'. 1.

σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ,
ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει
δουλοῦ, κύριος πάντων ὢν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ
καὶ οἰκονόμος ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ Πατρὸς. Οὕτω
καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου
ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου,
ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναι-
κός, γενόμενον ὑπὸ νόμον· ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ,
ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἄλληλουῖα. Ἦχος Δ΄.
Υ' πομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.
Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν.

«Ευαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ΙΕ'. 21.»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνεχώρησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα: Ἐλέησόν με Κύριε, υἱὲ Δαυὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτόν, λέγοντες: Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κρᾶζει ὀπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν: Οὐκ ἀπεστάλην, εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα, προσεκύνη αὐτῷ, λέγουσα: Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν: Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε: Ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυναρία ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ: Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι, ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰς ὀσίας γυναικας.

Ὁ Ἀπόστολος.

Ὁ αὐτὸς λέγεται καὶ εἰς Ὀσιομάρτυρας Γυναῖκας.

Προκείμενον. Ἦχος Β'.

Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Θ'. 2.

Αδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν, αὕτη ἐστί. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν, καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν; ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηρᾶς; Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀφωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ ἐκ

ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης ἢ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται: Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλωῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἡ δὲ ἡμᾶς πάντως λέγει; Δὲ ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν· καὶ ὁ ἀλωῶν, τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν, ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικά ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικά θέρισομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγνωσθῆναι τινα δῶμεν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλληλουῖα. Ἦχος Α'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Στίχ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Ζ'. 36.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φαγῆ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἀνεκλίθη. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἣτις ἦν ἁμαρτωλὸς, ἐπιγνοῦσα, ὅτι ἀνάκειται ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου· καὶ σταῖσα παρὰ τῆς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω, κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τῆς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων: Οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἢ γυνὴ, ἣτις ἀπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλὸς ἐστι. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν: Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Ὁ δὲ φησι: Διδάσκαλε, εἶπέ. Δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῆ τινι· ὁ εἷς ὄφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πενήκοντα· μὴ ἔχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. Τίς οὖν αὐτῶν, εἶπέ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν: Ὑπολαμβάνω, ὅτι ὧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ: Ὅρθως ἔκρινας. Καὶ στραφεὶς πρὸς

ΕΤΑΓΓΕΛΙΑ ΕΘΘΙΝΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΙΑ΄

ΕΩΘΙΝΟΝ Α΄

Ἐν τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ΚΗ΄. 16.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. Καὶ ἰδὲ ἐγὼ μεθ' ἡμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Β΄

Ἐν τοῦ κατὰ Μάρκον. Κεφ. ΙΣ΄. 4.

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ Σαλώμη, ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς Σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου· καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι, θεωρῶσιν, ὅτι ἀποκυλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφῶδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον Νεανίσκον καθήμενον ἐν ταῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσαυρωμένον; ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος, ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε,

καθώς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχύ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Κεφ. 15'. 9.

Α'ναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρῶτῃ πρώτῃ Σαββάτῃ, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα, ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι. Κακῆνοι ἀκούσαντες, ὅτι ζῆ, καὶ ἐθαύθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα, δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν, ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρὸν. Κακῆνοι ἀπελθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς Ἐνδεκα, ἐφανερῶθη, καὶ εἶπεν αὐτοῖς: Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας, καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπισήσας, κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει: Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς ὄφεις ἀροῦσι· καὶ ἄν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάβῃ· ἐπὶ ἄρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκείνοι δὲ ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος, διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ΚΔ'. 1.

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ὄρθρου βαθέος, ἦλθον Γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα, φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Ἐύρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι, οὐχ εὔρον τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐ-

ταῖς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτέουσαις. Ἐμφέβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐταῖς: Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστι ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων: "Ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν, ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Ε.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ΚΔ'. 12.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὸ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην, ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαοῦς· καὶ αὐτοὶ ὠμίλουσαν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὀμιλεῖν αὐτοῖς, καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς. Οἱ δὲ ἀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκκρατοῦντο, τοῦ μὴ ἐπιγινῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς: Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστὲ σκυθρωποὶ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν: Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς: Ποῖα;

Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ: Ταῦτα περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρεδωκαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτρωῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλάγε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ Γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἤλθον λέγουσαι, καὶ ὀψασίαν Ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ Γυναῖκες εἶπον· αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς: ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ Προφῆται. Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν Προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς Γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρώτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβίασαντο αὐτόν, λέγοντες: Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστί· καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας, ἐπέδιδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθησάν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἀφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους: Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς Γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὔρον συνθηροισμένους τοὺς Ἐνδεκα, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας: Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγαῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ΚΔ'. 36.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν, ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς: Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενομένοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς: Τί τεταραγμένοι ἐσθε, καὶ διὰ τί διαλογισμαὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου, καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με, καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τῷτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας. Ἐπιτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς: Ἐχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. Καὶ λαθὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς: Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ Προφήταις, καὶ Ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς: Ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν, καὶ ἀφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχαίμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἕως οὔ ἐνδύσθησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Ζ΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Κεφ. Κ'. 1.

Τῆ μιᾶ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῃ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν, καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθητήν, ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει αὐτοῖς: Ἦσαν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητῆς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητῆς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ παρακύψας, βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ μὲν τοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς, ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος Μαθητῆς, ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν. Οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτόν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοῦς οἱ Μαθηταί.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Η΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Κ'. 11.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον, κλαίουσα ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ θεωρεῖ δύο Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῆ κεφαλῇ, καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπερ ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι: Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐταῖς; Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰπῆσα, ἐγράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα· καὶ οὐκ ᾔδει, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς: Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκοῦσα, ὅτι ὁ κηπουρός.

ἔστι, λέγει αὐτῷ: Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι, ποῦ ἔθηκες αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτόν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς: Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη, λέγει αὐτῷ: Ραββου-
 νι, ὃ λέγεται, Διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς: Μὴ μου ἄπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέθηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου· πα-
 ρεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς: Ἀνα-
 βαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν
 μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ,
 ἀπαγγέλλουσα τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι εἶώρακε τὸν Κύριον,
 καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Θ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Κ'. 19.

Ὅσως ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων,
 καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπῃ ἦσαν οἱ Μαθηταὶ
 συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς,
 καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς: Εἰρήνη ὑμῖν.
 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν
 πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταί, ἰδόντες τὸν
 Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν: Εἰρήνη ὑμῖν·
 καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ
 τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς: Λάβετε Πνεῦ-
 μα ἅγιον. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς,
 ἂν τινων κρατῆτε, κενράτηνται. Θωμᾶς δὲ, εἰς ἓν τῶν
 δώδεκα, ὃ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλ-
 θεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταί: Ἐω-
 ράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς: Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν
 ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν
 δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖ-
 ρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ'
 ἡμέρας ὀκτώ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταί αὐτοῦ, καὶ
 Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλει-
 σμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν: Εἰρήνη ὑμῖν.
 Ἔπειτα λέγει τῷ Θωμᾷ: Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ
 ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς

τὴν πλευρὰν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ: Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς: Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς, ἐστὶν ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ ἵνα πιστεύοντες, ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ΚΑ΄. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτῶ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος. Ἐφανέρωσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος: Ὑπάγω ἀλιεῦειν. Λέγουσιν αὐτῷ: Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωῖας δὲ ἦδη γενομένης, ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν, οὐ μὲν τοὶ ᾗδειςαν οἱ Μαθηταί, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶ. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς: Παιδιά, μὴ τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ: Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς: Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἐλκῦσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ Μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ: Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας, ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο (ἦν γὰρ γυμνός), καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ ἄλλοι Μαθηταί τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, (οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηγῶν διακοσίων), σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρώπιαν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον,

καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς: Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ἑσφαιρίων, ὧν ἐπιάσατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἵλκυσε τὸ δίπτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων, ἑκατὸν πενήτηντα τριῶν. Καὶ τοσοῦτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίπτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς: Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν Μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὄψαριον ὁμοίως. Τοῦτο ἦδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Ε Ω Θ Ι Ν Ο Ν Ι Α

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ΚΑ'. 14.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν· καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ: Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ: Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ: Βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον: Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ: Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ: Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον: Σίμων Ἰωνᾶ φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον: Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ: Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς: Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἢς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἠθέλες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου ἔθελεις. Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ: Ἀκολουθεῖ μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν Μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δειπνῶ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε: Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδέσ σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ: Κύριε, οὗτος δὲ τίς; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς: Ἐὰν αὐτὸν θείλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολουθεῖ μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΙΔΟΜ. ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ. 671

λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ Μαθητὴς ἐνεῖνος ἐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ': Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ Μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν, ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔσι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἃ τίνα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

ΓΡΑΜΜΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΟΝ

Τῷ ΚΑΤΑ ΠΝΕΥΜΑ ΗΜΩΝ ΤΙῷ ΠΑΠᾶ ΚΥΡΙῷ (Τῷ ΔΕΙΝΙ),

Εἰς ἘΝΔΕΙΞΙΝ ΚΑΙ ἈΣΦΑΛΕΙΑΝ.

Εἴ γραφή ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ τῆς ἀγίας Ἐπισκοπῆς (τῆς δεῖς), κατὰ τὴν δοθεῖσαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἐξουσίαν ὑπὸ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων εἰς τὸ χειροτονεῖν Ὑποδιακόνους, Διακόνους, καὶ εἰς τὸ τοῦ Πρεσβυτέρου εἰσάγειν ἀξίωμα. Καὶ ταύτης τῆς χάριτος καὶ εἰς τὴν ἡμῶν ταπεινότητα διελθούσης, χειροτόνηκα Πρεσβύτερον, τὸν ἐν Ἱερομονάχοις κύριον (τὸν δεῖνα), κατὰ τὴν συμμαρτυρίαν τοῦ Πνευματικοῦ αὐτοῦ Πατρὸς, καὶ κατὰ τοὺς Κανόνας τῶν ἀγίων Ἀποστόλων. Δέδωκα δὲ αὐτῷ ἐξουσίαν ἱεραργεῖν ἀκωλύτως ἐν ταῖς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις. Ὅθεν καὶ εἰς τοῦτο γέγονε τὸ παρὸν Συστατικὸν τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, καὶ ἐπεδόθη τῷ διαλειφθέντι Ἱερομονάχῳ κυρίῳ (τῷ δεῖνι), εἰς ἀσφάλειαν αὐτοῦ.

ΓΡΑΜΜΑ ΕΝΤΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ

Εἰς ΤΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΤΟΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΝΤΑ.

Η ταπεινότης ἡμῶν ἀνατίθησί σοι τῷ εὐλαβεστάτῳ Ἱερομονάχῳ (τῷ δεῖνι), τὸ λειτούργημα τῆς Πνευματι-

κῆς Πατρότητος· ὅθεν ὀφείλεις ἀναδέχεσθαι τοὺς λογισμῆς, καὶ τὰς πράξεις καὶ τὰ ποικίλα πάθη πάντων τῶν εἰς Ἐξομολόγησιν προσερχομένων σοι, καὶ οἰκονομεῖν τὴν μετάνοιαν, καὶ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν, ἀναλόγως κατὰ τὴν ἐκάστου δύναμιν, καὶ τὰς τῶν ἀμαρτημάτων διαφορὰς· δῆσεις γὰρ, ὃ δεῖ δεθῆναι, καὶ λύσεις, ὃ δεῖ λυθῆναι, ὡς συνεργὸς καὶ ὑπρέτης τῆς παρὰ Θεῶ δοθείσης ἡμῖν Πνευματικῆς καὶ Ἀποστολικῆς χάριτος, ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων ψυχῶν. Δεῖ εὐσεβῶς καὶ Μοναχοὺς ἀποκείρειν τοὺς εἰς τοῦτο προσκαλουμένους σε, μετὰ τῆς ὀφειλομένης κανονικῆς παρατηρήσεως, τῆς τε ἄλλης, καὶ τοῦ μέλλοντος πνευματικῶς ἀναδέχεσθαι τὸν ἀποκειρόμενον. Τοὺς δὲ πρὸς τὸ τῆς Ἱερωσύνης ἀξίωμα ἀναγομένους, οὕτως ἐξετάζειν ὀφείλεις, καὶ τὰ κατ' αὐτοὺς διερευνᾶσθαι πάντα ἀκριβῶς, ὡς ὁ Ἀποστολικὸς καὶ Κανονικὸς ἀπαιτεῖ λόγος· ἵνα μὴ διὰ ῥαθυμίαν, ἢ συναρπαγὴν τινα, λάθῃς σεαυτὸν, ἀλλοτρίαις κοινῶν ἀμαρτίαις, κατὰ τὸν Δεῖον εἰπεῖν Ἀπόστολον. Ἐπὶ τούτῳ καὶ τὸ παρὸν Ἐνταλτήριον Γράμμα, γεγονὸς παρὰ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, ἐπεδόθη σοι δι' ἀσφάλειαν. Ἐν Μηνί (τῷ δε), ἔτει (τῷ δε), καὶ τὰ ἐξῆς.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ,

ΠΩΣ ΧΡΗ ΔΕΧΕΣΘΑΙ ΤΟΝ ΕΞ ΙΟΥΔΑΙΩΝ ΠΡΟΣΕΡΧΟΜΕΝΟΝ

ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

Χρή τὸν ἐξ Ἰουδαίων προσερχόμενον χριστιανίσει, πρότερον θριαμβεύειν πᾶν νόμιμον Ἰουδαϊκὸν ἐπιτήδευμα, κἀντεῦθεν δεικνύειν, ὡς ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας, καὶ πίψεως εἰλικρινοῦς χριστιανίσει ἠθέλησε, καὶ ἀποτάσσεσθαι μὲν φανερώς ἐπ' Ἐκκλησίας πάση τῇ Ἰουδαϊκῇ θρησκείᾳ, καὶ τοῖς παλαιαῖς νομίμοις ἅπασιν· ἀναθεματίζειν δὲ τὰ ὑπερὸν ἐπινενοημένα παρὰ γνώμην Θεοῦ ἐπιτηδεύματα καὶ

ἔθῃ· καὶ οὕτω συντάσσεσθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ τῇ Πί-
 στει τῶν Χριστιανῶν· τοῦ Ἱερέως πρότερον λέγοντος, καὶ
 ἐκείνου ἀποκρινομένου, ἢ τοῦ Ἀναδόχου αὐτοῦ, εἴπερ ἐστὶ
 παιδίον, ἢ ἀλλόγλωσσος ὁ βαπτιζόμενος.

Εγὼ (ὁ δεῖνα) ὁ ἐξ Ἑβραίων σήμερον προσιὼν τῇ Πί-
 στει τῶν Χριστιανῶν, οὐ διὰ τινὰ βίαν, ἢ ἀνάγκην, ἢ
 φόβον, ἢ ἐπήρειαν, ἢ πενίαν, ἢ χρέος, ἢ ἔγκλημα κατ' ἐ-
 μοῦ κινούμενον, ἢ διὰ τιμὴν κοσμικὴν, ἢ δι' εὐεργεσίας
 τινὰς, ἢ κτήματα, ἢ χρήματα παρά τινος ὑπισχνούμενα
 ἢ διὰ οἰανδήποτε ὠφέλειαν, ἢ προστασίαν ἀνθρωπίνην,
 ἢ δι' ἔριν, ἢ φιλονεικίαν πρὸς τινὰ τῶν ὁμοφύλων καὶ ὁμο-
 πίστων μου, ἢ ὡς βουλόμενος ἐντεῦθεν ἀμύνασθαι Χρισ-
 τιανοῖς, ὡς δῆθεν ζηλωτῆς τοῦ νόμου· ἀλλ' ὡς ἐξ ὅλης
 ψυχῆς καὶ καρδίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, καὶ τὴν αὐ-
 τοῦ Πίστιν, ἀποτάσσομαι πάσῃ τῇ Ἑβραϊκῇ θρησκείᾳ,
 καὶ τοῖς νομίμοις πᾶσι, καὶ περιτομῇ, καὶ ἀζύμοις, καὶ
 τῷ Ἰουδαϊκῷ Πάσχα, καὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ ἀμνοῦ, καὶ τῇ
 τῶν Ἑβδομάδων ἡμερῶν ἑορτῇ, καὶ τῷ ἐκείνων Ἰοθηλαίῳ,
 καὶ ταῖς πλάστιγξι, καὶ τῷ ἰλασμῷ, καὶ ταῖς σινηνοπη-
 γίαις, καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀπάσαις ἑορταῖς τῶν Ἑβραίων,
 σὺν ταῖς θυσίαις αὐτῶν, καὶ ταῖς προσευχαῖς, καὶ τοῖς
 ῥαντισμοῖς, καὶ καθαρισμοῖς, καὶ ἀγνισμοῖς, καὶ ταῖς νη-
 στεῖαις αὐτῶν, καὶ τοῖς σάββασιν, καὶ ταῖς νεομηνίαις, καὶ
 τοῖς βρώμασιν αὐτῶν, καὶ τοῖς πόμασιν· καὶ ἀπλῶς ἀ-
 ποτάσσομαι παντὶ Ἰουδαϊκῷ νομίμῳ, καὶ ἔθει, καὶ ἐπι-
 τηδεύματι. Καὶ ἐπὶ τούτοις ἀναθεματίζω τὰς παρ' Ἰου-
 δαίων αἱρέσεις, καὶ τοὺς αἰρετικούς Σαδδουκαίους, οἵτινες
 τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον βλασφημοῦσι, καὶ τὴν τῶν νεκρῶν
 ἀνάστασιν ἀθετοῦσι· καὶ τοὺς ἄλλους ἀποβάλλομαι, Φα-
 ρισαίους τοὺς ἀφωρισμένους, οἱ κατὰ Δευτέραν καὶ Πέμ-
 πτην νηστεύουσι, καὶ παρθενίαν ἐπὶ καιροῦς ὑποκρινόμε-
 νοι, μετὰ δὲ ταῦτα λύουσι πᾶσαν ἐγκράτειαν ἀσώτως
 καὶ ἀκορέστως· δοξάζουσι δὲ καὶ εἰμαρμένην, καὶ τῇ ἀ-
 στρολογίᾳ σχολάζουσι· Νασσαρίους, τοὺς ἀφανιστάς, οἱ
 τὸν περὶ θυσιῶν οὐ παραδέχονται Μωσέως Νόμον, καὶ διαί

τοῦτο ἐμφύχων ἀπέχονται, καὶ ὄλως οὐ δύνασι· Χορσαίης τοὺς ἰταμωτάτους, οἱ γραφαῖς ἐτέραις παρὰ τὸν Νόμον χρώμενοι, τοὺς πλείους τῶν Προφητῶν ἀποβάλλουσι, διδάσκαλον αὐτῶν ἔχουσι ἀνθρωπὸν τινα, Ἀλεξάνην καλούμενον (εἶτ' οὖν, δύναμιν κεκαλυμμένην), καὶ τὴν Μαρθῶ καὶ Μαρθάνην, τὰς ἀπὸ τοῦ γένους αὐτῶν καταγομένας, ὅς καὶ ὡς θεὰς τιμῶσιν οἱ Ἑρωδιανοί· οἱ τινες καὶ τὸν ἀλλόφυλον βασιλέα τῶν Ἰουδαίων Ἑρωδὴν, τὸν σικωλησίβρωτον ὡς Χριστὸν δοξάζουσι· Ἡμεροβαπτισταί, οἱ τὰ αὐτὰ φρονοῦσι τοῖς Φαρισαίοις, καὶ ἔτι κατὰ προσθήκην δογματίζουσι, τὸ μὴ δύνασθαι ἀνθρώπον σωθῆναι, εἰμὴ καθ' ἑκάστην ἡμέραν βαπτίζεται Ῥωματοῖς, καὶ οὐ θέλουσι κατὰ νόμον ζῆν, ἀλλὰ περισσεύειν αὐτὸς ξηστῶν, καὶ ποτηρίων, καὶ πινακίων, καὶ ἄλλων σκευῶν τοῖς βαπτισμοῖς ἀρμοδίων, καὶ πυγμῇ τὰς χεῖρας νίπτειν, καὶ κατασκευὴν πλύνειν ἐννοοῦσι, καὶ ἀπλῶς ἰδίας παραδόσεις πολλὰς τῷ νόμῳ προστιθέντες, δευτερώσεις αὐτὰς καλοῦσιν, οἷον δευτέρας Θεοῦ νομοθεσίας. Καὶ τὴν μὲν πρώτην ψευδῶς ἀναφέρουσι (παρεξηγοῦντες) εἰς τὸν Μωσέα· τὴν δὲ δευτέραν εἰς τὸν Ῥαββὶ Ἀικιάν· καὶ τὴν τρίτην (ὡς λέγουσιν) εἰς Ἄνναν καὶ Ἰούδαν· τὴν δὲ τετάρτην εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Νασσαμοναίου, οἱ τινες καὶ τὸ Σάββατον ἐν τοῖς πολέμοις ἠθέτησαν. Ταύτας οὖν τὰς Ἰουδαϊκὰς αἰρέσεις πάσας ἀναθεματίζω, καὶ τοὺς Αἰρεσιάρχας αὐτῶν, καὶ τοὺς δευτερωτάς, καὶ τὰς δευτερώσεις τοῦ Ταλμούθ. Σὺν τούτοις δὲ ἀναθεματίζω καὶ τοὺς τὴν ἑορτὴν ἐπιτελοῦντας τοῦ λεγομένου Μαρδοχαίου, κατὰ τὸ πρῶτον Σάββατον τῶν Χριστιανικῶν Νηστειῶν· ξύλω γὰρ δῆθεν τὸν ἀμνὸν προσηλοῦντες, εἶτα μιγνύντες αὐτὸ τῷ τοῦ Σταυροῦ σημείῳ, κατακαίουσιν, ἐπιλέγοντες καὶ τινὰς ἐπωδαῖς· τὴν δὲ στακτὴν ἐκείνου κατέχουσιν εἰς ἀποτροπὴν (ὡς οἶονται) ρίγους, καὶ πάσης ἄλλης ἀρρώστιας. Ἐπι ἀναθεματίζω καὶ τοὺς κατὰ τὸν Ἰουλίον Μῆνα τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντας τῶν λεγομένων παρ' αὐτοῖς λυπηρῶν, εἶτ' οὖν τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ

Τίτου, κόνιν ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν ἐπιβάλλοντας, καὶ νή-
 σταις διατελοῦντας ἐφ' ὄλον τὸ νυχθήμερον ἐκεῖνο, καὶ μετὰ
 μυρίων ὄδυσμῶν ἐπιφωνοῦντας ἑαυτοῖς τό: Οὐαὶ οὐαὶ. Ἐτι
 ἀναθεματίζω πάντας τοὺς τὴν τοῦ Ἡλειμμένου (μᾶλλον
 δὲ τὴν τοῦ Ἀντιχρίστου) προσδοκῶντας ἔλευσιν, ὃν καὶ
 τράπεζαν αὐτοῖς ἐτοιμάσειν μεγίστην ἐλπίζουσι, καὶ προ-
 σθήσειν εἰς ἐστίασιν τὸν τε Ζίζ, καὶ τὸν Μεγχεμῶθ, καὶ
 τὸν Λευιάθαν· εἶναι δὲ λέγουσι, τὸν μὲν Ζίζ πτηνόν τι
 ζῶον, τὸν δὲ Μεγχεμῶθ τετράπουν, καὶ τὸν Λευιάθαν λέ-
 γουσιν ἐνάλιον· οὕτω μέγιστα καὶ πλήθοντα ταῖς σαρκίν,
 ὥστε ἀρκεῖν ἕκαστον εἰς τροφήν μυριάσιν ἀνθρώπων ἀπεί-
 ροις. Ἐτι ἀναθεματίζω πᾶν Ἑβραϊκὸν ἔθος καὶ ἐπιτήδευ-
 μα, μὴ παραδεδομένον παρὰ Μωσέως, καὶ πᾶσαν αὐτῶν
 γοητείαν, καὶ ἐπώδη, καὶ κληδωνισμόν, καὶ τελεταῖς,
 καὶ τὰ περιάμματα καὶ φυλακτήρια. Ἐτι ἀναθεματίζω
 πάντα Ῥεμπι (ἢ Ῥαμπι) παρὰ τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον δι-
 δάξαντα, ἢ διδάσκοντα, καὶ πάντας τοὺς λεγομένους παρ'
 αὐτῶν Ἀρχιφερικίτας, (ἢ Ἀρχιραμπίτας, καὶ Διδασκά-
 λους), ὧν τὰς διδασχὰς πατρικὰ καλοῦσιν. Ἀναθεματίζω
 πρὸς τοῖς παλαιοῖς, Ἀρχιραμπίτας τοὺς παρὰ τὸν νόμον
 διδάξαντας, καὶ τοὺς νέους τῶν Ἰουδαίων διδασκάλους,
 ὡς Λάζαρον φημί τὸν τὴν ἄθεσμον ἑορτὴν ἐξευρόντα, τὴν λε-
 γομένην παρ' αὐτοῦ Μονοποδαρίαν, καὶ Ἡλίαν, τὸν ἐκεί-
 νου, κατὰ τὴν ἀσέβειαν, οὐκ ἐλάττονα, Βενιαμίν τε καὶ
 Ζεβεδαῖον, Ἀβράμιον καὶ Συμπλίκιον καὶ τοὺς λοιπούς.
 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀναθεματίζω, καὶ καταναθεματίζω
 τὸν παρὰ Ἰουδαίων προσδοκώμενον, ὡς Χριστὸν ἐλεύσεσθαι
 Μεσσίαν, εἴτ' ἔν Ἡλειμμένον· μᾶλλον δὲ Ἀντίχριστον ἐκεί-
 νον εἶναι ὁμολογῶ, καὶ ἀποτάσσομαι αὐτῷ. Ἀποτασσό-
 μενος δὲ τὰ Ἰουδαϊκὰ πάντα τὰ σκωδῆ καὶ πεπερασμέ-
 να, συντάσσομαι τῷ ἀληθινῷ Θεῷ καὶ μόνῳ Χριστῷ, καὶ
 ἐπιστεύω εἰς Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἀγίαν
 ὁμοούσιον καὶ ἀδιαίρετον Τριάδα, καὶ τὴν ἑνσαρκον Οἶκο-
 νομίαν, καὶ τὴν πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν ὁμολογῶ τοῦ
 ἁγίου ἁγίας Τριάδος ἐνὸς μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ

Θεοῦ, τοῦ ἐκ τοῦ Πατρὸς πρό πάντων τῶν αἰώνων γεννη-
 θέντος, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Αὐτὸν ὑπάρχειν πιστεύω
 τὸν παρὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν Προφητῶν προκηρυχθέντα
 Μεσσίαν· ὃν καὶ ἤδη ἐλθόντα ἐπὶ γῆς πληροφοροῦμαι διὰ
 τοῦ ἀνθρωπίνου γένους τὴν σωτηρίαν, καὶ γενέσθαι κατὰ
 ἀλήθειαν ἄνθρωπον, μὴ ἐκστάντα τῆς οἰκείας Θεότητος,
 καὶ εἶναι αὐτὸν Θεὸν ἀληθῶς, καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς, ἀ-
 συγχύτως, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως, ἐν ὑποστάσει μιᾷ
 καὶ δυοῖ φύσεσιν· ἐκουσίως τὰ πάντα παθεῖν, καὶ σταυ-
 ρωθῆναι σαρκί, τῆς Θεότητος ἀπαθοῦς μεινάσης, καὶ τα-
 φῆναι, καὶ τριήμερον ἀναστῆναι, καὶ εἰς οὐρανοὺς ἀνα-
 ληφθῆναι· ὃς καὶ ἔξει ἐν δόξῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς.
 Καὶ τὴν κατὰ σάρκα τοῦτον τεκοῦσαν ἀγίαν Παρθένον
 Μαρίαν, καὶ μείνασαν μετὰ τόκον παρθένον, κυρίως καὶ
 ἀληθῶς Θεοτόκον πιστεύω καὶ λέγω, ὡς κατὰ ἀλήθειαν
 Μητέρα Θεοῦ ἐνανθρωπήσαντος, καὶ διὰ τοῦτο Κυρίαν
 καὶ Δέσποιναν γεγεννημένην πάσης τῆς κτίσεως. Προσκυ-
 νῶ καὶ τιμῶ καὶ τὸν παρὰ Χριστιανοῖς ἱερουρούμενον
 Ἄρτον καὶ Οἶνον, ὃν ἐν ταῖς θείαις τελεταῖς μεταλαμβάνουσι·
 πείθομαι καὶ ὁμολογῶ καὶ πιστεύω Σάρκα καὶ
 Αἷμα κατὰ ἀλήθειαν εἶναι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, με-
 ταβαλλόμενον τῇ ἐκείνου Θεϊκῇ δυνάμει ὑπὲρ πᾶσαν φυ-
 σικὴν ἔννοιαν, ὡς οἷδε μόνος αὐτός· καὶ οὕτω καὶ γὰρ μετα-
 λήψεσθαι τέτων τῶν Μυστηρίων συντίθεμαι, εἰς ἀγιασμόν
 ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ βα-
 σιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, ἣν χαρίζεται τοῖς ἐξ αὐτῶν
 τῶν Μυστηρίων ἐν πίστει τελείᾳ μετέχουσι καὶ μεταλαμ-
 βάνουσι. Καὶ τὸ ἅγιον τοῦ Χριστοῦ Βάπτισμα, μετὰ κα-
 θαρᾶς καὶ ἀδόλου ψυχῆς καὶ καρδίας, καὶ πίστεως εἰλι-
 κρνοῦς, ἐπιζητῶ δέξασθαι, πληροφορούμενος ἀληθῶς κα-
 θαρσιν αὐτὸ νοητὴν εἶναι, καὶ ἐξάλειψιν τοῦ προπατορικῆ
 ἁμαρτήματος, καὶ ἀναγέννησιν ψυχῆς τε καὶ σώματος. Καὶ
 τὸν σεβάσιμον δὲ Σταυρὸν τοῦ αὐτοῦ ἀληθινοῦ Χριστοῦ
 καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς οὐκέτι φθορᾶς ὄργανον καὶ ἀρᾶς, ἀλλ'
 ἐλευθερίας καὶ ζωῆς αἰώνιου, καὶ σημεῖον τῆς κατὰ θα-

νάτου καὶ τοῦ Διαβόλου νίκης ἔτι δὲ καὶ τὰς σεβασμίας
 Εἰκόνας τῆς τε μετὰ σαρκὸς πρὸς ἀνθρώπους ἐπιφανείας
 τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ τῆς ἀφράστως αὐτὸν τεκέσσης ἀγνῆς
 Παρθένου, καὶ Θεοτόκου, καὶ τῶν Θεοειδῶν Ἀγγέλων, καὶ
 τῶν Ἁγίων πάντων, ὡς σύμβολα τῶν πρωτοτύπων, καὶ δέ-
 χομαι, καὶ τιμῶ, καὶ σχετικῶς προσκυνῶ καὶ ἀσπάζομαι·
 αὐτοὺς δὲ τοὺς ἱεροὺς Ἀγγέλους, καὶ τῆς Ἁγίους πάντας,
 οὐ μόνον Προπάτορας, καὶ Προφήτας, ἀλλὰ καὶ Ἀποστό-
 λους, καὶ Μάρτυρας, καὶ Ὁμολογητὰς, καὶ Διδασκάλους,
 καὶ Ὁσίους, καὶ πάντας ἀπλῶς τοὺς τῷ ἤδη ἐλθόντι Χρι-
 στῷ εὐαρεστήσαντας, ὡς δούλους ἐκείνου καὶ πιστοὺς θε-
 ραίοντας, τιμῶ καὶ σεβάζομαι, διὰ τὴν πρὸς ἐκείνους τι-
 μὴν καὶ ὄντως ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας καὶ προαιρέ-
 σεως ἀληθοῦς προσέρχομαι ἀναγεννηθῆναι διὰ τῆς χάριτος
 τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος καὶ χριστιανίσει δέλω μετὰ πί-
 στεως, καὶ ἀγάπης πολλῆς, ἀποθέμενος τὸν παλαιὸν ἄν-
 θρωπον τὸν φθειρόμενον, καὶ ἐνδυσάμενος τὸν νέον τὸν ἀ-
 νακαινούμενον διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας. Εἰ δὲ μεθ' ὑπο-
 κρίσεως καὶ δόλου ταῦτα φημί, καὶ οὐκ ἐν πίστει εἰλι-
 κρινοῦς καὶ ὀλοφύχου καρδίας, τὸν ἤδη ἐλθόντα Χριστὸν
 ἀγαπῶσης, ἀλλ' ὡς βουλόμενος ἀμύνασθαι Χριστιανοῖς, ἐν-
 τεῦθεν ὡς ζηλωτῆς τοῦ παλαιοῦ νόμου, ἄρτι μὲν σχηματί-
 ζομαι Χριστιανός, ὕστερον δὲ θελήσω ἀρνήσασθαι, καὶ
 πρὸς τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐπιστρέψαι πάλιν θρησκείαν, ἢ εὐρεθῶ
 συνεσθίων τοῖς Ἰουδαίοις, ἢ συνεορτάζων, ἢ συνομιλῶν αὐ-
 τοῖς λάθρα, καὶ τὸν Χριστιανισμὸν καταβάλλων, ἢ πρὸς
 τὰς Συναγωγὰς αὐτῶν καὶ προσευχὰς ἀπιῶν, ἢ ἀνακειῶν,
 ἢ περιποιούμενος ταύτας, καὶ οὐχὶ μᾶλλον φανερῶς ἐλέγ-
 χων τούτους, καὶ τὰς τούτων πράξεις, καὶ ἀθετῶν τὴν μα-
 ταίαν πίστιν αὐτῶν καὶ θρησκείαν· νῦν ἔλθοιεν ἐπ' ἐμέ
 πᾶσαι αἱ κατάραι, ἃς ἐν τῷ Δευτερονομίῳ Μωσῆς ἔγραψε,
 καὶ ὁ τρόμος τοῦ Καῖν, καὶ ἡ λέπρα τοῦ Γιεζῆ· πρὸς δέ,
 καὶ τὸ ταῖς ποιναῖς τῶν πολιτικῶν νόμων εἶναι με ὑπεύθυ-
 νον ἀπαραιτήτως, κατὰ δὲ τὸν μέλλοντα αἰῶνα εἶη μοι τὸ
 ἀνάθεμα, καὶ ἡ ψυχὴ μου ταχθεῖν μετὰ τοῦ Σατανᾶ καὶ

τῶν πονηρῶν δαιμόνων ἐν πυρὶ ἀσθέστω καὶ σκότει ἐξωτέρῳ.

Μετὰ δὲ τὴν ὀλοφύχως ὁμολογίαν ταύτην, βαπτίζεται ὁ ἐξ Ἰουδαίων.

ΑΓ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΛΕΓΟΜΕΝΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ,

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ, ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΝ.

Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν.

Ο' ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς, καὶ ἐν φάτινῃ ἀνακλιθεῖς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Περιτομὴν.

Ο' ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

Ο' ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν.

Ο' ἐν ἀγναλαῖς τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ο' ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, Ἑσπέρας, μέχρι τῆς Μεγάλῃς

Τετάρτης.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον Πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Ο' δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα, ὀδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινώσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ Ταφῆς συγκαταβαῖς ἡμῖν.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τῶν ἁγίων Παθῶν.

Ὁ ἔμπτυσμοὺς, καὶ μάλιστα, καὶ κολαφισμοὺς, καὶ σταυρὸν, καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

Τῇ ἁγία, καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Ὁ δὲ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ Πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, καὶ τὴν ἐκκοίσιον Ταφὴν σαριὶ καταδεξάμενος.

Τῇ ἁγία, καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Χρόνου.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

Τῇ Ε'. Τῆς Ἀναλήψεως.

Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμφας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, Ἑσπέρας.

Ὁ ἐκ τῶν Πατρικῶν καὶ Θεϊκῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, καὶ ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς κατελθὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὄλην ἀναλαβόμενος φύσιν, καὶ θρώσας αὐτήν· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὐθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, τό, τε θεῖον καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναῖδιον Πνεῦμα καταπέμφας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν· ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, πανευφήμεων, Θεοκηρύκων, καὶ Πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηθρωπος.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ, ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ Μαθητῶν, καὶ Ἀποστόλων.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΟΦΦΙΚΙΩΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, Α ΔΙΗΡΜΗΝΕΥΘΗΣΑΝ
ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΝ.

ΧΟΡΟΣ ΔΕΞΙΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΕΥΩΝΥΜΟΣ.

Πεντάς πρώτη.

Ὁ Πρωτοπαπᾶς.

Ὁ Δευτερεύων.

α. Ὁ Μέγας Οἰκονόμος.

Ὁ Ἄρχων τῶν Ἐκκλησιῶν.

β. Ὁ Μέγας Σακελλάριος.

Ὁ Ἐξάρχος.

γ. Ὁ Μέγας Σκευοφύλαξ.

Ὁ Κατηχητής.

δ. Ὁ Χαρτοφύλαξ.

Ὁ Περιοδευτής.

ε. Ὁ Σακελλίου.

Ὁ Βουτιστής.

οἱ δύο Ἐνδικοί.

Πεντάς δευτέρα

οἱ δύο Δομέστικοί.

οἱ δύο Λαοσυνάπται.

α. Ὁ Πρωτονοτάριος.

οἱ δύο Πριμικήριοι.

β. Ὁ Καστήριος.

Ὁ Πρωτοψάλτης.

γ. Ὁ Ρεφερενδάριος.

Ὁ Πρώξιμος.

δ. Ὁ Λογοθέτης.

Ὁ Δεπουτάτος.

ε. Ὁ Ὑπομνηματογράφος.

οἱ Θεώριοι.

οἱ ἐπὶ τῆς Εὐταξίας.

Πεντάς Τρίτη.

Ὁ Κατηγοριάρχης.

Ὁ Δεικανός.

α. Ὁ Πρωτένδικος.

Ὁ Κουβούκλης.

β. Ὁ Ἱερομνήμων.

οἱ Λαμπαδάριοι.

γ. Ὁ ἐπὶ τῶν γονάτων.

Ὁ Περιεισερχόμενος.

δ. Ὁ Ὑπομνήσκων.

Ὁ Βασταγάριος.

ε. Ὁ Διδάσκαλος.

Ὁ Μυροδότης.

Ὁ μέγας Ἀρχιδιάκονος, καὶ ὁ δεύτερος τῶν Διακόνων, οὐ
τάσσονται μετὰ τῶν Ἀρχοντικίων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας,
ἀλλ' Ὀφφίκια εἰσὶ καὶ μόνα.

Γίνωσκε δὲ τοῦτο, ὅτι εἴτις ἔχει ἀπὸ τὰς τρεῖς σφραγίδας ταύ-
τας, δύναται εἰσελθεῖν εἰς οἶον Ὀφφίμιον καὶ Κληρικῶν, οἶον
Ἀναγνώστης, Ὑποδιάκονος, καὶ Ἱεροδιάκονος ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἀρ-
χιδιάκονος, καὶ ὁ Δευτερεύων τῶν Διακόνων οὐκ ὀφείλει γὰρ εἶναι

τὸν Ἱερέα Κληρικόν· διότι τοῖς Ἱερεῦσιν ἔταξεν ὁ Κανὼν ἱερουργεῖν τὴν ἀναίμακτον Θυσίαν, καὶ οὐκ οἰκέτας τοῦ Ἀρχιερέως εἶναι. Τὰ γὰρ Ἀρχοντικά καὶ Ὀφθίκια τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς ὑπηρεσίαν τῷ Ἀρχιερεῖ γέγονασιν, καὶ εἰς κρίσιν τῶν ἐν βίῳ προσαγομένων· καὶ διερμηνεύονται κατὰ τάξιν ἐν ἑκάστον κατὰ τὴν αὐτῶν ἐργεσίαν καὶ ὑπηρεσίαν.

ΠΕΝΤΑΣ Η ΠΡΩΤΗ.

Περὶ τοῦ Μεγάλου Οἰκονόμου.

Ὁ μέγας Οἰκονόμος, φορῶν τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ, ἵσταται ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς ἀγίας Τραπέζης, ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, βαστῶν τὸ ἅγιον Ῥιπίδιον· λαμβάνων τε εἰσόδους, καὶ ἐξόδους, καὶ λογαριασμοὺς ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ. Ἔστιν οὖν καὶ ἐπὶ πᾶν κτήμα, κρατῶν καὶ Χαρτουλάρην, καὶ ἀναγράφει τὰ τῆς Ἐπισκοπῆς εἰσερχόμενα πράγματα, καὶ δὲς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀναφέρει τῷ Ἀρχιερεῖ· ἔστι δὲ καὶ εἰς τὰς κρίσεις· προσφέρων καὶ τὸν μέλλοντα χειροτονηθῆναι Ἱερέα· ὑποκρατῶν καὶ τὴν Ἐπισκοπὴν μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ Ἀρχιερέως, μέχρις ἐλεύσεως τῆ ἐρχομένης. Ἔστιν οὖν καὶ ἐπὶ ψήφους τοῦ Ἐπισκόπου πρῶτος, διανέμων καὶ τὰ δικαιώματα τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ἐκ τῶν εἰσερχομένων δικαίων τῆς Ἐπισκοπῆς.

Ὁ μέγας Σακελλάριος φορῶν τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ, καὶ τὸ Ὠράριον, ἵσταται ἐν τῷ εὐωνύμῳ μέρει τῆς ἀγίας Τραπέζης, βαστῶν τὸ ἅγιον Ῥιπίδιον. Ἔχει οὖν τὰ Μοναστήρια τὰ ἀνδρικά τῆς Ἐπισκοπῆς εἰς τὴν αὐτοῦ ἐπίσκεψιν, κρατῶν καὶ Χαρτουλάριον, καὶ ἀναγυρεύει τὰς τῶν Μοναστηρίων εἰσόδους καὶ ἐξόδους, βίους καὶ πολιτείας τῶν Μοναχῶν· καὶ τρεῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀναφέρει τῷ Ἀρχιερεῖ. Ἔστι δὲ καὶ εἰς τὰς κρίσεις, προσφέρων καὶ τὸν μέλλοντα χειροτονηθῆναι εἰς Ἱερέα, ἱστάμενος πλησίον τοῦ Μεγάλου Οἰκονόμου.

Ὁ μέγας Σνευοφύλαξ ἵσταται, ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἔμπροσθεν τοῦ Σνευοφυλακίου, καὶ εἴτι δ' ἂν ζητηθῇ ἐκ τοῦ Σνευοφυλακίου, ἦτοι σνεῦος, βιβλίον ἱερόν, κηροί,

καὶ ἀλλαγαί, αὐτὸς ἀποδίδωσιν, ὑποκρα τῶν καὶ τὸ Σκευοφυλάκιον τῆς Ἐπισκοπῆς, καὶ πᾶν σκεῦος τῆς Ἐκκλησίας ἔχων δὲ καὶ τὰς χηρευομένας Ἐκκλησίας εἰς τὴν αὐτοῦ ἐπίσκεψιν, καὶ τὰ ἱερά αὐτῶν πάντα. Ἔστι δὲ καὶ εἰς κρίσεις, φυλάττων καὶ τὰ δίκαια τῶν εἰσερχομένων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τοὺς Κληρικούς, μέχρι τοῦ διανέμειν αὐτοὺς ταῦτα.

Οἱ Χαρτοφύλαξ ἴσταται πλησίον τῶν ἀγίων Θυρῶν, καὶ ἐν τῇ ἀγίᾳ Μεταλήψει αὐτὸς λέγει: Ἱερεῖς προσέλθετε προσφέρων καὶ τό: Ψῆφω κτλ. εἰς τὴν τοῦ Ἐπισκόπου Χειροτονίαν, τοῖς Ἀρχιερεῦσιν. Ἔστι δὲ καὶ ἐκ προσώπῃ τοῦ Ἀρχιερέως εἰς πᾶσαν κρίσιν διδόναι τὰς ἀποφάσεις. Ἔστιν οὖν καὶ εἰς τὰς μνηστείας, καὶ ἀρράβωνας, τὰς γινομένας ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγράφει περὶ τοῦ Ἱερέως τοῦ μέλλοντος εὐλογῆσαι τοὺς γάμους.

Οἱ Σακελλίου ἐστὶν οἰκέτης τῆς πρώτης Πεντάδος, κρατῶν καὶ τὴν φυλακὴν τῆς Ἐπισκοπῆς ἔχων δὲ καὶ ἐν ἐπισκέψει αὐτοῦ τῶν γυναικείων Μοναστηρίων τὴν σκέψιν.

Οὗτω περιέχει ἡ πρώτη Πεντάς τῶν Ὀφφικίων.

ΠΕΝΤΑΣ Η ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΠΕΝΤΑΔΟΣ.

Οἱ Πρωτονοτάριος ἴσταται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ δίδωσιν αὐτῷ νίψασθαι ἐν καιρῷ τῆς Λειτουργίας. Γράφει ὁ τοιοῦτος εἴτις χρήσις ἐστίν, οἷον διατάξεις, ἐλευθερίας, προστάγματα, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια ἀναθεωρεῖ δὲ καὶ τοὺς νομικοὺς δις τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Οἱ Καστρήνσιος ἀλλάσσει τὸν Ἀρχιερέα, καὶ κρατεῖ τὸν θυμιατὸν, καὶ τὸν ἀέρα ἐν δὲ τῷ Τριαδικῷ ὕμνῳ ῥαντίζει τὸν λαὸν ἀγιάσματι. Φυλάττει τὰ τῷ Ἀρχιερέως ἀξιώματα, καὶ κρατεῖ τὸ κιβώτιον τῶν ἀρωμάτων.

Οἱ Ρεφερενδάριος ἀποστελλόμενος εἰς ἄρχοντας, καὶ εἰς μεγάλους ἀνθρώπους παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, μηνύματα, καὶ εἴτι ἂν βούληται, ἀναφέρει.

Ο Λογοθέτης, ὑποκρατῶν τὴν Βούλλαν τοῦ Ἀρχιερέως, σφραγίζει πᾶσαν γραφὴν, κρατῶν καὶ τὸν δίσκον μετὰ τοῦ ἁγίου Ἀντιδώρου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδομένου τοῦ κατακλαστοῦ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

Ο Ὑπομνηματογράφος καθεζόμενος εἰς τὰς ψήφους τῶν Ἐπισκόπων, γράφει εἴτι αὐτῷ ὀρίσωσιν οἱ Ἀρχιερεῖς. Ἔστι δὲ καὶ οἰκέτης τῆς δευτέρας Πεντάδος.

ΠΕΝΤΑΣ Η ΤΡΙΤΗ.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΠΕΝΤΑΔΟΣ.

Ο Πρωτέδικος κριτὴς ἐν προσώπῳ τοῦ Ἀρχιερέως, κρίνει ὑποθέσεις μικρὰς μετὰ τῶν δύο Ἐκδίκων, τὰς εἰσερχομένας εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν.

Ο Ἱερομνήμων κρατεῖ ἐν τῇ φυλακῇ αὐτοῦ τὸν Κώδικα τῆς Ἐκκλησίας· καὶ εἰ μὲν οὐκ ἔστιν Ἐπίσκοπος, μέλει αὐτῷ σφραγίζειν Ἀναγνώστας, καὶ ἐγκαινίζειν Ἐκκλησίας καινὰς.

Ο ἐπὶ τῶν γονάτων, ὅταν ἱεουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, φορεῖ αὐτῷ τὸ ἐπιγονάτιον, κρατῶν καὶ τὸν δίσκον μετὰ τοῦ ἁγίου Ἀντιδώρου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδομένου τοῦ κατακλαστοῦ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

Ο Ὑπομιμνήσκων, δεχόμενος τὰς ὑπομνήσεις τῶν ὑπομνημάτων, τὰς εἰσερχομένας εἰς τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν, ἀναφέρει αὐτὰς τῷ Ἀρχιερεῖ.

Ο Διδασκαλος ἐρμηνεύει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὅταν ἱεουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, ὁμοίως καὶ τὸ Ψαλτήριον· κρατῶν καὶ τὰ διδασκαλεῖα τῆς Ἐπισκοπῆς. Ἔστι καὶ οἰκέτης τῆς Τρίτης Πεντάδος.

Ἦσθι οὖν καὶ αὐτὸ, εἰς τὴν τῶν Κληρικῶν διάκρισιν, ὅτι τὸ μὲν ἅγιον Εὐαγγέλιον τῆς Βαϊοφόρου λέγει ὁ Πρωτονοτάριος· τῆς μεγάλης Δευτέρας, ὁ Ἱερομνήμων· τῆς μεγάλης Τρίτης, ὁ Καστρήσιος· τῆς μεγάλης Τετάρτης, ὁ Σακελλάριος· τῆς μεγάλης Πέμπτης, ὁ Χαρτοφύλαξ· τοῦ μεγάλου Σαββάτου, ὁ Σκευοφύλαξ· τῇ δὲ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, λέγει ὁ μέγας Οἰκονόμος.

ΧΟΡΟΣ Ο ΕΥΩΝΥΜΟΣ.

Ο Πρωτοπαπᾶς, ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἵσταται ἐπάνω τῶν Ἀρχόντων πάντων τῆς Ἐκκλησίας· καὶ ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ μεταδίδωσι τοῖς Ἱερεῦσι τὴν ἁγίαν Μετάληψιν· ὁμοίως δὲ ὁ Ἐπίσκοπος τῷ Πρωτοπαπᾶ. Ἄρχει δὲ τῶν πρωτείων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐπέχει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸν τόπον τοῦ Ἀρχιερέως.

Ο Δευτερεύων, ἀπόντος τοῦ Πρωτοπαπᾶ, κρατεῖ τὸν τόπον αὐτοῦ.

Ο Ἄρχων τῶν Ἐκκλησιῶν γράφει τὰ Ἀντιμίνσια, καὶ τὰ Σταυροπήγια.

Ο Ἐξαρχος ἀναθεωρεῖ τὰς κρίσεις τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, εἰ ἐκρίθησαν δικαίως.

Ο Κατηχητὴς κατηχίζει τὸν λαόν, καὶ πάντας τοὺς ἐρχομένους ἐν τῶν ἑτεροδόξων εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν, καὶ μέλλοντας βαπτισθῆναι.

Ο Περιοδευτὴς περιπατεῖ, καὶ ὁδηγεῖ τοὺς θέλοντας εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν.

Οἱ δύο Ἐκδικοὶ κρίνουσι τὰ Πρωτεδικὰ μικρὰς ὑποθέσεις.

Ο Βουτιστὴς μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα τὰς εὐχὰς τῆς βαπτίσεως, λαμβάνει τὸ παιδίον, καὶ βαπτίζει αὐτό.

Οἱ δύο Δομέστικοὶ ἴστανται ἐν τοῖς δύο Χοροῖς, καὶ ψάλλουσι μετὰ τοῦ Πρωτοψάλτου.

Οἱ δύο Λαοσυνάπται συναγοῦσι τοὺς Ἄρχοντας, καὶ τὸν λαόν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Οἱ δύο Πριμικήριοι ἴστανται καὶ αὐτοὶ ἐπάνω τῶν Ὑποδιακόνων, καὶ ψάλλουσι μετὰ τοῦ Πρωτοψάλτου.

Ο Πρωτοψάλτης ἵσταται μέσον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀρχεται τῆς ψαλμωδίας, καὶ μετὰ τούτου οἱ Δομέστικοι, καὶ οἱ Πριμικήριοι.

Ο Πρόξimos κελεύει, ἵνα σημαίνωσιν ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ο Δεπουτάτος καλεῖ τοὺς Ἄρχοντας εἰς τὸν Ἀρχιερέα, καὶ τὸν ὄχλον μεθίστησιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ.

Οἱ Θεώριοι, ἵνα θεωρῶσι καὶ σκοπεύωσιν, ὅπως καθαρίζονται, καὶ εἰστήκωσιν εὐτάκτως.

Οἱ ἐπὶ τῆς Εὐταξίας, ἵνα ὀρίζωσιν, ὅπως φιλοκαλῶσι, καὶ πλύνωσι τὰς κανδήλας.

Οἱ Κατηγοριάρης, ἵνα ὑπομνήσκῃ τὰς ἐπισήμους Ἑορτάς τῷ λαῷ, ἵνα σχολάζωσιν.

Οἱ Δεικανὸς, ἵνα καλῇ τοὺς Ἱερεῖς εἰς τὰ αὐτῶν δικαιώματα, καὶ προσφοράς.

Οἱ Κουβούκλης, ἵνα βαστάζῃ τὸ Δεικανίκιον τοῦ Ἀρχιερέως, ὅταν περιπατῇ.

Οἱ Λαμπαδάριοι, ἵνα καθαρίζωσι τὰς λαμπάδας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Οἱ Περιεισερχόμενος, ἵνα φέρῃ λαμπρὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Οἱ Βασταγάριος, ἵνα βαστάξῃ τὸν τῆς Ἐκκλησίας Ἅγιον εἰς λιτὰς καὶ ἑορτάς ἐπισήμους.

Οἱ Μυροδότης, ἵνα ὑποκρατῇ τὸ ἅγιον Μύρον.

Ἰστέον οὖν, ὅτι ὁ Ἀρχιδιάκονος, καὶ ὁ Δεύτερος τῶν Διακόνων, ταῦτα οὐκ εἰσὶν Ἀρχοντίκια, ἀλλὰ Ὀφφίκια μόνον. Καὶ ὅταν λειτουργῇ ὁ Αρχιερεὺς, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον· εἰ δὲ οὐ θέλει αὐτὸς, ὀρίζει ἄλλον, οἷον θέλει.

Οἱ Δεύτερος τῶν Διακόνων, ὅταν λείπῃ ὁ Ἀρχιδιάκονος, ὀρᾷ τὸν τόπον αὐτοῦ.

Ἰσθὶ δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τὸ Συνοδικόν, καὶ τὴν ἀνάγνωσιν ἄπασαν ὁ Χαρτοφύλαξ ἀναγινώσκει. Εἰ δὲ οὐκ ἔστι Χαρτοφύλαξ, οἷος πρωτεύει τῶν ἀξιωμάτων. Καὶ διερμηνεύμενα τὰ μνηαῖα τῶν Κληρικῶν, ἢ πρώτη Πεντάς, τὰ διπλᾶ ἢ δευτέρα Πεντάς, ἐν ἡμισυ ἢ Τρίτῃ Πεντάς, ἐν τέταρτον. Ἀρχεται οὖν ὁ Πρωτοπαπᾶς εἰς τὰ διπλᾶ τοῦ εὐωνύμου Χοροῦ.

Αὕτη ἐστὶν ἡ διατάξις τῆς Ἁγίας τῆ Θεοῦ Ἐκκλησίας, ἣν περ ἐνομοθέτησαν οἱ ἁγιώτατοι Πατριάρχαι, καὶ οἰκουμένικοι Πατέρες παρὰ τῶν ἁγίων Συνόδων, καὶ ἀνέθηκαν αὐτὴν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ ποιεῖν οὕτω.

ΤΕΛΟΣ

ΠΙΝΑΞ

ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣ,

ΙΝΑ ΠΡΟΧΕΙΡΟΤΕΡΟΝ ὍΔΗΓΗ

ΠΡΟΣ ΕΤΡΕΣΙΝ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΝ Τῷ ΠΑΡΟΝΤΙ ΕΥΧΟΛΟΓΙῳ.

Ἀ' κολεθία τῆ Ἑσπερινῆ. Σελ.	13	Ἀ' κολ. τοῦ Ἐξοδιαστικοῦ τῶν	
Ἀ' κολουθία τοῦ Ὁρθρου. . . "	25	Μοναχῶν . . . . . Σελ.	420
Ἀ' κολ. τῶν Προηγιασμένων τῆ		Ἀ' κολ. Νεκρώσ. εἰς Ἱερεῖς . . . "	435
ἀγία Τεσσαρακοστῆ. . . . "	97	Ἀ' κολ. Νεκρώσιμος εἰς Κοσμ.	
Ἀ' κολ. τοῦ ἀγ. Βαπτίσματος. " 136		Ἄνδρας . . . . . "	468
Ἀ' κολ. τοῦ ἀγίου Μύρου . . . "	156	Ἀ' κολ. εἰς Ἐγκαίνια Δίσκων καὶ	
Ἀ' κολ. εἰς Ἀρχάριον Ῥασοφο-		Ποτηρίου καινοῦ . . . . . "	479
ροῦντα . . . . . "	188	Ἀ' κολ. ἐτέρα ἑμοία . . . . . "	481
Ἀ' κολ. τοῦ μικροῦ Σχήματος,		Ἀ' κολ. εἰς διαφορῶς Λιτῶν, καὶ	
ἤτοι τοῦ Μανθῦου . . . . . "	190	ἀγρυπνίας . . . . . "	503
Ἀ' κολ. τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγε-		Ἀ' κολ. ἐπὶ ἀσχημῶ Ἀνομηρίας. "	513
λικοῦ Σχήματος. . . . . "	199	Ἀ' κολ. τοῦ Παρακλ. Κανόνος	
Ἀ' κολ. ἐπὶ προχειρίσει Πνευμα-		εἰς τὴν Θεοτόκου . . . . . "	577
τικοῦ. . . . . "	219	Ἀ' κολ. εἰς τοὺς ἀπ' ἀρνήσεως	
Ἀ' κολ. εἰς Ἐξομολογουμένους. "	220	πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν	
Ἀ' κολ. τοῦ Ἀράβωνος . . . . "	237	ὑποστρέφοντας . . . . . "	588
Ἀ' κολ. τοῦ Στεφανώματος. . . "	240	Ἀ' κολ. εἰς Ἱερέα ἐνυπνιασθέν-	
Ἀ' κολ. εἰς Δίγαμον . . . . . "	251	τα. . . . . "	594
Ἀ' κολ. τοῦ ἀγίου Ἐλαίου. . . . "	259	Ἀ' κολ. εἰς Υἱοθεσίαν . . . . . "	600
Ἀ' κολ. τοῦ μικροῦ Ἀγιασμοῦ. "	338	Ἀ' κολ. εἰς Κάμινον . . . . . "	602
Ἀ' κολ. τοῦ μεγάλου Ἀγιασμοῦ		Ἀ' κολ. εἰς Παιδας κακοσκοπίους. "	603
τῶν ἀγίων Θεοφανείων. . . . "	349	Ἀ' πολυσεῖς τῶν Δεσποτικ. Ἑορ-	
Ἀ' κολ. τοῦ Νικητῆρος . . . . . "	360	τῶν . . . . . "	678
Ἀ' κολ. τῆς ἀγ. Πεντηκοστῆς. "	367	Ἀ' πόστολοι καὶ Εὐαγγέλια τῶν	
Ἀ' κολ. εἰς ἀσθενεῖς, χειραζομέ-		τοῦ ὅλων ἐνιαυτοῦ Δεσποτ. καὶ	
νους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρ-		Θεομητ. Ἑορτῶν καὶ τινῶν	
τῶν καὶ ἰπηρεαζόντων. . . . "	384	ἐορταζομένων Ἀγίων . . . . "	609
Ἀ' κολ. εἰς Ψυχόρραγούντα . . "	388	Ἀ' πόστ. καὶ Εὐαγγέλ. εἰς Μάρτ.	
Ἀ' κολ. Νεκρώσιμος εἰς Κοσμι-		Ῥοσίας, καὶ Ὁσιομάρτυρας	
κοῦς . . . . . "	392	Γυναῖνας . . . . . "	658

Ἀποστολοευάγ. εἰς ἀνομβρ. Σελ.	512	Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἐξ ἐπιτιμιῶν λυομένων . . . . . Σελ.	223
Ἀποστολου. εἰς φόβον σεισμῶ. "	539	Εὐχὴ ἐπὶ Μετανοούντων. . . "	αὐτ.
Ἀποστολου. εἰς ἐπέλευσιν βαρβάρων, καὶ ἐπιδρομῶς Ἑθνῶν. "	557	Εὐχὴ μετὰ θάνατον Συγχωρητικῆς. . . . . "	225
Γράμμα Ἐνταλτήριον. . . . "	671	Εὐχαὶ Συγχωρ. ἐπὶ πᾶσαν ἀράν καὶ ἀφορισμόν, εἰς τεθνεώτα. "	αὐτ.
Γράμ. Συστατικόν. . . . . "	αὐτ.	Εὐχὴ ἐπὶ τῶν προπετῶς ἄμυνόντων . . . . . "	227
Διάταξις τῆς Ἱεροδιακονίας. "	4	Εὐχὴ ἐπὶ τῶν μιαιρογησάντων. "	228
Διάτ. τῆς θείας Λειτουργίας. "	34	Εὐχὴ ἐπὶ αἰσχυρῶν λογισμῶν. "	αὐτ.
Ἑρμηνεία, περὶ τοῦ: Τίνα τὰ δεξιὰ μέρη τῆ ἀγίης Ἄρτης. "	45	Εὐχαὶ εἰς πῆλμον πορνείας. "	229
Ἑρμην. εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων. "	105	Εὐχὴ πρὸ τοῦ ὑπνώσαι, καὶ εἰς ἐνυπνιαζόμενον . . . "	230
Ἑρμην. καὶ Ἀκολουθία εἰς Ἐγκαίνια Ναοῦ. . . . . "	290	Εὐχὴ ἐπὶ πᾶσαν ἀρρώστιαν. "	αὐτ.
Ἑρμην. τῶν Ὀφθικ. τῆς ἀγ. καὶ Μεγ. Ἐκκλησίας . . . "	680	Εὐχὴ ἐπὶ λύσιν Στεφάνων . . . "	251
Εὐχαὶ εἰς Γυναῖκα Λεχώ, τῇ α'. ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως τοῦ Παιδίου αὐτῆς. . . . . "	119	Εὐχαὶ εἰς Ἐγκαίνια Ναοῦ, τῆ ἀγιωτ. Πατριάρχου Καλλιῆστου. . . . . "	288
Εὐχὴ εἰς τὸ κατασφραγίσαι παιδίον, λαμβάνον ὄνομα, τῇ ἡ. ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ. . . . . "	121	Εὐχὴ εἰς ψυχὴν κρινομένην. "	334
Εὐχὴ εἰς Γυναῖκα λεχώ, μετὰ μ'. ἡμέρας καὶ εἰς τὸ ἐκκλησιάσαι Παιδίον. . . . . "	122	Εὐχὴ εἰς ψυχορράγνυτα. . . "	335
Εὐχὴ εἰς Γυναῖκα, ὅταν ἀποβάλληται . . . . . "	125	Εὐχὴ εἰς ἀσθενῆ, καὶ μὴ ὑπνῶντα, ἢ ὡς λέγεται, τῶν ἀγ. ζ'. Παίδων. . . . . "	386
Εὐχαὶ τῆς Ἀπολούσεως μετ' ἡμέρας ἑπτὰ . . . . . "	144	Εὐχὴ ἐπὶ ἀνοίξει Ἐκκλ. ὑπὸ Αἰρετικῶν βεβηλωθείσης, Ταρρασίου Πατριάρχου . . . . . "	482
Εὐχὴ εἰς τὸ ποιῆσαι Κατηχούμενον. . . . . "	130	Εὐχὴ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, βεβηλωθέντος ὑπὸ Ἑθνῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ Αἰρετικῶν. . . . . "	αὐτ.
Εὐχὴ εἰς Τριχοκουρίαν . . . . . "	146	Εὐχὴ ἐπὶ ἱστορηθ. καινὴν Εἰκόνα . . . . . "	483
Εὐχαὶ, ἧτοι Ἐξορκισμοὶ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, καὶ Ι. τῆ Χρυσσοστόμου, εἰς πάσχοντας ὑπὸ Δαιμόνων καὶ εἰς ἐκάστην ἀσθενείαν . . . . . "	147	Εὐχὴ ἐν τῇ Εἰσόδῳ πρὸ τῆς συνήθους, ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ἐν ᾧ συνέβη θανεῖν ἀνθρώπου βιαίως. . . . . "	484
Εὐχὴ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς διακονίαν Ἐκκλησιαστικὴν . . . . . "	185	Εὐχὴ ἐπὶ σκεύους μίανθέντος. "	488
Εὐχὴ εἰς τὸ ἀποκουκλίσαι. "	218	Εὐχὴ ἐπὶ σίτου μίανθέντος, ἢ ἀλεύρου, ἢ ἄλλου τινὸς εἴδους. "	αὐτ.
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἐν ἐπιτιμίῳ ὄντων, καὶ ἑαυτοὺς ὀρθῶ δεσμούμενων. . . . . "	222	Εὐχὴ εἰς Θεμέλιον Οἴκου . . . . . "	489
		Εὐχὴ, ὅταν μέλλῃ τις εἰσελθεῖν εἰς οἶκον νέον. . . . . "	αὐτ.
		Εὐχὴ εἰς οἰκίαν περιεργαζομένην ὑπὸ κακῶν πνευμάτων. "	490

Εὐχή ἐπὶ Σπόρου . . . Σελ. 491	Εὐχή ἑτέρα ὅμοια . . . Σελ. 566
Εὐχή ἐπὶ Ἄλατος . . . " 492	Εὐχαὶ ἐπὶ συμφορᾷ Λαοῦ, τοῦ ἀγίωτ. Πατρ. Καλλίστου. " 569
Εὐχή εἰς τοὺς προσφέροντας Ἀπαρχάς Ὀπώρας. . . " αὐτ.	Εὐχή ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ, ὑπὲρ τῆς Χριστανύμου Λαοῦ. . . " 573
Εὐχή ἐπὶ Ἄλωνος . . . " 493	Εὐχή ἑτέρα εἰς Βασιλεία, καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ . . . " 574
Εὐχή ἐπὶ τῶν Κολύβων. . . " αὐτ.	Εὐχή ἐπὶ τοῖς ἀπὸ ἔχθρας εἰρηνεύουσιν . . . " 599
Εὐχή εἰς φύτευμα Ἀμπελών. " 494	Εὐχή εἰς τὸ εὐλογ. τὰ Βατὰ, τῆ Κυρ. τῶν Βατίων . . . " αὐτ.
Εὐχή ἐπὶ τρύγης Ἀμπελοῦ. " 495	Εὐχή, ὅταν ἀπέρχηται Παιδίον μανθόνειν τὰ ἱερά Γράμ. " 605
Εὐχή ἐπὶ εὐλογίαν Οἴνου. " αὐτ.	Ἐὼθινὰ Εὐαγγέλια ΙΑ'. . . " 662
Εὐχή εἰς μετάληψιν Σταφυλῆς, τῆς ε'. τοῦ Ἀυγούστου. . . " 496	Κανόνες τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, καὶ τῶν θείων Πατέρων, περὶ τῆς ἀγίας Βαπτίσματος. " 426
Εὐχή, ἢ βέλτιον Ἐξορκισμὸς τοῦ ἀγίου Μάρτ. Τρύφωνος εἰς Κήπους, Ἀμπελώνας καὶ Χωράφια . . . " 497	Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὴν Ὑπεραγ. Θεοτόκου, ἐν ἔξομολογήσει ἁμαρτωλοῦ . . . " 231
Εὐχή εἰς τὸ εὐλογῆσαι Ποίμνην . . . " 500	Κανὼν ἀναπαύσιμος εἰς Νηπία τελευτήσαντα . . . " 473
Εὐχή εἰς τὸ εὐλογ. ἐδέσματα Κρεῶν, τῆς ἀγ. καὶ μεγ. Κυρ. τοῦ Πάσχα . . . " 501	Κανὼν ἱκετήριος πρὸς τὸν φιλάνθρ. Κύρ. ἐπὶ ἀνομβρ. " 515
Εὐχή εἰς τὸ εὐλογ. Τυρόν καὶ Ὠά . . . " αὐτ.	Κανὼν εἰς φόβον Σεισμοῦ. " 529
Εὐχή εἰς τὸ κατασκευάσαι Πλοῖον . . . " 502	Κανὼν εἰς ἀπειλὴν Λοιμικῆς ἀσθενείας . . . " 540
Εὐχή εἰς τὸ εὐλογ. Δίκτυα. " αὐτ.	Κανὼν Παρακλητ. εἰς τὴν Ὑπεραγ. Θεοτόκου ἐπὶ προσδοκία πολέμου . . . " 559
Εὐχή ἐπὶ ὀρύξει φριάτος. " 503	Κεφάλαια Νικηφ. Πατριάρχου Κωνσταντινουπ. τοῦ Ὁμολογητοῦ, περὶ Διγάμων. . . " 251
Εὐχή Παρακλ. εἰς πᾶσαν Λειτουργίαν . . . " 509	Λειτουργία (ἡ θεία) Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου. . . " 47
Εὐχαὶ ἐπὶ ἀνομβρίας . . . " 519	Λειτουργ. (ἡ θεία) Βασιλείου τοῦ Μεγάλου . . . " 75
Εὐχή ἐπὶ ἀνομβρ. καὶ ἐξαλλαγῆς ἀνέμων . . . " 526	Λειτουργ. (ἡ θεία) τῶν Προηγιασμένων. . . " 108
Εὐχή ἐπὶ ἀνομβρ. καὶ προσβολῆς . . . " 527	Λόγος Παραρρητικὸς τῆς ἀγ. καὶ Μεγ. Ε'. Ἰ. τῆς Χρυσσοστόμ. " 606
Εὐχαὶ ἐπὶ ἀπειλῇ Σεισμοῦ. " 535	Λόγος Παραρρ. τῆς ἀγ. καὶ Μεγ. Κυρίου τοῦ Πάσχα, τοῦ αὐτοῦ . . . " 607
Εὐχή εἰς Λοιμικὴν νόσον. " 544	
Εὐχή εἰς πληγὴν Θανατικοῦ. " 550	
Εὐχαὶ ἐν καιρῷ Λοιμοῦ καὶ Λιμοῦ . . . " 553	
Εὐχή ἐπὶ ἀπειλῇ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν . . . " 555	
Εὐχή ἐπὶ δυσκρασίας ἀνέμων, καὶ κλύδωνα θαλάσσης. " 556	
Εὐχή εἰς ἐπιδρομὰς Ἐθνῶν, Μακαρίου Φιλαδελφείας. " 563	

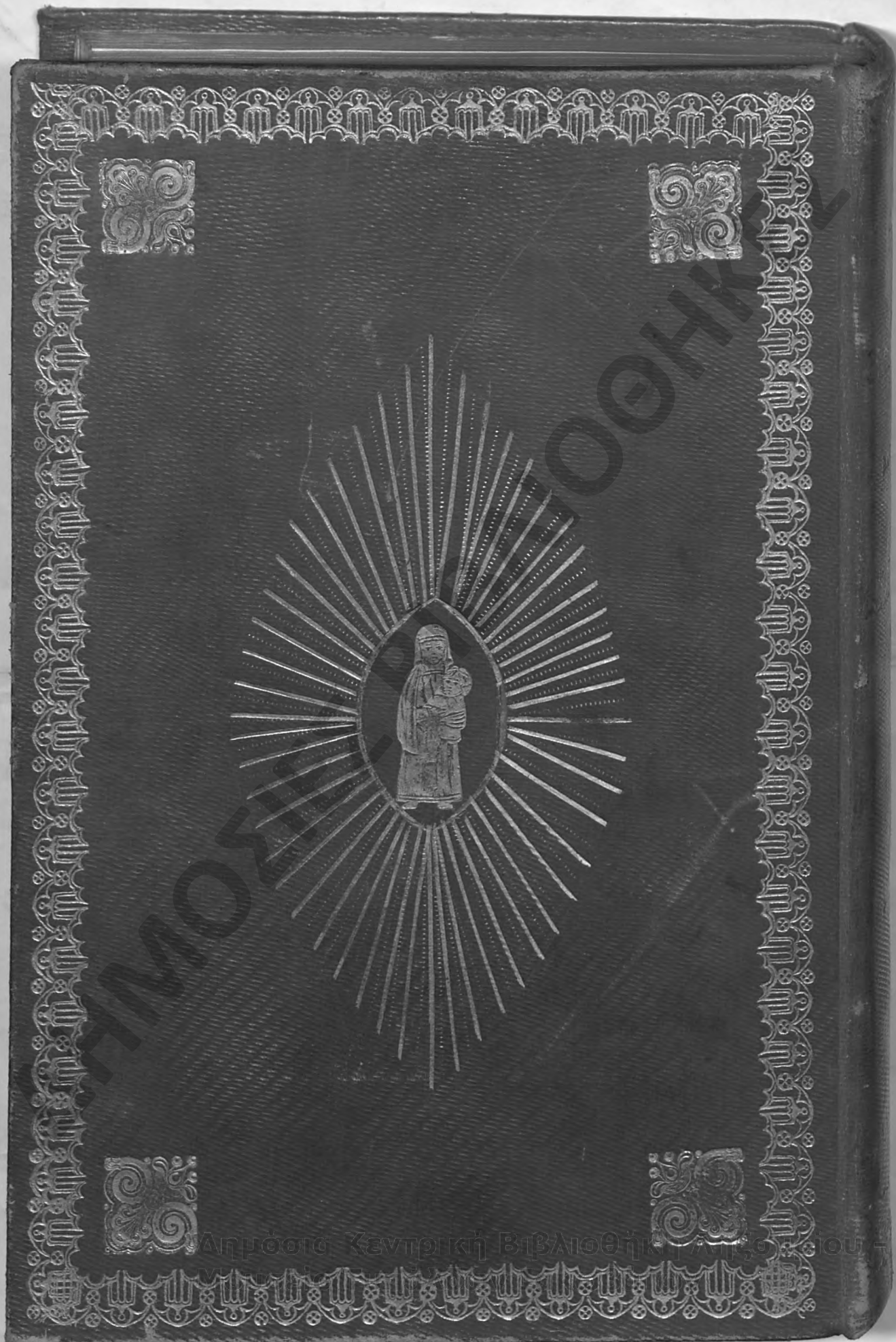
Ὅταν σταυροῖ ὁ Ἱερεὺς πάθος νοσήματος μετὰ τῆς ἀγίας Λόγχης	Σελ. 600	Τάξις ἐπὶ Χειροτ. Ἀναγνώστη, καὶ Ψάλτου	Σελ. 186
Περὶ τοῦ: Πῶς δεῖ θάπτειν τοὺς νεκροῦς. Ἐκ τῶν Ἀποκρίσεων τοῦ ἀγίου. Πατριάρ. Κ. Θεοδώρου	" 392	Τάξις ἐπὶ Χειροτ. Ὑποδιακόνου	" 187
Περὶ τῆς Ὑψώσ. τῆς Παναγίας, ὅταν μέλλῃ τις ταξειδεῦσαι. "	584	Τάξις ἐπὶ καθιερώσει Ἀντιμυσίων.	" 325
Περὶ τῶν ἐξ Ἰουδαίων προσερχομ. τῇ Πίστει τῶν Χριστιανῶν	" 672	Τάξις ἐπὶ σαλευθ. ἀγ. Τραπέζ. "	327
Περὶ Σταυροπηγίου	" 336	Τάξις ἐπὶ θεμέλ. Ἐκκλησίας. "	330
Τάξις ἐπὶ Χειροτοαία Διακόνου	" 160	Τάξις τῇ ἀγ. καὶ Μεγ. Ἐ. ἐν τῇ ἐκπλίσει τῆς ἀγ. Τραπέζης. "	331
Τάξις ἐπὶ Χειροτ. Πρεσβυτέρω. "	163	Τάξις περὶ τῆς ἀγ. Τραπ. ἥς τὰ Ἄμφια διεφθάρησαν. "	334
Τάξις ἐπὶ Χειροτ. Ἐπισκόπου. "	166	Τάξις ἐπὶ Προχειρ. Ἀρχidiaκ. ἢ Μ. Οἰκονόμου, ἢ Πρωτοπρεσβυτέρου	" 346
Τάξις ἐπὶ Χειρ. Ἐπισκ. μετὰ πλατωτέρας ἐκθέσεως.	" 169	Τάξις γινομένη, εἰ συμβῆτι μιαρὸν ἔμπεσιν εἰς φρέαρ ὕδατος	" 485
Τάξις ἐπὶ Χειροτ. Ἐπισκ. κατὰ τὴν ἔρμην. Μητροφάνους Νύσσης.	" 176	Τάξις γινομ. εἰ συμβῆτι μιαρὸν προσφάτως ἔμπεσιν εἰς ἀγγεῖον Οἴνου, ἢ Μέλitos, ἢ ἄλλου τινός.	" 487
Τάξις ἐπὶ Προχειρίσει Ἡγουμένου	" 181	Τάξις γινομ. εἰς Χωράφ. ἢ Ἀμπελ. ἢ Κήπον, εἰ συμβῆ βλάπτεισθαι ὑπὸ ἔρπετων, ἢ ἄλλων εἰδῶν.	" 496
Τάξις ἐπὶ Χειροτ. Ἐκκλησιαρχου, ἢ Κελλαρίτου	" 184		

Τ Ε Λ Ο Σ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ληρόσιο Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληρόσιου